

**J.TULENOV, K.TULENOVA,
G.TULENOVA**

FALSAFA

TOSHKENT-2022

**O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY VA O'RTA
MAXSUS TA'LIM VAZIRLIGI**

**NIZOMIY NOMIDAGI TOSHKENT DAVLAT
PEDAGOGIKA UNIVERSITETI**

J.TULENOV, K.TULENOVA, G.TULENOVA

FALSAFA

(Barcha bakalavriat ta'lim yo'nalishlari uchun)

Toshkent-2022

UO'K: 101,1

KBK: 87

T 22

**J.Tulenov, K.Tulenova, G.Tulenova. Falsafa. O'quv qo'llanma.
-Toshkent, 2021.-426 b. To'ldirilgan uchinchi nashr.**

Mazkur o'quv qo'llanmada falsafa fani, uning predmeti va xususiyatlari, falsafiy dunyoqarash va uning tarixiy turlari, qadimgi Sharq va antik dunyodagi ilk falsafiy fikrlar, Markaziy Osiyo, G'arbiy Yevropa, Rossiyada falsafiy fikrlarning rivojlanish tarixi, shuningdek, borliq hamda olamni falsafiy anglash muammolari, olamni bilish nazariyasi, jamiyatni falsafiy anglash asoslari, taraqqiyotning omillari, insoniyat istiqboli bilan bog'liq dolzarb muammolar o'rin olgan.

Darslik o'quv yurtlari talabalari uchun mo'ljallangan.

Taqrizchilar:

Qahhorova M.

falsafa fanlari doktori, professor

Ramatov J.S.

falsafa fanlari doktori, professor

ISBN 978-9943-7226-7-5

J.Tulenov va boshq., 2022.

KIRISH

O'zbekiston – ulkan tabiiy zaxiralar, iqtisodiy va insoniy salohiyatga boy mamlakat. Ammo, Yaratganning o'zi ato etgan yana bir bebaho boyligimiz borki, u ham bo'lsa, xalqimizning beqiyos intellectual va ma'naviy salohiyatidir.

Sh.M.Mirziyoyev

Falsafa – insoniyatning bir necha ming yillik tarixiy taraqqiyoti davomida yaratilgan madaniyatning ajralmas tarkibiy qismidir. Afsuski, biz ko'p yillar mobaynida eski mafkura ta'siri ostida jahon xalqlarining buyuk ma'naviy boyligi bo'lgan falsafa fanini uning bittagina shakli, ya'ni XIX asrning o'rtasida vujudga kelgan – dialektik va tarixiy materializm bilan uyg'unlashtirib, undagi soxtalashgan mavhum g'oyalarga sajda qilib keldik. Natijada yosh avlodni xalqimizning ko'p asrlik madaniyati, boy falsafiy fikrlaridan mahrum qilib qo'ydik. Mustaqillik tufayli bunday salbiy hodisalarga endilikda chek qo'yildi.

Mustaqil davlatimizning erkin va hur fikrlash imkoniyatiga ega bo'lgan fuqarolari, ayniqsa yosh avlod ayni kunlarda mazmunan yangilangan, hozirgi davr talabiga javob beradigan falsafaga muhtoj bo'lmoqdalar. Mazkur o'quv qo'llanma ana shunday ehtiyoj asosida yuzaga keldi.

O'quv qo'llanma quyidagi tamoyillarga asoslanib yozilgan.

1. Ma'lumki, dialektik va tarixiy materializm falsafasi ma'muriy-buyruqbozlik tizimining siyosati bilan chambarchas bog'liq holda, o'zining fan sifatidagi xususiyatini asta-sekin yo'qotib, mafkuraviy g'oyalar yig'indisiga aylanib qolgan edi. Endilikda biz falsafani siyosiy lashmagan mustaqil fan sifatida rivojlantirish imkoniyatiga ega bo'ldik. Shuning uchun biz eng avvalo, ko'p yillar davomida to'planib qolgan rasmiylashgan mafkuraviy g'oyalardan voz kechib, yangi tafakkur asosida falsafani sinfiy va partiyaviy ta'limot sifatida emas, balki umuminsoniy qadriyatlarga javob beradigan fan sifatida

rivojlantirishimiz kerak.

Shuningdek, falsafa fanining nazariy asoslarini ham qayta ko'rib chiqib, ularni yangi g'oyalar bilan boyitishimiz lozim. Har qanday fanning jamiyatda tutgan o'rnini, istiqboli, uning nazariyasining boyligidadir. Fanning nazariy asoslari qanchalik puxta, mukammal, atroflicha va chuqur ishlangan bo'lsa, uning mavqei ham shu darajada yuksak bo'ladi.

Ma'lumki, falsafa fanining asosiy negizini dialektika nazariyasi tashkil etadi. Shunday ekan, dialektika nazariyasini ijodiy rivojlantirib, uni hozirgi davr talablariga muvofiqlashtirib, umuminsoniylik darajasiga ko'tarish kerak. O'tmishda dialektika nazariyasi turlicha falsafiy ta'limotlarda shakllanib va rivojlanib kelgan. Dialektika hozirgi vaqtda ham jahon falsafasida markaziy o'rinni egallab kelmoqda. Endilikda biz dialektika nazariyasini ham umuminsoniy qadriyatlar darajasidagi fan sifatida rivojlantirishimiz darkor.

2. Yangilangan falsafa fani – umuminsoniy qadriyatlar ustuvorligini e'tirof etish bilan bir qatorda buyuk mutafakkirlarimizning ko'pgina asarlarida taraqqiy ettirilgan Sharq xalqlarining falsafiy qarashlarini chuqur va atroflicha ochib bermog'i kerak.

Dialektika va tarixiy materializm falsafasi G'arbiy Yevropada vujudga kelib, keyinchalik Rossiya xalqlarining ehtiyojlariga moslashtirilgan falsafa ekanligi hammamizga ayon. Unda Markaziy Osiyo xalqlarining boy falsafiy merosi, qarashlari o'z aksini topmagan edi. Endilikda bizning asosiy vazifamiz - o'z xalqimiz tafakkuriga mos, tushunarli va yaqin bo'lgan Sharq falsafasidan bekamu ko'st foydalangan fanni bunyod etishdir.

3. Mazmunan yangilangan mazkur falsafaning asosiy vazifasi – insonning ichki dunyosini, ma'naviyatini, tafakkurini, dunyoqarashini shakllantirishga va rivojlantirishga qaratilmog'i lozim.

Mustaqillikka erishgunimizga qadar, biz olimlar dialektik va tarixiy materializm ta'limotining ta'siri tufayli, falsafaning asosiy vazifasi – dunyoni izohlabgina qolmay, uni qayta qurishdan iborat deb hisobladik. Islom ta'limoti esa aksincha, insonning ichki dunyosini, uning ma'naviy kamolotini takomillashtirishga qaratilgan edi. Shuning uchun ham hanuzgacha u inson qalbida chuqur ildiz otib kelmoqda.

Endilikda biz falsafa faniga insonning o'z-o'ziga, uning fikrlash madaniyatini, tafakkurini, ma'naviy dunyosini takomillashtirishga qaratilgan fan deb qaramog'imiz lozim. Falsafaga bunday

yondashishning e'tibor markazida inson muammosi turadi deb qarashga imkon beradi. Bundan ko'rinib turibdiki, falsafaning ham, jamiyatimizda ro'y berayotgan demokratik o'zgarishlarning ham asosiy maqsadi inson manfaatlarini ta'minlashga qaratilganligidan dalolatdir.

4. Ma'lumki, Markaziy Osiyo xalqlarining falsafiy dunyoqarashi – o'zining xilma-xilligi va sarmazmunligi bilan ajralib turadi. U ko'p qirrali milliy madaniyat, urf-odat, an'analarimizda, axloq-odob, imon-e'tiqod va boshqa olijanob fazilatlarimizda mujassamlashgan. Shunday ekan, yangi davr falsafasida milliy madaniyatimiz, qadriyatimiz, milliy merosimizda, ayniqsa, islom ta'limotidan, undagi qimmatbaho falsafiy fikrlardan unumli foydalanmog'imiz lozim.

5. Davr xalqimiz dunyoqarashini milliy ruhda isloh qilishni qat'iy talab qilmoqda. Yangicha falsafani istiqlol g'oyalari bilan uyg'unlashtirib rivojlantirishimiz darkor. Yangi davr falsafasi - hayotdan ajralib qolgan mavhum nazariy masalalar bilan chegaralanib qolmasdan, balki mustaqil davlatimizni mustahkamlashga oid bo'lgan masalalar bilan shug'ullanishi kerak. Har qanday fanning asosiy vazifasi – jamiyatga xizmat qilishdan, uning oldida turgan muammolarni yechishga ko'mak berishdan iboratdir.

Mustaqillik sharoitida xalqimizning iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy, madaniy-ma'naviy hayotida ro'y berayotgan tub o'zgarishlar va ularning falsafiy jihatlarini, milliy va millatlararo munosabatlar, ijtimoiy ziddiyatlarning kelib chiqishi va ularni bartaraf etish shakllari, insonning huquq va erkinliklarini ta'minlash, inson va insoniyat taqdirining mushtarakligi, hozirgi davrda butun insoniyatga daxldor bo'lgan umumbashariy muammolar shular jumlasidandir.

Ana shundagina falsafa fani yosh avlodni barkamol va fidoyi inson qilib tarbiyalashda qudratli ma'naviy kuchga aylanadi. Zero, “bizning eng katta boyligimiz – bu xalqimizning ulkan intellektual va ma'naviy salohiyatidir”¹.

Hozirgi zamon ilmiy-texnika inqilobi natijasida fan mavjud olamning eng murakkab sohalariga tobora chuqur kirib bormoqda. Shuning uchun ham xususiy fan vakillari oldida falsafiy dunyoqarashni ijodiy egallash vazifasi ko'ndalang bo'lib turibdi. “Falsafa barcha

¹Mirziyoev Sh.M. Erkin va farovon, demokratik O'zbekiston davlatini mard va olijanob xalqimiz bilan quramiz. Sh.Mirziyoevning O'zbekiston Respublikasi Prezidenti lavozimiga kirishish tantanali marosimiga bag'ishlangan Oliy Majlis palatalarining qo'shma majlisidagi nutqi // “Xalq so'zi”, 2016 yil 15 dekabr.

fanlarning otasi. Falsafani bilmaydigan odam - meditsina yoki ta'lim, san'at yoki madaniyat sohasi vakili bo'ladimi, bundan qat'iy nazar - hayotning, o'z kasbining ma'no mazmunini yaxshi tushunmaydi. Misol uchun, tarixni tahlil qilish uchun har bir voqea va jarayonga falsafiy qarash, ularni umumlashtirgan holda zarur xulosalar chiqara olish kerak. Shu bois tarixchi bo'lish uchun falsafiy tafakkur qobiliyatiga ega bo'lish darkor". "Dunyoni anglash, hayot va jamiyat qonuniyatlarini har tomonlama idrok etish, yer yuzidagi turli xalqlar va millatlar dunyoqarashi, g'oyasi, maslak-muddaolarini bilish uchun ham falsafa fanini keng va atroflicha o'rganish darkor. Bir so'z bilan aytganda, yoshlarimizni falsafiy tafakkur bilan qurollantirish davr talabi"¹.

Yoshlarimizning mustaqil fikrlaydigan, yuksak intellektual va ma'naviy salohiyatga ega bo'lib, dunyo miqyosida o'z tengdoshlariga hech qaysi sohada bo'sh kelmaydigan insonlar bo'lib kamol topishida boshqa fanlar qatori falsafaning ham o'rni kattadir. Shuningdek, "innovatsion va texnologik g'oyalarni har tomonlama rivojlantirish hamda qo'llab-quvvatlash uchun zarur shart-sharoitlarni yaratish, professor-o'qituvchilar, yosh olimlar va talabalarning innovatsion texnologiyalarni yaratish borasidagi tashabbuskorligini oshirish"²da borliqni tadqiq etish borasida falsafa fani doirasida qaror topgan uslublarni o'zlashtirish muhimdir.

Mazkur o'quv qo'llanma mamlakatimizda oliy ta'lim muassasalarida ta'lim sifatini tubdan takomillashtirish, kadrlar tayyorlashning zamonaviy ta'lim yo'nalishlari va mutaxassisliklari hamda sirtqi va kechki bo'limlarining ochilishi zaruriyatidan kelib chiqqan holda yaratildi. O'quv qo'llanma to'rt bo'limdan iborat bo'lib, uning birinchi bo'limida – falsafa fanining mohiyati, muammolar doirasi, rivojlanish bosqichlari, ikkinchi bo'limida – ontologiya - borliq falsafasi, uchinchi bo'limida – gnoseologiya - bilish nazariyasi, to'rtinchi bo'limida – jamiyat falsafasiga oid masalalar yangicha fikrlash asosida o'rin olgan.

O'quv qo'llanma Oliy o'quv yurtlari talabalari uchun

¹ Karimov I.A. Yoshlarga ishonch bildirish, ularning tashabbus va salohiyatini ro'yobga chiqarish-bugungi kunning ustuvor vazifasidir // Inson, uning huquq va erkinliklari- oliy qadriyat. 14-Jild.-T.: "O'zbekiston", 2006. -117-118-betlar.

² "Oliy ta'lim muassasalarida ta'lim sifatini oshirish va ularning mamlakatda amalga oshirilayotgan keng qamrovli islohotlarda faol ishtirokini ta'minlash bo'yicha qo'shimcha chora-tadbirlar to'g'risida"gi O'zbekiston Respublikasi Qarori. // "Xalq so'zi", 2018 yil 6 iyun.

mo'ljallangan.

“Falsafa yohud donishmandlikka mehr qo'yish aqlni charxlash demakdir. U baxtli hayotning mohiyatini ochib beradi”. Epikur

BIRINCHI BO'LIM: FALSAFANING MOHIYATI, RIVOJLANISHINING ASOSIY BOSQICHLARI VA YO'NALISHLARI

I-BOB: FALSAFA FANINING PREDMETI, MAZMUNI VA JAMIYATDAGI ROLI

1.1.Falsafa fanining predmeti, muammolar doirasi va vazifasi

Fan — inson va jamiyat taraqqiyotida katta ahamiyat kasb etadi. Uning yordamida kishilar voqelikdagi narsa va hodisalarning kelib chiqishi, rivojlanishi haqida xolisona ma'lumotlar to'playdilar, o'z ehtiyojlarini qondirish uchun moddiy va ma'naviy qadriyatlar yaratadilar. Mavjud fanlar o'zining xilma-xilligi bilan ifodalanadi. Shularning ichida eng qadimiysi falsafadir. “Falsafa” atamasi ikkita yunoncha so'zdan (“fileo” — sevaman va “sofia” — donolik) olingan bo'lib, “donolikni sevaman”, degan ma'noni anglatadi. Mazkur fanga bunday nom tasodifan berilgan emas. Falsafa paydo bo'lishi bilan kishilar fikrini band etgan turli-tuman savollarga javob qidirishga harakat qilgan. Xususan, bizni qurshab turgan dunyo qanday paydo bo'lgan, u qanday rivojlanadi? Inson ongi, ruhiyatini materiyaga, tabiatga munosabati qanday? Inson dunyoni bilishga qodirmi yoki yo'qmi? Jamiyat qanday paydo bo'lgan va uning harakatlantiruvchi kuchlari nimalardan iborat? kabi savollar shular jumlasidandir. Falsafaning e'tibor markazidagi savollarning xilma-xilligi va rang-barangligini e'tiborga olib, yunonlar uni “donolik fani” yoki “donishmandlik” deb ataganlar.

Falsafa mavjud narsa va hodisalarning eng umumiy aloqadorligi va rivojlanish qonuniyatlarini, ularning tub mohiyatini bilishga qaratilgan fandır. Bu haqda Forobiyning quyidagi soʻzlari alohida eʼtiborga sazovordir: “Mavjudot haqidagi bilim qoʻlga kiritilsa, shu haqida taʼlim berilsa, mavjudotdan boʻlgan narsaning zoti bilinsa, narsaning maʼnosi tushunilsa, ishonchli dalil, hujjatlar asosida shu narsa haqida miyada bir turli ishonch va tasavvur paydo boʻlsa, mana shu maʼlumotga doir fanni falsafa deymiz...”¹.

Shuni alohida eslatib oʻtish joizki, voqelikning eng umumiy tomonlari, aloqalarini aks ettiruvchi qarashlar falsafiy darajaga koʻtarilishi uchun ular inson tomonidan mavhum tafakkurlash yoʻli bilan qayta ishlab, umumlashtirilib, sistemalashtirilgan nazariy gʻoyalar tizimini tashkil etishi lozim. Shundagina ular falsafiy dunyoqarashni hosil qiladi.

Falsafaning paydo boʻlishi qadimgi Yunonistonda eramizdan avvalgi VI asrga toʻgʻri keladi, chunki fanning taraqqiyoti uchun zarur boʻlgan ijtimoiy-iqtisodiy, maʼnaviy zaminlar aynan ana shu davrda vujudga kelgandi.

Har qanday falsafa oʻz davrining mahsuli sifatida shu davr ijtimoiy taraqqiyoti ehtiyojlarini ifodalaydi. Shuning uchun insoniyat tarixining turli bosqichlarida turli falsafiy qarashlar mavjud boʻlgan va shunga mos ravishda uning predmeti va vazifalari ham oʻzgarib borgan.

Dastavval, aniq fanlar mustaqil taraqqiy etmagan paytda, falsafa barcha bilimlarni umumlashtiruvchi, fanlarning fani, “umumiy tizim” vazifasini bajarib kelgan edi. Shu davrning buyuk mutafakkir olimlari Demokrit, Arastu, Xorazmiy, Forobiy, Beruniy, Ibn Sino, Ulugʻbek va boshqalar, ayni vaqtda tabiat fanlarining ham asoschilari boʻlganlar. Shuning uchun dastlabki kezlarda falsafa bir butun taʼlimot koʻrinishida mavjud boʻlgan edi.

Falsafani maxsus bilimlar bilan birlashtirish qadimgi davrga xos xususiyat boʻlgani uchun u tabiat falsafasi, yaʼni «naturfilosofiya» deb ham hisoblangan. U tabiiy fanlar tushunchalariga asoslangan holda tabiatni yaxlit tasvirlab berishga qaratilgan boʻlib, kishilik jamiyatining ilk bosqichida keng taraqqiy etgan mifologik tasavvurlarni siqib chiqarishga asos yaratadi.

Qadimgi davr falsafasida olamni yaxlit izohlab berish bilan bir

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”, 1993.-183-184 betlar.

qatorda narsa va hodisalarning taraqqiyot qonunlarini o'rganish usullari, bilish nazariyasi hamda ijtimoiy fikrlar (axloq-odob, davlatni boshqarish masalalari) ham katta o'rin olgan.

Tabiat va jamiyat haqidagi bilimlarning rivojlanib borishi alohida fanlar paydo bo'lishiga, mustaqil tadqiqot sohalari ajralib chiqishiga olib keldi. Uyg'onish davridan, ayniqsa, XVII asrdan boshlab tabiat haqidagi fanlar, jumladan, tajribaga asoslangan tabiatshunoslik, astronomiya, matematika, fizika, mexanika, kimyo muvaffaqiyatli rivojlana boshladi. Ijtimoiy tajribaning xo'jalikning, ayniqsa, sanoatning rivojlanishi, savdo ishlarining o'sishi va aniq fanlar bilan bir qatorda bir qancha ijtimoiy-gumanitar fanlarning: tarix, til, adabiyot, san'at, iqtisod, huquq va hokazolarning ham rivojlanishiga zamin yaratadi.

Endilikda falsafa fani tabiatni yaxlit o'rganish muammolari bilangina emas, balki fan taraqqiyotida ilmiy bilishning ahamiyati, bilish jarayonining asosiy bosqichlari, ilmiy bilishda aniq fanlarda qo'llanadigan uslublarning roli, fan taraqqiyotida mantiqiy tafakkurlashning qonuniyatlari va shakllari kabi masalalar bilan shug'ullanadi. Shuningdek, inson va jamiyat insonning erki va huquqlari, axloq-odob, davlat muammolari ham keng o'rin oladi.

XIX asrdan boshlab boshqa fanlar tomonidan hosil qilingan bilimlarni birlashtirish va umumlashtirishga ehtiyoj kuchaya bordi. Xususiylar fanlarning erishgan muvaffaqiyatidan kelib chiqqan holda borliq va bilishning falsafiy masalalariga bo'lgan qiziqish yanada kuchaydi. Faylasuflar orasida falsafiy tizim yaratishga intiluvchilar ko'payib ketdi. Bunga misol sifatida nemis klassik falsafasining yirik vakili Gegel tomonidan yaratilgan falsafiy tizimni ko'rsatib o'tishimiz o'rinlidir. U o'zining "Mantiq ilmi" asarda dialektika qonunlariga asoslangan yaxlit falsafiy tizimni yaratgan edi. Gegelning bu ta'limoti hanuzgacha falsafa faniga o'zining ta'sirini ko'rsatib kelmoqda.

Fan va texnikaning doimiy ravishda taraqqiy etishi hamda jamiyatning turli sohalarida ro'y berayotgan jarayonlar falsafa fanining rivojlanishiga va uning muammolar doirasini kengaytirishga o'z ta'sirini ko'rsatib kelmoqda.

Falsafa yaxlit ilmiy bilim tizimini tashkil etib, muayyan fundamental qoidalarning yig'indisiga asoslanadi. Bu qoidalar bir-biri bilan uzviy bog'liq bo'lgan quyidagi uch turkum, yirik muammolarni qamrab oladi.

1. Borliq va uning rivojlanish muammolari. Borliq — mavjudotni

ifodalovchi tushunchadir. U murakkab va ko'p qirralidir. Moddiy borliq, ideal borliq, inson borlig'i va boshqalar shular jumlasidandir.

Borliq, uning kelib chiqishi va rivojlanish qonuniyatlarini falsafiy mushohada qilish insonni doimo qiziqtirib kelgan va hozirda ham qiziqtirib kelmoqda. Borliqni ilmiy izohlash, anglashga qaratilgan xilma-xil falsafiy yo'nalishlar va fikrlar mavjuddir. Ularni atroflicha va batafsil o'rganib chiqish insonning falsafiy dunyoqarashini shakllantirishda katta ahamiyatga ega.

2. Falsafa fani borliq muammosi bilan bir qatorda voqelikning eng umumiy aloqadorligi va rivojlanish qonuniyatlari, ularni inson ongida aks ettirish to'g'risidagi ta'limotidir. Narsa va hodisalarning bir-biri bilan aloqadorligi va ularning doimiy rivojlanib turishi falsafa fanida uning asosiy qonun va kategoriyalari sistemasida o'z aksini topadi. Demak, falsafa fani borliqdagi narsa va hodisalarning eng umumiy aloqadorligi va rivojlanishini aks ettirish uchun qonun va kategoriya tizimini yaratadi va uning yordami bilan inson atrofni qurshab turgan voqelikni aks ettiradi. Inson tafakkurining shakli bo'lgan falsafiy qonun va kategoriyalar yordamida borliqni o'rganish katta falsafiy muammodir.

Falsafa — nazariy fikrlarning shakli va qonuniyatlarini ham o'rganuvchi ta'limot bo'lib hisoblanadi. Tafakkur shakllari va qonunlari formal mantiq va falsafa fanlarida o'rganiladi.

Formal mantiq narsa va hodisalarni harakatsiz, barqaror, ziddiyatsizlikda tahlil etishni talab etadi. Unga muvofiq, bir faktda, bir jihatdan olingan ikkita qarama-qarshi fikrlar haqiqat bo'lishi mumkin emas. Bundan farqli o'laroq, falsafiy tafakkurlash narsa va hodisalarni harakatda, hamma tomonlarini, ziddiyatlar birligida tahlil etishni talab etadi. Ziddiyatlarni hisobga olgan tafakkurlash mazmun va shakl, mohiyat va hodisa, ziddiyat va tasodif va boshqa kategoriyalar (tushunchalar) hamda falsafiy qonunlar yordamida tahlil etilayotgan narsaning barcha tomonlarini chuqur va atroflicha bilib olish imkoniyatini yaratadi.

Empirik bilish formal mantiq qonun-qoidalari asosida fikrlash bilan kifoyalansa, nazariy bilish falsafiy (dialektik) fikrlashni talab etadi.

3. Voqelikni bilish nazariyasi. Borliqni inson ongida aks ettirish — murakkab dialektik jarayondir. Uni atroflicha va chuqur bilish uchun falsafa fani — in'ikos nazariyasini ishlab chiqdi. Falsafaning in'ikos nazariyasi bilish jarayonida sub'ekt bilan ob'ektning aloqadorligi, bilishning asosiy bosqichlari va shakllari, haqiqatga erishish dialektikasi

va shunga o'xshash ko'pgina murakkab masalalarni atroflicha anglab olishga yordam beradi. Ilmiy bilish va inson amaliyoti uchun bu katta ahamiyat kasb etadi.

Yuqorida ko'rsatilgan muammolar falsafaning barcha tarixiy tiplari va yo'nalishlari markazida turgan muammolardir. Antik davr, o'rta asr, yangi davr va hozirgi zamon faylasuflarining barchasi o'z asarlarida borliq, uning kelib chiqishi va rivojlanishi qonuniyatlari to'g'risida, insonning borliqqa munosabati, voqelikning rivojlanish manbalari, uni bilish qoidalarini va shu kabi murakkab falsafiy masalalar to'g'risida turlicha fikrlar aytganlar va aytib kelmoqdalar. Bu esa, falsafaning fundamental muammolari davomiyligi va ularning umuminsoniy qadriyatlar ahamiyatiga ega ekanligidan dalolat beradi.

4. Insonning dunyoqarashini, uning ongini falsafa qoidalariga muvofiqlashtirib shakllantirishda jamiyat taraqqiyoti va rivojlanishi qonuniyatlarini anglab olish katta ahamiyatga ega. Jamiyatda ro'y berayotgan iqtisodiy, siyosiy, ijtimoiy va ma'naviy hodisalar, ularning kelib chiqishi, rivojlanish yo'nalishlarini falsafiy anglash mazkur jarayonlarni atroflicha va chuqur mushohada etish bilan bir qatorda, insonning ularga qanday munosabatda bo'lishini aniqlab olish imkoniyatini tug'diradi. Shuning uchun bu masalalar ham falsafiy tahlil qilishni taqozo etadigan muammolar qatoriga kiradi.

Hozirgi davrda inson va insoniyat, ular taqdirining mushtarakligi, insonning istiqboli, fan va texnika yutuqlaridan barcha insoniyat manfaati yo'lida oqilona foydalanish har qanday urushning oldini olish, tabiatni muhofaza etish, ocharchilikning oldini olish, insoniyatni, uning madaniyatini saqlab qolish, jamiyat taraqqiyotini oldindan ko'ra bilish va shu kabi masalalar ham falsafaning dolzarb muammolari hisoblanadi.

Falsafa doirasidagi masalalar hayotdan ajralgan mavhum masalalar emas, balki ular inson va uning hayotidan kelib chiqadigan dolzarb, umuminsoniy xususiyatga ega muammolardir. Gegel ta'biri bilan aytganda, falsafa — inson tafakkurida aks etgan davrdir. Falsafa fani vujudga kelgandan boshlab to hozirgi kungacha ham hayot yuzaga keltirgan turli-tuman masalalar, insonni avvaldan qiziqtirib kelayotgan muammolar doimo uning diqqat markazidadir.

Yuqorida aytilgan fikrlardan ko'rinib turibdiki, falsafa fanining predmeti, muammolari doimo o'zgarib, yangilanib turadi.

Falsafaning vazifasi xilma-xil bo'lib, uning eng muhim xususiyati — kishilarda olam haqida bir butun dunyoqarashni shakllantirishga

qaratilgandir. Shuningdek, falsafa aniq fanlar vakillarini ilmiy bilishning asosiy shakllari, uslublari va tamoyillari bilan qurollantiradi.

Falsafa gnoseologik vazifani ham bajaradi, ya'ni tevarak-atrofdagi narsa va hodisalarni bilishning qonuniyatlarini, bilish jarayonida ob'ekt va sub'ekt dialektikasini atroflicha ochib beradi.

Falsafa shaxsning ijtimoiy-siyosiy dunyoqarashini shakllantiradi. Shfu bilan birga u shaxsda jamiyat oldidagi ijtimoiy ma'suliyat hissini uyg'otadi.

Ma'naviy qadriyatlarning ajralmas qismini tashkil etuvchi falsafa fani, o'z navbatida madaniyat, qadriyatlarining mohiyati, rivojlanish qonuniyatlari, jamiyat taraqqiyotidagi o'rni, shuningdek, ma'naviy yetuk komil insonlarni tarbiyalashdagi ahamiyatini atroflicha asoslab beradi. Bu uning tarbiyaviy vazifasini yanada kuchaytiradi.

1.2. Dunyoqarash tushunchasi va uning xususiyatlari

Falsafa insonning tafakkur madaniyatini, dunyoqarashini shakllantiruvchi fan. *Dunyoqarash* esa, kishilarning olam va uning o'zgarishi, rivojlanishi haqidagi ilmiy, falsafiy, siyosiy, huquqiy, axloqiy, estetik, diniy va hokazo qarashlari va tasavvurlari majmuasidan iborat. Demak, dunyoqarash - olam haqidagi yaxlit umumiy lashtirilgan bilimlar to'plamidir. Kishilar tevarak atrofdagi narsa va hodisalar to'g'risida qancha ma'lumotlarga, bilimga ega bo'lsa, ularning dunyoqarashi ham shu darajada mukammal va puxta bo'ladi.

Dunyoqarashning yana bir muhim tomoni shundan iboratki, u insonni qurshab turgan voqelikni anglash, tushunish bilan bir qatorda uni baholashi hamdir.

Ilmiy bilimlar dunyoqarash tarkibiga qo'shilib baholangach, insonning tevarak-atrofdagi ijtimoiy va tabiiy reallikda bevosita amaliy yo'l tutish maqsadiga xizmat qiladi. Bundan kurinib turibdiki, dunyoqarash insonning dunyodagi o'z o'rni va rolini belgilab beradigan, ongli ravishda to'plangan, izohlangan va baholangan bilimlar majmuidir.

Dunyoqarash tarkibiga kishilarning olamni bilish va baholashga oid bo'lgan ishonch va e'tiqodlari, maqsadlari, ideallari, orzu-umidlari, ular faoliyatiga ma'lum yo'nalish beruvchi barcha qadriyatlar ham kiradi.

Dunyoqarashning sub'ektini ayrim kishilar, ijtimoiy guruhlar, sinflar, siyosiy partiyalar, jamiyatni harakatlantiruvchi turli ommaviy kuchlar, davlatlar tashkil etadi. Ular o'z manfaatlaridan kelib chiqib,

voqelikdagi jarayonlarga turlicha yondashadi, baholaydi va ta'sir ko'rsatadi.

Shunday qilib, dunyoqarash kishilarda olam haqida yaxlit umumlashtirilgan bilimlar, g'oyalar turkumini hosil qiladigan, ularni o'z orzu-umidlari, ideallari maqsadidan kelib chiqib baholaydigan va shunga qarab hayotdagi o'z o'rnini, amaliy faoliyat yo'nalishlarini, maqsadlarini aniqlab olishga imkoniyat beradigan ko'p qirrali va sermazmun tushunchadir.

Dunyoqarash tushunchasi, «dunyoni his qilish», «dunyoni tushunish» iboralari bilan uzviy bog'liqdir. Bu bejiz emas, albatta. Olamdagi narsa va hodisalar bizning hissiy organlarimiz orqali kishilarda turli-tuman hissiyotlarni, kayfiyatlarni yuzaga keltiradi. Ular bizning tafakkurimiz yordamida mujassamlashtiriladi va nihoyatda ma'lum fikrlar, tasavvurlar, tushunchalar, qarashlar hosil bo'ladi.

Demak, dunyoqarash o'z ichiga dunyoni his qilish, dunyoni tushunish jarayonlarida hosil bo'ladigan idrok, kayfiyatlarni ham qamrab oladigan tushunchadir.

Dunyoqarashning ikkita darajasi mavjuddir. Uning birinchisini, kishilarning kundalik hayoti amaliy tajribasi hamda kasbiy faoliyati asosida to'plangan bilimlar, tasavvurlar, qarashlar tashkil qilsa, ikkinchisini esa ilm-fan tufayli to'plangan nazariy bilimlar, g'oyalar yig'indisi tashkil etadi. Ularning ikkalasi bir-biri bilan uzviy bog'langan bo'lib, bir-birini to'ldiradi.

Barcha ijtimoiy hodisalar kabi dunyoqarash ham, ijtimoiy shart-sharoitlar, ijtimoiy munosabatlar majmui bilan bevosita bog'liqdir. Turli ijtimoiy tuzumlarga har xil dunyoqarash shakllari mos keladi. Ijtimoiy mulkka asoslangan ibtidoiy jamoa tuzumining oddiy ishlab chiqarish usuli rivojlanmagan mistik, kollektiv dunyoqarashini tug'dirdi, u orqali ibtidoiy odamning o'rab olgan muhitidagi hodisalarni in'ikos etishi va fikrlab olishi amalga oshadi. Frantsuz olimi L.Levi-Bryul, ibtidoiy odamlar tafakkuri o'z asosiga ko'ra mistikdir "ilohiydir", degan edi.

Xususiy mulkning kelib chiqishi va jamiyatdagi manfaatlari turlicha bo'lgan kishilarning katta guruhlarga bo'linishi atrofda mavjud narsa va hodisalarni aks ettirish va fikrlab olish ibtidoiy jamiyatdagidek mistik, kollektiv tasavvurlar orqali emas, balki muayyan mafkura shaklida gavdalangan tasavvurlar, dunyoqarashlar orqali amalga oshishiga olib keladi.

Olam mohiyati va uning asosida yotgan qonuniyatlarni bilish zaruriyati turli falsafiy dunyoqarashining vujudga kelishiga olib keladi.

Ular insonga olamni va uning rivojlanish qonuniyatlarini nazariy va amaliy jihatdan o'zlashtirib olishga xizmat qiladilar.

Eski tuzumning yemirilib, mustaqil davlatning vujudga kelishi — o'z navbatida, yangi tasavvurlar, yangi dunyoqarashning shakllanishiga olib keladi. Kurinib turibdiki, u yoki bu dunyoqarashning vujudga kelishi va hukmronlik qilishi ijtimoiy shart-sharoitlar bilan uzviy bog'langan.

Dunyoqarash qotib qolgan, hech qachon o'zgarmaydigan o'lik g'oyalar yig'indisi emas. Jamiyatning o'zgarishi bilan bir qatorda u ham doimo rivojlanib, mazmunan o'zgarib turadi. Buni biz o'z jamiyatimiz hayotidan yaqqol ko'rib turibmiz. Mustaqillik tufayli endilikda umuminsoniy va milliy qadriyatlarimizga asoslangan, hozirgi davr talabiga javob beradigan yangi mafkura yaratilmoqda va uning asosida kishilarda yangicha tafakkur, dunyoqarash shakllanib rivojlanmoqda. Dunyoqarashning doimo o'zgarib rivojlanib turishi esa uning tarixiy turlarining almashuvda yaqqol namoyon bo'ladi.

1.3. Mifologik dunyoqarash

Mifologik dunyoqarash (yunoncha-mifos-naql, rivoyat-tushuncha, ta'limot) - ijtimoiy taraqqiyotning eng boshlang'ich davriga xos bo'lgan xalq og'zaki ijodi - naql va afsonalarda gavdalantirilgan ijtimoiy ongning asosiy shaklidir.

Mifologik dunyoqarash ilm-fan taraqqiy etmagan vaziyatda keng tarqalgan ijtimoiy ongning shakli bo'lib, uning kelib chiqish sababining asosini insonning o'zini qurshab turgan olamdan ajralib qarashga ojizligi tashkil etadi. Shuning uchun ham mifologik dunyoqarashda jamiyat bilan tabiat, jonli bilan jonsiz narsalar bir xil tarzda ifodalanadi.

Rivoyat, afsonalar tashqi olamni izohlashga qaratilgan bo'lib, unda dunyo qanday paydo bo'ldi, uning asosini nima tashkil qiladi, narsa va hodisalarning bir-biri bilan aloqadorligi va bir-biriga aylanishi haqida so'z yuritiladi. Buni biz bushmenlarning oyni paydo bo'lishi haqidagi mifologiyasidan yaqqol ko'rishimiz mumkin. Rivoyat qilishlaricha, “yomg'irdan keyin sehrgar gulxan yoqib, oyog'idagi namlangan sandalni quritishga qo'yadi. Ko'p o'tmasdan qarasa, bitta sandali batamom kuyib kulga aylanib qolibdi, ikkinchisining esa yarmi kuyib bitibdi. Sehrgar zarda bilan yarim kuygan sandalini osmonga uloqtirib yuboradi. U esa, fazoga parvoz etib osmonda oy bo'lib osilib qolgan emish”.

Qadimgi Misr mifologiyasida Ra, Shu, Geb, Osiris nomli xudolar

nur, havo, yer, suvni ifodalaydi. Marhumning qabriga bitilgan yodgorlikda shunday so'zlarni o'qiymiz "Ra senga nur beradi. Shu senga havo beradi. Geb senga yashashing uchun zarur bo'lgan har xil mahsulotlarni beradi. Osiris senga hayot kechirishing uchun Nilni baxshida etadi".

Miflarda inson va tabiat masalalari katta o'rin tutadi. Ularga ko'ra, inson tabiat bilan munosabatda bo'lar ekan, u ayni paytda tabiatni sevadi ham, undan qo'rqadi ham, tabiatni sevishning boisi shundaki, inson tabiat beshigidan chiqqan, undan qo'rqishning sababi, inson tabiat sirlarini bilib olishga ojizdir.

Mifologik dunyoqarashda qarama-qarshiliklarning birligi va kurashi, boshqa sivilizatsiyalar va ularda hayotning mavjudligi haqida fikr yuritiladi. Qadimgi Xitoydagi mifologik afsonalarga muvofiq dunyo taraqqiyoti ikkita kosmik qarama-qarshiliklarning In va Yan kurashlari bilan belgilanadi. In qorong'ulik, sovuqlik, namlik, o'lim manbai, Yan esa yorug'lik, issiqlik, olov manbai. In ayollik, Yan erkaklik ramzi. Ularning bir-biri bilan birlashishi tufayli koinot vujudga kelgan. In va Yanning uyg'unligi koinot, davlat, oiladagi jismoniy va ruhiy muvozanatni tashkil etadi.

Bularning hammasi mifologik dunyoqarashda falsafiy fikrlarning mavjudligi, boshqacha qilib aytganda, mifologik dunyoqarash falsafiy dunyoqarashning dastlabki shakli ekanligidan dalolat beradi. Arastuning fikricha, kimki afsonalarni sevsa, u muayyan darajada faylasufdir, chunki afsonalar xayoliy fikrlash asosida tashkil topadi.

Mifologik dunyoqarashning dastlabki ko'rinishlarida narsa va ularning joni, ruhi, bir-biridan ajralmagan yaxlit holda aks ettirilsa, keyinchalik ular bir-biridan ajratilib, alohida tasvirlanadigan bo'ladi. Kishilarning olam haqidagi tasavvurlarining tobora kengayib borishi voqeliqdagi narsa va hodisalar shuningdek, ularning obrazlari (xudolari) barcha insonga xos bo'lgan hissiyot, kayfiyatlar bilan bir qatorda aql-idrok va boshqa insoniy fazilatlarga mansub deb tasvirlanish odatga aylanib qoladi.

Mifologik dunyoqarashning xususiyati shuki, unda fazo, tabiat va jamiyatdagi barcha jonli va jonsiz narsalar va hodisalar biri ikkinchisiga ishtirokchi sifatida idrok etiladi. Buning natijasida tabiat kuchlari jonlantiriladi, ularga insondagi xususiyatlar tarqatiladi. Shuning uchun ham u xayolga keng maydon ochib beradi va bu maydonda mifologik tarzda fikr qiluvchi kishi har qanday o'zgarishlar va jasoratlar ko'rsatishi mumkin bo'ladi.

Mifologik dunyoqarashda tabiat va jamiyatning, olam va odamning, bir butun borliqning umumiy birligi, ichki va tashqi aloqadorligi, inson ichki dunyosining manzarasi o'zining dastlabki ifodasini topadi.

Mifologik dunyoqarashda badiiy dunyoqarashning kurtaklarini ko'rishimiz mumkin, chunki, undagi voqealar badiiy obrazlar yordamida tasvirlangan.

Har bir xalqda o'zining o'tmishiga, boy tarixiga, an'alariga, madaniyatiga xos rivoyat va afsonalar mavjud. Ularda shu xalqlarning dastlabki dunyoqarashlari, ma'naviy dunyosi o'z aksini topgan. Bunga misol sifatida yunon afsonalari "Iliada", "Odissey", hindlarning "Ramayana", karelo-finlarning "Kalevala", Eron va O'rta Osiyo xalqlarning "Avesto" kabilarini ko'rsatib o'tishimiz joizdir.

Mazkur afsonalarda dunyoning kelib chiqishi, uning taraqqiy etish qonuniyatlari, fazo, tabiat, jamiyatdagi narsa va hodisalarning uyg'unligi, bir-biri bilan bog'liqligi, ularning abadiyligi haqida so'z yuritiladi. Ularda olamning kelib chiqishi tajribiy yo'l bilan noma'lum kuch tufayli yaratilgan degan g'oya olg'a suriladi. Ayrim afsonalarda dunyoning o'tkinchi, u muayyan vaqtda yo'q bo'lib ketishi va qaytadan tiklanishi bayon etiladi.

Shuningdek, barcha xalqlarning mifologiyasida jamiyat, inson, ularning kelib chiqishi, qiyinchiliklar haqida hikoya qilinadi.

Afsonalarda yana bir asosiy mavzusi insonning ma'naviy yutuqlari, jasoratiga bag'ishlangan bo'lib, olov-otashni qo'lga kiritishi, hunarmandchilik, dehqonchilik ishlari tasvirlanadi. Odatda, afsonalarda o'tmish bilan hozirning hamda kelajakning bog'lanishi haqida, ular o'rtasidagi uzviy aloqa qayd qilingan bo'ladi.

Afsonalarda ifodalangan voqealar kishilar tomonidan aniq voqea tarzida qabul qilingan, chunki ibtidoiy jamoa kishilarining tushunchalariga ko'ra, ulardan oldingi avlodlar tomonidan dunyoni his qilish va bilish jarayonida to'plangan tajribalar, ma'lumotlar mujassamlashtirilgan. Ularga shubha bilan qaramasdan mutlaq haqiqat sifatida qabul qilish uqtirilgan.

Mifologik dunyoqarashning yana bir xususiyati shundan iboratki, undagi voqealar, turli hodisalar, afsonaviy xudolar, qaxramonlar obrazlari jozibali va jonli turda kishilarning hissiy a'zolari va tasavvurlariga qattiq ta'sir ko'rsatadigan shaklda berilgan. Yunon mifalogiyasidagi xudolarning xudosi Zevs, barcha dengiz, daryolarning xudosi Poseydon, uning o'g'li Antey, hosildorlik va dehqonchilik xudosi Demetra, muhabbat va go'zallik xudosi Afrodita, donishmandlik, ilm-fan,

san'atning xudosi Minerva va boshqalarning obrazlari shular jumlasidandir.

Afsonalarda kishilarning voqelikka bo'lgan qarashlaridan tashqari ularning turli xatti-harakatlari, raqsi, urf-odat, an'analari ham tasvirlangan. Ma'lumki, urf-odat, udumlar, afsonalar bilan bir qatorda kishilik jamiyatining ma'naviy qadriyatlari tarkibiy qismini tashkil etadi. Dastlabki vaqtlarda afsonalar diniy an'analari, udumlar bilan uzviy bog'liq bo'lib diniy dunyoqarashni rivojlantirishga asos solgan. Keyinchalik mifologik dunyoqarashlarda kishilarning falsafiy, siyosi, huquqiy, badiiy va boshqa qarashlar kurtaklari ildiz otadi va rivojlanadi. Bu esa mifologik, diniy, falsafiy, siyosiy, badiiy qarashlarning o'zaro tutashib ketganligidan dalolat beradi. Ayniqsa, badiiy obrazlarda mifologik qarashlar ko'proq o'z aksini topgan. Shuning uchun ham og'zaki ijodning mahsuli bo'lgan o'rta asr xalqlarining "Alpomish", "Manas", "Go'ro'g'li" kabi eposlarda badiiy obrazlar afsonaviy obrazlar bilan tutashib ketgan. Mifologik dunyoqarashning ko'rinishlari hozirgi davrda ham turli badiiy asarlarda uchrab turadi. Afsonalar bu xalqlarning dastlabki ma'naviy madaniyatining shakli bo'lib, ularda dastlabki bilimlarning kurtaklari, falsafiy, diniy, siyosiy, badiiy qarashlar o'z aksini topgan. Afsonalar ijtimoiy ongning yaxlit va umumiy shakli sifatida namoyon bo'lgan. Unda xalqlarning o'z davriga mos keladigan dunyoni his qilishi, bilishi, qarashlari mujassamlangan. Miflarda barcha xalqlarning madaniy boyligi, tafakkuri, donoligi, hayotiy tajribalari o'z aksini topgan.

Mifologik dunyoqarashda diniy dunyoqarashning ham ko'rinishlari mavjud. Buni shundan ko'rishimiz mumkinki, mifologiya ham, diniy ta'limotlar ham, dunyoning yaratilishini afsonaviy xudolar bilan bog'lab ko'rsatadi, lekin ularning o'rtasida farq ham mavjud. Mifologiyada narsa va uning obrazi, moddiylik va ma'naviylik bir-biridan ajralmagan yaxlit holatda tavsiflansa, diniy dunyoqarash bularni bir-biridan ajratib tavsiflaydi. Din yagona dunyoni tabiiy va g'ayri-tabiiy turlarga ajratib qarasa, mifologiyada haqiqiy va g'ayri-tabiiy olam bir-biri bilan qo'shilib ketgan.

1.4. Diniy dunyoqarash

Diniy dunyoqarash mifologiya (afsona) negizida shakllangan va rivojlangan, voqelikning kelib chiqishi, rivojlanishi, istiqbolini xayoliy obrazlar, tasavvurlar va tushunchalarda aks ettiruvchi dunyoqarashdir.

Diniy dunyoqarashning o'ziga xos xususiyati shundaki, u tabiiy va ijtimoiy hodisalar mohiyatini xudoning qudrati bilan tushuntiradi. U hamma narsada va har qaerda ilohiy kuchlarning ta'siri, mo''jizaviy kuchi bor deb uqtiradi.

Diniy dunyoqarashning mohiyati dindorlar uchun muqaddas bo'lib hisoblangan adabiyotlarda o'z aksini topgan.

Diniy dunyoqarashning shakllanishi tadrijiy va jiddiy jarayon bo'lib, u o'z ichiga fetishizm, sehrgarlik, totemizm, animizm kabilarni qamrab oladi. Jamiyat taraqqiyotida politeizm (ko'pxudolik) va monoteizm (yakkaxudolik) dinlari paydo bo'ladi: buddizm (er.avv.VI—V asrlarda Hindistonda); xristianlik (er. I asrida Rim imperiyasida), islom (er. VII asrida G'arbiy Arabistonda) kelib chiqadi.

Diniy dunyoqarashning asosini diniy e'tiqod tashkil qiladi. Diniy e'tiqod bu ilohiy mavjudotlarga sig'inishdir. Diniy e'tiqod dinga ishonuvchi kishilar ruhiyatining tarkibiy qismi sifatida intellektual, hissiy va iroda tomonlarini o'z ichiga qamrab olgan murakkab hodisalar. Diniy e'tiqodning ma'naviy ko'rinishi bu - dinga ishonuvchi kishilar ongida mavjud bo'lgan diniy tasavvurlar, obrazlardan tashkil topadi va ular dinga ishonuvchi kishilar tomonidan hayotiy zarur narsa sifatida qabul qilinadi.

Diniy e'tiqodda hissiyot tushunchalari katta rol o'ynaydi. Kishining turli hissiyotlari (emotsiyasi) qo'rqish, muhabbat, zavqlanish, ehtiros, quvonch, umid va hokazolar diniy tasavvurlar bilan qo'shib ketib, tegishli yo'nalish, ma'no, mazmun kasb etishi mumkin, ana shunday hollarda ular “xudoga muhabbat”, “gunohkorlik, itoatkorlik”, “bandalik tuyg'usi”, “xudo bilan muloqotda bo'lish quvonchi”, “narigi dunyodagi ajrga umid” va hokazolar kechinmalariga aylanadi. Hissiyot tushunchasini ilohiyotchilar inson ongining oliy darajadagi ko'rinishi, oliy axloqiy qadriyat, bilishning ishonchli shakli deb uqtiradi.

Diniy dunyoqarashning asosiy yo'nalishlarini ifodalovchi diniy aqidalar dindorlar uchun majburiy hisoblangan, muhokama yuritmasdan ishonish lozim bo'lgan diniy e'tiqod talablarida o'z aksini topgan. Islom dinining aqidalariga muvofiq, sunniylikda shakllangan va diniy an'analarda e'tirof etiladigan aqidalar yoki imon talablari ettita: Ollohning yagonaligiga, farishtalarga, muqaddas kitoblarga, payg'ambarlarga, oxiratga, taqdirning ilohiyligiga va inson o'lgandan keyin qayta tirilishiga ishonish. Shia yo'nalishidagi musulmonlar 5 ta aqidaga: yakka xudo, payg'ambarlik, taqdir, oxirat va imomatga ishonadilar.

Har bir dinning, shu jumladan xristian dinining ham o'ziga xos aqidalari mavjuddir. Aqida qaysi dinda, qanday ko'rinishda bo'lmasin, olam hodisalarini mutlaq ilohiy kuch irodasi va ixtiyori bilan bog'lab ko'rsatadi.

Diniy dunyoqarashning yana bir tarkibiy qismini diniy sig'inish tashkil etadi. Sig'inish bu odamlarning kundalik hayotda ular ustidan hukmronlik qiluvchi diniy obrazlar shaklidagi ilohiy kuchlarga toat-ibodat qilishidir. Sig'inish kishilar tomonidan yakka jamoa bo'lib bajariladigan ramziy xatti-harakatlarda namoyon bo'ladi. Qurbonlik qilish, xudoyi qilish, Qur'on o'qitish, diniy bayramlarni nishonlash kabilar islom dinida keng tarqalgan marosimlardir. Sig'inish tufayli kishilarning diniy ehtiyojlari qondiriladi.

Diniy e'tiqod diniy ongning umumiy belgisi, mezoni bo'lib, u diniy g'oyalar, tasavvurlar, tushunchalar, afsonalarni haqiqiy deb hisoblash hamda ilohiy kuchning mavjudligiga ishonishni o'z ichiga oladi.

Diniy dunyoqarashning shakllanishi va rivojlanishida diniy dasturlarning ishlab chiqilishi, shuningdek turlicha diniy bayramlar, marosimlarning o'tkazilishi katta ahamiyat kasb etadi. Din o'zining tantanali bayramlari, har turli marosimlari bilan kishilar ko'nglida kayfiyat, xursandchilik, xushfe'llik, rahmshafqat, sabr-toqat, qanoatlilik, hamkorlik, vijdon, burch, poklik, odamiylik va shu kabi insoniy fazilatlarni shakllantiradi, ma'naviy kamol toptiradi.

Diniy dunyoqarashning tarkibiy qismida "Muqaddas joylar"ni ziyorat qilish katta o'rin tutadi. Masalan, islom dinida Makka, Madinaga borib u yerdagi "Muqaddas joylar"ni ziyorat qilib, turli diniy urf-odat va marosimlarni bajarish hamda qurbonlik qilish, barcha musulmonlarga farzdir. Shuningdek, islom dinida payg'ambarlar va ularning sahobalari, diniy ulamolar, so'fiylik, shayxlar kabi muqaddas zotlarni, ularning mozorlari, qadamjolarini ziyorat qilish ham keng tarqalgan. O'rta Osiyo hududida bunday joylar ko'p. Samarqanddagi Shohizinda, Go'ri Amir, Ismoil Buxoriy, Buxorodagi Qiz bibi, Xoja Bahouddin, Toshkent viloyatidagi Zangi ota, Turkistondagi Ahmad Yassaviy, Sayramdagi (Shimkent viloyati) Ibrohim ota, Qorasoch bibi maqbaralari shular jumlasidandir.

Bunday muqaddas joylar, qadamjolar, maqbaralar xristian, buddizm va boshqa dinlarda ham mavjud. Ular hanuzgacha kishilar ongiga o'z ta'sirini ko'rsatib, diniy dunyoqarashning, diniy e'tiqodning taraqqiy etishiga sabab bo'lib kelmoqda.

Diniy dunyoqarashning yana bir afzallik tomoni shundaki, unda har bir inson tomonidan amal qilinishi lozim bo'lgan axloqiy me'yor va ko'rsatmalar ishlab chiqilgan. Ularning aksariyati hanuzgacha o'z ahamiyatini yo'qotgani yo'q, chunki islom va shariat talablari mavjud

shaxsiy hayotdagi va umuminsoniy eng zarur va go'zal fazilatlarni o'zida aks ettirgan.

Diniy dunyoqarashning xalq ongiga singib, uning qalbida chuqur ildiz otib ketishining boisi shundan iboratki, ular oddiy kishilarning ruhiyatiga moslashtirilib, ularning hissiyoti, tafakkuriga katta ta'sir etadigan va ko'p vaqtgacha esda saqlanib qoladigan yorqin obrazlar, afsona va rivoyatlar shaklida izhor qilinishidadir. Islom ta'limotidagi har bir afsona va rivoyatlarda katta hikmat, falsafiy fikr, ma'no mavjuddir.

Shuning uchun ham ular barhayot bo'lib, avloddan-avlodga o'tib ketavergan va bizning davrimizgacha yetib kelgan. Bunday katta ma'naviy boylikka biz albatta zo'r ehtiyotkorlik bilan qarashimiz kerak.

Din kishilarning ongiga o'z ta'sirini o'tkazish bilan bir qatorda jamiyatning ijtimoiy-siyosiy hayotida ham doimo katta rol o'ynab kelgan. Hozirgi davrda, ham u katta siyosiy kuchni tashkil qiladi.

Dinlarning orasida keng tarqalgan islom dinidir. Hozirgi kunda 30 dan ziyod Osiyo va Afrika mamlakatlarida islom davlat dini sifatida rasmiy ravishda qabul qilingan bo'lsa, yana qariyb 30 mamlakatning siyosiy hayotida u muhim rol o'ynamoqda. Ularning ichida Turkiya, Misr, Afg'oniston, Eron, Iroq, Suriya, Saudiya Arabistoni, Jazoir va boshqa mamlakatlarni alohida tilga olish joiz. Xristianlik va boshqa dinlar ham turli mamlakatlarning ijtimoiy-siyosiy hayotida muhim rol o'ynamoqda.

Bugungi kunda dinning fanga, uning yutuqlariga bo'lgan munosabati haqida ham yangicha fikr hosil bo'lmoqda. O'tmishda biz din bilan fan bir-biriga zid bo'lgan, bir-birini tubdan istisno qiluvchi ijtimoiy ongning shakli, insoniyat madaniyatining tarixi din bilan fan o'rtasidagi kurashdan iborat deb kelgan edik. Ammo hayot shuni qo'rsatadiki, fanning din bilan o'zaro munosabati hamma vaqtda bir xil va bir tekis bo'lgan emas.

“Uyg'onish davri”da yashagan G'arbiy Yevropa olimlari, jumladan Jordano Bruno, Galileo Galiley, Kopernik, XVIII asr frantsuz olimlari Pol Golbax, Klod Gelvetsiy, Deni Didro va boshqalar xristian diniga ochiq oydin qarshi chiqib, uning ta'limotini inkor etgan bo'lsalar, O'rta Osiyo mutafakkirlari fan bilan islom ta'limotini bir-biriga qarama-qarshi qo'ymasdan ikkalasidan ham bahramand bo'lib kelganlar. Forobiy, Xorazmiy, Beruniy, Ibn Sinolar dunyoni yaratgan Ollohni e'tirof qilsa, Mirzo Ulug'bek o'zining “To'rt ulus tarixi” asarida dunyoni Tangri Taolo

bino qilgan, odamni ham u yaratgan degan fikrni olg'a surgan ¹.

Hozirgi vaqtda ham G'arbiy Yevropa mamlakatlarida diniy e'tiqod bilan fanni muvofiqlashtirib rivojlantirishga da'vat etib kelayotgan olimlar bor. Masalan, katolik cherkovining rasmiy falsafasi deb e'tirof etilgan neotomizm ta'limotining namoyondalari Mariten, Jelson (Frantsiya), Vetter (Avstraliya), de Remekr (Belgiya) va boshqalar diniy e'tiqod va fan haqiqatga erishishning ikki manbai, shuning uchun ular bir-birini istisno etmaydi, aksincha to'ldiradi degan g'oyani ilgari surib kelmoqdalar. Ularning fikricha, diniy e'tiqod va bilim o'rtasida to'la uyg'unlik mavjud.

Neotomistlar bilim bo'lmagan joydagina e'tiqod kerak deb tan oladi, ularni ko'r-ko'rona irratsional e'tiqod qoniqtirmaydi.

Din va diniy dunyoqarash xususida so'z borganda shuni aytish kerakki, o'tmishda biz dinga bir tomonlama yondashib, uning inson manfaati sohasida, kishilarning axloqiy munosabatlarini takomillashtirishdagi ijodiy rolini to'g'ri tushunmay keldik. Dinga qarshi kurashish niqobi ostida xalqimiz asrlar mobaynida amal qilib kelgan marosim va urf-odatlar ta'qiklandi, qanchadan-qancha masjid va madrasalar asossiz ravishda buzib tashlandi. Necha minglab jildlarni tashkil etadigan nodir kitoblar shaxsga sig'inish va qatag'on avj olgan yillarda kuydirib tashlandi.

Hozirgi paytda o'tmishda ro'y bergan haddan oshishlar tuzatilmoqda, ijtimoiy adolat tiklanmoqda. O'zbekiston fuqarolarining vijdon erkinligini kafolatlash va amalda ro'yobga chiqarish maqsadida mamlakatimizda diniy maskanlar ochilib, ularda diniy bilimlarni o'zlashtirish imkoniyati yaratildi. Yopib qo'yilgan masjidlar ochildi, ko'plab yangi masjidlar qurilmoqda, diniy adabiyotlarni nashr etish ijobiy hal etildi.

Ma'lumki, mamlakatimizda o'n oltita diniy konfessiya erkin faoliyat ko'rsatmoqda. Diniy arboblarni odamlarni tinchlikni saqlashga, urushning oldini olishga insoniyat va uning tili, qadimiy tarixi va madaniyatini, madaniy merosi va ijobiy urf-odat va an'alarini avaylab-asrashga va qadrlashga, ekologik va demografik muammolarni ijobiy hal etishga da'vat etmoqdalar.

Yoshlarda sharqona axloq-odob madaniyatini tarbiyalashda islom dini alohida o'rin tutadi. «Biz, - deydi O'zbekiston Respublikasi Prezidenti

¹ Mirzo Ulug'bek. To'rt ulus tarixi. -T., 1994. -15-22 betlar.

Mirziyoyev Sh.M., - butun jahon jamoatchiligiga islom dinining asl insonparvarlik mohiyatini yetkazishni eng muhim vazifa, deb hisoblaymiz. Biz muqaddas dinimizni azaliy qadriyatlarimiz mujassamining ifodasi sifatida behad qadrlaymiz. Biz muqaddas dinimizni zo‘ravonlik va qon to‘kish bilan bir qatorga qo‘yadiganlarni qat’iy qoralaymiz va ular bilan hech qachon murosa qila olmaymiz. Islom dini bizni ezgulik va tinchlikka, asl insoniy fazilatlarni asrab-avaylashga da’vat etadi»¹.

Asrlar davomida din odamlarni eng ulug‘ maqsadlar yo‘lida birlashtirishga, hamjihat bo‘lishga undagan. U har doim kishilarni o‘z-o‘zini idora etishga, yaxshi xislatlarini ko‘paytirib, yomonlaridan xalos bo‘lishga chorlagan, har bir alohida insonga, oila, jamoa, mintaqa, umumxalqqa rahnamo bo‘lgan, uni og‘ir-og‘ir sinovlarga bardosh berishga, yorug‘ kunlarga intilib yashashga da’vat qilgan, ishontirgan.

O‘zbekiston Prezidenti Sh.Mirziyoev islom dinining insonparvarlik ahamiyatiga yana bir bor e’tiborni qaratdi: “Biz butun jahon jamoatchiligiga islom dinining asl insonparvarlik mohiyatini yetkazishni eng muhim vazifa, deb hisoblaymiz. Biz muqaddas dinimizni azaliy qadriyatlarimiz mujassamining ifodasi sifatida behad qadrlaymiz.

Biz muqaddas dinimizni zo‘ravonlik va qon to‘kish bilan bir qatorga qo‘yadiganlarni qat’iy qoralaymiz va ular bilan hech qachon murosa qila olmaymiz. Islom dini bizni ezgulik va tinchlikka, asl insoniy fazilatlarni asrab-avaylashga da’vat etadi”.

Islom madaniyati jahon madaniyatining ajralmas bir tarkibiy qismidir. Uni o‘rganishga va oqilona, tanqidiy, ilmiy, ijodiy foydalanishga arziydigan juda ko‘p ijobiy tomonlari bor.

O‘zbekiston Konstitutsiyasining 31-moddasida belgilanganidek, respublikamizda “hamma uchun vijdon erkinligi kafolatlanadi. Har bir inson xohlagan dinga e’tiqod qilish yoki hech qaysi dinga e’tiqod qilmaslik huquqiga ega. Diniy qarashlarni majburan singdirishga yo‘l qo‘yilmaydi”¹.

Din iymon, e’tiqod erkinligini unutmagan holda, diniy qadriyatlarni hurmat qilgan holda, fuqarolarni, ayniqsa yosh avlodni zamonaviy,

¹ Mirziyoyev Sh. BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasidagi nutq // “Xalg so‘zi” 2017 yil 20 sentyabr.

¹ O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi.-T.:“O‘zbekiston”, 2018. -13-bet

dunyoviy fanlar asosida tarbiyalash mutlaqo zamon talabi ekanligini unutmaslik kerak. O‘zbekiston Prezidenti Shavkat Mirziyoyev ta’kidlaganidek, - “Inson ma’naviy olami, xalqlar madaniyatini belgilaydigan manbalarni asrab-avaylash va boyitish bugungi kunda har qachongidan ham muhiddir.

Azaliy qadriyatlarimiz va axloqiy fazilatlarni o‘zida mujassam etgan muqaddas dinimizni asrash va qadrlash har birimizning sharafli burchimizdir. Islom – haqiqatni anglash demakdir, u odamzotni ezgu amallarni bajarishga undaydi, har birimizni yaxshilik va tinchlikka chorlaydi, haqiqiy inson bo‘lishni o‘rgatadi”².

1.5. Falsafiy dunyoqarash

Diniy dunyoqarash falsafiy dunyoqarash bilan chambarchas bog‘liqdir. Chunki, tabiat, jamiyat, dunyoni bilish, insoniyat istiqboli kabi masalalar dinning ham, falsafaning ham diqqat markazida turgan muammolar bo‘lib hisoblanadi. Lekin bularning o‘rtasida farq ham mavjud. Agar diniy dunyoqarash o‘zining asosiy e’tiborini inson e’tiqodiga, insoniy tashvishlarga, inson va uning umidlariga qaratsa, falsafiy dunyoqarash esa dunyoni aql va bilim asosida tushuntiruvchi ma’naviy tomonlariga ko‘proq e’tibor beradi. Bundan, falsafiy dunyoqarash mavhum qoidalardan iborat degan xulosa kelib chiqmaydi, albatta. Falsafiy dunyoqarash hayotiy muammolar bilan bevosita bog‘liq bo‘lgan, fan va texnika yutuqlariga asoslangan bilimlar turkumidan iborat. Bunday dunyoqarash o‘zining mazmuni, mohiyatiga ko‘ra aslida ilmiy-falsafiy dunyoqarashdir.

Mifologik va diniy dunyoqarashlardan farqli ravishda, falsafiy dunyoqarash tabiiy qonuniyatlarni ilmiy asosda tushuntirib beradi. Falsafiy dunyoqarashga muvofiq butun organik va noorganik dunyo doimo o‘rish, o‘zgarish va rivojlanishdadir. Falsafiy dunyoqarash asosida kishilar mavjud olamdagi hamma narsa va hodisalar, jarayonlar o‘zidan boshqa narsalar bilan ichki, zaruriy, muhim va asosiy aloqadorlikda, ta’sir va aks ta’sirida ekanligini chuqur anglab oladilar.

Falsafiy fikrlash mavjud dunyoning narsa va hodisalarini faqat o‘zaro aloqada va bir-birini taqozo qilishdagina emas, balki doimo harakatda,

² Mirziyoyev Sh.M. Milliy taraqqiyot yo‘limizni qat’iyat bilan davom ettirib, yangi bosqichga ko‘taramiz. 1-Jild. - T.: “O‘zbekiston”, 2017.-29-30-betlar.

o'zgarishda va rivojlanishda deb qarashni ham talab qiladi. Dunyoni inson ongida bir yaxlit, uzviy aloqadorlik va rivojlanish tarzida in'ikos etish falsafiy dunyoqarashning asosiy xususiyatlaridan birini tashkil etadi.

Falsafiy dunyoqarash narsa va hodisalarni inson ongida yaxlit aks ettirish bilan bir qatorda, u kishilarning tafakkurlash madaniyatini, ichki ma'naviy dunyosini shakllantiradi va boyitadi. Shuningdek, falsafiy dunyoqarash kishilarga xos bo'lgan rostgo'ylik, poklik, insonparvarlik va boshqa olijanob fazilatlarni, axloqiy me'yorlar, qadriyatlarni mujassamlashtiradi.

Falsafiy dunyoqarash asosida kishilar jamiyatining tabiat bilan uzviy birligi, inson va insoniyat taqdirlarining mushtarakligi, turli-tuman xalqlar madaniyatining xilma-xilligi va birligi haqida ishonch hosil qiladi.

O'rta Osiyo mutafakkirlarining fikricha, barcha insonlarga xos bo'lgan olijanob fazilatlar eng avvalo faylasuflarda o'z aksini topmog'i lozim. Forobiyning fikricha, "faylasufning xulq-atvori, axloqi ham o'z kasbiga loyiq bo'lishi kerak. Shuningdek, o'z xalqining ra'yini va o'z xalqida bo'lgan eng yaxshi urf-odatlarini qattiq tutgan bo'lishi kerak.

Faylasuf bo'lmoqchi bo'lgan odam o'z axloqi va xislatlari bilan aytilgan bu shartlarga javob bera olsa, shundan keyin u falsafa bilimini o'rganishga va uni boshqarishga kirishishi mumkin.

Falsafa tomonidan insonlarda hosil qilinadigan barcha axloqiy fazilatlar ularning o'z oldiga maqsad qilib qo'ygan intilishlarining ilmiy asosini tashkil etishi lozim. Inson o'z oldiga qo'ygan maqsadlarini, eng avvalo, axloqiy me'yorlaridan kelib chiqib baholashi kerak.

Yirik nemis faylasufi I.Kant ta'kidlaganidek, insonning o'z faoliyatida axloqiy qadriyatlarni asosiy mezon qilib olishi, falsafaning qimmatini yanada oshiradi.

Falsafiy dunyoqarash o'zining xilma-xilligi bilan ifodalanadi. Har bir davrda va turli mamlakatlarda u yoki bu muammo falsafaning markazida turadi. Falsafa o'z mavzusining xilma-xilligi bilan turli falsafiy g'oyalarning rivojlanishiga sabab bo'lmoqda. Bu o'z navbatida, olam haqida rang-barang manzaralarni yaratishga olib kelmoqda. Dunyoni ilmiy-bilish va ilmiy boshqarishda falsafa fanining roli tobora oshib bormoqda.

Hozirgi zamon ilmiy-texnika inqilobi natijasida fan mavjud olamning eng murakkab sohalariga tobora chuqur kirib bormoqda. Shuning uchun ham xususiy fan vakillari oldida falsafiy dunyoqarashni ijodiy egallash vazifasi ko'ndalang bo'lib turibdi.

Falsafiy dunyoqarashni mukammal egallab olish ijtimoiy fanlar uchun ham muhim ahamiyatga ega. Tabiat taraqqiyot qonunlari inson ongida to'g'ri aks etishi favqulodda murakkab va qiyin jarayon bo'lib, ijtimoiy hodisalarning unda aks etishi esa undan ham qiyindir.

Ijtimoiy hayotdagi murakkab hodisalarni chalkashtirib yubormaslik uchun ijtimoiy fan vakillari falsafiy dunyoqarash bilan qurollanishlari lozim. Har bir olim o'z sohasidagi to'g'ri yo'ldan bormog'i, ilmiy tadqiqotning o'ziga xos yo'li va metodlarini belgilamog'i uchun uning o'z falsafiy dunyoqarashi bo'lishi kerak. Chunki falsafa taraqqiyotining eng umumiy qonunlari haqidagi fan bo'libgina qolmasdan, balki tafakkur taraqqiyoti haqidagi, insonni qurshab turgan bu dunyoni bilish qonunlari haqidagi fan hamdir.

Falsafiy dunyoqarash faqat nazariy bilish jihatidagina emas, balki amaliy jihatdan ham katta ahamiyatga egadir. Dunyoqarash amaliyot uchun qo'llanmadir. Falsafiy dunyoqarash tabiat va ijtimoiy hayot hodisalarini tushunish uchun yordam beradi. Kishining amaliy faoliyatida tutgan yo'li, uning dunyoqarashi qanday ekanligiga bog'liq.

Dunyoqarash kishilarning amaliy faoliyat yo'nalishini belgilab beradigan qudratli ma'naviy kuchdir. Shuning uchun ham hozirgi vaqtda jamiyat a'zolari, birinchi navbatda yoshlar qalbini egallash, uning dunyoqarashiga muayyan maqsadlarni ko'zlab tasir etish avj olib bormoqda.

Insoniyat yangi asr bo'sag'asida turgan bugungi kunda turli xil eski va yangi mafkuralarning o'zaro kurashi har qachongidan ham ko'ra shiddatli tus olmoqda. Rang-barang, ba'zan bir-biriga mutlaqo zid dunyoqarashlar, siyosiy, milliy, diniy oqimlar, mazhab va sektalar o'rtasidagi fikr talashuvlari goho bahs-munozara doirasidan chiqib qonli to'qnashuvlar, ommaviy qirg'inlarga sabab bo'lmoqda, odamlar boshiga behisob qayg'u-kulfatlar solmoqda.

Ana shunday vaziyatda aholini, birinchi navbatda yosh avlodni kamol toptirish, ularning dunyoqarashini rivojlantirish, qalbida milliy g'oya, milliy mafkura, o'z Vataniga mehr-sadoqat tuyg'usini uyg'otish, o'zligini anglash, milliy va umumbashariy qadriyatlar asosida tarbiyalash katta ahamiyat kasb etadi. "Bizni,- deydi Sh.M. Mirziyoyev, - hamisha o'ylantirib keladigan yana bir muhim masala – bu yoshlarimizning odob-axloqi, yurish-turishi, bir so'z bilan aytganda, dunyoqarashi bilan bog'liq. Bugun zamon shiddat bilan o'zgaryapti. Bu o'zgarishlarni hammadan ham ko'proq his etadigan kim – yoshlar. Mayli, yoshlar o'z davrining talablari bilan uyg'un bo'lsin. Lekin ayni paytda o'zligini ham

unutmasin. Biz kimmiz, qanday ulug‘ zotlarning avlodimiz, degan da’vat ularning qalbida doimo aks-sado berib, o‘zligiga sodiq qolishga undab tursin”¹. Shunday ekan, biz farzandlarimizning barkamol ruhiy dunyosini, zamonaviy dunyoqarashi, ma’naviy kamoloti uchun doimo qayg‘urishimiz, kurashmog‘imiz zarur.

Inson o‘z amaliy faoliyati va ilmiy bilish jarayonida falsafa fanining rang-barangligini, barcha tomon va xususiyatlarini hisobga olishi, ularni aniqlashi va anglashi lozim. Tabiat va ijtimoiy fanlarning eng keyingi yutuqlari mavjud, olamdagi o‘zaro aloqalar, ular asosida yotuvchi qonunlar va juda murakkab va ko‘p qirrali ekanligi, shuningdek, bu jarayonlar to‘g‘risidagi bilimlarimiz nisbiy o‘zgaruvchan ekanligidan dalolat bermoqda. Moddiy olamdagi bu umumiy aloqa va qonuniyatlarning murakkab shakllari falsafaning qoidalarida mumkin qadar to‘la va chuqurroq aks etishini hisobga olish lozim. Bu ilmiy bilishning yagona, to‘g‘ri va zaruriy shartidir.

Falsafiy dunyoqarash qotib qolgan aqida emas, balki doimiy ravishda o‘zgarib, boyib va takomillashib boradigan dunyoqarashdir. Tabiatda, jamiyatda bo‘ladigan o‘zgarishlar tufayli, birinchi navbatda, tabiiy, texnik va ijtimoiy fanlardagi kashfiyotlar, ijtimoiy hayotda to‘xtovsiz ravishda ro‘y berib turadigan muhim o‘zgarishlar natijasida kishilarning mavjud olam haqidagi ilmiy bilim va tasavvurlar, xususan falsafiy dunyoqarashlari oldingiga nisbatan ancha rivojlanadi, boyiydi va chuqurlashadi. Hozirgi zamon ilmiy-texnika inqilobi tufayli inson bilimlari doirasining behad kengayib, mazmuni chuqurlashib va murakkablashib borayotganligi bunga yaqqol misoldir.

Falsafiy dunyoqarashning to‘g‘ri va ilmiyligini insoniyatning butun amaliy tajribasi, moddiy, ijtimoiy-siyosiy faoliyati ochiq-oydin ko‘rsatib va isbotlab turibdi.

1.6. Falsafa va boshqa fanlar

Falsafani o‘rganish chog‘ida asosiy e‘tiborni ikki narsaga qaratish lozim. Birinchidan, falsafa — bu eng avvalo fan. Barcha boshqa fanlar singari u ham o‘zining predmetiga ega bo‘lib, doimo rivojlanishdadir. Ikkinchidan, falsafa, ayni paytda mafkura hamdir, u mafkuraviy vazifalarni

¹ Mirziyoyev Sh.M. Ijtimoiy barqarorlikni ta‘minlash, muqaddas dinimizning sofligini asrash – davr talabi" mavzusida anjumandagi nutqi// “Xalq so‘zi”, 2017, 15 iyun.

ham bajaradi. Shuni ochiq-oydin aytish kerakki, uzoq yillar davomida falsafaning mafkuraviy xususiyatiga birinchi darajali ahamiyat berildi-yu, ammo uning mustaqil fan ekanligiga unchalik e'tibor berilmadi.

Bu esa, o'z navbatida, ayrim olimlar tomonidan falsafa fan emas, u mafkura degan fikrni olg'a surishga turtki bo'lmoqda. Lekin bunday xulosa qilishga hech qanday asos yo'q.

Falsafa fanga xos bo'lgan barcha xususiyatlarga ega. Ma'lumki, har bir fanning o'ziga xos ob'ekti va predmeti mavjuddir. Bu falsafa faniga ham daxldordir.

Bizni qamrab olgan, cheksiz va doim rivojlanishda bo'lgan olamni, uning qonuniyatlarini bilish aniq fanlar bilan bir qatorda falsafaning ham vazifasini tashkil etadi. Falsafaning ham, aniq fanlarning ham ob'ekti bitta, u ham bo'lsa bizni qurshab olgan olamdir. Ammo ularning tadqiqot predmetlari turlichadir. Rang-barang dunyo va undagi hodisalarda bir vaqtning o'zida umumiy va xususiy qonunlar namoyon bo'ladi.

Dunyoning alohida olingan va cheklangan sohalarida amal qiluvchi xususiy qonunlarni aniq fanlar o'rganadi. Ular orasida amal qiladigan eng umumiy qonunlar falsafaning o'rganish sohasiga kiradi. Masalan, miqdoriy munosabat va fazoviy o'rinlarni — matematika, issiqlik, nurlanish, elektromagnit va yadro jarayonlarini — fizika, o'simlik va hayvonot olamini — biologiya fanlari, ishlab chiqaruvchi kuchlar va ishlab chiqarish munosabatlarini, ishlab chiqarish usuli va taqsimlash kabilarni — iqtisod fani o'rganadi. Falsafa alohida fanlar singari dunyoning u yoki bu tomonini emas, balki uni bir butunligicha o'rganadi. Tabiat, jamiyat va inson tafakkurining eng umumiy qonuniyatlarini tadqiq qilib, kishilarning dunyoqarashini rivojlantirib, ularning nazariy va amaliy faoliyatini to'g'ri yo'lga soladi.

Fan tizimlashtirilgan bilimlar yig'indisi bo'lib, u o'z navbatida fanning nazariya, qonun, tushunchalar turkumida ifodalanadi, aniq fanlar kabi falsafa fani ham o'zining nazariyasiga, qonun va kategoriyalariga (umumiy tushunchalariga) ega. Ularning yordamida kishilar ongida voqelikdagi narsa va hodisalarning eng umumiy aloqadorligi va taraqqiyot qonuniyatlari aks ettiriladi.

Fanning yana bir muhim xususiyati shundan iboratki, u tadrijiy ravishda taraqqiy etib, o'z mazmunida ilgari to'plangan ma'lumotlarni saqlab qolib, unga doir yangi bilimlarni qo'shib turadi. Falsafa fani ham, shuningdek o'tgan avlodlar tomonidan to'plangan g'oyalarni uloqtirib tashlamasdan, ularni saqlab qolib, doimo mazmunan boyib, rivojlanib

turadi. Eski va yangi falsafiy g'oyalar o'rtasida vorisiy bog'liqlik mavjud. Buni biz falsafa tarixidan yaqqol ko'rishimiz mumkin.

Fanning barcha qoidalari bir-birini to'ldirib, bir-biridan mantiqiy jihatdan kelib chiqish imkoniyatiga egadir. Falsafa fanining nazariyalari, qonun va kategoriyalari ham bir-biridan kelib chiqadigan, bir-birini mantiqiy to'ldiradigan yaxlit ilmiy tizimdir.

Fan o'z qoidalarini asoslab berish imkoniyatiga ega. Bu falsafa faniga ham tegishlidir. Ammo, agar aniq fanlar o'z qoidalarini kundalik amaliy tajriba yordamida asoslab bersa, falsafa mantiq yo'li bilan asoslab beradi. Forobiy ta'kidlaganidek, "odamlar falsafa yo'li bilan isbot etilgan mavjud narsa haqida to'la ishonch va qanoatga ega bo'ladilar"¹.

Har bir fan olamning aniq bir tomonini o'rganar ekan, demak, bu fanning yolg'iz o'zi olam haqida bir butun ilmiy tasavvur hosil qilish uchun yetarli bo'la olmaydi. Olam haqidagi yaxlit ilmiy tasavvurni tabiatshunoslik fanlarining barchasi ham hosil qila olmaydi. Tabiatshunoslik fanlari tabiat va uning rivojlanish qonunlarini o'rganadi. Olam haqidagi yagona ilmiy tasavvur esa, jamiyat va inson tafakkuridagi bilimlarni ham o'z ichiga oladi. Demak, olam haqidagi eng umumiy bilim barcha fanlar o'rganadigan muammolarni sistemalashtirish, bir-biriga bog'lash va umumlashtirish natijasida hosil bo'ladi. Ana shu vazifani falsafa fani bajaradi. Bu fan barcha fanlarning amaliy faoliyati jarayonida to'plangan dalillarni bir tizimga solish, uni bilish va unga amaliy ta'sir qo'rsatish yo'llarini ochadi.

Falsafa — aniq fanlarning yutuqlariga befarq qaramaydi, balki eng yangi kashfiyotlarni chuqur o'rganish, nazariy umumlashtirish zaminida o'sib, ijodiy rivojlanib boradi. Shu ma'noda falsafaning ijodiy boyishi va rivojlanishi bu fanlarning taraqqiyoti bilan bevosita bog'liq.

Falsafa tabiatshunoslik uchun voqelikni o'rganishda eng umumiy ilmiy usul bo'lib xizmat qiladi, o'z navbatida, tabiat ilmi yutuqlari ham falsafaning qonun-qoidalarini tasdiqlashda katta rol o'ynaydi.

Ko'rinib turganidek, falsafiy ta'limotga asoslanish aniq fanlar mohiyatini bilishga, ularning kashfiyotlarini to'g'ri umumlashtirishga imkon beradi. Ilmiy falsafiy nazariya bilan qurollangan olim boshqalarga nisbatan o'z fanining istiqbolini, mohiyatini chuqurroq bila oladi. Agar har bir fan o'zicha rivojlana borsa, kashfiyotlar bir-biri bilan bog'lanmasa va

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.: "Xalq merosi", 1993.-189-bet.

umumlashtirilmasa u vaqtda olam haqida yagona bilim hosil qilish, uning mohiyatini qonun va qonuniyatlarini chuqur bilish mumkin bo'lmay qoladi. Shuning uchun ham aniq fanlar bilan falsafaning o'zaro aloqadorligiga bo'lgan zaruriyat doim saqlanib va kuchayib boraveradi.

Falsafa — insoniyatning buyuk ma'naviy boyligidir. U avlod-ajdodlar tomonidan yaratilgan madaniy, tarixiy merosning barcha durdonalaridan bekamu-ko'st foydalanish, tabiiy, texnikaviy, ijtimoiy-gumanitar fanlar erishgan ulkan muvaffaqiyatlarga suyanish asosida shakllanib va rivojlanib borish bilan birga, kishilarda olam haqida bir butun, yaxlit dunyoqarash shakllanishida nazariy poydevor vazifasini o'taydi. Shuning uchun barcha ijtimoiy tuzumlarda hokimiyat egalari, ijtimoiy guruhlar, siyosiy partiyalar falsafa fanidan o'zlarining manfaatlarini ta'minlash maqsadida mafkuraviy qurol sifatida faol foydalanib kelganlar. Ayniqsa, sho'rolar davrida 70 yildan ortiq vaqt mobaynida falsafa ma'muriy-buyruqbozlik tizimining siyosati bilan chambarchas bog'liq holda, o'zining fan xususiyatini asta-sekin yo'qotib, asosan siyosiy lashgan mafkuraviy g'oyalari yig'indisiga aylanib qolgan edi.

Falsafa fani turli-tuman oqimlarning, yo'nalishlarning, xilma-xil g'oyalarning tizimlashtirilgan yig'indisidan iboratdir. Shuni e'tiborga olgan holda, siyosiy tashkilotlar, partiyalar, o'zlarining maqsadlariga javob beradigan falsafiy fikr va g'oyalarni nazariy qurol qilib oladilar.

Falsafa bilan siyosatning yana bir bog'liq tomoni bor. Falsafa fani sifatida nisbiy mustaqillikka ega, chunki falsafiy muammolarning doirasi, ularning kelib chiqishi, turli falsafiy maktablarda, yo'nalish va oqimlarda xilma-xil hal etilishi, ilmiy va amaliy ahamiyati va shu kabi masalalar siyosatdan kelib chiqib emas, balki bu fanning o'ziga xos bo'lgan qonuniyatlar asosida belgilanadi. Lekin siyosat boshqa fanlar kabi falsafa fanining rivojlanishiga ham faol ta'sir etadi.

Falsafa fanining rivojlanishi uchun zarur bo'lgan mablag', uning hajmi, ilmiy-texnikaviy uskunalari, moddiy negiz, ishchilar soni va ularga beriladigan maosh hajmi, ijtimoiy sharoitlar va shu kabi masalalarning hal bo'lishi, u yoki bu jamiyatni boshqarib turuvchi hokimiyat, ijtimoiy partiyalarning siyosati bilan uzviy bog'liqdir.

Bundan yaqqol kurinib turibdiki, falsafa bilan siyosat bir-biri bilan aloqadorliqdadir. Bular o'rtasidagi aloqadorlik shakllari va darajalari har bir jamiyatga bo'lgan iqtisodiy, siyosiy va ma'naviy munosabatlarning xususiyatlari bilan belgilanadi. Shu tufayli turli jamiyatlarda falsafaga bo'lgan munosabat va uning siyosati bilan aloqadorlik darajasi turlichadir.

Buni biz o'z tariximizdan yaqqol ko'rishimiz mumkin.

Ma'lumki, o'tmishda jamiyatimizda bitta partiya, bitta mafkura, bitta dunyoqarash yakka hokimlik qilib keldi. Davlat, partiya va hukmron guruhlarning manfatlari inson manfaatlaridan ustun qo'yildi. Natijada inson huquqlari va erkinliklari, demokratiya, ijtimoiy adolat qoidalari qo'pol ravishda buzildi va yo'qqa chiqarildi. Davlatimizning moddiy asosini tashkil etuvchi mulkni yaratuvchi kishilar o'z mehnati bilan ishlab chiqargan mahsulotlardan begonalashtirib qo'yildi. Ma'muriy-buyruqbozlik davlat tizimi joylarda o'z hukmini o'tkazib, hamma narsani oldindan belgilab, mahalliy hokimiyatlarning huquklarini cheklab qo'ydi.

Madaniy sohada ham ko'pgina ma'naviy yo'qotishlar sodir bo'ldi. Xalqimizning milliy madaniyati, tili, urf-odatlari, an'analari oyoq osti qilindi, fuqarolar vijdon va din erkinliklaridan mahrum bo'ldilar. Fan va madaniyatga, jumladan, ijtimoiy fanlarga ham marksizm-leninizm qoidalarini poydevor qilib singdirish uchun salbiy ishlar amalga oshirildi. Rasmiy mafkuraga zid fikr yuritgan olimlarni partiyaviy jazolash, ularni partiyaviylikdan, g'oyaviylikdan chekinishda, sinfiy xushyorlikni yo'qotishda va boshqa kamchiliklarda ayblash odatga aylanib qolgan edi. Bunday vaziyat, albatta ijtimoiy fanlarning, shu jumladan, falsafa fanining rivojlanishiga salbiy ta'sir ko'rsatdi va ijodiy fikrlashga imkoniyat bermadi. Ijtimoiy fanlar hayotidan kelib chiqadigan dolzarb muammolar bilan shug'ullanish o'rniga sobiq ijtimoiy-siyosiy tizimning qo'lidagi mafkuraviy qurolga aylanib qoldi.

Mustaqillik tufayli jamiyatimizning hamma sohalarida, shu jumladan, madaniy-ma'naviy sohada ham ro'y berayotgan tub o'zgarishlar ijtimoiy fanlarning rivojlanishi uchun ham qulay imkoniyatlarni tug'dirdi

Takrorlash uchun savollar:

- 1.Falsafa atamasining lug'aviy ma'nosi qanday? Bu haqda Forobiy fikrlarini ayting.
- 2.Falsafaning asosiy muammolari tarkibiga nimalar kiradi?
- 3.Falsafa bilan xususiy fanlarning o'zaro munosabati qanday?
- 4.Falsafaning sobiq ijtimoiy-siyosiy tuzumning mafkuraviy quroliga aylanib qolganligi va uning salbiy oqibatlarini nimalardan iboratligini qanday izohlaysiz?
- 5.Insonning tafakkurlash madaniyati, dunyoqarashini

shakllantirishda falsafaning ahamiyati nimalardan iborat?

6. Dunyoqarash va uning asosiy xususiyatlari haqida fikr-mulohazalaringizni bayon eting.

7. Dunyoqarashning asosiy turlari va ularning o'ziga xos xususiyatlari nimalardan iborat? Mifologik dunyoqarash to'g'risida nimalarni bilasiz?

8. Diniy dunyoqarashning mohiyati, asosiy elementlari nimalardan iboratligini ayting.

9. Diniy e'tiqod erkinligi, din va siyosat nisbati haqida nimalarni bilasiz?

10. Falsafiy dunyoqarash va uning xususiyatlari nimalardan iborat?

Test topshiriqlari:

1. Quyida falsafaga berilgan ta'riflarning qaysi biri to'g'ri ?

Falsafa bu -

- a) Haqiqatni anglay olish san'ati.
- b) Voqelikning nisbatan umumiy qonunlari haqidagi fan.
- v) Insonning taqdiri haqidagi ta'limot.
- g) Inson va dunyoning o'zaro munosabati haqidagi qarashlar tizimi.

2. Qaysi falsafiy yo'nalish olamni tabiiy-tarixiy taraqqiyot natijasi sifatida izohlaydi?

- a) Antropotsentrizm.
- b) Kosmotsentrizm.
- v) Materializm.
- g) Idealizm.

3. Quyida keltirilgan funktsiyalardan qaysi biri falsafiy emas ?

- a) Texnologik
- b) Biluvchanlik
- v) Metodologik
- g) Dunyoqarash

4. "Filosofiya" atamasi qanday ma'noni anglatadi?

- a) jamiyatni anglamoq
- b) tabiatni sevmoq
- v) donishmandlikni sevmoq
- g) falsafani anglamoq

5. Quyidagi keltirilgan savollarning qaysi biri falsafa majmuiga kirmaydi?

- a) Haqiqat nima ?

b) Olam qanday tuzilgan?

v) Hayot nima?

g) Moddaning xossalari qanday ?

6. Falsafaning asosiy funksiyalari?

a) Tarbiyaviy, umumlashtiruvchi, bilish, chamalash, bashorat kilish

a) Metodologik, dunyoqarashlik, bilish, ijtimoiy, aksiologik, tarbiyaviy

v) Tarbiyaviy, dunyoqarash, umumlashtiruvchi, bilish

g) Dunyoqarashlik, metodologik, chamalash, bashorat kilish

7. Quyida keltirilgan dunyoqarash ta'rifining qaysi biri nisbatan aniqdir?

a) Insonning amaliy tajribasi

b) Dunyo haqidagi bilim

v) Dunyoni his qilish

g) Insonning voqelik haqidagi qarashlari, nuqtai-nazarlari, yo'l yo'riqlari tizimi

8. Dunyoqarashning qanday tarixiy shakllari bor?

a) Dunyoqarashning diniy, ilmiy, xayoliy tiplari mavjud

b)Dunyoqarashning totemistik, dualistik, metodologik, ilmiy-turlari bor

v) Dunyoqarashning mifologik, diniy va ilmiy-falsafiy tarixiy tiplari bor

g) Dunyoqarashning ma'rifiy, madaniy, adabiy-badiiy tiplari mavjud

9. Dunyoqarashning tarkibiy qismlari –

a) iroda, hissiyot, vijdon

b) orzu-umid, ishonch-e'tiqod, bilim

v) or-nomus, sezish, bilim

g) imon, g'urur, ilm

10. “Mifologiya” qanday ta'limot?

a) Donishmandlikni sevmoc

b) Asosida g'ayritabiiy kuchlarga ishonch

v) Rivoyat va afsonalar haqidagi ta'limot

g) Dunyoni tushunish

11. Din nima? Din bu –

a) Dunyoning ilohiy yaratilishi haqidagi ta'limot

b) Xudoga ishonch

v) Xudo haqidagi bilim

g) Xudoga e'tiqod qilishga qaratilgan dunyoqarash

12. Falsafiy dunyoqarashning muhim jihatlari nimada?

a) Voqelik haqidagi bilimlar to'plami ekanligida

b) Dunyoni inson ongida bir yaxlit, uzviy aloqadorlik va rivojlanish tarzida in'ikos ettirishida

v) doimiy ravishda o'zgarib, boyib va takomillashib boradigan dunyoqarash ekanligida

g) kishilarning imon-e'tiqodiga asoslanishida

“Olamda bilimdan kuchli narsa yo'qdir. Bilim har qanday huzur-halovatdan ham, boshqa narsalardan ham zo'rroqdir”. Aflotun

II-BOB: FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOTI BOSQICHLARI: SHARQ FALSAFASI

2.1.Sharq xalqlarining ilk falsafiy fikrlari

Jahon madaniyatining tarkibiy qismi hisoblangan falsafa fani turli davr va sharoitlarda yashagan, yashab kelayotgan barcha xalqlarning, butun insoniyatning ma'naviy boyligi, umumiy yutug'i, bashariyatning asrlar jarayonida shug'ullangan, rivojlanib, sayqal topib kelgan aql-idrok va tafakkurlari mahsulidir. Falsafa fani rivojlanishiga dunyodagi barcha xalqlar kabi Sharq xalqlari ham o'zlarining bebaho ulushlarini

qo'shganlar.

Qadimgi Sharq xalqlarining tarixi va madaniyati, ilk siyosiy, huquqiy, diniy, badiiy, falsafiy qarash va tasavvurlari, ularning mazmun va mohiyati haqida antik zamon mualliflarining asarlarida, arxeologik manbalarda, xalq og'zaki ijodiyoti, afsona, miflar, dostonlar va rivoyatlarda aks etgan.

Dastlabki falsafiy tasavvurlar Sharqning Babil (Vaviloniya)da eramizdan avvalgi to'rtinchi ming yillik boshlarida paydo bo'lgan. Bu davrda odamlarning dunyoda ro'y berib turadigan xilma-xil hodisa va jarayonlariga bo'lgan munosabatlari va qiziqishlarini garchi sodda, yuzaki, ibtidoiy shaklda bo'lsada, o'zida aks ettirgan falsafiy qarashlari namoyon bo'la boshlagan.

Qadimgi Babil adabiyotining ko'zga ko'ringan mashhur asarlaridan biri "Gilgamesh haqidagi doston" bo'lib, unda tuproq, suv, havo, issiqlik inson hayoti va tiriklikning abadiy manbai ekanligi, Gilgameshning obihayot qidirib, boshidan kechirgan sarguzashtlari va chekkan azob-uqubatlari, odamlarning tabiiy qonunlar asosida yashashi zarurligi, hayot va o'simlik sirlarini bilishga azaldan intilib kelganligi hikoya qilingan.

Gilgamesh haqidagi Babil afsonasida qadimgi kishilarning' baxtli hayot va farovonlik, salomatlik va bardamlik, o'limni yengib, mangu hayot kechirishga intilishi, abadiy umr ato qiluvchi «obihayot», o'simlik va turli xil meva va ma'danlarni izlab topishi haqidagi orzu-niyatlari o'z ifodasini topgan.

"Adapa haqidagi doston"da esa, insoniyatning abadiy hayot to'g'risidagi fikrlari, abadiy yashashga bo'lgan intilishlari o'z ifodasini topgan. Unda «o'lgan va qayta tirilgan» xudolarga, jumladan, Babil xudosi Marduqqa nisbat berilgan.

Inson o'zini qurshab olgan tabiiy muhit bilan o'zaro aloqador. U shu muhit, koinot haqida o'ylaydi, fikr yuritadi, yer yuzidagi hodisa va jarayonlarni koinot bilan bog'lashga intiladi, samoviy "sir-asrorlar" haqida xayol suradi, faraz qiladi, har xil ertaklar, rivoyatlar, afsonalar to'qiydi. Bobilliklarning Etopa haqidagi afsonalari ana shu zaminda paydo bo'lgan.

Etopa haqidagi afsona ham yuqorida aytib o'tilgan dostonlarda bo'lgani kabi odamlarning Quyosh bilan Oy va sayyoralar bilan qiziqqanligi, samoviy hodisalarning sir-asror sabablarini bilishga qiziqishlarini, Babil xalqining tabiiy hodisalar mohiyatini, yilning

fasllarga bo'linib, o'zgarib turishini, yil davomida tabiatda bo'ladigan o'zgarishlar boisi nimadan iborat ekanligini tushunib olishga bo'lgan intilishlarini, shuningdek, ularning din va axloqqa doir falsafiy qarashlarini ilgari surgan asardir.

Qadimgi bobilliklarning yaxshilik bilan yomonlik, ezgulik bilan yovuzlik, boylik bilan qashshoqlik, hurlik bilan xo'rlikning bir-biriga tubdan zid, qarama-qarshi va murosasizligi haqidagi falsafiy g'oyalar "Jafokash avliy haqida doston" va "Xo'jayinning qul bilan suhbat" degan asarlarda o'z aksini topgan.

Ishlab chiqarishning rivojlanishi o'rtaga qo'ygan talablar va inson amaliy faoliyati ehtiyojlari asosida Bobilda tabiat hodisalari mazmunini tushunib olish va ulardan turmushda foydalanish zaruriyati tobora kuchayib borgan. Mahsulot va mollarning miqdorini, og'irligini o'lchash, ishchi kuchlari sonini aniqlash, binolar hajmini belgilash, dalalarning yer sathini hisoblab chiqish zaruriyati eng qadimgi matematik hisoblarning paydo bo'lishiga va bu sohada tegishli bilimlar to'planishi hamda dastlabki arifmetika va geometriya fanining paydo bo'lishiga olib kelgan, vaqtni hisoblash zaruriyati taqvim paydo bo'lishiga sabab bo'lgan. Bu esa odamlardan astronomiya sohasida ma'lum bilimlarni talab qilgan. Bobilliklar Quyosh soatini, Quyosh ko'rsatkichini va kunning 12 bo'lakka bo'linishini azaldan bilishgan. Antik davr ma'lumotlariga ko'ra, Bobilda matematika, arifmetika, geometriya, astronomiya bilan bir qatorda tibbiyot, tarix va filologiya, musiqa, tasviriy san'at, astrologiya ham sekin-asta kurtak ota boshlagan.

Qadimgi Sharq xalqlarining madaniyatlari singari Bobil xalqi madaniyati, falsafasi, axloqi, urf-odatlar, dunyoqarashi ham asosan diniy g'oyalar bilan sug'orilgan. Odamlarda diniy e'tiqod kuchli bo'lgan. Quyosh, Oy, yulduzlar xudo hisoblangan, ibodatxonalarda ularga topinganlar. Xalqlarning, davlatlarning, hukmdorlar va odamlarning kelgusidagi taqdirini yulduz va sayyoralarning vaziyatiga qarab "oldindan aytib berish" qadimgi Mesopotamiya va Bobilda astrologiya nomini olgan.

Bobilliklarning qadimgi madaniyati, diniy e'tiqodlari, falsafiy qarashlari, adabiy asarlari, afsona va rivoyatlari nasldan-naslga o'tib SHarqdagi ko'pgina xalqlarning madaniy ma'naviy taraqqiyotiga, ijtimoiy-falsafiy fikrlari rivojiga o'zining ijobiy ta'sirini ko'rsatgan.

Misr madaniyati jahon madaniyatining eng qadimgilaridan bo'lib hisoblanadi. Qadimgi Misrda ilk madaniy yodgorliklar eramizdan to'rt

ming yil ilgari vujudga kelgan. Qadimgi Sharq madaniyatining boshqa namunalari singari Misr madaniy yodgorliklarining ertak, rivoyat, gimn, duo, didaktik asarlar, masal, epos, ishqiy lirika, xullas, xalq donishmandchiligining boshqa turlarida ham o'sha davrdagi ijtimoiy muhit, iqtisodiy hayot, tabobat, urf-odatlar, tabiat hodisalari, diniy, axloqiy, huquqiy, falsafiy qarashlar garchi yuzaki tarzda bo'lsada, o'z ifodasini topgan.

Qadimgi Misr mifologiyasida hamma narsa suvdan paydo bo'lgan va hamma narsada havo bor, deyiladi. Shuning uchun ham misrliklar suvni odamga oziq-ovqat beruvchi dastlabki ulug' ne'mat, deb bilganlar. Suv ularga butun tabiatning asosi bo'lib ko'ringan. Misrliklar, hayot suvdan boshlanadi deb bilib, suvsiz hech qanday hayot bo'lmasligini ko'rib, suvni ulug'lovchi qanchadan-qancha rivoyat va afsonalar to'qiganlar. Ular Nil daryosini ilohiylashtirganlar, uni "odamlarga hayot baxsh etish uchun toshib turadigan Nil", deb ulug'laganlar. SHuning uchun misrliklar marhumlar ruhiga afsunlar o'qib, uning abadiy yashashini ta'minlamoqchi bo'lganlarida xudoga quyidagicha nola qilganlar: "Sen ulug' xudoga — Ossiri sga marhamat aylaganingda unga Nil keladigan bo'ldi, uning uchun yaylovlar paydo bo'ldi va papyrus o'sadigan bo'ladi. Xuddi shu singari unga — marhumga ham marhamat aylaginki, u sening suvingdan bahramand bo'lsin, u sening oqar suvlaringdan icha olsin"¹.

Misrliklar o'zlarining dunyoviy va diniy-falsafiy poeziyalarida odamlarni bu dunyoning butun noz-ne'matlaridan to'la bahramand bo'lib yashashga, quvonch, shodu-hurram hayot kechirishga, o'lim, oxirat haqida hadeb o'ylayvermaslikka chaqirgan.

Misrliklarning ilk falsafiy tasavvurlari haqida birmuncha ma'lumot beradigan qadimiy manbalardan biri - "Nasihatnoma"da bilimning xosiyati haqida, bilimdon kishining qadr-qimmatini to'g'risida aytib o'tilgan. "Agar sen bilimdon odam bo'lsang, aytganing-aytgan, deganing-degan bo'ladi. Yozish-o'qishni chuqur egallab, ko'nglingga mahkam jo qilib ol, ana shunda har bir aytgan gaping hammaga manzur bo'ladi. Mirzoni qanday lavozimga qo'ymasini, u hamma vaqt kitob bilan ish ko'radi"¹.

Qadimgi misrliklarning xalq og'zaki ijodiyotida, ayniqsa, diniy-

¹ Avdiev V.I. Qadimgi Sharq tarixi. –T., 1964. -329-330-betlar.

¹ Avdiev V.I. Qadimgi Sharq tarixi. –T., 1964.-367-bet.

mifologik asarlarida tabiat hodisalari va tabiat kuchlari ilohiylashtirilgan. O'simlik va daraxtlarga topinish Misrda eng qadimgi davrlardayoq mavjud bo'lgan.

“Hayot osmoni daraxti” to'g'risidagi qadimgi afsonada o'simliklar ramzi bo'lgan daraxt insonning yer yuzidagi hayoti uchun zarurdir, degan fikr ilgari surilgan. Misrliklarning tabiatni, dunyoni uning o'ziga asoslanib turib tushuntirish uchun qilgan urinishlari, har holda sodda bo'lsada, o'z davri uchun katta ahamiyatga egadir.

Qadimgi Misrda falsafiy fikr kurtaklarining shakllanishi va rivojida tabiatshunoslik fanlarining paydo bo'lishi ham sabab bo'lgan. Bundan bir necha ming yillar ilgari qadimgi misrliklar falakkiyot sohasida ba'zi bir bilimlarga ega bo'lganlar. Osmondagi yulduzlarni doim kuzatish natijasida sayyoralarni yulduzlardan ajrata bilganlar va hatto, ular yulduzlar haritasini ham tuzganlar.

Misrliklar o'zlarining falakkiyotga oid bilimlari asosida alohida taqvim tuzganlar. Taqvim yili 12 oyga bo'lingan, har bir oy 30 kundan iborat bo'lgan, yil oxiriga esa yana 5 ta bayram kuni qo'shilgan. Shunday qilib bir yil jami 365 kun bo'lgan.

Kasalliklarni keltirib chiqargan, avj oldirib, kuchaytirib yuborgan sabablarini aniqlash, ularning oldini olish, inson salomatligini tiklash va mustahkamlashga bo'lgan zaruriyat qadimgi Misrda tibbiyot fanini yuzaga keltirdi. Qadimgi misrliklar kasalliklarning juda ko'p turlaridan, masalan, bosh og'rig'i, dizenteriya, sariq kasali, yo'tal, ziqnafas, qon ketish, bod, moxov, suvli temiratki va boshqa har xil kasalliklardan xabardor bo'lganlar. Misr tabiblari miyaga, umurtqa pog'onasiga va ko'krak qafasiga alohida e'tibor berganlar va ularni kasalliklar uyasi deb bilib, tabib bu yerdagi kasalliklarni topib yo'qotishi kerak, deb hisoblaganlar. Misrliklar diagnostika - tashhis sohasida katta tajriba to'plaganlar.

Misrda jarrohlik va ko'z kasalliklarini davolash ancha rivojlangan. Ular insondagi ko'pgina kasalliklar yurak qon aylanish tizimining qandayligiga bog'liq ekanligini alohida ta'kidlashgan. Misrda tabiblikning siri yurak harakatini bilishdan boshlanadi, tomirlar butun a'zoyi badanga shundan tarqaladi, deb hisoblashgan.

Bashariyat tarixida sivilizatsiya beshigi hisoblangan Hindiston ham o'zining juda qadimiy va boy tarixiga ega. Eramizdan uch ming yil avval bu yerda yerni sun'iy sug'orish taraqqiy etgan, anhorlar qazilgan, kulolchilik yog'ochsozlik, to'qimachilik, zargarlik rivojlangan, yog'och va

metallardan jang aravalari yasashgan, pishiq g'ishtdan ko'p qavatli binolar qurishgan, yung va zig'ir tolasidan matolar tayyorlashgan, mis va temirdan, qalay va qo'rg'oshindan qurol-aslahalar yasashgan.

Abu Rayhon Beruniyning "Hindiston" nomli asarida aytilishicha, Hindistonda eramizning birinchi asrlaridayoq, tib, riyozat, ilmi nujum, din, kimyo, musiqa, poeziya, tarix, san'at, falsafa kabi ilmlar rivojlangan.

Ayniqsa noyob tabiatga, saxiy zaminga, ajoyib hayvonot va tabobat olamiga boy bo'lgan qadimiy Hindistonda falsafa, badiiy adabiyot o'tmish davrlaridan boshlab vujudga kelgan va rivojlangan. "Ramayana", "Mahobhorat", "Kalila va Dimna" kabi mashhur asarlar shular jumlasidandir.

Yuksak nafosat va mangu hikmat xazinasini bo'lgan ana shu asarlarda hind xalqining urf-odatlarini va an'analari, odob-axloqi va madaniyati, dini va tarixi, milliy qadriyatlarini, ijtimoiy-siyosiy, huquqiy, badiiy, falsafiy, diniy qarashlari o'zining yorqin ifodasini topgan.

Hind madaniyati va falsafasining ana shu bebaho yodgorliklarining har birida aql-idrok, insof-diyonat, halollik, poklik, mehnatsevarlik, milliy totuvlik, to'g'riso'zlilik, va'daga vafo qilish to'g'risida, zulm va zo'ravonlikka, xiyonat va riyokorlikka, nafs buzuvchilik va ochko'zlikka, fitnachilik va qalloblikka, xudbinlik va munofiqlikka qarshi kurashish zarurligi haqida juda muhim va foydali falsafiy g'oyalar, hikmatlar, rivoyatlar, maqol va naqlar bayon etilganki, ular shak-shubhasiz, ham milliy, ham umuminsoniy ahamiyatga molikdir.

Hindistonning eramizdan oldingi birinchi ming yilliklaridagi dastlabki falsafasini o'rganishda qadimgi hindlarning "Veda" deb ataladigan diniy to'plamlari va ikkita katta epik dostoni — "Ramayana" va "Mahobhorat" hamda Abu Rayhon Beruniyning "Hindiston" asari muhim ahamiyatga egadir.

Hindistonning "Veda" deb ataladigan muqaddas kitobining "ma'nosi bilmagan narsani bilishdir. Hindlar "Veda" kitobini, oliy tangrining Barohim og'zidan aytilgan so'zi, deydilar"¹.

"Veda" kitobi Rigveda, Samaveda, Yajurveda va Atxarvaveda deb ataladigan to'rt katta bo'limdan iborat. To'rt bo'limdan har birining o'ziga xos o'qish yo'li bor. Mazkur bo'limlarning har birida muayyan bir falsafiy g'oya ilgari surilgan.

"*Veda*"da borliq, fazo, vaqt, dunyoning paydo bo'lishi, inson hayotining tabiiy asoslari, tabiat va jamiyat o'rtasidagi aloqadorlik,

¹ Abu Rayxon Beruniy. Tanlangan asarlar. II-Jild.- T.:Fan, 1965.-106-bet.

ilohiy kuchlar haqida fikr yuritiladi. “Veda” kitobi yaxshi ishlarga targ’ib qilish, yomon ishlardan qaytarish, amallarning chegarasini aniq ko’rsatib qiziqtirish, yaxshi mukofot va yomon jazolarni bayon qiladi. “Veda” ning ko’p qismi turli duolar va olov uchun qilinadigan turli qurbonliklar ustidagi so’zlardan iboratdir. U qurbonlik turlari sanab bo’lmaydigan darajada ko’p va (qoidalari) qiyindir”².

“Veda” kitobini tashkil etgan bo’limlarning eng qadimiysi Rigvedada hindlarning xudolari bo’lgan parilar to’g’risidagi afsonalar bilan bir qatorda dunyodagi har bir narsa va tabiiy ravishda paydo bo’lgan, degan g’oyalar bor. “Rigveda”dagi dunyo suvdan yaratilgan, degan fikr e’tiborga sazovordir.

Qadimgi Hindiston dini va falsafasida suvning muqaddaslashtirilishi, uni dunyoni tashkil etgan unsurlardan biri ekanligi asoslangan. Bu haqda “Veda” va “Rigveda”da alohida e’tibor berilganligi bejiz emas, albatta. “Hindlar fikricha, - deyiladi Abu Rayhon Beruniyning “Hindiston” asarida, - “yaratilgan narsalarning oldingisi suvdur: chunki ular “to’zonga aylangan hamma narsa suv bilan birikadi, hamma undagi narsa suv bilan unib chiqadi va hamma jon egasi suv bilan tirik turadi, suv san’at egasi, biron moddadan ma’lum bir narsa ishlatmoqchi bo’lganida unga suv vosita bo’ladi”³.

“Veda”da borliqning bosh manbai, moddiy ibtidosi deb hisoblangan suv, olov, havo, yorug’lik, tuproq hamda oziq-ovqat, fazo, vaqt haqidagi, shuningdek, olamning tuzilishi va uni boshqaruvchi qonunlar, inson bilimlarining manbalari va turlari, insonning ijtimoiy majburiyatlari kabi qator falsafiy masalalar yoritilgan. Unda ta’kidlanishicha, tana jonning qobig’i bo’lib, jon esa — dunyoviy ruhning bir bo’lagidir. “Veda”lar shu tariqa butun qadimiy Hind falsafasining keyingi taraqqiyoti uchun zamin bo’lib xizmat qilganligi va sharoit yaratib berganligi tufayli alohida ahamiyat va ilmiy qimmatga egadir.

Milodgacha VIII-VII asrlarda Hindistonda *Lokayati* (faqat shu lokani tan oluvchi kishilarning qarashlari) falsafiy ta’limoti shakllana boshlaydi. Bu ta’limot asoschisi Brixaspati va uning izdoshlari yerdan boshqa tarzda kastning bo’lishi mumkin emas, degan fikrni olg’a suradilar.

² O’sha joyda.

³ O’sha joyda.-77-bet.

Charvaka nomi bilan ataladigan qadimiy Hind falsafiy oqimi tarafdorlari, dunyoni, tabiat hodisalarini qanday bo'lsa shunday tushuntirmoq kerak, degan talabni ilgari surgan edilar. Ular nuqtai nazaricha, butun olam olov, suv, havo, tuproq yig'indisidan iborat, inson ham ana shu to'rt unsur birikmasidan tashkil topgan.

Charvaklar dunyoni hech kim yaratgan emas, balki uning zaminida moddiy elementlar birikishi yotadi, deb hisoblaydilar. Ular “o'tni kim issiq haroratli qildi, suvni kim sovuq qildi?” — degan savol berib, “bularning hammasini shu hodisalarning o'zidan qidirish kerak”, deb javob beradilar.

Xitoydagi dastlabki falsafiy ta'limotlarda dunyo abadiy va u besh unsur - olov, suv, yer, daraxt va metallardan tashkil topgan, deb uqtiriladi.

Eramizdan oldingi VII-VI asrlarda Xitoyda “dao” qonuniga binoan harakat qiluvchi “tsi” elementining mavjudligi haqida fikr yuritilgan. Xitoy mutafakkirlari fikricha, tabiat hodisalari “tsi” moddiy zarralardan tarkib topib “dao” ob'ektiv tabiiy qonuniyatga bo'ysunadi. Xitoyliklarning tabiat hodisalari qonuniyatli asosda taraqqiy qiladi, degan tasavvurlari, dunyo moddiydir, degan ta'limotga bog'liqdir. “Dao” haqidagi ta'limot falsafadagi qonun tushunchasini hosil qilishdagi dastlabki urinishdir.

“Daosizm” so'zining o'zi “dao” so'zidan kelib chiqqan bo'lib, “yo'l”, “taraqqiyot”, “dunyo negizi” degan ma'noni bildiradi. Daosizmning asoschisi Lao-tszi bo'lib, u dunyo abadiy harakat va o'zgarishda bo'ladi, deb hisoblagan. Masalan, Lao-tszi bu haqda bunday degan: “Ulug' dao hamma yoqqa qarab oqadi. U o'ngga ham so'lga ham yoyilgan. U tufayli jami mavjudot tug'iladi, bu mavjudot hamisha o'zgarishda bo'lib bir joyda to'xtab qolmaydi”.

Daosizm da dunyoda qarama-qarshiliklarning bir-biriga bog'liqligi amal qiladi, tabiat hodisalari o'z-o'ziga zid holatda, aylanib rivojlanadi, degan fikr yuritiladi. Ta'kidlanishicha, go'zallik va xunuklik, balandlik va pastlik, yaxshilik va yomonlik, borliq va yo'qlik, uzun bilan qisqalik bir-birini tug'diradi, birin-ketin keladi, bir-biriga bog'liq bo'ladi, tabiatdagi barcha mavjudot, barcha hodisalar qarama-qarshiliklarni o'z ichiga oladi.

Daosizm vakillari bilishda hissiy va mantiqiy jihatlarining mavjudligi masalasini o'rtaga qo'yib, bilishda hissiyot va amaliyotning ahamiyatini kamsitib, aqlni bo'rttirib yuborganlar.

Miloddan avvalgi V-IV asrlarda vujudga kelgan konfutsiychilik

qadimgi Xitoyda keng tarqalgan falsafiy ta'limotlardan bo'lib hisoblanadi. Uning asoschisi Xitoy mutaffakiri Konfutsiy miloddan oldingi 551-479-yillarda yashagan. Konfutsiy ta'limotiga ko'ra, odamlarning hammasi tug'ma xususiyatlarga ko'ra, bir-birlariga yaqindir. Tug'ilgandan keyin hosil qilgan xususiyatlarga ko'ra, ular bir-biridan farq qiladilar.

Konfutsiy, agar podsho osmon va dengiz kabi ulug'vor bo'lsa, xalq uni hurmatlaydi, uning aytganlariga quloq soladi va uning ishlariga xayrixohlik qiladi, deb podshohni ilohiylashtiradi. U to'g'ridan-to'g'ri, imperator — Osmon o'g'li, uning yerdagi ko'rinishi — osmonning jonli timsolidir. yer sharidagi quruqlikning markazi Osmon o'g'lidir. Har qaysi xalq o'z chegarasida bir knyazga itoat qiladi. Osmon o'g'li amrni osmondan oladi, tobe knyazlar esa, buyruqni Osmon o'g'lidan oladilar, deydi.

Konfutsiyning ta'limoticha, har bir kishi o'z zimmasidagi vazifani halol ado etmog'i lozim. Hukmdor davlatni boshqaradi, hunarmand o'z hunari bilan band bo'ladi, ota o'zining otalik burchini ado etadi. Agar hayotning mana shunday oddiy qonunlari buzilsa, davlat ich-ichidan irib-chirib ketadi. Tartib-intizom, o'zaro hurmat yo'qoladi. Mamlakatda urush janjal, fitna avj oladi. Misli ko'rilmagan yong'in ham kichik uchqundan chiqadi.

Aytib o'tilganlarning hammasi Bobil, Misr, Hindiston, Xitoy singari qadimgi Sharq mamlakatlari va boshqa davlatlarda paydo bo'lgan va rivojlana boshlagan, dastlabki falsafiy bilim va tasavvurlarning ildizlari, boshlang'ich asoslari jahon xalqlari tarixi va madaniyatining uzoq o'tmishiga borib taqalishini ko'rsatib va isbotlab turibdi.

2.2. Mintaqamizdagi dastlabki falsafiy fikrlar

O'rta Osiyo jahonning ilm-fan, falsafa, din, adabiyot va san'ati qadimdan rivojlangan, tarixi nihoyatda boy mintaqalardan biridir. Ko'plab hujjatlar, muhim og'zaki va yozma manbalar, turli asori-atiqa obidalaridan ma'lum bo'lishicha, Dneprdan Oltoygacha bo'lgan, jumladan, O'rta Osiyoda skiflar, Kaspiy orti tekisligida massagetlar, ulardan sharqda esa saklar, so'g'dlar, baktiryaliklar, xorazmiylar, parkanaliklar yashaganlar. Ular bir necha ming yillar ilgari sug'orishga asoslangan dehqonchilik hamda chorvachilik, ovchilik-baliqchilik bilan

shug'ullanganlar.

Hozirgi tojik, o'zbek, turkman ajdodlarining sug'orma dehqonchilik madaniyati shu qadar rivoj topganki, hatto birgina Araks (hozirgi Amudaryo) havzalarida juda ko'plab sun'iy sug'orish inshooatlari qazilib, cho'l va sahrolarga suv chiqarilgan. Shu tariqa moddiy va ma'naviy qadriyatlar yaratilgan. Ajdodlarimiz yashagan hududlarda qadimdan xilma-xil madaniyat o'choqlari tarkib topgan va rivojlangan.

Miloddan avval III-ming yillikda mintaqamizning markaziy va shimoliy hududlarida qishloq xo'jaligi bilan birga hunarmandchilik, konchilik, mis va temir eritish, metallardan har xil harbiy va mehnat qurollari yasash, kemasozlik, tikuvchilik, binokorlik, zargarlik ham taraqqiy eta boshlagan. Sug'diyona, Baqtriya, Xorazm kabi davlatlar, Toshkent, Xiva, Marokand (Samarqand), Kiropol (hozirgi O'rtatepa) va boshqa shaharlar paydo bo'lgan. O'rta Osiyo xalklarining buyuk madaniy muvaffaqiyatlaridan biri yozuvning ixtiro qilganligi bo'ldi. Yozuvning ixtiro qilinishi, inson bilim doirasi va dunyoqarashining kengayishi va chuqurlasha borishiga xizmat qilgan.

Avlodu ajdodlarimizning hayoti, urf-odatlar va an'analari, madaniyati, tili va tarixini badiiy-falsafiy jihatdan o'ziga xos tarzda aks ettiradigan og'zaki ijodiyoti nihoyatda boy va rang-barangdir. Miflar, afsonalar, qahramonlar to'g'risidagi dostonlar, to'y-sayillar, xalq, yig'inlari, bayramlar, safarlarda aytilgan qo'shiq va laparlar, lirik she'rlar, maqol va matallar, masal va topishmoqlar xalq og'zaki ijodiyoti madaniyatining uzoq tarixga ega bo'lgan sohalaridir. Ularning ijodkori - barcha moddiy va ma'naviy boyliklarni yaratgan xalq ommasidir.

O'rta Osiyo xalqlari og'zaki ijodiyotining eng qadimgi tur va janrlaridan biri — asotir-mifdir. Yaxshilik bilan yomonlik, nur bilan zulmat, baxt bilan baxtsizlik o'rtasidagi kurash va bu kurashda ezgulikning yovuzlik ustidan g'alaba qozonishi haqidagi g'oyalar O'rta Osiyoda vujudga kelgan miflar uchun ham xosdir.

Qayd etilishicha, yaxshilik olamiga Axuramazda yomonlik olamiga esa Axriman boshchilik qiladi. Ezgulik miflarida Mitra kishilarga nur, issiqlik, baxt-saodat baxsh etadigan, dushmanlarga dahshat soladigan, kishilarni ofatdan qutqaradigan Quyosh xudosi sifatida, Anaxita esa yer, suv va unum ma'budasi, qaxramonlarga kuch-quvvat va muvaffaqiyat baxsh etuvchi tarzda tasvirlanadi. Sharq xalqlaridagi yovuzlik, zulmat kuchlari miflarda ko'pincha dev, ajdar,

jinlar qiyofasida tasvirlanadi. Bular ofat va zulmat, qabohat va razolat, o'lim va kulfat, baxtsizlik, xonavayronagarchilik, ochlik-qahatchilik timsolidir.

O'rta Osiyoda bir necha asrlar osha yuzaga kelgan mif va afsonalar insoniyat ma'naviy madaniyati taraqqiyotiga, xususan, qaxramonlik haqidagi dostonlar paydo bo'lishiga zamin bo'lib xizmat qiladi. "To'maris", "Shiroq", "Zariadr va Odatida", "Zarina va Striangiya", "Uch og'a-ini botirlar", "Manas", "Qaxramon", "Malikai Husnobod" kabi qissalar, "Alpomish", "Qirqqiz", "Go'ro'g'li", "Avazxon", "Chambil qamali", "Oysuluv" singari dostonlarda ham milliy, ham umuminsoniy ahamiyatga ega bo'lgan falsafiy g'oyalar ilgari surilgan.

Qahramonlik haqidagi dostonlar, ertaklar, rivoyat va afsonalarning falsafiy mohiyatini belgilaydigan, ularning asosiy negizini tashkil etadigan umumiy g'oya — inson uchun jondan aziz hisoblangan muqaddas dargoh — Vatanning istiqloli, erki va mustaqilligi uchun ajnabiy dushmanlarga qarshi murosasiz kurashish jamiyat har bir a'zosining oliy insoniy burchi ekanligi haqidagi fikr-mulohazalardir. O'rta Osiyo xalqlarining Eron ahmoniylari bosqiniga qarshi kurashini badiiy aks ettiruvchi To'maris va Shiroq to'g'risidagi rivoyatlar aytib o'tgan fikrimizga misol bo'ladi.

To'maris haqidagi qissada massagetlar malikasi To'maris timsolida Eron bosqinchilariga qarshi kurashdagi mardligi, dovyurakligi, jasorati, donishmandligi, Vatanga sadoqati, dushmanlarga nisbatan ziyrak va xushyorligi chuqur bayon etilgan. Vatanini himoya qilish, erksevarlik, vatanparvarlik ajdodlarimizning qon-qoniga singib ketganligi Shiroq to'g'risidagi tarixiy rivoyatda ham chuqur va har taraflama ochib berilganligini eslatib o'tish mumkin.

O'rta Osiyoda yashagan avlod-ajdodlarimizning falsafiy fikrlari haqida qimmatli ma'lumotlarga ega bo'lishimizda "Avesto", "Behistun", "Bundaxishn", "Denkard" singari yozma yodgorliklar muhim tarixiy hujjat sifatida alohida ahamiyatga ega.

Ko'xna Xorazm zaminida bundan qariyb uch ming yil ilgari yaratilgan eng mo'tabar, qadimgi nodir qo'lyozma — "Avesto" Amu va Sirdaryo oralig'ida yashagan ajdodlarimizning biz avlodlarga qoldirgan ma'naviy, tarixiy, falsafiy, huquqiy merosidir. Avesto" ayni zamonda bu qadim o'lkada buyuk davlat, buyuk ma'naviyat, buyuk madaniyat bo'lganidan guvohlik beruvchi tarixiy hujjatdirkim, uni hech kim inkor eta olmaydi.

“*Avesto*”da aks etgan asosiy falsafiy g’oyalar, diniy e’tiqodning yetakchi tushunchalari tarixiy shaxs Zardusht (Zardust) nomi bilan bog’liq. Uning nomiga nisbatan din ham shunday nom bilan, ya’ni zardushtiylik deb ataladi. Zardusht, manbalarning ko’rsatishicha, taxminan miloddan avvalgi 570-yillarda tug’ilgan bo’lib, yetmish yetti yoshida ibodat qilayotgan chog’ida dushman xoinlaridan biri tomonidan orqasidan xanjar sanchib o’ldirilgan. Zardushtga qadar ajdodlarimiz turli xil diniy odatlarga e’tiqod qilib yashaganlar.

Diniy e’tiqodlarning turli-tumanligi ibtidoiy munosabatlar o’rnini sinfiy jamiyat, qadimgi quldorchilik jamiyati paydo bo’la boshlagan paytda barcha qabilalarning yagona mafkura asosida uyushishlariga allaqachonq sharoit yetilgan edi. O’lkaning turli qabilalarini birlashtirish, ularni ilk buyuk davlatchilik g’oyasi atrofida uyushtirish zaruriyati tug’ilib qolgan edi. Ana shunday zaruriyatni tushunib yetgan ilg’or kishilardan biri sifatida Zardusht tarix sahnasida paydo bo’ldi.

Zardusht ko’p xudolik tasavvurlari, tabiat hodisalariga sig’inishga qarshi chiqib, yakka xudolik g’oyasini targ’ib qildi. Zardushtiylik dinining qonun-qoidalari “*Avesto*”da bayon etilgan. “*Avesto*” kitobi eramizdan bir necha asrlar ilgari yuzaga kelgan. Manbalarning ko’rsatishicha, “*Avesto*” o’n ikki ming oshlangan mol terisiga oltin harflar bilan bitilgan ekan.

Abu Rayxon Beruniyning “O’tmish xalqlaridan qolgan yodgorliklar” asarida bu haqida shunday deyilgan: “Doro ibn Doro xazinasida o’n ikki ming qoramol terisiga tillo bilan bitilgan bir nusxasi bor edi. Iskandar otashxonalarini vayron qilib, ularda xizmat etuvchilarni hamda uni kuydirib yubordi. Shuning uchun “*Avesto*”ning beshdan uch qismi yo’q bo’lib ketdi. “*Avesto*” o’ttiz nask (qism) edi. Majusiylar qo’lida o’n ikki nask chamasi qoldi».

“*Avesto*”da o’tmish ajdodlarimizning diniy tasavvurlari, koinot va yerdagi dunyoning yaratilishi bilan bog’liq, afsona va rivoyatlar, O’rta Osiyo, Eron va Ozorbayjonning tarixi, ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy hayoti, geografiyasi, tabiati, nabototi, ilm-fani o’z aksini topgan. Unda qadimgi Turon o’lkasining iqlimi, suvi, hayvonot dunyosi, yer tuzilishi, sahrolari, tog’lari haqidagi qimmatli ma’lumotlar berilgan.

G’arazguylilik, xasad, manmanlik, fitna-fasod “*Avesto*”da qattiq qoralansa, va’daga vafo qilish, ahdga sadoqat, samimiyat, xolislik, o’zaro izzat-ikrom kabi odamlar o’rtasidagi ustuvor bo’ladigan axloqiy qoidalar ulug’lanadi. “*Avesto*” dunyoni inson uchun sinov maydoni

deb tushuntiradi.

“Avesto”da odamlarni imonli bo’lishga, doimo pok, toza yurishga, tanani ozoda tutishga, har qanday yomon niyat va so’zlardan tiyilishga, yomon amallardan voz kechishga, nojo’ya ishlardan yuz o’girishga da’vat etadigan axloqiy qoidalar, diniy o’gitlar, falsafiy g’oyalar nihoyatda ko’p.

“Avesto”da qayd etilgan eng muhim falsafiy fikrlardan biri — insonlarni mehnat qilishga, o’z qo’llari bilan moddiy boyliklar yaratib to’q, farovon hayot kechirishga da’vat etilganligidadir. Zardushtiylikda chorvaning ko’payishiga, yaylovlarning gullab-yashnashiga yordam bergan taqdirda, tinmay mehnat qilgandagina xudoning inoyatiga noil bo’ladi, deyiladi. Zardusht xudo Axuramazdadan yer yuzidagi eng yaxshi joy qaerda, deb so’raganda u, inson qaerdaki o’ziga uy tiklab, oilasi (xotini va farzandlari)ga, podalariga o’rin ajratib bersa, yem-xashagi ko’p bo’lib, chorvasi va itlari to’q yashasa, uyda noz-ne’matlar muhayyo bo’lib, xotini va farzandlari faravon yashasa, uyda e’tiqodi sobit, olovi alangali, boshqa narsalari ham mo’l-ko’l bo’lsa, o’sha manzil, o’sha go’sha ulug’dir, muhtaramdir, deb javob beradi.

“Avesto” mehnat qilib, boylik yaratib, yangi joylarni obod qilib, qo’riq va bo’z yerlarni haydab, sug’orib o’zlashtirgan, sut, go’sht, yog’, don-dun yetishtirib jamiyat taraqqiyotiga yo’l ochib bergan, farovonlikni ta’minlagan dehqonlar, chorvadorlar, ovchilarni ulug’laydi. Unda, masalan, yerga mehr qo’yib mehnat qilish zarurligi haqida aytilgan. Kimda-kim, ham o’ng qo’li bilan, ham chap qo’li bilan yerga ishlov bersa, yerga foyda keltiradi. yer ham undan o’zining har xil noz-ne’matlarni, ziroatlarini, mo’l-ko’l hosilini ayamaydi, deyiladi kitobda.

Kimki yerga vaqtida ham o’ng qo’li, ham chap qo’li bilan ishlov bermagan, mehnat qilmagan bo’lsa, unday kimsalarga zamin: “O sen, odam, menga topilmaydigan, mehnat qilmaydigan odam! Sen haqiqatan ham tilanchilar qatorida, yot eshiklarga ta’zim qilib, abadul-abad bosh egib turajaksan! Haqiqatan ham sening yoningdan xilma-xil ziroatlarni olib o’tadilar, bu noz-ne’matlarning barchasi mehnat qilayotgan: to’q va farovon yashayotgan xonadonga nasib qiladi. Abadul abad shunday bo’lajak!” - deb mehnatga da’vat qiladi.

Zardushtiylik dini va uning “Avesto” kitobida dunyoning moddiy asosi deb hisoblangan yer, tuproq, havo, muqaddaslashtiriladi. yer va havo shunday e’zozlanganki, havoni bo’g’ish, ifloslashtirish, hayvonlar o’ligi u yoqda tursin, odamlar jasadini ham yerga ko’mish, suvni oqizish,

olovda yoqish gunohi azim hisoblangan. Marxumlar yerni, suvni, havoni zaharlab qo'ymasliklari uchun ularning jasadlarini maxsus sopol idishlarda ko'mish rasm bo'lgan.

Zardushtiylik diniga amal qilgan O'rta Osiyodagi qabilalar suvga va olovga sajda qilganlar, quyoshni ilohiy mavjudot darajasiga ko'targanlar. Xorazmda, Samarqandda olib borilgan arxeologik qazilmalar guvohlik berishicha O'rta Osiyo xalqlari Quyosh xudosi hisoblangan Mitraga, yer, suv, unumdorlik xudosi Anaxitaga sig'inganlar.

“Avesto”da dexqonchilik bilan shug'ullanish o'n ming marotaba ibodat qilish va yuzlab jonivorlarni qurbonlikka keltirishdan afzal hisoblangan. Unda aytilishicha, ekin ekish - yerdagi yovuzliklarga barham berish demakdir. G'alla yerdan unib chiqqanda, - deyiladi “Avesto”da, - devlar larzaga keladi, g'alla o'rib olinayotganda devlar nola-faryod qiladi, g'alla yanchib un qilinayotganda, ular qocha boshlaydi, hamir qilinayotganda esa devlar mahv bo'ladi. G'allaning mo'l-ko'l bo'lishi, go'yo devlarning labiga qizitilgan temir bosganday ularni tumtaraqay qiladi.

Islomgacha O'rta Osiyoda buddizmning, hatto nasroniylik dinining ma'lum darajada tarqalganiga qaramay, diniy e'tiqod bobida zardushtiylik dini asosiy o'rin tutgan. Jahon dinlari keyingi 2-2,5 ming yil ichida qanchalik takomillashgan, ularning marosimlari, urf-odatlari nechog'li xilma-xillashgan, boyigan bo'lmasin, ular barchasi zardushtiylik dinining vorislari hisoblanadi.

Avval qayd etganimizdek, “Avesto” va boshqa yozma yodgorliklar qadimgi O'rta Osiyo xalqlarining tarixi, ijtimoiy-iqtisodiy hayoti, madaniyati, tili, qadriyatlarini, falsafiy, axloqiy, diniy qarashlarini o'rganishda muhim manba bo'lib xizmat qiladi. Yozma yodgorliklar faqat o'tmishni tushunish uchungina emas, balki bizning bugungi kunimizning ma'naviy masalalarini hal etish, milliy istiqlol mafkurasini ishlab chiqish uchun ham foydalidir.

Miloddan avvalgi I minginchi asr hamda eramizning I-II asrlarida moniylik harakati va ta'limoti vujudga kelgan. Uning asoschisi **Moniy** (216—217 yy.) hisoblanadi. Moniylik zardushtiylik va xristianlikning sintezidir. Mazkur ta'limotga ko'ra, borliqning ikkita substansiya asosini — yorug'lik, yaxshilik, ruh olami va zulmat tashkil qiladi. Moniylik ta'limoti hukmron ruhoniy zodagonlar ta'limotidan farqli o'laroq, muhim ma'naviy qadriyatlar — boshlang'ich adolat, erkinlik,

mehnatga intilish kabilarni targ'ib qildi.

Ijtimoiy-falsafiy fikrlarning paydo bo'lishi, rivojlanishi va namoyon bo'lishi xususida yuqorida qayd etib o'tilganlarning hammasi ayrim tadqiqotchilarning falsafiy tafakkur Sharq xalqlarida bo'lgan emas, falsafiy ta'limot ular uchun mutlaqo yot, falsafa to'la ma'nosi bilan G'arbda boshlangan, degan da'volarining puch va tarixiy haqiqatga tamomila zid ekanligini ko'rsatib va isbotlab turibdi.

2.3. O'rta Osiyoda O'rta asrlardagi falsafiy ta'limotlar

V—VI asrlarga kelib hukmron ruhoniylarga, zardushtiylikka qarshi qaratilgan *Mazdak* (770—529 yy.) boshlab bergan Mazdak ta'limoti shakllandi. Eronda keng tarqalgan Mazdakiylik ta'limotiga binoan, olamda bo'ladigan jarayonlar ongli va biror maqsadni ko'zlab harakat qiluvchi ezgulik, yorug'lik manbai bilan ko'r-ko'rona va tasodifiy harakatlanuvchi qorong'ulik (joxillik) manbai o'rtasidagi kurashdan iborat. Bu kurash «yaxshilik»ning ustidan muqarrar g'alabasi bilan tugallanadi. Mazdakizm dehqonlar, ularning huquqlarini himoya etib, tenglik, adolat o'rnatishga xizmat qildi.

Tarixdan ma'lumki, VI-VII asrlarda shimolda Turk xoqonligi vujudga kelib, u Erondagi sosoniylar bilan uzoq, kurash olib bordi va O'rta Osiyo xalqlarini o'ziga qaratdi. Bu yerda qadimgi turk tili tarqala boshladi. VIII asrga kelib mintaqamizni arablar istilo qiladilar va ular o'zlari bilan Islom dinini olib keladilar va bosib olgan xalqlar orasida turli yo'llar bilan uni tarqata boshladilar. Arab bosqinchiligiga qarshi Abu Muslim, Muqanna, Hamza as Xorij, Rafi ibn Leylar boshchiligida qator xalq qo'zg'olonlari bo'lib o'tdi. IX asrning oxiriga kelib O'rta Osiyo mustaqillikka erishdi va bu yerda somoniylar hukmronligi shakllandi. So'ng bu hududda Xorazm-shoxlar, G'aznaviylar, Saljukiylar, Qoraxoniylar davlatlari faollik ko'rsatadi. Buxoro, Samarqand, Marv, Ko'xna Urganch, Xiva kabi shaharlar o'z davrining madaniyat markazlari sifatida dunyoga tanildi.

IX-XV asrlarda Sharq mamlakatlari, birinchi navbatda, O'rta Osiyo xalqlarining madaniy-ma'naviy taraqqiyotida, ijtimoiy-siyosiy, axloqiy, diniy, falsafiy ta'limotlar rivojlanishida keskin o'zgarish, tub burilish davri bo'ladi. Bu madaniy jonlanish va yuksalish jamiyat hayotining barcha sohalariga kirib bordi, ma'naviy hayotni qamrab oldi. Ijtimoiy taraqqiyotning ana shu davrlarda Markaziy Osiyo xalqlari dunyo

madaniyati taraqqiyotining yirik va markaziy o'choqlaridan biriga aylanishi xuddi shu davrga to'g'ri keladi.

Shu davrlarda O'rta Osiyo xalqlari safidan o'zining aql-idroki va tafakkuri, qomusiyliigi insoniyatni lol qoldirgan fan va madaniyatning so'nmas yulduzlari, jahonga mashhur bo'lgan matematik, astronom, kimyoshunos, mineorolog va tibbiyotchilar, shoir, yozuvchi va san'atshunoslar, faylasuf va tarixchi olimlar, adabiyotchi va tilshunoslar, g'azal mulkinging sultonlari, "muallimi soniy" va "Shayxur rais"lar saf-saf bo'lib yetishdilar.

Buyuk tafakkur egalarining butun bir avlodi yetishib chiqqan, olam uzra dovrug' taratgan, jahonni ilm, ma'rifat va ma'naviyat nuri bilan yoritgan davr, adolat talabiga ko'ra, Sharq tarixida oltin asr yoki uyg'onish davri deb ataladi.

Uyg'onish davri mutafakkirlari ayni vaqtda ham faylasuf, musiqashunos, mantiqshunos, jamiyatshunos va tarixchi ham shoir, adabiyotchi, matematik, xullas, ilmning hamma sohasidan xabardorliklari, ijodning bir necha sohalarida o'zlarining ahamiyatli fikrlarini bildirishga muvaffaq bo'lganliklari bilan ajralib turadilar. Sharq ulug' siymolarining kishini lol qoldiradigan jihatlaridan biri ularning bir necha tillarda bemalol so'zlashlari, o'sha tillardagi ilmiy manbalar, asarlardan foydalana olganliklaridir.

Donishmand bobolarimizning ilmiy-falsafiy ta'limotlari umumbashariy ahamiyatga ega bo'lgan ta'limotlardir. Shu narsa e'tiborga sazovorki, Sharq mutafakkirlari o'z davri dolzarb hayotining markazida bo'ldilar, xalq va Vatan manfaatini himoya qildilar. Bu ularning haqiqiy barkamol inson, otashin vatanparvar, xalqparvar va buyuk alloma ekanliklarining belgisi va bosh sababidir. Ushbu buyuk zotlar, qomusiy aql egalari yashagan va ijod qilgan davrlardan boshlab Sharq, xususan O'rta Osiyoda, ilm-fan va madaniyat, falsafa yanada rivojlana boshladi. Bu rivojlanish, to'xtovsiz takomillashib borishi bir necha yuz yillarni o'z ichiga qamrab oldi.

O'rta Osiyoning jahonga mashhur olimlaridan biri **Muhammad ibn Muso al-Xorazmiy** bo'lib, u taxminan 783 yilda Xorazmda tug'ilgan va IX asrning ikkinchi yarmida, aniqrog'i 850 yilda Bog'dodda vafot etgan. Xorazmiy ilmiy-ijodiy faoliyatining alohida davri arab halifaligining poytaxti Bog'dod shahri bilan uzviy bog'liqdir. Xorazmiy halifa Ma'mun rahnamoligida islom Sharqining Fanlar akademiyasi — «Baytul-hikma» («Donishmandlar uyi»)da ishladi. Bu ilm dargohida u

ko'plab astronomik ko'zaticshlar olib bordi, matematik va astronomlarning katta bir ilmiy jamoasiga ustozlik qildi hamda o'zining ko'pgina shoh asarlarini yozdi. Xorazmiyning Bag'dodda yashab ijod etgan zamondoshlari orasida Ahmad Farg'oni, Ahmad ibn Abdulloh Marvaziy kabi allomalar, O'rta Osiyolik olimlar O'rta asr ilm-fan rivoji va ijtimoiy-falsafiy fikr taraqqiyotiga katta hissa qo'shgan edilar. «Baytul - hikma»da xizmat qilgan ushbu yirik olimlar qadimda hisoblab chiqilgan yer aylanasini uzunligini tekshirish maqsadida yer meridiani bir gradusining uzunligini o'lchashgan. Barcha tadqiqotlarni o'tkazishda Xorazmiy bevosita ishtirok etgan.

Muhammad ibn Muso al-Xorazmiyning ko'p qirrali ilmiy qiziqishlari matematika, nazariy va amaliy astronomiya, geografiya, tarix va boshqa ko'plab fanlarga oiddir. Uning nomini tarixda abadiy qoldirgan asarlaridan biri - «Al-jabr val-muqobala»dir. Bu esa, G'arb va Sharq olimlariga algebra fani bo'yicha dasturi amal bo'lib xizmat qiladi. «Algoritm» va «Algebra» degan atamalar al-Xorazmiy nomi bilan bog'liqdir.

Allomaning algebra, arifmetika, matematika, geometriyaga oid asarlari asrlar davomida avlodlar qo'lida merosni taqsimlashda, vasiyatnomalar tuzishda, mol-mulkni bo'lib olishda, sud ishlari, savdosotiq muammolarida, shuningdek, yerlarni o'lchashda, kanallar qazishda, bino qurishda katta xizmat qiladi.

Xorazmiy aytib o'tilgan asarlaridan tashqari «Kitob surat al arz» («Er surati») degan risola ham yozadi. Asarda u Ptolemeyning «Geografiya» nomli kitobini butunlay qayta ishlab chiqdi, Sharq, mamlakatlari va xalqlari to'g'risida ko'pgina qimmatli ma'lumotlar berdi. Unda mamlakatlar, shaharlar, ularning nomlari ko'rsatilgan va bir necha izohlar berilgan, haritalar mavjud. Bu kitobda Orol dengizining tasviri ham berilgan. Asarda bundan tashqari 637 ta muhim joylar, 209 ta tog'ning geografik tafsiloti, dengizlar va okeanlar havzasining shakli, ularda joylashgan orollarning muhim koordinatalari bayon etilgan. Olimning bu kitobi Sharq mamlakatlarida geografiya fani rivojlanishiga katta hissa qo'shdi.

«Astronomik jadvallar», «Quyosh soati to'g'risida risola», «Hind kitobi haqida risola», «Usturlab qurish haqida kitob», «Zij» («Astronomik jadval»), «Musiqqa bo'yicha risola», «Tarix bo'yicha risola» va boshqa ko'plab nodir asarlar ham Muso Xorazmiy qalamiga mansubdir. Ana shu asarlar nomining o'zidayoq Xorazmiyning ilmiy

tafakkuri benihoya kengligi, qomusiy alloma ekanligini, nafaqat o'z davrining, balki hamma zamonlarning eng buyuk matematik va tabiatshunos olimi ekanligini ko'rsatadi.

“Muhammad Muso al-Xorazmiyning o'nlik sanoq sistemasini, - deb ta'kidlaydi, O'zbekiston Respublikasi birinchi Prezidenti I.A.Karimov, - algoritm va algebra tushunchalarini dunyoda birinchi bo'lib ilm-fan sohasiga joriy etgani va shu asosda aniq fanlar rivoji uchun o'z vaqtida mustahkam asos yaratgani umuminsoniy taraqqiyot rivojida qanday katta ahamiyatga ega bo'lganini barchamiz yaxshi bilamiz. Bugungi kunda odamzotning ilm-fan va zamonaviy texnologiyalar borasida erishayotgan ulkan yutuqlarini ko'z oldimizga keltirar ekanmiz, beixtiyor ana shu buyuk bobomiz misolida bunday yuksak marralarga erishishda o'zbek xalqining ham munosib hissasi borligidan qalbimiz iftixorga to'ladi”¹.

Muhammad Muso al-Xorazmiy ilm-fan va madaniyat olamida nafaqat buyuk matematik va tabiatshunos olim, balki mashhur faylasuf sifatida ham ma'lum. Xorazmiy maxsus falsafiy asar yozgan bo'lmasada, lekin uning matematika, geometriya, astronomiya, geografiya, tarix va musiqa ilmiga oid barcha kitoblarida ilgari surilgan, ilmiy isbotlangan falsafiy fikr-mulohazalar, nazariya va ta'limotlar son-sanoqsizdir. Uning matematika va boshqa tabiatshunoslik fanlari ilmiy yutuqlariga asoslanib yozishicha, tabiiy qonuniy jarayonlar Olloh tomonidan tinimsiz o'sish, o'zgarish va rivojlanishdadir. Unda nimalar yangidan paydo bo'ladi, ma'lum vaqt mobaynida yashaydi, keyinchalik borib esa u ham eskira boshlaydi va pirovard-oqibatda o'z o'rnini boshqa narsaga qonuniy ravishda bo'shatib beradi. Eski narsa o'rnini yangi, ulayotgan narsa o'rnini o'sayotgan narsa egallashi, Xorazmiy falsafiy ta'limotida qayd etilishicha, tabiiy-qonuniy jarayondir. Bu jarayon cheksiz-chegarasizdir.

Xorazmiy dunyodagi har bir narsa va hodisa mohiyatida bir-birini inkor etibgina qolmay, ayni paytda bir-birini o'zaro taqozo etadigan, bir-birisiz yashay olmaydigan ikki qutb, ikki qarama-qarshi tomon mavjuddir, taraqqiyot ular o'rtasidagi ana shu birlik va kurash asosida amalga oshadi, deb ko'rsatadi va o'zining bu falsafiy ta'limotini matematika fani dalillari asosida ilmiy isbotlaydi.

Xorazmiyning fikricha, dunyo to'rt unsur-tuproq, suv, havo, olovdan tashkil topgan. Dunyodagi barcha narsa va hodisalar ana shu

¹Karimov I.A. Yuksak ma'naviyat - yengilmas kuch.-T.:“Ma'naviyat”, 2008. -41-bet.

unsurlarning birikishi, o'zaro ta'siri ostida hosil bo'ladi va yashaydi.

Xorazmiy chuqur ilmiy dalillar asosida mazmun bilan shaklni, sabab bilan oqibatni, imkoniyat bilan voqelikni, miqdor bilan sifatni, jamiyat bilan tabiatni ajratib bo'lmasligini, ular o'zaro aloqadorligini isbotlagan edi.

Muhammad Muso Xorazmiyning bilish masalasiga oid fikrlari ham muhim ahamiyatga ega. U olamni inson sezgisi va bilimining manbai deb biladi. Uning aytishicha, olamdagi narsa va hodisalar mohiyatini bilish nihoyatda murakkab, ziddiyatli jarayondir. Lekin inson bu masalada ham bitmas-tuganmas imkoniyatlarga egadir. Inson o'zining tirishqoqligi, mehnati va amaliy faoliyati, Olloh ato etgan aql-idrok, qobiliyat va iste'dodi bilan, dunyoni asta-sekin bila boradi, deydi Xorazmiy.

Xorazmiy hissiy va aqliy bilishning o'ziga xos xususiyatlarini, mohiyatini, o'zaro aloqadorligini alohida ta'kidlaydi. Uning aytishicha, aqliy bilish hissiy bilishsiz vujudga kelmaydi. Hissiy bilish borliqning tashqi tomonlari haqida bilim berish manbaidir. Aqliy bilish yordamida esa inson narsa va hodisalarning murakkab ichki tuzilishini, mohiyatini, qonuniyatini bilib oladi. Aqliy bilish inson bilish rivojining yuqori bosqichidir. Bunda biz Xorazmiyning aqliy bilish masalalariga alohida e'tibor berganligini ko'rib turibmiz. Bilishda inson aqli va amaliyotining ahamiyatini ko'rsatganligi buyuk vatandoshimizning ajoyib xizmatlaridan bo'lib hisoblanadi.

Muso al-Xorazmiy dunyoqarashida ijtimoiy-falsafiy masalalar, xususan, jamiyat va uning istiqboli haqidagi fikr-mulohazalari alohida o'rin egallaydi. Jamiyat taraqqiyotida ilm-fan va madaniyatning, odob-axloqning, islom dini, shariat qonunlarining katta o'rin tutishi haqida alloma tomonidan bayon etilgan fikrlar hozirgi davr uchun muhim ahamiyat kasb etadi. Odamlarning aql-idroki, imon-e'tiqodini mustahkamlash, ruhan poklash va kishilar o'rtasidagi insoniy munosabatlarni mustahkamlashda fan va madaniyatning, diniy qadriyatlarning muhimligi xususidagi fikrlari tahsinga sazovordir.

Buyuk vatandoshimiz Muhammad Muso Xorazmiyning nodir asarlari, yaratgan ta'limoti, ijtimoiy-falsafiy qarashlari hozirgi avlod uchun bitmas-tuganmas xazina, mustaqilligimiz uchun xizmat qiladigan bebaho ma'naviy boylikdir. Jahon ilm ahlining 1983 yili Muhammad Muso Xorazmiyning 1200 yilligini zo'r tantana bilan nishonlaganligi buyuk vatandoshimizga ko'rsatilgan cheksiz hurmat va ehtiromdir.

Abu Nasr Forobiy (870-950 yy.) nafaqat O'rta Osiyo va Sharqning, balki butun dunyoning asrlar osha e'tirof etilgan va benihoya katta hurmatiga sazovor bo'lib kelayotgan buyuk mutafakkiri, qomusiy olimi, mashhur faylasuflaridan sanaladi.

O'rta asr fan va madaniyatiga bebaho hissa qo'shgan, Sharq Uyg'onish davrining donishmandi hisoblangan Forobiy milodiy 870 yilda Aris daryosi Sirdaryoga quyiladigan Forob degan joyda tug'ilgan. U dastlabki bilimni Forobda olgan. Uning ilm-fanga bo'lgan kuchli qiziqishi va intilishiga o'zi tug'ilib o'sgan yurtda olgan bilim kifoya qilmagan. Toshkentda, Samarkand va Buxoroda, O'rta Osiyoning boshqa o'lkalarida olgan tahsili uning ilm-ma'rifatga bo'lgan tashnaligini qondira olmagan. Ilmga juda katta hayotiy ehtiyoj sezgan Forobiy jahon ilm markazlaridan biri — Bog'dodda qo'nim topgan. Bu yerda u tinmay o'qib-o'rganadi, arab tili va adabiyotini mukammal bilib oladi. Keyinchalik Forobiy Shom, Misr o'lkalariga borib, o'z ustida tinmay ishlab, mudarrislik qilib yirik faylasuf sifatida taniladi, shogirdlar orttiradi.

Forobiy yirik faylasuf, tilshunos, mantiqshunos, riyozatchigina emas, shu bilan birga jamiyatshunos, filolog, tibbiyotchi, ruhshunos, musiqa ilmining nazariyotchisi va amaliyotchisi hamdir. Forobiy «Falsafani o'rganishda nimalarni bilish kerak», «Falsafiy savollar va ularga javoblar», «Mantiqqa kirish», «She'r san'ati», «Shoirlarning she'r yozish san'ati qonunlari haqida», «Ilmlarning kelib chiqishi to'g'risida», «Musiqa haqida so'z», «Ohanglar tasnifi haqida kitob», «Masalalar bulog'i», «Aql to'g'risida», «Inson a'zolari haqida risola», «Fozil odamlar shahri», «Davlat haqida» kabi va boshqa 360 dan ortiq xilma-xil qimmatli asarlar yozdi.

Forobiy shug'ullangan har bir soha, u yozgan har bir asar o'rta asr, yangi davr va hozirgi zamon olimlari tahsini va e'tiboriga sazovor bo'lgan. Forobiy yozgan asarlar o'rta asr ilmining qariyb barcha sohalarini o'z ichiga qamrab olgan. Uning asarlarini shuning uchun ham o'z davrining ko'zgusi, qomusi deyish mumkin.

Forobiy qadimgi yunon mutafakkirlari va tabiatshunoslari yirik asarlarining umumiy mazmuni va yo'nalishini ilmiy tahlil qilib maxsus asarlar yaratdi. Arastuning «Metafizika», «Ritorika», «Poetika», «Kategoriyalar», «Analitika», «Etika» va boshqa ko'plab asarlarini izohlab bergan.

Forobiy O'rta asr falsafasi rivojiga katta hissa qo'shdi,

birinchi bo'lib o'z davridagi ilmlarni tasnif qildi, ya'ni turlarga bo'ldi. O'zining ona tili turk tilidan tashqari fors, yunon, suriya, arab va boshqa tillarni mukammal bilgan. Sharqning mashhur tarixchi olimi Ibn Hallikon (1211 - 1282 yy.) fikricha, til bilishda hech kim Forobiy erishgan darajaga erisha olmagan. Uning so'zi bilan aytsak, Forobiy yetmishdan ortiq til bilgan. Forobiy o'z bilimi, ma'rifati, fikr doirasining kengligi, qomusiyligi, jahon fani taraqqiyotiga qo'shgan bebaho hissasi bilan shu darajada katta shuhratga erishdiki, oqibatda uni hayotligidanoq, Arastudan keyingi yirik mutafakkir, «Al-Muallim as-Soniy» — «Ikkinchi muallim», «Sharq Arastusi» nomlari bilan ulug'langan.

Uyg'onish davrining mashhur faylasufi Forobiy xudoni «birinchi sabab», «birinchi mohiyat», deb izohlaydi. Forobiy barcha mavjudotni, olamni, birinchi sabab — xudodan keltirib chiqaradi. Uning ta'kidlashicha, dunyoning moddiy asosi tuproq, suv, havo, olov va osmondan iborat bo'lib, Forobiy ta'limoticha, osmon jismlari ham, yerdagi jismlar ham ana shu unsurlarning birikuvidan vujudga keladi. Forobiy, hamma narsaning umumiy jinsi olamdir, olamdan tashqari hech nima yo'qdir, deydi.

Forobiy olamdagi har bir narsa materiya va shakldan iboratligiga, materiya va shakl biri ikkinchisiga sabab bo'lishi mumkin emasligi, aksincha, har ikkalasi o'zaro birlikda mavjudligi xususida ham o'z fikrini bayon etadi. Allomaning uqtirishicha, harakat materiyaning ob'ektiv xususiyati, moddiy olamdagi ziddiyat esa, harakatning manbaidir, olamdagi narsa va hodisalar to'xtovsiz harakat va o'zgarishda. Harakat, o'sish-o'zgarishining sababi esa boshlang'ich moddiy unsurlarning turlicha qo'shilishidadir.

Forobiyning bilish haqidagi fikrlari ham e'tiborga loyiq. Bilish masalasiga u inson mohiyatini tushuntirib berishning tarkibi sifatida qaraydi. Uningcha, inson taraqqiyot mahsuli bo'lib, u hayvonot olamidan farq qiladi, inson — bilish sub'ekti, tabiat esa uning ob'ekti deb biladi. Tabiatning odamdan tashqarida, unga bog'liq bo'lmagan holda mavjudligiga Forobiy shubha qilmaydi. Ob'ekt sub'ektga qadar mavjud bo'ladi. Seziluvchi narsa sezgilarga qadar mavjud bo'lgani kabi bilinuvchi narsa bilishga qadar mavjuddir, deydi. «Ilm va san'atning fazilatlari» risolasida tabiatni bilishning cheksizligini, bilishning bilmaslikdan bilishga, sababiyatni bilishdan oqibatni bilishga qarab borishini ta'kidlaydi.

Forobiy bilishda ikki bosqichni — hissiy va aqliy bilishni farqlaydi: hissiy bilishga borliqning tashqi xossalari haqida bilim berish manbai deb qaraydi. Shu bilan birga, u aqliy bilish hissiy bilishsiz vujudga kela olmasligini uqtiradi.

Forobiy tomonidan ta'kidlanganidek, moddiy olam inson, uning sezgisi, aqldan oldin mavjud bo'lgan. Seziluvchi narsa, Forobiy fikricha, sezgilarga qadar mavjud bo'lganidek, bilinuvchi narsa ham unga oid bo'lgan bilimga qadar mavjuddir. Inson o'zini qurshab turgan moddiy olamni, materiyani sezgi a'zolari, aql-idroki orqali bila boradi. Inson va uning aqli moddiy olam rivojlanishining oliy mahsulidir.

Forobiy asarlarida, insonning bilish, ruhiy qobiliyatlarini miya boshqaradi, yurak esa barcha a'zolari hayot uchun zarur bo'lgan qon bilan ta'minlaydi, bu quvvatlardan birortasi ham materiyadan ajralgan holda yashay olmaydi, degan g'oya ilgari surilgan.

Forobiy e'tiqodicha, narsalar bizdan, xislatlarimizdan tashqarida turib bizning sezgi a'zolarimizga ta'sir etadi, ta'sir etadigan narsalar esa son-sonoqsizdir. Inson o'zining aqlini, xayolini ishga soladi va shular vositasida bilmagan narsasini bilib oladi, ularga asoslanib bilish manbai bo'lgan olam va uning mohiyati haqida chuqurroq, atrofliroq bilim va ma'lumotga ega bo'ladi.

Forobiy bilishda inson aqlining roliga katta baho bergan. Inson aql va tafakkur yordamida tabiatni, borliqni, materiyani, ijtimoiy hodisa va jarayonlar mohiyatini, ma'nosini biladi, deb hisoblagan.

Forobiy ijtimoiy hayot, jamiyat masalasida ham muhim falsafiy fikrlarni o'rta tashlagan. U o'zining «Fozil odamlar shahri» kitobida har bir inson o'z tabiati bilan shunday tuzilganki, u yashash va oliy darajadagi yetuklikka erishmoq uchun ko'p narsalarga muhtoj bo'ladi, u bir o'zi bunday narsalarni qo'lga kirita olmaydi, ularga ega bo'lish uchun insonlar jamoasiga ehtiyoj tug'iladi, deydi. Bunday jamoa a'zolarining faoliyati bir butun holda ularning har biriga yashash va yetuklikka erishuv uchun zarur bo'lgan narsalarni yetkazib beradi.

Forobiy insonlarni o'zaro hamkorlikka chaqiradi, dunyoda yagona bir butun inson jamoasini tuzish haqida orzu qiladi. «Baxt-saodatga erishuv haqida» risolasida kamolotga bir kishining yolg'iz o'zi (birovning yoki ko'pchilikning yordamisiz) erishuvi mumkin emas. «Har bir inson o'z tabiati bilan shunday tuzilganki, - deydi Forobiy, - u yashash va oliy darajadagi yetuklikka erishmoq uchun ko'p narsalarga

muhtoj bo'ladi, u bir o'zi bunday narsalarni qo'lga kirita olmaydi, ularga erishish uchun insonlar jamoasiga ehtiyoj tug'iladi... Shu sababli yashash uchun zarur bo'lgan, kishilarni bir-biriga yetkazib beruvchi va o'zaro yordamlashuvchi ko'p kishilarning birlashuvi orqaligina odam o'z tabiati bo'yicha intilgan yetuklikka erishuvi mumkin. Bunday jamoa a'zolarining faoliyati bir butun holda ularning har biriga yashash va yetuklikka erishuv uchun zarur bo'lgan narsalarni yetkazib beradi»¹.

Forobiy davlatni har tomonlama yetuk, o'zida eng yaxshi insoniy fazilatlarini jo qilgan kishilar yordamida idora etish zarurligini qayd etadi. Shuningdek, u har tomonlama yetuk aholini ilm-ma'rifatga olib boruvchi ideal jamoa haqidagi xayolotini olg'a suradi. «Fozil odamlar shahri» kitobida Forobiy davlatni boshqaruvchi Oллоhdan boshqa hech kimga buysunmasligi kerak, u tabiatan o'n ikkita xislat-fazilatni o'zida birlashtirgan bo'lishi zarur, deydi va ularni birma-bir sanab ko'rsatadi.

Forobiyning «Fozil odamlar shahri» kitobidan keltirilgan yuqoridagi dono fikrlar hozirgi mustaqillik sharoitida yashab faoliyat ko'rsatayotgan shahar, tuman, viloyat rahbarlariga, olimlariga, ziyolilariga, kattayu-kichik barcha kishiga bevosita taaluqlidir. Forobiyning ilmiy-falsafiy ta'limoti insoniyatning mislsiz ma'naviy boyligi va madaniy-ma'naviy kamoloti yo'lidagi dasturi - amalidir.

Insoniyat *Abu Ali ibn Sinoni* (980-1037 yy.) jahon fani va madaniyatining yirik arboblardan biri sifatida biladi va e'zozlaydi.

Buyuk alloma bor-yo'g'i ellik yetti yil umr ko'rdi, bu umrdan o'n sakkiz yili ilm tahsiliga sarf bo'ldi. Umrning ko'p vaqti zindonda, talon-taroj bo'lish va o'lim xavfi ostida o'tdi. Ammo shu yillar davomida benihoya ko'p ilmiy ishlar yozdi. Ibn Sinoning to'rt yuzdan ortiq asarlari ilm-fanning barcha sohalariga talluqlidir. Shundan 242 tasi bizga yetib kelgan. Alloma asarlaridan 80 tasi falsafa, ilohiyot, tasavvufga, 43 tasi tabobat, 19 tasi mantiq, 26 tasi esa ruhshunoslikka bag'ishlangan.

Ibn Sino o'z asarlari bilan O'rta Osiyo xalqlari madaniyatini dunyo madaniyatining oldingi qatoriga olib chiqdi. Shuning uchun ham uni «Shayxur-raisi» — «Olim boshlig'i» deb atalishi bejiz emas. Olimning

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:«Xalq merosi», 1993.-186-bet.

asosiy falsafiy asarlari «Kitob at shifo» («Davolash kitobi»), «Donishnoma», «Najot», «Kitob ul insof» («Adolat kitobi»), «Kitob al-qonun fit tib», («Tib qonunlari» kitobi)dan iborat.

Ibn Sinoning «Donishnoma» nomli falsafiy kitobi besh xil ilmni — mantiq, tibbiyot, ilmi hay'at (astronomiya), musiqa, ilohiyotni o'z ichiga oladi. Ibn Sino o'tmishdoshlari va zamondoshlari singari xudoni e'tirof etadi, uni borliqning birinchi sababi va manbai deb tushunadi.

Ibn Sinoning aytishicha, falsafa borliq haqidagi fandır. Borliq esa abadiydir, u shaklini o'zgartirish, ko'rinishdan ikkinchi ko'rinishga o'tishi mumkin, lekin uning o'zi, materiya yo'qolmaydi. Materiya doimo vujudga kelishi mumkin bo'lgan narsalardan oldin mavjud bo'lib, bu narsalar ularni tashkil etuvchi materiyaga muhtojdir deb ko'rsatadi.

Ibn Sino jismlar to'rt unsurдан tashkil topgan, deydi. Bu to'rt unsur — havo, suv, olov, tuproq — o'zaro bog'liq, bir-biriga ta'sir etadi. Shundan u yoki bu narsa paydo bo'ladi yoki yo'qoladi. Lekin ularning asosi — to'rt unsur o'zgarmaydi, yo'qolib ketmaydi.

Ibn Sino to'rt unsurдан ikkitasi yengil va ikkitasi og'ir, deydi. yengillari olov va havodan iborat bo'lsa, og'ir-suv va yer — tuproqdir. yer oddiy jism bo'lib, uning tabiiy o'rni hamma jismlarning o'rtasidir. yerning tabiati sovuq va quruqdir. Suv oddiy bir jism bo'lib, tabiiy o'rni bilan, yer va havo o'z tabiiy o'rinlarida, bo'lganlarida yerni o'raydi va havoga o'ralib turadi. Suv sovuq va ho'ldir. Suv tashqi ta'sirlar tufayli zarralanib tarqalishi, birikishi, turli shakllarga kira olishi mumkin. Oddiy bir jism bo'lgan havo, - olimning ta'kidlashicha, - tabiatiga ko'ra, issiq va ho'ldir. Uning o'rni suvning usti, olovning tagidir.

Ibn Sino hamma narsaning mohiyatini materiya tashkil etadi, materiya turli-tuman shakllarda namoyon bo'ladi, degan falsafiy qarashni rivojlantiradi. Jism materiyasiz bo'lmaganidek, materiya ham shaklsiz bo'lmaydi. Demak, jism va uning shakli bir-biridan ajralmas bo'lganidek, materiya va shakl ham o'zaro ajralmasdir. Materiya harakat, fazo, zamon bilan bog'liqdir.

«Har bir narsani bilish, - deydi alloma, - u narsalarning sabablari bo'lsa, shu sabablarni bilish orqali hosil bo'ladi va tugallanadi. Shuning uchun tibbiyotda sog'liq va kasallikning sabablarini bilish kerak bo'ladi. Sog'liq, kasallik va ularning sabablari goho ochiq, goho maxfiy bo'lib,

unga his bilan emas, balki belgilarga asoslanib fikr yuritish bilan yetishiladi”¹.

Ibn Sino inson bilimlari olamni bilish asosida paydo bo’ladi va rivojlanadi, deydi. Shu bilan birga u hissiy bilish inson bilimi rivojlanishining dastlabki bosqichi bo’lib unda narsalarning sirtqi, tashqi tomonlari aniqlanishini ta’kidlagandi. Narsalarning ichki tomonlarini, mohiyatini bilib olishda inson aqli va tafakkuriga alohida ahamiyat berdi. Uning ta’limoticha, aql-faol ijodiy kuch va bilish quolidir. U, aql ikki turlidir — o’zi bilan birinchi sabab orasida hech qanday vosita bo’lmagan aql va o’zi bilan birinchi sabab orasida biror vosita bo’lgan aql, deb yozgan edi.

Abu Ali ibn Sino inson aqlining har tomonlama rivojlanishiga, tabiat sirlari va haqiqatni bilish mumkinligiga qattiq ishongan edi. Shuning uchun ham olim odamlarni bir-biri bilan do’st-inoq bo’lib yashashga chaqiradi. Odamlar sofdil, samimiy do’st bo’lib yashasa, bir yoqadan bosh chiqarsa har qanday mushqul ish oson bo’lishiga qattiq ishondi.

Buyuk mutafakkir «Qush risolasi»da, baxt o’z do’stlaring yoningda yashagan, sen har kuni ko’rishib turadigan, birga ishlaydigan va o’z vaqtini xushchaqchaq o’tkazib turadigan do’stlaring bilan birga yashaydigan joydadir, deb ta’kidlaydi.

Xorazmlik olim **Abu Rayxon Beruniy** (973-1048 yy.) nafaqat O’rta Osiyo va umuman Sharqda, balki jahon fani va madaniyati tarixida ham eng ulug’ va buyuk mutafakkirlaridan hisoblanadi.

Beruniy — ilmiy merosi boy, ilmiy faoliyati ko’p qirrali qomusiy olimdir. Beruniy 160 ga yaqin asar yozgan. Uning asarlari astronomiya, matematika, geografiya va geodeziyaga, kartografiyaga, ob-havo masalalariga, fizika, dorishunoslik, tarix va etnografiya, falsafa, din, ritorika va musiqa, adabiyotga, ya’ni ilmning deyarli barcha sohalariga bag’ishlangan. Beruniyning «Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar», "Hindiston», «Minerologiya», «Geodeziya», «Qonuni Mas’udiy» kabi yirik asarlari shular jumlasidandir.

Beruniy tabiat, unda cheksiz ravishda ro’y berib turadigan tabiiy hodisalar, jarayonlar xususida muhim ilmiy-falsafiy g’oyalarni ilgari suradi. Olamda bo’lib turadigan o’zgarishlar, ya’ni tuzilish va buzilishlarning, paydo bo’lish va yo’qolishlarning o’ziga xos sabablari

¹ Abu Ali ibn Sino. Tib qonunlari. 1-kitob. - T.:“Fan”, 1992. -12-bet.

borligi haqida tabiiy-ilmiy va falsafiy mulohazalarni maydonga tashlaydi. Tabiiy jarayonlarda bo'ladigan imkoniyat va voqelik, mohiyat va hodisa, sabab va oqibat, shuningdek, irsiyat va o'zgaruvchanlik masalalariga katta e'tibor beradi. Odamlarning rang, surat, fe'l-atvori va axloqda turlicha bo'lishlarining asosiy sababi, olimning ta'kidlashicha, faqat nasl-nasablarining turlichaligida emas, balki tabiiy-iqlimiy muhitlarning — tuproq, suv, havo va joylarning turlichaligida hamdir.

Borliqning abadiyligi, uni doimiy ravishda o'zgarib turishi haqida ham Beruniy o'z fikrini mukammal bayon etadi. «Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar» asarida, «Olam azaliy... falak cheksiz bo'shliqqa joylashgan», — deydi. Allomaning fikricha, yer, tabiat azaldan hozirgi holatida bo'lgan emas, bundan keyin ham shunday holatda qolmaydi. Uzoq, yillar mobaynida, tadrijiy o'zgarishlar tufayli yerimizning tashki qiyofasi, hayvonot dunyosi, nabototi, ob-havosi, iqlimi bir necha bor o'zgardi, daryolarning oqish yo'llari, oldingidan boshqacha bo'lib qoldi, quruqlikda bir vaqtlar bo'lmagan ko'llar, dengizlar hosil bo'ldi, ba'zilari esa yo'q bo'lib ketdi, tog'lar yemirildi. Ana shu tabiiy sabablar tufayli o'sha joylardagi sharoitlar o'zgarib ketdi.

Beruniy yerdagi iqlimning, mavsumlarning o'zgarib turishi Quyoshning harakatiga bog'liq ekanligiga ham e'tibor bergan. «Astronomiya kaliti» asarida Beruniy yerning aylanmasligi haqidagi eskicha tasavvurlarga shubha qilib, yer aylanadi, uning harakati qonuniy ravishda va astronomik hodisalarga muvofiqdir, deydi.

Mutafakkirning «Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar» asarida nur va zamon, nurning tezligi, nur harakati va tovush harakati, nur va issiqlik, nur va qorong'ulik, Oy nuri va Quyosh nuri singari masalalar ham bayon etilgan.

Beruniy materiya doimo o'zgarib, harakat qilib, yangilanib, turli shaklga kirib turishi, moddiy narsalar va ularning harakati abadiy ekanligini alohida qayd qiladi. Uning fikricha, olamda narsalar va hodisalar doimo rivojlanib va o'zgarib turadi.

Beruniy koinotda yerdan, bizning sayyoramizdan tashqari yana boshqa dunyolar mavjudligi to'g'risidagi hamda harakat ziddiyatga asoslanishi haqidagi ilmiy farazlarini ham ilgari suradi. Uningcha, tabiatda ma'lum qonuniyat bor, tabiat hodisalarini o'sha qonuniyatlarga, tabiatning o'ziga asoslanib izohlash, tushunish kerak.

Buyuk mutafakkirning dunyoni bilish mumkinligini, uning

o'ziga xos xususiyatlari, tabiatni bilishning tajriba usullari haqidagi falsafiy ta'limoti ham juda katta ilmiy-amaliy ahamiyatiga ega.

Beruniy ta'limotiga ko'ra, tabiatni bilish jarayoni sezgilaridan boshlanib tafakkurga ko'tariladi, ma'lum narsalardan noma'lum narsalar va hodisalarni bilishga tomon rivojlanib boradi. Bilish jarayonida hissiy bilish — sezgi, idrok, xotira kabilarga Beruniy katta e'tibor beradi va ularsiz tabiat hodisalari haqida tasavvur hosil qilish mumkin emasligini ta'kidlaydi.

Bilish jarayonida kuzatish, taqqoslash muhim ahamiyat kasb etishini, bu masalada inson xotirasining ahamiyati kattaligini Beruniy bir necha bor qayd etgan. Uning ta'kidlashicha, xotirasi yaxshi odam hamma narsalarni yaxshiroq, tezroq va oson eslab qoladi.

Beruniy tarixiy hodisa va jarayonlarni bilishda inson yolg'on-yashiq'larga, noto'g'ri ma'lumotlarga, yuzaki xabarlarga asoslanmasligi, masalalarni har taraflama, mukammal qilish, o'rganish zarurligini aytib o'tgan. «Hindiston» nomli asarining muqaddimasida bu haqida quyidagilarni ta'kidlagan: «Xabar ko'z bilan ko'rgandek bo'lmaydi, degan kishining so'zi juda to'g'ridir. Chunki ko'rish ko'ringan narsaning o'zi bor paytda va o'z joyida turganida qarovchi ko'zining uni uchratishdan iboratdir. Xabarga yolg'on-yashiriqlar qo'shilmaganda, u ko'rishga nisbatan ortiqroq o'rinda turgan bo'lar edi. Chunki ko'rish va qarash vaqti narsa bor vaqtning bir bo'lagi bilan cheklanadi... Yozish xabar turlarining biri bo'lib, uni boshqa turlardan ko'ra sharafliroq sanash mumkin, qalamning abadiy izlari bo'lmaganda, xalqlarning xabarlarini qanday bilar edik»¹.

Beruniyning jamiyat, uning istiqboli, kelajak sari rivojlanib borishida mehnatning, ilm-fan, madaniyat va ma'naviyat, inson omillarining roli va ahamiyati borasida bildirgan fikr-mulohazalari ham bebahodir. Faylasuf olim inson o'zidan boshqalarning ham baxt-saodatini o'ylashi zarurligi haqida gapirib «Mineralogiya» asarida bunday degan: «Insonning qadr-qimmatini o'z vazifasini a'lo darajada bajarishdan iborat. Shuning uchun ham insonning eng asosiy vazifasi va o'rni mehnat bilan belgilanadi. Inson o'z xohishiga mehnat bilan erishadi» .

Beruniy jamiyat taraqqiyotini fan taraqqiyotida ko'radi, ilm diniy va hududiy chegaralarga qaramay, inson va insoniyatga, mamlakat

¹ Abu Rayhon Beruniy. Tanlangan asarlar. –T.:“Fan”, 1965.-25-bet.

xalqlariga xizmat qilishi kerak, deb hisoblaydi. «Mening butun fikriyodim, qalbim, bilimlarni targ'ib qilishga qaratilgan, chunki men bilim orttirish lazzatidan baxramand bo'ldim, buni men o'zim uchun katta baxt deb hisoblayman», — deb yozgan edi olim.

XIV-XV asrlarda O'rta Osiyoda yuzaga kelgan Uyg'onish davri soxibqiron **Amir Temurning** (1336-1405 yy.) hayoti va faoliyati bilan bevosita bog'liqdir. Uning Movarounnahrda markaziy hokimiyatni qo'lga kiritish, feodal tarqoqlikka barham berish, markazlashgan davlat tuzishdagi xizmatlari O'rta Osiyo xalqlari tarixidagi dunyo ahamiyatiga ega bo'lgan voqeadir.

Amir Temur katta imperiya barpo etdi. U davlatni mustahkamlashda savdogarlarga, hunarmandlarga, shayxlarga tayandi, ilm-fan, adabiyot, san'at taraqqiyoti uchun qulay sharoitlar yaratdi, xorijiy mamlakatlardan olimu fuzalolarni, ilohiyotchilarni, san'at namoyondalarini Samarqandga olib keldi. Natijada me'morchilik, rassomchilik, naqqoshlik, madaniyat, ilm-fan taraqqiyoti yuksak chuqqilarga ko'tarildi².

Temuriylar sulolasining nomi nafaqat Sharq, musulmon olamidagina emas, balki G'arbdagi xristian dunyosida ham bir necha asrlar mobaynida yod etilib va e'zozlanib kelingan. Ana shunday buyuk zotlardan biri sohibqiron Amir Temurning suyuqli nabirasi, Shoxruh Mirzoning o'g'li — Muhammad Tarag'ay — **Mirzo Ulug'bekdir** (1394-1449 yy.).

Hazrat Alisher Navoiy ta'birlari bilan aytadigan bo'lsak, Amir Temur naslidan chiqqan Ulug'bekdek sultonni olam hali ko'rgan emas. Jahonda Ulug'bek nomi bilan shuhrat qozongan Muhammad Tarag'ay 1394 yil 22 martda tug'ildi. Bobosi Amir Temurning katta xotini Saroymulk-Bibixonim tarbiyasini olib ulug'aydi. Amir Temur unga alohida e'tibor bilan qaragan. Saroyda bo'ladigan maslahatlar, olimlar bilan bo'ladigan uchrashuvlar va suhbatlarda, chet ellardan kelganlarni qabul qilish, shuningdek, harbiy mashq va yurishlarda Ulug'bek ishtirok etgan. Amir Temur o'z nabirasi Ulug'bekni qilichboz sarkarda emas, balki buyuk olim bo'lib yetishishini orzu qilgan va shu yo'lda unga rahnamolik qilgan.

Mirzo Ulug'bek yoshlik paytlaridanoq qaerda bo'lmasin, olimlar, shoirlar, san'atkorlar, diniy ulamolar, shayxlar, dunyoga taniqli

² Temur tuzuklari.-T.:“G'ofur G'ulom nomidagi nashriyot-matbaa birlashmasi”,1991.-144 -bet.

allomalar davrasida bo'lgan, ilmiy bahslardan ma'naviy baxra olgan, ilxomlangan, ulardan ko'p narsa o'rgangan, asta-sekin ko'zi pishib, aqli teranlashib, fikran boyib, dunyoqarashi kengayib va chuqurlashib borgan.

O'ta murakkab, alg'ov-dalg'ovli va ziddiyatli bir sharoitda yashagan va shakllangan Ulug'bek mamlakatning siyosiy va iqtisodiy hayotini boshqarish bilan bir qatorda ilmiy ishlar bilan ham shug'ullandi, olimlarga rahnamolik qildi, o'z ustida tinimsiz ishlab, o'tmish ilmiy bilim xazinalarini tinmay o'rgandi, mutolaa qildi, ilmiy-falsafiy tafakkurini muttasil kengaytirdi va chuqurlashtirdi. Ulug'bek Axmad Farg'oniy, Muso Xorazmiy, Abu Nasr Forobiy, Abu Ali ibn Sino, Abu Rayhon Beruniy singari allomalarning falsafa, mantiq, tarix, matematika, astronomiya, tabiatshunoslik va fiqhga oid asarlarini katta qiziqish bilan o'rgandi. Yunon olimlaridan Aflotun, Arastu, Ptolomeyning klassik asarlari bilan tanishdi. Ilm-fan va madaniyatining, tarix va falsafaning Ulug'bek e'tiboridan chetda qoldirgan biron-bir sohasi qolmadi.

O'tmish ajdodlardan, xususan, O'rta Osiyo qomusiy aql egalaridan qolgan madaniy meros, umuminsoniy mazmundagi ma'naviy qadriyatlar Ulug'bek ilmiy-falsafiy dunyoqarashi rivojida manba bo'lib xizmat qildi. Ulug'bekning bilimi va tafakkuri zamondoshlaridan bir necha bor o'zib ketgan edi.

Ulug'bek boshqa ko'pgina hokimlardan farqli o'laroq, ham davlat arbobi, ham asl olim sifatida faoliyat ko'rsatdi, olimlikni arboblik, arboblikni olimlik bilan qo'shib olib bordi, ilmu amal yo'lini o'z faoliyatida birlashtirdi.

Davlat arbobi sifatida qurilish ishlarini haddan tashqari rivojlantirdi, poytaxtni me'morchilik san'ati bilan bezadi, ulkan binolar bilan obod qildi, o'zigacha boshlangan qurilishlarni nihoyasiga yetkazdi.

Ulug'bek zamonida Samarqandda «Shoxizinda», «Guri Amir» maqbarasi singari yirik me'moriy ansambllari, Registonda katta xonaqo, bir qancha shifoxona, hammom va kutubxonalar qurildi. Hunarmandchilik ishlab chiqarishi, savdo rivojlandi. Uning farmoniga binoan 1420 yilda Buxoro va Samarkandda, 1432-1438 yillarda G'ijduvonda madrasalar qurildi.

Mirzo Ulug'bek hukmronligi davrida adabiyot, san'at, tarix, falsafa, tibbiyot, she'riyat bilan bir qatorda matematika, astronomiya

singari aniq fanlar ham tez rivojlandi.

O'zi allomai jahon hisoblangan Mirzo Ulug'bek fan va madaniyat taraqqiyotiga alohida ahamiyat berib, atrofiga o'z zamonasining eng buyuk olimlarini to'plab, ular bilan yaqin ilmiy muloqotda bo'lib, ilmiy yo'nalish va yo'l-yo'riqlar berib turdi.

Ulug'bek davrida «Zubdat tavorix» («Salnomalar qaymog'i») nomli ajoyib asar yozgan tarixchi Lutfulla Hofizi Abru (1431 yilda vafot etgan), «At-tarifati Jurjoniy» nomli falsafiy risola muallifi Ali ibn Muhammad Jurjoniy (vafoti 1413 yil), mashhur tibbiyot olimi Mavlono Nafis, lirik shoirlardan Sirojiddin Bastoyi Samarqandiy (1412 yilda vafot etgan), Xayoliy Buxoriy (1449 yilda vafot etgan), 1409-1410 yillarda yozilgan «Yusuf va Zulayxo» dostoni muallifi Badaxshiy Durbek, qasida janrida ijod qilgan Sakkokiy (1465 yoki 1468 yilda vafot etgan) va boshqa ko'plab taniqli olim va san'atkorlar yashab ijod etishgan.

Matematika va astronomiya ilmida g'oyat bilimli bo'lgan, «Aflotuni zamon» tahallusiga sazovor bo'lgan Saloxiddin Muso Qozizoda Rumiyy, taniqli matematik va astronom G'iyosiddin Jamshid ibn Mas'ud, uning o'g'li Mansur Koshiy, o'z davrining «Ptolomeyi» deb nom olgan Ali Qushchi, Miram Chalabiy singari yirik olimlar ham Ulug'bekning ilmiy rahbarligi ostida samarali ilmiy tadqiqot ishlarini olib borganlar.

Ulug'bek fan va madaniyatda, ayniqsa, matematika va astronomiya ilmida mavjud bo'lgan imkoniyatlarni, ilmning hamma sohalarini bo'yicha o'ta qobiliyatli va iste'dodli olimlarning borligini e'tiborga olib yangi maktab — ilmi tafakkur markazini yaratishga qaror qildi. Ana shu maqsadda, aytib o'tilganidek, ko'plab madrasalar qurildi. Qurilgan madrasalar ichida eng muhtashami va mashhuri - Samarkand madrasasidir. 1420 yilda Madrasa ochilgan kuni birinchi bo'lib ma'ruzani Mavlono Shamsiddin Muhammad Havofiy mudarris sifatida o'qigan. Muhammad Havofiyning olimlardan 90 kishi ishtirokida o'qigan ma'ruzasini o'ta chuqur ma'noli, juda murakkab, ilm-fanning barcha sohalarini qamrab olganligi hamda muammoli tarzda bo'lganligi sababli uning nozik qirralarini Ulug'bek bilan Qozizoda Rumiyydan boshqa hech kim tushunmagan.

Zamonasining dorilfununi hisoblangan Samarkand madrasasi hamda boshqa madrasalarda Kur'on, hadis, tafsir, fiqx (din va shariat qonun-qoidalari) bilan bir qatorda riyozat, handasa (geometriya), ilmi

xay'at (astronomiya), tibbiyot, tarix, geografiya, ilmi aruz (poetika), arab tili va uning morfologiyasi kabi dunyoviy ilmlar ham o'qitilgan. Madrasa o'z davrining yirik ilmiy markaziga aylangan. Ulug'bek yirik olimlar va ko'pchilik shogirdlari bilan birga muntazam ilmiy ishlar olib borgan.

Ulug'bek 1424-1428 yillarda Samarqand yaqinidagi Obirahmat anhuri yonida rasadxona qurdirdi. Olimlarning e'tiroflaricha, Samarqandda barpo etilgan Ulug'bek rasadxonasiga o'zining jihozi, ilmiy yutuqlari bilan tenglasha oladigan rasadxona na undan oldin, na undan keyin ham yaratilgan emas. U aholi o'rtasida «Naqshi jahon» degan nom bilan shuhrat qozongan. Rasadxonada olib borilgan kuzatish va tadqiqotlar tufayli 1018 qo'zg'almas yulduzlarning o'rni va holati aniqlanib, ularning astronomik jadvallari tuzilgan. Ulug'bekning astronomik jadvali va uning rahbarligida bino qilingan rasadxona o'sha davr astronomiya fani yutuqlarining cho'qqisi bo'lib, fan taraqqiyotida chuqur iz qoldirdi.

Qomusiy bilim egasi bo'lgan Mirzo Ulug'bek riyozat, falakiyot, musiqashunoslik, fiqh, tarix ilmlari sohasida ijod qilgan. Mirzo Ulug'bek hazratlari «Bir darajaning sinusini, aniqlash haqida risola», «Risolarad ilmi musiqa», «Risolai Ulug'bek» nomli asaridan tashqari «Tarixi arba' ulus» degan yirik tarixiy kitobning ham muallifidir. Ulug'bek nomini butun dunyoga yoygan, unga shon-shuhrat keltirgan bebaho asar «Ziji jadidi Ko'ragoniy»dir. Bu asar Ulug'bekning yigirma yil davomida olib borilgan astronomik kuzatishlarining natijasi bo'lib, uning asosiy qismi yulduzlar jadvalidan iboratdir. Ulug'bek o'limidan keyin ikki yuz yil davomida bu jadval o'zining aniqligi va ilmiyligi bilan tengi yo'q hisoblanib kelingan. Bu haqda so'z yuritar ekanmiz, beixtiyor 1996 yili Parijda YUNESKOning o'sha paytdagi Bosh kotibi Federiko Mayor janoblari Ulug'bekning ilmiy merosini yuksak baholab, uning yulduzlar harakatiga oid hisob-kitoblari bugungi kunda kompyuter yordamida tekshirib ko'rilganda atigi bir necha daqiqaga farq qilishi aniqlanganligini aytdi¹.

Mirzo Ulug'bek hayoti, amaliy faoliyati ilm-fan taraqqiyotiga bag'ishlangan edi. U ilm yordamida kelajakni oldindan ko'rdi. Ulug'bekning astronomiya va boshqa fanlar sohasidagi kashfiyotlari va ilmiy ta'limotlari insoniyatning keyingi ilmiy tafakkuri rivojiga

¹ Karimov I.A. Yuksak ma'naviyat - yengilmas kuch.-T.:«Ma'naviyat», 2008. -46-47-betlar.

favqulodda muhim zamin tayyorlab berdi.

Mirzo Ulug'bekning umumbashariy qadriyatlarga qo'shgan hissasi beqiyos bo'lib, u bugungi kunda ham hayotimizda ulkan ahamiyat kasb etmoqda va O'zbekistonning xalqaro obro'sini oshirish yo'lida katta xizmat qilmoqda.

Jahon madaniyati tarixida o'chmas iz qoldirgan buyuk mutafakkirlar orasida fahrli o'rin sohibi *Alisher Navoiy* (1441-1501 yy.)dir.

Turkiy zamon shoir, olim va mutafakkir Alisher Navoiyning ilmiy dunyoqarashi, falsafiy ta'limoti u yashagan va ijod etgan ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy, madaniy-ma'naviy muhit va sharoitlar ta'sirida shakllanadi va rivojlanadi.

Navoiy butun olam, borliq, koinot xudo tomonidan yaratilganini e'tirof etadi. Butun dunyo, shu jumladan, tabiat va jamiyat ham, allomaning fikricha, Ollohning namoyon bo'lishi, zuhr etilishidir. Uning bu fikri tasavvuf falsafasidagi, xudo butun mavjudotning, borliqning yaratuvchisi, qolgan hamma narsa, jumladan inson ham uning zarralaridir, degan qoidaga to'la asoslangandir. Tasavvuf falsafasi qoidasiga ko'ra, inson xudo tomonidan yaratilgan bo'lib, boshqa ma'lumotlardan farqli o'laroq ilohiy aqlga egadir.

Olamning yaratilishidan bosh maqsad, olimning ta'kidlashicha, insondir. Inson butun borliqning ko'rki va sharofatidir. Olam ko'rki bo'lgan inson vujudi tabiatdagi boshqa narsalardan o'tgan, suvdan, havodan, tuproqdan tashkil topgandir. Navoiyning ta'kidlashicha, insonda his, ruh, aql boridirki, uning bu - ruhiy hayoti o'sha to'rt unsurdan tarkib topgan jism a'zolari tomonidan harakatga keltirib turiladi. Jon va ruhni tana va jismdan ajratib bo'lmaydi, ular o'zaro bir bo'lganliklari uchun tirikdir.

Alisher Navoiy insonga biologik hodisa sifatida emas, balki ijtimoiy mavjudot tariqasida qaraydi va baho beradi. Ijtimoiy mavjudot hisoblangan insonning xulq-atvori, dunyoqarashi, odob-axloqi, ma'naviy qiyofasi, ijtimoiy muhitga bog'liq. Inson ijtimoiy muhit hosili sifatida shakllanib, kamolotga erisha boradi.

Alisher Navoiy asarlari markazida turgan belgilovchi va yo'naltiruvchi bosh masala — inson, xalq, Vatan, uning gullab-yashashi, istiqboli haqidagi muammolardir. Navoiy inson va uning taqdiri, xalq va uning manfaatlari yo'lida g'amxo'rlik qiladigan kishilarni ulug'laydi.

Alisher Navoiy insonni butun koinotning markaziy siymosi, butun mavjudotning toji, deb biladi. Butun mavjudotning toji, oliy nuqtasi bo'lgan insonni bezaydigan go'zal xislat va fazilatlar sifatida odob-axloqi, kamtar, muruvvatli, rostguy, mehnatsevar, saxiy bo'lishini alohida ta'kidlaydi. Navoiy mehnatsevarlikni tekinxo'rlikka qarshi qo'yadi, tekinxo'rlikdan nafratlanadi.

Alisher Navoiy bilishning mazmun va mohiyati, asosiy bosqichlari, o'ziga xos xususiyatlari va murakkabliklari borasida ham o'zining fikrlarini bayon etgan.

Navoiy inson o'zining beshta sezgi a'zolari orqali tashqi moddiy dunyo bilan aloqa bog'laydi va u to'g'rida aniq ma'lumotga ega bo'ladi, ularni miyasida tafakkur yordamida umumlashtiradi, qayta ishlaydi, so'ngra muayyan xulosa chiqaradi, deydi.

Navoiyning asarlarida mazmun bilan shakl, ularning bir-biriga bo'lgan munosabati haqida ham qimmatbaho fikrlar bayon etilgan. Uning fikriga ko'ra, mazmun hech qachon shaklsiz bo'lmaydi. Shakl ma'no uchun xizmat qiladigan, uning muvaffaqiyatini, taqdirini hal etishda yaqindan ishtirok etadigan bamisoli libosdir. Navoiy shu tariqa mazmunni bir go'zalning tanasiga, shaklni esa kiygan kiyimga, libosiga, unga beriladigan bezakka qiyoslaydi.

Alisher Navoiyning iqtisodiy omillar, mehnat va ishlab chiqarish, moddiy boyliklarni yaratish, fan va madaniyat, ta'lim-tarbiya, ijtimoiy adolat, odob-axloq haqida bayon etgan falsafiy fikrlari ham e'tiborga sazovordir.

O'z davrining murakkab va ziddiyatli ijtimoiy-siyosiy hayotida muhim o'rin tutgan yirik siymolardan biri **Zaxiriddin Muhammad Bobur** (1483-1530 yy.)dir. Bobur juda murakkab hayot, kurash va ijodiy faoliyat yo'lini bosib o'tdi. Tarixiy sharoit tufayli o'z yurti Movarounnahrni tark etishga majbur bo'ldi. Bobur va boburiylarning tarixiy harakatlari tufayli Afg'oniston va Hindistonning siyosiy, iqtisodiy, madaniy hayotida katta o'zgarishlar ro'y berdi, ilm-fan, adabiyot va san'at yuksaldi, ravnaq topdi.

Bobur har tomonlama keng va chuqur bilimga ega bo'lgan buyuk siymodir. Buyuk mutafakkir bobomizning asarlari, lirik she'rlari va ruboiylarida inson uchun Vatandan aziz, Vatandek muqaddas, Vatandek oliy ne'mat yo'qligi, odam uchun neki muqaddas bo'lsa, barchasi Vatan bilan bog'liqligi aytib o'tiladi.

Boburni dunyoga tanitgan muhim asari «Boburnoma»dir. U

qomusiy asardir. Unda murakkab ijtimoiy-tarixiy voqealar bilan birga ilm-fan, madaniyat va ma'naviyatning, xalq ommasi hayotining turli sohalariga taalluqli juda qimmatli falsafiy fikr-mulohazalar, hayotiy tafsilotlar, ma'lumotlar berilgan.

IX-XV asrlarda islom ta'limoti rivojiga ulkan hissa qo'shgan Ismoil al-Buxoriy, al-Marvaziy, ash-Shoshiy, as-Samarqandiy, Jamoliddin an-Nasafiy, Imom at-Termiziy, Xo'ja Ahmad Yassaviy, Abdulholiq G'ijduvoni, Bahouddin Naqshband, Xo'ja Ahror Vali singari buyuk allomalar ijod etdilar.

Bular orasida Muhammad ibn Ismoil al-Buxoriy (810-870 yy.) yoshlik davrlaridayoq aql-idrokli, o'tkir zehni va kuchli xotiraga ega bo'lib, barcha ilohiy va dunyoviy bilimlarni chuqur o'rganishga kirishganlar. U buyuk zot o'zlarining asosiy e'tiborlarini hadis ilmini zo'r ishtiyok va hafsala bilan o'rganishga qaratadilar. Ismoil Buxoriy islom diniga oid yigirmadan ortiq asar yozganlar. Ul zoti sharifning «Al-Jomi' as-sahih» («Ishonarli to'plam») deb nomlangan to'rt jildan iborat hadislar to'plami Sharqda qariyb o'n ikki asr davomida Islom ta'limotida Qur'oni Karimdan keyin asosiy manba sifatida yuqori baholanib kelinmoqda.

Sharq ilk uyg'onish davrining Ahmad Yugnakiy, Yusuf Xos Hojib, Mahmud Qashg'ariy singari zabardast mutafakkirlarining «Hibatul haqoyiq», «Qutadg'u bilig», «Devonu lug'otit turk» nomli mashhur adabiy-falsafiy asarlarida dunyoning turlanib-tuslanib, bir ko'rinishdan ikkinchi ko'rinishga o'tib turishi, yangining eskirishi, vaqti kelib inkor etilishi, tabiat kabi jamiyat ham o'tmishdan kelajakka tomon yuksalib borishi singari falsafiy masalalar o'zining chuqur ilmiy ifodasini topgan. Shuningdek, ularning falsafiy ta'limotlarida manmanlik, kibru-havo, mol-dunyoga hirs qo'yish, baxillik, ochko'zlik, tekinxo'rlik, yalqovlik qoralangan, saxovat, ijtimoiy adolat ulug'langan, saxiylik, baxillikka qarama-qarshi qo'yilgan.

O'rta Osiyoda falsafiy va ijtimoiy-siyosiy qarashlar taraqqiyotida beqiyos katta o'rin tutgan mutafakkirlardan biri **Mirzo Abdulqodir Bedil**dir (1644-1721 yy.). O'z davrining atoqli faylasufi va shoiri hisoblangan Bedil O'rta Osiyo xalqlari madaniyati va falsafasi rivojiga ulkan hissa qo'shgan buyuk alloma sifatida yuksak ehtiromga sazovor bo'ldi. Bedil adabiyot va falsafa sohasida o'zidan qimmatbaho ilmiy meros qoldirdi.

Mirzo Bedil falsafiy fikri negizini ob'ektiv olam mavjudligini

e'tirof etish tashkil etadi. Uning ta'limotiga ko'ra, tabiat abadiy, undagi narsa va hodisalar o'zaro bog'liq hamda dunyo hamisha o'zgarish, rivojlanish holatida turadi. U o'zining «Chor unsur» («To'rt unsur») kitobida tabiat abadiy haqiqatdir, ya'ni abadiy bordir, uning navlari, shakllari, ko'rinishi xilma-xilliga ham o'zidandir. Bizlar — insonlar esa bu olamga kelib-ketuvchi, yo'q bo'luvchilarmiz, deydi.

“Olam, - deb ta'kidlaydi Bedil, - sifat jihatdan ham, son jihatdan ham bir lahza bo'lsada bir holatda turmaydi. Bedil abadiy mavjud bo'lgan materiyani shakl bilan birgalikda olib qaraydi. Buni uning shakllarisiz materiya mazmuni ko'rinmaydi, materiya pardani ochmasa, shakllar ifodalanmaydi, materiya shakllar jihatida yashirindir, shakllar materiyada imkoniyat holatidadir”, degan so'zlardan bilib olishimiz mumkin.

Bedilning tushuntirishicha, jism — narsalar tarkibida (mavjudot birligi) degan ta'limotda chuqur ifodalangan. Unda aytilishicha, modda bilan ruh, tan bilan jon bir-biriga bog'liq.

Jismlar olamini ruhlarsiz tushunish ham to'g'ri emas. Tan quvvati tan salomatligidadir. Agar tan quvvatiga zarar yetsa, ruhning quvvati ham zarar ko'radi.

Bedil inson o'z vaqtida ovqatlanib turmasa quvvatdan ketadi, mehnat qobiliyatini albatta yo'qotadi, - degan edi. U, o'z fikrini davom ettirib, tarki dunyo qilganlar, gadoylar o'zlarini azob-uqubat chekishga majbur qiladilar, o'z tanalarini murdaga aylantirib, bu dunyodagi hamma noz-ne'matlardan voz kechadilar, natijada ularning ruhlari so'nadi, bunday kishilar ko'z oldilarida parilar, jinlar gavdalanadi, natijada ular aqldan ozib, jinni bo'lib qoladilar, xuddi yog'i ozayib borib, birdan yalt etib, so'ngra o'chib qoluvchi sham singari o'ladilar, deb ogohlantirgandi.

Bedil nuqtai nazari bilan qaraganda, to'rt unurning turli birikmalaridan noorganik dunyo paydo bo'lgan, keyin undan organik dunyo — o'simliklar, hayvonlar va odamzod vujudga kelgan.

Bedilning tushuntirishicha, jism narsalar tarkibida zarrachalar o'zgarib turadi, natijada yangi narsalar kelib chiqadi, bu xayratga soluvchi sirli hodisa zaruriyat hukmi bilan bo'ladi, bu zaruriyat narsalarning o'zida va ularning o'zaro munosabatlarida mavjuddir. Yog', pilik va olov birlashib, zaruriyat hukmi bilan yorug'lik beradi. Uzoq vaqt yashash va ovqatlanish natijasida hayvonlar qornida toshchalar to'planadi. Bu ham zaruriyat orqasidandir.

Bedil «Irfon»da hamma mavjud narsalarning ilk zamini, barcha mavjudotlar ijodkori havodir, deb yozadi. Bedil havoni tabiatning o'zidan paydo bo'lishini, o'simliklar, hayvonlar, odamzod uchun suv, havo, yorug'lik zarurligini ta'kidlagan edi. Bedilning, dunyodagi har bir narsa va hodisa o'zidan boshqa narsalar bilan zaruriy aloqadorlikdadir, degan fikrlari ham muhim ahamiyatga ega.

Bedilning ta'limoticha, inson sezgi organlariga tashqi olam ta'sir etadi, inson narsalar mohiyatini aql-zakovati yordamida bilib oladi. Omma bilish manbai ekanligini u har doim ta'kidlagan. Odam his qilish organlari yordamida (bilish) tashqi dunyo ta'sirini idrok qiladi, tafakkuri bilan esa buyumlarning mohiyatini bilib oladi.

Inson atrofidagi narsa va hodisalarni, moddiy dunyoni fan yordami bilan biladi, degan g'oya Bedil falsafiy ta'limotining asosini tashkil etadi. U fanni rivojlantirish zarurligini yoqlab, umr shamlarini fan bilan yoritgan kimsaning umri boqiydir, deydi. Fanni ishlab chiqarish, hayot bilan bog'lab olib borish masalasiga ham Bedil katta e'tibor bergan edi. Amaliyot bilan, tajriba bilan bog'lab, olib borilmaydigan ilm-fan, faylasuf olimning fikricha, insonning qalbi, yuragiga yetib bormaydi.

Bedil odamlarning olam sir-asrorlarini bilib olishda bilim hayotida ko'makdosh bo'lishini ta'kidlab, kimki, hayot shamin ilmga yoqdi, hayoti asrlar so'nmadi, degan edi. Uning so'zi bilan aytganda, ilm insoniyat gavharidir.

Mirzo Bedilning ijtimoiy-siyosiy qarashlari ham muhim ahamiyat kasb etadi. Bedil ijodiyotida insonga hurmat va ehtirom bilan qarash, uning kelajagini o'ylash ustuvorlik qiladi. O'zining asarlari va she'rlarida halol yeb, halol yashashga, ta'magirlik qilmaslikka da'vat etadi. U odamlarga qarata, mehnat qilib ter to'kib, rahmat buluti bo'lib tuproqqa yoqqil, deydi. Ish qilmasdan mukofot istash, uningcha uyatdir.

Bedil dangasalik, yolg'onchilik, kekkayish, ochko'zlik, makr va xiyonatni tanqid qilib, kamtarlik, saxiylik, mehnatsevarlik, odob-axloq, iymon-e'tiqodga yuksak darajada qaraydi. Bu haqida uning "yaxshilardan begona bo'lmayman, ajralmayman desang, yomon so'zlovchilar, g'iybatchilar bilan oshnolik qilma, o'zingga to'g'ri bo'lsang, oynaning orqasiga boqma", - degan falsafiy-axloqiy fikrlari hozirgi davr uchun katta ahamiyatga ega.

2.4. Tasavvuf falsafasi

Tasavvuf X—XII asrlarda O'rta Osiyoda keng tarqalgan diniy, axloqiy, falsafiy ta'limotdir. Islom ta'limotida odamlarni xushyor bo'lishga, harom yo'llardan yurmaslikka, mehr-oqibatli, nomusli, oriyatli, iymon-e'tiqodli, odob-axloqli, diyonatli, madaniyatli-ma'rifatli bo'lishga, hayotda yaxshi iz qoldirishga da'vat etadigan umumbashariy qoidalar, g'oyalar, o'gitlar behisob. Ana shu ta'limotlar o'ziga xos tarzda tasavvuf falsafasida ham o'z ifodasini topgan.

Tasavvuf - insonning kamolotga yetish, ilohiy xislatlarga yaqinlashish yo'lidir. Tasavvufning boshlanishi - ilm, o'rtasi - ish, oxiri - Ollohning berganidir.

O'lkamizda tasavvufning paydo bo'lishi va yoyilishi juda ham uzoqdan boshlanadi. «Hujjatul islom» («Islomning hujjati») laqabini olgan musulmon kalom falsafasining yirik namoyondalaridan biri **Muhammad G'azzoliy** (1058-1112 yy.) o'z asarlarida tasavvufni targ'ib qilgan. Imom G'azzoliyning asarlari, mana to'qqiz asrdirki, qo'ldan tushmay, qayta-qayta o'qilmoqda. Uning diniy-falsafiy g'oyalari Sharq mamlakatlarida, jumladan, O'rta Osiyoda g'oyat katta ta'sir ko'rsatadi.

Olimlarning aytishlaricha, tasavvuf oqimi Movarounnahrda XII asrning yirik olimlaridan biri Yusuf Hamadoniy maktabidan boshlangan. U Buxoro va Samarqandni dushman hujumidan himoya qilishda qatnashgan. Uning maktabidan turli tariqatlar paydo bo'lgan. Yusuf Hamadoniy o'z izdoshlarini mehnatga, kasb-hunar egallashga undagan. Uning ta'limoti kishining har bir nafasida ong, aql-idrok bo'lmog'i, bosgan har bir qadamida diqqat-e'tibor sezmog'i, o'z Vatani ishqi bilan band bo'lmog'i, ya'ni uni bilmog'i, xalq bilan aloqada bo'lib, birga hayot kechirmog'i kerak, degan g'oyadan iboratdir.

Tasavvuf falsafasining negizida insonning ruhiy, ma'naviy, axloqiy kamolotiga yordam beruvchi g'oyalar ustunlik qiladi. Bu bejiz emas, albatta. Chunki insonning ruhini tarbiyalash, parvarish etish orqali uni go'zal xulq-atvorli, fazilatli qilib yetishtirish mumkin.

Tasavvuf futuvvat bilan uzviy bog'liq. Futuvvat tasavvuf tariqatning bir bo'lagidir. Chunki, futuvvat asoslari bilan tasavvuf, tariqat g'oyalari o'zaro muvofiq, hamohangdir.

Tasavvuf singari futuvvat ham Husayn Voiz Koshifiyning «Futuvvatnomai sultoniy yoxud javonmardlik tariqati» asarida aytilishicha, inson axloqini poklash, mehru - shafqat, himmat va

mardlik ko'rsatishni, bor narsani hech kimdan qizg'anmaslikni, qalbni kibru - havo gina-qudrat, qasd - g'azabdan pokiza tutishni, hamma vaqt xalq xizmatida bo'lishni, barchaga muruvvat ko'rsatish va evaziga hech narsa talab qilmaslikni targ'ib etadi. Tasavvuf ham, futuvvat ham yaxshilik yo'lida jondan kechishga tayyor, fidoiy qalb egasi bo'lishga, do'stlarga naf yetkazish, do'stlarni dushman zararidan himoya etishga da'vat etadi. Ularning muhim talablari qatoriga yolg'on, bo'hton va behuda so'zlardan tilni tiyish, nojo'ya, nomaqbul so'zlardan, g'iybatdan quloqni berkitish, ko'rish nojoiz hisoblangan narsalardan ko'zni yumish, harom narsalardan qo'lni tortish ham kiradi. Man etilgan joylarga borish, haqorat va gunohga sabab bo'ladigan ishlarni qilish, harom ovqatlarni yeyish, zinoga yo'l qo'yish, oqibatini o'ylamasdan ish tutish, boshqalardan o'zini ustun deb hisoblash, kamtarlikni unutib, manmanlik yo'lga kirib ketish tasavvuf singari futuvvatda ham qoralanadi.

Xalq va beva-bechoralarga shafqat, muruvvat ko'rsatish, kishilar gunohidan kechish, qanchalik katta, ulug' ish qilgan bo'lishiga qaramasdan hech qachon g'ururlanib ketmaslik ular har ikkalasining asosiy g'oyalaridan bo'lib hisoblanadi. Iymon-e'tiqod, aql, ilm, parxez, muruvvat, shafqat, shijoat, xayr-ehson, vafo, sabr-toqat, nafsni tiyish, oliyhimmatlik, sirni berkitish, rahmdillik, ota-ona hurmatini bajo keltirish, ustoz xizmatida bo'lish, hamsoya haqini ado etish va boshqa shunga o'xshashlar tasavvuf va futuvvat falsafasining shartlari jumlasiga kiradi.

Tasavvuf va futuvvatning aytib o'tilgan ustunlari va shartlaridan tashqari man etadigan, ta'qiqalaydigan narsalari ham bor. Bular yaxshilarning orqasidan gapirish, birovlarini mazah qilish, gap tashish, ko'p kulish, va'daga xilof ish qilish, hasad qilish, zulm o'tkazish, aldash, odamlardan ayb qidirish, betga choparlik, yolg'on qasam ichish, ta'magarlik, xiyonat qilish, noto'g'ri guvohlik berishdan iboratdir.

Ma'lumki, tasavvufda Olloh rahmatiga yetishning, inson ma'naviy kamolot yo'lining to'rt bosqichi mavjudligi tasdiq etiladi. Bular shariat, tariqat, shuningdek, ma'rifat va haqiqatdan iborat.

Shariat — diniy qonun-qoidalar va marosimlarni, Qur'oni Karim va hadisi sharifdagi axloqiy, ilohiy ko'rsatmalarni puxta o'zlashtirish, aynan, izchil suratda bajarish, xudoga ibodat qilishdir. Shariat xudoni idrok bilan tanishni ko'zda tutadi. Shariat talablari, qoidalarini bajarmasdan tariqatga o'tish mumkin emas. Tariqat - yer yuzidagi

lazzatlardan voz kechib, nafsni tiyib, xilvatda yashab, faqat xudo haqida o'ylash, xayol surish, eslash, uni qalbdan sevishdir. Ma'rifat — hamma narsaning, butun borliqning asosi xudo ekanini bilish, aniqlash va shu tariqa xudoga yetish demakdir. Ma'rifatda olam, yulduzlar, Oy, Quyosh, odamlar, hayvonlar, qushlar, kaptarlar, boshqa jamiki narsalar xudoning zuxurotidan iborat, odam Olloh quyoshning zarrasi deyiladi. Haqiqat — o'zini xudoning dargohiga erishgan, vasliga yetgan, xatto u bilan ko'shib ketgan deb bilishdir.

Tasavvufning oqimlari, asosiy yo'nalishlari nihoyatda ko'p va xilma-xil bo'lib, turli davrlarda dunyodagi ko'pchilik mamlakatlarda uning har xil yo'nalishlari paydo bo'lgan va yoyilgan. Bizning yurtimiz — Turon zaminida va musulmon Sharqida tasavvufning bir necha buyuk tariqati — ta'limotlari paydo bo'ldi. Bular XII asrda Turkistonda maydonga kelgan yassaviya va suxravardiya, XII asr oxirida Xorazmda vujudga kelgan kubroviya, XVI asrda Buxoroda yuzaga kelgan naqshbandiya va boshqa tariqatlardir.

Xoja Ahmad Yassaviy (1041-1167 yy.) tasavvuf falsafasining yirik namoyondalaridan hisoblanadi¹. Yassaviya tariqatining birinchi va asosiy fazilati — uning xalqchilligidir. Unda ham Olloh, ham inson madh etiladi. Yassaviy o'zining «Hikmat»larida insonni qadrlaydi, uni adolatsizlikdan, zulmdan himoya etishga chaqiradi.

Buyuk mutafakkirning asosiy maqsadi odamlarni Ollohni tanishga, uning yaqini bo'lishga da'vat etish, insonni xudoning eng aziz bandasi sifatida e'zozlash, adolatsizlikni qoralash, bu dunyoning dog'larini insonga yuqtirmaslikdan iboratdir.

Ahmad Yassaviy inson o'z azaliy pokligini saqlashi, gunoh orttirmasligi uchun nima ish qilishi kerak, degan savolga ham o'zicha javob beradi. Yassaviy inson o'zining azaliy pokligini saqlashi uchun bu dunyodan yuz o'girishi, umrini odamlardan uzoqda, yolg'izlikda, uzlatda toat-ibodat bilan o'tkazishi lozim, deb hisoblaydi. Buni u Ollohga yaqin bo'lishining, o'ziga foni bo'lishi uchun shariat, tariqat, ma'rifat, haqiqat kabi u dunyoda saodat ta'minlashning shartlaridan biri deb biladi.

Yassaviyning fikricha, insonning xudo vasliga yetishi, unda bosqinchilarni birma-bir bosib o'tishi, dunyodan, o'zligidan voz kechishi, o'zini xilvatga tortib, ham fikrini, ham zikrini xudoga

¹ Qarang: Xoja Ahmad Yassaviy.-Chimkent, 1992. -11-bet.

berishi kerak. Agar odam jonini qiyin bo'lsada, ibodat qilish, nafsini o'ldirib qanoat qilishga odatlansa, ho'rlash va malomatlarga bardosh bersa, o'shanda xudoning diydoriga yetadi, deydi.

Abdulholiq G'ijduvoniylar Yassaviya tariqatining ko'zga ko'ringan vakillaridan biridir. U ustodi Xoja Yusuf Hamadoniylar va birgalikda ta'lim olgan zamondoshi shayx Ahmad Yassaviyning ishini davom ettiribgina qolmay, ular yaratgan tariqatini mustaqil, yangi yuqori bosqichga ham ko'taradi. Buni uning farzandi uchun maxsus yozilgan «Vasiyatnoma»sida bayon etilgan falsafiy g'oyalardan ko'rish mumkin. «Vasiyatnoma»ning butun mazmuni, mohiyati odob-axloq masalalariga qaratilgandir. Tariqat ahdining bosh vazifasini Yassaviy Ollohga yaqinlashish uchun jamiyatdan uzoqlashishni, uning tashvishlaridan yuz o'girish, uzlatga ketish, tarki dunyo etish deb tayinlagan bo'lsa, Abdulholiq G'ijduvoniylar «Vasiyatnoma»sida jamoatga mulozim bo'lish, jamiyatga xizmat etishni muqaddas vazifa - Ollohga yaqinlashishning muhim yo'li deb hisoblaydi. Shu bilan birga u odamlarni hadeb o'ldiravermasdan, Ollohga toat-ibodatni haddan tashqari oshirib yubora bermasdan mehnat qilish va halol yashashga da'vat etadi. Halol yegil va shubhadan parhez etgil, ya'ni halolligi shubhali ovqatdan qo'l tortgil, deydi. Bu dunyoda odamlar hayotida faol ishtirok etish, ularni himoya qilish, Abdulholiq G'ijduvoniylar tomonidan ta'kidlanganidek, — Ollohga yaqinlashishning asosiy yo'lidir.

Tasavvuf falsafasining yirik siymolaridan yana biri xorazmlik *Najmiddin Kubro*dir (1145-1221 yy.). U «Favoix al-jamol va favotix al-jalol» («Jamolining muattarlari va kamolotining egalari»), «Al-usul al-ashara» («O'nta qonun va qoidalar») nomli asar va risolalar yozgan.

Najmiddin Kubroning vatanparvarlik, xalqparvarlik haqidagi falsafiy ta'limoti shunchaki quruq so'z, shior, g'oya bo'lib qolmasdan uning shaxsiy hayotida ham o'zining to'la tasdig'ini topgan. Yoshi yetmish oltiga chiqqan bo'lishiga qaramay Najmiddin Kubro Xorazm himoyasi uchun mug'ullarga qarshi jangga kiradi va shahid bo'ladi. Ular paytida u bir mo'g'ul askarining kokili (sochi)ni shunday mahkam ushlab oladiki, vafotidan keyin o'n kishi ham uning qo'lidan kokilni ayirib ololmaydilar. Oxiri o'sha kokilni kesishib, qo'ldan ajratadilar.

Tasavvuf falsafasi XIV asrda naqshbandiya ta'limotida yanada rivojlanadi. Bahouddin Naqshband asos solgan suluk naqshbandiya deb ataladi. Naqshband so'zi u buyuk zotning laqablari bo'lib, matoga gul —

naqsh solishni bildiradi.

Hazrat Bahouddin Naqshband kishilar hayotida go'shanishinlik, xilvatchilik — tarkidunyochilikda hayot kechirsin degan xulosa chiqarmaydi, balki shu dunyoda, tabiatda shod va hurram yashash kerak deydi. Bu narsa uning fikricha, xudoni, kelajakni unutib qo'yishga olib kelmasligi lozim. U jamiyatdan, insonlardan ajralgan holda yashash, yakkalikda kuch kechirish, xilvatxonalarda maskan qilib olib hayot kechirish inson uchun nomaqbul deb biladi, hurram hayot kechirishga da'vat etadi. Undan tashqari Bahouddin «kishi zoxirida odamlar bilan, botinadi (ichdan) esa xudo bilan bo'lishi kerak», - deydi. O'z qo'l kuchi bilan, o'z mehnati bilan, o'z mehnatidan olinadigan daromad bilan kun kechirish, tirikchilik o'tkazishni targ'ib va tashviqot qilgan.

“Markaziy Osiyo Uyg'onish davrining ko'plab yorqin namoyandalarning islom va jahon sivilizatsiyasiga qo'shgan bebaho hissasini alohida qayd etmoqchiman. Ana shunday buyuk allomalardan biri **Imom Buxoriy** o'z ahamiyatiga ko'ra islom dinida Qur'oni karimdan keyingi muqaddas kitob hisoblangan “Sahihi Buxoriy”ning muallifi sifatida butun dunyoda tan olingan. Bu ulug' zotning g'oyat boy merosini asrab-avaylash va o'rganish, ma'rifatiy islom to'g'risidagi ta'limotini keng yoyish maqsadida biz Samarqand shahrida Imom Buxoriy nomidagi Xalqaro ilmiy-tadqiqot markazini tashkil etish to'g'risida qaror qabul qildik. Toshkentda tashkil etilayotgan Islom sivilizatsiyasi markazining faoliyati ham shu maqsadga xizmat qiladi”,¹ - deb ta'kidladi O'zbekiston Prezidenti Sh.Mirziyoev.

Shunday qilib, islom dini singari tasavvuf falsafasi ham oda har doim xushyor bo'lishga, harom yo'llardan uzoq, yurishga, insofli-tavfiqli bo'lishga, o'zidan yaxshi iz qoldirishga mlarni iymon, odob-axloq, diyonat, madaniyat, ma'naviyat va ma'rifatga da'vat etgan. Odamzodni hech qachon yomon yo'lga boshlamagan. Odam bolasini undagan.

«Ko'hna tariximizning qaysi davrini eslamaylik, din har doim odamlarni o'z-o'zini idora etishga, yaxshi xislatlarini ko'paytirib, yomonlaridan halos bo'lishga chorlagan. Har bir insonga, oila, jamoa, mintaqa, bir so'z bilan aytganda, umumxalqqa rahnamo bo'lgan. Uni

¹ ЎзР Президенти Ш.Мирзиёевнинг БМТ Бош Ассамблеясининг 72-сессиясида сўзлаган нутқи///gov.uz/2017/09.

sinovlarga bardosh berishga, yopyg' kunlarga intilib yashashga da'vat qilgan, ishontirgan. Bunday da'vat o'z navbatida odamlarga kuch-quvvat bag'ishlagan, irodasini mustahkam qilgan, bir-biriga mehru oqibatini oshirgan».

Sharq mutafakkirlarining, islom va tasavvuf falsafasi allomalarining, buyuk muhandislarining asrlar davomida odamlarni eng ulug' maqsadlar yo'lida birlashishga, hamjihat bo'lishga chaqirgan g'oya va o'g'itlari mustaqil O'zbekiston Respublikasi taraqqiyoti uchun ijobiy ta'sir etmoqda.

2.5. XVII-XX asrlarda O'zbekiston hududidagi ijtimoiy - falsafiy fikrlar

Ilm-fan, aql-zakovat va ilmiy tafakkur, madaniyat va ma'naviyat, ma'rifatning qadr-qimmatini jamiyat taraqqiyoti, xalq va millat kamoloti, Vatan istiqboli uchun muhim ahamiyat kasb etishini targ'ib-tashviq etish O'rta Osiyoning barcha mutafakkirlari falsafiy ta'limotlarida azal-azaldan yetakchi o'rin tutib kelgan.

O'rta Osiyoning buyuk mutafakkirlari tomonidan ilgari surilgan ma'rifat haqidagi ajoyib g'oya va ta'limotlar XVII-XIX asrlarda adiblar, tarixchilar, faylasuflar, ziyolilar tomonidan o'ziga xos tarzda ijodiy rivojlantirildi, yangicha ma'no va mazmun bilan boyitildi.

Turdi Farg'oniy, Boborahim Mashrab, Mujrim Obid, Shermuhammad Munis, Muhammad Sharif Gulxaniy, Muhammad Rizo Ogahiy va boshqalar o'sha murakkab tarixiy davrning el-yurt nazariga tushgan fan arboblari, atoqli shoir va yozuvchi-olimlaridir.

Xalqimizning tub manfaatlarini, ozodlik, mustaqillikka bo'lgan intilishlari, orzu-niyatlarini o'zida aks ettirgan yangi ijtimoiy-falsafiy tafakkur - ma'rifatparvarlik Turkistonda XIX asrning oxirlaridan boshlab paydo bo'la boshladi. Ularning yirik namoyondalari *Ahmad Donish* (1827-1897 yy.), *Furqat* (1858-1909 yy.), *Zavqiy* (1853-1921 yy.), *Avaz O'tar* (1884-1914 yy.) hisoblanadi.

Tariximizda ma'rifatparvarlar deb ataladigan ahli donishlarning barchasiga xos bo'lgan umumiy tomonlar mavjud. Mamlakatni mustamlakachilik qulligidan abadiy qutilib, ozod, hur, mustaqil bo'lishini ko'rish — xalqimiz asl farzandlari, adiblari, ilm-fan, madaniyat arboblarning hammasiga xos bo'lgan umumiy tomonlaridan bo'lib hisoblanadi.

O'zining butun hayoti va borlig'i, aql-idroki va tafakkuri qudratini

xalqi va Vatani istiqboli yo'liga tikkan olimu fuzalolarning diqqat markazida turgan, ularning hammasiga bir xilda daxldor bo'lgan umumiy tomon va asosiy maqsadlardan yana biri — xalqni ilmi, madaniyatli qilish, milliy ong va g'ururini o'stirish asosida el-yurtni yakdil, yaktan qilib birlashtirish, odamlar ko'zini g'aflat uyqusidan ochish yo'li bilan Vatanimiz mustaqilligi, millatimiz erkinligi va ozodligini ta'minlashdan iborat edi.

Chor amaldorlari ming bir makr-xiyla ishlatib, zo'rlik-zo'ravonlik qilib, odamlarni aldab, qo'rqitib, masjidu — madrasalarni berkitib, milliy madaniy-ma'naviy boyliklarimizni talab xalqni jaholat sari sudrab, ilm-ma'rifat yo'liga to'g'anoq bo'lib turgan bir paytda xalqimizning ma'rifatparvar fidoiy farzandlari bunga qarshi xalqni bilimli, ongli bo'lishiga, jaholatdan yiroq turishga da'vat etdilar. Ma'rifatparvarlarni o'z davrining jasur, xalqparvar, millatparvar, vatanparvarlari deb atash mumkin.

Elim, yurtim deb yashashni o'zlari uchun yuksak maqsad deb bilmaganlarida, boshlaridan kechgan azob-uqubatlarga, tazyiqlarga, kamsitishlarga, quvg'inlaru darbadarliklarga, o'z Vatanlarida begonalardek bo'lib yashashlariga chiday olmagan bo'lar edilar. Xalqqa, Vatanga qo'lidan kelgancha, ozmi-ko'pmi xizmat qilishni o'zlari uchun shon-sharaf, buyuk maqsad deb bildilar. Ana shu niyatda ulardan biri o'zining o'tkir satirik asari bilan, boshqasi chuqur ma'noli she'rlari, g'azallari, o'ta ta'sirchan publitsistik maqolalari, falsafiy asarlari bilan yurt qayg'usi, xalqning dardu-hasratini imkoni boricha bayon etdilar. Kelajak orzu-umidlari yo'lida ijod qildilar. Yuksak saviyali ilmiy-falsafiy, badiiy, tarixiy asarlar yozdilar.

Ma'rifatparvarlarning - xalqimiz asl farzandlarining asarlari, ilmiy-falsafiy, madaniy meroslari ular yashab ijod etgan murakkab davrning mazmunini, mohiyatini, murakkabliklari va ziddiyatlarini o'zida chuqur va tiniq aks ettirgan bamisoli tarixiy ko'zgidir. Ulardan bizlarga ilmiy, madaniy meros bo'lib kelayotgan, milliy ma'naviy boyligimizning tarkibiy qismi hisoblangan badiiy, falsafiy asarlar, hikoyalar, odob-axloq majmualari, ruboiylari, nazmiy va nasriy maktublar, dostonlar, xotirotlarni o'qib, mazmuni bilan tanishib, xalqimizning dardu hasratini, orzu-armonlarini, kechmish tarixini ko'ramiz.

XIX asr oxiri va XX asr boshlarida Turkistonda jadidlar harakati vujudga keldi. G'oyaviy-siyosiy jihatdan yetuk, kelajakni oldindan

ko'radigan, el-yurt qayg'usi bilan yonib-kuyib yashaydigan, milliy istiqloq uchun kurashga hamisha shay turgan olimlar, adiblar, faylasuflar, fan va madaniyat arboblari ko'rina boshlaydilar.

Xalqimizning zukko farzandlari Madmudxo'ja Behbudiy, Munavvar Qori, Abdurauf Fitrat, Abdulla Avloniy, Cho'lpon, Usmon Nosir, Abdulla Qodiriy shular jumlasiga kiradilar. Ular xalqni ma'rifatli qilish, bilim saviyasini ko'tarish, fikr doirasini o'stirish, milliy istiqloqqa erishishning zarur shartlaridan biri deb tushundilar va ana shu olijanob niyatlarini amalga oshirish uchun tinmay harakat qildilar. Turkistonning kelajak taqdiri to'g'risida, millatning istiqboli haqida tinmay qayg'urdilar, izlandilar, milliy istiqloqimizga zamin yaratdilar.

Mahmudxo'ja Behbudiy (1875-1919 yy.) asrimizning birinchi choragida Turkistonning eng mashhur kishilaridan edi.

Behbudiy Turkistondagi jadidlar harakatining yirik namoyondasi, uning nazariy asoschilaridan biri, taniqli yozuvchi, jurnalist va jamoat arbobidir. Behbudiy o'z davrining buyuk donishmandidir. Ilm-fan va madaniyatning hamma sohalari, ayniqsa, Sharq falsafasi va Yevropa adabiyotidan chuqur bilim va ma'lumotga ega bo'lgan. «Siyosiy, ijtimoiy faoliyati va bilimining kengligi jihatidan Turkistonning o'sha vaqtlardagi jadidlaridan unga teng kela oladigan kishi bo'lmas kerak»¹, — deb yozgan edi F.Xo'jaev.

Umuman olganda, Behbudiyning Turkistonda yangi usuldagi maktablarni tashkil etishdagi va jadidchilik g'oyalarini matbuot orqali targ'ib qilishdagi xizmatlari g'oyat katta.

Behbudiy 1903-1904 yillarda o'zbek va tojik tillarida «Qisqacha umumiy geografiya» asarini, yangi usuldagi maktablar uchun darslik va qo'llanmalarni yozdi. «Behbudiy» nomli nashriyotni tashkil etib, unda o'zbek tilida darsliklar bosib chiqardi. Samarqandda mahalliy aholi uchun qiroatxona ochishga boshchilik qildi.

Behbudiy 1913 yilning aprelida «Samarqand» gazetasini, o'sha yilning avgust oyidan boshlab esa «Oyna» gazetasini chiqarishga kirishdi.

Mahalliy xalq vakillaridan birinchi bo'lib harita tuzgan, o'z uyida kutubxona ochgan, tarixga, islom huquqiga oid asarlar, o'quv kitoblari yozgan ham Behbudiydir. Behbudiy Turkistonni chor mustamlakachiligi zulmidan qutqarish g'oyasini o'z asarlarida ilgari surdi. Xalqni milliy

¹ Fayzulla Xo'jaev. Tanlangan asarlar.I-Jild.- T.:«Fan»,1976.-84-bet.

istiqlol uchun kurashga chorladi. Millat taraqqiyoti va istiqboli, Turkistonning kelajagi haqida o'ylar ekan, xalqni jaholat va nodonlik, erksizlik va qashshoqlik botqog'idan qutqarib olishning birdan-bir yo'li ilm-ma'rifatli bo'lishdir, degan xulosaga keldi. Xalq hozirda hukm surib turgan bid'at, xurofotdan halos bo'lsa, kelajakka umid ko'zi bilan qarab, ilm-fan eshiklarini ochsa, yaxshilik tomon yuz tutsa, bolalarini Ovro'pa dorilfununlariga yuborsa, ulardan advokat va hunarmand, savdogar va muhandislar chiqsa — naqadar oliy va go'zal ish bo'lur edi, deb ko'nglidan o'tkazardi. Behbudiy fikricha, xalqdan mablag' yig'ib o'qishga, ilmga rag'batli bo'lgan, ammo ota-onasining qurbi yetmaydigan Turkiston yoshlarini chet el dorilfununlariga yuborib o'qitib, millatning rivoji va istiqboli uchun zarur bo'lgan muhandis va muallimlarga, Ovro'pa bozorlarida savdo-sotiq qiladigan, xorijliklar tilini biladigan zamonaviy ilmiy xodimlarga ega bo'lish kerak. Allomaning yuqoridagi fikrlari o'z ahamiyatini hozirgi davrda to'laligicha saqlab turibdi.

Xalq ommasini ilm-ma'rifatli qilishning millatimiz va Turkiston istiqboli uchun qanchalik muhim ahamiyat kasb etishi Behbudiyning 1911 yilda yozilgan «Padarkush» drammasida har tomonlama ko'rsatilgan. Behbudiy tomonidan ta'kidlanganidek, o'qimoq-o'rganmoq, bilimli - ma'rifatli bo'lmoq barcha musulmonlarga, erkak yo xotin bo'lsin farzdir.

Mahmudxo'ja Behbudiy haloyiqni diniy va axloqiy jihatdai tarbiyalashda islomiy ilmlarning ahamiyati xususida o'zining fikr-mulohazalarini bayon etgandan so'ng dunyoviy ilmlarning muhim va zarurligini ham alohida uqtiradi. Behbudiy «Padarkush» asarida chor mustamlakachilik siyosati tufayli mahalliy aholi va ayniqsa, yoshlar o'rtasida ichkilikbozlik, maishiy buzuqlik, qimorbozlik, o'g'rilik, poraxo'rlik, tovlamachilik, bezorilik singari mutlaqo zararli rasm va odatlar tarqala boshlaganligini, natijada odamlar o'rtasida mehr-oqibat so'na boshlab, aka bilan uka, ota bilan bola bir-biriga yov-dushman bo'la boshlaganini, padarkushlar ko'payib borayotganligini qahrg'azab va nafrat bilan tasvirlaydi.

Behbudiy o'zining 1914 yili yozgan «Ikki emas, to'rt til kerak» maqolasida Turkiston xalqlarining turkiy, forsiy, arabiy va rusiy tillarni o'rganishga targ'ib etish uchun tarixiy manbalarga murojaat etib, Muhammad payg'ambarimiz ham o'zlariga g'oyaviy dushman bo'lgan yahudiy tilini o'rganishga amr etganliklarini eslatib o'tgan.

Mahmudxo'ja Behbudiy milliy istiqlol yo'lida shahid ketgan buyuk siymodir. Uning muborak nomi, milliy istiqlolimiz yo'lida qilgan bebaho xizmatlari xalqlarimiz qalbida abadiy saqlanadi.

XX asr o'zbek adabiyoti, san'ati, madaniyati, ijtimoiy-falsafiy fikr taraqqiyotining yirik olimi va nazariyotchisi, taniqli jamoat arbobi **Abdurauf Fitratning** (1886-1938 yy.) serqirra ijodi va ijtimoiy-siyosiy faoliyatida hozirgi zamon va kelajagimiz haqidagi g'oyalar bayon qilingan. Fitrat o'zbek xalqi ilm-fani va madaniyati tarixida samarali iz qoldirgan siymolardan, istiqlolimizni oldindan ko'ra olgan fidoiylardan bo'lib hisoblanadi.

Abdurauf Fitrat asarlarida chor Rossiyasi tomonidan Turkiston zo'rlab bosib olinib mustamlakaga aylantirilganligi, keskin qoralangan. U bu haqida o'zining «Yurt qayg'usi» she'riy to'plamida «Ko'rdim, yozdim, eshitdim, o'qidim. Mamlakatlar orasida Turkistonimiz kabi baxtsiz bir mamlakat yo'qdir»¹, — deb yozgan edi.

Xalqimiz o'zining donishmand farzandi, faylasuf olimi Abdurauf Fitratni mustaqillik poydevoriga tamal toshini qo'ygan, elim, yurtim deb yonib-kuyib yashagan fidoyi farzandi sifatida qalbida mangu saqlaydi. Mustaqillik tufayli uning mustabidlik zamonida ataylab o'chirilgan muborak nomi tiklandi, ilmiy-falsafiy merosi xalqimiz bisotiga aylandi. Abdurauf Fitrat — Vatanimiz, millatimiz ozodligi yo'lida shahid ketgan o'nlab siymolardan biridir.

O'z jonini, aqlu zakovatini, iste'dodini Vatanimiz erkinligi va mustaqilligi, xalqimizning baxt-saodati yo'lida fido qilgan ulug' zotlardan biri — o'zbek xalqning asl farzandi **Abdulhamid Cho'lpon** (1897-1937 yy.)dir. Abdulhamid Cho'lpon yoshligidanoq arab, fors, tojik, turk tillarini mukammal egallaydi, Sharq falsafasi, Sharq adabiyoti va tarixini sevib qoladi, Forobiy, ibn Sino, Beruniy, Firdavsiy, Hofiz, Sa'diy, Umar Hayyom, Jaloliddin Rumiy, Bedil, Navoiy singari buyuk mutafakkirlar asarlari, ilmiy-falsafiy meroslarini katta qiziqish bilan o'rganadi. Yevropa ilm-fani, madaniyati, adabiyoti va san'atiga bo'lgan qiziqish unda ayniqsa kuchli bo'lgan. Ham sharqona, ham Yevropacha puxta va har tomonlama bilim va ma'lumot olgan Abdulhamid o'n olti - o'n yetti yoshlaridanoq ilg'or fikrli ziyoli bo'lib yetishadi².

¹ Boltaboev H. Yurt qayg'usi. // «Sharq yulduzi», 1992, 4-son. -182-bet.

² Sharofiddinov O. Cho'lpon.- T.:«Cho'lpon»,1991.-7-8 betlar.

Abdulhamid Cho'lpon mashhur tarixchi, yetuk faylasuf, sharqshunos olim, adabiyot, san'at va madaniyat ilmining buyuk donishmandi sifatida roman va dramatik asarlar, qator risolalar, esdalik va xotiralar, adabiy va tanqidiy san'atga oid ilmiy-nazariy maqolalar, ko'plab hikoyalar, ikki yuzga yaqin she'rlar, bir qancha tarjimalarning muallifidir. Uning «Kecha va kunduz» nomli romani, «Yorqinoy» deb atalmish dramatik asari, «Adabiyot nadur?», «Mirzo Ulug'bek», «Tilimizning ishlanishi» nomli maqolalari, «Sharq nuri», «Sharq qizi», «O'zbekim», «Turkistonli qardoshlarimizga», «Odam va qush», «Xalq», «Buzilgan o'lkaga», «Qilich va qon», «Kishan», «Erkinlik istagi», «Yana o't» nomli she'rlari ijtimoiy-falsafiy fanlarimiz taraqqiyoti uchun ham muhim ahamiyatta egadir.

Milliy uyg'onish, milliy mustaqillik, erkinlik g'oyalari, tabiiyki, Cho'lpon ijodida katta o'rin egalladi. Cho'lpon o'z asarlarida millatni ravnaq toptirish, mustamlaka asoratidan halos etish uchun xalq o'z-o'zini tanigan, o'zaro birlashgan, milliy hamjihatlikka erishgan, milliy iftixor tuyg'usiga ega bo'lgan, o'z yurtining otashin vatanparvariga aylangan bo'lmog'i lozim va zarur, degan falsafiy g'oyani dadillik bilan ilgari suradi. Uning buyukligi, o'z xalqi va Vatanining fidoyi farzandi ekanligi ham ana shundandir.

Cho'lpon Turkistonning taqdiri, millatining istiqboli haqida chuqur qayg'urdi, elim deb yashadi, Vatanini Ka'ba sanab, unga toabad sajda qildi, erkinlik, hurriyat, mustaqillik yo'lida jonini fido etdi.

Cho'lpon — o'z xalqi kuch-qudrati va imkoniyatiga astoydil ishongan, xalqining buyuk aql-idroki va tafakkuriga ixlos bilan qaragan, mustamlakachilik kishanlarini yo'q qiladigan, Vatan mustaqilligini ta'minlab milliy istiqbol va istiqbol yo'lini ochadigan hal qiluvchi kuch xalq ommasini ekanligiga butun vujudi ila ishonch bilan qaragan ajoyib insondir. Uning buyuk xalqparvar adib, yetuk faylasuf-olimligi, eng avvalo, «Xalq» deb atalgan faylasufona she'rida yaqqol ko'rinadi. Cho'lpon xalqqa buyuk e'tiqod bilan sig'inadi, xalqqa astoydil ishonadi. «Xalq dengizdir, xalq olovdur, xalq kuchdir», deb ta'riflaydi. Agar xalq qo'zg'alsa, g'alaba oyoqqa tursa uni to'xtatib qoladigan, xalq istagini yo'q etadigan quvvat dunyoda topilmaydi, deb ko'rsatadi.

Erkinlik, hurriyat har bir insonning, ayniqsa, o'z erkidan mahrum etilgan, bo'yniga mustamlakachilik kishanlari kiydirilgan xalq uchun buyuk orzu-armondur. Cho'lpon she'riyatida odamlarning qo'l va

oyoqlaridagi, yurak va tillaridagi kishan zanjirlarini parchalab tashlash, hur yashash, mustaqillikda hayot kechirish haqidagi falsafiy g'oyalar yetakchi o'rin tutadi.

Abdulhamid Cho'lpon tomonidan qayta-qayta ta'kidlanganidek, erkin bo'lib yashash inson uchun hamma narsadan aziz va mo'tabardir, lekin inson erkinlikka osonlik bilan erisha olmaydi, erkinlik qurbonsiz, katta va qonli kurashlarsiz bo'lmasligini ham o'z asarlarida bayon etadi.

Turkiston xalqlarining sevimli adibi, faylasufi, ozodlik va istiqloq kuychisi hisoblangan Abdulhamid Cho'lpon nazmiy va nasriy merosida jahon fotixlari changalida ezilib yotgan Sharq o'lkalari mavzusi yetakchi o'rin tutadi. Cho'lpon Sharq va sharqliklar taqdirida o'zini va o'zligini ko'radi. «Sharq nuri» she'rida dunyo tarixini yozgan muarrixlar yo'qsul Sharq tarixini aqalli bir bet bo'lsada yozmadilar, uni nazar-pisand qilmadilar deb qattiq o'ksinadi. Sharq haqida gap ketganda faqatgina «yo'qlik, ko'lim, zulm, qarq'ish eslanadi», deb afsuslanadi. Ta'kidlanganidek, bir zamonlar yer yuzida ulug' madaniyat va ma'naviyatni yaratgan ul go'zal Sharq keyinchalik chet ellik bosqinchilar iskanjasiga tushib qoladi. Alloma adib faxr-iftixor bilan «kun ham Sharqdan, Oy ham Sharqdan chiqadir» deb yozadi.

Sharq taqdirini o'z taqdiri deb bilgan Abdulhamid Cho'lpon bir kunmas, bir kun Sharqning uyg'onishiga, milliy ozodlik harakatlarining kuchayishi va alanganishiga, mustamlakachilik zanjirlarining tilkapora qilinishiga astoydil ishonadi, bir umr ana shu orzu-umid bilan yashaydi.

Ming afsus bo'lsinkim, Abdulhamid Cho'lpon orzu-armonlari ro'yobga chiqqan, O'zbekiston davlat mustaqilligiga erishgan tarixiy kunlarni ko'rolmadi. O'zbek adabiyoti, madaniyati va san'atining ulkan arboblari — Mahmudxo'ja Behbudiy, Abdulla Qodiriy, Abdurauf Fitrat, Usmon Nosir, Elbek, Botular qatorida Abdulhamid Cho'lpon ham adolatsizlik qurboni bo'ldi.

Vatanimiz, millatimiz ozodligi va mustaqilligi yo'lida qurbon bo'lgan xalqimiz aziz farzandlarining bebaho asarlari, nazmiy va nasriy meroslari, ijtimoiy-falsafiy g'oyalari o'zbek xalqining ma'naviyat va ma'rifatini, milliy qadriyatlarini va ongini yuksaltirish yo'lida xizmat qilib avlodlar qalbida Vatanga muhabbat va sadoqat tuyg'ularini tarbiyalab kelmoqda.

Muborak nomlari faxr-iftixor ila eslatib o'tilgan fozilu fuzalolar faqat o'zbeklarning emas, balki Turkiston xalqlarining ham sevimli

adiblari, ozodlik va istiqloq kuychilari hamdir. Mustaqillik tufayli ul mo'tabar insonlarning nomlari tiklanib, tavallud topgan kunlari tantanali nishonlanayapti, asarlari qayta-qayta chop etilayapti.

Yuqorida nomlari eslatib o'tilgan ma'rifatparvar, xalqparvar, vatanparvarlarning asarlarida bayon etilgan falsafiy fikrlar xalqimizning madaniy-ma'naviy qadriyatlari sifatida hanuzgacha saqlanib kelmoqda.

2.6.Hozirgi davr O'zbekiston falsafasi

Insoniyat madaniyati tarkibiy qismi hisoblangan falsafa sho'ro davrida o'zining fan xususiyatini asta-sekin yo'qotib siyosiylikka mafkuraviy g'oyalar yig'indisiga aylanib qolgan edi. Bu davrda falsafani fanga aniq, mavjud voqelikni qay darajada haqqoniy, ilmiy va xolis aks ettirganligiga qarab emas, balki hokimiyat tepasida turgan kuchlar va «birinchi darajali oliy rahbarlarning maqsadlari», manfaatlariga muvofiqligiga qarab baho berilgan.

O'tgan asrning 70 yili mobaynida marksizm qoidalari, aqidalari barcha ijtimoiy fanlarga, jumladan, falsafaga asosiy poydevor qilib olingandi. U belgilab bergan «ilmiy yo'ldan» chiqishga, boshqacha o'ylash va fikrlashga na biron-bir olim va ziyolining, na biron-bir faylasufning haqqi yo'q edi. Rasmiy tafakkurdan, ta'limotdan chetga chiqish, ularga zid yo'ldan borib, erkin fikr yuritmoqchi bo'lgan olim va ziyolilarni partiyaviy jazolash, partiyaviylik, g'oyaviylikdan chekinishda, sinfiy xususiyatlarni yo'qotishda va boshqa kamchiliklarda ayblash odatga aylanib qolgan edi. Bunday vaziyat, albatta, ijtimoiy fanlarning, birinchi navbatda falsafa fanining rivojlanishiga salbiy ta'sir ko'rsatdi va ijodiy fikrlashga imkoniyat bermadi.

O'rta Osiyo mutafakkirlarining falsafiy ta'limotlari kommunistik mafkura tomonidan kamsitilib, g'ayri-ilmiy deb baholandi, Sharq falsafasiga yetarli e'tibor berilmadi. Ahvol shu darajaga borib yetdiki, Islom dini bilan bog'liq bo'lgan mukammal falsafiy asarlar va ta'limotlar o'qib-o'rganilmay yaroqsiz bir meros sifatida qoralandi. Shu sababli O'rta Osiyo xalqlarining falsafiy merosini chuqur o'rganish imkoniyatlari ham deyarli yo'qqa chiqarildi. Bahouddin Naqshband, imom Ismoil Buxoriy, Ahmad Yassaviy, Iso Termiziy, Xoja Ahror va shunga o'xshash allomalar keskin tanqid qilindi.

O'sha zamonlarda Navoiy, Bobur, Mashrabdan va qator shoiru adiblardan zo'r berib dahriylik, ateistik g'oyalar izlana boshlandi. Agar «topilgudek» bo'lsa, uni yolg'on-yashiriqlarga o'rab bo'rttirib va ko'paytirib xalqqa yetkazildi. Qaysi bir shoiru adibdan dahriylikni topishmasa, ularni tarkidunyochi, ezuvchi sinf himoyachisi, deb haqoratlandi. Eng achinarlisi shundan iborat bo'ldiki, Qur'oni Karim va hadisi sharif, So'fi Ollayor, Sulaymon Boqirg'oniy, Huvaydo, Yusuf Saryomiy, Cho'lpon, Fitrat, Behbudiy, Usmon Nosir singari buyuk alloma va adiblarning asarlari «diniy g'oyalar bilan sug'orilganligi», «millatchilik ruhida bo'lganligi» uchun foydalanishga ruxsat etilmadi.

Shuni ta'kidlash kerakki, mafkuraviy tazyiq va cheklab qo'yishlariga qaramay, O'zbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi, uning qator institutlari, bo'limlari tashkil etildi, ko'plab universitet va institutlarda esa falsafa kafedralari ochildi. Ijtimoiy-falsafiy tafakkurni rivojlantirish, ilmiy qadrlarni o'stirish, respublikamizda ijtimoiy fanlarni yanada taraqqiy ettirishga katta e'tibor berilmoqda. Respublikamizda falsafa fanini rivojlantirish, yoshlarning falsafiy bilimlari, falsafiy tafakkurlash madaniyatlari va dunyoqarashlarini o'stirishda olimlarimiz tomonidan yaratilgan darsliklar, o'quv qo'llanmalar, ilmiy-uslubiy asarlar muhim ahamiyat kasb etadi.

Respublika faylasuf olimlarining dialektika va bilish nazariyasi, tabiat fanlarining falsafiy masalalari, madaniyat, ma'naviyat va qadriyat, madaniy meros muammolari bo'yicha olib borilgan chuqur ilmiy tadqiqot asarlari e'tiborga sazovordir.

Respublikamizda ijtimoiy falsafa va sotsiologiya, axloq, nafosat, tabiatshunoslikning fan tarixi va tarixshunoslikning falsafiy muammolari, madaniyat, milliy munosabatlar, urf-odatlar, axloqiy tarbiyaga doir va boshqa sohalarda ham katta ishlar amalga oshirildi.

O'rta Osiyo, Sharq va xususan O'zbekiston xalqlarining tabiiy-ilmiy, ijtimoiy, falsafiy fikrlari tarixi va ma'naviyati merosi bo'yicha ham ibratli ishlar qilindi.

O'zbekiston faylasuflarining uzoq yillar davomida olib borgan samarali mehnatlari natijasi sifatida Forobiy, ibn Sino, Muhammad G'azzoliy, Bahouddin Naqshband, Mahmud az-Zamaxshariy, Beruniy, Mahmud Qoshg'ariy, Yusuf Xos Xojib, Ulug'bek, Navoiy, Bedil, Najmiddin Kubro kabi mutafakkirlarning dunyoqarashi, ijtimoiy-falsafiy, diniy-axloqiy ta'limotlari, Ahmad Donish, Muqimiy, Furqat, Zavqiy, Behbudiy singari mashhur olim va adiblarning tabiiy-ilmiy,

falsafiy fikrlari tadqiqoti bo'yicha ajoyib qo'llanmalar, risolalar yaratildi.

Respublikamiz faylasuflari O'rta Osiyo va Sharq xalqlarining o'tmishda yaratgan boy ilmiy-falsafiy, diniy-axloqiy merosini va madaniy-ma'naviy yodgorliklari hamda qadriyatlarini har tomonlama o'rganish va xalqimizga yetkazish borasida ham juda katta kuch sarfladilar. Ular Abu Ali ibn Sinoning besh tomlik «Tib qonunlari»ni, buyuk faylasuf olim Abu Nasr Forobiyning «Ilmlarning kelib chiqishi to'g'risida», «Fozil odamlar shahri», Abu Rayhon Beruniyning «O'tmish avlodlardan qolgan yodgorliklar», «Hindiston», «Geodeziya», «Qonuni Mas'udiy» asarlari, Narshaxiy, Bayhaqiy va boshqa mutafakkirlarning asarlarini o'rganish, o'zbek tiliga tarjima qilishda faol ishtirok etdilar.

Xullas, o'zbekistonlik faylasuf olimlarning tazyiqu-dashnomlarga qaramay, olib borgan chuqur ilmiy-tadqiqotlari natijasida Sharqda, xususan, O'rta Osiyoda ijtimoiy-falsafiy fikr o'zining uzoq tarixiga ega ekanligi, donishmand bobomiz Amir Temur va temuriylar davrida o'lkamizda ilm-fan, falsafa, diniy, axloqiy qadriyatlar, madaniyat, ma'naviyat, ma'rifat gullab-yashnaganligi, Sharq G'arbdagi uyg'onish davri uchun ilmiy zamin yaratib berganligini inkor etib bo'lmaydigan dalillar asosida isbot qilindi.

Tobelik va qaramlikka asoslangan totalitar-buyruqbozlik tuzumi tugab, O'zbekistonda davlat mustaqilligiga erishilgandan keyin, falsafa fani taraqqiyoti uchun ilgari bo'lmagan yangi imkoniyat va shart-sharoitlar yuzaga keldi. Falsafa fanini siyosiy mafkuralardan holi fan sifatida o'rganish, falsafiy muammolarni haqiqiy, xolis va odilona tadqiq etish, sinfiylik va partiyaviylik illatlaridan batamom qutilib, umuminsoniy qadriyatlar ustuvorligiga asoslanib, rivojlantirish imkoniyatlari tug'ildi.

Yangi tarixiy sharoitda falsafa fanining nazariy asoslarini yangilash, yangi g'oyalar bilan boyitish zaruriyati kun tartibida paydo bo'ldi. Davlatimiz rahbarlari asarlarida ijtimoiy fanlar vakillari, faylasuf olimlar oldida turgan ulkan vazifalar belgilab berildi. Boy ma'naviy merosimiz, xalqimizning tarixiy, axloqiy, falsafiy qadriyatlarini, dono fikrlarini o'rganish, asrash, ulardan ijodiy, oqilona foydalanish buyuk aql sohiblarining merosiy asarlarini sinchiklab o'rganish, nashrga tayyorlash, yosh avlodlar ongiga singdirish olimlar, birinchi navbatda, faylasuflarning vazifasidir.

Falsafa faniga hozirgi sharoitda yangicha mezonlar asosida yondashish, mamlakatimiz mustaqilligi, uning rivojlanish qonuniyatlari, mustaqillikning qonuniy o'sish, rivojlanish jarayoni ekanligi, uning o'ziga xos muammolari, qiyinchiliklari, harakatlantiruvchi kuchlari mavjudligini ko'rsatib beradigan ilmiy tadqiqotlar olib borishga alohida e'tibor berish lozim. Insonni falsafiy-axloqiy tahlil etish, madaniyat, ma'naviyat, qadriyatlar, ularni tiklash va rivojlantirishning nazariy-falsafiy muammolarini falsafiy tadqiq etish, milliy istiqlol mafkurasini yaratish va hayotga joriy etish zarurligini har bir inson ongiga yetkazish, O'zbekiston kelajagi buyuk davlat ekanligi asosiy shart-sharoitlari va imkoniyatlarini ko'rsatib berish, shular asosida ulug' xalqimiz va davlatimizning istiqboli porloq ekanligini bayon etish respublikamiz faylasuflarining olijanob vazifalaridir.

Respublikamiz faylasuf olimlari qator vazifalarni bajarish bo'yicha dastlabki natijalarni qo'lga kiritdilar. «Hayot falsafasi», «Istiqlol va taraqqiyot mafkurasini», «Mustaqillikning ma'naviy zaminlari», «Mustaqillik va milliy manfaatlar», «Mustaqillik va milliy tiklanish», «Mustaqillik ma'suliyati», «O'zbekistonda ijtimoiy-falsafiy fikrlar tarixidan lavhalar», «Buyuk siymolar», «Allomalar», «Qadriyatlar falsafasi» singari va boshqa yirik monografiya va risolalar nashr etildi.

Mamlakatimizda ilm-fan rivoji masalasi davlat darajasiga ko'tarilgan hamda uchun barcha sharoitlar yaratilgan. "Bugungi kunda, deb ta'kidlaydi O'zbekiston Prezidenti Sh.M.Mirziyoyev, -innivatsion g'oyasiz, ilm-fan yutuqlarisiz bironta sohaning rivojlanishi mumkin emas. Shu ma'noda, zahmatkash, fidoyu olimlarimizni...asrab-avaylashimiz, har tomonlama qo'llab-quvvatlashimiz lozim."¹

Vatanimiz faylasuflari tomonidan chop etilayotgan asarlar yosh avlodni ma'naviy kamol toptirishda, jamiyatimizning ma'naviy tiklanishida katta ahamiyat kasb etishi shak-shubhasizdir.

Takrorlash uchun savollar:

1.Sharqning eng qadimiy mamlakatlaridan biri Vaviloniyada

¹ Mirziyoyev Sh.M. Milliy taraqqiyot yo'limizni qat'iyat bilan davom ettirib, yangi bosqichga ko'taramiz. 1-Jild. - T.: "O'zbekiston", 2017.-85-bet.

dastlabki falsafiy fikrlarning paydo bo'lishi haqida so'zlang.

2.Qadimgi Misrdagi falsafiy g'oyalar haqida so'zlang.

3.Hindistondagi dastlabki falsafiy fikrlar, lokayata va charvaka falsafasidagi asosiy g'oyalar nimalardan iborat?

4.Eramizdan oldingi IX-VII asralarda Xitoydagi falsafiy ta'limotlar, daosizm, konfutsiychilik haqida fikr-mulohazalaringizni bayon eting.

5.Mintaqamizdagi dastlabki falsafiy fikrlarning miflar, rivoyatlar, To'maris va Shiroq haqidagi dostonlarda ifodalanishi haqida so'zlang.

6.Zardushtiylik falsafasi, "Avesto" kitobida ilgari surilgan g'oyalar nimalardan iborat? Ularning tarixiy ahamiyati haqida nimalar bilasiz?

7.O'rta asr davrida O'rta Osiyo mutafakkirlarining jahon falsafasi taraqqiyotiga qo'shgan buyuk hissalarini nimalardan iborat?

8.Al-Xorazmiy, Forobiy, Ibn Sino, Beruniyning ilmiy-falsafiy qarashlari haqida nimalar bilasiz?

9.Temuriylar davri madaniyatining namoyondalari Ulug'bek, Navoiy, Bobur ilmiy-falsafiy qarashlari haqida so'zlab bering.

12.Tasavvuf falsafasining xususiyatlari nimalardan iborat?

13.Temuriylar davridan keyin ijod qilgan Mirzo Bedil, Mashrab, Ogahiy, Ahmad Donish va boshqalarning ijtimoiy-falsafiy qarashlari haqida so'zlang.

14.Jadidlar g'oyalarining falsafiy mohiyati nimada?

15.Hozirgi davr O'zbekiston falsafasining muhim jihatlari nimada? Uning namoyondalari haqida so'zlang.

Test topshiriqlari:

1.Dastlabki falsafiy fikrlar qaerda shakllangan?

- a) Qadimgi Gretsiyada
- b) Sharqda
- v) Bobilda
- g) Turonda

2. Zardushtiylik nima?

- a) Markaziy Osiyo xalqlarining o'rta asr boshidagi madaniyati
- b) Buddizmning bir turi
- v) Falsafiy – diniy kontseptsiya
- g) Falsafiy oqim

3. Qadimgi Xitoy faylasufi Lao-Tszi qanday ta'limotga asos

solgan?

- a) Daosizm
- b) Milet
- v) Vedalar
- g) Sofistika

4. “Upanishada” so’zi qanday ma’noni anglatadi?

- a) Sirli bilim
- b) Hissiy bilim
- v) Ilmiy bilim
- g) Ilohiy manba

5. Mutakallim va mutaziliy oqimlari o’rtasidagi ixtilof nimalarda ko’rinadi?

- a) Dunyo substansiyasini aniqlashda.
- b) Inson taqdiriga munosabatda.
- v) Qur’oning abadiyligi masalasi, inson aql-idroki, iroda-erkiga munosabatda.
- g) Bilishga munosabatda.

6. Markaziy Osiyo falsafiy ta’limotining asoschilarini aniqlang?

- a) Al-Xorazmiy, Forobiy, Ibn Sino, Beruniy, Umar Xayyom, Ulug’bek va boshqalar
- b) Zebuniso, Uvaysiy, Nodira
- v) Bobur, Mashrab, Gulxaniy, Ali Qushchi
- g) Muqimiy, Furqat, Avaz O’tar, Zavqiy, Hamza, Al-Xorazmiy

7. Markaziy Osiyo mutafakkirlaridan kimni «Sharq Arastusi» («Muallimi Soniy»), ya’ni «Ikkinchi ustoz») deb atashgan ?

- a) Al Farg’oniy.
- b) Ibn Sino.
- v) Forobiy.
- g) Al Xorazmiy.

8. Sharq va G’arb uyg’onish davrlarining umumiy xarakterlovchi jihatlari nimada?

- a) Bu davrlarning keltirib chiqargan oqibatida.
- b) O’tmish merosni qayta mushohada qilish, tabiatning o’ziga bevosita murojaat qilish, jamiyatshunoslikning alohida fan tarmog’i sifatida shakllanishi, insonni qadrlanishida.
- v) Gumanistik g’oyalarning keng tarqalishida.
- g) Fan bilan amaliyotning bog’lanishi, san’at asarlarida inson oliy

qadriyat sifatida o'rganilishida.

9. Ibn Sino qaysi falsafiy yo'nalish namoyondasi hisoblanadi ?

- a) Materializm.
- b) Idealizm.
- v) Panteizm.
- g) Naturalizm.

10. «Mineralogiya» asari Markaziy Osiyo mutafakkirlarining qaysi biriga tegishli?

- a) Forobiy.
- b) Berdax.
- v) Ibn Sino.
- g) Beruniy.

11. Sufiylik nima ?

- a) Musulmon sektasi.
- b) Sharqiy sanat janri.
- v) Xudoni intuitiv bilish usuli.
- g) Diniy-falsafiy kontseptsiya.

12. Markaziy Osiyo mutafakkirlaridan kim panteistik g'oyani rivojlantirdi ?

- a) Jomiy.
- b) Yassaviy.
- v) Umar Xayyom.
- g) Bedil.

13. “Fozil odamlar shahri” asarining muallifi kim?

- a) Farg'oniy
- b) Forobiy
- v) Xorazmiy
- g) Ibn Sino

14. “Tajribamdan ko'rilgankim, azmi qat'iy, tadbirkor, xushyor, mard va shijoatli bir kishi mingta tadbirsiz, loqayd kishidan yaxshiroqdir” – ushbu fikrlar kimning qalamiga mansub?

- a) Alisher Navoiy
- b) Bobur
- v) Ulug'bek
- g) Amir Temur

15. “Mineralogiya”, “Geodeziya”, “Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar” kabi asarlar muallifi...

- a) Ibn Rushd

- b) Beruniy
- v) Xorazmiy
- g) Al - Kindiy

“Hayrat falsafaning ibtidosidir”. “Faylasuf imkon qadar o’tkinchi narsalardan uzoqroq turishi va o’zining “vatani” – chin haqiqatlar saltanati tomon intilmog’i lozim”. Arastu

III-BOB: FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOTI BOSQICHLARI: G'ARB FALSAFASI

3.1.Qadimgi Yunon-Rim falsafasi

Falsafa fanining taraqqiyotiga Sharq mutafakkirlari bilan bir qatorda G'arbiy Yevropa olimlari ham katta hissa qo'shganlar. Sharq bilan G'arb xalqlarini bog'lovchi «Ipak yo'li» markazida joylashgan «O'rta Osiyo mintaqasi Hindiston, Xitoy, Mesopotamiya, Yunon, Rim davlatlari bilan savdo-sotiq aloqalarini rivojlantirib kelgan. Shuning natijasida o'lkamizga boshqa mamlakatlarning, jumladan Yunoniston xalqlarining madaniyati ham ma'lum darajada kirib kelgan va aksincha, O'rta Osiyoning madaniyati qadimgi yunon xalqlari madaniyatiga o'z ta'sirini ko'rsatgan. Masalan, Aleksandr Makedonskiy, Kliment Aleksandrskiy Ksenofont, Strabon, Ptolomey, Gerodot esdaliklari,

asarlarida O'rta Osiyo xalqlariga xos madaniyat, urf-odat va an'analar, afsonalar keltiriladi.

Sharq va G'arb mamlakatlari o'rtasidagi bunday o'zaro aloqadorlikni falsafa fani sohasida ham kuzatishimiz mumkin. Ayniksa, Sharq mutafakkirlari, allomalari tomonidan IX-XII asrlarda rivojlantirilgan boy va rang-barang madaniy, ilmiy, falsafiy meros G'arb mamlakatlarida XV-XVII asrlarda Yevropa renessansining vujudga kelishiga zamin yaratib beradi.

G'arbda falsafa mustaqil fan sifatida eramizdan oldingi VI asrda Yunonistonda ibtidoiy jamoa quddorlik jamiyati bilan almashgan davrda shakllanadi. Ishlab chiqaruvchi kuchlar, savdo, hunarmandchilik, san'at, fizika, matematika, astronomiya, geografiya, adabiyot, falsafa va boshqa fanlarning rivojlanishiga zamin yaratadi.

Qadimgi Yunonistonning dastlabki faylasuflari Yer, Quyosh, yulduzlar, hayvonlar va odamning kelib chiqishini bir butun, yaxlit tasavvur etishga harakat qilgan mutafakkir edilar. Shuning uchun ham ularni fiziklar - tabiatshunoslar (yunoncha, *pxysis* - tabiat) deb atalganlar. Ular mifologik va diniy dunyoqarashlarga qarshi kurash olib bordilar. Ma'lumki, yunon mifologiyasida asosiy e'tibor dunyoning kelib chiqishini izohlab berishga qaratilgan bo'lib, unda asosiy o'rinni dunyoni kim yaratgan degan savol egallab kelgan edi. Yunon faylasuflari esa asosiy e'tiborni dunyo nimadan yaratilgan degan savolga javob berishga qaratganlar.

Qadimgi Yunonistonda yirik savdo va madaniyat markazi bo'lib kelgan Milet shahrining vakillari taniqli mutafakkir **Fales** (mil.avv. 640-545 yy.) hamma narsa suvdan kelib chiqqan va suvga aylanadi, deb hisoblangan bo'lsa, **Anaksimandr** fikricha, (mil.avv. 610-546 yy.) dunyo noaniq materiya - apeyrondan tashkil topgan. Narsalar, uning fikriga ko'ra, apeyron harakati hamda sovuqlik va issiqlik, namlik va quruqlik kabi qarama-qarshiliklarning natijasida paydo bo'ladi. **Anaksimening** (mil.avv. 588-525 yy.) fikricha, hamma narsa havodan hosil bo'lgan va havoga aylanadi.

Efes shahrining vakili **Geraklit** (mil.avv. 544-480 yy.) olamdagi barcha narsa va hodisalarning asosi olovdan deb hisoblangan. "Dunyoni xudolar ham, odamlar ham, hech kim yaratmagan, u qonuniyatli tarzda alanglanadigan va qonuniyatli tarzda uchraydigan abadiy barhayot olov bo'lib kelgan, hozir ham shunday va bundan keyin ham shunday bo'ladi", deb ta'kidlaydi Geraklit. Tabiat olovdan hosil bo'lgan, doimo

o'zgarib, rivojlanib turuvchi abadiy jarayondir. Olamda mavjud bo'lgan barcha narsa va hodisalar olovdan paydo bo'ladi va yo'q bo'lib, yana qayta olovga aylanadi. Geraklit fikricha, olovning yo'q bo'lishi havoning tug'ilishidir, havoning yo'q bo'lishi, suvning tug'ilishidir, suvning yo'q bo'lishi havoning tug'ilishidir, havoning yo'q bo'lishi - olovning tug'ilishidir va aksincha.

Geraklit ta'limotining ahamiyati shundaki, u o'zining dunyoning moddiyligi haqidagi fikrini narsa va hodisalarning o'zgarishi va rivojlanishi kabi qonuniy jarayon, deb e'tirof etishidadir. Mazkur abadiy va eng umumiy qonuniyatni u logos deb tasvirlaydi. Geraklitning logos haqidagi fikri Xitoy falsafasidagi Dao g'oyasining yangicha tavsifi desak haqiqatga xilof bo'lmaydi.

Geraklit falsafasining yana bir muhim tomoni voqelikdagi narsa va hodisalarga dialektika nuqtai nazaridan yondashuvidadir. Uning fikricha, narsa va hodisalar doimiy o'zgarishda, o'zaro aloqadorlikda, bog'liqlikda, bir-biriga o'tib turadi. Olamda o'zgarmaydigan, doimiy bo'lgan biron-bir narsani topish mumkin emas. "Oqib turgan daryoning suvi doim yangilanib turadi, shuning uchun bir daryoning suvi o'ziga ikki marotaba tushishi mumkin emas".

Narsa va hodisalarning doimiy o'zgarib, rivojlanib turishining manbai qarama-qarshiliklarning birligi va ularning o'zaro kurashidadir. Geraklitning fikricha, qarama-qarshiliklar o'zaro o'rin almashib turadi, hamma narsa mavjuddir va ayni zamonda mavjud emasdir, chunki hamma narsa oqib turadi, hamma narsa doimo o'zgarib turadi, hamma narsa doimo paydo bo'lish va yo'qolish jarayonidadir. Sovuqlik isiydi, issiqlik soviydi, namlik quriydi, quruqlik namlanadi va h.k. Shuning uchun har bir mavjud narsaga ma'lum tomondan yondashish zarur. Dengizning suvi toza ham, iflos ham, baliqlarga u toza va foydali, odamlarga esa u iflos va zararli.

Geraklit ong (jon, ruh) bilan materiya (tana) bir-biri bilan chambarchas bog'langan deb hisoblab, uni olovning ko'rinishidan biri degan edi. Anglash tufayli inson dunyoni bilishga qodir. Bilish hissiy organlardan boshlanib tafakkur bilan yakunlanadi. Hissiy organlarning yordamida biz narsa va hodisalarni bir-biridan ajratib turadigan tomonlarini bilamiz, ularning mohiyati va taraqqiyot qonuniyatlarini bilishga tafakkur orqali erishamiz.

Milet va Efes mutafakkirlarining mazkur fikrlari falsafaning keyingi rivojlanishiga katta ijobiy ta'sir ko'rsatadi. Samos orolining

vakili **Pifagorning** (mil.avv. 580-500 yy.) fikricha, butun olam raqamlarning uyg'unligidan va o'zaro munosabatlaridan iborat. U raqamlarga jon bag'ishlab, turli xossalar, adolat, aql, idrok, muvaffaqiyat va hokazolar raqamlarga tegishli deb hisoblangan. Sonlar koinotdagi tartibning ifodasidir. Dunyoni bilish uni boshqaruvchi sonlarni bilishdir.

Pifagorchilar sonni materiyadan ajratib uni ilohiylashtirgan bo'lsalarda, matematika fanining rivojlantirishlari, mashhur Pifagor teoremasining yaratilishi bilan fan taraqqiyotiga katta hissa qo'shdilar.

Eley faylasufi **Parmenid** (mil.avv.VI asrning oxiri V asrning boshi) dialektik tasavvurga zid keluvchi g'oyalarni olg'a surib, qo'zg'atolmaydigan umumiy yagona borliq haqiqiy mavjudlikdir, deb hisoblangan. Bu haqiqiy, mavjudlik, uningcha, fikr bilan ayniydir. Tabiatda o'zgarib turadigan, turli-tuman ko'rinishdagi hodisalar, Parmenidning ta'limotiga ko'ra, yolg'on fikrlarning mahsulidir, bilim esa faqatgina aql yordamida hosil qilinishi mumkin.

Zenon (mil. avv. V asrning o'rtalari) ham Parmenid singari «haqiqiy borliq» harakatsiz bo'ladi va uni aql bilan bilish mumkin, deb hisoblaydi.

Eramizdan oldingi V asrda pifagorchilar va eleatlarning falsafiy qarashi kuchaygan faylasuflar orasida Empedokl, Anaksagor, Levkipplarning alohida o'rni bor.

Anaksagor (tax. mil.avv.500-428 yy.) Klazomen shahri vakili dunyoning asosini kichik zarrachalar — gomeomeriyalar tashkil qiladi, ular sifat jihatidan bir-biridan farq qilib, doimiy harakatda bo'ladi, deb aytgan.

Empedokl (tax.mil.avv. 490-430 yy.,Sitsiliya orolidan). U o'zining «Tabiat to'g'risida» nomli asarida voqelikdagi barcha narsalarning asosini to'rtta unsur, ya'ni tuproq, suv, havo, olov tashkil qiladi degan g'oyani olg'a surgan. Mazkur unsurlarning bir-biri bilan qo'shilishi va ajralishining sababi ularning o'zaro tortilish va itarilishlaridadir deb hisoblaydi.

Levkippl (tax.mil.avv.500-440 yy.) dunyoning asosini mutlaq bo'shliq, atom va sababiyat tashkil etadi deb hisoblagan. Uning fikricha olamda barcha narsa va sababiy bog'liqlikda yashaydi. Hech narsa sababsiz paydo bo'lmaydi, hamma narsa ma'lum bir asosga muvofiq, qonuniy ravishda vujudga keladi.

Yuqorida keltirilgan ma'lumotlardan ko'rinib turibdiki, Anaksagor, Empedokl va Levkipplar dunyoni materialistik nuqtai-nazardan izohlab

berish bilan bir qatorda narsa va hodisalarning kelib chiqishi va rivojlanishiga dialektika nuqtai-nazaridan yondashganlar.

Qadimgi Yunonistonning eng mashhur faylasuflaridan biri **Demokrit**dir (mil.avv.460-370 yy.). Uning asosiy asari “Buyuk diakosmos” bizgacha saqlanib qolmagan. Demokritning nuqtai-nazaricha, dunyo moddiy bo'lib, ruh, ong materiyaning mahsulidir. U Levkipning qarashlarini rivojlantirib, dunyoning asosi atomlar va bo'shliqlaridan iborat, narsa va hodisalarning rang-barangligi atomlar birikish usullarining turli-tumanligidan kelib chiqadi, deb hisoblaydi.

Demokrit materiya va harakatning ajralmasligi, harakat, fazoning ham xuddi materiya singari ob'ektiv mavjud ekanligini tan olish lozim deydi. Lekin u harakatni atomlarning bo'shliqdagi oddiy o'rin almashishi deb qaraydi. Harakatning o'zini esa atomlarning fazoda to'qnashuvi natijasida hosil bo'ladi deb hisoblaydi. Demokrit atomistik va determinizm tamoyilini o'zining kosmogonik nazariyasiga ham tatbiq etadi. Atomlar o'zlarining fazodagi tartibsiz harakatlari jarayonida bir tomondan, o'zaro to'qnashib, bir-birini parchalab boradi, ikkinchi tomondan, bir-biriga qo'shilib, tuproq, suv, havo, olov va ulardan qayun shaklida harakatlantiruvchi ko'p dunyolarni vujudga keltiradi.

Demokrit tabiatdagi hamma voqea, hodisalarning doimo o'zgarib turishini zaruriyat hisoblab, tabiatdagi tasodifni tan olmas edi. Uning fikricha, narsa va hodisalar o'rtasidagi sababiyatni bilmaslik tasodifni tan olishga olib keladi. Sababiy bog'lanishlarni tekshirishni u fanlarning asosiy vazifasi deb hisoblar edi.

Demokrit ong va ruh ham atomdan iborat deb hisoblagan. Demokrit olamni bilish mumkinligini ta'kidlab, uni qorong'i va haqiqiy bilimlardan iborat deydi. U bilish jarayonida hissiyot va tafakkurning rolini ham ko'rsatib o'tadi.

Hissiy bilish orqali biz narsalarning (atomlarining qo'shilishi tufayli mavjud bo'lgan) sifat va xususiyatlarini bilsak, aqliy bilish orqali sezgilarimiz bilan bevosita sezib bo'lmaydigan hodisalarni bila olamiz. Aql yordami bilan atomlar (narsalar)ning mohiyati belgilanadi. Demokrit falsafa tarixida birinchi bo'lib bilish jarayoni in'ikos jarayoni ekanligi haqida fikrni asoslaydi. Uningcha, kishilarning besh turli sezgilari va tushunchalar narsalarning obrazidir.

Demokrit qadimgi Yunonistonning qomusiy olimi edi. U fanning turli sohalari: falsafa, fizika, matematika, biologiya, tibbiyot, pedagogika, ruhshunoslik, filologiya, etika, san'at, siyosat, mantiq,

ijtimoiy hayot masalalariga doir fikrlarni bayon etgan edi. Demokritning merosida insonni har tomonlama kamol toptirish, unda insonparvarlik, vatanparvarlik tuyg'ulari, odob-axloq e'tiqod, vijdon va boshqa olijanob insoniy fazilatlarini shakllantirishga oid qimmatbaho fikrlar mavjuddir. Ular hozirgi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotgani yo'q.

Qadimgi yunon faylasuflarining bir qismi diniy ta'limotga zid bo'lgan fikrlarni ilgari surgan bo'lsalar, ikkinchisi esa uni qo'llab-quvvatlagan. Quldorchilik jamiyati davri vakili **Aflotun** (mil.avv.427-347 yy.) edi. U o'z asarida yunon faylasuflarining, ayniqsa Geraklit va Demokrit fikrlarini qattiq tanqid qiladi. Aflotun olamda «g'oyalar dunyosi» birlamchi bo'lib, moddiy dunyo esa ikkilamchi, «g'oya dunyosi»ning mahsuli, soyasidir, deb hisoblaydi. Uningcha, «g'oyalar dunyosi» fazo va vaqtga bog'liq bo'lmaydi, u abadiy, harakatsiz va o'zgarmasdir, u «haqiqiy dunyo»dir.

Aflotunning bilish nazariyasiga ko'ra, bilish ob'ekti «g'oyalar dunyosi»dir, moddiy dunyo va undagi narsa va hodisalar hissiy bilishning manbaidir. Hissiy bilish haqiqat emas, chunki u orqali kishilar g'oyani emas, balki moddiy buyumlarni sezadilar, ular to'g'risidagi tasavvurga ega bo'ladilar. Moddiy buyumlarning asosi va mohiyati bo'lgan «g'oyalar dunyosi»ni faqat sof tafakkur yordamida bilish mumkin.

Aflotun Yunonistondagi quldorlar aristokratiyasi davlatini eng adolatli va ideal deb hisobladi. U jamiyatni uch tabaqaga bo'ladi. 1. Davlat arboblari — faylasuflar; 2. Soqchilar (harbiylar); 3. Dehqonlar va hunarmandlar. Uningcha, davlat faylasuf - aristokratlar qo'lida bo'lishi lozim, harbiylar esa aristokratiya davlatini mustahkamlash uchun xizmat qilishlari kerak, davlat zo'rlik va zulm majmuidan iborat bo'lib, quldor uchun zarur sharoitni yaratishdan iborat.

O'z navbatida Aflotunning g'oya haqidagi ta'limoti qadimgi dunyoning eng buyuk mutafakkiri **Arastu** (mil.avv.384-322 yy.) tomonidan tanqid ostiga olinadi. Uning ko'rsatishicha, moddiy olam abadiy va ob'ektiv xususiyatga ega bo'lib, u hech qanday «g'oya»larga muhtoj emas. Tabiat moddiy asosga ega bo'lgan narsa va hodisalar yig'indisidan iborat, u har doim harakat va o'zgarishdadir. Arastu ham Demokrit singari moddiy dunyoni, tabiatni bilishning predmeti va sezgilarimizning ob'ektiv manbai, kishi ongidan tashqaridagi moddiy olam sezgilarini vujudga keltiradi, deb ta'kidlaydi.

Arastu o'z asarlarida hamma narsaning asosida materiya yotadi,

deb moddiy dunyoning ob'ektiv mavjudligini e'tirof etadi. Narsalar materiya va shakldan paydo bo'ladi. Har bir narsa shakllangan materiyadir va shakl borliqning mohiyatidir. Materiyaning o'zida rivojlanishning faqat imkoniyati bor xolos, u shakllantirishga muhtojdir. Shakl tufayligina materiya imkoniyatdan voqelikka aylanadi. Haqiqiy borliq, uning fikricha, materiya va shaklning birligidir. Bular bir-biriga o'tib turadi, shaklsiz materiya yo'q. Demak, shakl va materiya tushunchalari nisbiy xarakterga ega.

Arastu fikricha dunyoda to'rt xil sabab bordir: 1. Moddiy sabab yoki materiya (masalan, uy bunyod etish uchun zarur bo'lgan qurilish materiallari); 2. Shakliy sabab yoki shakl (uy tarixi); 3. Vujudga keltiruvchi sabab (uy quruvchi binokorlik san'ati); 4. So'nggi sabab yoki maqsad (bitkazilgan bino).

Arastu qadimgi dunyodagi sodda dialektik fikrni eng yorqin ifodalagan mutafakkirlardan biri edi. Qadimgi yunon faylasuflarning hammasi olamning umumiy manzarasini to'g'ri izohlab bergan sodda materialistik hamda tug'ma stixiyali dialektik edilar. Ular orasida Arastu dialektikasi alohida ajralib turar edi.

Arastu tabiatni ongli o'zgarishda, rivojlanishda ekanligini ko'rsatadi: buni u materiyaning shaklga ega bo'lish jarayoni, imkoniyatni voqelikka aylana borishi deb tushunadi. Biroq uning ta'limotida dialektikaga zid fikrlar, qarashlar ham mavjud. Arastu materiya passiv, shaklsiz narsa, shakl esa aktiv bo'lib, narsani narsa qiluvchidir, deb hisoblaydi.

Arastu shaklning aktivligi haqidagi qarashni davom ettirib, hamma shakllarning shakli – xudoning, dunyoviy ruhning, “dastlabki turtkining” ijodiy rolini ta'kidlaydi. Bu masalada u Platonga yaqin edi.

Bilish nazariyasida Arastu Demokritning tarafdori edi. Uningcha, moddiy dunyo bilishning, sezgilarning, tajribaning asosidir. Sezgilar bizga ayrim aniq narsalar haqida ma'lumot bersa, aqlimiz umumlashtirilgan ma'lumotlar berishga qodir degan edi.

Arastu mantiq fanining barcha muhim masalalarini ishlab chiqdi. U mantiq bilish uchun zarur bo'lgan tafakkur shakllari va isbotlash to'g'risidagi fandir, deb yozgandi. Fikrlar bog'liqligi Arastu nuqtai nazaricha, mavjud ob'ektiv olam hodisalari bog'lanishlarining in'ikosidir.

Arastu kategoriyalar, tushunchalar, mulohaza va xulosalar to'g'risidagi ta'limotlarni kashf etdi, falsafa tarizida birinchi bo'lib kategoriyalar tizimini ishlab chiqdi. Shu bilan birga, u kategoriyalarning

bir-biri bilan aloqlarligi, bir-biriga o'tishini isbotlab berdi.

Arastu qadimgi yunon faylasuflari orasidagi eng yetuk olim sifatida siyosat, davlat, jamiyat hayotiga oid masalalarni o'rganib chiqdi.

Qadimgi Yunonistonning mashhur faylasufi Epikur (mil.avv. 341-270 yy.) Demokritning atomistik nazariyasini rivojlantirdi. Demokrit atomlarning asosan shakl va miqdor jihatdan farqini ta'kidlagan bo'lsa, Epikur esa ularning hajmi va og'irligi jihatidan farqini ko'rsatadi. Epikur fikricha, atomlar doimo bo'shliqda harakat qiladi, harakat esa mangudir.

Atomlar og'irlikka ega bo'lgani sababli hamma vaqt pastga qarab to'g'ri harakat qiladi. Bundan tashqari ular o'zaro to'qnashuv oqibatida to'g'ri yo'ldan chekinib, yon tomonga ham harakat qilishi mumkin.

Epikur olam cheksiz, son-sanoqsiz dunyolardan iborat bo'lib, ularning ba'zilari biz yashayotgan dunyoga o'xshaydi. U dinning ashaddiy dushmani bo'lib, Xudo haqidagi turli fikrlarni qoralagan.

Qadimgi Yunoniston o'z siyosiy mustaqilligini qo'ldan bergach, falsafa ilmining rivojlanishi jarayonlari Rimda kuzatila boshladi.

Rimdagi ilg'or faylasuflardan **Lukretsiy Kar** (mil.avv.95-55 yy.) Demokrit va Epikurning atomistik nazariyasini qo'llab-quvvatladi va ko'p jihatdan uni to'ldirdi.

Lukretsiyning fikricha, hamma narsa abadiy mavjud bo'lgan materiyadan paydo bo'ladi. Materiya bo'shliqda harakat qiluvchi atomlardir. U bir holatdan ikkinchi holatga o'tib turadi. Lukretsiy materiyaning saqlanish qonuni haqida faraz qilgan edi. Materiyaning miqdori o'zgarmaydi, u hamma vaqt bir xildir. Hech nimadan hech nima paydo bo'la olmaydi.

Lukretsiy ong va sezgini moddiy hisoblab, jon mayda harakatchan atomlardan iborat, jon tashqi ta'sirni qabul qilib, kishi tanasiga ta'sir o'tkazadi, jon bilan tana doim birgadir deydi. Jon, ruh kishi tanasi bilan birga o'lib, yo'q bo'lib ketadi. U Aflotunning «o'lmas jon» haqidagi ta'limotini rad etadi.

Lukretsiy diniy g'oyalarning asosini tabiat qonuniyatlarini bilmaganlikda deb hisoblab, tabiat abadiy, o'z qonuniyatlari bilan rivojlanadi. Xudo haqidagi gaplar uydirmadan bo'lak narsa emas degan edi.

Lukretsiy ta'limotiga zid keluvchi g'oyalarni tanqid qilib **Plotin** (mil.avv. 270-204 yy.) Rimda o'zining falsafiy maktabini yaratadi. Plotin butun borliqning asosi va manbai deb yagona ilohiy kuch — Xudoni hisoblaydi, qolgan narsalar shu ilohiy kuchning birin-ketin oqishining

(emanatsiyasining) natijasidir. Plotinning fikricha, Quyosh o'zidan nur chiqargani kabi ilohiy kuch (Xudo) ham o'zidan koinotning butun borlig'ini chiqarib yuboradi, bunga ruh ham, materiya ham kiradi. Inson jon va tana birligidan iborat. Inson hayotining oliy maqsadi — o'z jonining ilohiy kuch (Xudo) bilan qo'shilishiga erishuvdir. Kishi bunga ekstaz holatida erishadi, bu holatda kishining joni, ruhi hissiy dunyodan va tanadan halos bo'ladi.

Qadimgi yunon faylasuflarining xilma-xil fikrlari G'arbiy Yevropa va Sharq mamlakatlarining ma'naviy hayotiga o'z ta'sirini o'tkazgan. Masalan, Arastu falsafasi Forobiy uchun katta ma'naviy ozuqa, neoplatonizm islom dinidagi tasavvuf (so'fiylik) uchun manbalardan biri bo'lgan.

3.2. O'rta asr Yevropa madaniyati va falsafasi

Quldorlik ishlab chiqarish usulidan feodalizmga o'tish bilan jamiyatning ijtimoiy, iqtisodiy, siyosiy, mafkuraviy va ma'naviy hayoti to'liq feodallarning qo'lga o'tdi. Shu davrda, qadimgi sivilizatsiya, qadimgi falsafa, siyosat va huquqshunoslik yer bilan yakson qilindi. Ma'naviy bilim ixtiyori poplar (ruhoniylar) qo'lga o'tdi. Diniy rasm-rusumlar va qoidalar har qanday tafakkurning boshlang'ich nuqtasi va asosi bo'lib qoldi.

Xristian dogmalarining asoslarini ifodalovchi — «patristika», uning yirik vakillari **Ter Tulian** (150-222 yy.), **Avgustin** (354-430 yy.) va xristian falsafasi shakllanib, G'arb maktablarining majburiy darsligiga aylangan sxolastika (yunoncha shola — maktab) bir necha yillar davomida hukmron mafkura bo'lib qolgan edi. Falsafa to'la ravishda dinga bo'ysundirib qo'yilgan edi. Tabiatni o'rganish, hur fikrlash gunoh hisoblanib, inkvizitsiya (cherkov sudi) buyrug'i bilan jazoga tortiladi, quvg'in qilinadi.

Ammo fan taraqqiyoti dinning har qancha to'sqinlik qilishiga qaramay, feodalizm davrida madaniy-ma'naviy o'sish to'xtamadi.

Feodalizm sxolastik falsafasida, X-XIV asrlar davomida ikki asosiy oqim — nominalizm va realizm o'rtasida keskin kurash davom etdi. Bu ikki oqim o'rtasidagi kurashning asosiy mavzusi umumiy tushunchalar mohiyati masalasi edi.

Nominalistlar **Ioann Rostselin** (tax. 1265-1308 yy.), **Ioann Duns Skott** (tax. 1265-1308 yy.) va **Uilyam Okkam** (tax. 1300-1350 yy.)

alohida predmetlarga real mavjuddir, umumiy tushunchalar (universalialar) esa nomlarni ifodalaydi va ular ikkilamchidir, deb hisoblagan bo'lsalar, realizm vakillari Anselm Kenterberiyalik (1033-1109 yy.) va boshqalar umumiy tushunchalar ob'ektiv mavjud bo'lib, aniq narsalar ularning ifodalanish shakllaridir, deb hisoblaganlar. Tabiatdagi narsa va hodisalarning ob'ektiv mavjudligi haqidagi nominalistlar ta'limoti cherkov obro'yining pasayishiga, dunyoning xudo tomonidan yaratilganligi, ruhning birlamchiligi va moddiy hodisalarning ikkilamchiligi haqidagi diniy aqidalarga putur yetkazishga olib kelar edi.

XIII asrda italiyalik xudojo'y faylasuf **Foma Akvinskiy** (1225-1274 yy.) realizmning mo'tadil namoyondasi sifatida maydonga chiqdi va Xudoning birlamchiligi, ruhning o'lmasligi kabi g'oyalarni targ'ib qiluvchi tomizm falsafasiga asos soldi.

XIX asrning 70-yillarida Foma Akvinskiyning bu falsafiy ta'limoti katolik cherkovning rasmiy nazariyasi deb e'lon qilindi, uni bilish har bir dindor uchun majburiy bo'lib qoldi.

XV asr oxiri va XVI asr boshlarida G'arbiy Yevropa mamlakatlarida feodalizm yemirilib, kapitalistik ishlab chiqarish munosabatlari shakllana boshladi. Yangi geografik yo'llarning ochilishi ishlab chiqarishni yanada rivojlantirdi, hunarmandchilikdan manufakturaga o'tishni ta'minladi, bu esa mashina texnikasining rivojlanishiga olib keldi.

Ma'naviy hayotda bu davr tabiatni o'rganishning kuchayishi, cherkov, din ta'siriga qarshi kurashning avj olishi, falsafa va boshqa gumanitar fanlarning ravnaqi bilan tavsiflanadi. Bu davrni odatda Renessans — Uyg'onish davri deb ataydilar. Uyg'onish davridan boshlab fan g'oyat tez sur'atlar bilan rivojlana boshladi. Yer va osmon jismlari mexanikasi, shu bilan birga unga xizmat qiluvchi matematik usullarni kashf etish va takomillashtirish sohasida buyuk ishlar qilindi. Analitik geometriya, logarifmlar, differentsial va integral hisob joriy qilindi. Sayyoralarning harakat qonuni ochildi. Suyuq va gazsimon jismlar mexanikasi «Uyg'onish davri» oxirida to'la ishlab chiqildi. Shuningdek, bu davrda materializmning yangi ko'rinishi, falsafaning sxolastikaga zid yo'nalishi shakllana boshlagan, tabiatning eksperimental matematik tadqiqot usullari vujudga kelgan edi.

Polyak astronomi **Nikolay Kopernik** (1473-1543 yy.) olamning geliotsentrik sistemasini yaratdi. Bu nazariyada aytilishicha, olamning markazi Quyosh bo'lib, uning atrofida boshqa sayyoralar bilan bir

qatorda Yer ham aylanib turadi. Uning bu ta'limoti Ptolomeyning geotsentrik sistemasi bilan aloqaning uzilishini bildirar edi. Bu nazariya, shuningdek, olamni Xudo yaratganligi haqidagi diniy afsonaga ham zarba berdi. Kopernikning geliotsentrik nazariyasi materialistik dunyoqarash umumiy rivojining tabiiy ilmiy zamini bo'ldi.

Nemis astronomi **Iogann Kepler** (1571-1630 yy.) geliotsentrizm nazariyasidan kelib chiqib, sayyoralar holatini kuzatish asosida sayyoralar harakatining uch qonunini kashf qiladi. Bu Kopernikning Quyosh sistemasi tuzilishi manzarasini aniqlashtirishga va butun olamning tortilish qonunini ochishga imkon beradi. Shu bilan bir qatorda Keplerning kashfiyotlari dunyoga diniy nuqtai nazardan qarashga putur yetkazadi. Lekin shuni ham esdan chiqarmaslik kerakki, Keplerning dunyoqarashi diniy idealistik tushunchalardan ham holi emasdi.

Italyan olimi **Jordano Bruno** (1548-1600 yy.) ham “Uyg'onish davri”ning yirik vakillaridan bo'lib, sxolastik falsafaga va Rim katolik cherkoviga qarshi kurash olib bordi. Bruno Keplerning kashfiyotidan foydalanib, mazkur falsafiy qoidalarining fizik va astronomik mazmunini aniqlashtirdi. U tuproq, havo, suv, olov va efirdan iborat Yer bilan osmon olamning fizikaviy yakka jinsligini tasdiqlaydi, deb uqtiradi.

Bruno ta'limoticha, moddiy olam birlamchi bo'lib, ong esa ikkilamchidir: moddiy olam mangu, u hech qanday xudo tomonidan yaratilgan emas: bordan yo'q, yo'qdan bor bo'lmaydi: u cheksizdir: moddiy olam cheksiz turlarda ifoda etiladi, lekin bu cheksiz narsa va hodisalar bir-biri bilan o'zaro aloqada, birlikdadir. Quyosh sistemasidan tashqari yana sanoqsiz dunyolar, quyoshlar, yerlar mavjud, dunyo — bepoyon, moddiy olam uning kichik bir qismidir, yer esa bepoyon olamning zarrachasidir.

Brunoning ta'limoti, uning xatti-harakatlari cherkov tomonidan qattiq tanqid ostiga olinib, cherkov sudining hukmi bilan u 1600 yil 17 fevralda Rimdagi Gullar maydonida gulxanda yondirilgan.

Italyan olimi **Galileo Galiley** (1564-1642 yy.) ham «Uyg'onish davri»ning, buyuk olimlaridan biridir. U olamdagi barcha narsa va hodisalar moddiy asosga ega, olam benihoya, materiya abadiy, tabiat yagona bo'lib, mexanika qonunlariga bo'ysunadi, deb tushungan.

Galiley qadimgi yunon mutafakkiri Demokritni ustoz deb tan olib, olamdagi narsa va hodisalarning moddiy asosini atom tashkil qiladi degan g'oyani qo'llab-quvvatlagan.

Galiley inson tabiat qonuniyatlarini bilishga qodir, kuzatish, tajriba, tabiatni bilishning boshlang'ich nuqtasidir, hodisalarning ichki mohiyatini bilish esa bilishning oliy bosqichidir, bilish jarayoni — hissiy va aqliy bilishdan iborat, deb hisoblaydi. Ilmiy tajribaga asoslangan matematik usulning asoschilaridan biri bo'lgan Galiley mexanika va astronomiya sohalarida muhim dunyoqarash ahamiyatiga ega bo'lgan bir necha ilmiy kashfiyotlar qilgan. Uning kashfiyotlari geliotsentrizm nazariyasining to'g'riligini, olamning cheksizligi g'oyasini, yer va inson jismlarining moddiy jihatdan bir-biriga o'xshashligini, tabiatning mavjud qonunlari va ularni bilish mumkinligini isbotlab bergan. Galiley 1632 yili «Olam tuzilishining ikki asosi — Ptolomey va Kopernik sistemasi haqida dialog» nomli asarini nashr qildi. Uning asari nashrdan chiqqandan keyin Galiley cherkov sudiga berilgan.

3.3. XVII—XVIII asr Yevropa falsafasi

XVII va XVIII asr G'arbiy Yevropa taraqqiyotida yangi davr hisoblanadi. Bu asrlarda Angliya, Fransiya va boshqa Yevropa mamlakatlarida kapitalistik munosabatlar tez sur'atlar bilan rivojlana boshlaydi. Kapitalistik ishlab chiqarish usuli yangi ishlab chiqaruvchi kuehtiyojiga muvofiq tabiatni ilmiy bilish jarayonini tezlashtiradi. Dengizda savdo munosabatlarining rivoji, kemasozlikning taraqqiyoti, yangi shaharlar qurilishi, astronomiya, matematika va mexanikaga bo'lgan ehtiyojni kuchaytiradi.

Mazkur fanlarning taraqqiyoti tabiat hodisalariga analitik qarash kerakligini talab etar edi. Bu paytda tabiat hodisalarini o'rganishning asosiy usuli dalillar to'plash ularni har tomonlama tahlil etish, tajriba o'tkazishdan iborat edi. Qadimgi davrdan boshlab yig'ilgan tabiat to'g'risidagi bilimlar umumiy mazmunga ega bo'lib, u yangi davrning tajribasi va fan talabiga javob bera olmaydi. Shuning uchun yangi davr tabiatshunoslari tabiatdagi hodisalar, dalillarni yig'ish va o'rganish, chuqurroq bilish maqsadida ularni bir-biridan ajratib o'rganadilar. Bu xil tekshirish usuli tabiatshunoslik taraqqiyotida ijobiy xizmat qilgan bo'lsada, lekin u olimlar diqqatini dunyoning umumiy ko'rinishidan, uning bir butunligidan, narsa va hodisalar o'rtasidagi ichki aloqa va bog'lanishlar borlig'idan, ularning bir-biriga o'tib turishidan chetga tortdi, olam qotib qolgan, bir-biriga bog'liq bo'lmagan tasodifiy hodisalar yig'indisidan iborat bo'lib ko'rindi. Shunday qilib metafizik

usul vujudga keldi. Tabiat hodisalarini metafizik holatda tekshirish falsafaning metafizik shaklini vujudga keltirdi.

Yangi davr falsafasining yana bir xususiyati shundan iboratki, u asosan mexanika va matematika fanlari yutuqlaridan kelib chiqib ularni falsafiy jihatdan umumlashtirib mexanistik xarakteriga ega bo'ladi. Shuning uchun ham bu davrning olimlari mexanika qonuniyatlarini, jumladan I.Nyutonning mexanik sababiyat nazariyasini tabiatdagi barcha sirlarni ochib beruvchi kalit deb hisobladilar.

Metafizik mexanistik materializmning yirik vakillaridan biri ingliz olimi **Frensis Bekon** (1561-1626 yy.)dir. Bekon ingliz materializmining asoschisi bo'lib falsafa tarixiga kirgan. U o'rta asr sxolastik falsafasiga va din ta'limotiga qarshi faol kurash olib bordi. Haqiqiy falsafa, Bekon fikricha, amaliyot bilan mustahkam aloqada bo'lish, kishilar mehnati bilan chambarchas bog'liq bo'lishi lozim.

Bekon o'zining «Yangi organon»izik materialist bo'lgan Bekon bilish jarayonida hissiy bilish bilan aqliy bilishning o'rtasidagi aloqadorlik dialektikasini to'g'ri ochib bera olmadi.

Bekonning fikricha, moddiy dunyoning asosini materiya tashkil qiladi. Uning ta'biricha, materiya xilma-xil sifatga ega bo'lib, uning miqdori o'zgarmasdir, hech narsadan hech narsa vujudga kelmaydi, hech narsa yo'q bo'lib ketmaydi. Materiyaning umumiy miqdori hech qachon o'zgarmaydi, u kamaymaydi ham, ko'paymaydi ham.

Bekon materializmning yana bir xususiyati shundaki, u materiyani to'xtovsiz harakatda, bir holatdan ikkinchi holatga o'tib turadi, deb hisoblab, harakatning 19 shaklini atroflicha ta'rifladi. Lekin u materiya harakati turlarini harakatning mexanik shakli bilan ayniylashtirib qo'yadi.

Tomas Gobbs (1588-1679 yy.) Bekon materializmini bir tizimga solib, uning ta'limotini rivojlantirgan mexanistik usulga asoslanuvchi faylasufdir. Materiyanı birlamchi, ongni esa ikkilamchi, deb hisoblagan Gobbs faqatgina bor jismlar mavjud, qolganlari esa to'qib chiqarilgan tasavvurlardir, deb hisoblaydi. U «Tafakkurni fikr qiluvchi materiyadan ajratish mumkin emas» degan g'oyat muhim fikrni ilgari suradi.

Materiya abadiy, ayrim jismlar esa vaqtinchalik ko'rinishga ega, ular vujudga keladi va yo'q bo'ladi. Gobbsning fikricha, olam mexanik harakat qonunlariga bo'ysundirilgan jismlar majmuidir. Gobbs din insonlarga ta'sir etishning alohida uslubidir, deb hisoblaydi. U matematik edi, shuning uchun ham har qanday to'g'ri chiziq nuqtalardan

iborat deb, materiyaning rang-barangligini hisobga olmay, tabiatdagi barcha narsalarni geometriya fani nuqtai-nazaridan tushuntirar edi.

Bilim to'g'risidagi ta'limotida Gobbs Dekartning «tug'ma g'oyalar» nazariyasini tanqid ostiga olib, barcha bilimlarni sezgilardan keltirib chiqaradi. «Kishi aqlida bironta tushuncha yo'qki, dastavval u sezgi a'zolarimizda qisman yoki to'la vujudga kelgan bo'lmasin», deydi Gobbs.

Gobbs jamiyat hayotini tahlil qilishga urinib, davlatning kelib chiqishi va uning mohiyatini tushuntirishga harakat qiladi. Uning fikricha, davlat paydo bo'lishining asosiy sababi xususiy mulkchilikning kelib chiqishi oqibatida kishilar o'rtasidagi kurashning keskinlashib ketishidadir. Jamiyat kishilar bir-birini o'ldirib yubormasliklari, talamasliklari uchun ijtimoiy shartnoma asosida davlatni barpo etadi va o'z huquqlarini himoya qilish uchun unga o'tkazib beradi. Gobbs mutlaq monarxiyani davlatning eng yaxshi shakli deb hisoblaydi.

XVII asrning eng yirik mutafakkirlaridan yana biri fransiyalik **Rene Dekart** (1596-1650 yy.) edi. Dekart ikki xil substantsiya: materiya va ruh o'zaro yonma-yon ravishda mavjud bo'lib, ular xudoga bo'ysunadilar, deb tushuntirgan holda dualistik nuqtai nazarda turdi. U cheksiz va abadiy bo'lgan tabiat inson tafakkuriga bog'liq bo'lmagan holda rivojlanadi va mavjud, deb hisoblaydi.

Dekart o'zining “Usul haqida mulohazalar” nomli asarida matematika, mexanika va geometriyaga asoslanib bilishning deduktiv usulini ishlab chiqishga harakat qildi. U ratsionalizm usulining asoschisi hisoblanadi. Uningcha, bizning sezgi a'zolarimiz hamma narsaga shubha qilishi mumkin, biroq mening fikr qilayotganimga shubha qilish mumkin emas, deb hisoblab, “Men fikr qilayapman, demak men mavjudman”, deb xulosa chiqaradi. Dekart tomonidan yaratilgan deduktiv usulning talablari quyidagilardan iborat:

1. Bilish aniq, shubhaga o'rin qoldirmaydigan darajada bo'lishi kerak.

2. Tekshiriladigan muammolarni imkoni boricha mayda qismlarga bo'lib o'rganish lozim.

3. Fikr yuritganda eng oldin oddiy narsadan boshlab so'ng murakkabiga o'tishi kerak. 4. Bilish jarayonida tadqiqotlarning sharhini to'la olib borish kerak, hech narsani qoldirish mumkin emas.

Dekartning bu fikrlari fanni sxolastikadan tozalash davrida ijobiy rol o'ynadi.

Dekart fikricha, tashqi olamdan ajralgan tug'ma g'oyalar bor (xudo, ruhiy va jismiy g'oyalar). Ular orqali umumiy qoidalar, qarashlar kashf etiladi, deb o'ylar edi. Uning bu qarashlari Gobbs, Lokk va Spinoza kabi mutafakkirlar tomonidan qattiq tanqid ostiga olindi.

Dekartning falsafiy qarashlari uning materialistik kosmologiyasi va fizikasi bilan bog'liqdir. Matematikada u analitik geometriyani yaratuvchilardan biridir. Mexanikada u harakat va osoyishtalikning nisbiyligini ko'rsatadi va boshqa kashfiyotlar qildi. Kosmologiyada u fan uchun yangilik bo'lgan Quyosh sistemasining tabiiy rivojlanishi g'oyasini olg'a surgan.

Uningcha, koinot eng avvalo materiyaning olovsimon, havosimon va tuproqsimon elementlarining qo'shilmasidan paydo bo'lgan. Sekin asta birinchi elementdan Quyosh, ikkinchisidan Havo va uchinchisidan — Yer va Quyosh sistemasining boshqa elementlari vujudga kelgan.

Gollandiyalik **Benedikt Spinoza** (1631-1677 yy.) o'z falsafasining mazmuni va qonun-qoidalarini geometrik aksioma va teoremlar shaklida bayon qilgan. Uning dunyoqarashida substantsiya haqidagi ta'limot asosiy o'rin egallaydi. Substantsiya, tabiat bitta bo'lib, u o'zining ajralmas xususiyatlari orqali namoyon bo'ladi. Substantsiya, moduslar (o'tkinchi narsalar)ga ega bo'lib, moduslar tabiatning, substantsiyaning holatini tavsiflaydigan, paydo bo'lib va yo'q bo'lib ketadigan narsalarning xossa va xususiyatlaridan iborat.

Spinozaning fikricha, tabiat o'z-o'zining sababchisidir (sausasui) boshqa kuchga muhtoj emas. Olam abadiy bo'lib, hech narsaga bo'ysunmaydi. Dekartning «tug'ma g'oyalari»ni tanqid qilib, Spinoza substantsiya, tabiat bittadir, ikki substantsiyaning bo'lishi mumkin emas deydi. U substantsiyani tabiat yoki Xudo deb atadi.

Spinoza falsafasi metafizik usulga asoslangan edi. Uningcha, substantsiya harakat qilmaydi va rivojlanmaydi.

Spinoza materiya va ongning munosabatini tahlil qilar ekan, tafakkur butun materiyaning xususiyati, u materiyadan tashqarida unga bog'liq bo'lmagan holda yashashi mumkin emas deydi. Inson olamni faqatgina tafakkur orqali, aql orqali bilishi mumkin, deb hisoblaydi. Spinoza Dekart singari bilishda sezgilarning o'rniga yetarli baho bera olmaydi. Uningcha “Haqiqiy bilish”, o'rganish tafakkur orqali, aql orqali vujudga keladi.

Spinoza barcha hodisalar tabiiy sabablarga ega, deb hisoblab, erkinlik — bilib olingan zaruriyat ekanligini birinchi bor aytgan edi.

Uning fikricha, olamda tasodifiy narsalar yo'q, barcha narsa va hodisalar zaruriyatdan kelib chiqadi va rivojlanadi, boshqasiga aylanadi.

Spinoza o'z asarlarida dinni keskin tanqid qilib, uning mohiyatini ilmiy asoslashga urindi.

Spinoza dinning vujudga kelishi asosiy sababini odamlarning nodonligi deb hisoblar edi va ma'rifat tarqalishi bilan din barham topadi deb bildi, ammo dinning gnoseologik va ijtimoiy ildizlarini tushuna olmadi. Ingliz olimi **Jon Lokk** (1632-1704 yy.) ham kishilar bilimining asosiy manbai tajribadir, deb hisoblaydi. Tajriba, uning fikricha, ikkiga bo'linadi: ichki va tashqi tajriba. Tashqi tajriba o'z mazmuniga ko'ra, mavjud xususiyatlarga ega bo'lsa, ichki tajriba esa bizning ruhiy kechinmalarimizdan iborat. Lokk kishi ruhiy kechinmasini mustaqil deb e'lon qiladi.

Lokk 1690 yilda yozgan “Inson aqli haqida tajriba” nomli asarida Dekartga qarshi chiqib, hech qanday “tug'ma g'oyalar” yo'q, deb hisoblaydi. Uning ta'limotiga ko'ra, bilish inson bilan tabiat orasidagi munosabat jarayonidan iborat bo'lib, kishi g'oyalarining, tushunchalarining moddiy olam predmetiga mos kelishi haqiqatdir. Lokk birlamchi va ikkilamchi sifatlar mavjud, deb tushuntiradi. Birlamchi sifatlar predmetlarning hajmi, shakli, holati, harakati kabilardir. Rang, hid, ta'm kabilar ikkilamchi sifatlardir. U birlamchi sifatlar insonga, uning xohishiga bog'liq emas, ikkilamchi sifatlar esa insonning sub'ektiv kechinmalariga bog'liq deb noto'g'ri fikr yuritadi.

Lokk o'zining ijtimoiy-siyosiy qarashlarida tabiiy holatdan fuqarolik holatiga va davlatni boshqarish shakllariga o'tish g'oyalarini rivojlantiradi. Lokkning fikricha, davlatning maqsadi - erkinlikni hamda mehnat vositasi bilan orttirilgan mulkni saqlashdir. Shuning uchun ham davlat hokimiyati o'zboshimcha bo'lishi mumkin emas. Bu hokimiyat Lokkning fikricha: 1. Qonun chiqaruvchi; 2. Ijro etuvchi; 3. Ittifoq Federativ hokimiyatiga bo'linadi. Lokkning mazkur g'oyalari o'z ahamiyatini hanuzgacha yo'qotgani yo'q.

Lokkning, agar mavjud ijtimoiy tartib sharoitida shaxs lozim darajada tarbiya va kamolotga ega bo'la olmasa, u vaqtda kishilarning o'zlari mavjud tartibni o'zgartirishlari kerak, degan g'oyalari katta ahamiyatga ega edi.

Nemis faylasufi **Gotfrid Vilgelm Leybnits** (1646-1716 yy.) Spinozaning fikriga qarshi chiqib, materiya substantsiya bo'la olmaydi, chunki materiya ko'lamlidir va shu sababli bo'linuvchidir, substantsiya

esa muloqot vositasi bo'lmog'i lozim. Uning fikricha, dunyoning asosini monodalar — bo'linmas ruhiy substantsiyalar tashkil qiladi, butun koinot ana shulardan tarkib topgan.

Monodalar soni cheksizdir, ulardan har biri idrok va intilishga egadir, bu esa, Leybnitsning fikricha, substantsiyaning harakatchanligini, faol harakatini ta'minlaydi. Uning ta'limotining dialektikasi ana shundan iboratdir, bu idealistik dialektika edi. Chunki uning fikricha, monodalar bir-biri bilan jismoniy suratda o'zaro ta'sir ko'rsatishmaydi, lekin bu bilan birga ular yagona rivojlanuvchi va harakatlanuvchi olamni tashkil etadi va bu olam oliy monodaga (mutlaqqa, Xudoga) bog'liq bo'lgan oldindan belgilangan uyg'unlik bilan tartibga solinadi.

Bilish nazariyasida Leybnits Lokkning materialistik sensualizmiga qarshi chiqib, o'zining “Inson aqli to'g'risida yangi tajribalar”, degan asarida bilimning yakkayu-yagona manbasini hissiyot emas, faqat aql tashkil etadi, deb da'vo qiladi.

Haqiqatga erishish uchun Leybnitsning fikricha, mantiq qoidalariga amal qilinsa bas. Uning ilmiy merosida mantiqqa oid asarlar katta o'rin tutadi. U matematika, geologiya, biologiya va boshqa fanlarning rivojiga katta hissa qo'shgan.

Sub'ektiv idealizmning yirik vakili **Jorj Berkli** (1685-1753 yy.) Lokkning ikkilamchi sifatlar haqidagi ta'limotidan o'zining idealistik qarashlarini asoslashda foydalanadi. U o'zining «Kishi bilishining asoslari haqida risola» asarida sub'ektni birlamchi deb hisoblab, barcha narsalar ongining holatidan, sezgilar majmuidan iborat deb ta'lim beradi. Berkli materiyani, ob'ektiv reallikni butunlay tan olmas edi. U olamda “Men” va mening sezgilarimdan boshqa hech narsa yo'q, olamdagi narsalar mening sezgilarimdagina mavjud, agar men sezmasam, ularning mavjudligi haqida gap bo'lishi mumkin emas, deb hisoblaydi.

Berkli solipsizmdan qochishga, urinib, ruhiy substantsiyalarning ko'pligi hamda “nihoyasiz ruhning”, xudoning mavjudligini e'tirof etadi.

Berkli materiyani, ob'ektiv reallikni butunlay tan olmay, men qabul etadigan butun hissiy tasavvurlarni menda moddiy predmetlar emas, balki ruh paydo qiladi, shu ruh esa Xudolar degan edi. U materiya tushunchasini ichki tomondan ziddiyatli va bilish uchun befoyda deb tanqid qiladi.

Berkli Lokkning birlamchi va ikkilamchi sifatlar to'g'risidagi g'oyasini rad qilib, barcha sifatlarni sub'ektiv deb e'lon qiladi. U fanning

dunyoqarashidagi ahamiyatini inkor qilib, olamning vazifasi «hamma narsani, faqatgina jismoniy sabablar bilan izohlashni da'vo qilmasdan, balki yaratuvchining tilini o'rganib olishdan iborat», deb hisoblardi.

Sub'ektiv idealizmning yana bir yirik vakili **David Yum** (1711-1776 yy.)dir. U ob'ektiv reallikning mavjudligiga shubha bilan qarovchi skeptitsizmning asoschilaridan biri bo'lib hisoblanadi. Uning nuqtai-nazaricha, dunyo qonunlari sub'ektiv xususiyatga ega bo'lib, bizning odatlarimizga bog'liq, sababiyat va zaruriyat sezgilarimizning tartibidan, ketma-ketlikdan boshqa narsa emas. Shunday qilib, Yum skeptitsizmni agnostitsizmning turlaridan biri sifatida moddiy dunyo qonunlarini bilishni inkor qiladi va fan taraqqiyotini cheklashga harakat qiladi.

Yum ob'ektiv olamning mavjudligi yoki mavjud emasligi degan masalani hal qilinmaydigan masala, deb hisoblardi. Bilimning vazifasini Yum borliqni payqashda deb emas, balki amaliy hayot uchun qo'llanma bo'lish qobiliyatida deb bilardi. Uning fikricha, ishonchli bilimning yagona predmeti matematika ob'ektlaridir; tadqiqotning boshqa hamma predmetlari mantiqiy jihatdan isbotlab bo'lmaydigan asoslarga taalluqlidir, ular faqat tajribadan xulosa qilib chiqariladi, ammo Yum tajribani idealistlaracha tushunib, voqelik faqat “tasavvurlar” oqimidir, ularning sabablari noma'lum va ularni payqab bo'lmaydi,- der edi.

Etika masalasida Yum utilitarizm nazariyasini rivojlantirdi, foydalilikni aql-odob mezoni deb e'lon qildi. Din falsafasida u, koinotdagi tartibot sabablarining aql bilan bir qadar o'xshashligi bor degan faraz bilan cheklandi, lekin shu bilan birga xudo haqidagi har qanday diniy va falsafiy ta'limotni rad qildi, u tarixiy tajribaga asoslanib, dinning axloq-odobga va fuqarolik hayotiga ta'sirini zararli deb e'tirof qildi.

XVII asr materializmi o'rta qo'ygan barcha falsafiy fikrlar XVIII asr fransuz mutafakkirlari tomonidan yanada rivojlantirildi. **Lametri** (1709-1751 yy.), **Gelvetsiy** (1715-1771yy.), **Didro** (1713-1784 yy.), **Golbax** (1723-1784 yy.) va **Robine** (1735-1820 yy.) hamma ijodiy jismlar o'zgarmaydigan va bo'linmaydigan atomlardan (Golbax) yoki molekulalardan (Didro) tashkil topgan, deb hisoblaydilar. Ularning ayrimlari, masalan, Golbax materiyani ob'ektiv reallik sifatida falsafiy izohlashga harakat qiladi.

Golbaxning fikricha, “materiya bizning hislarimizga biror tarzda ta'sir ko'rsatadigan narsalarning hammasidir”. Materiya o'zgarmas va bo'linmas atomlardan iborat bo'lib, bu atomlarning asosiy xossalari

ko'lamlilik, og'irlik, shakl, o'tkazmaslikdir.

Fransuz mutafakkirlari materiya haqidagi falsafiy ta'limotni rivojlantirishga qo'shgan hissalar shu bo'ladiki, ular materiyani harakatsiz, harakatni esa materiyasiz mavjud bo'lishi mumkin emas, deb hisoblaydilar. Ularning ta'limotiga ko'ra, harakat materiyaning mavjudlik usulidir, materiya harakati abadiy va mutlaq. Fransuz olimlarining materiyaning ichki faolligi haqidagi ta'limoti XVII asr materialistlarining materiya va harakat haqidagi qarashlariga nisbatan olg'a qo'yilgan yirik qadam edi. Ammo ular harakat shakllarining turli-tuman ekanligini va sifat jihatdan bir-biridan farq qilishini tushuna olmadilar. Ular harakatni jismlarning fazoda oddiy o'rin almashishi ko'rinishida tasavvur qilib, harakatning sababini tashqi ta'sirlardan qidirgan edilar. Shu sababli ular harakatning faqat bitta shakli — mexanik harakatni tan olar edilar.

Shu bilan birga, fransuz olimlari ba'zi evolyutsion g'oyalarni ham olg'a surganlar, ular organik dunyo noorganik dunyodan, yuqori organizmlar quyi organizmlardan kelib chiqqan degan fikrlarni aytganlar.

Dunyoni bilish masalasida fransuz faylasuflari sensualist edilar. Ular barcha bilimlarning manbaini moddiy predmetlarning sezgi a'zolariga ta'siri natijasida hosil bo'ladigan sezgilardan iborat deb bildilar. Sezgisiz bilish jarayoni bo'lmaydi, deb hisoblar edi Golbax. Sezgi, uning fikricha, miyada sodir bo'ladigan farq qiluvchi o'zgarishlardir, ong esa bu o'zgarishlarni idrok qilishdir.

Gelvetsiy o'zining “Aql haqida” asarida aql bizning sezgilarimizning yig'indisi deb ta'kidlaydi.

Fransuz materialistlari haqiqat va uning mezoni masalasi bilan ham alohida shug'ullanganlar. Haqiqat, ularning ta'limotiga ko'ra, fikrlar, g'oyalarning predmetlari va ular orasidagi bog'lanishlarga doimiy mos kelishidan iborat. Ular haqiqatning mutlaq va nisbiy tomonlarini hisobga olmadilar.

Inson fikri va g'oyalarning manbai tashqi dunyo ekanligi nuqtai nazaridan turib, fransuz faylasuflari Dekartning “tug'ma g'oyalar” nazariyasini har tomonlama tanqid qildilar. Ular kishilarda hech qanday «tug'ma g'oyalarning» bo'lishi mumkin emas, chunki har qanday fikr va g'oya tashqi dunyoning inson miyasiga ta'siridan keyingina hosil bo'ladi, deb hisoblar edilar.

Fransuz mutafakkirlari izchil determinist edilar, ularcha, olamda

birorta sababsiz voqea, hodisa mavjud emas. Ular ob'ektiv olamda faqat zaruriyat mavjud deb tasodifni butunlay rad etdilar. P.Golbaxning fikricha, tabiatda hech narsa tasodifiy yuz bermaydi, undagi hamma hodisa ma'lum bir qonunga amal qiladi, bu qonun ma'lum oqibatining sababiy va zaruriy bog'lanishidan iborat. Tabiatdagi butun voqea, hodisalar oldindan belgilangan, boshqacha tarzda bo'lishi mumkin emas, inson zaruriyatning qulidir, u hayotda bir daqiqa ham erkin emas. Ularning bu fikrlari taqdirga tan berishga olib keladi.

Fransuz materialistlari o'zlarining ko'pgina asarlarida dinga qarshi chiqib, uning mohiyati, jamiyatda tutgan o'rni haqida bir qancha fikrlarni bayon etadilar. Ularning fikricha, din odamlarga tabiat, jamiyat haqida to'g'ri tasavvur hosil qilishga, ijtimoiy adolatsizliklarning haqiqiy mohiyati, sababini anglashga, uni bartaraf etish yo'llarini bilib olishga yo'l qo'ymaydi. Shu bilan birga, din mehnatkashlarni qullikka va ochyalang'ochlikka mahkum etadigan podsho hokimiyatini qo'llab-quvvatlaydi. Ular din peshvolarini tanqid qilib, kishilarning qo'l-oyog'ini kishanlab qo'ygan din zanjirlarini parchalab, insoniy, ijodiy qobiliyatga keng yo'l ochish lozim, deb hisoblaydilar. Golbax ta'kidlaganidek, «kishilar manfaati xuddi shu diniy fikrlarning yo'q qilinishini talab etmoqda va sog'lom falsafa o'zini shu diniy chalg'itishlarning yo'q etilishiga butunlay bag'ishlashi lozim».

Fransuz olimlarining fikricha, kishi ijtimoiy muhitning mahsuli, ijtimoiy muhit qanday bo'lsa, kishi ham shunday bo'ladi. Demak, jamiyat hayotini yaxshilash uchun mavjud muhitni, sharoitlarni o'zgartirish kerak. Bu vazifani ularcha, faqat ma'rifatning rivoji orqaligina amalga oshirish mumkin. Ularning fikricha, har bir inson erkin tug'iladi, shuning uchun hamma baxtga, ozodlikka, adolatga babbaravar haqlidir. Bu ularning tabiiy, tug'ma huquqidir. Shuning uchun bo'lajak jamiyatning asosiy vazifasi - hamma kishilarni adolatli ravishda baxt huquqi bilan ta'minlashdir. Ammo ular ijtimoiy muhit ma'nosida mavjud siyosiy tuzumni, uning qonunlarini, ustqurmasinigina tushunar edilar. Natijada fikr jamiyatni boshqaradi, kishilarning fikri, ongi qanday bo'lsa, jamiyat ham, ijtimoiy muhit va uning tuzilishi ham shunday bo'ladi degan idealistik xulosa kelib chiqadi.

3.4. XVIII—XIX asr Nemis klassik falsafasi

Falsafa fanining rivojlanishida nemis faylasuflarining ham hissasi

katta. XVIII-XIX asrlarda Germaniyada falsafiy fikrlarning shakllanishida, bir tomondan, 1789-1794 yillardagi fransuz inqilobi va uning kishilik jamiyatining doimo o'zgarib turishi haqidagi xulosasi katta ahamiyatga ega bo'lgan bo'lsa, ikkinchi tomondan o'sha davr Germaniya ijtimoiy hayotiga ham o'z ta'sirini ko'rsatdi. Germaniya bu davrda nisbatan qoloq mamlakat bo'lib, nemis burjuaziyasi inqilobdan qo'rqar, shu bilan birga kapitalizmning rivojlanishidan manfaatdor edi. Nemis burjuaziyasining bu ikki yoqlamaligi o'sha davr falsafasida ham o'z ifodasini topdi.

Nemis klassik falsafasining asoschisi **Immanuil Kant** (1724-1804 yy.)dir. Kant falsafasining xususiyati shundaki, u materializmni idealizm bilan kelishtirishdan hamda bir-biriga qarama-qarshi bo'lgan falsafiy oqimlarni bir sistemada birga qo'shishdan iboratdir. Uning falsafasini ikki: tanqidiy falsafagacha bo'lgan (XVIII asrning 70 yillarigacha), tanqidiy falsafa davriga bo'lish mumkin. Kant o'z falsafasining dastlabki davrlarida asosan tabiatshunoslikning falsafiy masalalari bilan shug'ullandi. U 1785 yilda yozgan eng yirik asari «Butun umumiy tabiiy tarix va osmon nazariyasi»da Quyosh sistemasi koinotdagi boshlang'ich katta tumanlikning aylanma harakat qilishi natijasida kelib chiqqan, deb hisoblaydi. Bu jarayonning sababi «dastlabki turtki» emas, balki o'zaro tortilish va itarilish orasidagi ziddiyatdir. Shu sababli Quyosh sistemasidagi barcha sayyoralar, jumladan Yer ham Kant ta'limotiga ko'ra, uzoq davom etgan tabiiy tarixiy taraqqiyotning mahsulidir. Kantning bu xulosasi uning tabiat hodisalarini dialektik tarzda tushunganligidan dalolat beradi. Lekin u ilmiy materialistik qarashlarini din bilan bog'lashni lozim topdi. Uningcha, tabiat hodisalarining ma'lum tartibiga, muayyan qonuniyatga bo'ysinishida Xudoning karomati bor.

XVIII asrning 70 yillaridan boshlab Kant faoliyatining ikkinchi davri boshlanadi va «Sof aqlni tanqid» (1781y.), «Prolegomenlar» (1783y.), «Muhokama qobiliyatini tanqid» (1790 y.) kabi asarlarida o'zining transtsendantal yoki tanqidiy idealizm sistemasini asoslaydi. Bu asarlarida u o'z e'tiborini insonning bilish qobiliyati va imkoniyatlarini tahlil qilishga qaratib, ob'ektiv reallikning mavjudligini e'tirof etadi va uni «narsa o'zida» deb ataydi. Lekin uningcha, «narsa o'zida»ni bilish mumkin emas.

Kantning fikricha, «narsa, predmetlar bizning ongimizdan tashqari mavjud, biroq ular nimadan iborat ekanligini biz bilmaymiz va hech qachon bila olmaymiz ham...Biz ob'ektlarni bizning sezgilarimizga

qanday tuyulsa shunday bilishimiz mumkin, ammo aslida ular qanday, buni biz bila olmaymiz».

Kant inson bilimni ikki guruhga ajratadi: 1. Tajriba asosida hosil bo'ladigan bilimlar (aposteriori). 2. Tajribagacha yoki unga bog'liq bo'lmagan bilimlar (apriori). Fazo, vaqt, sababiyat kabi tushunchalar aprior bilimlar shakli bo'lib, bular tajriba natijasida hosil qilinadigan bilimlardan ustun turadi. Tajribaviy bilimlar alohida-alohida olingan, bir-biri bilan bog'lanmagan hodisalarni ifodalasa, tajribagacha bo'lgan aprior bilimlar esa hodisalar o'rtasidagi umumiy sababiy va zaruriy bog'lanishlarni, ya'ni qonuniyatlarni ifodalaydi.

Dunyo qonunlarining ob'ektiv xususiyatga ega ekanligini Kant mutlaqo tan olmaydi. Uning fikriga ko'ra, kishilarning idroki tabiatga qonunlar ato qiladi, shuning uchun ham inson aqli tabiatga moslashishi kerak emas, balki tabiat inson aqliga moslashishi lozim.

Kantning falsafa taraqqiyotidagi xizmatlaridan biri shu bo'ladiki, u keyinchalik Gegel tomonidan dialektikani yaratishda asos bo'lib xizmat qilgan antinomialarni ko'rsatib o'tdi.

Kantning ta'limotiga ko'ra, inson aqli tabiatan antinomialidir, ya'ni ziddiyatlarda ikkilanuvchidir. Shuning uchun qarama-qarshi fikrlarni bab-baravar isbotlash yo'li bilan asoslab berish mumkin. Masalan, olam ham nihoyalidir va ham chegaralari yo'qdir. Bo'linmas zarrachalar (atomlar) bor va bunday zararlar yo'q va hokazo. Uningcha, bu ziddiyatlar har qanday holda faqat zoxiriydir.

Kant axloq masalalariga ham katta e'tibor berdi. Uning nuqtai nazaricha, jamiyatdagi har bir kishining xulq-atvori, irodasi ob'ektiv reallikdan tamomila ajralgan va o'zgarmasdir. Aqlning asosi esa kishilar ongidagi o'zgarmas amir farmondir.

Kant mutlaq buyruqni (qat'iy imperativ) etikaning asosiy qonuni deb e'lon qildi. Bu buyruq uningcha, xatti-harakatning mazmuniga mutlaqo bog'liq bo'lmagan holda xulq-atvorning yalpi umumiy qonuni bo'la oladigan qoidaga amal qilishini talab etadi.

Kantning jamiyat hayotining tarixiy jarayonida antogonizmlarning roli, abadiy tinchlikni barqaror qilishda turli davlatlar uchun o'zaro foydali aloqalarni rivojlantirish haqidagi ta'limoti falsafaning keyingi rivojlanishiga g'oyat katta ta'sir ko'rsatdi.

Iogann Gotlib Fixte (1762-1814 yy.). Nemis sub'ektiv idealizmining yirik namoyondasi Kantning «narsa o'zida» haqidagi ta'limotini uloqtirib tashlab, bilish shaklining butun xilma-xilligini bir

sub'ektiv idealistik ibtidodan keltirib chiqarishga uringan. Bu ibtido shundan iboratki, faylasuf qandaydir mutlaq sub'ektiv «Men»ni nazarda tutib, unga benihoya aktiv faoliyat beradi, shundan keyin u olamni yaratadi. Boshlang'ich «Men» bu o'ziga xos «Men» emas, balki ongning axloqiy faoliyatidir. Ana shu mistik boshlang'ich «Men» alohida «Men»ni keltirib chiqaradi. Uni Fixte mutlaq emas, balki cheklangan inson sub'ekti yoki empirik «Men» deb tushunadi va bunga tabiat, ya'ni empirik tabiat qarama-qarshi turadi. Fixtning fikricha, absolyut sub'ekt «Men» va tabiat, ong va narsalar bir-biri bilan uzviy bog'langan, ularning hech birini ayrim ravishda bilib bo'lmaydi. Fixte ta'limotidagi dialektik fikrlar uning ijobiy tomonini hosil qiladi.

Fridrix Vilgelm Iozef Shelling (1775-1854 yy.) Fixtning sub'ektiv «Men»ga asoslangan falsafaga o'zining ob'ektivlik birlamchi degan fikrini qarama-qarshi qo'yadi. Shelling ob'ektiv idealizmning yangi shakli — ayniyat falsafasini yaratadi. Ob'ekt bilan sub'ektning ayniyat g'oyasi Shelling ta'limotining asosiy muammosini tashkil qiladi. Olamdagi barcha narsa va hodisalar uningcha, mutlaq ruhning ifodasidir. Materiya uningcha, ongdan tashqari mavjud bo'lgan reallik emas, balki mutlaq ruhning alohidagi holatidir. Shuning uchun materiya va ruhni bir-biriga qarama-qarshi qo'yish mumkin emas. Bilish Shelling fikricha, «Men»ning o'z-o'zini anglash deganidir. Demak, bilishning ob'ektini ong tashkil etadi va uning yordamida «Men» o'zligini anglaydi. Ruh, jon va ularning tasavvurlari o'zinint faoliyatini, o'zligini bilishga qaratilgandir.

Shelling falsafasida dialektika g'oyalari ham mavjud. Mutlaq ruh, «Men» uning fikricha, ob'ektivlik va sub'ektivlik kabi qarama-qarshiliklarning birligidan iborat. Ularning kurashi tabiat va jamiyatdagi narsa va hodisalar harakatining manbaidir. Uningcha, sub'ektivlik va ob'ektivlik birligidan iborat bo'lgan ruh (tezis), taraqqiyot jarayonida tabiatning shakllanishiga olib keladi (antitezis) va nihoyat tabiatdan yana ob'ektivlik va sub'ektivlikning birligi bo'lgan yuqori darajadagi ruhning taraqqiyotiga olib keladi (sintez).

Metafiziklarning fikriga qarshi chiqib, u tabiat doimo harakatda, uning manbaini qarama-qarshiliklarning birligi va kurashi tashkil qiladi degan g'oyani ilgari suradi. Tabiatda hamma narsa bir-biri bilan chambarchas bog'langan, shuning uchun ham ularni bir-biridan ajratib qarash noto'g'ri. Fazo va vaqt bir-biri bilan bog'langan. Shellingning mazkur fikrlari nemis klassik falsafasining yirik namoyandasi Gegel tomonidan yanada rivojlantiriladi.

Gegel (1770-1831 yy.) falsafasi XVIII asrning oxiri XIX asrning boshlaridagi nemis idealizimining cho'qqisi va nihoyasidir. Gezel to'g'risida so'z borganda uning falsafasidagi ikki tomonni — dilektik usul va metafizik konservatik tizimini farq qilmoq zarur. Agar dialektik usul o'zida «ratsional mag'zini» — taraqqiyot to'g'risidagi ta'limotida gavalantirgan falsafa shakli bo'lsa, uning diplomatik idealistik sistemasi esa konservativ taraqqiyotning to'xtab qolishini talab etadi va shuning natijasida dilektik usulga tubdan ziddir.

Gegel ob'ektiv idealizm nuqtai nazarida turib «olam aqli», «olam ruhi», «mutlaq g'oya» bilan ifodalangan har qanday ruhiy ibtido tabiat va jamiyatdagi barcha hodisalarning asosidir, real dunyodan tabiat va jamiyatdan ilgari ruhiy ibtido, «mutlaq g'oya», Xudo mavjud bo'lgan deb hisoblaydi.

Gegel ta'limoti bo'yicha mutlaq g'oya o'z taraqqiyotida uch bosqichni: tezis, antitezis, sintezni bosib o'tadi: 1) g'oyaning o'z bag'rida, «sof tafakkur stixiyasida» rivojlanishi. Bunda g'oya bir-biriga bog'liq, bo'lgan va bir-biriga o'tib turadigan mantiqiy kategoriyalar tizimini o'z mazmunini ochib ko'rsatadi; 2) g'oyaning «o'zi shakl» ko'rinishida, ya'ni tabiat shaklida rivojlanishi; 3) g'oyaning tafakkurda va tarixida («ruhda») rivojlanishi. Bu bosqichda mutlaq g'oya yana o'z-o'ziga qaytadi va inson ongi faoliyatining turli ko'rinishlarida o'z mazmunini payqab oladi.

Ammo Gezelning falsafiy sistemasida ijobiy tomonlari, ya'ni «ratsional mag'zi» ham mavjud. Bu uning dialektikasi va bilish nazariyasida o'z aksini topgan. Bu esa uning «Mantiqiy fani» asarida bayon etilgan. Bu asarida Gezel dialektikaning uch asosiy konun: 1.Qarama-qarshiliklarning birligi va kurashi qonuni. 2.Miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'tish qonuni. 3.Inkorni-inkor etish qonuni mohiyatini chuqur va atroflicha asoslab beradi. Shuningdek, uning asarlarida falsafaning barcha kategoriyalari ham tavsiflanib berilgan. Bilish nazariyasiga Gezelning qo'shgan hissasi shundan iboratki, u mantiqiy (mantiq) va bilish nazariyasining birligini asoslab berish bilan bir qatorda dialektik mantiqning birinchi kengaytirilgan tizimini yaratadi. Gezel bilish jarayonining xususiyatlari, haqiqatga erishish dialektikasi kabi masalalarni har tomonlama asoslab berdi. U dialektika qonuniyatlarini tabiat va ijtimoiy fanlarga tatbiq etib falsafaning hamma sohalarida chuqur iz qoldirdi. Gezel mantiq haqidagi ta'limotida mavjud olam bilan nazariy va amaliy faoliyatining muhim

qonuniyatlari aloqador ekanligini ko'rsatib bergan edi.

Nemis klassik falsafasining buyuk vakili faylasuf **Lyudvig Feyerbax** (1804-1872 yy.)dir. Feyerbax falsafada antropomantiquiy yo'nalish tarafdori edi. Ularning ta'biricha, inson tabiatining bir qismi, uning gultojidir. Shuning uchun dunyodagi hamma narsa insonga xizmat qilishi lozim. Falsafaning mavzusi inson va uning faoliyatidadir. Din insonga uning vafotidan keyingi dunyo haqida yo'l ko'rsatadi, falsafa unga shu dunyoda qanday yashashi kerakligini ko'rsatadi.

Feyerbax fikricha, tabiat faqat inson orqali o'z-o'zini payqaydi va o'zi to'g'risida fikrlaydi. Tafakkurni borliqdan, ongni materiyadan ajratib qo'yuvchi idealistlarni u keskin tanqid qilib, tafakkurning borliqqa munosabati masalasi eng avvalo inson masalasi ekanligini ta'kidlaydi, chunki anglash va fikr qilish insonning xususiyatidir.

Feyerbax ta'limotiga ko'ra, fazo va vaqt materiyaning borliq, shakllari, atributidir, harakat esa materiyaning mavjudlik usulidir.

Feyerbax Gegelning idealistik falsafasini din bilan yaqin aloqada deb hisobladi. Shu tufayli, uning fikricha, dindan qutilish uchun Gegelning idealizmdan mutlaq ozod bo'lishi lozim. Feyerbax Gegel falsafasini, uning idealizmini tanqid qilish jarayonida undagi «ratsional mag'zini» ko'ra olmadi, ya'ni u Gegelning dialektik usulini, undagi o'zaro bog'lanish va taraqqiyot ta'limotini uning idealizmi bilan birga rad etdi.

Feyerbax dunyo va uning qonunlarini bilish mumkinligini inkor qiluvchi Kant agnostitsizmini tanqid qildi. U moddiy dunyoda inson tomonidan hali bilinmagan narsa va hodisalar juda ko'p ekanligini ta'kidlaydi, lekin inson ularni fan va amaliyotning taraqqiyoti davomida bilib olishga qodir, deb hisoblaydi.

XIX asrning o'rtasida nemis faylasuflari **Karl Marks** (1818-1883 yy.) va **Fridrix Engels** (1820-1895 yy.) dialektik va tarixiy materializm deb nomlangan falsafani yaratdilar. **V.I.Lenin** (1870-1924yy.) tomonidan rivojlantirib sobiq Ittifoqda 70 yil davomida hukmron mafkura sifatida kishilarning ongiga majburan singdirilib kelingan mazkur falsafiy ta'limot ijtimoiy hayot, madaniyat, fan va boshqa sohalarda ko'pgina salbiy oqibatlarining kelib chiqishiga sabab bo'ldi.

3.5. Rus falsafasi

Rus falsafasi taraqqiyoti ikkita bir-biridan sifat jihatidan ajralib turadigan davr mavjudligi bilan tavsiflanadi: 1) XI-XVII asrlar; 2) XVII

asr oxiridan XIX asrgacha bo'lgan vaqtni o'z ichiga qamrab oladi.

Birinchi davrda asosan diniy-falsafiy qarashlar taraqqiy etib, unda olam Xudo tomonidan yaratilgan, insoniyat tarixi Xudoning marhamati bilan iblisning qora niyati o'rtasidagi kurashdan iborat, inson hayotining o'tkinchi, ruhning o'lmasligi, abadiyligi haqidagi g'oyalar o'z aksini topadi. X asrda qadimgi rus o'lkalarida yashagan xalqlar tomonidan xristianlik dinining qabul qilinishi bu yerda falsafiy fikrning shakllanishi va rivojlanishiga katta ta'sir ko'rsatdi. Bu borada kievlik metropolit Illarionning “Qonun va yaxshilik haqida so'z”, “Ibodot” kabi asarlarini ko'rsatib o'tish joizdir. Shuningdek, “Igor qo'shini haqida so'z” (XII asr), “O'tkinchi yillar qissasi” (XI-XII asrlar) va boshqa adabiy yodgorliklar rus xalqining tarixi, madaniyati, ijtimoiy-falsafiy qarashlari to'g'risida qimmatbaho manbalar bo'lib hisoblanadi.

XVII asrning oxiridan boshlab rus falsafasi taraqqiyotida yangi davr boshlandi. Bu davr Pyotr I ning Yevropa madaniyati, fan va texnika yutuqlarini Rossiyaga singdirish harakatlari bilan uzviy bog'langan bo'lib, u tabiat va jamiyat taraqqiyotiga ilm-fan nuqtai nazaridan yondashishga qaratilgan ilmiy-falsafiy fikrlarning vujudga kelishi bilan tavsiflanad

Ushbu davri rus falsafasining yirik namoyondalaridan biri **M.V.Lomonosov** (1711-1765 yy.) edi. Uning ijodiy faoliyati nihoyatda har tomonlama bo'lib u kimyo, fizika, filologiya, she'riyat, tarix va boshqa fanlarning rivojlanishiga katta hissa qo'shgan.

Lomonosov o'z davrining madaniyatida hukmron bo'lgan safsatabozlik qarashlariga qarshi chiqdi. Idealistik nazariyalarga u tabiat jismlarining tabiiy kelib chiqishi haqidagi g'oyalarini qarama-qarshi qo'ydi. “Yer qatlamlari” asarida o'simlik va hayvonot olamining evolyutsiyasi haqidagi farazni ilgari surdi va tabiatni o'rganish zarurligini isbotlab berdi.

Lomonosov fikricha, tabiatdagi hamma narsalar materiyadan (atomlardan) tashkil topgan. U qadimgi atomistik nazariyani qo'llab-quvvatladi. Barcha narsalar atomdan tashkil topgan bo'lib, ular o'z navbatida mayda zarrachalar (korpuskulalardan) iborat, deb hisobladi. Korpuskulalar yoki molekulalarning turlicha qo'shiluvi narsalarning xilma-xilligini belgilaydi.

Tabiat o'z qonuniga ega bo'lib, jismlardan tortib atomlargacha barcha hodisalar va o'zgarish jarayoni ana shu qonuniyatga bo'ysunadi, unga muvofiq vujudga keladi. Shuning uchun ular qandaydir tashqi

kuchga muhtoj emas.

Lomonosov materiya doimo harakatda, rivojlanishda degan g'oyani olg'a surgan, u materiya va harakatning saqlanish umumiy qonunini kashf etadi. Bu qonunni u 1748 yil 5 iyul kuni Eylerga yozgan maktubida ta'riflab bergan edi. Uning bu kashfiyoti XVIII asr tabiat fanlarida ilmda hukmron bo'lgan salbiy qarashlarga qat'iy zarba beradi.

Lomonosov “Issiq va sovuqning sababi haqida o'ylar” asarida issiqlik yaratuvchi materiyaning alohida turli sifatidagi teplorod tushunchasini rad etadi va issiqlik jarayonlarining sababini materiya zarralarining harakatidan izlamoq kerak deb ko'rsatadi. Uningcha, materiyaning asosiy xossalari: ko'lamlilik, inertsiya kuchi, shakl, o'tkazmaslik va mexanik harakatdan iborat. Shuningdek, Lomonosov “birinchi turtki”ni ham tabiatning rivojlanish sabablaridan biri deb hisoblaydi.

Lomonosovning bilish nazariyasiga ko'ra, tashqi olam sezgilarimizning manbaidir. U Dekartning “tug'ma g'oyalar”i bilan Lokkning “ikkilamchi sifatlar” ta'limotiga qarshi chiqdi. Predmet va hodisalarning ichki sababini bilish uchun tajriba bilan tafakkur birligi zarur va u nazariy xulosalar orqali tekshirilishi lozim. Hissiy qabul qilish va ilmiy tushuncha birligi moddiy olamning turli qiyofasini beradi .

Ijtimoiy hodisalarni tushunishda Lomonosov ma'rifatchilik nuqtai nazariga qo'shiladi va jamiyat hayotini faqat maorif vositasi bilan va xulq-atvorni takomillashtirish yo'li bilan yaxshilash mumkin, deb o'ylaydi.

A.N.Radishchev (1749-1802 yy.) Rossiyadagi ilg'or fikrlarning namoyondasi. Uning falsafiy qarashlari “Inson, uning o'lishi va o'lmasligi haqida” asarida o'z ifodasini topgan. U moddiy dunyo ob'ektiv mavjud, u turli xil sifat, xususiyatlarga: og'irlik, shakl, harakat, rang va boshqalarga ega, materiya va harakat bir-biri bilan uzviy bog'liq, degan edi. Inson o'limidan keyin uning ruhi abadiy yashashi mumkinligini tasdiqlaydigan hech narsa yo'qligini ko'rsatgan. Bilish nazariyasiga doir fikrlarini bildirganda uningcha inson o'z bilimlarni sezgilar yordamida olamdan oladi, deb hisoblagan. U Dekartning “tug'ma g'oyalariga” qarshi chiqdi hamda tashqi olam inson bilimining manbai ekanligini asosladi.

XIX asrda Rossiyada ijod qilgan **V.G.Belinskiy** (1811-1848 yy.), **A.I.Gertsen** (1828-1889 yy.), **N.G.Chernishevsiy** (1820-1880 yy.), **N.A.Dabrolyubov** (1836-1861 yy.), **N.P.Ogaryov** (1813-1877 yy.)lar

ham falsafiy tafakkur rivojiga katta hissa qo'shganlar. Ular M.V.Lomonosov, A.I.Radishchev hamda nemis klassik faylasuflari Gegel, Feyerbaxlarning ilmiy falsafiy merosini atroflicha o'rganib chiqishdi, undagi ilg'or fikrlarni hisobga olib, yangi falsafiy ta'limot yaratdilar. Ular fikricha materiya birlamchi, ong yuksak darajada tashkil topgan materiyaning mahsuli, shu tufayli u ikkilamchidir. Dobrolyubov dunyodagi barcha jismlar harakat va rivojlanishda bo'lgan yagona materiyaning turli-tuman holatlaridan iborat: materiya abadiy, u hech kim tomonidan yaratilmagan va yo'qolib ketmaydi, u faqat o'zining shaklini o'zgartiradi xolos, dunyoda materiyaning ajralgan hech qanday kuch yo'q, deb ta'kidlaydi.

Rus ma'rifatparvarlarining katta yutuqlaridan biri ularning tabiat qonunlarining ob'ektiv xususiyatga ega ekanligini ilmiy asoslab berganliklari bo'ldi. Ular fikricha, faqat tabiatgina emas, uni boshqarib turuvchi qonunlar ham ob'ektiv mavjuddir. Chernishevskiy Kant va uning izdoshlarining qonunlar faqat bizning ongimizda mavjuddir, degan xulosasiga qarshi chiqib, tabiat qonunlari inson aqlining mahsuli emas, ular ongdan tashqarida va unga bog'liq bo'lmagan holda mavjuddir, deydi.

Chernishevskiy fikricha, tabiatdan g'oyalarni izlash samarasizdir, chunki u har xil sifatga ega bo'lgan turli-tuman materiyaning tashkil topgan. Inson materiya taraqqiyotining umumiy zanjirida joylashgan. U toshdan tortib, o'simlikkacha, daraxtdan hayvonot dunyosigacha, jumladan insonning o'zi ham materiyaning turli uyg'un birikmalaridandir, deb ta'kidlaydi.

Gertsen materiya va ruh chambarchas bog'langan, shuning uchun ularni bir-biridan ajratishga hojat yo'q, deb ko'rsatadi.

Rus demokratlari dinga qarshi keskin kurash olib bordilar. Ular fikricha, din xalq ommasini onginig zaharlovchi, hukmron sinf manfaatlariga xizmat qiluvchi vositadir. Din kishilarning tabiat kuchlari oldidagi ojizligidan kelib chiqadi. Ular fikricha, inson dunyoni bilishi mumkin. Bilish jarayoni hissiy va mantiqiy jihatlardan tashkil topgan. Ular ob'ektiv dunyoni bilish mumkinligini tan olmaydigan skeptik va agnostiklarni qattiq tanqid ostiga oldilar. Belinskiy skeptitsizm va agnostitsizmni og'ir va xavfli kasalga o'xshatib, “fikrning paraliz bo'lishi”, deb tavsiflaydi. Chernishevskiy Kantning “narsa o'zida”ni bilish mumkin emas, degan fikrlariga qarshi kurashadi.

Rus demokratlari dialektikaga oid chuqur farqlarni bildirdilar. Ular

Gegel dialektikasini yuqori baholagan bo'lsalarda, uning ta'limotidagi kamchiliklarni ham atroflicha ochib tashladilar.

Ular metafiziklarga qarshi chiqib, tabiat va ijtimoiy hayotni doimo rivojlanishda va o'zgarishda, deb hisoblaydilar. Hayot, Belinskiy fikricha, betinim harakat va rivojlanishdadir. “Yashash” olg'a qarab rivojlanish”, demakdir, degan qoidaga asoslanib, Gegelning “doira bo'ylab taraqqiyot” ta'limotiga qarshi chiqdilar.

Harakat va rivojlanishning sababini narsa va hodisalarning o'zidan qidiradilar. Rivojlanishning manbai ichki qarama-qarshiliklar kurashidadir.

Rus taraqqiyparvarlari falsafa tarixida birinchi bo'lib falsafiy ta'limotlarni sinflar va siyosiy partiyalar kurashi bilan sug'orilganligini ko'rsatdilar. Ular siyosiy va falsafiy nazariyalar har doim ham yuz berayotgan hodisalar ta'sirida bo'lishini, bular esa hayot hodisalari yuz berishini tezlashtirishga yoki sekinlashtirishga qaratilganini ta'kidlaydilar.

Rus ilg'or demokratlarining falsafa tarixida tutgan o'ziga xos o'rni, ular dunyo hodisalarini tushuntirishda XVII asr faylasuflariga nisbatan bir qadam oldinda bo'lganliklaridadir. Shuningdek, ular falsafasi, oldingi materialistik ta'limotlardan farqli o'laroq, jamiyat a'zolarini harakatga, jamiyatni o'zgartirishga undaydigan ta'limot edi.

Rus falsafasida materialistik dunyoqarash bilan bir qatorda diniy falsafiy qarashlar ham taraqqiy etgan. Ular markazida e'tiqod va bilim asosiy o'rin egalladi.

Diniy falsafaning yirik namoyondalari **V.Solovev** (1853-1900 yy.), **Berdyayev** (1870-1948 yy.), slavyanofillar falsafasining tarafdorlari **S.N.Bulgakov**, **P.A.Florenskiy**, kantchilik guruhiga **N.O.Loskiy**, **S.L.Frank**, **G.G.Shpnetlar** ham o'ziga xos falsafiy fikrlarni bildirishga muvaffaq bo'lganlar.

XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlab rus falsafasi taraqqiyotida uchinchi davr boshlandi. Bunda G.V.Plexanov (1856-1918 yy.) katta rol o'ynadi. Plexanovning falsafiy fikrlari uning “Tarixga monistik qarashning rivojlanishi masalasiga doir”, “Materializm tarixiga oid ocherklar”, “Tarixda shaxsning roli masalasiga doir” va boshqa asarlarda bayon etilgan.

Plexanov tarixni materialistik g'oyalar asosida tahlil etib, ijtimoiy borliq va ijtimoiy ong munosabatlarining murakkabligini ko'rsatdi. U dinning kelib chiqishi, jamiyatda tutgan o'rni hamda uning ijtimoiy

ongning boshqa shakllari bilan aloqadorligi haqida o'z fikrlarini bayon etdi.

Rossiya falsafiy tafakkurini rivojlantirishda **V.I.Lenin** (1870-1924 yy.) o'ziga xos hissa qo'shgan. U XIX asr oxirida tabiat fanlari sohasida ro'y bergan tub o'zgarishlarning sabablarini tahlil qilib, fizikaviy idealizmning mohiyatini ochib berdi. U o'zining asarlarida dialektika nazariyasi, dialektika va metafizikaning qarama-qarshiligi, idealizmning gnoseologik ildizlari, shuningdek jamiyat taraqqiyotiga oid bir qancha masalalarni yoritib berdi.

3.6. XX asr falsafasi

Demak, qadimgi Sharq, O'rta Osiyo, Garb falsafasining markazida borliq, tabiat, ong, inson, jamiyat, ularning mohiyati va rivojlanish qonuniyatlari, bir-biriga ta'siri va o'zaro aloqadorligi, voqelikni bilish yo'llari kabi muammolar asosiy o'rinni egallab kelgan. Mazkur muammolar hozirgi davr falsafasining ham diqqat markazida turibdi. Lekin, avvalgi davrlarga nisbatan, yuqorida ko'rsatib o'tilgan muammolar hozirgi kunda keng va chuqurroq qiziqish uyg'otmoqda. Buning boisi shundaki, fan taraqqiyoti va amaliyot bizga mazkur masalalarning yangi tomonlari, murakkab qirralarini ochib bermoqda, ular esa o'z navbatida yangicha falsafiy yondashishni taqozo etmoqda.

XX asr falsafasining xususiyati shundan iboratki, falsafaning yuqorida qayd qilingan an'anaviy masalalari bilan bir qatorda hozirgi davr taraqqiyotidan kelib chiqqan bir qator yangi muammolarda ham o'z ifodasini topgan. Buni biz psixoanaliz (ruhiy tahlil) falsafasidan yaqqol ko'rishimiz mumkin. Mazkur falsafiy oqimning yirik namoyondalari **Zigmund Freyd** (1856-1939 yy.), **K.Yung** (1875-1961 yy.), **E.Fromm** (1900-1980 yy.) hisoblanadi.

Z.Freydning fikricha, har bir kishida ong va ongsizlik tomonlari mavjud. Ong ostida katta miqdorda ilgaridan saqlanib kelayotgan ichki kechinmalari, iztiroblari uning tashqi ong faoliyati va harakatlarini belgilaydi.

Odamlarning bolalik davriga xos bo'lgan iztiroblari, kechinmalari ong tomonidan «esdan chiqarib», ongsizlik diyoriga qarab siqib yuborilgan. Har bir kishi o'zida katta miqdorda qo'rquv, ilohiy kuchlarga ishonch hissiyotlarini saqlab yuribdilar. Ular kishilarni qiynab har xil asab kasalliklarini keltirib chiqarishga sabab bo'lmoqdalar.

Z.Freyd o'zining «Я», «Оно», «Тотем и табу», «Толкование сновидений», «Психопатология обыденной жизни» va boshqa asarlarida inson ongi uchta darajadan tarkib topgan, deydi: 1. Mendan yuqori (Сверх Я — сверхсознание). Unga odob-axloq qoidalari, axloqiy nazorat, ota-onalar tomonidan man etilgan qoidalar kiradi. 2. Ong-Men (Я). 3. Ongsizlik-U (Оно). Bunga ong tomonidan siqib chiqarilgan instinktlar, iztiroblar, jinsiy, agressiya instinktlari kabilar kiradi. Mazkur instinktlar insonlarga ilgari hayvoniy va ibtidoiy hayotdan meros bo'lib o'tgan.

Ongga (Menga) doimiy ravishda, bir tomondan, Mendan yuqori (сверх Я) tomonidan man qilingan qoidalar, ikkinchi tomondan, ong ostidagi-ongsizlik — U (Оно) instinktlari ta'sir ko'rsatib turadi. Shu tufayli kishilar turli asab kasalliklariga muhtal bo'ladi.

Oddiy kishilar mazkur holatdan o'zidagi ongsizlikni san'at, fan, ijtimoiy faoliyatga safarbar etish orqali chiqishga muvassar bo'ladilar. Shuning uchun ham buyuk san'at asarlari, ilmiy kashfiyotlar, odatda ongsizlik instinktlarining ta'siri ostida yuzaga keladi.

Z.Freyd ta'limotini uning shogirdi K.Yung yanada rivojlantiradi, mazmunan boyitadi. K.Yung kishilarda shaxsiy ongsizlikdan tashqari kollektiv, «urug'» ongsizlik mavjud degan g'oyani ilgari suradi.

Kollektiv ongsizlik, ajdodlarimiz tabiat bag'rida yashagan davrda mujassamlashgan va avloddan-avlodga meros bo'lib o'tib kelayotgan kechinmalarni, iztiroblarni tashkil etadi. Inson ongi ham shaxsiy ham kollektiv kechinmalar, iztiroblar ta'siri ostida rivojlanadi. Mazkur kechinmalar odatda uxlagan vaqtda tush ko'rish jarayonida yaqqol namoyon bo'ladi, deydi K.Yung.

E.Fromm, Z.Freyd ta'limotini ijtimoiy munosabatlarni tahlil etishga tadbiq etib, bir qator yangi fikrlarni ilgari suradi.

Pozitivistlar barcha haqiqiy, «ijobiy» (pozitiv) bilimlarni ayrim fanlarning natijasi yoki ularni sintetik birlashtirish natijasi sifatida olish mumkin deydi. Ular real voqealikni chuqur tadbiq, qilishga qaratilgan falsafa alohida fan bo'lish huquqiga ega emas, deb da'vo qilganlar. Pozitivizm XIX asrning 30-40 yillarda vujudga kelgan. Uning asoschisi fransuz faylasufi O.Kont hisoblanadi. Pozitivizm uchta asosiy ko'rinishga ega: 1) O.Kont pozitivizmi; 2) Empiriokrititsizm; 3) Neopozitivizm.

Kont fan o'zidan ustun turuvchi hech qanday falsafaga muhtoj emas degan g'oyani ilgari suradi. Kont fikricha, fan falsafaning

«metafizik» muammolari bilan qiziqmaydi, u idealizmni ham, materializmni ham rad qiladi. Mohiyat va sababni ochib beradigan da'voga taalluqli metafizik qoldiqlar fandan haydab chiqarilishi kerak. Shuning uchun fan hodisalarini izohlamaydi, balki izlaydi va «nima uchun» degan savolga emas, balki «qanday» degan savolga javob beradi.

Pozitivizm tabiiy-ilmiy kashfiyotlarni aqliy-falsafiy nazariyalarga qarama-qarshi qo'yadi va mutlaq to'g'ri deb qabul qiladi.

Pozitivizmning ikkinchi tarixiy shakli — R.Avenarius va E.Max empiriokrititsizm (maxizm) falsafasining vazifasi barcha fanlarning umumiy xulosalarini sistemalashtiradigan «sintetik» sistemasining nazariyalaridan iborat bo'lmasdan, balki ular ishlab chiqqan sub'ektiv-idealistik asosi ilmiy bilish nazariyasini yaratishdan iborat deb biladi. Masalan, Max sezgini inson bilishi mumkin bo'lgan yagona «reallik» yoki butun mavjudotning «elementi» deb qaraydi.

XX asrning 20-yillarida neopozitivizm vujudga keldi. Uning vujudga kelishida ingliz mantiq olimi, matematik va faylasufi B.Rassel va avstriya faylasufi L.Vitgenshteyn muhim rol o'ynadilar. Mantiqiy pozitivizm o'tgan asrning 20-yillari boshlarida M.Shlik tomonidan tashkil qilinib, uning tarkibiga R.Karnap, O.Neyrat va boshqalar kelib qo'shilgan «Vena to'garagi» vujudga keldi, Shunga o'xshash qarashlarni Berlindagi «Empirik falsafa jamiyati» (G.Reyxenbax, V.Dubislav), Varshava maktabi (K.Vidunovich, L.Xvistek) a'zolari rivojlantirdilar. Angliyada esa bu qarashga A.Dj.Ayer qo'shildi. A.Puankare konventsializmi va pragmatizmning bir qator g'oyalari bilan to'ldirilgan maxizm neopozitivizmning asosiy g'oyaviy manbai hisoblanadi.

Neopozitivistlar dunyo haqidagi barcha bilimlarimizni faqat konkret empirik fanlar beradi, deb ta'kidlaydilar. Afsuski falsafa xususiy fanlardan tashqari, dunyo haqida birorta yangi qoidani ko'tarib chiqara olmaydi, hech kanday dunyo tasvirini yarata olmaydi. Uning vazifasi fanlar va ayrim bilimlarning xulosalarini mantiqiy tahlil qilish va tushuntirishdan iborat.

Neopozitivistlar falsafani faqat tilning mantiqiy tahlili bilan aynan bir narsa degan holda falsafadan falsafiy muammolarni chiqarib tashlashga va bu bilan uni amalda yo'q qilishga harakat qiladilar.

Neopozitivistlar mantiqiy tahlil qilishning muhim vazifalaridan biri mazmunga ega bo'lgan gaplarni ilmiy nuqtai nazarda mazmundan mahrum bo'lgan gaplardan uzoqlashtirish va fanni «mazmunsiz»

gaplardan «tozalash»dan iborat deb biladilar. Empirik tajribada sinab ko'rilgan gaplar haqiqiy, sinab ko'rilmaganlarini esa soxta deb hisoblaydilar. Ana shunga suyanib, neopozitivistlar falsafaning muammolarini sinab ko'rilishi mumkin bo'lmagan soxta muammolar deb qaraydilar.

Verifikatsiya yoki sinab ko'rish neopozitivizm nuqtai nazarida gapni tajriba («hissiy ma'lumotlar, kuzatishlar»)ning ayrim oxirgi amallari bilan taqqoslashdan, yoxud uni xuddi shu faktni qayd qiladigan gap bilan taqqoslashdan iborat. Shu tariqa gap sezgi yoxud sezgidan kelib chiqadigan gap bilan taqqoslanadi. Neopozitivizm shu tarzda o'z davrida ingliz faylasuflari Berkli va Yum bayon qilgan sub'ektiv idealistik bilish nazariyasining asosiy g'oyasi («ongimizdagi faktlardan yoki bu faktlar haqidagi fikrlardan boshqa narsani bila olmaymiz va bilishimiz mumkin emas»)ni qayta ta'kidlaydi.

Verifikatsiya tamoyili fanda real qo'llaniladigan sinashning elementar tamoyilidir. Agar «ko'chada yomg'ir yog'moqda» degan gapni tushunishimiz kerak bo'lsa, uni biz, ko'chaga qarab tekshirib ko'ramiz. Bu elementar usulni umumiy tamoyilga aylantirish noto'g'ri bo'ladi, chunki fanning ko'pgina haqiqatini hissiy verifikatsiya yo'li bilan isbotlab berish mumkin emas.

XX asrning 30-yillarning o'rtalariga kelib, mantiqiy pozitivistlar o'zlarining ta'limotini qayta ko'rib chiqishga majbur bo'ldilar. Agar ilgari ular fan tilining mazmun tomoniga e'tibor bermasdan faqat shaklan sintaksis qoidalari bilan shug'ullanib kelgan bo'lsalar, 30-yillarning oxiriga kelib mantiqiy pozitivistlar ishlarida ko'pincha semantik problemalarga, ya'ni so'z va ifodalarning mazmuni muammolariga e'tibor bera boshladilar.

Semantik muammolar mantiqi A.Tarskiy va pragmatizmga yaqinroq bo'lgan amerikalik pozitivist U.Morrisning ishlarida yaqqol ko'rina boshladi. Shundan boshlab tilni tahlil qilish uch sohaga ajratiladi. Tilning uni qo'llayotganlarga munosabati — pragmatika; uning yordamida ta'bir qilinayotgan narsa o'rtasidagi munosabat — semantika; til ifodalari o'rtasidagi munosabat — sintaksis. Uch qismdan iborat ta'limot semantika nomini oldi.

Neopozitivistlar so'z va belgilarning mazmuniga e'tibor berishga o'tish bilan o'zlarining tahlil qilish ob'ektiga katta ilmiy va amaliy ahamiyatga ega bo'lgan (masalan, elektron hisoblash kurilmasini yaratish uchun bir qator mantiqiy, lingvistik, psixologik) muammolarni

kiritadi. Semantika muammolarning umumiy zaminida tilning kommunikatsiya shakllari va ahamiyatini tahlil qilishga turli tomonlardan yondashgan har xil maktablar va oqimlar uchrashadilar. Karnap va Tarskiy guruhi matematik mantiqiy masalalar bilan bog'langan simvolik ifodalarni tadqiq qilishga kirishdilar. Richard Ogden tarafdorlari lingvistika bilan bog'liq holda semantika muammolarini ishlay boshladilar. Korjibskiy, S.Cheyz va boshqalarning «umumiy semantika» deb nomlangan guruh ijtimoiy munosabatlarni «yaxshilash», ijtimoiy ziddiyatlarni «hal qilish» uchun tilni semantik tahlil qilishdan foydalanishga urindilar. So'nggi guruh tarafdorlarining fikriga ko'ra, mazkur so'zni ifodalaydigan unga mos «referent» yoki yagona hissiy faktni topish mumkin bo'lgan so'zlarga ahamiyatga ega bo'larmish. Bundan kelib chiqadiki, mavhum «kapitalizm», «fashizm», «agressiya», «ekspluatatsiya» kabi ko'pgina so'zlar hech qanday mazmunga ega bo'lmaydi. Odamlar umumiy tushunchalar real mavjudligini o'ylab, o'zida doimiy tashvish, ziddiyat va nizolar manbaini yaratadilar. Urushlar, siyosiy kurashlar, turli to'qnashuvlarning sababi so'zlarni noto'g'ri qo'llash oqibati emish.

Pragmatizm — yunoncha «pragma» so'zidan olingan bo'lib, amaliyot degan ma'noni bildiradi. Pragmatizm har xil idealistik va diniy oqimlarning qo'shilishidan tarkib topgan XX asr falsafasidir. Uning asoschisi **Charlz Pirs** (1839-1914 yy.), Pragmatizmning yirik namoyondalaridan **Uilyam Djems** (1842-1920 yy.), **Djon Dyui**, **Uinn** va boshqalar.

Mazkur falsafiy oqim ayniqsa AQShda keng tarqalgan, chunki u o'zining chiqib kelishi, qarashlari va maqsadlari bilan mazkur mamlakatda keng tarqalgan tadbirkorlarning, ya'ni o'rta sinfnining maqsadlarini ifodalaydi.

Pragmatizm paydo bo'lishidanoq eski falsafiy qarashlardan voz kechib inson harakati, faoliyati tahliliga asoslangan falsafiy tushunchalarni ilgari suradi. Inson faoliyati uning hayoti tarzini, yashash shaklini tashkil etar ekan, ana shu faoliyatni yaxshilashning yo'llari, tezlashtirish vositalari bormi, degan savolga javob qidiradilar.

An'anaviy falsafaning bilish nazariyasini tanqid qilib, inson faoliyatida bilish emas, ishonch va uning mustaqilligi alohida o'rin tutadi degan g'oyani ilgari suradi. Inson bilmaslikdan bilishga emas, shubhadan, ikkilanishdan ishonchga qarab borishi kerak.

Pragmatizm ta'limotida haqiqat muammosi asosiy o'rin egallaydi.

Haqiqat, kishilar manfaatiga xizmat qiladigan, ularni muayyan maqsadlarga yetaklovchi, undovchi tushunchadir. Boshqacha aytganda, haqiqat muvaffaqiyatga erishish, kishilar maqsadining amalga oshishidir. Haqiqatning mezonini, Dyui fikricha, kishilarga uning nafi, foydasi qay darajada tegishliligi tashkil etadi.

Yerning hosildorligini dehqon kuzda ekinlarni yig'ishtirib olgan daromadga qarab aniqlaydi, — deydi Dyui.

Ekzistentsializm (lotincha «*existentia*» — yashash, mavjudlik so'zidan olingan) yoki «yashash falsafasi» — hozirgi zamon falsafiy ta'limotlarining eng ko'p tarqalganlaridan biri. Ekzistentsializm falsafa sifatida XX asrning 20-yillarida vujudga kelgan. Uning asosiy vakillari Germaniyada M.Xaydegger, K.Yaspers, Fransiyada P.Marsel, Sh.T.Sartrlardir.

Ekzistentsial muammolar egzistentsialistlar uchun falsafiy qarashlarning barcha sohalarini tashkil qiladi, ya'ni insonning yashashidan kelib chiqadigan muammolar hisoblanadi. Individning yashashi va o'limi, yoxud «yashash usuli»ning barchasidagi tashvishlar va o'lim oldidagi doimiy qo'rquv — mana shularning hammasi egzistentsialistlarni hayajonlantiradigan masalalaridir. Ekzistentsialist uchun faqat o'zlarining xususiy yashashi va uning yo'qlik harakati ahamiyatlidir.

Ekzistentsialistlar falsafaning predmeti — borliq deb e'lon qiladilar. Lekin, ular fikricha, «borliq» tushunchasi aniqlab bo'lmaydigan narsa bo'lib, uni hech qanday mantiqiy tahlil qilish mumkin emas. Shunday ekan borliqqa kirib borish uchun boshqacha, g'ayri ilmiy, irratsional yo'lni izlash kerak emish.

Narsalarning borlig'i butunlay anglab bo'lmaydigan bo'lsa ham, egzistentsialistlarning fikricha, borliqning bitta turi biz uchun yetarli darajada ma'lum: bu faqat o'zimizning mavjudligimizdir. Lekin yashash, ular fikricha qandaydir ichki va ifodalanmaydigan tushunchadir: yashashlik hech qachon ob'ektiv ifodalab bo'lmaydigan narsa, chunki biz o'zimizga chetdan qarashga qodir emasmiz. Uni shuningdek, ratsional bilish ham mumkin emas, uni tushunishning birdan-bir usuli bevosita ichki tuyg'ularimiz bilan boshdan kechirishdan iborat.

Ekzistentsializm — bu shunday falsafaki, uning yagona predmeti insonning yashashligi, aniqrog'i yashashlik kechinmasidir. Turli xil yashashlikning borliq usullari ichidan egzistentsialistlar yashashlikni to'laroq ochib beradiganlarini izlaydilar. Qo'rquv yashashlikni to'laroq

ochib beradigan usullardan biridir. Daniyalik S.Kerkegor izidan borib, ekzistentsialistlar qo'rquvni barcha yashashlikning asosida yotadigan kechinmasi deb hisoblaydilar. Qo'rquvning bilish sohasidagi ahamiyati, ekzistentsialistlar ko'rsatib o'tishicha shundan iboratki, u yaxshilikning o'zining poyoniga, nihoyasiga ro'para qilib qo'yadi, uni yo'qlik yoki hech narsa bilan qarama-qarshi qilib taqqoslaydi. Hech narsaga bo'lgan yashashlik munosabatida yashashlikning o'zi oydinlashadi. Qo'rquv sharoitida dunyo qavsga olinganday bo'ladi va inson o'zi bilan tanholikda, o'zining mavjudligida qoladi.

K.Yaspersning taxminicha, inson yashashi (hayoti) «chegara vaziyati»da oydinlashadi. Bu o'lim, azob, uqubat, kurash, aybdorlik, diniy jazava, ma'naviy nogironlik va hokazolar. Faqat mana shu paytlarda inson haqiqiy bo'lmagan, kundalik, oddiy sharoitlarda yashiringan o'zining chinakam yashash usulini o'z ixtiyori bilan tanlab oladi. Albatta kishilar hayotida qayg'u ham, kasallik ham, azob ham bo'ladi, ularning borligini inkor qilish mumkin emas. Ammo azob, qo'rquv va o'limni inson yashashining asosi va negizi deb hisoblash uchun, ijtimoiy hayotning tanazzuliga yuz tutgan davri uchun xarakterli bo'lgan aqliy kayfiyat bo'lishi kerak.

S.Kerkegorning fikricha, inson yashashining cheklanganligini oshkora etuvchi qo'rquvda inson o'limiga, hech narsaga, o'zining munosabatini tanlash zaruriyatiga ro'baro' keladi, ana shu tanlash imkoniyatiga ega o'z navbatida erkinlikni ko'rsatadi. Ekzistentsialistlar insonning erkinligi uning aktiv faoliyatida emas, uni o'rab olgan muhitni qayta o'zgartirishda ham emas, balki qo'rquvda namoyon bo'ladi, degan bema'ni fikrni qabul qilib oladilar.

Ekzistentsialistlarning ta'kidlashicha, inson o'zining mohiyatini o'zi erkin tanlaydi, u o'zini hayotga qanday hozirlasa, shunday bo'lib qolaveradi. Inson — bu qandaydir tugallanmagan narsa, bu doimiy imkoniyat, loyiha. U kelajakka intiladi va o'zini oldindan uzluksiz rejalab boradi, o'z-o'zining chegarasidan chiqadi. U ixtiyoriy tarzda — «o'zini tanlaydi» va o'zini tanlashga to'la ma'suliyat his qiladi.

Barcha ekzistentsialistlar erkinlikka alohida tayanadi, chunki ular erkinlik faqat insonga xos bo'libgina qolmasdan, balki uning yashashligini tashkil qiladi. Ular — inson erkinlik deb ta'kidlamoqdalar. Mana shu asosda ekzistentsialistlar o'zlarining erkinlik haqidagi ta'limotini o'z falsafasining gumanistik xarakterini ifodalovchi, insonni ulug'lovchi ta'limot ekanligini ko'rsatmoqchi bo'ladilar.

Biroq ular erkinlik individining faqat ichki holati, kayfiyati, kechinmasi, deb tushunadilar. Zaruriyatga qarama-qarshi qo'llangan va jamiyatdan holi bo'lgan bunday erkinlik har qanday mazmunini va ahamiyatini yo'qotib, quruq rasmiy tamoyilga, tuturiqsiz so'zlamoga aylanadi.

Ekzistentsialistlar inson erkin bo'lsa ham bu erkinlik tanlash jarayoni yuz beradigan muayyan sharoit bilan cheklangan deb hisoblaydilar. Ularcha, inson o'zining hayoti sharoitini o'zi ta'minlaydi. Tashqi olam insondan tashqari mavjud bo'lgan qandaydir narsa emas, balki inson yashashligi va u bilan uzviy bog'liq bo'lgan, uning muhiti, uning tashvishlari dunyosi, deb tasavvur qilinadi.

Ekzistentsialistlar fikricha, o'lim dahshatidan qo'rqqan inson o'zicha jamiyatdan joy izlaydi. Unga aralashib ketib, u odamlarning umuman o'limga mahkumligi bilan o'ziga-o'zi dalda beradi va bu bilan o'zining o'limi haqidagi fikrini haydaydi. Lekin jamiyatdagi individning hayoti haqiqiy emas: bu insonning faqat yuzaki, tashqi, kundalik yashashligi. Uning haqiqiyliги tanxo mavjudlikda yashiringan, bu faqat individual ozchilikka ma'lum.

Ekzistentsializm falsafasida qayta-qayta bitta g'oya takrorlanadi: inson o'lish uchun yashaydi. M.Xaydegger uchun o'lim bu insonning so'nggi imkoniyati; J.Sartr uchun bu barcha imkoniyatlarning oxiri, barcha egzistentsialistlar uchun yuqori transtsendent reallik — bu o'lim.

Ekzistentsialistlar o'limni inson yashashining maqsadi, mohiyatiga aylantirib, mazmunsiz hayot haqida xulosa keltirib chiqaradi, ijtimoiy hayotni va inson faoliyatini yo'qqa chiqaradi.

Hozirgi zamon diniy falsafasining eng ko'p tarqalgan maktablaridan biri neotomizm bo'lib, u o'rta asrda yashagan Foma Akvinskiy ta'limotining tiklanishidadir. Neotomizm katolik cherkovi markazi Vatikanning rasmiy falsafasidir. Uning ko'zga ko'ringan vakillari J.Mariten, E.Jelson, G.Manzer va boshqalar hisoblanadi.

Neotomizm falsafasining asosiy g'oyasi shundan iboratki, ularcha din, e'tiqod va bilim o'rtasida to'la garmoniya mavjud, xudo tomonidan berilgan ikki haqiqat manbai sifatida ular bir-birini inkor etmaydi, balki bir-birini to'ldiradi. Neotomistlar bilim bo'lmagan joydagina e'tiqod kerak, deb tan oladi, ularni ko'r-ko'rona irratsional e'tiqod qoniqtirmaydi. Ular e'tiqod oqilona bo'lishi va mantiqiy asosga suyanishi kerak, degan qat'iy fikrda turadilar. Haqiqiy e'tiqodning manbai ular fikriga ko'ra, muqaddas kitobga o'xshagan ilohiy qudratdir. Uning mazmuni

g'ayritabiiy va teologiya sohasiga to'la taalluqli bo'ladi. Inson «muqaddas kitoblar»da yozilgan narsalarga ishonishi uchun u xudoning borligiga shak keltirmagan va unga e'tiqod qo'ygan bo'lishi kerak. Xudoning mavjudligini isbotlash - bu falsafaning ishi va buni u sof mantiqiy vositalar bilan yetkazishi lozim.

Hozirgi zamon tomistlari Foma Akvinskiy tomonidan kiritilgan xudo borligining barcha “dalillari”ni qabul qiladilar, shu bilan birga, dunyo xudo ishtirok etishining yangi “guvohlarini” izlaydi, buning uchun u yoki bu muammolarni yechishda fan oldida turgan qiyinchiliklardan foydalanadilar. Xudo mavjudligi va dunyoning yaratilishini asoslash uchun «koinotning issiqlikda halok bo'lish nazariyasi», koinotning «benihoyaligi» haqidagi gipoteza, hayot va psixikani tushuntirishning murakkabligi va hokazolar qo'llaniladi.

Neotomistlar ta'limotiga moddiylik va ma'naviylik dualizmi xarakterlidir, ammo bu o'rinda har doim moddiylik ma'naviylikka bo'ysungan bo'lishi kerak. Neotomistlarning asosiy usuli shundan iboratki, yagona ob'ektiv moddiy dunyoning turli xil qarama-qarshi tomonlari xilma-xil dunyoga taalluqli bo'ladi va pirovardida ular xudoning aralashishi bilan tushuntiriladi. Ular abadiylik va benohoyalilikni xudoga, nihoyalik va vaqtinchalikni esa dunyoga bog'laydilar.

Neotomistlar dunyoni o'zgaruvchanlikda va nisbiy doimiylikda, harakat va strukturada ko'radilar. Birok, shu bilan birga, bu qarama-qarshiliklar yagona moddiy dunyoda qanday munosabatda bo'lishligini tahlil qilishda harakatni, narsalarning moddiylikni o'tkinchi nihoyali narsalarga, sukunat, turg'unlikni esa xudoga tirkab qo'yadilar. Bu bilan neotomistlar harakatni o'zidan kelib chiqqan holda tushuntirish mumkin emas, balki uni tushuntirish uchun harakat manbai bo'lgan xudo tushunchasini kiritmoq lozim, deb tasdiqlaydilar.

Hozirgi zamon tomistlari irratsializmni inkor qiladilar va aqlning afzalliklarini tan oladilar. Ammo tomistlar «ratsionalizm»ni soxta ratsionalizm bo'lib, insoniy aql fan oldidagi g'ayri aqliy haqiqat ochilishiga qaratilgan bo'ladi. Aqlni, e'tiqodni himoya qilishga majbur qilib, neotomistlar bilimlar manbai bo'lgan falsafani yo'qqa chiqaradilar. Neotomizmning ijtimoiy-siyosiy ta'limoti xususiy mulkchilikning abadiyligi va jamiyatning sinflarga bo'linishini «tabiiy» deb tan olishga asoslanadi.

Neotomistlar jamiyatdagi ziddiyatlar ayrim kishilarning gunohi,

diniy oyatlarni esdan chiqarish, xristian aqidalariga rioya qilmaslikning oqibati deb e'lon qiladilar. XX asr falsafasining oqimlaridan birini fenomenologiya tashkil etadi. Mazkur oqimning asoschisi Gusserl (1859-1938 yy.) hisoblanadi. Uning izdoshlari M.Sheler, N.Gartman, M.Xaydegger va boshqalar. Gusserl o'zining «Mantiqiy izlanishlar» nomli ikki jilddan iborat bo'lgan asarida fenomenologiya falsafasining predmetini borliq va real ong emas, balki, «sof ong» tashkil etadi, degan g'oyani ilgari suradi. Uning yozishicha, fenomenologiya har xil kechinmalar orqali namoyon bo'ladigan «sof ong» haqidagi ta'limot. «Sof ong»ning kechinmalari, iztiroblari, tushunchalari, fenomenlar haqiqatni bilishga olib boradigan yagona yo'ldir. «Sof ong» o'zining tushunchalari, fenomenlari yordamida ob'ekt bilan sub'ektni o'zaro bog'lab turuvchi vositadir.

Yuqorida aytilganlardan ko'rinib turganidek, Gusserl bilish nazariyasining predmetini fenomenlar oqimi tashkil etadi. Fenomenlar uning fikricha, quyidagi to'rtta qatlamlardan tashkil topadi. 1. Nutq, yozuv ma'nosini ifodalash uchun ishlatiladigan til shakllari; 2. Bilishga intilayotgan sub'ektning ruhiy kechinmalari, iztiroblari; 3. Bilish jarayonida namoyon bo'ladigan kechinmalar, iztiroblarning asl ma'nosi; 4. Ana shular orqali ifodalanadigan «narsa».

Mazkur qatlamlar yordamida falsafa «sof ong» mohiyatini bilishga erishadi. Gusserlning fenomenologiyasi Platon tomonidan rivojlantirilgai «g'oyalar dunyosi» haqidagi ta'limotning o'ziga xos ko'rinishidir, xolos. Gusserl fanning rivojlanishi, inqirozga tushish masalalari haqida ham bir qator g'oyalarni ilgari surgan.

Yuqorida aytilganlardan ko'rinib turibdiki, XX asr olimlari falsafa fanining mavhum masalalari bilan chegaralanib qolmasdan fan-texnika taraqqiyoti, bozor munosabatlari sharoitida yuzaga kelgan hayotiy muammolar, ya'ni inson mohiyati, uning ichki imkoniyatlari, iztiroblari, kechinmalari, qiziqishlari, yashashi, o'limi, ong va ongsizlik, aql va e'tiqod, ularning o'zaro aloqadorligi kabi masalalar ustida fikr-mulohazalar yuritganlar. Bu esa, falsafa fani o'tmishda ham hozirgi vaqtda ham voqelikda sodir bo'layotgan jarayonlarni chuqur va atroflicha aks ettirishda qudratli ma'naviy kuch vazifasini bajarib kelayotganligidan dalolat beradi.

Takrorlash uchun savollar:

1.Falsafaning fan sifatida mill.avv. VI asrda Yunonistonda shakllanishi va unda dunyoning asosi nimalardan iborat?

2.Demokrit, Aflotun, Arastu falsafiy qarashlari haqida bayon eting.

3. Nominalizm va realizm oqimlarining ta'limotlari haqida so'zlang.

4.Uyg'onish davridagi fan taraqqiyoti haqida nimalar deya olasiz?

5.XVII asr G'arbiy Yevropa falsafasi haqida bayon eting.

6.XVIII asr frantsuz faylasuflarining qarashlari haqida so'zlang.

7.Nemis klassik falsafasining yirik namoyondalari kimlar? Ularning falsafiy g'oyalari nimalardan iborat?

8.XX asr falsafasi, uning oqimlari, xususiyatlari haqida so'zlab bering.

Test topshiriqlari:

1.Qadimgi Yunon faylasufi Demokritning fikriga ko'ra, dunyo dan iborat.

- a) olov va suvdan
- b) atom va bo'shliq
- v) olov va yer
- g) A va B

2.Quyidagi hukm kimga tegishli :

Inson - hamma narsalarning o'lchovidir.

- a) Aristotsl.
- b)Geraklit.
- v) Epikur.
- g) Protagor.

3 Suqrot falsafasining asosiy mazmuni nimaga qaratilgan?

- a) Borliq tushunchasiga
- b) Tabiat tushunchasiga
- v) Mifologik dunyoqarashga
- g) Inson va uning axloqiga

4.“G'oyalar dunyosi, soyalar dunyosi” ta'limotining asoschisi kim?

- a) Aflotun
- b) Arastu
- v) Epikur
- g) Anaksimandr

5. Qaysi antik davr faylasufining qarashlari Markaziy Osiyo mutafakkirlari tomonidan rivojlantirildi ?

- a) Aflotun.
- b) Demokrit.
- v) Zenon.
- g) Suqrot.

6. Quyidagi faylasuflardan qaysi biri borliqni dialektik nuqtai nazardan izohladi?

- a) Demokrit
- b) Sokrat
- v) Geraklit
- g) Aristotel

7 Yangi davrning asosiy falsafiy yo'nalishini aniqlang.

- a) Dualizm.
- b) Mexanitsizm.
- v) Ratsionalizm.
- g) Gilozoizm.

8. Frantsuz materialistlarini aniqlang.

- a) Golbax, Yum, Volter, Lokk.
- b) Didro, Lametri, Gelvetsiy, Golbax.
- v) Gelvetsiy, Berkli, Dekart.
- g) O.Kont, Sen-Simon. Didro, Spenser.

9. Voqelikning mohiyatini Gegel' qaysi falsafiy nuqtai nazar bo'yicha hal qildi?

- a) Materializm.
- b) Skeptitsizm.
- v) Sub'ektiv idealizm.
- g) Ob'ektiv idealizm.

10. Yangi davr falsafasining o'ziga xosligi nimada?

- a) Tabiatshunoslik fanlari rivojiga moyillik.
- b) Din va fanni kelishtirishda.
- v) Insonning ulug'lanishida.
- g) Ateizmda.

11. I. Kantning asosiy axloqiy printsipini ko'rsating.

- a) Nimani zarur deb bilsang, o'shanday ish tut.
- b) Maqsadga muvofiq ish tut.
- v) Shunday xatti harakat qilginki, u bilan umumiy farovonlik ta'minlansin.

g) O'zinga qanday munosabatda bo'lishlarini xohlasang, sening boshqalarga munosabating ham shunday bo'lsin.

12. L. Feyerbax qaysi falsafiy yo'nalish vakili hisoblanadi?

- a) Ob'ektiv idealizm.
- b) Antropologik materializm.
- v) Kantcha apriorizm.
- g) Dialektik realizm.

13. O'z falsafasini transtsendental falsafa, o'z metodini esa tanqidiy metod deb atagan nemis faylasufini ko'rsating.

- a) Kant
- b) Gegel
- v) Feyerbax
- g) Fitxe

14. Quyidagilardan qaysi biri pozitivizm uchun xosdir?

- a) Fan o'z-o'zicha falsafadir.
- b) Falsafa sotishning badiiy usuli.
- v) Empirizm.
- g) Antropotsentrizm.

15. Ekzistentsializmning muhim belgisini aniqlang.

- a) Vaqt muammosiga qiziqish.
- b) Dualizm.
- v) Shaxs va uning borlig'i.
- g) Erkinlik va mavjudlikning aynanlashtirilishi.

16. Ruhiiy tahlil falsafasining asoschisi kim ?

- a) S. Freyd.
- b) F. Bekon.
- v) B. Spinoza.
- g) E. Fromm.

17. Neotomizmning asosiy g'oyasi bu -

- a) Bilim va e'tiqod qarama-qarshi bo'lib, ularni kelishtirib bo'lmaydi.
- b) Faqat e'tiqodgina bilim manbasi bo'lishi mumkin.
- v) Bilim va e'tiqod butunlay ekvivalentdir.
- g) E'tiqod bilimga nisbatan ustundir.

IKKINCHI BO’LIM: ONTOLOGIYA - BORLIQ FALSAFASI

IV-BOB: BORLIQ – FALSAFANING FUNDAMENTAL KATEGORIYASI

4.1. Borliq tushunchasi va uning turlari.

Borliq muammosi barcha falsafiy ta’limotlarda asosiy o’rin egallab kelgan. Bu bejiz emas, albatta. Kishilar azaldan voqelikni falsafiy nuqtai nazardan tushunishga intilib kelganlar. Borliq tushunchasi voqelikni falsafiy anglash uchun ishlatiladigan asosiy tushunchadir.

Ilmiy falsafa nuqtai nazaridan borliq tushunchasi sermazmun, ko’p qirrali bo’lib, voqelikdagi barcha narsa va hodisalar, jarayonlarni ifodalash, aks ettirish uchun ishlatiladi. Borliq tushunchasi yordamida kishilar o’z ongida dunyoning mavjudligi, uning cheksizligi, abadiyligi, yaxlit va bir butunligi haqida umumiy tasavvurga ega bo’ladilar.

Borliqning asosiy shakllarini moddiy predmetlar, jarayonlar borlig’i, inson borlig’i, ijtimoiy borliq, ma’naviy borliq tashkil etadi.

Moddiy predmetlar borlig’i turkumiga tabiatdagi barcha narsalar, eng mayda zarrachalardan tortib yer, Quyosh, koinotgacha kiradi. Shuningdek, moddiy borliqqa kishilar tomonidan yaratilgan «ikkinchi tabiat», ya’ni har xil moddiy ne’matlar (zavod, fabrika, binolar, turli mashina, mexanizmlar, asbob-uskunalar va h.k.) ham kiradi.

Diniy ta’limotlarda olamning asosi, uning mohiyati ilohiy kuch, ruh bilan bog’lab qo’yiladi. Ilk borliq bu olamdagi barcha narsa va hodisalarni yaratuvchi Xudodir. Ilk borliq, ya’ni birinchi mavjud — Tangri Olloh barcha mavjudot borlig’ining birinchi sababidir deyiladi. «Ilk bor bo’lgan, (ya’ni Tangri) deydi Forobiy, o’zining asl mohiyati bilan boshqa barcha narsalardan farqlidir. Chunki u modda ham emasdur, sub’ekt ham emasdur, uning suvrati ham bo’lmaydi, uning bir

o'zi bu borliqda yakkayu yagonadir, u shu jihatdan ham birinchidir»¹.

Gegel ta'limotiga ko'ra, olamdagi hamma narsalar va hodisalar «mutlaq g'oya»ning mahsulidir. Binobarin, olamni yaratuvchi shu g'oya undagi narsa va hodisalarning birligini ham belgilaydi, deyiladi idealistik ta'limotlarda. Shuningdek, boshqa diniy va falsafiy qarashlarda ham voqelikdagi barcha narsalar Xudo tomonidan yaratilgan deb tushuntiriladi.

O'rta asr davrida ijod etgan xudojo'y faylasuf Akvinskiyning ta'limotiga asoslangan katolik cherkovining rasmiy falsafasi hisoblanuvchi hozirgi zamonda bir qator mamlakatlarda keng tarqalgan neotomizm falsafasining vakillari Mariten, Jilson (Frantsiya), de Reymeker (Belgiya), de Friz (Germaniya), Vetter (Avstriya), Boxenskiy va boshqalar ruhiy, ilohiy birinchi ibtido, deb tushuniladigan «sof borliq»ni oliy reallik, deb hisoblaydilar. Moddiy olam ikkilamchi va hosila, deb e'lon qilinadi. Neotomizm nazariyasining asosiy maqsadi xudoni borliqning bosh sababchisi va barcha falsafiy kategoriyalarning bosh asosi, deb e'tirof qilishdir.

Diniy falsafaning yana bir shakli bo'lgan personalizm (lot. persona — shaxs) oqimining vakillari B.P.Boun, R.T.Flyuelling, E.Sh.Braytmen (AQSh), X.U.Kerr (Angliya), V.Shtern (Germaniya) va ularning fikrdoshlari taraqqiyotning turli bosqichlarida turuvchi va olamni tashkil etuvchi «oliy shaxs» Xudo birlamchi reallik va oliy ruhiy qimmatdorlik, deb ta'kidlaydilar.

Ular tashqi olam predmetlarini insonning ichki dunyosidan, uning sezgilari, idroklari va shu kabilardan hosil bo'lgan qandaydir narsa deb qaraydilar. «Chunki yuqorida ko'rsatilgan ob'ektlar, degan edi ingliz faylasufi Berkli, - biz sezgilarimiz vositasi bilan idrok etiladigan narsalar bo'lmay nima o'zi?» Xo'sh, biz o'z ideallarimizni, ya'ni sezgilarimizni idrok etmasdan nimani idrok etamiz?» Narsalarni, idrok etuvchi qismga bog'lanmasdan turib, ularning mutlaq mavjudligi to'g'risida so'zlash mumkinligini men mutlaqo tushunolmayman», - deydi u. Berklining fikrini boshqa faylasuflar, jumladan Max, Avenarius ham qo'llab-quvvatlaydilar.

Jamiyatning moddiy texnika bazasi, iqtisodiy asoslari, siyosiy tashkilotlari: davlat va hokimiyat idoralari, armiya, politsiya, sud, prokuratura, siyosiy partiyalar, jamoat tashkilotlari, maorif tizimi,

¹ Abu Nasr Farobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:«Xalq merosi»,1993.-131-bet.

madaniyat, fan va texnika, ilmiy tadqiqot institutlari va laboratoriyalar, ommaviy axborot vositalari, aloqa bo'limlari va h.k. ijtimoiy borliqning turli xil ko'rinishlarini tashkil etadi.

Borliq faqat moddiy shakldagina emas ma'naviy, ruhiy shaklda ham namoyon bo'ladi. Ma'naviy borliqqa inson tomonidan yaratilgan rang-barang madaniyat va san'at asarlari, til, ilmiy kashfiyotlar, g'oyalar, axloq-odob qoidalari, falsafiy, estetik, badiiy, siyosiy, tafakkurlash madaniyati, ruhiy kechinmalar, diniy tasavvurlar tushunchalar va h.k majmui kiradi.

Kishilarning ichki holati, kechinmalari, his-tuyg'ulari, ruhiy, ma'naviy dunyosi, o'y-fikrlari, maqsad va masalalari hamda kayfiyatlari ham ma'naviy borliqning ko'rinishlaridir.

Yuqorida aytilganlardan ko'rinib turibdiki, borliq voqelikda mavjud bo'lgan barcha narsa va hodisalar, inson, jamiyat, kishilarning ichki dunyosi, ma'naviyatini ifodalaydigan keng qamrovli va sermazmun falsafiy tushunchadir. Borliq shakllari (narsalar borlig'i, inson borlig'i, ijtimoiy borliq, ma'naviy borliq) bir butun dunyoning alohida ko'rinishidir. Borliq ana shu alohida shakllar o'rtasidagi bog'liqlikni, umumiylikni ko'rsatadi. Borliqning umumiy aloqadorligi alohida narsalarning mavjudligi bilan namoyon bo'ladi.

4.2.Substantsiya va materiya, ularning o'zaro aloqadorligi

Substantsiya tushunchasi odatda moddiy substrat va narsa o'zgarishlarining boshlang'ich asosini ifodalaydigan atama sifatida ishlatiladi.

Falsafa tarixida dastlabki vaqtlarda substantsiya hamma narsani tashkil etadigan moddiy zarrachalar, deb tushunilgan. Masalan, atom Demokrit ta'limotida, Forobiy, Ibn Sino, Ibn Rushd asarlarida ham substantsiya tushunchasi moddiy asos, mohiyat sifatida talqin etildi.

Forobiyning fikricha, «o'z zoti mavjud (narsalar)ni substantsiya (javhar), deb ataladi, masalan, olam va shunga o'xshash barcha jismlar. O'z zoti bilan mavjud bo'lmagan (narsalar)ni *aktsidentsiya* deb ataymiz, masalan, olmaning qizilligi va shunga o'xshaganlar. Bundan kelib chiqadiki, barcha vujudga keltirilgan narsalar yoki substantsiya (masalan, olma), yoki aktsidentsiyalar (masalan, olmadagi

qizillik)dan iborat bo'lar ekan»¹.

Yangi zamonda Dekart substantsiya muammosini eng keskin qilib qo'ydi. U ikki xil substantsiya — materiya va ruh parallel ravishda mavjud, bularning har ikkalasi esa Xudoga bo'ysunadi, deb hisoblaydi. Spinoza tabiatni yakkayu-yagona substantsiya deb, ko'lam va tafakkurni yagona bir substantsiyaning atributlari hisoblardi va substantsiyani o'z-o'ziga sababchi, deb qarardi. Kantning fikricha, substantsiya, «shunday bir doimiy narsaki, faqat unga nisbatangina hamma vaqtli hodisalarni aniqlash mumkin. «Gegel «mutlaq g'oyani» «har qanday yanada haqiqiy rivojlanishning negizi», deb ta'riflaydi.

Ayrim faylasuflarning fikricha, agar narsalarning paydo bo'lib va yo'qolib, turli o'zgarishlarga duchor bo'lib, bir-biriga aylanib turishi mumkin bo'lsa, substantsiya esa bir zaylda turaveradi va o'zining tub negizi jihatidan o'zgarmasdir, uning faqat shakllarigina o'zgaradi. Shu bilan birga substantsiya ko'pincha bo'linmas, tuzilishi o'zgarmas atomlar bilan aynan birday qilib qo'yiladi. Shu tariqa atomlarning o'zgarmasligi haqida fikr olamning substantsiyaviy negizi bo'lgan materiya haqidagi fikr bilan aynan birday qilib ko'rsatiladi.

Demak, substantsiya o'ta murakkab va ko'pqirrali tushuncha. Odatda u dunyoning dastlabki moddiy asosini tashkil etuvchi, narsa va hodisalarning xossalari uchun omil yoki «tirgak» bo'lib xizmat qiluvchi, materiya tavsifnomasining umumiy shaklining birligi, narsalarning o'zgarmas barqaror mohiyatini ochib beruvchi tushuncha sifatida ishlatiladi.

O'z mazmuniga ko'ra substantsiya materiya tushunchasiga yaqin, ammo bu tushunchalarni bir-biri bilan to'liq ayniylashtirib bo'lmaydi. Substantsiya materiyaning asosinigina ifodalaydi. Shuning uchun materiya substantsiyaga nisbatan kengroq tushuncha.

Materiya haqida falsafada va tabiat ilmida ko'pgina chuqur fikrlar aytilganligini ko'rsatib o'tish joizdir. Bu avvalo barcha hodisalarning umumiy substantsiya negizi bo'ltan materiya haqidagi, uni yaratib va uni yo'q qilib bo'lmasligi, zamonda abadiy mavjudligi va makonda nihoyasizligi, uning ob'ektivligi, ongga bog'liq emasligi, materiya bilan harakatning ajralmasligi tabiatning hamma hodisalarini o'zaro aloqadorlikda va bir-birini taqozo qilishda, tabiiy va o'zgarmas

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:«Xalq merosi»,1993.-180-bet.

qonuniyatga bo'ysunishda olib qarash haqidagi qoidalardir. Mazkur fikrlar hozirgi zamon ilmida ham o'z ahamiyatini saqlab qolmoqda.

Borliq tushunchasi materiyaga nisbatan kengroq tushuncha, chunki u ham ob'ektiv, ham sub'ektiv reallikni ifodalaydi. Materiya tushunchasi esa ob'ektiv reallikni ifodalash uchun foydalaniladigan tushuncha.

Hozirgi ilmiy falsafada materiya tushunchasi barcha narsa va hodisalarga xos bo'lgan eng umumiy xususiyatni belgilaydigan mavhum tushuncha hisoblanadi. Olamdagi hamma narsa va hodisalarning eng umumiy belgisi, xususiyati shundan iboratki, ular bizning ongimizdan tashqarida, mustaqil ravishda, mavjuddir. Hamma narsaga xos bo'lgan bu umumiy xususiyat materiya tushunchasida o'z aksini topadi. Materiyaning falsafiy tushunchasi faqat hozirgi davrda faniga ma'lum bo'lgan ob'ektlarnigina emas, balki kelgusida kashf qilinadigan narsalarni ham o'z ichiga oladi, bu ma'noda uning metodologik ahamiyati kattadir.

Materiya abadiy, bepoyon, cheksiz, hech qachon yo'qolmaydi. Materiyaning abadiyligi uning hech kim tomonidan yaratilmaganligini, hamda mavjud bo'lishini, har bir yangi kashfiyot tufayli uning yangi tomonlari ochilishini bildiradi.

Materiya haqida gap ketganda, quyidagi masalaga e'tibor berish zarur. U shundan iboratki, materiyaning falsafiy tushunchasini uning tuzilishi haqidagi tabiiy-ilmiy tasavvurlar bilan almashtirib yubormaslik kerak. Materiyaning gnoseologik ma'nodagi mazmuni keng, umumiy va abadiydir, ammo uning xususiyatlarini va tuzilishini aniq fanlar sohasida talqin qilish esa nisbiydir.

Hozirgi zamon fan kashfiyotlari materiyaning bitmas-tuganmas xususiyatlarini ochishda, uning katta falsafiy ahamiyat kasb etayotganligini tasdiqlamoqda.

Bundan ikki ming yil ilgari Levkippp, Demokritlarning bo'linmas zarra — atom haqidagi farazlari materiya tuzilishi haqida boshlang'ich fikrlar edi. Rus olimi M.V.Lomonosov va italiyan olimi Lavuazelarning turli moddalarning kimyoviy va fizik xossalari haqidagi nazariyasi materiya haqidagi bilimlarning chuqurlashib borishiga sabab bo'ldi. Kimyo fanida A.Butlerovning molekullarning tuzilishi sohasidagi kashfiyotlari, D.I.Mendeleevning «Elementlar davriy sistemasi qonuni»ning ochilishi materiyaning tuzilishi haqidagi hozirgi zamon ta'limotiga asos bo'ldi. XIX asr oxiri va XX asr boshlaridagi fizikadagi

eng yangi kashfiyotlar, chunonchi elektronning ochilishi, uran va boshqa atomlar radioaktivlik xususiyatining, rentgen nurlarining kashf qilinishi, atom haqidagi qarashlarda burilish yasadi.

Elektron harakat tezligining o'zgarishiga qarab uning massasi ham o'zgarib turishining aniqlanishi $E=mc^2$ materiyaning hozirgi ma'lum bo'lmagan yangi xususiyatlarining ochib berilganligidan, moddalarning bir turdan ikkinchisiga aylanishida dialektik jarayon borligidan darak beradi.

Fizika fanida erishilgan bu yutuqlar materiya tushunchasining ob'ektiv reallikni ifodalovchi xususiyatining to'g'ri ekanligini isbotlaydi. Bu kashfiyotlar atomning bo'linishini, uning yangi xususiyatlari, ayniqsa massa xususiyatlarining sifat jihatidan avvalgi xususiyatidan farq qilishini ko'rsatadi. Fiziklarni bu narsa o'ylantirib qo'ygan edi. Bundan foydalangan maxchilar massaning o'zgaruvchan xususiyatlarini materiyaning yo'qolishi deb noto'g'ri xulosa chiqaradilar. Aslida esa, materiya emas, balki materiyaning biz hozircha bilgan chegarasi yo'qolgan edi, bizning bilimlarimiz yanada chuqurlashib, materiyaning yangi xususiyatlarini ochib bergan edi.

Materiya tuzilishining har bir shaklida harakat va taraqqiyotning o'ziga xos qonunlari bo'lib, bu qonunlarning har biri atomning murakkab va tuganmas xususiyatlarini, demak, materiyaning tuzilishi va xossalari murakkab ekanligini ko'rsatadi. Elektron bilan pozitron birikishi, natijada fotonning hosil bo'lishi ham materiyaning tuzilishi murakkabligini ko'rsatadi.

A.Eynshteynning $E=mc^2$ formulasida m-massa va e-energiya orasidagi bog'lanish materiya o'zining harakat shaklini energiyaga aylanib ketishini ko'rsatmaydi, balki bir turdagi massa va energiyaning ikkinchi turdagi massa va energiya bilan bog'liqligini ko'rsatadi. Demak, materiyaning falsafiy tushunchasini tinch massaga ega bo'lgan fizik ob'ekt bilan tenglashtirib bo'lmaydi. Zarra qanday ko'rinishda bo'lmasin, u massaga egami yoki yo'qmi, baribir inson ongidan tashqaridadir. Demak, ob'ektiv real zarralarning bir-biriga ta'sirida, ularning bir biriga aylanishi natijasida modda nurlanadi yoki elektromagnit kvantlarini hosil qiladi, ular moddalardan hosil bo'lgani uchun qanday ko'rinishda bo'lmasin, ularni moddiy deb bilamiz. Bu yerda maxchilar materiyaning fizik tuzilishi haqidagi masalani uning falsafiy tushunchasi bilan almashtirib yuborgan edilar. Moddiy ob'ektlar qanday ko'rinishda bo'lmasin, qanday xususiyatga ega bo'lmasin, ular

bizdan tashqarida ob'ektiv ravishda mavjud, bilimlarimizning o'zgarib, kengayib, rivojlanib borishi real dunyoning ob'ektivligini hech qachon inkor qilmaydi. Buni hozirgi zamon ilm-fani to'liq tasdiqlamoqda. Materiyaning yangidan-yangi xususiyatlari va tuzilishiga oid bo'lgan ta'limotlarni tasdiqlovchi kashfiyotlar qo'lga kiritilmoqda. Atom yadrosini o'rganishga oid nisbiylik nazariyasi, kvant mexanikasi elementar zarralar fizikasidagi har bir yutuq buning isbotidir. «Elementar zarralar» fizikasi hozirgi vaqtda atomning ichki tuzilishiga oid yangi fikrlarini ham bermoqda.

Elementar zarralar bu xususiyatlarning ochilishi materiya tuzilishi va xususiyatlari haqidagi bilimlarimizning chegarasi hech qachon bo'lmasligini ko'rsatadi. Fizikadagi bu kashfiyotlar materiyaning ikki asosiy ko'rinishda mavjud ekanligini modda va maydon ko'rinishida mavjudligini ko'rsatadi. Materiyaning modda va maydon ko'rinishi ba'zi bir xususiyatlariga ko'ra bir-biridan farq qiladi. Modda ko'rinishidagi materiya tinchlik massasiga ega bo'lib, bular jumlasiga proton, neytron, elektron va pozitronlarni, ulardan tashkil topgan atom va molekullarni kiritish mumkin. Molekullardan tarkib topgan mikroskopik jismlar hozirgi zamon fani bergan ma'lumotlarga asosan, har xil holatda bo'lishlari mumkin: suyuq, qattiq, gazsimon, plazma, epiplazma, fizik vakuum holatda. Materiyaning maydon ko'rinishi modda ko'rinishidan harakatdagi massaga ega bo'lishi va yorug'lik tezligiga yaqin tezlik bilan harakat qilishi orqali farq qiladi. Elektromagnit maydon, yadro maydoni, gravitatsion maydon, bular materiyaning maydon ko'rinishidir. Materiya maydon ko'rinishining mavjudligi, buning sifat va xususiyatlarining modda ko'rinishi bilan aloqadorligi, farqi elektromagnit maydonni to'laroq o'rganish asosida ochib beriladi.

Yorug'lik - elektromagnit maydon to'lqinidan iborat bo'lib, u harakatdagi massaga ega bo'lgan zarracha - fotonlardan tashkil topgan. Foton esa sekundiga 300 ming km tezlikda harakat qiladi. Materiyaning maydon ko'rinishi ana shu xususiyatiga ko'ra modda ko'rinishidan farq qiladi. Yorug'lik massa va energiyaga ega, demak elektromagnit maydon ham massaga ham energiyaga ega, bu materiyaning modda ko'rinishi bilan maydon ko'rinishi xususiyatga ko'ra o'xshashligini ko'rsatadi.

Har qanday modda massa va energiyaga ega. Tajribalar orqali materiyaning modda va maydon ko'rinishining bir-biriga aylanishini

aniqlanadi. Demak, materiyaning modda va maydon ko'rinishning bir-biriga aylanishi zarralarning zarra va antizarradan tashkil topganligini ko'rsatadi.

Materiyaning benihoyatligi va cheksiz tuzilishi murakkab xususiyatlari haqidagi masala moddiy olamning sifat jihatdan bitmas-tuganmasligini o'z ichiga oladi. U organik jihatidan dunyoning moddiy birligi tamoyili bilan bog'liq.

Falsafa «birlamchi materiya»ning eng so'nggi o'zgarish mohiyat sifatida mavjudligini rad etib, materiyaning substantsiyaviyligini xuddi u (ong emas, biron-bir g'ayri tabiiy narsa emas) hodisalar turli xildagi xossalarning birdan-bir umumiy negizi ekanligi va tevarak atrofimizdagi olamning birligini belgilab berishini uqtiradi. Olamni, materiyani bizning ongimizdan tashqarida mustaqil ob'ektiv reallik bitmas-tuganmas deb bilish, uni qanday bo'lsa shundayligicha, qo'shimchalarsiz tushunishga yo'naltiradi. Bu fikr tabiatshunoslarga idealizm va agnostitsizmga qarshi kurashda, ilmiy tadqiqot yo'lida vujudga keladigan qiyinchiliklardan chiqishga, turli-tuman hodisalar zanjirida asosiy xalqani aniqlash uchun muhim bo'lgan tarixiy yondashishga yordam beradi.

Ilmiy falsafaning materiya haqidagi ta'limoti ilmiy tadqiqotlar uchun, yaxlit ilmiy dunyoqarash, ishlab chiqarish uchun hamda fanning kashfiyotlarini voqelikka muvofiq ravishda talqin qilish uchun metodologik negiz bo'lib xizmat qilmoqda. Shu bilan birga ilmiy bilimlar taraqqiy etgan sari bu ta'limotning o'zi doimo mukammalashib, chuqurlashib bormoqda, voqelikni tobora to'laroq aks ettiruvchi yangi kategoriyalar va qonunlar ifodalanmoqda, bu voqelik bizning eng mukammal barcha tasavvurlarimizdan hamisha murakkabroq bo'laveradi.

4.3. Harakat va rivojlanish tushunchasi.

Harakatning asosiy shakllari

Tabiat va jamiyatda hamma narsa harakatda, o'zgarishda, o'zaro ta'sirda va o'rin almashishdadir. Hech bir muloqot tinch turgan, harakatsiz narsa emas. Olamdagi narsalar harakatda bo'lib, ular bir-biriga aylanadi, biri ikkinchisini yo'qotadi, biri ikkinchisidan paydo bo'ladi. Butun tabiat, eng kichik zarradan tortib, eng katta jismlargacha, qum donasidan tortib Quyoshgacha, bir hujayrali

organizmdan tortib odamzodgacha doimo paydo bo'lish va yo'q bo'lish, uzluksiz oqish, beto'xtov harakat qilish va o'zgarish holatini kechirib turadi.

Tevarak atrofimizdagi olamni bilib borar ekanmiz, unda o'zgarmaydigan hech narsa yo'qligini, hamma narsa harakatda bo'lib, bir shakldan ikkinchi bir shaklga o'tib turishini ko'ramiz. Barcha moddiy ob'ektlarda elementar zarralar, atomlar, molekulalarning harakati sodir bo'lib turadi, har bir ob'ekt uni qurshab turgan muhit bilan o'zaro bir-biriga ta'sir qilib turadi, o'zaro ta'sir esa u yoki boshqa turdagi harakatni o'z ichiga oladi. Har bir jism, hatto yerga nisbatan osoyishta turgan jism ham u bilan birga Quyosh atrofida aylanadi, Quyosh bilan yer esa Galaktikaning boshqa yulduz sistemalariga nisbatan o'rin almashinib turadi va h.k.

Agar qattiq jismlar olib qaraladigan bo'lsa, ularning tuzilishi va shaklining barqarorligi, ularni tashkil etuvchi mikrozarralar o'rtasidagi muayyan o'zaro ta'sirga bog'liq ekanligini ko'rish mumkin. Fazo va vaqtda kengayib boruvchi har qanday o'zaro ta'sir esa harakat sifatida yuzaga chiqadi, xuddi shuningdek, har qanday harakat ham materiya turli elementlarining o'zaro ta'sirini o'z ichiga oladi. Ayrim faylasuflar harakatni materiyadan ajratib, unga, materiyaga tashqaridan berilgan kuch deb qaraydilar. Chunonchi, mexanikaning fan sifatida shakllanishiga asos solganlardan biri Nyuton, sayyoralar Quyosh atrofida doimiy harakat qilib turadi deb, to'g'ri ta'kidlash bilan birga bu harakatning manbaini ilohiy birinchi turtki deb hisoblar edi. XIX asr nemis metafizigi E.Dyuring esa materiya avvallari qotib qolgan holda bo'lgan, keyinroq u mexanik harakatga ega bo'lgan, deb ta'kidlaydi.

Materiya barcha o'zgarishlarning substantsiyaviy negizidir. Materiyadan ajralgan harakat, «sof harakat» yo'q. XIX asrning ikkinchi yarmida yirik nemis fizigi V.Ostvald o'zining materiya va harakatning bog'liqligini inkor etuvchi energetizm nazariyasi bilan chiqdi. Energetizmning vakillari materiyasiz harakat mavjud bo'lishi mumkin, degan fikrni ilgari surdilar. Ular materiyadan ajralgan qandaydir nomoddiy narsaga aylantirilgan «sof energiya»ni barcha o'zgarishlarning birdan-bir negizi deb hisoblar edilar. Haqiqatda esa energiya materiyaning xossasidir, bu xossa harakatning miqdoriy me'yoridan iborat bo'lib, moddiy sistemalarning ichki o'zgarishlari asosida muayyan ishni amalga oshirishga qobiliyati borligini ifodalaydi. Energiya materiyadan ayrim holda mavjud bo'lmaydi va hamisha

moddiy jismlarning boshqa xossalari bilan birgalikda yuzaga chiqadi.

Metafizik materializm harakatning faqat mexanik shakli, ya'ni oddiy ko'chish, makonda almashishni tan olib materiyaga tashqi turtkining berilishi bilan olam harakatga keladi deb, harakatni materiyadan ajratib qo'yadi. Shuningdek, ular tabiat va jamiyatni birbiridan ajratib, tabiat qonunlari bilan jamiyat qonunlari orasidagi umumiy bog'lanishni ko'ra olmaganlar, mexanika qonunlarini hamma sohaning rivojlanish qonuni deb bilganlar.

Ilmiy falsafa ta'limotiga ko'ra, harakatning falsafiy ma'nosi shuki, u materiyaning borliq shaklidir. Materiya harakati qanday shaklda bo'lmasin, u ob'ektiv ravishda materiyadan ajralmagan holda sodir bo'ladi. Materiyaning mavjudlik shakli bo'lgani uchun harakatning ob'ektiv real bo'lish xususiyati materiyaning ham xususiyati hisoblanadi.

Harakat ham materiya kabi ob'ektiv-reallikdir. Materiya o'ziga xos ichki qarama-qarshiliklarga ko'ra harakat qiladi, rivojlanadi. Materiya harakati hech qanday tashqi turtkiga, g'ayritabiiy kuchga muhtoj emas. Materiya harakati va taraqqiyotining manbai ichki qarama-qarshiliklardir.

Harakatning falsafiy mazmunini materiya harakati shakllari to'g'risidagi tabiiy, ilmiy tasavvurlar bilan aralastirmaslik zarur.

Ilmiy falsafa nuqtai-nazaridan harakat materiyaning eng muhim atributi - mavjudlik usuli. U tabiat va jamiyatda yuz beradigan hamma jarayonlarni o'z ichiga qamrab oladi. Eng umumiy tarzda harakat — umuman o'zgarishdan, moddiy ob'ektlarning har qanday o'zaro ta'siridan iborat.

Harakatni rivojlanish tushunchasi bilan adashtirmaslik kerak. Harakat real voqeliqda ro'y beradigan hamma o'zgarishlarni o'z ichiga oladi. Rivojlanish deganda esa jadal sur'atlar bilan ilgarilab boruvchi o'zgarishlar tushuniladi. Rivojlanish sifat o'zgarishlarining natijasi bo'lib, u o'zgarish narsa va hodisalardagi qarama-qarshi tomonlar orasidagi kurashning natijasidir. Bunday o'zgarishlar natijasida eskining o'rnida yangisi paydo bo'ladi, quyidan yuqoriga, oddiydan murakkabga o'tish sodir bo'ladi. Shuning uchun «harakat» tushunchasi, «rivojlanish» tushunchasiga qaraganda kengroq tushuniladi.

Harakat materiyaning ichki mohiyatidan kelib chiqadigan ob'ektiv jarayon, u ikki turda namoyon bo'ladi. 1.Narsalarning mavjud sifatini saqlab qolish asosida ro'y beradigan o'zgarishlar; 2.Narsalarning

mavjud sifatining yemirilishi asosida sodir bo'ladigan o'zgarishlar.

Harakat turli-tuman ko'rinishlarda bo'ladi. Ilgari harakatning asosiy shakllariga: a) mexanik harakat; b) fizik harakat; v) kimyoviy harakat; g) biologik harakat; d) ijtimoiy harakat kiradi, deb hisoblanardi.

Hozirgi zamon fani mikrojismlarning oddiy mexanik harakati, harakatning boshlang'ich shakli emasligini ko'rsatib berdi. U mikrozaralar harakatiga nisbatan «yuqoriroq» turadi. Mikrozaralar harakati esa mikrojismlar harakatining asosini tashkil qiladi. Mikrozaralar harakatining asosida esa yanada chuqurroq jarayonlar yotadi. Mikrozaralar harakati kvant mexanikasi qonunlariga bo'ysunadi. Mikrozaralar harakati uzunligi, massaning kattaligi va massa harakatining tezligiga bog'liq bo'lgan to'lqin bilan bog'liqdir.

«Elementar» zarralar va maydonlar darajasidagi harakatning o'ziga xos xususiyatlari farqlaridan biri elektromagnit harakat shaklidir. Uning moddiy asosi elektromagnit maydon va uning zarrasi fotonlardir. Elektromagnit maydondagi o'zaro ta'sirning tarqalishi to'lqin qonunlariga va yorug'lik tezligi doimiyliги qonuniga bo'ysunadi. Fotonlar elektromagnit maydon kvantlari bo'lib doimiy birlikda bo'lgan harakatdagina mavjuddirlar. Bu harakat materiyaning mavjudlik shaklidir degan falsafiy qoidani to'la tasdiqlaydi.

Elektromagnit maydondan tashqari yana fizik maydonlar ham mavjud. Ularning hammasiga harakatning alohida shakli muvofiq keladi. Yadro harakati elementar zarralar va maydonlar harakatiga nisbatan ancha murakkabdir. Harakatning yadro shakli nuklonlarning (proton va neytronlar) harakati asosida vujudga keladi. Bu harakat shaklidan ham murakkabrog'i atom ichidagi harakatdir. Uning sifat xususiyatini yadro va elektronlar, shuningdek elektronlarning o'zlari o'rtasidagi o'zaro ta'sir tashkil qiladi.

Demak, harakatning fizik shakli issiqlik, elektron, magnit, atom ichidagi va boshqa jarayonlarni qamrab oladi. Uni faqat molekulyar jarayonlar bilan bog'lab tushuntirish noto'g'ridir.

Materiya va uning harakat shakllarining murakkablashib borishi, yangi o'ziga xos harakat shakli atom yoki ximik shakliga olib keladi. Uning tashuvchisi atom va molekulalardir. Harakatning ximik shakli turli-tuman atomlarning birikishlarida va ajralishlarida, molekulalar ichki tuzilishining o'zgarishida, ularning turli kimyoviy jarayonlarda o'zaro o'zgarishlarida namoyon bo'ladi.

Materiya harakatining murakkabroq shakli bo'lgan biologik

harakatning boshqa shakllardan sifat jihatidan farqi tirik organizmlarning oziqlanishi va moddiy almashuv tufayli kimyoviy tarkibni o'zlari sekin asta yangilab borishlaridir.

Materiya harakatining eng murakkab shakli ijtimoiy harakatdir. Bu harakat shakli insonning paydo bo'lishi tufayli kelib chiqadi. Uning o'ziga xos xususiyati moddiy ishlab chiqarish jarayoni, shuningdek, ishlab chiqarish usuli xususiyatidan kelib chiqadigan ijtimoiy hodisalar, sinfiy, milliy, oilaviy va boshqa kishilar o'rtasidagi munosabatlardir.

Yuqorida aytilganlarni e'tiborga olib, ayrim olimlar harakatni quyidagi uch shaklga ajratish haqidagi fikrni ilgari surmoqdalar: 1. Jonli tabiatdagi harakat. 2. Jonsiz tabiatdagi harakat. 3. Ijtimoiy harakat. Bular bir-birini to'ldirib, yuqorida ko'rsatilgan harakatlarning barcha shakllarini o'z ichiga qamrab oladi.

Materiya harakatining hamma shakllari o'rtasida mustahkam o'zaro aloqadorlik mavjud. Bu o'zaro aloqadorlik avvalo materiyaning tarixiy taraqqiyotida va harakatining nisbatan quyi shakllari asosida yuqori shakllarining paydo bo'lishida namoyon bo'ladi. Harakatning yuqori shakllari ulardan ilgari o'tgan va ularning paydo bo'lishiga asos bo'lgan ko'pgina quyi formalarning o'zgargan shakllarini o'z ichiga oladi.

Harakat shakllarining o'zaro munosabatini o'rganganda yuqori shakllarni quyi shakllardan ajratib qo'yishdan ham, tartibsiz ravishda yuqori shakllarni quyi shakllardan iborat qilib qo'yishdan ham saqlanish muhimdir.

Yuqori shakllarni quyi shakllardan ajratib qo'yganda ularning kelib chiqishini izohlab bo'lmaydi. Masalan, biologiyada bunday ajratib qo'yish vitalizmga – idealistik qarashlarga olib keladi. U hayotiy faoliyatining hamma jarayonlarini go'yo tirik organizmlarda jo qilingan alohida nomoddiy faktorlarga – “entelexiya”, “yaratuvchi kuch”, va shu kabilar amaliyotiga bog'lab izohlaydi. Vitalizmning bosh manbalari Platonning go'yo hayvonlar va o'simliklar olamiga jon bag'ishlaydigan – jon haqidagi ta'limotiga hamda Aristotelning entelexiya haqidagi ta'limotiga borib taqaladi. XVII-XVIII asrlarda tarkib topgan vitalizmning namoyondalari G.Shtal, P.Bertalanfi, A.Ventsel va boshqalar tirik tabiatning sifat jihatidan o'ziga xosligini dalil qilib ko'rsatib, hayotiy faoliyat jarayonlarini moddiy fizikaviy-kimyoviy va biologik qonuniyatlardan ajratib qo'yadi. Jonli tabiatni jonsiz tabiatga haddan tashqari qarama-qarshi qilib qo'yish, vitalizmni jonli narsaning

jonsiz narsadan paydo bo'lishi mumkinligini inkor qilishga olib keladi. Masala bu tahlitda qo'yilganda hayotning ilohiy kelib chiqishi yoki uning abadiy mavjudligini tan olish qoladi. Hozirgi zamon fani hayotning tarixan paydo bo'lish qonunlarini va uning jarayonlarini harakatning fizikaviy-kimyoviy shakllariga bog'liq ekanligini ochib berib, vitalizmga zarba berdi.

Harakatning yuqori shakllarini quyi shakllaridan sifat jihatidan farq qilishini e'tiborga olmaslik mexanitsizmga olib keladi. U tabiat va jamiyat taraqqiyotini, ya'ni harakatning yuqori shakllarini materiya harakatining quyi shakli bo'lgan mexanik shakli qonunlari bilan izohlaydi. Hozirgi kunda mexanitsizmning ko'rinishlarini ba'zilar tomonidan tafakkurni kibernetik mashinalarda sodir bo'ladigan axborot jarayonlari bilan birdek qilib ko'rsatishga urinishlarida kuzatishimiz mumkin.

Oliy materiya harakat shakllari nisbatan quyi shakllar asosida tarixan paydo bo'lgan. Ular o'rtasida materiya harakat shakli qo'yi shakllardan sifat jihatdan farq qiladi va uni quyi shakldan iborat qilib bo'lmaydi. Harakat shakllarining o'zaro ta'sirini bilish olamning moddiy birligini, materiyaning tarixiy taraqqiyot xususiyatlarini ochib berish uchun katta metodologik ahamiyatga egadir.

Harakatning ko'rinishi qanday shaklda bo'lmasin, u moddiy asosga ega. Olam hodisalari doimo o'zgarishda, o'sishda, qotib qolgan narsaning o'zi yo'q. Demak, materiya harakati shakllari har xil bo'lmasin, ular bir-biriga bog'liqdir. Materiya harakatining har bir shakli o'zining qonuniyatiga ega. Masalan, mexanik harakat klassik mexanika qonuniga, issiqlik harakati termodinamika qonuniga, kimyoviy harakat moddalarning ajralish va birikish reaksiyasi qonuniga, biologik harakat assimilyatsiya va dissimilyatsiya qonuniga asoslanadi. Harakatning har bir shakli bir-biridan o'ziga xos qonuniyati bilan sifat jihatdan farq qiladi.

Ilmiy falsafa harakat bilan bir qatorda muvozanat tushunchasi borligini inkor etmaydi. Tinchlik harakatning ifodasi, o'lchovi natijasidir. Tinchlik nisbiy va vaqtincha, harakat esa mutlaqdir. Harakatning ko'rinishi qanday shaklda bo'lmasin, u nisbiy xarakterga egadir. Masalan, yerda tinch turgan bir jismni olaylik. U jism faqat boshqa harakatlanuvchi predmetlarga nisbatan tinch, xolos. yerdagi jism tinch turgan bo'lib ko'rinsa ham, u yer bilan birga uning o'z o'qi atrofida harakatlanadi. Undan tashqari, bu jism o'zining muayyan

sifatini abadiy saqlab qolmaydi, uning tarkibida fizik va kimyoviy o'zgarishlar doim sodir bo'lib turadiki, bu hol natijada o'sha jismni sifat jihatdan o'zgarishiga olib keladi. Har bir narsa bordan yo'q bo'lmaydi, yo'qdan bor bo'lmaydi, tabiat azaldan mavjud va doimiy harakatdadir.

Hozirgi zamon fizikasining asoschisi Geyzenberg «Yadro fizikasining falsafiy muammolari» kitobida hamma narsaning asosi bitta substantsiyadan iborat, bu substantsiya energiyadir, deb ta'kidlaydi.

Metafizika materiyaning harakatsiz mavjudligini e'tirof etadi. Bunga qarama-qarshi dialektika materiya va harakatning birligi, ularning ajralmasligini fan kashfiyotlari bilan bog'lab ilmiy jihatdan asoslab berdi. Harakatsiz materiya, materiyasiz harakat bo'lishi mumkin emasligini hozirgi tibbiyot va ijtimoiy fanlar ham isbotlaydi.

4.4. Borliqning fazo va vaqtda mavjudligi

Materiya cheksiz ravishda sodir bo'lib turadigan harakat, o'sish, o'zgarish va taraqqiyot hamisha fazo bilan vaqtda yuz beradi. Harakat singari fazo va vaqt ham materiya mavjudligining tub ob'ektiv shaklidir. Demak, harakatni materiyadan ajratish mumkin emas, shuningdek, fazo bilan vaqtni ham materiyadan ajratib bo'lmaydi.

Harakat fazo bilan vaqtning mohiyatidir. Boshqacha aytganda, harakat fazo bilan vaqtning birligidir. Fazo bilan vaqt o'z tabiatining mavjudligini materiya harakatida ochiq-oydin ko'rsatadi.

Fazo harakatdagi materiya mavjudligining tub ob'ektiv shaklidir. Fazo tushunchasi moddiy ob'ektlarning birgalikda mavjudligini va bir-biridan uzoqligini, ularning ko'lamini, bir-biriga nisbatan joylashish tartibini ifodalaydi. Tabiatdagi hamma jismlar, jumladan, insonning o'zi ham ob'ektiv olamda sodir bo'ladigan hamma moddiy jarayonlar fazoda o'rin tutadilar, muayyan masofaga ega bo'ladilar. Olamda mavjud bo'lgan predmetlar bir-biridan sifat jihatidagina emas, uzunligi, kengligi, hajmi, baland-pastligi, katta-kichikligi, o'rin jihatidan ham farqlanadi. Ularning har biri bir-biriga nisbatan yaqin yoki uzoq, quyi yoki yuqori, chap yoki o'ngda joylashgan bo'ladi. Bularning hammasi fazo tushunchasida ifodalanadi.

Vaqt ham materiyaning mavjudlik shakli bo'lib, moddiy jarayonlarning keng yoyilishi izchilligini, bu jarayonlarning turli bosqichlari, bir-biridan ajralganligi, ularning davom etishini, ularning

rivojlanishini bildiradi. Har bir narsa o'z o'tmishi, hoziri, kelgusiga ega. Narsa, hodisalarning ba'zi birlari avvalroq, boshqalari keyinroq bo'ladi. Bular esa vaqt tushunchasini ifodalaydi.

Har bir moddiy ob'ekt vaqtda bo'lmasdan turib faqat fazoning o'zida bo'lishi mumkin emas. Hamma vaqt va hamma joyda har qanday jism fazoda ham, vaqtda ham mavjuddir. Buning ma'nosi fazo bilan vaqt bir-biri bilan uzviy bog'liq demakdir.

Fazo va vaqt ham materiya kabi ob'ektiv xususiyatga ega. Idealistlar fazo va vaqtning ob'ektivligini inkor qiladilar. Ular fazo bilan vaqt ongda mavjud bo'lgan qandaydir narsadir deb isbotlashga harakat qiladilar. Chunonchi, Kant nuqtai nazariga ko'ra, fazo va vaqt hissiy mushohadaning qandaydir aprior (tajribagacha) shakllari bo'lib, ular ongimizning o'z tabiati taqozosi bilan vujudga kelgan. Uningcha, inson ongi bo'lmasa fazo, vaqt ham bo'lmaydi. Berkli, Max fazo va vaqtni sub'ektiv hissiyotlar shakli, faqat sezgilarimiz qatorining tartibga solingan tizimlaridir, deb hisoblaydilar.

Gegel falsafasida fazo va vaqt «mutlaq g'oyadan» tug'ilgan bo'lib, ular bu g'oya taraqqiyotining muayyan bosqichida paydo bo'ladi. Ammo u fazo va vaqtni bir-biridan ajratib qo'yadi va natijada tabiatning fazo ichida, lekin vaqtdan tashqarida rivojlanishi to'g'risidagi fikrni ilgari suradi. Bunday tasavvurlarning noto'g'riligini odamlarning butun hayotiy tajribasi, fanning taraqqiyoti tasdiqlab kelmoqda. Fazo va vaqtning ob'ektivligini inkor qilish, nazariy jihatdan chalkashlikdan, amaliy jihatdan esa fideizm oldida taslim bo'lib, ojiz qolishdan iboratdir. Har qanday borliqning asosiy shakllari fazo va vaqtdir. Ilmiy falsafa ta'limoti idealistik fikrlarga qarama-qarshi o'laroq, fazo va vaqtning ob'ektivligini, ya'ni insonga ham, insoniyatga ham bog'liq emasligini, ongdan tashqarida va mustaqil ekanligini e'tirof etib, ular o'rtasida umumiy o'xshash tomonlar hamda ayrim farqlar mavjudligini ta'kidlaydi: birinchidan, fazo bilan vaqtning ob'ektivligi, inson ongi, irodasi va g'oyalariga bog'liq emasligi, ular o'rtasidagi umumiylikning muhim tomonlaridan birini tashkil etadi. Ikkinchidan, fazo bilan vaqt abadiy, azaliydir. Fazo bilan vaqtning abadiyligi materiyaning abadiyligidan kelib chiqadi. Uchinchidan, fazo bilan vaqt cheksiz, chegarasiz va bepoyondir.

Fazoning o'ziga xos xususiyati va vaqtdan farqi uning uch o'lchovga ega bo'lishidadir. Bu uch o'lchov materiya bo'yiga va balandligiga, oldiga va orqasiga qarab uning cheksiz ekanligini

ko'rsatadi. U turli narsa va hodisalarda har xil bo'ladi. Hozirgi zamon fizikasining nisbiylik nazariyasida to'rt o'lchovli geometrik fazo haqida so'z boradi. Bunda to'rtinchi o'lchov sifatida vaqt olingan.

Vaqt fazo bilan chambarchas bog'liq bo'lsada, lekin o'zining ayrim xususiyatlari bilan undan farq qiladi. Vaqtning muhim xususiyati uning bir o'lchovliligidadir, qaytarilmasligidadir. Moddiy narsalar fazoda har xil joylashishlari, turli tomonga harakat qilishlari mumkin, lekin vaqtga kelganda ular faqat bir tomonga qarab yo'nalishda bo'ladi, vaqt hech qachon orqaga qarab harakat qilmaydi. O'tgan zamonning qaytarilishi va hozirgi zamonning yo'q bo'lishi mumkin emas.

Vaqtning o'ziga xos tomonlaridan yana biri uning cheksizligidadir. Vaqt cheksizligining ma'nosi shuki, moddiy dunyoning boshi ham, oxiri ham yo'q va bo'lmaydi.

Fazo va vaqtga ichki ziddiyat xosdir. U shundan iboratki, fazo va vaqt o'z tabiatiga ko'ra ham mutlaq, ham nisbiydir. Fazo va vaqt materiya mavjudligining umumiy ob'ektiv shakllari kabi mutlaqdir, chunki bu shakllardan tashqari hech qanday moddiy jismlarning bo'lishi mumkin emasdir. Shuningdek, fazo va vaqt nisbiydir, chunki ularning aniq xossalari o'zgaruvchi materiyaning xossalari bog'liqdir. Ziddiyat shundan iboratki, fazo va vaqt nihoyasizlik bilan nihoyaning birligini tashkil etadi, fazoning nihoyasizligi ayrim moddiy ob'ektlarning nihoyali ko'lamlaridan tarkib topadi, vaqtning nihoyasizligi esa ayrim moddiy jarayonlarning nihoyali uzluksizliklaridan tarkib topadi.

Fazo va vaqt uzluksizdir va shu bilan birga uzlukli (diskret)dir. Fazo shu ma'noda uzluksizki, uning har qanday tarzda olingan (katta yoki kichik, juda yaqin yoki uzoq) elementlari orasida bir element hamisha real suratda mavjud bo'ladi va bu element ularni yagona fazoviy ko'lamga birlashtiradi; boshqacha qilib aytganda fazoviy ko'lam elementlari o'rtasida hech qanday mutlaq alohidalik, bo'linishlik yo'q; ular bir-biriga o'tib turishadi. Ya'ni vaqt shu ma'noda uzluksizki, uning har qanday kichik ikki oralig'i o'rtasida hamisha real suratda bir vaqtli uzluklik mavjuddir.

Fazo va vaqtning uzluksizligi shundan iboratki, ular o'zlarining ichki xossalari predmetlar va jarayonlarning sifat tafovutiga muvofiq tuzilishiga ko'ra farq qilib turadigan unsurlardan tarkib topgan.

Insonning fazo va vaqt haqidagi tushunchalari, tasavvurlari qotib qolgan emas, balki nisbiy, ya'ni o'zgaruvchan, rivojlanib borish

xususiyatiga egadir. Materiya fazoda cheksiz, vaqtda abadiydir, degan fikrning mohiyati shundan iboratki, fazoning hech qanday chegarasi, markazi, tomoni, bo'linadigan joyi, oxirgi nuqtasi yo'q, u cheksiz va chegarasizdir, bepoyondir. Hozirgi zamon tabiatshunoslik fanlari olamning fazo va vaqtda boshi ham, oxiri ham yo'qligi to'g'risidagi ta'limotini asoslovchi yangidan-yangi dalillarni qo'lga kiritdi. Ularning ko'rsatishicha, bizning galaktikamiz koinotda yakkayu-yagona emas, balki cheksiz yulduzlar tizimining biridir.

N.I.Lobachevskiy geometriyasi fazoning materiya bilan chambarchas bog'liq ekanligini isbotlab, mutlaq chegara va sistema bo'lishi mumkin emasligini ko'rsatadi. U Evklid geometriyasiga nisbatan fazoning geometrik xususiyatlari o'zgarishini chuqur tushuntiradi. Evklid geometriyasida fazo materiyadan ajralgan holda, abadiy va hamma yerda bir xil xususiyatga ega shaklda tushuntiriladi. Bu fazo haqidagi metafizik tushuntirish usulidir. Lobachevskiy fazo va vaqtning xususiyatlarini materiya va uning harakati bilan bog'liq ravishda tushuntiradi. Uning geometriyasi Eynshteynning nisbiylik nazariyasida yana ham kengroq mazmunga ega bo'ladi.

Fazo va vaqtning bir butunligini ifodalashda moddiy jarayonlarni ham fazodan, ham vaqtdan ajratmay bir butun holda tekshirish zarur. Hozirgi zamon fanida ko'p o'lchovlilikni quyidagicha tushuntirish mumkin. Nemis olimi German Mankovskiy uch o'lchovli fazo va vaqtni ko'p o'lchovli deb oladi. Bu yerda uch o'lchovli fazo va to'rtinchisi sifatida vaqt olingan. Nisbiylik nazariyasida fazo va vaqt orasidagi bog'lanishni ko'rsatish jism harakatiga kuchli maydon tortish kuchining ta'siri ham hisobga olinadi. Lekin bu kashfiyotlar nisbiylik nazariyasidagi fazo va vaqt orasidagi bog'lanish tugal aniqlandi, degan xulosaga olib kelmaydi, aksincha bu sohadagi bilimlarimiz yana ham aniqlanishi va chuqur bo'lishi mumkin. Fazo va vaqtning xususiyati o'zgarmaydi. Fazo va vaqt to'g'risidagi bilimlarimizning mazmuni kengayishi mumkin. Fazo va vaqt bir-biri bilan ziddiyatli bog'langan. Bu bog'lanishni fazoning cheksiz, vaqtning esa abadiy bo'lishida ko'rish mumkin.

Ma'lumki, narsa va ob'ektlarning harakati bir vaqtda, bir joyda ro'y bermaydi. Materiyaning harakati turli fazoda, turli vaqtda bo'lishi mumkin. Moddiy ob'ektlar turli xil o'rinda, turli xil masofalar orasida joylashgan bo'lib, ular doimo harakatda. Bu harakat sekin yoki tez bo'lishi mumkin. Bu masalani fizika fanining nisbiylik nazariyasi hal

qilib beradi.

Ilmiy falsafa nuqtai nazaridan, materiya hech qachon va hech yerda chegaralanmagan. Vaqtning cheksizligi dunyoning bepoyonligini bildiradi, bu fazoning ham chegarasi yo'qligini ko'rsatadi. Shunday qilib, fazo va vaqt harakatdagi materiyaning ob'ektiv yashash usulidir.

Materiyaga xos xususiyatlar fazo va vaqtga ham xosdir. Materiyaning tuzilishi va xossalari haqidagi bilimimizning o'sishi kabi, fazo va vaqt to'g'risidagi bilimlarimiz ham cheksiz ortib boradi.

Materiya fazoda cheksiz, vaqtda abadiydir. Vaqtning cheksizligi dunyoning cheksizligini, boshi va oxiri yo'qligini ko'rsatadi. Tabiat va jamiyat hodisalari hamma vaqt ketma-ket sodir bo'ladi va harakat qiladi. Materiya vaqtda harakat qiladi, demak materiya, harakat, fazo va vaqt dialektik bog'langan. Ularning dialektik birligi umumiy aniq fanlar uchun amaliy jihatdan metodologik asos hisoblanadi.

4.5.Tabiat - borliqning ajralmas qismi

Insonni qurshab turgan tabiat, uning paydo bo'lishi va rivojlanishi qonuniyatlarini falsafiy nuqtai nazardan tushunish, ilmiy bilish va amaliyotda katta ahamiyat kasb etadi. Tabiat benihoyat xilma-xil shakl va ko'rinishlarda bo'lib, insonni qurshab turgan moddiy olam, butun borliqni o'z ichiga qamrab oladi. U keng ma'noda olganda, materiya, koinot tushunchalarini ham ifodalaydi.

Sharq falsafasi va islom ta'limotida Olloh hamma narsaning ibtidosi, materiyaning ham, tabiatni ham Tangri taolo yaratgan, deyiladi.

Ilmiy falsafa esa tabiatning mavjudligi insonga, uning ongi va sezgisiga bog'liq emas, deb uqtiradi. O'tmishda yer shunday bir holatda bo'lganki, unda o'zining sezgilari va ongiga ega bo'lgan inson u yoqda tursin, hatto boshqa har qanday jonli mavjudotlarning ham yashashi uchun hech bir imkoniyat bo'lmagan. yer, Quyosh sistemasi, umuman tabiat har qanday ongdan tashqarida va unga bog'liq bo'lmagan holda mavjuddir. Kishi ongi tabiat taraqqiyotining faqat muayyan bosqichidagina uning mahsuli sifatida vujudga kelgan.

Ongdan tashqarida va unga bog'liq bo'lmagan holda mavjud bo'lgan tabiatning na boshi, na oxiri, na ibtidosi va na intixosi bor.

Hozirgi zamon fanlari olamning, tabiatning cheksiz, benihoyaligi to'g'risidagi yangidan-yangi dalillar bermoqda. Fan sohasidagi yutuqlarning ko'rsatishicha, bizning galaktikamizdan tashqarida

joylashgan son-sanoqsiz yulduzlar sistemalari mavjud.

Tabiat, butun moddiy olam doimiy harakatda, to'xtovsiz o'zgarish va rivojlanishdadir. Mavjudotdagi barcha jismlar Oy, Quyosh, sayyoralar, meteoritlar fazoda doimiy ravishda harakatda. Tabiatning, materiyaning fazoda cheksiz va vaqtda abadiy bo'lgan tinimsiz harakati jarayonida ba'zi bir narsalar yemiriladi, yangilari paydo bo'ladi.

Tabiatning million yillar davomidagi tadrijiy taraqqiyoti jarayonida jonsiz dunyodan jonli dunyo kelib chiqqan. Jonli dunyoning paydo bo'lishi tabiatning, materiyaning cheksiz koinotdagi taraqqiyotidan kelib chiqishi mumkin bo'lgan oqibatlardan biridir. Jonli materiya keyinroq yuz bergan hodisalar, uzoq davom etgan taraqqiyot samarasidir. Jonli tabiat ham jonsiz tabiat ham doimiy harakatdadir. Lekin harakat ularning har ikkalasida ham biroz boshqacharoq shaklda amalga oshadi. Hayot tabiat taraqqiyotining ma'lum bosqichidagi ko'rinishidir. Jonli tabiat moddiy olamning kichik bir qismini tashkil etgani uchun unga xos xususiyatlarni jonsiz olamga mexanik ravishda yoyib bo'lmaydi.

Ilmiy falsafa jonli tabiat bilan jonsiz tabiat o'rtasida o'tib bo'lmaydigan to'siq yo'q, deb ta'lim beradi. Ular bir-biridan sifat jihatdan farq qilishiga qaramay, bir-biri bilan bog'liq hamdir. Jonli tabiat abadiy mavjud bo'lgan emas, balki jonsiz tabiat taraqqiyotining ma'lum bir bosqichida, ma'lum ob'ektiv sharoitlar asosida vujudga kelgan. Jonli tabiat bilan jonsiz tabiat asosida ham yagona moddiy substantsiya — materiya yotadi. Demak, jonli tabiat bilan jonsiz tabiat o'rtasidagi bog'lanish ularning birligida yaqqol ko'rinadi.

Jonli tabiat bilan jonsiz tabiat o'rtasidagi moddiy birlik ularning kimyoviy tarkibida ham juda aniq ko'rinadi. Odam organizmidagi kislorod, uglerod, oltingugurt, azot, kaltsiy, fosfor, magniy, natriy, kaliy, xlor, temir singari elementlarni jonsiz tabiatda ham uchratamiz. Organizmlarni tashkil etuvchi oqsil tarkibida ham shunday elementlar bor.

Jonli tabiat bilan jonsiz tabiat o'rtasida umumiy tomonlardan tashqari ularning har biriga xos bo'lgan farqli tomonlari ham mavjud. Jonli organizmlarning asosiy xususiyati shuki, ular tashqi muhit bilan modda almashinadi. Bu esa, materiyaning murakkab va yuqori shakllariga tegishli bo'lgan xususiyatdir.

Tirik jismlarning eng muhim xususiyati — moddalar almashinuvidan, jonli tuzilishlarning buzilishi va yangidan tuzilishidan,

assimilyatsiya va dissimilyatsiyadan iborat. Ana shular organik jismlar yashashning asosiy sharoitidir. Hayot — oqsil jismlarning yashash usulidir, bu usul esa o'z mohiyati bilan mazkur jismlarning kimyoviy - tarkibiy qismlarining doimo o'z-o'zini yangilab turishidan iborat.

Tabiat taraqqiyotining yuksak cho'qqisi jonli organizmlarning kelib chiqishidan iborat. Bir hujayrali organizmlarning vujudga kelishi organizmlar taraqqiyotidagi dastlabki bosqichdir. Dastlabki vujudga kelgan organizmlar o'zining tuzilishi va xususiyati jihatidan hozirgi hayvon va o'simliklarning eng soddalari bo'lgan. Organik birikmalarning bir necha million yil davom etgan taraqqiyoti natijasida hayvonlarning hozirgi turlari vujudga kelgan.

Jonli tabiat insonning paydo bo'lishi uchun hamma zarur shart-sharoitni hozirlaydi. Tabiatning tarkibiy qismi bo'lgan odam jonli organizmlarning uzoq vaqt davomida ro'y bergan taraqqiyotining qonuniy muqsulidir. Odamning paydo bo'lishini jonli tabiatning taraqqiyotidan ajratib bo'lmaydi.

Inson taraqqiyotining ilk bosqichlarida, odam tabiatdan endigina ajralib chiqqan kezlarda juda nochor hayot kechirgan, u tabiat kuchlariga qaram bo'lgan, tabiatning tayyor mahsulotlarini iste'mol qilib kun kechirgan.

Keyinchalik mehnat tufayli, mehnat qurollari yasash, moddiy va ma'naviy boyliklarni yaratish asosida kishilik jamiyati paydo bo'ldi va rivojlandi.

Forobiyning fikricha, «Har bir inson o'z tabiati bilan shunday tuzilganki, u yashamoq va oliy darajadagi yetuklikka erishmoq uchun ko'p narsalarga muhtoj bo'ladi, u bir o'zi bunday narsalarni qo'lga kiritmaydi, ularga ega bo'lish uchun insonlar jamoasiga ehtiyoj tug'iladi... Bunday jamoa a'zolarining faoliyati bir butun holda ularning har biriga yashash va yetuklikka erishuv uchun zarur bo'lgan narsalarni yetkazib beradi. Shuning uchun inson shaxslari ko'paydilar, yerning aholi yashaydigan qismiga o'rnamehdilar va natijada inson jamoasi vujudga keldi»¹.

Jamiyat bilan tabiat o'rtasidagi aloqadorlik zaminida mehnat yotadi. Mehnat avvalo, odam bilan tabiat o'rtasida yuz beradigan jarayonlardir, odam shu jarayonda o'z faoliyati bilan o'zi ila tabiat

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”,1993.-186-bet.

o'rtasida moddalar ayirboshlanishiga vositachilik qiladi, bu ayirboshlashni tartibga soladi va nazorat qiladi. Odamning o'zi tabiat kuchi sifatida tabiat moddasiga qarama-qarshi turadi. Odam tabiat moddasini o'z hayoti uchun yaroqli bo'lgan ma'lum bir shaklda o'zlashtirib olish uchun o'z tabiiy kuchlarini, qo'l va oyoqlarini, bosh va barmoqlarini harakatga keltiradi. Shu harakat vositasi bilan tashqi tabiatga ta'sir qilib va uni o'zlashtirib, odam shu bilan birga o'z tabiatini ham o'zgartiradi. Kishilar moddiy boyliklar yaratish, mehnat qilish asosida tabiat kuchlariga ta'sir etganlar, madaniyat tarixini, ijtimoiy munosabatlar dunyosini yaratishga muvaffaq bo'lganlar.

Taraqqiyotning eng qadim bosqichida kishilarning tabiat kuchlariga qarshi olib borgan kurashidagi katta g'alabalaridan biri olovni kashf etganliklaridir. Ana shu kashfiyot tufayli ovqat pishirish, ishlab chiqarish qurollarini tayyorlash — vahshiy hayvonlarni ovlash, sovuq iqlimli joylarda ham yashash imkoniyati tug'ildi. Temir tishli omochdan foydalanish orqasida keng miqyosda dehqonchilik bilan shug'ullanishga yo'l ochildi. Dehqonchilikning rivojlanishi chorvachilikni yuzaga keltirdi.

Odamlar moddiy ne'matlar ishlab chiqarish natijasidagina tabiat kuchlarini yengishga muvaffaq bo'lganlar. Hayvon, parrandalar, o'simliklar, har xil g'iyohlardan oziqlanib, tirikchilik vositalarini tabiatdan tayyor holda olganlar. Shuning uchun ham ular tabiatga mutlaq qaramdirlar. Odam esa tabiatga faol ta'sir ko'rsatadi.

Mehnat yordamida inson tabiat kuchlaridan o'z maqsadi yo'lida foydalanadi. Kishilar tabiatidagi narsalarni o'zgartirib mehnat qurollarini va tirikchilik vositalarini tayyorlaydilar. Odamning hayvondan farq qiladigan muhim tomonlaridan biri ham ana shunda.

Sirtidan qaraganda ba'zi bir hayvonlar mehnat qilganday bo'lib ko'rinadi. Ular ehtiyojlarini qondirish uchun mehnat qurolidan emas, balki o'zlarining tabiiy a'zolari — tirnoqlari, qoziq tishlari, o'tkir ko'zlaridan foydalanadilar. Birorta ham hayvon hech qachon, hatto eng oddiy mehnat qurolini ham yaratgan emas. Mehnat qurolini yasash va undan foydalanish bu faqat insonga xos xususiyatdir. Mehnat quroli tabiatning insonga hadyasi emas, balki u inson aqliy va jismoniy mehnatining natijasidir.

Mehnat - kishilarning maqsadga muvofiq faoliyatidir. Mehnat tufayli odamning ehtiyoji qondiriladi. Mehnat tabiat yaratgan narsalarni inson o'z ehtiyoji uchun o'zlashtirib olishidir, inson bilan tabiat

o'rtasida moddalar almashinishining umumiy shartidir, inson hayotining abadiy tabiiy shartidir.

Mehnat, ishlab chiqarish insonning ijtimoiy mavjudot sifatida shakllanishining, uning tabiatdan ajralib chiqishining negizidir. Insonlar tirikchilik uchun zarur vositalarni ishlab chiqara boshlashlari bilan o'zlarini hayvonlardan farq eta boshlaydilar. Mehnat qilish natijasida odam o'zining tabiiy a'zolari faoliyatini o'zgartiradi, muskullari, paylari, oyoq va qo'llari rivojlanadi. Shuningdek, odamning aqliy va jismoniy qobiliyatlari ham rivojlanadi, miyasi va sezgi a'zolari taraqqiy etadi. Insonning sezgi a'zolari — mehnatning, ijtimoiy munosabatlarning, inson amaliy faoliyatining mahsulidir.

Inson tabiat farzandi sifatida paydo bo'lgan bo'lsada, lekin insonga xos deb e'tirof etilgan xususiyatlarning hammasiga u jamiyatda bevosita aralashish, ta'lim-tarbiya olish, mehnat qilish orqali erishdi.

Mehnatning roli va ahamiyati, ayniqsa, ikki narsada kuchliroq seziladi. Birinchidan, inson ajdodlari organizmi mehnat ta'sirida biologik mavjudotga xos bo'lgan belgilardan ijtimoiy mazmunga xos tomonga o'zgarib boshladi. Ikkinchidan, mehnat gapirish, aloqa o'rnatish, ijtimoiy tajriba orttirish, inson ongi, til va tafakkurining paydo bo'lishi va rivojlanishi uchun ham asos bo'ldi.

Odamning ongi ham o'zi kabi ijtimoiy taraqqiyot mahsulidir. Insonga xos bo'lgan ong faqat mehnat jarayonida rivojlanadi. San'at, fan, madaniyat va texnika taraqqiyoti tarixi bizning barcha fikrlarimiz, g'oyalarimiz mehnat jarayonida tug'ilganligini va rivojlanib borganligini ko'rsatib turibdi.

Kishilar o'rtasidagi eng muhim aloqa vositasi bo'lgan tilning kelib chiqishi va rivojlanishi ham mehnat bilan bevosita bog'liq. Mehnat natijasida qo'yilgan har bir yangi qadam insonning bilim darajasini kengaytiradi. U tabiat predmetlarida doimiy ravishda yangi, shu vaqtgacha ma'lum bo'lmagan xususiyatlarni ocha bordi. Ikkinchi tomondan, zaruriyat orqasida mehnatning rivojlanishi jamiyat a'zolarining yanada yaqinroq jipslashuviga yordam beradi. Natijada ularda bir-birlariga nimanidir aytish ehtiyoji tug'iladi. Bu ehtiyoj o'zaro aloqa vositasi tilni vujudga keltiradi.

Insonga xos bo'lgan barcha xislat va fazilatlarning yuzaga kelishi va rivojlanishi mehnat bilan, ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlar bilan uzviy bog'liq. Birgalikda qilinadigan har qanday mehnat kishilarning bir-birlari bilan muayyan aloqa va munosabatlarda bo'lishlarini taqozo

qiladi. Kishilar ana shu aloqa va munosabat asosida bir-birlariga va tabiatga ta'sir etadilar.

Inson o'zining ma'lum maqsadga qaratilgan amaliy faoliyati jarayonida tabiatni behad o'zgartirib yubordi. Insoniyatning ko'p ming yillik tarixiy taraqqiyoti jarayonida o'simliklarning shunday yangi navlari va hayvonlarning tabiat yaratmagan zotlari yaratildiki, buni ko'rib ajablanmaslik mumkin emas. Dunyo haritasida yangidan-yangi mamlakatlar, viloyatlarning paydo bo'lganligi va bo'layotganligi, o'simlik va hayvonlar dunyosining o'zgarib borayotganligi, suv omborlari, to'g'onlar, sun'iy dengizlarning paydo bo'layotganligi, qo'riq va bo'z yerlarning o'zlashtirilayotganligi, sanoat korxonalarining bunyod etilayotganligi, bularning hammasi insonning tabiatga ta'siri kuchayib borayotganligining muhim ko'rinishlaridandir. yer sharining, jahon okeanining inson amaliy faoliyati ta'sirida biron-bir darajada o'zgarmayotgan nuqtasi deyarli yo'q.

Inson o'zining aql-idroki, fan va texnika yordamida oziq-ovqatning, qurilish materiallarining, kiyim-kechak uchun ishlatiladigan matolarning, sun'iy tolalarning tabiat yaratmagan yangidan-yangi turlarini ixtiro qildi va qilmoqda. Insonning tabiatga ta'siri ijtimoiy taraqqiyot mobaynida hozirgi davrdagidek bo'lgan emas. Hozirgi paytda insonning yashash maskanining tabiiy muhiti o'zgarmoqda. Bu muhit inson sivilizatsiyasining bir qismiga aylandi. Boshqacha aytganda, "ikkinchi tabiat" — insoniyat madaniy dunyosi vujudga keltirildi, ya'ni shunday narsalar va jarayonlar vujudga keltirildiki, ularning tabiatda tayyor holda mavjud bo'lishi u yoqda tursin, hatto ular tabiatning o'z kuchlari ta'siri ostida ham paydo bo'la olmaydi. Bundan endiliqda tabiat o'z mavjudligining ob'ektiv xususiyatini yo'qotdi, degan ma'no kelib chiqmaydi, albatta. Tabiat ilgarilari ob'ektiv va birlamchi bo'lganidek, hozir va bundan keyin ham shundayligicha qolaveradi.

Yuqorida aytilganlardan quyidagi xulosaga kelish mumkin: birinchidan, inson va insoniyat dunyosi tabiatdan ajralmasdir, uning oliy mahsulidir, ikkinchidan, kishini tabiat vujudga keltirgan bo'lsa, uni jamiyat, ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlar kamol toptirdi va unga ijtimoiy qiyofa berdi, uchinchidan, odamning o'zini ham, uning ongini ham mehnat yaratdi va rivojlantirdi, to'rtinchidan, tabiiy muhit inson amaliy faoliyatida behad o'zgarib "insonning tanasi"ga aylandi.

4.6. Inson va tabiatning o'zaro aloqadorligi

Kishilik jamiyati moddiy olamning, tabiatning ko'p ming yillik tadrijiy taraqqiyotining qonuniy mahsulidir. U taraqqiyotining ma'lum bir bosqichida, insonlar jamoasi kelib chiqqan davrda yuzaga kelgan. Demak, jamiyat tarixi va uning taraqqiyoti inson ma'lum jamoaga birlashib mehnat qilgan, ishlab chiqarish qurollarini yaratgan, ma'lum ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlar shakllangan davrdan boshlandi.

Jamiyat tarixi ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy, madaniy munosabatlar tarixidir. Jamiyat rivojlanishi esa shu munosabatlarning o'sishi va takomilashishi shaklida bo'ladi. Jamiyat tarixi tabiat rivojlanishi tarixining ma'lum bir davridan boshlandi.

Shunday qilib, inson va jamiyat tabiatning ajralmas bir qismi bo'lishi bilan birga uning alohida ongli qismidir. Jamiyat hamisha tabiat bilan o'zaro aloqada bo'ladi. Inson har doim tabiatning bag'rida yashaydi. Biz butun borlig'imiz bilan tabiatnikimiz va uning ichida yashaymiz, olamiz va ulardan to'g'ri foydalana bilamiz.

Inson hech qachon tabiatdan tashqarida, u bilan aloqa va munosabatda bo'lmasdan turib yashay olmaydi. Tabiat bilan jamiyat, tabiat bilan inson, tabiat tarixi bilan jamiyat tarixida dialektik birlikda, ta'sir va aks ta'sirdadir. Ularni bir-biridan ajratish mumkin emas. Alohida inson ham, umuman jamiyat va insoniyat dunyosi ham nazariy, jismoniy, amaliy jihatdan tabiat bilan uzviy aloqadorlikda yashaydi.

Tabiat-tabiiy resurslar manbaidir. Tabiiy resurslar ya'ni, nafas olinadigan havo, ichiladigan suv, har xil xom ashyolar bo'lmasa inson, jamiyat yashay olmaydi, san'at, qishloq xo'jaligi va madaniyatni yuksaltirib bo'lmaydi. Tabiat biz uchun moddiy ne'matlarning birinchi manbai sifatida ham sog'liq, shodlik, hayot qiziqishining va har bir kishidagi ma'naviy boyliklarning bitmas-tuganmas manbai sifatida ham o'zining g'oyat zo'r ahamiyatini hech qachon yo'qotmaydi.

Tabiatning eng muhim tarkibiy qismlaridan biri bo'lgan yer insonlarning oziq-ovqat manbai, uning dastlabki mehnat vositalarining xazinasidir. yer insonni boqadi, ingliz olimi Vilyam Petti aytganidek, mehnat boylikning "otasi" bo'lsa, yer uning "onasi"dir. Odamlar bir necha ming yillar davomida uning issiq bag'rida undi, voyaga yetdi. Insonning kundalik hayoti va sevinchlari ham yer tufaylidir. Shunday ekan, inson uchun g'oyat darajada muhim va zarur bo'lgan yerni e'zozlamaslik mumkin emas.

Kishilarning moddiy ne'matlar ishlab chiqarishi uchun muayyan

tabiiy sharoitlar talab qilinadi. Tabiatning jamiyat bilan yaqindan aloqa bog'laydigan, uning taraqqiyotiga ma'lum darajada ta'sir ko'rsatadigan qismi tabiiy muhit deb ataladi. yer va yer osti boyliklari, daryolar, iqlim va boshqa shu kabilar tabiiy muhitni tashkil etadi.

Tabiiy muhit jamiyat taraqqiyotiga ta'sir etuvchi omil sifatida ikki katta turkumga bo'linadi. Ulardan biri tirikchilik vositalaridan iborat tabiiy boyliklar, ya'ni yerning hosildorligi, o'rmonlarda hayvonlar, suvda baliqlarning ko'pligidan iborat bo'lsa, ikkinchisi mehnat vositalari (mavjud sharoitlar, kema qatnaydigan daryolar, daraxtlar, ko'mir, neft, gaz va boshqalar)dir. Kishilik jamiyatining boshlang'ich davrida tashqi tabiiy sharoitlarning birinchi xil, jamiyat taraqqiyotining yuqori bosqichida ikkinchi xili hal qiluvchi ahamiyatga egadir.

Tabiiy sharoit jamiyat taraqqiyotiga ikki xil ta'sir ko'rsatadi. Ma'lumki, tirikchilik vositalari va tabiiy manbalarga boy bo'lgan mamlakatlarda yashovchi xalqlar o'z tirikchiliklari uchun zarur bo'lgan mahsulotlarni tayyorlashda mablag' va kuchni bunday tabiiy qulayliklarga ega bo'lmagan xalqlarga qaraganda ancha kam sarflaydilar. Qulay tabiiy sharoitlar jamiyat taraqqiyotiga ma'lum darajada yordam beradi. Qondirilishi mutlaq zarur bo'lgan tabiiy ehtiyojlarning miqdori naqadar kam bo'lsa, yerning tabiiy hosildorligi naqadar ko'p bo'lsa va iqlim naqadar qulay bo'lsa, ishlab chiqaruvchi hayotning saqlanish va takror qilinishi uchun zarur bo'lgan ish vaqti shuncha kam bo'ladi. Demak, uning boshqalarga ketadigan ortiqcha mehnati uning o'ziga ketadigan mehnatga nisbatan shuncha ko'p bo'lishi mumkin. Aksincha, tabiiy sharoit noqulay bo'lib, kishilarning asosiy vaqti, mablag' va mehnati tirikchilik vositalarini yaratishga ko'proq sarf bo'lsa, u holda jamiyatning ishlab chiqaruvchi kuchlari nisbatan sekinroq rivojlanadi. Noqulay tabiiy sharoit jamiyat taraqqiyotiga birmuncha salbiy ta'sir ko'rsatadi.

Agar odamlar tabiiy sharoitlar bilan cheklanib, barcha tirikchilik vositalarini tabiatdan tayyor holda olganlarida (bunday bo'lishi mumkin emas, albatta) jamiyat taraqqiyoti juda sekin rivojlangan bo'lardi, odamlarda taraqqiyotga intilish, mehnat qurollarini rivojlantirish, tabiiy kuchlarga qarshi kurashish zaruriyati ham bo'lmasdi.

Turli tarixiy sharoitlarda tabiiy sharoitlarning jamiyat taraqqiyotiga ta'siri aynan bir xil bo'lgan emas. Ibtidoiy jamoa tuzumida odamlar o'zlarini qurshab olgan tabiatga butunlay qaram bo'lganlar. Ular tabiatni emas, balki tabiat ularni o'ziga butunlay

bo'ysundirgan. Chunki hali bu davrda fan, texnika o'smagan, madaniyat rivojlanmagan, mehnat qurollari oddiy bo'lgan. SHuning uchun ham odamlarning hayoti tabiiy sharoitlar qulayligiga ko'p jihatdan bog'liq edi. Boshlang'ich davrda odamlar shuning uchun ham daryo bo'ylarida, tog' yonboshlarida, tuprog'i serhosil joylarda, o'rmonlari va hayvonot dunyosi serob bo'lgan joylarda yashashga harakat qilganlar.

Qadimgi davrda tirikchilik vositalarining tabiiy manbalarga boy bo'lgan joylar jamiyat taraqqiyotiga katta qulaylik tug'dirgan. Shuning uchun ham Misr, Mesopotamiya, Hindiston, Xitoy, O'rta Osiyo, Kavkazorti, O'rta yer dengizi o'lkalari madaniyatning eng qadimgi markazlari bo'lgan.

Madaniyatning ibtidoiy jamoa tuzumidan keyingi yuqori bosqichlarida odamlarning tabiatga bo'lgan ta'siri ancha kuchayib, tabiat resurslaridan foydalanish imkoniyatlari ancha kengaydi. Buning asosiy sababi ishlab chiqaruvchi kuchlarning, fan, texnika va madaniyatning rivojlanib borganligidadir.

Sotsiologiya fanidagi "jug'rofik determinizm" deb atalgan nazariyaga muvofiq, jamiyatning iqtisodiy tuzumini ham, uning ijtimoiy va siyosiy tuzilishini ham belgilaydigan narsa jug'rofik muhitdir. Masalan, frantsuz olimi Monteske "Qonunlar ruhi to'g'risida" deb nomlangan asarida kapitalistik mamlakatlardagi millionlab ommaning boshiga tushayotgan azob-uqubatlarning asl sababi tabiiy sabablardir, deydi. Iqlim hukmronligi uningcha, hamma hukmronlikdan kuchliroqdir. Biroq jug'rofik determinizm tarafdorlari nima uchun tabiiy sharoiti bir xil bo'lgan ba'zi mamlakatlar tezroq rivojlanishini, ba'zilari esa sekinroq rivojlanishini tushuntirib bera olmaydi.

Darhaqiqat, tabiiy sharoitlar ijtimoiy taraqqiyotning borishini tezlashtirishi, unga turtki berishi, ijtimoiy ta'sir ko'rsatishi mumkin, lekin jamiyatning qiyofasini, ijtimoiy tuzumning xususiyatini, bir tuzumdan ikkinchi tuzumga o'tishini belgilab beruvchi kuch bo'la olmaydi. Chunki, jamiyatning o'zgarishi va rivojlanishi tabiiy sharoitlarning o'zgarishiga qaraganda tezroq sodir bo'ladi. Tabiiy sharoitlarning sezilarli darajada o'zgarishi uchun ko'p yillar kerak bo'lsa, jamiyat hayotida tub o'zgarishlar bo'lishi uchun qisqa bir tarixiy muddat kifoya qiladi.

Yevropa, Osiyo, Afrikada geografik sharoit bundan 3 ming yil oldin qanday bo'lgan bo'lsa, hozir ham deyarli shunday. Biroq shu yillar

ichida undagi davlatlar, xalqlar va millatlarning hayotida ko'plab o'zgarishlar sodir bo'lgan va bo'lmoqda. Buyuk o'zgarishlar jamiyat hayotida sodir bo'ladigan har qanday o'sish, o'zgarish va rivojlanishlarning geografik muhit o'zgarishiga nisbatan tezroq amalga oshishini ochiq-oydin ko'rsatib turibdi.

Yuqorida aytilganlarni umumlashtirib, quyidagicha xulosa chiqarish mumkin: 1) Insonning tabiat bilan aloqasi yerda inson paydo bo'lgan vaqtlardan oq yuzaga kelgan bo'lib, bu zaruriy ob'ektiv aloqadorlik o'z ahamiyatini bundan keyin ham hech qachon yo'qotmaydi; 2) Tabiat bilan jamiyat o'rtasidagi aloqadorlik, jamiyatning tabiatga, tabiatning esa jamiyatga ta'siri ob'ektiv qonuniyatdir; 3) Jamiyat bilan tabiatning ob'ektiv aloqadorligi, tabiiy sharoitlarning jamiyat taraqqiyotiga ko'rsatadigan ta'siri jahondagi ayrim bir xalqlar va mamlakatlarga taalluqligina bo'lib qolmasdan, balki butun insoniyat uchun, barcha jamiyatlar va mamlakatlar uchun bir xilda umumiydir; 4) Tabiiy muhit insonning moddiy ne'matlar ishlab chiqarish faoliyatining doimiy abadiy va zaruriy shartidir.

Takrorlash uchun savollar:

1. Borliq tushunchasi va uning asosiy turlari nimalardan iborat?
2. Virtual borliq deganda nimani tushunasiz?
3. Substantsiya tushunchasining ma'nosi qanday?
4. Materiya tushunchasi va uning ilmiy-falsafiy ahamiyati nimalardan iborat?
5. Harakat qanday shakllarda namoyon bo'ladi?
6. Falsafa tarixida fazo va vaqt talqiniga doir qanday konsepsiyalar shakllandi?
7. Fazo va vaqt tushunchalarining mohiyatini izohlab bering.
8. Sharq mutafakkirlari falsafiy ta'limotlarida olam-falakning doimo harakatda ekanligi haqida so'zlab bering.
9. Tabiat tushunchasi ma'nosini aytib bering. Inson tabiatning oliy mahsuli ekanligini qanday tushunasiz?
10. Inson va tabiatning o'zaro aloqadorligi nimalardan iborat?

Test topshiriqlari:

1. Borliq nima ?

- A) Bu koinot.

b) Mavjud bo'lib, his qilinadigan narsalar.

v) Borliq bu reallikdir.

g) Borliq tabiatdir.

2. Borliqning qaysi shakllari asosiy hisoblanadi?

a) Sotsial borliq.

b) Ma'naviy borliq.

v) Inson borlig'i.

g) Keltirilganlarning hammasi.

3. Materiya nima ?

a) Falsafiy ta'rifga ega emas.

b) Materiya bu modda.

v) Materiya bu his qilish imkoniyatidir.

g) Materiya bu moddiy narsa va hodisalar umumiy xususiyatlarini

ifodalovchi falsafiy tushuncha.

4. Dunyoning birligi nimada ?

a) Fizik strukturaning birligida.

b) Kimyoviy tarkibning birligida,

v) Uning mavjudligida.

g) Uning moddiylikida.

5. Harakat nima ?

a) Makonda o'rin almashish.

b) Tana tomonidan inertiyaning yengilishi.

v) Buzilgan turg'unlik.

g) Har qanday o'zgarish

6. Odamlar orasidagi shaxslararo munosabat harakatning qaysi shakliga tegishli ?

a) Mexanik.

b) Biologik.

v) Fizik.

g) Sotsial.

7. Makon nima ?

a) Bu dunyoning strukturliligi haqidagi qarashlar majmui.

b) Insonning dunyoda o'z o'rnini topishga harakat qilish usuli.

v) Makon bu narsalarning o'rin egallash layoqati.

g) Materiya borlig'ining shaklidir.

8. Zamon nima ?

a) Olamning mutloq mohiyati.

b) Bu o'zgaruvchan olamning insoniy idrok oqimidir.

- v) Bu hodisalarning davomiyligi.
- g) Materiya borlig'ining shakli.

9. "Noosfera" deganda nimani tushunasiz?

a) "Noosfera" – inson tomonidan qilinayotgan aqliy faoliyat, ma'naviy madaniyatning yig'indisi.

b) "Noosfera" – inson faoliyati natijasi va mahsulining barcha yig'indisidir.

v) "Noosfera" – sayyoramiz ustki qobig'i barchasini – inson tuzilishini, inson tomonidan foydali qazilma boyliklaridan foydalanish ishlari yig'indisidir.

g) "Noosfera" – tabiat va jamiyatning bir butun sistemasi.

10. Materiya qanday ko'rinishlarda mavjud bo'ladi?

a) Materiya qattiq ko'rinishga ega

b) Materiyaning ko'rinishi mumkin emas

v) Materiya modda va maydon ko'rinishlariga ega

g) Materiya atom ko'rinishiga ega

11. Materiyaning atributi deganda nima nazarda tutiladi?

a) Materiyaning tarkibiy tuzilishi

b) Materiyaning inson aralashuvi natijasi

v) Materiyaning tabiat bilan muvofiqligi

g) Materiyaning eng zarur va muhim xossasi

12. Megadunyoning struktur birligi qaysi maydon bilan tavsiflanadi?

a) Elektr maydoni

b) Magnit maydon

v) Gravitatsion maydon

g) Kuchli o'zaro ta'sir maydoni

13. Tabiat nima ?

a) Inson borlig'i sohasi.

b) Moddiy olam.

v) Tabiat bu - o'simlik va hayvonlarni o'z ichiga oluvchi ob'ektiv reallik.

g) Butun koinot.

14. Jamiyat va tabiat bog'liqligi nima bilan aniqlanadi ?

a) Hech qanday bog'liqlik yo'q.

b) Mafkura va siyosiy programmalar.

v) Inson ongi.

g) Kishilarning mehnat faoliyati.

15. Falsafaning borliq to'g'risidagi fundamental tamoyillarni o'rganuvchi soha qanday nomlanadi?

- a) Psixologiya
- b) Metodologiya
- v) Ontologiya
- g) Gnoseologiya

16. Harakatning ilmiy-falsafiy mazmuni qaysi javobda to'g'ri ko'rsatilgan?

- a) Rivojlanish va o'sish
- b) Oldinga ketish, kamayish va orqaga qaytish, yemirilish
- v) Olamda sodir bo'layotgan har qanday o'zgarish
- g) Narsalarning fazodagi ixtiyoriy joy almashtirishi

17. Geografik determinizmning mohiyati nimada ?

- a) Tabiiy muhit jamiyat hayotining zarur shartidir.
- b) Geografik sharoitlar jamiyat taraqqiyotini tezlashtiradi yoki orqaga suradi.
- v) Geografik muhit siyosiy tuzum, madaniyat, odamlar axloqini belgilab beradi.
- g) Jamiyat rivoji tabiiy muhit holatiga bog'liq emas.

“Tabiatni faqat uning qonunlariga bo'ysunish yo'li bilangina yengish mumkin”.

F.Bekon

V-BOB: OLAMNING UNIVERSAL ALOQALARI VA RIVOJLANISH. FALSAFANING QONUN VA KATEGORIYALARI

5.1. Falsafada rivojlanish haqidagi qarashlar evolyutsiyasi. Qonun tushunchasi. Qonun turlari

Falsafiy fikrlash o'ziga xos bir qator tamoyil, qonun-qoidalarga asoslanadi va ularga qat'iy rioya etishni talab etadi. Shular ustida qisqacha to'xtalib o'tamiz.

Dialektik tafakkur olamdagi har qanday narsa yoki hodisani

o'rganishda ularning hamma tomon va bog'lanishlarini, shuningdek, uning boshqa narsalar va hodisalar bilan o'zaro munosabatlarini hisobga olishni talab etadi.

Real voqelikdagi narsalar bir-biridan ajralgan, alohida holda mavjud bo'lmasdan, balki bir-biri bilan mustahkam o'zaro bog'lanishlarda bo'ladi va bir-birini taqozo qiladi. Shuning uchun olamdagi narsalar mantiqning in'ikosi bo'lgan inson tafakkuri mantiq'i voqelikdagi narsa va hodisalarni butun tashqi olam bilan birga jonli va turli-tuman aloqasini qamrab olishi, aks etishi kerak. Nazariy bilim o'rganilayotgan ob'ektning har tomonlama munosabatlarda bo'lishini ko'rsatib berishi lozim. Faqat narsa va hodisalarning hamma bog'lanish va o'zaro munosabatlarini bilish insonga haqiqatga erishish imkoniyatini beradi.

Tabiat va jamiyatda hech bir hodisa ajralgan boshqa hodisalarga bog'liq bo'lmagan holda yasholmaydi va yashashi ham mumkin emas. Sirtidan qaraganda narsalar, voqealar bir-birlaridan ajralgandek bo'lib ko'rinishi mumkin. Aslida esa, ular o'zaro aloqada bo'lib, biri ikkinchisidan kelib chiqadi, bir-birlarini taqozo qilib turadi. Narsa, hodisa va voqealar o'rtasidagi ichki bog'liqlik, aloqadorlik va bir-biriga ta'sir qilishlik ob'ektiv qonuniy holdir. Ana shu qonuniyatni ochib berish - fanning vazifasidir.

Falsafaning voqelikdagi narsa va hodisalarni har tomonlama va o'zaro munosabatda tahlil qilish tamoyili o'rganilayotgan ob'ektga bir tomondan, bir yoqlama, bir munosabatda tahlil etishni maqsad etib qo'ygan formal mantiq tafakkur uslubidan tubdan farq qiladi. Bunday fikrlash usuli sofistika va metafizika, eklektika usullariga ham qarama-qarshidir. Bulardan farqli o'laroq, falsafiy fikrlash usuli narsa va hodisalarni tahlil qilishda ularga xos bo'lgan hamma aloqa vositalarini hisobga olishni talab etadi. Xuddi shunday yondashish olamni chuqur va atroflicha bilish va amaliy faoliyati muvaffaqiyatining shartidir.

Falsafiy fikrlash usuli olamdagi narsa va hodisalarni faqat o'zaro aloqada va bir-birini taqozo qilishda olib qaramasdan, balki harakatda, o'zgarishda va rivojlanishda qarashni talab qiladi. Bu ham falsafaning muhim tamoyillaridan biri bo'lib hisoblanadi. U bevosita narsa va hodisalarning o'zaro aloqadorligi tamoyilidan kelib chiqadi. Buning boisi shundaki, voqelikdagi barcha narsa va hodisalar o'zaro aloqadorligi, bog'lanishlari tufayli bir-biriga ta'sir qiladi va ularning xuddi shu o'zaro ta'siri harakatdir.

Tabiat va jamiyat hodisalarining o'zaro bog'liqligi va bir-biriga ta'sir

qilib turishi ularning doimiy harakatda, rivojlanish va o'zgarishda bo'lib turishini ko'rsatib beradi. Hamma hodisalar o'zaro bog'liq bo'lib, biri ikkinchisidan kelib chiqadi. Dunyo abadiy harakat, o'zgarish va rivojlanishda bo'ladi. Shuning uchun ham olamdagi narsa va hodisalarga dialektik mantiq nuqtai-nazaridan yondashish ularni nafaqat o'zaro aloqada va bir-birini taqozo qilishda, balki harakatda, o'zgarishda va rivojlanishda qarashni talab qiladi. Bunday yondashish ham shaklan ham mantiqan metafizik usulga ziddir. Masalan, metafizika uchun o'rganilayotgan ob'ekt ularning fikriy in'ikosi-tushunchalar o'zgarmaydigan, qotib qolgan, biridan keyin ikkinchisi va biri ikkinchisiga bog'lanmasdan alohida tahlil qilinadigan narsalardir.

Narsa va hodisalarni, tadqiq etilayotgan ob'ektlarning barchasini o'zaro aloqada, ularning harakatida, paydo bo'lishi va yo'qolishida qaralishi dialektikaning muhim tamoyillaridan bo'lib hisoblanadi.

Dialektik tafakkurlash usulining yana bir muhim tamoyillari shundan iboratki, har qanday narsa va hodisalarni tahlil qilishda, o'rganishda unga konkret tarixiy yondashmoqni taqozo etadi. Narsa va hodisalarning mohiyatini bilish uchun uni tevarak atrofdagi muhim, sharoit, joy, vaqtga bog'langan holda o'rganish maqsadga muvofiqdir. Konkret-tarixiy yondashish qoidasini e'tiborga olmaslik, nazariya va amaliyotda bir tomonlamalikka olib kelishi muqarrar.

Falsafaning mazkur tamoyili ilmiy bilish va amaliyotda katta metodologik rol o'ynaydi. Narsa va hodisalarga konkret-tarixiy yondashish ularning rivojiga ta'sir ko'rsatadigan omillarni taraqqiy etish yo'nalishlarini belgilab olish imkoniyatini yaratadi. Buni O'zbekiston Respublikasi hayotidan olingan misoldan ham yaqqol ko'rishimiz mumkin. Hozirgi kunda XXI asr arafasi va uning dastlabki kunlarida mamlakatimizning rivojlanish strategiyasi, islohotlarni chuqurlashtirish va jamiyatni yangilash borasidagi faoliyatimizning ustivor yo'nalishini quyidagilar tashkil etadi:

- 1) mamlakat siyosiy, iqtisodiy hayotini, davlat va jamiyat qurilishini yanada erkinlashtirish;
- 2) jamiyat ma'naviyatini yanada yuksaltirish;
- 3) kadrlar masalasi;
- 4) xalq turmush darajasining izchil va barqaror o'sishi, aholini kuchli ijtimoiy himoya qilish;
- 5) iqtisodiyotda tarkibiy o'zgarishlarni ta'minlash;
- 6) jamiyatdagi barqarorlik, tinchlik, millatlar va fuqarolararo

totuvlikni, sarhadlarimiz daxlsizligini mamlakatimiz hududi yaxlitligini ta'minlash. Harakat qilish narsa va hodisalar taraqqiyoti qonunlarini oldindan ko'ra bilish imkoniyatini yuzaga keltiradi. Bu esa olamni falsafiy anglash jarayonida dialektika qonun va kategoriyalariga tayanish fan va amaliy faoliyat uchun katta ahamiyatga ega ekanligidan dalolat beradi.

Qonun — muayyan shart-sharoitda voqealar rivojining xususiyati va yo'nalishini belgilaydigan, ma'lum bir qat'iy natijani taqozo etadigan ob'ektiv dunyodagi narsa va hodisalarning muhim, zaruriy, umumiy, nisbiy barqaror munosabatlaridir.

Dialektika qonunlari turkumiga quyidagilar kiradi: miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'tish qonuni; qarama-qarshiliklar birligi va kurash qonuni; inkorni inkor qonuni. Mazkur qonunlarning mazmun-mohiyatini mukammal o'zlashtirib olish olamni falsafiy anglashning muhim sharti hisoblanadi.

5.2.Falsafaning asosiy qonunlari

Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonuni. Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonuniga muvofiq har bir narsa bir-biri bilan uzviy aloqada bo'lgan va biri ikkinchisini istisno etuvchi qarama-qarshi tomon va kuchlarga ega bo'lib, ular o'rtasidagi kurash natijasida eskining yo'qolishi va yangining paydo bo'lishi yuzaga keladi.

Ma'lumki, narsalar turli-tumandir. Hamma tomonlari bilan aynan o'xshash bo'lgan ikki narsaning o'zi yo'q. Narsalarning tafovut darajasi ham bir xil emas: muhim va nomuhim tafovutlar mavjud.

Narsa va hodisalardagi tafovutlar qarama-qarshiliklar asosini tashkil etadi. Qarama-qarshiliklar deb shunga aytiladiki, tabiatdagi narsa va hodisalarda mavjud bo'lgan tomonlar, xossalar va yo'nalishlar bir-birini inkor qiladi, bir vaqtning o'zida bir-birini taqozo ham qiladi. Masalan, magnitdagi shimoliy va janubiy qutblar, elektrning manfiy va musbat zaryadlari, atomdagi tortilish va itarilish, ijtimoiy hayotdagi yovuzlik va ezgulik o'zaro bir-birini inkor etadi va ayni vaqtda biri ikkinchisini taqozo etadi.

Narsa va hodisalarning qarama-qarshi tomonlari o'rtasidagi munosabat ziddiyat deb ataladi. To'qnashuv tushunchasi ziddiyatdan farqli o'laroq, narsa va hodisalarning qarama-qarshi tomonlari keskinlashib, ularning eski chegarada birgalikda yashashi mumkin bo'lmay qolgan

holatini belgilaydi. Ziddiyatlar hamma vaqt ham to‘qnashuv bilan tugamay, balki alohida sharoitdagina shunday holda bo‘lishi mumkin. Mana shu real munosabatlar qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonunida aks ettiriladi.

Hamma narsa va hodisalar ichki ziddiyatlarga va bir-biriga qarama-qarshi bo‘lgan tomonlarga ega.

Quyosh sistemasi ham qarama-qarshiliklar birligining murakkab namunalaridan hisoblanadi. Sayyoralar sistemasining markazi hisoblangan Quyosh bilan boshqa sayyoralar o‘rtasida shunday aloqadorlik mavjudki, bu aloqadorlik markazga intiluvchi tortishish kuchi va markazdan qochuvchi-itariluvchi kuchlar ta’sirida yuzaga keladi. Shu qarama-qarshi kuchlar o‘rtasidagi kurash Quyosh sistemasining yashashi va rivojlanishining asosiy qonuniyatlarini belgilaydi.

Agar atomni olsak, bir atom moddasi ham, avvalo, musbat va manfiy elektr zaryadlari, proton va elektron kabi murakkab qarama-qarshi tomonlarning yig‘indisidir. Atom yadrosining o‘zida tortilish va itarilish kabi qarama-qarshi kuchlar mavjuddir.

Organik dunyodagi rivojlanishni ham qarama-qarshiliklar kurashisiz tasavvur qilish qiyin. Hayotning o‘zi shunday zid, qarama-qarshi jarayondirki, unda yaratilish va yemirilish, assimilyatsiya va dissimilyatsiya kabi qarama-qarshi munosabatda bo‘lgan tomonlar mavjud. Organizm yashab turgan vaqtda uning hujayralari to‘xtovsiz o‘lib, o‘rniga yangilari paydo bo‘ladi. Mana shu ikki qarama-qarshi yo‘nalish organizmning yashashi uchun zarur sharoitni yaratadi. Bu jarayonning to‘xtashi organizmning halok bo‘lishiga olib keladi. Jamiyatda ham o‘ziga xos ziddiyatlar mavjud.

Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonuni bilish jarayonida ham o‘z ifodasini topadi. Ma’lumki, bilish jarayoni bir-biriga uzviy bog‘liq bo‘lgan hissiy va ratsional bilishdan iboratdir. Hissiy bilish orqali inson narsa va hodisalarning faqat tashqi tomonlari va xususiyatlari to‘g‘risida ma’lumot oladi, mavhum tafakkur orqali esa ularning ichki munosabatlarini belgilovchi qonuniyatlarni biladi. Bu yerda hissiy va ratsional bilish bir jarayonning ikki ajralmas, ammo bir-biridan farq qiluvchi muhim tomonlaridir.

Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonunining umumiylik xususiyati moddiy dunyodagi hamma narsa va hodisalarga xos ekanligidagina emas, balki ziddiyatlar narsa va hodisalarga, ularning paydo bo‘lishidan tortib halok bo‘lishigacha boshidan oxirigacha singib

ketgan. Bir mohiyatning turli tomonlarini ifodalagani uchun ham qarama-qarshiliklar birligi quyidagi sharoitlarda yuzaga keladi:

birinchidan, qarama-qarshiliklar bir narsa va hodisadagina mavjuddir, chunonchi, analiz va sintez, induksiya va deduksiya, tafakkurga mansubdir;

ikkinchidan, qarama-qarshilik o‘zaro bog‘liq, biri ikkinchisini taqozo qiladi, biri bo‘lmasa ikkinchisi mavjud bo‘lolmaydi.

uchinchidan, qarama-qarshiliklarning biri ikkinchisiga o‘tadi va o‘zaro bir-biriga singib ketadi. Masalan, pozitron va elektron ma‘lum sharoitda fotonlarga aylanadi, natijada materiyaning boshqa turi kelib chiqadi.

Qarama-qarshi tomonlarning birligi nisbiy, o‘tkinchi xususiyatga ega bo‘lishi bilan birga ular o‘rtasidagi kurash mutlaqdir. Davr o‘tishi bilan kurashning ba‘zi aniq shakllari yo‘qolishi mumkin, ammo qarama-qarshi tomonlar taraqqiyot davomida turli xil vazifani bajaradi. Qarama-qarshilikning mutaassib tomoni narsa va hodisani qanday bo‘lsa, shundayligicha saqlab qolishga intilsa, ilg‘or tomoni uni o‘zgartirishga, yoki uni barbod qilib, yangisini vujudga keltirishga harakat qiladi.

Qarama-qarshiliklar haqida Forobiyning fikri alohida e‘tiborga molik. Forobiyning fikricha, faqat Ollohning sherigi yo‘q, shuning uchun ilk borliqning ziddi bo‘lishi ham mumkin emas. Lekin boshqa har bir narsa karama-qarshi harakatda bo‘ladi. «Qarama-qarshi bo‘lgan har bir narsa, birga bo‘lsa, — deydi Forobiy, — u albatta, buzilishga va o‘z yo‘li aynashiga olib keladi. Ziddilarning har birining tabiati shunday bo‘ladi, ulardan birining qayerda bo‘lishidan qat‘i nazar birining yo‘qligi ikkinchisining borligini taqozo etadi. Ziddi bo‘lishi mumkin bo‘lgan har bir narsada ahvol shundaydir»¹.

Tabiat va jamiyatda mavjud bo‘lgan ziddiyatlar o‘zining xilma-xilligi bilan tavsiflanadi. Dialektik ziddiyatlar ichki va tashqi, asosiy va asosiy bo‘lmagan, antagonistik va noantagonistik, umumiy va xususiy, zaruriy va tasodifiy, imkoniylik va haqiqiylik shakllaridan iboratdir.

Narsa va hodisalarning harakat mohiyatidan kelib chiqadigan ziddiyatlar ichki ziddiyat, deb aytiladi. Tashqi ziddiyatlar deb, turli narsa va hodisalar o‘rtasidagi qarama-qarshiliklarga nisbatan aytiladi.

Ziddiyatlarni ichki va tashqi turlarga bo‘lish nisbiydir, chunki ular bir-biriga o‘tib turadi. Ma‘lum bir ziddiyat boshqa narsa va hodisaga

¹Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”,1993.-133-134-betlar.

nisbatan ichki yoki boshqa bir munosabatda tashqi ziddiyat bo‘lib qolishi ham mumkin. Dialektika ichki va tashqi ziddiyatlarning birligini hisobga olish bilan birga, ularning taraqqiyotdagi o‘rniga baho berishda har tomonlama yondashishni talab qiladi.

Metafiziklar faqat tashqi ziddiyatlarni tan olib, narsa va hodisalarda ichki ziddiyatlar mavjudligini inkor etadilar. Ular taraqqiyot manbaini narsa va hodisalarning bir-biriga qarama-qarshi to‘qnashuvidan kelib chiqqan tashqi ziddiyatdan iborat deb qaraydilar.

Asosiy ziddiyatlar deganda hodisaning mavjudligi va rivojlanishi, vujudga kelishi va yo‘q bo‘lishi yoki yangi sifatning tug‘ilishini o‘z ichiga oladigan, eng chuqur mohiyatni ifodalaydigan ziddiyatlar tushuniladi. Asosiy bo‘lmagan ziddiyatlar esa, ma’lum bir taraqqiyot bosqichida narsa va hodisalar mohiyatining u yoki bu tomonini aks ettirib, uni belgilash yoki o‘zgartirish kuchiga ega bo‘lmagan ziddiyatlardir.

Asosiy va asosiy bo‘lmagan ziddiyatlardan muhim va muhim bo‘lmagan ikkinchi darajali ziddiyatlarni farqlash lozim. Muhim ziddiyatlar deb rivojlanishning u yoki bu bosqichining mohiyatini belgilab beradigan ziddiyatlarga aytiladi. Hodisalar taraqqiyoti bosqichida muhim va muhim bo‘lmagan ziddiyatlar o‘rin almashishi, bir biriga o‘tib turishi mumkin.

Ziddiyatlar o‘z xususiyati jihatidan antagonistik va noantagonistik bo‘lishi mumkin. Jamiyatda antagonistik ziddiyatlar bir-biriga qarama-qarshi bo‘lgan sinflar, tabaqalar o‘rtasidagi munosabatlardan kelib chiqishi mumkin, Ammo, antagonistik ziddiyatlar faqat sinfiy munosabatlarga xos, degan qarash noto‘g‘ri. Tarixiy tajriba, ijtimoiy amaliyot shuni ko‘rsatadiki, bunday ziddiyatlar jamiyat hayotining barcha sohalarida namoyon bo‘lishi mumkin. Ular faqat sinfiy negizda emas, balki etnik, milliy, diniy, irqiy va boshqalarda vujudga kelishi mumkin. Bunday ziddiyatlar jamiyat va alohida shaxslar, turli davlatlar, ijtimoiy-siyosiy tizimlar, siyosiy partiya va ommaviy harakatlar o‘rtasida ham vujudga kelishi mumkin.

Antagonistik ziddiyatlarning muhim xususiyatlaridan biri ularni hal etishda mavjud holatni buzishga olib keladigan vositalarni qo‘llashdir. Ijtimoiy hayotdagi noantagonistik ziddiyatlarga tub manfaatlar va maqsadlari umumiy bo‘lgan tabaqalar, ijtimoiy kuchlar o‘rtasidagi munosabatlar, shahar bilan qishloq, aqliy mehnat bilan jismoniy mehnat o‘rtasidagi mavjud bo‘lgan tafovutlar va boshqalar misol bo‘la oladi.

Ularni bartaraf qilish ham antagonistik ziddiyatlar singari kurash asosida amalga oshiriladi, lekin bu kurash shakli, xususiyati jihatidan boshqadir.

Ziddiyatlar xilma-xil shakllarda bartaraf etilishi mumkin. Ulardan biri eskining yemirilib, yangining qaror topishidir, bunga misol sifatida iqtisodiyotning eskisi yemirilib, asta-sekinlik bilan bozor munosabatlariga asoslangan iqtisodiyotning barpo etilishini ko'rsatib o'tish joizdir. Shuningdek qarama-qarshiliklarni o'zaro ongli ravishda qo'shib, ular o'rtasidagi ziddiyatlarni bartaraf etib, shu asosda taraqqiyotda ilgarilab borishdan iboratdir. Ziddiyatlarni bartaraf etishning samarali shakllaridan yana biri — konsensus (o'zaro kelishuv)dir. Konsensus qarama-qarshi kuchlar, tomonlar, ijtimoiy guruhlar, partiyalar, harakatlar o'rtasidagi ziddiyatlarni umumiy manfaatlardan kelib, chiqib hal etish yo'llaridan bo'lib hisoblanadi. U xalqlarni milliy totuvlikka, hamkorlikka da'vat etadigan yo'ldir. Konsensus muloqotlar, referendumlar, ommaviy axborot vositalari orqali eng muhim qonunlar loyihasini muhokama qilish va hokazo yo'llar bilan amalga oshiriladi.

Ko'rinib turibdiki, ziddiyatlarni hal etishning xususiyati va yo'llarini to'g'ri tushuna bilishlik amaliy faoliyatimizda to'g'ri mo'ljal olishga imkon beradi.

Miqdor va sifat o'zgarishlarining bir-biriga o'tish qonunining olamni falsafiy anglashdagi ahamiyati. Miqdor o'zgarishlarning sifat o'zgarishlariga o'tish qonuni falsafaning asosiy qonunlaridan biridir. Bu qonunning mohiyati shundan iboratki, narsa va hodisalardagi sezilarli bo'lmagan miqdoriy o'zgarishlar asta-sekin to'plana borib, taraqqiyotning ma'lum bir bosqichida me'yorni buzadi va sakrash yo'li bilan tub sifat o'zgarishlariga olib keladi.

Moddiy olamdagi xilma-xil narsa va hodisalar bir-biridan o'z sifati bilan ajralib turadi. Sifat — narsalarning ichki muayyanligi bo'lib, boshqa narsalardan ajratib turadigan xossa, belgi, xususiyatlarining birligidir. Sifat narsa qanday bo'lsa, uni shundayligicha aniqlab beradi. Narsalarning sifati esa ularning xossalari orqali namoyon bo'ladi. Xossa narsa sifatining boshqa narsalar bilan o'zaro aloqadorligidagi tashqi namoyon bo'lishidir. Biz narsalarning ichki sifatini ma'lum bir xossalarda namoyon bo'lishi orqali bilamiz. Har bir narsa ko'plab xossalarga, ya'ni asosiy va ikkinchi darajali xossalarga ega bo'ladi. Masalan, metall zichliq siquvchanlik, issiqlik o'tkazuvchanlik, cho'ziluvchanlik kabi xossalarga ega. Sifat — jismning barcha xossalari birgalikda bog'lovchidir. Demak, sifat narsaning umumiylikni, yaxlitligini, uning nisbiy barqarorligini, bir-

biriga o'xshashligini ifodalaydi. U keng ma'noda narsalarning turli-tuman xossalari yig'indisidir. Lekin sifat va xossa aynan bir xil ma'nodagi tushunchalar emas. Sifatning o'zgarishi muqarrar sur'atda xossaning o'zgarishiga olib keladi, biroq xossaning o'zgarishi har doim sifatning o'zgarishiga ta'sir etavermaydi, ayrim xossalar narsalarning sifatiga ta'sir etmasdan yo'q bo'lib ketishi mumkin. Sifat predmetning doimiyligini, nisbiy barqarorligini ifoda etadi.

Har bir narsa muayyan sistemada bir-biri bilan bog'liq, bo'ladi. Narsa qaysi bog'lanishlar sistemasiga kirsa, shu sistemaga bog'liq ravishda turli sifatlarga ega bo'ladi. Chunonchi, «stol» muayyan tabiiy materialdan, ya'ni daraxtdan yasalgan bo'lib, tabiiy sifatga ega. Shuning uchun u tabiiy qonuniyatlarga bo'ysunadi. Ayni zamonda stol muayyan inson mehnatining natijasi bo'lib, ijtimoiy sifatga ham ega va ijtimoiy qonuniyatlarga bo'ysunadi. Ijtimoiy sifatlar o'z navbatida ikki guruhga: birinchi tartibdagi ijtimoiy sifatlarga va ikkinchi tartibdagi ijtimoiy sifatlarga bo'linadi. Xuddi o'sha stol, modomiki, insonning muayyan ehtiyojini qondirar ekan, «aniq (amaliy) his» etiladigan narsa sifatida namoyon bo'ladi. Ikkinchi tomondan, stol, modomiki, qiymatga ega ekan, u tovar sifatida gavdalanadi. Bu o'rinda stol «haddan tashqari his etiladigan narsa» tariqasida gavdalanadi. Bu esa ikkinchi tartibli ijtimoiy sifatlarga mansubdir. Narsalar sifat muayyanligidan tashqari bir-biridan miqdoriy tomonlari bilan ham farq qiladi. Miqdor predmetning hajmi, o'lchovi, og'irligi, harakat tezligi va shu kabilar bilan tavsiflanadi. Tabiat hodisalari kabi ijtimoiy hodisalar ham miqdoriy tomonga ega. Chunonchi, suv o'z solishtirma og'irligiga, qaynash va muzlash darajasiga ega, bir ijtimoiy tuzum boshqasidan xususiyati jihatidangina emas, balki ishlab chiqaruvchi kuchlari taraqqiyoti, sur'ati darajasi, mehnat unumdorligi, madaniyati va hokazolar bilan ham farq qiladi.

Narsa va hodisalardagi miqdoriy va sifatiy tomonlar doimo bir-birini taqozo qilib, birlikda bo'ladi. Har qanday narsa miqdor va sifat birligiga ega. Tabiatda faqat miqdorga yoki sifatga ega bo'lgan narsa yo'q. Shuning uchun ham narsaga miqdoriy va sifatiy tomondan berilgan tavsif to'liq bo'ladi.

Miqdor va sifatning birligi, o'zaro bog'liqligi me'yor tushunchasida ifodalanadi. Me'yor bu miqdoriy munosabatlar va ob'ektiv sifatga mos tuzilmalarning muvofiqligidir. Ob'ektning miqdori ushbu sifat doirasidan chiqmasdan muayyan oraliqda o'zgaradi. Bu oraliq chegaralari

esa predmet muayyanligini, sifat va miqdor birligi sifatida me'yorni ifodalaydi. Me'yorning buzilishi predmet mavjudligi mumkin bo'lmagan holatga olib keladi. Me'yor har bir narsa va hodisadagi miqdor bilan sifat o'rtasidagi o'zaro munosabatni ifoda etadi. Bu o'rinda har bir narsa, hodisa miqdor o'ziga xos o'lchovga ega bo'ladi, chunki ushbu sifat xususiyati har qanday miqdor bilan emas, balki muayyan miqdor bilan uyg'unlashadi. Ushbu ob'ektga xos bo'lgan miqdoriy o'zgarishlar doirasidan chiqish shu ob'ektga xos bo'lgan me'yorning buzilishiga va uning yangi sifatga o'tishiga olib keladi.

Me'yorning turli shakllari mavjud bo'lib, nazariy bilimlar sistemasida u quyidagilarga ajratiladi: 1) oddiy me'yor alohida o'z-o'zicha olingan predmet o'lchovi; 2) sistemali, substansiyali me'yor — ushbu sistemaning elementi, bo'lagi bo'lgan predmet o'lchovi; 3) aniq me'yor — barcha haqiqiy munosabatlar yig'indisi bo'lgan predmet o'lchovi. Ijtimoiy hayot qoidalari ham g'oyat turli-tuman me'yor munosabatlariga ega.

Bir me'yordan ikkinchi me'yorga o'tish jarayoni bir holatdan ikkinchi holatga o'tish negizi (yoki nuqtasi) deyilsa, bir miqdoriy sifat holatidan ikkinchisiga o'tishning barcha xalqasi esa me'yorning markaziy tuguni deyiladi.

Sifat, miqdor va me'yor tushunchalarida olamdagi narsalarning ob'ektiv va eng umumiy tavsifi ifodalanadi. Shuning uchun ham ayrim faylasuflarning narsalar sifatini sub'ektiv tushuncha deb ta'kidlashlari nazariy jihatdan asossizdir.

Miqdor va sifat birlikda, bo'lib bir-biriga o'tib turadi. Miqdor sifatga va, aksincha, ma'lum sharoitda sifat miqdorga o'tadi. Narsa va hodisalarning sifati ob'ektiv bo'lsada, nisbiydir, chunki ular o'rtasidagi chegara o'zgaruvchan bo'lib, ularni mutlaqlashtirish mumkin emas. Xuddi shuningdek, narsalarning miqdoriy muayyanligi ham o'zgaruvchandir. Modomiki, ob'ektiv olam doimiy harakatda, o'zgarish va rivojlanishda ekan, narsalarning miqdoriy va sifatiy muayyanligi, ularning xossalari ham o'zgarish va rivojlani shdadir. Miqdor va sifat o'zgarishlarining aniq holatini bilish fan va ijtimoiy amaliyot uchun muhim ahamiyatga ega.

Har qanday narsa va hodisaga miqdor va sifat o'zgarishlari xosdir. Miqdor o'zgarishlar bilan sifat o'zgarishlar o'rtasida qat'iy qonuniyat mavjud bo'lib, bu qonuniyat quyidagicha ifodalanadi: miqdor o'zgarishlar sifat o'zgarishlarini tayyorlab, har bir aniq holatda muayyan sifat o'zgarishlarini keltirib chiqaradi va shu holatda miqdor o'zgarishlarining

sifat o'zgarishlariga o'tishi sodir bo'ladi.

Miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'tish masalasiga, o'z navbatida, qadimgi faylasuflar ham e'tibor berganlar Qadimgi yunon faylasuflarining «yaltiroq bosh» va «g'aram» nomi bilan, keltirgan misollari ma'lumdir. Suhbatdoshga quyidagi savol beriladi: agar boshdan bir dona soch tolasi yulib olinsa bosh yaltirab qoladimi, agar g'aramdan bir dona urug' olinsa, u g'aramlik holatini yo'qotadimi? Natija, "yo'q" degan javob bo'ladi. Bu hol bosh yaltiramaguncha, g'aram esa yo'q bo'lmaguncha davom etadi. Qadimgi faylasuflar bu kabi hodisalarni eng umumiy qonuniyatlarning namoyon bo'lishi natijasida deb, emas balki sof mantiqiy g'ayri tabiiylik deb qarar edilar.

Miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'tishi haqida Markaziy Osiyo mutafakkirlarining asarlarida ham ko'pgina ma'lumotlar mavjuddir. Al-Xorazmiy, al-Forobiy, ibn Sino, Beruniy, Ulug'bekning matematika, algebra, astronomiya, geografiya, tibbiyot va boshqa sohalarga oid asarlarida miqdor (son), sifat o'rtasidagi aloqadorlik va uning hayotiy ahamiyati haqida batafsil tavsiflar berilgan. «Men, — deb yozadi al-Xorazmiy, — arifmetikaning oddiy va murakkab masalalarini o'z ichiga oluvchi «Aljabr va almuqobala hisobi haqida qisqaga kitob»ni tasnif qildim, chunki meros taqsim qilishda, vasiyatnoma tuzishda, mol taqsimlashda va adliya ishlarida, savdo va har qanday bitimlarda va shuningdek, yer o'lchash, kanallar o'tkazishda (amaliy) geometriya va boshqa shunga o'xshash turlicha ishlarda kishilar uchun bu zarurdir»¹.

Ular fikricha, miqdor va sifat o'zgarishlarning o'zaro aloqadorligini nafaqat tabiat va jamiyat hodisalarida, balki ruhlarda ham kuzatish mumkin. «Ruhlar sifatlarining ... o'zaro qo'shilishi oqibatida ularning (aqliy) quvvatlari miqdor jihatdan ham tobora ortadi»², - deb yozadi Forobiy.

Miqdor o'zgarishlaridan tub sifat o'zgarishlariga o'tish qonuni ob'ektiv bo'lib, real voqelikdagi narsa va hodisalarning o'ziga xosdir. Olamdagi barcha o'zgarishlar asta-sekin sodir bo'ladigan miqdor o'zgarishlardan boshlanadi. Miqdor o'zgarishlar muayyan chegarada sifatning barqarorligiga (turg'unligiga) ta'sir etmaydi. Miqdor o'zgarishlar chegaradan chiqishi bilan sifatning barqarorligi buziladi.

¹Muxammed ibn Muso al-Xorazmiy. Tanlangan asarlar.-T., 1983.-78-bet.

² Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.: "Xalq merosi", 1993.-165-bet.

Natijada sifat yo‘qolib, yangi sifat yuzaga keladi. Bu holni biz kimyo fanida yaqqol ko‘rishimiz mumkii. Masalan, ikki atom vodorod bilan bir atom kislorod suvning molekulasini tashkil etadi. Agar bu elementlarni boshqacha nisbatda, ya’ni ikki atom vodorodni N_2O ikki atom kislorod bilan biriktirsak, u holda bir yangi narsa — vodorod peroksidi hosil qilamiz (N_2O_2).

Taraqqiyot jarayonida miqdor o‘zgarishlari tub sifat o‘zgarishlariga o‘tish bilan birga sifat o‘zgarishlari miqdor o‘zgarishlariga ham o‘tadi. Miqdor o‘zgarishlari natijasida vujudga kelgan yangi sifat muayyan vaqtga muvofiq keladigan barqarorlikka ega bo‘lib, shu miqdor o‘zgarishlari jarayonini davom etishi uchun sharoit yaratib beradi. Bu sifat o‘zgarishlarining miqdor o‘zgarishlariga o‘tishidir.

Miqdor o‘zgarishlari bilan sifat o‘zgarishlari o‘zaro chambarchas bog‘langan bo‘lishiga qaramay, ular ayrim o‘ziga xos xususiyatlarga ham ega. Chunonchi:

birinchidan, miqdor o‘zgarishlari doimo yuz berib turadi. Hatto hodisalar sifatining nisbiy barqarorligi davrida ham miqdor o‘zgarishlar asta-sekin yuz beradi. Sifat o‘zgarishlariga o‘tish faqat ma’lum bir davrda boshlanadi;

ikkinchidan, miqdor o‘zgarishlari ma’lum vaqtgacha predmetga muhim ta’sir ko‘rsatmaydi. Suv normal atmosfera bosimida $100^{\circ}C$ gacha suyuqlik holatini yo‘qotmaydi. Sifat o‘zgarishlari hodisalarni tubdan o‘zgartirib, uni boshqa hodisaga aylantirishni taqozo qiladi;

uchinchidan, miqdor o‘zgarishlari asta-sekin o‘tadi va ko‘p hollarda (muayyan davrgacha) sezilmasdan o‘tadi. Sifat o‘zgarishlari esa ancha tez, ayrim holatda to‘satdan sodir bo‘ladi;

to‘rtinchidan, sifat o‘zgarishlari miqdor o‘zgarishlariga qaraganda tub o‘zgarishlar hisoblanadi.

Metafizik usulda fikr yuritadigan faylasuflar miqdor o‘zgarishlar bilan sifat o‘zgarishlarini ajratib bir-biriga qarama-qarshi qo‘yadilar, ayrimlari esa faqat miqdor o‘zgarishlarnigiga tan oladilar.

Miqdor va sifat o‘zgarishlari jarayonini tahlil qilar ekanmiz, nazariy hamda amaliy faoliyatda amalga oshayotgan o‘zgarishlar mexanizminigina emas, balki ularning chuqurligi va ahamiyatini ham hisobga olish muhimdir. Shunga asosan ro‘y beradigan o‘zgarishlarni inqilobiy va tadrijiy (evolyutsion)ga ajratish mumkin.

Bir sifat holatidan ikkinchi sifat holatiga o‘tish sakrash yo‘li bilan amalga oshadi.

Sakrash nima? Sakrash tabiat va jamiyatda sodir bo‘ladigan miqdor o‘zgarishlarning sifat o‘zgarishlarga o‘tish jarayonini anglatadigan falsafiy tushunchadir. Sakrash taraqqiyotning uzluksiz ko‘rinishiga qaraganda ancha tez o‘tadigan shakldir.

Sakrash miqdor o‘zgarishlardan sifat o‘zgarishlarga o‘tishda uzluksizlikning uzilishini bildiradi. Sakrashlar doim asta-sekinlik bilan miqdor o‘zgarishlari natijasida tayyorlanadi. Bundan shuni nazarda tutish kerakki, miqdor o‘zgarishlar narsa va hodisani bir tekisda oddiy ko‘paytirish yoki kamaytirishdan iborat emas. Miqdor o‘zgarishlar narsa va hodisalarning ijtimoiy tomonlarini asta-sekin o‘stirib mustahkamlashni hamda salbiy tomonlarini asta-sekin susaytirishni taqozo etadi. Sakrash, shuningdek, narsa va hodisalar o‘rtasidagi ziddiyatlarning hal qilinishidir. Sakrash natijasida eski sifat bilan uning asosida harakat qiladigan qarama-qarshiliklar birligi tugatiladi va yangi sifatning vujudga kelishi sodir bo‘ladi.

Nihoyat, sakrash — eski sifatning inkor etilishi va yangi sifatning qaror topishidir. Sakrash natijasida eskidan yangiga o‘tish amalga oshadi. Shunga ko‘ra narsa va hodisalarning rivojlanishi ilgari lab boradi.

Shunday qilib dialektik sakrash quyidagi jihatlariga ega:

birinchidan, sakrash taraqqiyot natijasida amalga oshadigan ob’ektiv va qonuniy jarayondir;

ikkinchidan, sakrash tadrijiylikning o‘zgarib, miqdor o‘zgarishlaridan tub sifat o‘zgarishlariga o‘tishidir;

uchinchidan, sakrash eski qarama-qarshiliklar birligini tugatish va yangi sifatga mos keladigan qarama-qarshiliklarning vujudga kelishi tufayli paydo bo‘ladigan ziddiyatlarni hal qilishdir;

to‘rtinchidan, sakrash narsa va hodisalarning rivojlanib, ilgari lab borishidir.

Hodisalarning sifat xususiyatlariga va ularning rivojlanish sharoitiga bog‘liq ravishda eski sifatdan yangi sifatga o‘tish turli shakllarda sodir bo‘ladi. Har bir narsa, hodisa o‘zining aniq inkor qilish usuliga, o‘z navbatida aniq sakrash shakliga egadir.

Amalga oshish muddatiga bog‘liq, ravishda asta-sekinlik bilan ifodalanadigan sakrashdan, bir zumda shiddat bilan sodir bo‘ladigan sakrashni farqlash kerak. Binobarin, kimyoviy elementlarni birlashtirish jarayonida tub sifat o‘zgarishlar shiddat bilan, juda tez sodir bo‘ladi, ammo hayvonlar bilan o‘simliklarning rivojlanish jarayonida eski sifatdan yangi sifatga o‘tish birmuncha sekin sodir bo‘ladi. Tez sodir

bo‘ladigan sakrashlar bilan asta-sekin miqdor o‘zgarishlari yo‘li bilan sodir bo‘ladigan sakrashlarning bir-biridan farq qilishini hisobga olish kerak. Tez sakrash shunday xususiyatlarga egaki, u birinchidan, hal qiluvchi zarbaning birdan-bir ifodasi sifatida bajariladi. Bu sifatliy o‘tish bo‘lib, dastavval birdaniga eski tugatiladi va so‘ngra yangi bunyod etiladi. Ikkinchidan, u bexosdan tez sodir bo‘ladi.

Asta-sekin miqdor o‘zgarishlari yo‘li bilan sodir bo‘ladigan sakrashlar eskini bir yo‘la tugatish bilan emas, balki uzoq vaqt davomida eski sifatni yangi sifatga aylantirish bilan tavsiflanadi.

Demak, sakrashlarning turli-tuman shakllarda amalga oshishi sodir bo‘ladi. Bunda narsa va hodisalarning bir holatdan ikkinchisiga o‘tish shakllarining turli-tumanligi nimaga bog‘liq? degan savol kelib chiqadi. O‘tish shakllarining turli-tumanligi, birinchidan, narsa va hodisalarning mohiyati va xususiyatlariga, ikkinchidan, unga muvofiq keladigan sharoitga bog‘liqdir. Masalan, ijtimoiy hayotda sodir bo‘ladigan miqdor o‘zgarishlar tabiatdagi sakrashlardan tubdan farq qiladi.

Hozirgi sharoitda jamiyatimizning ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy, madaniy, ma‘naviy hayotida ro‘y berayotgan jarayonlar o‘z mohiyatiga ko‘ra yangi sifatliy o‘zgarishlarga kiradi. Shular natijasida davlatimiz yuksak bosqichga ko‘tariladi. Bular o‘z-o‘zidan emas, balki keng xalq ommasining ijodiy faoliyati, ijtimoiy-siyosiy faolligi natijasida amalga oshiriladi. Bu o‘zgarishlar inqilob yo‘li bilan emas, asta-sekin tadrijiy yo‘l bilan amalga oshadi. Ko‘rinib turibdiki, bu qonun jamiyatimizni ilmiy boshqarish va uning rivojlanishida katta ahamiyat kasb etadi.

Olamni anglashda inkorni inkor qonuni talablariga muvofiq fikr yuritishning zarurligi. Inkorni inkor qonuniga muvofiq, ob‘ektiv voqelikdagi narsa va hodisalarning rivojlanish jarayonida eskining yangi tomonidan inkor qilinishi ro‘y beradi. Biroq, eskilik butunligicha inkor qilinmaydi, undagi ijobiy tomonlar saqlanib qoladi. Rivojlanish burama shaklda, ma‘lum nisbiy takrorlanishlar asosida, oddiydan murakkabga, pastdan yuqoriga qarab boradi.

Metafizik yo‘nalish inkorning ijodiy yaratuvchilik rolini tan olmaydi. Bundan farqli o‘laroq, dialektik qarash eski narsani yangi narsa inkor qilishini ta‘kidlaydi. Olamda hech bir sohada o‘zining ilgarigi yashash shakllarini inkor etmaydigan rivojlanish sodir bo‘lishi mumkin emas.

Har bir jarayon inkor qilish jihatiga ega. Ichki ziddiyatlar tufayli taraqqiyot jarayoni ertami — kechmi eski narsaning yemirilishiga va

yangi narsaning vujudga kelishiga olib keladi. Vujudga kelgan bu yangi narsa eskining inkor qilinishidir.

«Har bir qarama-qarshilikda bo‘lgan narsa, — deydi Forobiy, - boshqa tomonidan buzdirilishi lozim bo‘ladi, birinchi esa o‘z tabiati bilan qarama-qarshi tomonidan inkor etilgan bo‘ladi. Bu esa uning aslida (substansiyasida) mavjud bo‘lgan bo‘ladi»¹.

Eskining yangi tomonidan inkor qilinishi natijasida moddiy olamdagi narsa va hodisalarning ilgarilanma harakati sodir bo‘ladi.

Eskining rivojlanish jarayonidagi yemirilishi — inkorni inkor qonunining faqat bir tomonidir. Uning boshqa tomonini eskining yemirilishi jarayoni bilan bir vaqtda vujudga keladigan yangi narsa qaror topadi. Bu yangi narsa eskining o‘rnini egallab, undagi ijobiy narsalarni saqlab qolgan holda yangining yanada yuksakroq, ilg‘or holatini ifodalaydi.

Shunday qilib, taraqqiyot bir-birini almashtirib turadigan bosqichlardan iborat bo‘lib, bir bosqich ikkinchi bosqich tomonidan, ikkinchisi esa uchinchi tomonidan inkor etiladi. Eskining yemirilib, yangining paydo bo‘lishi, taraqqiyot jarayonidagi dialektik inkorning ikkita muhim va ajralmas jihatidir.

Inkorni inkor qonuni quyidagi bir qator xususiyatlar bilan tavsiflanadi:

birinchidan, eskining yangi tomonidan inkor etilishi — kishilarning ongi va irodasiga bog‘liq bo‘lmagan ob‘ektiv jarayondir. Inkor sub‘ektiv, tashqaridan kiritilgan fikr emas, balki ob‘ektiv jarayon taraqqiyotining bosqichidir;

ikkinchidan, dialektik inkor tashqaridan kiritilgan kuch yoki holat emas, balki narsa va hodisaning ichki rivojlanishi natijasi, o‘zini-o‘zi inkor qilishidir. Dialektik inkor narsani butunlay yo‘q qilib yuboriladigan faoliyat bilan o‘xshash emas, u shunday inkorki, buning natijasida rivojlanish davom etishiga, yangi inkor sodir bo‘lishiga imkon yaratiladi;

uchinchidan, dialektika har bir narsa va hodisa uchun inkorning aniq turi mavjuddir, deb hisoblaydi. Tasavvur va tushunchalarning har bir turi singari, buyumlar har bir turining ham o‘ziga xos alohida inkor turi borki, bunda taraqqiyot sodir bo‘ladi;

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”,1993.-133-134-betlar.

to'rtinchidan, dialektik inkor to'liq inkor bo'lmasdan, balki eskini yangi bilan bog'lab turuvchi jarayondir. Dialektik inkor yangi bilan eski o'rtasidagi vorislikni tavsiflaydi;

beshinchidan, dialektik inkor taraqqiyotning oddiydan murakkabga, quyidan yuqoriga borishini, bir sifatdan boshqa sifatga o'tishini tavsiflaydi.

Inkorni inkor qonuni ob'ektiv olamning va bilishning turli sohalarida ko'plab uchraydigan keng ta'sir doirasiga ega bo'lgan qonundir. Agar arpa yerga ekilsa, u issiqlik va namlik ta'sirida ko'karadi va undan o'simlik paydo bo'ladi. Endilikda arpa (don) o'zini (o'zi) inkor etadi. O'simlik o'sadi, gullaydi, changlanadi va nihoyat yangidan arpa (don) yetishadi, donlar yetiladi, poyasi quriydi, ya'ni inkor etiladi. Inkorni inkorning natijasi sifatida biz bunda yana avvalgi arpa (don)ni ko'ramiz, lekin endi bir don emas, bir necha don bo'lganini ko'ramiz. Inkorni inkor qonuni jamiyat ma'naviy hayotida ham namoyon bo'ladi.

Falsafada inkorni inkor qonuni birinchi bor Gegel tomonidan ta'riflangan. Uning fikricha, dastlabki bir butun fikr (tezis) bir-biriga zid bo'lgan ijobiy va salbiy, «ha» va «yo'q»dan iborat ikki fikrga bo'linadi. Butunning ikkiga bo'linishi — antitezis, inkordir. Qarama-qarshi fikrlar kurashi oxirida birikib yangi fikr (sintez, inkorni-inkor) hosil qiladi. Shunday qilib, Gegelning fikricha, sof g'oya o'z taraqqiyotida uch bosqichdan o'tadi: tezis, antitezis va sintez. Gegelning ta'limotiga ko'ra, nimaiki sof g'oyaning rivojlanishiga mansub bo'lsa, u moddiy borliqning hamma narsa va hodisalariga ham mansubdir.

Inkorni-inkor qonuni taraqqiyotda vorislik (ilgarilab borish, an'anaviylik) va qaytariluvchanlikning (davriylik, eskiga qaytish kabi) birligini tavsiflaydi. Natijada taraqqiyot to'g'ri chiziqli emas, balki «burama» shaklda amalga oshadi.

Taraqqiyot jarayonining ilgarilab borish xususiyati eski o'rniga keladigan yangi doimo yangi bo'lib qolmasdan, vaqt o'tishi bilan u ham eskiradi va o'z navbatida inkor qilinadi degan ma'noni anglatadi. Buning natijasida taraqqiyot jarayoni ikkilanma inkor sifatida ko'rinadi. Dialektik inkor taraqqiyotni ifodalaydi. Masalan, suv qizdirilganda bug'ga aylanadi, sovutilganda esa yana suvga aylanadi. Metall qizdirilganda suyuq, sovutilganda esa qattiq holatga o'tadi. Bu yerda biz bir holatning boshqa holat tomonidan inkor etilishini ko'ramiz. Lekin bu yerda rivojlanish sodir bo'lmaydi, balki bir hodisaning boshqa hodisa bilan almashinishi sodir bo'ladi. Dialektik inkor yuqorida ko'rsatilgan inkordan

farqli o'laroq shunday ziddiyatlarni hal qilishni maqsad qilib qo'yadiki, buning natijasida taraqqiyotda yuqori bosqichga erishiladi.

Dialektik inkorning yana bir muhim xususiyatini aytib o'tish maqsadga muvofiqdir. Ikkinchi inkor eskini yemiribgina qolmay, oldingi rivojlanishdagi butun ijobiy tomonlarni umumlashtiradi, ya'ni sintez qiladi. Biroq bu sintez oldingi rivojlanishning ayrim tomonlarini mexanik tarzda birlashtirish emas. Dialektik sintezda o'tmishning ayrim elementlari olib tashlangan, ya'ni butunlay o'zgartirilib, yuqori bosqichda birlashtirilgandir.

Inkorni inkor rivojlanishning ma'lum bir davrini tugallaydi, lekin u shu bilan birga keyingi harakat uchun boshlang'ich nuqta bo'lib xizmat qiladi. Ikkinchi inkor harakatning shart-sharoitlarini ifodalaydi. Ko'rinib turibdiki, inkor tushunchasi davrni ham ifodalaydi. Bu davr shundan iboratki, ma'lum jarayonning tugallanish bosqichi yangi dialektik davr uchun boshlang'ich nuqta bo'lib qoladi va shunday hol cheksiz davom etadi. Bir munosabatda sintez bo'lgan narsa boshqa munosabatda yangi rivojlanishning boshlang'ich nuqtasidan iborat bo'ladi.

Dialektik taraqqiyot to'g'ri chiziqli harakat bo'lmay, balki asta-sekin ko'tarilib, kengayib boradigan, bir-biri bilan umumiy vorislik yo'li bilan bog'langan yuksak bosqichda boshlang'ich nuqta jihatini o'z ichiga oladigan burama harakatdan iborat.

Taraqqiyot ayrim hollarda quyiga qarab boradi. Bunga moddiy tizimlarning yemirilishi, materiya harakatining murakkab shakllari oddiy shakllarga o'tishi misol bo'la oladi. Ammo shuni aytish kerakki, taraqqiyotning orqaga qaytishi ilgari harakatdan vaqtincha chetlashishdir.

Ijtimoiy taraqqiyot, jamiyatning rivojlanishi hech qachon to'xtab qolmasligi qonuniy va o'zgartirib bo'lmaydigan jarayondir. U vaqtincha bo'lgan tebranish va cheklanishlarga qaramasdan ibtidoiy jamoa tuzumidan hozirgi davrgacha yuqoriga ko'tariluvchi yo'l bo'lib qolmoqda. Ijtimoiy rivojlanishning ob'ektivligi va takrorlanmasligi bunda yorqin namoyon bo'ladi. Rivojlanishning pastdan yuqoriga ko'tariluvchi yo'nalishini dialektik tushunish doiraviy harakat to'g'risidagi metafizik nazariya bilan hech qanday umumiylikka ega emas. Ba'zi bir olimlar dunyoda bo'layotgan ba'zi bosqichlarning qaytarilishini oddiy eskilikka qaytish deb hisoblamodalar. Ularning fikricha, tabiat va jamiyat hayotining ibtidosi va intixosi butunlay mos

keluvchi ma'lum davr, sikl yoki aylanma bo'yicha bo'ladi. XVIII asrda yashagan italiyalik faylasuf J.B.Vikoning ta'kidlashicha, jamiyat o'z taraqqiyotida uch davrni bosib o'tadi, chunonchi: 1) bolalik davri. Bu davrda diniy dunyoqarash va zo'ravonlik hukmronlik qiladi; 2) o'smirlik davri. Bu davrda aristokratlik, ritsarlik va yetuklik ravnaq topadi; 3) yetuklik davri.

Boshqa bir faylasuf O.Shpengler jamiyat o'zining rivojlanishida bunyod bo'lish (1), gullab yashnash (2), inqirozga yuz tutish (3) davrlarini boshdan kechiradi, deydi. Uning fikricha, insoniyat tarixining hozirgi bosqichi inqirozlar davri, shunga ko'ra hozirgi zamon madaniyatining barcha yutuqlari butunlay yo'q qilinishi lozim emish.

Ingliz tarixchisi Toynbining ta'biricha, jamiyat tarixi qorong'i va o'zaro aloqada bo'lmagan sivilizatsiyadan iborat. Har qanday sivilizatsiya bir rivojlanish bosqichlarini bosib o'tadi: 1) bahor va yoz, 2) kuz va qish yoki bolalik, o'smirlik, yetuklik va qarilik. Toynbining ko'rsatishicha, G'arb sivilizatsiyasi yetuklik bosqichidadir va u kelajakda rivojlanish xususiyatiga ega. Amerikalik professor Rayt esa, jamiyat tarixi ma'lum bir bosqichlardan, ya'ni qaxramonlik asri, g'alayonlik vaqti va tiklanish davrlarining shu taxlitda takrorlanishidan iborat, deb tasvirlab beradi. Uning fikricha, hozirgi sivilizatsiyadan keyin insoniyat faqat orqaga qaytish bilan rivojlanarmish.

Taraqqiyot yuqoriga ko'tarilish xususiyatiga ega bo'lib, u oddiydan murakkabga, pastdan yuqoriga tomon boradi. Masalan, mikroolamda rivojlanishning ilgarilab borishi kimyoviy elementlarda atom yadrosi, atomlarning molekullarga va keyinroq mikroskopik jismlarga aylanishida, koinotda esa uning jismlarining gaz va changsimon materiyadan vujudga kelishida namoyon bo'ladi. Noorganik materiyaning organik materiyaga aylanishi, hayvonot olamidan insoniyatning ajralib chiqishi ham bunga yorqin misol bo'la oladi. Ijtimoiy rivojlanish ham taraqqiyot sari borayapti.

Eskining o'rniga yangining kelishi uning kundan-kunga mustahkamlanishi, rivojlanishi va ularning ajralmasligi taraqqiyotning boshlanish xususiyatini belgilaydi. Yangi eskining o'rnini egallab borishda eskidan ijobiy muhim tomonlarni o'zida mujassamlashtirib, yuqoriroq sifat xususiyatlarga aylanadi. Eskining o'rniga kelgan yangi dastlab imkoniyat ko'rinishida bo'ladi. Bu imkoniyatning voqelikka aylanishi ma'lum shart-sharoitlardagina amalga oshadi. Ijtimoiy hayotda yangilikning g'alabaga erishuvini ta'minlashda kishilarning faoliyati

zarurdir.

Inkorni inkor qonuni mustaqillik va bozor iqtisodiyoti jarayonida ro'y berayotgan hodisalar mohiyatini ilmiy anglashda katta ahamiyat kasb etyapti. Yangi jamiyatni barpo etishga qaratilgan o'zgarishlar hamma narsani yangidan barpo etishni bildirmaydi. Aksincha, jamiyatimiz taraqqiyoti jarayonida erishilgan ijtimoiy-iqtisodiy, madaniy, ma'naviy yutuqlarni saqlab qolish, ularni yanada boyitib rivojlantirishdan iboratdir. Bu mazkur qonunning talabidan kelib chiqadigan muhim xulosalardan biridir.

Yuqorida biz falsafaning uchta asosiy qonunlari mazmun-mohiyatini tavsiflab berishga harakat qildik. Endilikda shuni eslatib o'tish joizki, olamni anglashda mazkur qonunlarni e'tiborga olish, ularning talablariga mos ravishda fikrlash va amal qilish katta metodologik ahamiyatga ega.

Falsafiy tafakkurlash voqelikdagi narsa va hodisalarga xos bo'lgan barcha aloqalarni, ziddiyatlarni, ularning taraqqiyot qonuniyatlarini bilish, har tomonlama tahlil qilish imkoniyatini yaratadi.

Falsafa olamdagi narsa va hodisalarning eng umumiy aloqadorlik va taraqqiyot qonunlari haqidagi fan bo'libgina qolmasdan, balki tafakkurlash, fikr yuritish, dunyoni bilish haqidagi ham fandır. Shunday ekan, har bir inson o'z amaliy faoliyati va ilmiy bilish jarayonida falsafa fanining mazmun-mohiyati, uning rang-barangligi, ko'p qirrali tomon va xususiyatlarini hisobga olib ularga ongli ravishda amal qilishlari lozim.

5.3. Kategoriya tushunchasi va uning turlari

Ma'lumki, narsa va hodisalarning umumiy bog'lanishi va rivojlanishi o'ziga xos «buyumlar mantiqini», ob'ektiv dialektikani tashkil qiladi. Bu ob'ektiv dialektika inson tafakkur mantiqini, ya'ni sub'ektiv dialektikada ma'lum bir ilmiy tushunchalar, kategoriyalar ko'rinishida aks ettiradi.

«Kategoriya», yunoncha so'z bo'lib, uning lug'aviy ma'nosi «guvoh», «ta'rif», «ifodalovchi» demakdir. Falsafiy kategoriyalar — ob'ektiv mavjudlikdagi narsa va hodisalarning umumiy, muhim tomonlarini, xususiyatlari va munosabatlarini aks ettiruvchi tushunchadir.

Falsafa tarixida kategoriyalar masalasi Arastu tomonidan batafsilroq ishlab chiqilgan. U o'zining «Metafizika», «Kategoriyalar» nomli asarlarida mohiyat va hodisa, miqdor va sifat, sababiyat, zaruriyat va tasodif, butun va bo'lak kabi tushunchalarnint mohiyati va falsafiy

ahamiyatini tavsiflab bergan.

O'rta Osiyo mutafakkirlarining, jumladan, Xorazmiy, Forobiy, Beruniy, Ibn Sino, Ulug'bek asarlarida ham mazkur kategoriyalar ko'p ishlatilib kelingan.

«Falsafa mavjudotni — ya'ni barcha mavjud narsalarni, uning kelib chiqishi, tartibi, o'zaro munosabati, biridan ikkinchisiga o'tishini har tomonlama tekshirish uchun zaruriyat, voqelik, sababiyat tamoyillarini asos qilib oladi», — deb yozadi Ibn Sino.

Har bir fan o'zining kategoriya, ya'ni tushunchalar tizimiga ega bo'lib, u orqali olamdagi narsa va hodisalar taraqqiyoti qonuniyatlarini o'rganadi.

Falsafiy kategoriyalar, boshqa fanlar tushunchalaridan bir qator muhim xususiyatlari bilan farq qiladi. Ular quyidagilardan iborat:

Birinchidan. Kategoriyalar - ob'ektiv dunyo eng umumiy qonunlar taraqqiyotining in'ikosidir. Kategoriyalarning ob'ektiv mazmuni inson ongiga bog'liq bo'lmagan holda mavjud bo'lgan voqelik harakatining eng umumiy qonunlaridir. Bunday ta'rif falsafa fanining predmeti mohiyatidan kelib chiqadi. Yuqorida aytib o'tilganidek, dialektika ob'ektiv reallikdagi narsa va hodisalar harakatining eng umumiy qonunlari va ularning inson ongida aks etishi haqidagi fandır.

Kategoriyalar inson tafakkurida voqelikning aks etish shakllaridir. Demak, kategoriyalarning mazmuni, ya'ni fikrlash shakli ob'ektiv dunyo taraqqiyotining eng umumiy qonunlaridan bo'lak narsa emas. Ma'lumki, sababiyat, zaruriyat, qonuniyat va hokazolar g'oyasi tabiat, boqiy olam qonunlarining kishi miyasida in'ikos etishidir.

Bundan shunday xulosa kelib chiqadiki, tafakkur kategoriyalari kishining qo'llanmasi emas, balki tabiatning ham, insonning ham qonuniyatlarining ifodasidir.

Ikkinchidan. Kategoriyalar eng umumiy tushunchalar sifatida inson fikri shakllari bo'lib, shu tahlilda ular mantiqiy mazmunga ham egadirlar. Kategoriyalarning mantiqiy mazmuni deganda inson tafakkuri hodisalarining mohiyatiga kirib borishi, uning chuqurlashuvi darajasi ko'zda tutiladi.

Kategoriyalar ob'ektiv dunyoning eng umumiy va muhim tomonlarini ifodalabgina qolmay, bilishning pog'onalari va tayanch nuqtasi hisoblanadilar. Ularni bila borish orqali insonning nazariy va amaliy faoliyati uchun muhim bo'lgan dunyodagi narsa hodisalarning eng umumiy qonuniyatlari ochib beriladi. Falsafiy kategoriyalar

insonning bilish faoliyati natijasida dunyoni o'zlashtirishda erishgan yutuqlarini ifodalaydi. Falsafiy kategoriyalarda inson tafakkurining mazmundorligi va yetukligi hamda tashqi olamni bilishdagi katta muvaffaqiyatlari o'z ifodasini topgan.

Inson ongida tabiatning in'ikos etishi qandaydir qotib qolgan, voqelikning o'lik nusxasi emas, balki narsalar mohiyatiga chuqur kirib borishning murakkab dialektik jarayonidan iborat. Bu jarayon o'zining ichki mantiqiga ega bo'lib, bu mantiq nisbiy mustaqillikka ega. Bilishning ichki mantiqni bilish tafakkurning ijodiy faolligini, harakat qilish va rivojlanish jarayonining ob'ektiv dunyoga nisbatan murakkab munosabatini chuqur tushunishga yordam beradi. Kategoriyalar mazmun jihatdan tashqi olamning qonuniyatlariga mos keladilar, lekin o'zlarining mavjudlik shakllariga qarab farq qiladilar.

Falsafiy kategoriyalar — o'z manbai, mazmuni jihatidan ob'ektivdir, lekin shakl jihatdan — sub'ektivdir. Agar narsalar va ularning taraqqiyot qonunlari moddiy bo'lib, inson ongiga bog'liq bo'lmagan holda ob'ektiv ravishda mavjud ekan, tafakkur kategoriyalari ma'naviy bo'lib, faqat kishilar miyasidagina mavjuddir. Moddiylik va ma'naviylik ikkalasi bir narsa emas. Kategoriyalarning ob'ektiv manbai real ravishda bo'lsa ham, ular inson fikrining shakllari bo'lgani uchun, uni suratga olish, qo'l bilan ushlab ko'rish mumkin emas. Mantiq qonunlari, ob'ektiv narsaning kishi sub'ektiv ongida in'ikos etishidir.

Uchinchidan. Kategoriyalar ilmiy bilishda muhim metodologik rolni bajaradilar. Ob'ektiv dunyo hodisalarining eng umumiy qonunlari harakatini o'rganib, falsafa kategoriyalari, bir tomondan, narsalarning mohiyatini chuqurroq va to'laroq bilishga yordam beradilar, ikkinchi tomondan, ob'ektiv dunyodagi narsa va hodisalar haqidagi yangi bilimlar olishga va to'plashga sababchi bo'ladilar.

Fanning hamma boshqa sohalarida bo'lgani singari, bilish nazariyasida ham dialektik tarzda fikr yurgizmoq kerak, ya'ni bilishimizni tayyor va o'zgarmas bilish deb faraz kilmasdan, balki bilishning bilmaslikdan qay tariqa yuzaga kelishini, mukammal va aniq bo'lmagan bilishning qay tariqa mukammalroq va anikroq bo'la borishini tekshirib ko'rmoq kerak. Falsafiy kategoriyalar — ilmiy bilish metodologiyasi, ma'lum narsadan noma'lum narsaga o'tishining natijalarini izlab topish usulidir, ular tashqi olamdagi narsa va hodisalarni to'g'ri aks ettirganliklari hamda ularni o'zaro bog'liq va rivojlanishda deb bilganliklari uchun bilish jarayonining eng umumiy metodi rolini

bajaradi.

Kategoriyalar mavjud narsalar haqidagina emas, balki kelajakda mavjud bo'lishi kerak bo'lgan narsalar haqida ham axborot beradi. Ular hozirgi vaqtda qanday holdaligini tushunishga yordam beribgina qolmay, balki kelgusida ularning o'zgarish va rivojlanish yo'nalishlarini ham ko'rsatadi. Shu asosda ular yangi bilimlarni egallash manbai bo'lib xizmat qiladi. Bularning hammasi falsafa kategoriyalari o'zlarining gnoseologik tabiatiga ko'ra, bevosita amaliyotiga aylanish tamoyiliga ega ekanligini isbot qiladi.

To'rtinchidan. Falsafiy kategoriyalarning shakllanishi va rivojlanishi asosida inson moddiy-hissiy faoliyatining yig'indisi bo'lgan amaliyot yotadi. Shuning uchun ham falsafa kategoriyalari ijtimoiy amaliyot mahsuli hisoblanadi. Bu yerda inson nazariy va amaliy faoliyatining birligi yaqqol namoyon bo'ladi.

Moddiy ishlab chiqarish faoliyati jarayonida inson sub'ektiv sifatida tashqi olamdagi narsalarga nisbatan o'z faoliyatining ob'ektlari sifatida munosabatda bo'ladi. Sub'ekt bilan ob'ekt o'rtasidagi munosabatning o'zaro ta'siri jarayonida mantiqiy kategoriyalar vujudga keladi. Tashqi dunyoning qonuniyatlari tafakkur shaklida aks etishi ham amaliyot asosida yuz beradi. Inson amaliyoti mantiq kategoriyalari orqali olingan bilimlar haqiqiylikini tekshirib ko'radi. Shunday qilib, tafakkurimiz mazmunining ob'ektivligi, tafakkur qonunlariga mos kelishi amaliyot asosida bo'ladi va uning yordamida isbotlanadi.

Falsafiy kategoriyalarning bu belgilari ma'lum darajada aniq fanlar kategoriyalariga ham xosdir. Aniq fanlarning asosiy tushunchalari ham ob'ektiv dunyodagi hodisalar harakatining qonuniyatlarini aks ettiradi, ular narsalarning ideal bo'lganligi uchun bilish va amaliyot taraqqiyotiga yordam beradi. Shuning uchun ham, falsafiy kategoriyalar alohida fanlar kategoriyalari bilan uzviy aloqadadir. Ammo, falsafiy kategoriyalarni xususiy fanlar kategoriyalari bilan ayniylashtirish yoki xususiy fanlar kategoriyalari mazmunini dialektik kategoriyalardan keltirib chiqarish mumkin emas.

Aniq fanlar kategoriyalaridan farqli o'laroq, falsafiy kategoriyalar tashqi dunyoning eng umumiy qonunlarini ifodalaydi. Shuning uchun ham ulardan materiya harakatining muayyan shaklini o'rganishda muvaffaqiyatli foydalanish mumkin. Bundan tashqari, dialektika kategoriyalarini bilishning o'zi bizga ob'ektiv dunyodagi barcha hodisalarni tushunishimiz uchun imkon tug'diradi, degan ma'no kelib

chiqmaydi.

Falsafiy kategoriyalar ayni bir vaqtda tabiatga ham, jamiyatga ham, tafakkurga ham tegishli bo'lgan ob'ektiv dunyodagi narsa va hodisalar harakatining eng umumiy qonuniyatlari va xususiyatlarini ifodalaydi. Biroq ular tabiat, jamiyat hodisalari va tafakkurga xos bo'lgan ayrim xususiy bog'lanishlarni qamrab olmaydi. Bu aloqalar xususiy fanlar, kategoriyalarida o'z ifodasini topadi. Shuning uchun ob'ektiv dunyo hodisalari rivojlanishining eng umumiy qonunlarini bilish uchun aniq fanlar kategoriyalaridan foydalanish lozim. Buning uchun aniq fanlar kategoriyalari orqali dialektika kategoriyalari mazmunini ochish zarur. O'z navbatida, falsafiy kategoriyalar aniq fanlar barcha kategoriyalarini o'zida qamrab olishi zarur. Bu dialektik birlik falsafa fani hamda xususiy fanlarning samarali rivojlanishiga xizmat qiladi.

5.4. Falsafa kategoriyalarining tasnifi

Falsafiy kategoriyalar o'zining xilma-xilligi bilan ifodalanadi. Ularning yordamida kishilar ongida narsa va hodisalarning eng umumiy tomonlari, aloqadorligi, tuzilishi va sababiyatchiligi (determinatsiyasi) aks ettiriladi.

Kategoriyalarni shartli ravishda uch turkumga ajratsa bo'ladi.

1. Voqelikning eng umumiy aloqadorligini aks ettiradigan kategoriyalar. Mazkur turkumga — yakkalik, xususiylik va umumiylik, mohiyat va hodisa, qonuniyat kategoriyalari kiradi.

Yakkalik — alohida sifat va miqdor aniqligiga ega bo'lgan narsa, hodisa va jarayondir.

Umumiylik deganda ob'ektiv reallikning barcha yoki bir qancha narsa yoki hodisalardagi ob'ektiv mavjud bo'lgan tomonlar, xossalar va belgilarning majmui, ular o'rtasidagi aloqa va munosabatlarning o'xshashligi tushuniladi.

Xususiylik shunday narsa yoki hodisalar guruhidirki, ular ma'lum ma'noda umumiy bo'lsa-da, lekin undan ham umumiyroq bo'lgan boshqa bir guruhga kiradi va bu guruhda u alohidalik yoki yakkalikdir, butunning qismidir. Xususiylik narsa yoki hodisalarning shunday doirasiki, bunda ular ma'lum bir munosabatda umumiy, boshqasida esa yakkalik, alohidalikdadir.

Yakkalik, xususiylik va umumiylik bir-biri bilan uzviy bog'langan, shuning uchun ham ularni bir-biridan ajratish mumkin emas. Har qanday

yakkalik ma'lum vaqt va sharoitda xususiylikka va umumiylikka olib keladi. Shuningdek, umumiylik narsa va hodisalarning eng umumiy tomonlari orasidagi aloqalarni o'zida aks ettirib, o'z ko'rinishini faqat yakkalik va xususiylik orqali konkretlashtiradi.

Umumiylik, xususiylik va yakkalik bir butunlikni tashkil qilsada, ularning har biri o'ziga xos xususiyatga ega. Yakkalik va xususiyliklar orqali namoyon bo'ladigan umumiylik o'zining mustaqil qiymatiga ega. Shuningdek, har qanday yakkalik, xususiylik umumiylikni ifodalaydigan xossa, belgi va tomonlar bilan bir qatorda faqat o'zlariga xos bo'lgan va shu orqali boshqa turdoshlaridan farq qiladigan xususiyatlarga ham ega.

Falsafa tarixida yakkalik, xususiylik va umumiylik kategoriyalarini bir-biridan ajratib, bir-biriga qarama-qarshi qilib talqin etuvchi turli xil ta'limotlar mavjud bo'lganligini eslatib o'tish joizdir.

Yakkalik, xususiylik va umumiylikning birligi ular o'rtasida muayyan shart-sharoitlarda vujudga keladigan ma'lum ziddiyatlarning kelib chiqishini, inkor etmaydi. Ularni o'z vaqtida bartaraf etish uchun mazkur xususiyatlar birligini yaxshi anglab olish maqsadga muvofiqdir.

Yakkalik, xususiylik va umumiylik kategoriyalari orqali inson o'z ongida olamdagi narsa va hodisalar o'rtasidagi aloqadorlikni chuqur va atroflicha bilib olish imkoniyatiga ega bo'ladi.

Mohiyat — hodisaning ichida yashiringan olamning turli-tuman hodisalarida yuz beradigan chuqur nisbiy barqaror aloqalarni ifodalaydigan voqelikning ichki tomonidir.

Hodisa esa, mohiyatning u yoki bu holda uchratilishini ifodalovchi voqelikning o'zgaruvchan, harakat xususiyatlariga, belgilariga boy bo'lgan tomonidir.

Narsalarning mohiyatiga singib borish narsa va hodisalar rivojlanishining qonuniyatlarini aniqlashga imkon beradi. Ma'lumki, qonunlarni bilish kishilarning maqsadga muvofiq faoliyatining asosidir, u hozirda ro'y berayotgan voqealarni chuqurroq tushunishga va ularning kelajakdagi rivojlanish yo'nalishlarini oldindan ko'ra bilishga yordam beradi.

Mohiyat va hodisa umumiy va xususiyl tomonlarga egadir. Bular quyidagilardan iborat: birinchidan, mohiyat olamdagi narsa va hodisalarining ichki aloqasini, hodisalar esa, tashqi aloqalarni ifodalaydi; ikkinchidan, mohiyat narsalarning ichki tomonlarini ifoda etganligi tufayli u sezgilarimiz orqali bevosita idrok etilmaydi. Mohiyat bizdan yashiringan holda mavjud bo'ladi. Hodisa esa, aksincha, inson tomonidan

hissiy organlar orqali bevosita idrok kilinadi; uchinchidan, mohiyat doimiyligi va barqarorligi bilan farq qiladigan rivojlanish qonunlarini bilib olish imkoniyatini beradi. Shu ma'noda mohiyat hodisaga nisbatan chuqurroqdir. Hodisa narsalarning har xil tomonlarini ifodalaydi va shu tariqa hodisa mohiyatga nisbatan boyroqdir.

Mohiyat va hodisa bir-biri bilan uzviy bog'langan bo'lib, har xil aloqadorlikdadir. Har qanday mohiyat u yoki bu tarzda namoyon bo'ladi, hodisa esa u yoki bu holdagi ko'rinishdir. Shuningdek, mohiyatning o'zgarishi yoki yuqolishi hodisaning yo'qolishiga yoki o'zgarishiga olib keladi. Hodisa ba'zi bir vaqtlarda mohiyatni buzib ko'rsatishi mumkin. Shunga qaramasdan narsalar mohiyatini hodisalar orqali bilish mumkin.

Mohiyat va hodisa kategoriyalarining metodologik ahamiyati shundaki, mazkur tushunchalar yordamida olamdagi narsa va hodisalarning mazmun — mohiyatini chuqur anglab olish imkoniyati yaratiladi.

Qonuniyat yakka qonunlar majmuasidan iborat bo'lib, voqelikdagi narsa va hodisalar jarayonlarining umumiy rivojlanish yo'nalishlarini belgilaydi. Shuning uchun ham tabiat va jamiyat taraqqiyoti qonuniyatlarini bilish katta ilmiy va amaliy ahamiyat kasb etadi. Bundan qonuniyat kategoriyasining metodologik ahamiyatini yaqqol ko'rishimiz mumkin.

2. Ikkinchi turkumga voqelikning tuzilishini aks ettiruvchi kategoriyalar kiradi. Bular, mazmun va shakl, butun va bo'lak, struktura, elementdan iboratdir.

Mazmun — muayyan narsa va hodisalarni tavsiflovchi ichki elementlar va o'zgarishlarning majmuidan iborat.

Shakl esa mazmuni ifodalash usuli, tashkil etuvchisidir. Masalan, atomning mazmuni uni tashkil etgan elementar zarrachalar va ularning harakatidan, atomning shakli esa bu elementar zarrachalarning joylashish tartibi va tuzilmasidan iborat.

Olamdagi har bir narsa va hodisada mazmun bilan shakl ajralmas birlikda bo'ladi. Mazmunga ega bo'lib, shaklga ega bo'lmaydigan yoki shaklga ega bo'lib, mazmunga ega bo'lmaydigan hodisalar yo'q. Shuning uchun ularni bir-biridan ajratish mumkin emas.

Mazmun bilan shakl birligida mazmun hal qiluvchi, asosiydir. Mazmun shaklni belgilaydi. Oldin mazmun, so'ngra shakl o'zgaradi. Shunday bo'lsada shakl nisbiy mustaqillikka ega bo'lib, mazmun rivojlanishiga faol ta'sir etadi.

Mazmun va shaklning birligi ular orasidagi ziddiyatni mustasno etmaydi. Narsa va hodisalarni ilgarilab borishi, mazmun va shakl bir-biriga mos holdagina yuz berishi mumkin. Shuning uchun mazmun va shakl o'rtasida sodir bo'lgan ziddiyatlarni o'z vaqtida bartaraf etish ilmiy bilish va amaliyotda muhim rol o'ynaydi.

Element (tarkibiy qism) — bu o'zaro aloqada bo'ladigan bir butun tizimni tashkil etuvchi narsa va hodisalarning tarkibiy qismi. Tuzilish (struktura) esa butunni tashkil qilgan elementlarning bog'lanish usuli, qonuni, butun doirasidagi munosabatlar tizimidir.

Tuzilish tushunchasi tizimning turg'unligini, turli tashqi va ichki jarayonlarga nisbatan buzilmasligini ifodalaydi.

Element va tuzilish bir-biri bilan uzviy bog'liqliqda bo'lib, bir-birini taqozo qiladi. Butunni tashkil qilgan elementlarning bog'lanish xususiyati, ularning butun doirasidagi munosabatlar sistemasi shu elementlarning tabiatiga, ularning sifati va miqdoriga bog'liq, elementlarning sifati, xususiyati, o'rni, roli va ahamiyati esa ular ishtirok etayotgan bog'lanishlar sistemasi, ya'ni butunning tuzilishiga bog'liq. Butunni tashkil qilgan u yoki bu elementlarning o'zgarish strukturaning o'zgarishiga sabab bo'ladi, yangi strukturaning paydo bo'lishi esa uning tarkibiga kirgan elementlarda tegishli o'zgartishlarga olib keladi. Ularda yangi xususiyat, yangi sifat va miqdor ko'rinishlari paydo bo'ladi.

Element va struktura qarama-qarshiliklarning birligini tashkil etadi. Elementlar doimo o'zaro ta'sirda bo'lib, o'zgarib turadi, struktura esa turg'unlikka, o'zgarmaslikka intiladi. Bu ziddiyat taraqqiyotning ma'lum bosqichida o'zgargan elementlarga mavjud struktura mos kelib qolganda eski tuzilishning buzilishi va yangi strukturaning tashkil topishi bilan barham topadi. Yangi strukturaning tashkil topishi narsalarning yangi sifat holatiga, rivojlanishning yangi bosqichiga o'tishini anglatadi. Ilmiy bilish taraqqiyotining hozirgi bosqichi tuzilishi va elementi bilan bir qatorda butun va bo'lak kategoriyalari ham falsafiy tushunchalar maqomiga ega bo'ldi. Butunlik moddiy olamdagi narsa va hodisalarning eng umumiy xossasidir. Har qanday materiyaning bo'lagini olmaylik, u o'ziga xos butundir. Shu bilan birga u katta butunning bo'lagidir.

Har qanday butun ma'lum bo'laklar soniga ega bo'lib, ularning bo'linishi sifat jihatdan yangi bo'g'inga o'tishni bildiradi. Har bir o'zaro bog'liq bo'laklardan tuzilgan borliq butundir. Butun turli-tumanlikning birligi sifatida namoyon bo'ladi. Bo'laklarning turli-tumanligi, ularning tafovutlari, butunning sifat xususiyati bo'laklarining oddiy yig'indisi,

ularning tashqi birlashmasi emas, balki bo‘laklarning ichki o‘zaro ta’siri va bir-biriga o‘tishini ifodalaydi.

Butun va bo‘lak kategoriyalari hodisalarni, voqelikning murakkab darajalarini o‘rganishda katta metodologik rol o‘ynaydi.

Struktura va element, butun va bo‘lak kategoriyalari turli sohalarda keng tarqalgan sistemali-strukturali tadqiqotlarda keng foydalaniladi.

3.Uchinchi turkumga voqelikdagi narsa va hodisalar o‘rtasidagi sababiyat (determinizm)ni aks ettiruvchi kategoriyalar kiradi, ya’ni sabab va oqibat, zaruriyat va tasodif, imkoniyat va voqelik.

Yakkalik, xususiylik va umumiylik o‘rtasidagi dialektik munosabatlarni yanada chuqurroq bilish zarurligi ob’ektiv olamdagi sababiy bog‘lanishlar tabiatini o‘rganishni taqozo qiladi.

Sababiyat — ob’ektiv olamdagi hodisalar umumiy bog‘lanishining alohida ko‘rinishidir. Sababiyat hodisalar o‘rtasidagi shunday ichki aloqadorlikki, unda har doim bir hodisa mavjud bo‘lar ekan, uning ketidan muqarrar ravishda ikkinchisi ham keladi.

Sabab — bu o‘ziga muvofiq keladigan biror natija keltirib chiqaruvchidir.

Oqibat — sabab amalining natijasi.

Sabab biror ta’sirning bog‘lanishi bo‘lib, u ma’lum bir natija, ya’ni oqibatni keltirib chiqaradi.

Sabab-oqibat bog‘lanishlari quyidagi tomonlari bilan tavsiflanadi:
1) hodisalarning sabab-oqibat aloqadorligi umumiy xarakterga ega. Dunyoda hech qanday hodisa sababsiz yuz bermaydi; 2) sabab va oqibat kategoriyalari yakka, alohida hodisalarning yuz berishi ildizlarini ochib beradi. Sababiyat voqelikdagi hodisa jarayonlarining kelib chiqishini aniqlaydigan genetik bog‘lanishdir; 3) sabab-oqibat bog‘lanishlari ma’lum vaqt va sharoit mavjud bo‘lgandagina boshqa hodisani keltirib chiqaradi; 4) sabab vaqt nuqtai-nazaridan, oqibatdan oldin keladi va uni keltirib chiqaradi; 5) sabab-oqibat bog‘lanishlari zaruriy ravishda aniq bir hodisa -oqibatni keltirib chiqaradi.

Sabab va oqibat bog‘lanishlari turli shakllarda namoyon bo‘ladi. Ularga bosh va ikkinchi darajali, ichki va tashqi, ob’ektiv va sub’ektiv va h.k. sabablar kiradi. Sabablarning mazkur shakllari haqida Ibn Sinoning «Tib qonunlari» asarida ham ma’lumotlar berilgan.

Sabab va oqibat bir-biri bilan uzviy bog‘langan bo‘lib, har xil shakllarda namoyon bo‘ladi: bitta sabab bir qancha oqibatni keltirib chiqara oladi; bitta oqibat bir kancha sabablar tufayli yuzaga kelishi

mumkin; sabab va oqibat bir-biriga o'tib, o'rinlarini almashlab turishlari orqali ham ifodalanishi mumkin.

Narsa va hodisalarning sababiy munosabatlarini falsafiy tahlil qilish ularning mohiyatini yanada chuqurroq bilish va taraqqiyot qonunlarini o'rganish imkoniyatini beradi. Sababiyat har qanday qonunning ajralmas belgilaridan biridir.

Sabab va oqibat kategoriyalari fanni yangidan-yangi turkumdagi sababiy aloqalar va ular asosida amal qiladigan qonuniyatlarni bilishga undaydi. Ob'ektiv dunyo qonuniyatlarini bilish esa insonning ongli, amaliy va ilmiy-nazariy faoliyatining asosiy maqsadidir.

Zaruriyat va tasodif kategoriyalari kishilarning olamdagi narsa va hodisalarga xos bo'lgan sabab-oqibat bog'lanishlari haqidagi tasavvurlari yanada chuqurlashishi natijasida shakllanadi.

Zaruriyat - narsa, hodisa, jarayonlarning taraqqiyoti bilan aniqlanadigan, ichki muhim bog'lanishlar orqali qonuniy kelib chiqadigan va shuning uchun yuz berishi muqarrar bo'lgan hodisadir.

Zaruriyatning asosiy xususiyatlari quyidagilardan iborat: 1) zaruriyatning sababi o'zida bo'lib, u mazkur hodisa yoki jarayonlarning ichki tabiatidan kelib chiqadi; 2) zaruriyat voqelikdagi narsa yoki hodisalarning chuqur, muhim, takrorlanib turadigan ichki bog'lanishlaridan kelib chiqadi; 3) zaruriyat oldingi taraqqiyot orqali konuniy tayyorlanadi; 4) zaruriyat muqarrarlik xususiyatiga ega bo'lib, sodir bo'ladigan jarayonlarni ma'lum yo'nalishga soladi; 5) zaruriyat umumiy xarakterga ega.

Tasodif hodisalar o'rtasidagi tashqi bog'lanishlardan hosil bo'ladi va shuning uchun u noaniqlik majburiy emasligi bilan farqlanadi. Tasodif yuz berishi, yoki yuz bermasligi mumkin bo'lgan jarayonlarga xosdir.

Tasodif zaruriyatdan quyidagi tomonlari bilan farq qiladi: 1) tasodifning sababi o'zida emas, balki boshqa narsa yoki hodisalardadir, u ichki emas, balki tashqi sabablardan kelib chiqadi; 2) u voqelikdagi muhim bo'lmagan ikkinchi darajali bog'lanishlardan kelib chiqadi; 3) tasodif hodisaning butun taraqqiyoti bo'lgan jarayonlarning ta'siri natijasida sodir bo'ladi; 4) tasodif narsalar rivojining yo'nalishini belgilab bermaydi va shuning uchun u muqarrar emas. Tasodif yuz berishi yoki yuz bermasligi ham mumkin; 5) tasodif tipik bo'lmagan, individual xarakterga ega.

Zaruriyat va tasodif bir-biri bilan chambarchas bog'langan bo'lib, biri-ikkinchisini taqozo etadi. Zaruriyatdan ajralgan tasodif

bo‘lmaganidek, tasodif bilan bog‘liq bo‘lmagan zaruriyat ham mavjud emas. Shuningdek, zaruriyat va tasodifning o‘zaro bog‘liqligi ularning ma’lum shart-sharoitlarda bir-biriga o‘tishi orqali ifodalanadi.

Zaruriyat va tasodif kategoriyalarining metodologik ahamiyati shundaki, ularning mohiyatini bilish olamdagi narsa va hodisalar o‘rtasidagi munosabatlarga ongli ravishda yondashish imkoniyatini beradi.

Imkoniyat hali amalga oshmagan, lekin yuzaga chiqishi mumkin bo‘lib voqelikka aylana oladigan hodisadir. Bundan ko‘rinadiki, imkoniyatning voqelikka aylanishini rivojlanish jarayoni ifodalaydi.

Voqelik bu — mavjud dunyo, mavjud narsalardir. Voqelik har doim imkoniyatdan kelib chiqadi va o‘z navbatida rivojlanish davomida voqelikka aylanib boradigan yangidan-yangi imkoniyatlarni tug‘diradi, bu jarayon cheksizdir.

Har qanday voqelikning paydo bo‘lishi va mavjudligi ma’lum qonuniyatlarning ta’siri bilan belgilanadi. Agar ana shu shart-sharoit buzilsa, u holda voqelik o‘zining zaruriyatlik xususiyatidan mahrum bo‘ladi. Imkoniyatning teskarisi - imkoniyatsizlikdir. Imkoniyatsizlik ob’ektiv olam qonunlariga zid bo‘lib, unga mos kelmaslikdir. Imkoniyat imkoniyatsizlikdan farq qilib, u ma’lum darajadagi ehtimollikka ega. Ehtimollik - imkoniyat rivojlanishining ob’ektiv darajasi, uning o‘lchovidir. Imkoniyat paydo bo‘lishi uchun minimal, kamolotga yetishi uchun konkret va voqelikka aylanishi uchun mukammal darajadagi ehtimollikka ega bo‘lishi shart.

Imkoniyatlar ichki, tashqi, formal, abstrakt va real shakllarda namoyon bo‘ladi. Formal imkoniyat deganda ob’ektiv qonunlarga zid bo‘lmasada, voqelikka aylanishi uchun hech qanday shart-sharoitga ega bo‘lmagan imkoniyatlar tushuniladi.

Amalga oshishi uchun hali shart-sharoitlar to‘la bo‘lmagan imkoniyat, abstrakt imkoniyat deyiladi. Abstrakt imkoniyat formal imkoniyatdan to‘la bo‘lmagan ba’zi bir shart-sharoit mavjudligi bilangina farq qiladi.

Real imkoniyat — barcha zarur shart-sharoit mavjud bo‘lgan imkoniyatdir.

Formal va abstrakt imkoniyatlar imkoniyatsizlik bilan bir xil emas, chunki ular ham ob’ektiv borliqda o‘zining asosi va zaminiga ega. Abstrakt imkoniyat taraqqiyot davomida real imkoniyatga aylanib qolishi mumkin.

Imkoniyat bilan voqelik o'rtasida dialektik bog'lanish bor. Bu bog'lanish, avvalo, imkoniyat va voqelikning bir-biriga o'tib turishi, imkoniyatlarning ma'lum shart-sharoitlarda voqelikka aylanishi, voqelikning esa yangidan-yangi imkoniyatlar yaratishida ifodalanadi.

Imkoniyatning voqelikka aylanishi va voqelikning yangidan-yangi real imkoniyatlar yaratishi ziddiyatli jarayon bo'lib, ma'lum vaqt va shart-sharoitlarni talab etadi. Imkoniyat va voqelik kategoriyalari fan va amaliyot uchun katta metodologik ahamiyatga ega.

5.5. Harakatchan, ixcham tushunchalar yordamida olamni anglash — falsafiy tafakkurning muhim xususiyati

Falsafiy tafakkurlash xususiyatlaridan biri shundan iboratki u ixcham, harakatchan, o'zgaruvchan tushunchalardan foydalanish orqali ob'ektiv borliq narsa va hodisalari taraqqiyotining qonuniyatlarini inson ongida aks ettiradi.

Ma'lumki, mantiqiy kategoriyalar tabiati haqida gap ketganda, o'zaro zid metafizik va dialektik qarashlar mavjudligi ta'kidlanadi. Metafiziklar kategoriyalarni o'zgarmaydigan, qotib qolgan tushuncha sifatida talqin qiladilar. Ular kategoriyalarning o'zaro biri ikkinchisiga o'tishi, o'zining ziddiga aylanishi mumkinligini tan olmaydilar.

Kategoriyalarni metafizik tarzda talqin etuvchilardan biri Prudon edi. Iqtisodiy kategoriyalarni ijtimoiy munosabatlarga nisbatan birlamchi deb xato talqin qilgan Prudon, ularga abadiy va harakatsiz (o'zgarmas) tushunchalar, deb qarar edi. Haqiqatda esa, iqtisodiy kategoriyalar ijtimoiy ishlab chiqarish munosabatlarining faqat nazariy ifodasidir, abstraksiyasidir. Ishlab chiqarish taraqqiyotiga mos ravishda ijtimoiy munosabatlar hosil qiladigan kishilarning o'zlari, o'z ishlab chiqarish munosabatlariga muvofiq ravishda tamoyillar, g'oyalar, kategoriyalarni ham yaratadilar. Lekin bu munosabatlar o'zgarar, boshqalariga aylanar ekan, kategoriyalar ham xuddi ular tomonidan ifodalangan munosabatlar kabi abadiy emasdir. Ular o'z mohiyatiga ko'ra o'tkinchi va tarixiy mahsulotdir. Metafizikaga qarama-qarshi o'laroq dialektikada mantiqiy kategoriyalar harakatchan, egiluvchan, o'zgaruvchan deb talqin qilinadi. Real borliq narsa va hodisalarining abadiy o'zgarish va rivojlanishini ifodalovchi tushunchalarning har tomonlama, universal ixchamligi dialektikada o'z ifodasini topadi.

Kategoriyalarning ixchamligi nimada ko'rinadi? Bizning

fikrimizcha, kategoriyalarning ixchamligi, avvalo, shunda namoyon bo‘ladiki, ular o‘z mazmuniga ko‘ra taraqqiyotda va bir butunlikda bo‘lgan narsa va hodisalar orasidagi umumiy bog‘lanish va o‘zaro aloqadorlikni kayd qiladi va aks ettiradi. Inson tafakkuri mantiqiy narsalar, mantiqning in‘ikosi sifatida narsa va hodisalarni jonli va ko‘p qirrali tomonlari bilan aks ettirmog‘i lozim. Bu haqiqatni bilishning yagona yo‘lidir.

Har bir kategoriya narsa va hodisalarning alohida tomonini, ular orasidagi ayrim aloqalarni aks ettiradi. Bunda qanday qilib narsalarning alohida tomonlari va aloqalarini aks ettiradigan ayrim kategoriyalar yordamida narsalar va ular o‘rtasidagi o‘zaro aloqadorlik haqida yaxlit tasavvur hosil qilinadi? Ma’lumki, umumiylik faqat alohidalik, alohida orqali yashaydi, har qanday alohida (u yoki bu tarzda) umumiydir. Har bir kategoriyada butunning alohida tomonlari aks etadi. Shuning uchun ham biz ayrim, alohida kategoriyalar yordamida u yoki bu tarzda narsalarning bir butunligini, ularning umumiy aloqalarini anglaymiz. Ikkinchi tomondan, har qanday alohida minglab vositalar orqali boshqa jinsdagi alohida narsalar, hodisalar, jarayonlar bilan bog‘langan va hokazo. Shuning uchun ham har bir kategoriya, har bir tushuncha qolgan barcha tushunchalar bilan ma’lum bog‘liqlikda bo‘ladi.

Kategoriyalarning ana shu o‘zaro aloqadorligi tufayli narsaning barcha aloqa va vositalarini to‘laligicha bilish imkoniyati yaratiladi.

Kategoriyalar orasidagi aloqadorlik ularning biri ikkinchisiga o‘tishini inkor etmaydi. Taraqqiyot dialektikasi shundayki, kategoriyalar ma’lum munosabatlarda bir-birlariga o‘tadilar, o‘zgarishga uchraydilar. Zaruriyat tasodifga, tasodif zaruriyatga, imkoniyat voqelikka aylanadi, voqelik esa o‘z navbatida yangi imkoniyatlarni vujudga keltiradi va hokazo. Dialektik kategoriyalarning o‘zgaruvchanligi, ixchamligi mana shunda ham namoyon bo‘ladi.

Kategoriyalarning biridan ikkinchisiga o‘tishi real borliqqa asoslanadi. Xuddi narsa va hodisalar o‘z taraqqiyotlarida bir sifat holatidan ikkinchi sifat holatiga o‘tganlari singari mantiqiy kategoriyalar ham o‘zaro bir-birlariga aylanish xususiyatiga egadirlar. Shuning uchun ham ilmiy tahlil narsalar orasidagi o‘zaro aloqadorlik va bog‘liqlikni aniqlash va kayd etishnigina emas, balki ularning o‘zaro biri ikkinchisiga aylanishini ham aniqlashni talab etadi.

Kategoriyalarning biri ikkinchisiga o‘tishi dialektikaning asosiy elementlaridan biri hisoblanadi.

Ilmiy tafakkur hamda amaliy faoliyat jarayonida kategoriyalarning o‘zaro biri ikkinchisiga o‘tishi dialektikasini hisobga olish muhim ahamiyatga ega. Busiz ob’ektiv dunyodagi narsa va hodisalarning doimo o‘zgarib turuvchi o‘zaro aloqalarini to‘g‘ri aks ettirish mumkin emas.

Kategoriyalar turlicha aloqa, munosabatlar tufayli o‘zgarishga uchrar ekan, ular relyativ, nisbiy xarakterga ega bo‘ladi. Lekin kategoriyalar relyativligini mutlaqlashtirmaslik lozim. Ob’ektiv dialektika relyativlikda mutlaqiylik bor deydi. Sub’ektivizm va sofistika relyativlik faqat nisbiydir, deydi va mutlaqlikni istisno qiladi.

Kategoriyalar doimo taraqqiy etib, boyib boradi, ularning o‘zgaruvchanligi shunda ham namoyon bo‘ladi. Moddiy dunyodagi narsa va hodisalar o‘zaro aloqadorlik va bog‘liqlikdagina bo‘lib qolmay, ular doimo uzluksiz o‘zgarish va taraqqiyotda hamdir. Shuning uchun ham real narsalarning real harakatlarini ifodalovchi tushunchalar ilmiy tafakkur va ijtimoiy amaliyot yutuqlari asosida muayyan o‘zgarishga uchraydilar, uzluksiz taraqqiy etib mazmunan boyib boradilar.

Metafizik fikr yurituvchi kishilar tushunchalar dialektikasi, ularning o‘zgarishi va taraqqiyotini tushunishdan ojiz. Ularning fikricha, kategoriyalar narsalar harakatini, ularning harakatchanligini, o‘zgaruvchanligini ifodalashi mumkin emas. Tushunchalar orqali fikr yuritish go‘yoki qotib qolgan, o‘lik, obrazlar vositasida fikrlash demak. Vaholanki, tushunchalar qotib qolgan, o‘zgarmas, jonsiz bo‘lganlarida edi, ular fan va amaliyot uchun biron-bir tarzda ahamiyatga ega bo‘lmagan bo‘lar edi. Kategoriyalarning ilmiy bilish va ijtimoiy amaliyot uchun ahamiyati shundan iboratki, ular narsalarning «jonli» dialektikasini, ularning uzluksiz o‘zgarishi va rivojlanishini to‘g‘ri aks ettira oladilar. Buni atoqli nemis faylasufi Hegel atroflicha asoslab bergan edi.

Hodisalar va ularning mavjudlik shart-sharoitining rivojlanishi, o‘zgarishi asosida kategoriyalar ham taraqqiy etadi va o‘zgarib boradi. Kategoriyalarning o‘zgaruvchanligi ob’ektiv dunyo harakatidan, o‘zgaruvchanligidan kelib chiqadi. Ilmiy bilimlarning miqyosi kengayib borishi ham dialektika kategoriyalari taraqqiyotiga ta’sir ko‘rsatadi. Ilmiy bilimlarning o‘sib borishi insonga tabiat va jamiyat qonuniyatlarini chuqurroq bilishga, bizni o‘rab turgan real voqelikdagi turli hodisalar o‘rtasidagi aloqa va bog‘lanishlar xarakteri to‘g‘risidagi ilgarigi tasavvurlarni aniqlashga yordam beradi. Fan yutuqlari, bir tomondan, eski tushuncha, kategoriyalarga aniqlik kiritsa, ikkinchi tomondan, yangi

tushuncha, kategoriyalarning paydo bo'lishiga olib keladi. Shu tariqa fan taraqqiyotidagi yutuqlar asosida ilgari noma'lum bo'lgan yangi kategoriyalar shakllanadi. Misol tariqasida hozirgi ilmiy-texnika inqilobining yutuqlari bilan bog'liq bo'lgan bir qator kategoriyalarni ko'rsatish mumkin.

Shu narsa shubhasizki, fanlar taraqqiyoti jarayonida kelgusida materiya taraqqiyotining biz uchun noma'lum hisoblangan sharoitlar qonuniyatini aks ettiruvchi kategoriyalar paydo bo'laveradi, natijada biz kategoriyalarning ixchamligi, o'zgaruvchanligi to'g'risida qo'shimcha materialga ega bo'laveramiz. Yangi kategoriyalarning paydo bo'lishi bilish jarayonining borishi bilan belgilanadi. Bilish jarayonida inson narsalar mohiyatiga qanchalik chuqurroq kirib borgan sari, ularga xos yangi tomonlar va aloqalarni aniqlay boradiki, bularning hammasi mavjud kategoriyalar bilan sig'ishmaydi va yangi kategoriyalar ishlab chiqilishini talab qiladi.

Shunday qilib, narsalarning o'z taraqqiyotida mantiqiga mos ravishda kategoriyalar ham rivojlanib, boyib boradi. Shu munosabat bilan savol tug'iladi: tushunchalar harakatining ichki manbai, omili nimadan iborat? Kategoriyalar ob'ektiv borliq ziddiyatlarini o'zida aks ettiradi. Shuning uchun ham ular ziddiyatli xususiyatga ega. Ana shu ziddiyatlarning rivojlanishi kategoriyalar dialektik harakatining manbai hisoblanadi. Kategoriyalar eng umumiy tushunchalar sifatida inson fikrining shakllaridir. Ana shu ma'noda ular sub'ektivdir. Lekin ularda dunyodagi narsa va hodisalarning o'zaro real mavjud aloqa va munosabatlari aks etadi, shunga ko'ra ular ob'ektiv mazmunga ega. Mavjud hol ob'ektivlik va sub'ektivlikning dialektik birligidan iborat bo'lgan mantiqiy kategoriyalarning ziddiyatli tabiatidan dalolat beradi. Inson tushunchalari mavhum holda, ajratib olingan holda sub'ektivdir, ammo umuman olganda, jarayonda, pirovardida, maylida, manbaida ob'ektivdir.

Lekin gap bundagina emas. Inson tafakkurining sub'ektiv mantiqi moddiy, ob'ektiv dunyo taraqqiyoti qonunlarini aks ettirishdan iborat. Kategoriyalar mazkur aks ettirishning shakllaridir. Moddiy dunyodagi narsa va hodisalar singari mantiq kategoriyalari ham bir kategoriyadan boshqa bir kategoriyaning elementlarini aniqlash orqali harakatlanadi, ular qarama-qarshi tomonlarga bo'linadi. Kategoriyalardagi bunday tartibdagi qarama-qarshi tomonlarga bo'linishni, ziddiyatlilik tomonlari ayniqsa yaqqol ifodalangan juft kategoriyalar misolidagina emas, har bir alohida

olingan kategoriya misolida ham ko'rish mumkin. Masalan, harakat o'zida uzluksizlik, uzluqlilik, makon esa mutlaqlilik, nisbiylik va shu kabi qarama-qarshi jihatlar birligini qamrab oladi.

Har bir narsa, hodisa qarama-qarshiliklar birligi, yig'indisidan iborat. Shuning uchun ham dialektika kategoriyalarida ob'ektiv borliqdagi narsa va hodisalarning ziddiyatli tomonlari, ularning birligi aks etadi.

Kategoriyalarning ziddiyatliligi ularning qutbligida, ichki qarama-qarshi tomonni ifodalaganligida, ayniqsa, aniq ko'rinadi. Mohiyat va hodisa, mazmun va shakl, imkoniyat va voqelik hamda boshqalar ob'ektiv borliq, narsa va hodisalardagi tub qarama-qarshi tomonlar munosabatlarini o'zida aks ettiradi. Barcha mantiqiy kategoriyalar qutbiy qarama-qarshiliklarda harakatlanadi. Qutbiylik barcha kategoriyalarga xos umumiy xarakterli tomondur. Tabiat ham konkret ham abstraktdir, ham hodisa, ham mohiyatdir, ham lahza, ham munosabatdir. Demak, tabiat va uning taraqqiyoti qonunlarini ifodalovchi mantiqiy kategoriyalar bir vaqtning o'zida ham konkret, ham abstrakt bo'ladi, dialektik kategoriyalarning ixchamligi ana shunda namoyon bo'ladi.

Konkretlik xilma-xil sifat va xususiyatlarga ega bo'lgan narsa va hodisalarning bir butunligida, undagi hamma qismlar va tomonlarning o'zaro munosabatlaridadir. Har bir narsa ko'pdan-ko'p tomon va xususiyatlarga ega bo'lib, xilma-xil ko'rinishda bir butunlik sifatida, namoyon bo'ladi, undagi hamma tomonlar o'zaro bir-biri bilan chambarchas aloqada bo'lib, biri ikkinchisini taqozo etadi.

Abstraktlik uning boshqa tomonlari va munosabatlaridan ajratib olingan butunning bo'lagidir. Abstraksiya shunday vositaki, uning yordamida narsa va hodisalarni konkretlikda, boshqa narsa va hodisalar bilan aloqa va munosabatda aks ettirish asosiy maqsad qilib qo'yilgan, bilish jarayonida turli tuman konkretlikning qandaydir alohida, eng muhim tomonlari ajratib olinadi. Konkretlikdan abstraktlikka o'tishdan maqsad konkretlikni yaxshiroq, chuqurroq, voqelikka mos keladigan «voqelik bilan aynan bir» tarzda ifodalashdan iborat.

Konkretlik va abstraktlikning birligiga yaqqol misol tafakkur, abstraksiyaning mahsuli. Biz turli narsalarni materiya tushunchasi bilan qamrab olar ekanmiz, narsalar orasidagi sifat farqlarini hisobga olmaymiz. Materiya shu (biz aytgan) holicha, muayyan mavjud materiyalardan farqli o'laroq, qandaydir hissiy mavjud emas. Mazkur ma'noda materiya mavhum tushuncha sifatida ifodalanadi. Lekin materiyaning falsafiy tushunchasida borliqdagi narsa va hodisalarning real

xususiyatlari, ya'ni ularning muayyan sifat ko'rinishidagi ob'ektiv mavjudligi aks etadi, ana shunday mazkur tushuncha bir vaqtning o'zida konkretlik sifatida namoyon bo'ladi.

Shunga o'xshash falsafaning har bir kategoriyasi ham konkret, ham mavhumdir. Harakat umuman, sababiyat umuman, mohiyat umuman abstraksiya demak. Lekin ular harakatning konkret shakllaridan, sababiyatning konkret turlaridan, konkret mohiyatidan abstraktlashtirilgan holda olingani uchun ham bu kategoriyalar to'laligicha konkretidir.

Kategoriyalarni tahlil qilishda ularning ziddiyatlilikini ifodalash bilangina chegaralanish mumkin emas, balki ikki qarama-qarshi tomon kurashi natijasida ularning yangi kategoriya hosil qilishini aniqlash zarur, chunki bu narsa mantiqiy tushunchalar dialektik harakatining mohiyatini tashkil etadi.

Tushunchalardan foydalanish san'ati kategoriyalarning ziddiyatli tabiatida narsalarning o'zida mavjud real ziddiyatlarni ko'ra bilishni talab etadi. Agar tushuncha va kategoriyalar narsalarning ideal tarzidagi antinomialari bo'lmasa, haqiqatni ifodalay olmaydi, o'z-o'zidan ma'lumki, nazariya sohasida hayotda har qadamda uchrab turadigan ziddiyatlardan holi bo'lish mumkin emas. U holda bunday nazariya ideallashtirilgan borliq bo'lur edi. Hqiqiy fanning vazifasi hayotiy ziddiyatlarni sezmaslik emas, balki tushuncha va kategoriyalar harakati orqali voqelik ziddiyatlari taraqqiyotini hamda ularni bartaraf etish choralarini aniqlashdan iborat.

Shunday qilib, kategoriyalarning ixchamligi (o'zgaruvchanligi) quyidagi qoidada namoyon bo'ladi. **Birinchi**dan, kategoriyalar o'zining majmui bilan moddiy dunyodagi narsa va hodisalar aloqalarining eng umumiy shakllarini o'zida aks etdiradi. **Ikkinchi**dan, kategoriyalar o'zaro biri ikkinchisiga o'tadi, yoki biri ikkinchisidan hosil bo'ladi. **Uchinchi**dan, dialektika kategoriyalari narsa va hodisalar hamda bilish darajasining rivojlanishi mantiqiga bog'liq holda ham miqdor, ham sifat jihatdan boyiydi, taraqqiy etadi. **To'rtinchi**dan, kategoriyalar narsa va hodisalarning ziddiyatli tomonlari ularning dialektik birligida aks etadi.

Falsafiy adabiyotlarda, odatda ko'pincha kategoriyalar ixchamligi masalasiga ularning o'zgarishi va taraqqiyoti sifatida yondashiladi. Kategoriyalarning o'zgarishi va taraqqiyoti, shubhasiz, ular ixchamligining yorqin ko'rinishlaridan biridir. Lekin bu bilangina chegaralanish mumkin emas, balki kategoriyalar ixchamligini ochib beradigan hamma tomonlarni hisobga olish zarur.

Kategoriylarning ixchamligi ilmiy bilishda katta ahamiyatga ega. Narsa va hodisalar ichki ziddiyatli bo'lib, doimo harakatda, o'zgarishda, taraqqiyotda ekan, ana shuning natijasida ular o'zlarining qarama-qarshi tomonlariga o'tganlari uchun ham fan kategoriylarida narsalarning shu ob'ektiv tomonlarini to'g'ri qayd eta bilish va aks ettira olish juda zarur.

Kategoriylarning ixchamligini hisobga olish ilmiy tafakkur (bilish)dagi bir yoqlamalikka, uzoqni ko'ra bilmaslikka qarshi kurashish imkonini beradi, olimlarni narsalar mantiqiga mos keladigan qilib fikrlashga o'rgatadi.

Takrorlash uchun savollar:

1.Olamni falsafiy anglash, tafakkurlash usulining ahamiyati nimadan iborat?

2.Dialektika qonunlarining jamiyatimizda sodir bo'layotgan jarayonlarni tahlil etishdagi ahamiyati haqida nimalar deya olasiz?

3.Falsafa fanining asosiy tamoyillari nimalardan iborat?

4.Miqdor va sifat o'zgarishlarining bir-biriga o'tish qonunining olamni falsafiy anglashdagi ahamiyati haqida so'zlab bering.

5.Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonuni, uning olamni anglashdagi ahamiyati haqida fikr-mulohazalaringizni bayon eting.

6.Inkorni inkor qonuni talablariga muvofiq fikr yuritishning ahamiyati haqida nimalar deya olasiz?

7.Falsafiy tafakkurlash san'atini mukammal o'zlashtirib olishning ilmiy bilish va amaliyotdagi ahamiyati haqida so'zlang.

8.Falsafiy kategoriylarning xususiyatlari nimalardan iborat?

9.Deterministik kategoriylarning mohiyati nimada?

10.Kategoriylarning tizimi va ularning turkumiga kiradigan tushunchalar haqida so'zlab bering.

11.Kategoriylarning ixchamligi, egiluvchanligi, harakatchanligi nimalarda namoyon bo'ladi?

12.Qonun va kategoriylarning umumiyliigi va ular o'rtasidagi farq haqida nimalar deya olasiz?

Test topshiriqlari:

1.Falsafaning borliqni bilish usullari haqidagi sohasi qanday nomlanadi?

- a) Psixologiya.
- b) Metodologiya.
- v) Ontologiya.
- g) Gnoseologiya.

2. Dialektik mantiq ta'limoti - bu

- a) falsafiy tafakkurlash usulining mantiqi, qonun-qoidalari, shakllarini o'rganishdir.
- b) olamdagi narsa va hodisalar, ularning o'zaro aloqadorlik va taraqqiyot qonunlarini falsafiy anglash
- v) narsa va hodisalarning eng umumiy aloqadorligi va taraqqiyotini o'rganadigan ta'limot.
- g) voqelikdagi narsa va hodisalarni butun tashqi olam bilan birga jonli va turli-tuman aloqasini qamrab olishi, aks etishidir.

3. Qonun nima?

- a) Dunyoning mavjudligi botiniy va zohiriy o'zgarishlarning abadiy takrorlanib turishi.
- b) Olamdagi narsa va hodisalarning muhim, zaruriy, umumiy va takrorlanib turuvchi bog'lanishlari, o'zaro aloqalari va munosabatlarining namoyon bo'lishidir.
- v) Qarama-qarshiliklar o'rtasidagi munosabat.
- g) Jamiyat va alohida shaxslar, turli davlatlar, ijtimoiy-siyosiy tizimlar, siyosiy partiya va ommaviy harakatlar o'rtasida aloqadorlik.

4. Falsafa qonunlari nechta tamoyilga tayanadi?

- a) 3 ta tamoyilga
- b) 4 ta tamoyilga
- v) 5 ta tamoyilga
- g) 7 ta tamoyilga

5. Me'yor nima?

- a) Me'yor narsa va hodisaga xos xususiyatlardir
- b) Me'yor narsa va hodisalar o'z sifatini saqlab qoladigan miqdoriy chegaradir
- v) Me'yor narsa va hodisa o'lchovidir
- g) Me'yor narsaning bir sifat holatidan boshqasiga o'tishidir.

6. Ziddiyatlar qanday ko'rinishlarga ega?

- a) Ziddiyat hamma narsada o'z ko'rinishiga ega
- b) Ziddiyat jamiyat va insonlar orasidagi munosabat ko'rinishiga ega
- v) Ziddiyat ichki va tashqi, asosiy va noasosiy, bosh va bosh

bo'lmagan, antagonistik va noantagonistik ko'rinishlarga ega

g) Ziddiyat konflikt ko'rinishiga ega

7. Inkorni inkorni qanday tushunasiz?

a) Ikkinchi inkor harakatning shart-sharoitlarini ifodalaydi.

b) Ob'ektiv voqelikdagi narsa va hodisalarning rivojlanishi jarayonida eskining yangi tomonidan inkor qilinishidir.

v) Eskining yemirilib, yangining paydo bo'lishidir

g) b va v.

8. Ayniyat nima?

a) Ayniyat narsa va hodisalardagi o'xshashlikdir

b) Ayniyat narsa va hodisalarga xos xususiyatdir

v) Ayniyat tafovutni inkor etuvchi holatdir

g) Ayniyat tafovut lahzasini o'zida jo etgan holatdir

9. Taraqqiyot qaerda yuz beradi?

a) Taraqqiyot tirik va notirik tabiatda yuz beradi

b) Taraqqiyot faqat tabiatda yuz beradi

v) Taraqqiyot faqat inson tafakkurida yuz beradi

g) Taraqqiyot – tabiat, jamiyat va inson tafakkurida yuz beradi.

10. Qaysilar falsafa fani qonunlari hisoblanadi?

a) Butun dunyo tortishish qonuni, energiyaning saqlanish qonuni

b) Miqdor qonuni, ziddiyat qonuni, inkor qonuni

v) Miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'zaro o'tish qonuni, karama-karshiliklar birligi va kurashi qonuni, inkorni inkor qonuni

g) Vorislik qonuni, o'zaro raqobat qonuni, inkor va ziddiyat qonuni

11. Taraqqiyot qaerda kechadi?

a) taraqqiyot tirik va notirik tabiatda yuz beradi

b) taraqqiyot faqat tabiatda yuz beradi

v) taraqqiyot faqat inson tafakkurida yuz beradi

g) taraqqiyot-tabiat, jamiyat va inson tafakkurida yuz beradi

12. Ziddiyatlar xususiyatiga ko'ra, qanday turlarga bo'linadi?

a) ichki va tashqi

b) antagonistik va noantagonistik

v) asosiy va noasosiy

g) barcha javoblar to'g'ri

13. Qarama-qarshiliklar birligi va kurashi qonunining umumiylik xususiyati nimada?

- a) moddiy dunyodagi hamma narsa va hodisalarga xos ekanligida
- b) ziddiyatlar narsa va hodisalarga, ularning paydo bo'lishidan tortib halok bo'lishigacha boshidan oxirigacha singib ketganligida.
- v) Bir mohiyatning turli tomonlarini ifodalaganligida
- g) a va b.

14. Ziddiyatlar qanday ko'rinishlarga ega?

- a) Ziddiyat hamma narsada o'z ko'rinishiga ega
- b) Ziddiyat jamiyat va insonlar orasidagi munosabat ko'rinishiga ega
- v) Ziddiyat ichki va tashqi, asosiy va noasosiy, bosh va bosh bo'lmagan, antagonistik va noantagonistik ko'rinishlarga ega
- g) Ziddiyat konflikt ko'rinishiga ega

15. "Kategoriya" so'zining lug'aviy ma'nosi qanday?

- a) Anglatuvchi, qism, qo'shimcha
- b) Qo'shimcha, bo'lim, tafakkur
- v) Ta'rif, ifodalovchi, izoh
- g) Bilim, qism, element

16. Kategoriya nimani ifodalaydi?

- a) Voqelik hodisalarining eng umumiy va muhim xossalarini, sababli bog'lanishlari, munosabatlarini ifodalaydi
- b) Real olamdagi hodisalarning umumiy xossalarini aks ettiradi
- v) Voqelik hodisalarining belgilarini, munosabatlarini rivojlantiradi
- g) Tafakkur olamiga xos umumiy belgilar ifodasidir

17. Falsafiy kategoriyalarning o'ziga xos xususiyatlari nimalardan iborat?

- a) Ob'ektiv dunyo eng umumiy qonunlari taraqqiyotining in'ikosi ekanligida
- b) Falsafiy kategoriyalarining shakllanishi va rivojlanishi asosini inson moddiy-hissiy faoliyatining yig'indisi bo'lgan amaliyot tashkil etadi
- v) ular ilmiy bilishda muhim metodologik rolni bajaradilar
- g) Barcha javoblar to'g'ri

18. Mazmun tushunchasining mohiyati:

- a) mazmun – olamni anglashdir
- b) mazmun – insonni anglashdir
- v) mazmun – shaklni ifodalaydi
- g) narsa yoki hodisani aynan shu narsa yoki hodisa sifatida

ifodalovchi jarayondir.

19.Voqelikning eng umumiy aloqadorligini aks ettiradigan kategoriyalar:

- a) yakkalik, xususiylik va umumiylik, mohiyat va hodisa
- b) mohiyat va hodisa, mazmun va shakl
- v) mazmun va shakl, imkoniyat va voqelik
- g) sistema, struktura, element, butun, bo'lak

20.Voqelikdagi narsa va hodisalar o'rtasidagi sababiyat (determinizm)ni aks ettiruvchi kategoriyalar -

- a) sistema, struktura, element, butun, bo'lak
- b) mohiyat va hodisa, mazmun va shakl
- v) sabab va oqibat, imkoniyat va voqelik, tasodif va zaruriyat
- g) mohiyat va hodisa, yakkalik, xususiylik va umumiylik

21.Voqelikning tuzilishini aks ettiruvchi kategoriyalar turkumiga quyidagilar kiradi.

- a) mazmun va shakl, butun va bo'lak, struktura, element.
- b) yakkalik, xususiylik va umumiylik
- v) mohiyat va hodisa, mazmun va shakl, imkoniyat va voqelik
- g) tasodif va zaruriyat, imkoniyat va voqelik

22.Narsa, hodisa, jarayonlarning taraqqiyoti bilan aniqlanadigan, ichki muhim bog'lanishlar orqali qonuniy kelib chiqadigan va shuning uchun yuz berishi muqarrar bo'lgan hodisa qanday nomlanadi?

- a) mazmun
- b) xususiylik
- v) zaruriyat
- g) tasodif

23.Imkoniyat bilan voqelik o'rtasida dialektik bog'lanish nimada?

- a) ularning bir-biriga o'tib turishi, imkoniyatlarning ma'lum shart-sharoitlarda voqelikka aylanishi,
- b) voqelikning yangidan-yangi imkoniyatlar yaratishida.
- v) ziddiyatli jarayon ekanligida
- g) a va b javoblar to'g'ri

24.Formal imkoniyat nima?

- a) voqelikka aylanishi uchun hech qanday shart-sharoitga ega bo'lmagan imkoniyatlardir
- b) amalga oshishi uchun hali shart-sharoitlar to'la bo'lmagan

imkoniyat, Real imkoniyat — barcha zarur shart-sharoit mavjud bo‘lgan imkoniyatdir.

v) abstrakt imkoniyatning real imkoniyatga aylanishidir

g) ichki muhim bog‘lanishlar orqali qonuniy kelib chiquvchi imkoniyatlardir.

“Aql tarozusida tortib ko’rilmagan har qanday bilim asossizdir. Shu bois mantiq ilmini o’rganmoq juda muhim”. Ibn Sino

UCHINCHI BO’LIM: GNOSEOLOGIYA - BILISH NAZARIYASI

VI-BOB: BILISH NAZARIYASI: ASOSIY MUAMMOLARI VA YO’NALISHLARI

6.1. Bilishning mazmun va mohiyati

Dunyoni bilish masalasi doimo falsafa fanining diqqat markazida bo’lib kelgan. Qadimgi faylasuflar ham dunyoni bilish mumkinligini e’tirof qilganlar. Masalan, atomistik nazariyaning asoschilaridan biri bo’lgan Demokrit olamni bilish va haqiqatga erishish mumkinligini ta’kidlaydi. U bilish jarayonida hissiy organlarimiz va tafakkur rolini oddiy va sodda holda ko’rsatadi.

Markaziy Osiyolik buyuk mutafakkirlar Xorazmiy, Forobiy, Beruniy, Ibn Sino, Mirzo Ulug’bek va boshqalar ham o’z asarlarida dunyoni bilishning, bilish jarayonida hissiy organlar bilan aqlning roli haqida qimmatbaho fikrlarni olg’a suradilar.

Bilish nazariyasining rivojlanish tarixida XVII-XVIII asr faylasuflari muhim o’rin tutadi. Ular agnostitsizm, skeptitsizmni qattiq tanqid qilib, olamni bilish mumkinligini ta’kidlaydilar. Masalan, ingliz faylasufi Bekon ta’limoticha, bilish jarayoni fan va amaliyot bilan bog’liq bo’lishi va shularga bevosita xizmat qilishi kerak. Bekon bilish nazariyasida empirik edi. U, bilish sezishdan boshlanadi,- deydi -hamda bilishning manbai tajriba ekanligi haqidagi g’oyani ilgari suradi. Uning fikricha, ob’ektiv mavjudlik to’g’risidagi bilimlar sezgilarimiz orqali olingan dalillar tufayligina tafakkur yordamida to’ldiriladi.

Frantsuz faylasufi Dekart esa bilishning birdan bir manbai tafakkur deb, sezgi organlarimiz va ularning yordamida olinadigan ma’lumotlarga shubha bilan qaraydi. Uning ta’limoticha, kishilar

bilimining haqiqatligi tajriba bilan emas, balki aql ko'zi bilan tekshiriladi. Dekartning bilish nazariyasida sezgilar roli kamsitib ko'rsatiladi.

Dekartning vatandoshlari Didro, Golbax, Gelvetsiyalar dunyoni bilish jarayonida sezgilarimiz bilan tafakkurning rolini tan olsalar-da, ularning o'zaro munosabatlarini to'la-to'kis ochib bera olmadilar. Shuningdek, bilish jarayonida amaliyotning rolini to'g'ri baholay olmadilar.

Ma'lumki, ob'ektiv dunyo, uning predmet va hodisalari bilishning birdan-bir manbaini tashkil etadi. Shunday bo'lsada, ayrim faylasuflar va din ta'limotida bilishning manbai sifatida qandaydir mistik, go'yo insondan tashqari mavjud bo'lgan ong («mutlaq g'oya», «olam ruhi» va hokazolar) e'tirof etiladi. Ular nuqtai nazarida inson tabiat va ijtimoiy hayot hodisalarining mohiyatini bilishga qodir emas, u faqat iloh ijodining natijalarini qayd qilishga va turkumlarga ajratishgagina qodir.

Agnostitsizmning yirik vakillari ingliz faylasufi David Yum bilan nemis faylasufi Immanuil Kantdir. Yumning fikricha, inson o'z sezgilari chegarasidan tashqariga chiqa olmaydi, u faqat o'z sezgilarinigina bila oladi. Real voqelikni inson aslo bila olmaydi. Kant esa, Yumga qarama-qarshi o'laroq, inson ongi va sezgilaridan tashqarida ob'ektiv olam bor deb hisoblaydi. Uning fikricha, bu ob'ektiv olamda aslo bilib bo'lmaydigan «narsa o'zida» bor. Inson aqli o'z mohiyati jihatidan cheklangan bo'lib «narsa o'zida»ni bila olmaydi. Kant inson bilish mumkin, bo'lgan hodisalar olamini «narsa biz uchun» deb, uni inson aqli bilan, fan vositasi bilan bilishi mumkin deydi. «Narsa biz uchun» bilan «narsa o'zida» butunlay bir-biriga bog'liq emas, - deb tushuntiradi Kant, - «narsa o'zida» sezgi a'zolarimizga tartibsiz, aralash holda ta'sir etishi bilan bilish mumkin bo'lgan hodisalar yuzaga keladi, inson esa uni o'zining apriori (azaldan ongga xos bo'lgan) tushunchalari bilan tartibga soladi. Umuman, Kantning bilish nazariyasi o'z mohiyat e'tibori bilan inson aqlining bilish imkoniyatlarini, fanning rivojlanish istiqbollari inkor etishga qaratilgan. Bu xilda inson aqlining bilish imkoniyatlarini cheklash idealizmning hamma ko'rinishlariga xosdir.

XIX asr sub'ektiv idealizmining vakillari bo'lgan maxchilar ham boshqa sub'ektiv idealistlar singari dunyoni bilish mumkinligini inkor etadilar, bizning sezgilarimiz aniq, to'la in'ikos hosil qilishiga ishonmaydilar.

Insoniyatning ijtimoiy amaliyoti va ilmiy bilish taraqqiyotining

ilgarilab borishi bilimni chegaralab qo'yuvchi agnostitsizmni puchga chiqarmoqda. Inson o'z aqli bilan olam sirlarini bilishi mumkin ekanligini ayniqsa hozirgi zamon fani yutuqlari isbotlamoqda. Masalan, hozirgi zamon tabiat fanlari, ayniqsa fizika fani atom tabiatining tuzilishini va xususiyatlarini o'rganish sohasida katta yutuqlarni qo'lga kiritdi. Atomli parchalash, atom ichki energiyasidan foydalanish, atom yadro zarrachalarining bir-biriga bog'liqligi, umuman mikroolamni bilish, astronomiya, biologiyadagi kashfiyotlar ilmiy falsafaning bilish nazariyasini to'g'riligini tasdiqlaydi.

Insonning bilish qobiliyati cheklanmagan, lekin har bir aniq tarixiy davrda o'zi xohlagan barcha narsa va hodisalarni emas, balki bilish imkoni borlarinigina bilib, bilmaganini keyinroq biladi. Shu bilan birga ta'kidlash kerakki, inson bilimining ham cheksizligini ko'rsatadi.

Dunyoning moddiyligini va uning rivojlanish qonunlarining inson ongida aks etishini e'tirof qilish ilmiy falsafa bilish nazariyasining asosidir. Fan qonunlari tabiat va jamiyatda inson ongiga bog'liq bo'lmagan holda yuz beradigan ob'ektiv jarayonlarning in'ikosidan boshqa narsa emas. Falsafaning bilish nazariyasi asosan quyidagilarga asoslangan:

- ob'ektiv olam bizning sezgi va tasavvurlarimizga bog'liq bo'lmagan holda mavjud. Ob'ektiv olam inson sezgi va tasavvurlarining manbai hisoblanadi;

- inson dunyo va uning rivojlanish qonuniyatlarini bilishi mumkin. Inson sezgi tasavvur va tushunchalarida o'ziga bog'liq bo'lmagan tashqi olamni aks ettiradi.

Demak, tashqi olam, undagi hamma narsa va hodisalar sezgilarga ta'sir etishi bilan sezgi obrazlari hosil qiladi. Sezgi tasavvur va tushunchalarda ob'ektiv olamning subektiv in'ikosi hosil bo'ladi. Shuning uchun ham bilish nazariyasi in'ikos nazariyasi deb ataladi.

Chunki bilish jarayonida ob'ekt bilan sub'ekt dialektikasi muhim o'ringa ega. U sub'ekt, ya'ni inson bilan bog'liq jarayondir. Insonsiz bilish jarayoni bo'lishi mumkin emas. Sub'ektning ilmiy bilishdagi roli shundan iboratki, u ob'ektiv mavjud bo'lgan qonuniy bog'lanishlarni ochib beradi. Ob'ektga nisbatan ham amaliy, ham nazariy jihatdan yondashadi.

Nemis fiziologi Gelmgolts fikricha, inson avval o'z sezgilarida tashqi olamni yaratadi, o'z sezgilarini narsa, hodisaga aylantiradi, keyin esa uni bilishga intiladi buyum tasvirini buyumning o'zi bilan

tenglashtiradi. Sezgi ob'ektiv olam tasviri bo'lmay, olamning o'zi bo'lib qoladi. Demak, simvollar (ramziy) nazariyasiga ko'ra, narsa bilan narsaning tasviri orasida farq yo'q. Mavjud ob'ektiv olam faqat sezgi va tasavvurda bor.

Sezgi mazmunini predmetlar xossalari bilan hech qanday umumiylikka ega bo'lmagan belgilar, simvollar bilan almashtirish noto'g'ri. Sezgi obrazi moddiy dunyo narsa va hodisalarining inson sezgi a'zolarida aks etishi natijasida yuzaga keladi. Demak, sezgi va tushunchada narsaning o'zi emas, narsaga nisbatan ikkilangan ko'rinishi hosil bo'ladi.

Tasvir, sezgi va tushunchadan tashqarida mavjud bo'lishi mumkin emasligi sababli u ideal narsadir, u inson, sub'ekt ongida vujudga keladi. Lekin sezgi ob'ektiv mazmunga ega. U moddiy dunyoning qayta ishlangan mazmunini gavdalanitiradi, shunga ko'ra ob'ektivdir.

Obraz sub'ektda uning sezgi va tafakkurida hosil bo'ladi. Demak, obraz sub'ekt bilan ob'ekt o'rtasidagi birlikni ko'rsatadi. Sezgi, tasavvur, tushuncha shakliy jihatdan sub'ektivdir, lekin mazmuniga ko'ra ob'ektivdir. Chunki sezgida real dunyo in'ikos etadi. Demak, sezgi ob'ektiv olamning sub'ektiv obrazidir.

Sezish va fikrlashni bilish jarayonining ikki mustaqil bosqichi sifatida qarash ma'lum ma'noga ega. Sezish umuman inson bilimi taraqqiyotiga nisbatan birinchi bosqichdir. Insoniyatning dastlabki bilimlari, tushunchalari dastavval sezgi a'zolari orqali olingan dalillar asosida yuzaga keladi. Olamdagi narsa va hodisalar haqida sezgi obrazlari, tasavvurlar bilish jarayonining ma'lum bosqichidagina shakllanadi. Sezish inson miyasining tashqi olam bilan dastlabki va bevosita bog'lanishidir. Bevositalik sezgilarning eng muhim xususiyatidir. Sezgi obrazi sodir bo'lishi uchun uni hosil qiluvchi narsa yoki hodisa ob'ektiv mavjud bo'lmog'i kerak. Bu esa, bilish jarayonidagi eng muhim shartdir. Ob'ektiv olamning sub'ektiv obrazi — sezgi qotib qolgan, o'lik narsa emas, balki bilish jarayonida o'zgarib turadi.

Shuning uchun ham bilish bu murakkab va ziddiyatli jarayondir. Bilishning ziddiyatli jarayon ekanligini bilimlarimizning to'laroq, chuqurroq bo'lishi uchun dalil va ma'lumotlar to'plashga, eski dalil va ma'lumotlarning yangisiga to'g'ri kelmay qolishida ko'rishimiz mumkin. Ziddiyatli munosabatlar hal qilinishi bilan bilish jarayoni rivojlanib boradi. Bizning ongimiz esa bu taraqqiyotni o'zida aks ettirish

bilan birga hodisalarning yuzaki xususiyatlari va bilishdan mohiyatni bilishga tomon boruvchi tarixiy jarayon ekanini ko'rsatadi. Xulosa qilib shuni aytish mumkinki, bilish insonning o'z sezgilari, his va tushunchalari bilan dunyoni in'ikos etish jarayonidir.

6.2. Bilishning bosqichlari. Hissiy va mantiqiy bilish

Tashqi olamning inson miyasida in'ikos qilinishi murakkab dialektik jarayondir. Bilish jarayonida narsani, hodisani to'la va mukammal aks ettirish uchun ma'lum bir yo'l bosib o'tiladi.

Bilish tafakkurning o'rganayotgan predmetga yaqinlashuvidan, fikrning bilmaslikdan bilishga qarab, to'la va mukammal bo'lmagan bilimdan to'la va mukammal bilimga qarab harakat qilishidan iborat cheksiz jarayonni tashkil etadi. Bilish eskirib qolgan nazariyani yangi nazariyalar bilan almashtirib, eski nazariyalarni yanada aniqlab, olg'a qarab boradi hamda voqelikning tobora yangidan-yangi tomonlarini ochadi.

Bilish jarayonida amaliyot muhim rol o'ynaydi. Amaliyot ko'pqirrali va sermazmun tushuncha bo'lib o'z ichiga inson faoliyatining barcha shakllarini qamrab oladi. Amaliyotning asosini mehnat, moddiy ishlab chiqarish tashkil etadi. Bundan tashqari, siyosiy kurash, milliy ozodlik harakati, milliy tajriba ham amaliyotga kiradi.

Amaliyot insonning o'ziga xos faoliyati bo'lib, faqat ulargagina tegishlidir. Amaliyot insonlarning, tarixan yuzaga kelishi jarayonida shakllanib, barcha jamiyatlar taraqqiyoti yo'lida rivojlanadi va mukammallashadi. Amaliyot tarixiy taraqqiyot sub'ekti hisoblangan insonning, uning uchun ob'ekt hisoblangan moddiy olam bilan bog'lanishidir. Bunday aloqadorlik jarayonida sub'ekt faol rol o'ynaydi.

Amaliy ta'sir faqat ob'ektni emas, balki sub'ektning o'zini ham o'zgartiradi. Amaliyot sub'ekti alohida insonlar, ijtimoiy guruhlar, sinflar, butun jamiyat ham bo'lishi mumkin. Qachonki, bunday sub'ekt sifatida inson bo'lar ekan, amaliyot alohida faoliyat tusini oladi va u bilan bog'langan bo'ladi. Chunki, har bir inson shu jamiyat a'zosi bo'lar ekan, o'zining harakatlari bilan alohida jamoat a'zosi bo'lib maydonga keladi. Shuning uchun ham alohida odamning faoliyati ijtimoiy amaliyotning bir bo'lagi bo'lib hisoblanadi.

Amaliyot hamma vaqt ijtimoiy faoliyat bo'lgan va bundan keyin ham shunday bo'lib qoladi. Amaliyotning bilish jarayonidagi roli

quyidagilarda namoyon bo'ladi: birinchidan, amaliyot bilishning boshlang'ich nuqtasi va asosidir. Eng avvalo shuni e'tiborga olish kerakki, bilishning o'zi amaliyot asosida va ayniqsa moddiy ishlab chiqarish ta'siri ostida vujudga kelgan. Bundan tashqari, amaliyot bilish oldiga ma'lum vazifalarni qo'yadi va ana shu vazifalarni hal qilish uchun yordam beradi, jumladan u ilmiy bilishni asbob-uskunalar bilan qurollantiradi; ikkinchidan amaliyot bilishning maqsadi hamdir. Inson bilish natijalaridan o'zining amaliy faoliyatida foydalanish uchun ham atrof-tevarakdagi dunyoni bilib boradi, taraqqiyot qonunlarini ochadi; uchinchidan, amaliyot haqiqatning mezonidir. Inson bilimlarining ob'ektiv olamga mos kelishi yoki kelmasligi amaliyot jarayonida tekshiriladi. Amaliyot jarayon bo'lib, bunda munozarali masalalar, nazariy muammolar hal qilinadi. Tabiat va jamiyat qonunlari to'g'risidagi bilimlar ham amaliyot jarayonida tekshiriladi.

Bilish ikki bosqichdan: hissiy va mantiqiy ya'ni jonli mushohada (sezish) va mavhum tafakkur (fikrlardan) iboratdir.

Bilishning boshlang'ich bosqichi jonli mushohada, ya'ni ob'ektiv dunyoning buyumlarini bevosita sezgi a'zolari yordamida aks ettirishdir. Ibn Sinoning fikricha, "Sezish — bu shunday ta'sirki, u tashqi narsalarning o'zi bo'lmay, balki bizning hislarimizda vujudga keladi. His moddiy obrazning ko'zgusi bo'lib, moddiy shakllarning bo'yi, eni bilan birga ifodalanganligi sababli, ularni inson moddiy asossiz in'ikos eta olmaydi va jismlarni bilolmaydi".

Jonli mushohadaning bilishdagi roli muhimdir, uning yordamida dunyo haqida aniq bilimlar kelib chiqadi. Lekin bilishning bu bosqichi ma'lum darajada cheklangan. Bu bosqichda narsa va hodisalarning ba'zi bir tomonlari va xususiyatlarinigina bilib olish mumkin.

Narsaning muhim belgilari, ularning ichki bog'lanishlari mohiyatlari esa bilishning ikkinchi bosqichida tushuncha, hukm va xulosa, ya'ni mavhum tafakkur yordamida aks ettirilishi mumkin. Bilishning bir bosqichdan ikkinchi bosqichga ko'taradigan narsa — amaliyotdir. Mehnat jarayoni, ishlab chiqarish ehtiyojlari narsa va hodisalar asosida yotgan qonuniyatlarni ochishni talab qiladi.

Hissiy bilishga, jonli mushohadaga bilishiing sezgi, idrok va tasavvur shakllari kiradi. Tashqi dunyoning bu in'ikos shakllari bir-biri bilan organik aloqada bo'lib, alohida-alohida uchramaydi. Biz yuqorida sezgi haqida gapirib o'tgan edik. Jonli mushohada jarayonidagi sezgi tashqi dunyo narsa va hodisalarini bilishning birinchi qadamidir. Inson

miyasida hosil bo'ladigan tasavvur va fikr tashqi dunyo narsalarining sezgi orqali ta'siri natijasida yuzaga kelishi mumkin.

Ba'zi faylasuflar sezgini tashqi dunyodan ajratib, uni narsa va hodisaga nisbatan birlamchi deb uqtirmoqchi bo'ladilar, sezgini yagona reallik deb hisoblaydilar. O'tmishda bu fikrni Berkli, Yum, Avenarius va boshqalar ilgari surgan edilar.

Biz sezgilarimiz yordamida narsa va hodisalarni bilib olamiz va idrok qilamiz, ularning xossalarini, o'xshashliklarini, farqlarini anglaymiz. Sezgi harakat qiluvchi materiyaning obrazi sifatida idrok uchun asos bo'ladi. Idrok ham ongimizni tashqi dunyo bilan bevosita bog'laydi. U sezgidan sifat jihatdan farq qilib, predmetning butun obrazini beradi. Idrok narsaning turli xossalarini qayta ishlab, ularni birlashtiradi. Demak, idrok deganda turli sezgi a'zolari bergan ma'lumotlar asosida miyada tashqi qo'zg'atuvchining — bir butun obrazi hosil bo'lishi tushuniladi.

Sezgi va idrok tashqi dunyo narsalarining ob'ektiv to'g'ri in'ikosini beradi. Bu in'ikosning to'g'ri ekanligi amaliyotda isbotlanadi. Inson o'zining amaliy faoliyatida o'zi idrok qilayotgan narsa bilan odamning o'zida shu narsa to'g'risida hosil bo'lgan sezgi va idrokning o'xshashligini belgilaydi. Inson tashqi dunyo narsalarini o'zgartirishi mumkin.

Asboblardan foydalanish jonli mushohadada katta ahamiyatga ega. Masalan, biologiya, fiziologiya sohasida tajriba o'tkazishda mikroskopni qo'llash shu fanning rivojlanishini tezlashtiradi. Chunki u inson ko'zi bilan ko'rolmaydigan xususiyatlarni ko'rishga yordam beradi. Asbobning takomillashishi yangi kashfiyotlarni vujudga keltiradi. Mikroskop yordamida organizmlarning hujayralardan tuzilganligi aniqlandi, kasalliklarni tug'diruvchi mikroblar topildi. Elektron mikroskop mikrodunyo hodisalarini o'rganish sohasida tajriba o'tkazishda katta ahamiyatga ega bo'ldi.

Amaliy faoliyat, fan va texnikaning rivojlanib borishi insonga har xil vositalar, asbob va uskunalarni yaratish va hissiy bilish chegarasini kengaytirish imkoniyatini beradi. Demak, sezgi, undan keyin esa idrok ob'ektiv olamning sub'ektiv obrazini hosil qiladi. Tasavvur — mavhum tafakkurga o'tishdagi oxirgi bosqichdir. U narsa va hodisalarning avvalgi ta'siri natijasida xotiramizda qolgan taassurotlarning qaytadan esga olinishi bilan bog'liqdir. Tasavvurdagi yangi obrazlar ilgarigi obrazlar bilan taqqoslash orqali yuzaga kelishi mumkin. U mavhum

tafakkur uchun asos bo'ladi.

Idrok qilinayotgan narsalar va hodisalar ichki qonuniyatli bog'lanishlarni ochish uchun mavhum tafakkurga o'tishi kerak. Mavhum tafakkur esa voqeani chuqur bilishga imkoniyat yaratadi. Hissiy bilish aniq narsalar obrazini hosil qiladi, lekin u hodisalar mohiyatini ochib bera olmaydi. Demak, hodisalar mohiyatini bilish uchun ayrim narsalarga emas, ko'p narsalarga xos bo'lgan umumiylikni topmoq kerak.

Mavhum tafakkur hissiy bilishdan sifat jihatidan farq qiladi. U bevosita aniq bitta narsadan uzoqlashib, bir nechtasiga xos bo'lgan umumiylikning mohiyatini aniqlab beradi, ularning rivojlanish qonuniyatlarini ochib beradi. Masalan, grammatika ayrim so'zlar orqali umumiylikni belgilab beruvchi inson tafakkurining mavhumlovchi ishidir.

Shunday qilib, hissiy bilish bilan mavhum tafakkur bir butun bilish jarayonining sifat jihatdan turlicha bo'lgan va ayni vaqtda bir-biri bilan bog'liq, bo'lgan bosqichlaridir. Mavhum tafakkur hissiy bilishdan kelib chiqadi, jonli bilish esa qonuniyat bilan o'sib, mavhum tafakkurga asos soladi.

Mantiqiy bilish — bilishning rivojlanishidagi sifat jihatidan yangi, yuqori pog'onasidir. Mantiqiy bilishda inson mantiqiy tafakkur yordamida voqelikning rivojlanish qonuniyatlarini bilib oladi. Ob'ektiv reallikni bilish dialektikasida sezgi va idrokning yuzaki obrazlari tasavvur obrazlaridagi abstraktsiya elementlari bilan birlashib mavhum tafakkurga qarab aylanadi. Tafakkur esa, garchand jonli mushohada materiallariga asoslansada, bilish jarayonining sifat jihatidan murakkab bo'lgan yuqori bosqichidir.

Bizga ma'lumki, sezgi obrazlari tashqi olamning in'ikosidir, ya'ni tashqi olam sezgimizga qanday ta'sir qilsa, shundayligicha aks etiladi. Lekin tafakkur obrazlarida boshqacharoq, unda tashqi olamning ichki mohiyati, aloqa va bog'lanishlari hamda rivojlanish qonun va qonuniyatlari aks etadi. Tafakkur obrazlarining uchta asosiy xususiyati bor:

1. Tafakkur obrazlari mavhumlik xususiyatiga ega, ya'ni tafakkur obrazlari hosil bo'lishi uchun ifoda qilinayotgan tashqi olam bevosita ko'z oldimizda bo'lishi shart emas. Tafakkurga xos bo'lgan ana shu jarayon **abstraktsiya** deyiladi.

2 Tafakkur obrazlari umumlashgan xususiyatga ega.

Umumlashtirish esa bizga ta'sir etayotgan narsa yoki hodisaning barcha sifat va xususiyatlaridagi muhim bo'lmagan ikkinchi darajalilarini chetga surib, asosiy tomonlarini taqqoslash va fikran bir-biri bilan bog'lashdir.

3. Tafakkur obrazlari til bilan bog'langandir. Bilish jarayonida paydo bo'layotgan har bir tushuncha til orqali ro'yobga chiqadigan ong omilidir.

Mavhum tafakkur shakllari tushuncha, muhokama, xulosadir. Tushuncha tafakkurning alohida shakli bo'lib, u tashqi dunyo narsa va hodisalarining umumiy, zaruriy tomonlarini aks ettiradi.

Tushuncha — aniq narsa va hodisalarning sifati, mohiyati va muayyanligining miyada alohida shaklda aks etishidir. Unda hodisadagi asosiy tomonlar umumlashtiriladi. Masalan, materiya tushunchasi umuman materiyaning belgilaridan qat'iy nazar, ularning asosiy belgisi - moddiyligi materiya tushunchasida aks ettiriladi. Jumladan, daraxt deganda tol, terak, olma va boshqa daraxt turlari va belgilaridan fikran uzoqlashamiz va ular uchun eng umumiy belgilarni olamiz. Fandagi tushunchalar ham xuddi shunday.

Har bir fanning o'ziga xos tushunchalari bor. Masalan, astronomiyada koinot, sayyora kabi tushunchalar, biologiyada oqsil, hujayra, nasl kabi tushunchalar bor. Har bir fanni bilish, tushunish fandagi tushunchalarni bilish demakdir. Tushuncha mazmunan ob'ektivdir.

Muhokama orqali ob'ektiv dunyodagi qonuniyatlar ongda aks ettiriladi. Yakka muhokama ayrim dalillarda o'z aksini topsa, umumiy muhokama umumiy qonunlarni ifoda etadi. Masalan, energiyaning aylanishi shakli yoki har bir harakat shaklining biridan ikkinchisiga o'tishi haqidagi qonunlar. Birinchi misol, tabiatning ayrim tomoniga to'g'ri kelsa, ikkinchisi umumiy qonunni aks ettiradi. Demak, muhokama biror narsa yoki hodisa haqida biror nima deyish, uni tasdiqlash yoki inkor etishdir. Masalan, «yomg'ir yog'di», «samolyot uchdi», «Ahmad kuldi».

Muhokamada tushuncha bir-biri bilan bog'lanib, ular o'rtasida munosabat paydo bo'ladi. Unda tushunchalarning bizga bog'liq bo'lmagan qandaydir voqealari aks etadi.

Tafakkurning uchinchi shakli **mantiqiy aqliy xulosa** chiqarishdir. Xulosa bir yoki bir necha muhokamadan kelib chiquvchi bilimdir. U orqali ilgari ma'lum bo'lgan bilimlar asosida yangi bilim paydo bo'ladi.

Mantiqiy aqliy xulosada muhokamalar majmuasi bir-biriga bog'lanib, yangi bir xulosa kelib chiqadi. Bunday xulosaga asos bo'lgan ikki muxohama dalil deb ataladi. Demak, aqliy xulosa fikrni taqqoslaydi, bog'laydi, mavhum tafakkur sodir bo'lish jarayonini ifodalaydi. Shunday qilib, insoniyatning barcha bilimlari sezgi materiallarini umumlashtirish orqali hosil bo'ladi.

Bilish jarayoni murakkab, ko'p qirrali jarayondir. U albatta sub'ektning qobiliyati, izlanuvchanligi, mantiqiy tafakkurning xususiyati, voqelik hodisalarini kuzatish, uning mohiyatini ochishda ham bir narsa va hodisaga ijodiy yondashishni talab qiladi. SHuning uchun ham bilishda ijod katta o'rin egallaydi.

Ijod insonning fan, texnika, madaniyat va boshqa sohalarda ijtimoiy ahamiyatga ega bo'lgan yangilik yaratish, kashf etish faoliyati bo'lib, murakkab ruhiy jarayondir. Unda inson tafakkuri, xotirasi, tasavvuri, diqqati, irodasi faol ishtirok etadi, butun bilimi, tajribasi, iste'dodi namoyon bo'ladi. Abu Nasr Forobiyning ta'biricha, ijod — bilish jarayonida shunday ulug' fazilatki, inson uni egallashi uchun boshqa hamma fazilatlarni ishga solishi kerak.

Ijod jarayonida boshqalar tomonidan qo'lga kiritilgan bilimlar chuqur, atroflicha, tanqidiy ravishda o'rganiladi, tahlil etiladi, kuzatishlar, hisoblashlar o'tkaziladi, mantiqiy xulosalar chiqariladi. Xulosalarning to'g'ri yoki noto'g'ri ekanligi tajribada sinaladi. Agar xulosa noto'g'ri bo'lsa, tajriba natijasi avvalgi bilimga mos tushmaydi, demak, xulosa qaytadan o'rganiladi. Ijodiy izlanish natijasida kelib chiqqan bilim mazmuni turli shakllarda — badiiy asar, matematik formula, nazariya, qonun va boshqalar orqali jamiyatga taqdim etiladi. Ulardan jamiyat bahramand bo'lsagina, haqiqiy, to'liq ijod bo'ladi. Ijod — fan, texnika, madaniyatni boyitadi, bilimni rivojlantiradi.

Ijodni shartli ravishda ikki turga bo'lish mumkin: ilmiy ijod va badiiy ijod. Ilmiy ijod mavhum tafakkuri ustun rivojlangan kishilarga xos. Badiiy ijod esa tabiat va inson hayotidagi turli ohanglar, manzaralar, tuyg'ularni nozik idrok qiluvchi, hissiyotli kishilarga xos.

Olimlar faoliyati ilmiy ijodga, yozuvchilar, san'atkorlar faoliyati badiiy ijodga kiradi. Ba'zi kishilarda har ikki ijod rivojlangan bo'lishi mumkin. Ilmiy ijod jarayonida tabiat va jamiyat hayotining ob'ektiv qonuniyatlari aks etsa, badiiy ijodda ma'naviy, hissiy muammolari, san'atkorning sub'ektiv, o'ziga xos qarashlari, his-tuyg'ulari aks etadi. Badiiy ijodda o'ziga xoslik bo'lmasa, bunday ijodning ijtimoiy va

estetik qimmatini yo'qoladi.

Tasavvur hissiy bilishning yuqori bosqichi bo'lib, inson amaliy faoliyati natijasida maqsadga muvofiq ravishda hosil bo'ladi. Tasavvurning ilmiy, badiiy, diniy shakllari mavjud. Olimning tasavvuri orqali fahmlash, ilmiy tajriba, modelning shakllanishi uchun g'oya vujudga keladi, bu esa bilish uchun yordam beradi. Tasavvur ayniqsa badiiy ijodda katta ahamiyatga ega.

Haqiqatni dalil bilan isbotlamasdan turib, to'g'ridan-to'g'ri, bevosita bilib, anglab olish qobiliyatini qadimgi faylasuflar intuitsiya (hissiy bilish) deb qaraganlar. XVII asr faylasuflari intuitsiyaning o'zigina ishonchli bilim bermaydi, faqat intellektual intuitsiyagina haqiqiy bilim beradi, deb hisoblaganlar. Hozirgi zamon faylasuflari (Bergson, Freyd) intuitsiyani butun ijodiy faoliyatni belgilovchi yashirin, qorong'i, ongsiz boshlang'ich ijod deb qaraydilar. Bunday qarash, esa narsa va hodisalar mohiyatini bilish mumkin emas deyishga olib keladi.

Intuitsiya bilishning alohida bosqichi emas, balki jonli mushohada va mavhum tafakkur bilan uzviy bog'langan, yordamchi rol o'ynaydigan shaklidir. Dunyoni tajriba va tafakkurga tayanmasdan, faqat intuitsiya yordamida bilish mumkin deb da'vo qiluvchi falsafiy oqim — intuitivizm bo'lib, uning tarafdorlari intuitsiyani ongning ijtimoiy amaliyot va tafakkurga aloqasi bo'lmagan alohida xususiyati deb tushuntirishga urinadilar. Dialektika esa bilish jarayonida, ya'ni bilimlarning vujudga kelishida, intuitsiya ahamiyatga ega deb ta'lim beradi.

Hissiy bilish bilan mantiqiy bilishni ajratib bo'lmaydi va bunday ajratish muqarrar ravishda bilish jarayonini noto'g'ri tushunishga olib ketadi.

Empirizm (yunoncha «empeiria» — tajriba so'zidan) namoyandalari bilishdagi abstrakt tafakkurning roliga yetarli baho bermaydilar va hissiy tajribagina insonga dunyoning chinakam manzarasini yaratib beradi, deb hisoblaydilar.

Ratsionalizm (lotincha «rationalis, ratio» — aql so'zidan) namoyandalari sezgi a'zolariga ishonmaydilar va aqlni, abstrakt tafakkurni haqiqiy bilimning birdan-bir manbai deb biladilar.

Modomiki, hissiy bilish bilan mantiqiy bilish birlikda maydonga chiqar hamda bir-birini to'ldirar va boyitar ekan, bilishda sezgilar beradigan ma'lumotlarga ham, aqliy xulosalarga ham mensimaslik bilan

qarash mumkin emas.

Sezgi organlarimiz orqali biz narsalarning xossasini, xususiyatlarini his qilamiz, aqliy bilish tufayli biz ularning moddiy asosini, mohiyatini; bilishga muyassar bo'lamiz.

«Bilki, - deb yozadi, - Abu Nasr Forobiy, (olamda) substantsiya (javhar) va aktsidentsiya (javhar bo'lmagan, oraz) hamda substantsiya, aktsidentsiyani yaratuvchi marhamatli ijodkordan boshqa hech narsa yo'kdir».

Aktsidentsiyani besh sezgi his etadi, ular o'rtasida hech qanday vosita yo'qdir, masalan, ko'rish o'zicha rangni his etadi, shu bilan u oq va qorani bir-biridan farq qiladi; eshitish o'zicha baland hamda past ovozlarning farqini sezadi; ta'm-maza sezgisi turli ta'mlarni qabul qiladi, shirin va achchiq ta'mlarning farqini ajratadi; teri sezgisi predmetlarning holatini sezadi va ularning yumshoq yoki qattiqlik holatini farq qila oladi.

Substantsiyani faqat aql qabul qiladi va bunda aktsidentsiya aql uchun vosita bo'lib xizmat qiladi. Aql ranglar ostida shu rangga ega bo'lgan narsa borlig'ini, ovoz ketida ovozi kelayotgan narsa mavjudligini biladi, aqlning boshqa sezgilar bilan munosabati ham shuning kabidir»¹.

Ibn Sinoning fikricha, «Aql tarozisida o'lchanmagan har qanday bilim chin bo'lolmaydi, demak u haqiqiy bilim emas».

Hissiy va aqliy bilish jarayonining dialektik birligi haqiqatga erishishning yakkayu — yagona yo'lidir.

6.3.Falsafada haqiqat muammosi

Bilish nazariyasida ham boshqa fan sohalaridagidek, dialektik tarzda mulohaza qilish lozim, ya'ni bilish jarayonini tayyor, qotib qolgan holda emas, balki to'la bo'lmagan, noaniq bilimlarimiz qanday qilib to'laroq va aniqroq bilimga aylanishini aniqlash kerak.

Olam doim harakatda, o'zgarish va taraqqiyotda. Taraqqiyotning, harakatning har bir yangi bosqichida moddiy olamdagi har bir narsa va hodisaning yangi sifat va xususiyatlari vujudga keladi. Shuning uchun olamni va uning taraqqiyot qonunlarini bilish uchun imkoniyat cheksiz. Har bir tarixiy davrda inson o'zining amaliy faoliyati natijasida ob'ektiv

¹Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”,1993.-174-bet.

olamni to'liq va aniq aks ettiruvchi bilimga ega bo'lib boradi. Bilim esa, ob'ektiv mavjudlikka mos keladimi yoki yo'qmi? Bu masalaning hal qilinishida haqiqat to'g'risidagi ta'limot o'z ifodasini topadi. Bu ta'limot esa o'z-o'zidan haqiqat nima, degan masalani hal qilishni talab qiladi. Bu masalani yoritishda falsafada turli fikrlar mavjud. Haqiqat masalasini ilmiy asosda hal qilishning yagona yo'li inson bilimlari bilan ob'ektiv olamdagi real narsa va hodisalar, ularning sifat va xususiyatlari o'rtasidagi munosabatni yoritishdir. Shunday ekan, haqiqat ob'ektiv voqelikka mos keluvchi narsalar va hodisalarning real holatdagi mazmunini, sifat va xususiyatlarini to'g'ri aks ettiruvchi hamda amaliyotda sinalgan bilimlaridir.

Sezgilar insonni tashqi olam bilan bog'lovchi vositalardir. Inson sezgilari uning ongidan tashqaridagi ob'ektiv olamning in'ikosini hosil qiladi. Ob'ektiv olamning mavjudligini e'tirof etish bilan uning to'g'ri in'ikosining hosil bo'lishi ob'ektiv haqiqatdan iboratdir. Dialektika ob'ektiv haqiqatni e'tirof etish bilan uni birdaniga bilish mumkin emas, deb hisoblaydi. Ob'ektiv haqiqatni bilish fan taraqqiyoti, amaliyot asosida amalga oshishi mumkin. Haqiqatni bilish doimo pastdan yuqoriga qarab rivojlanuvchi jarayondir.

Ob'ektiv haqiqat inson va insoniyatga bog'liq bo'lmagan ob'ektiv reallikning to'g'ri in'ikosidan iboratdir. Bu in'ikos in'ikos etuvchi reallikka mos kelishi kerak. Tabiat ilmining yer insoniyatdan burun mavjud edi, degan fikri ob'ektiv haqiqatdir. Tabiat va jamiyat qonunlari ob'ektiv haqiqatdir. Bu qonunlar insonga bog'liq bo'lmagan, undan tashqarida mavjud bo'lgan ichki, zaruriy, muhim bog'lanishlarini ifodalaydi, bu qonunlarni inson bekor qila olmaydi, o'z ixtiyori bilan o'zgartira olmaydi.

Ayrim faylasuflar (Bogdanov va boshqalar) ob'ektiv real dunyoni inkor etib, uni sezgilar majmuasi deb biladi va haqiqatni ham sub'ektiv shaklda tasvirlaydi. Ularning fikricha, haqiqat — mafkura shakli yoki inson tajribasini tashkil etuvchi shakldir. Uning bu da'vosi, fideizmga, uning da'volariga ishonishga olib keladi.

Xuddi shunday fikrni hozirgi zamon falsafasida ham ko'rish mumkin. Unga ko'ra, har qanday diniy xurofotlarni himoya qilish ob'ektiv haqiqatni inkor etishdir.

Dialektika bilimlarimiz abadiy bo'lmay, ular takomillashib boradi, bilmaslikdan bilish tomon boradi, nisbiy haqiqatdan mutlaq haqiqatga boradi deb tushuntiradi. Haqiqatdan ham olamda inson bilib

ololmaydigan narsa yo'q. Shuning uchun ham bilish jarayonining rivojlanishi cheksiz, u biror chegarada to'xtashi mumkin emas. Inson erishgan yangi bilimi avvalgi bilimidan ko'ra yuqoriroq bo'lishiga qaramasdan, kelajak uchun u chegara emas, u yangi bilim uchun zaruriy bosqich hisoblanadi. Demak, mutlaq va nisbiy haqiqatlar dialektik munosabatda bo'ladi.

Har bir nisbiy haqiqatda mutlaq haqiqat elementi, zarrasi bor, chunki unda moddiy dunyoning ma'lum tomonlari aks etadi. Nisbiy haqiqat ob'ektiv olamning inson ongida nisbatan to'g'ri in'ikos etishidir. Amaliyot va fan taraqqiyotida bu haqiqat tobora takomillashib boradi. Demak, ob'ektiv olamni taxminan to'g'ri in'ikos ettiradigan, to'la va aniq bo'lmagan, inson bilimining so'nggi taraqqiyoti jarayonida aniqlanishi va chuqurlashishi tobora to'laroq bo'lib boradigan ilmiy bilimlar (qoida, tushuncha va nazariyalar) nisbiy haqiqatdir.

Nisbiy haqiqatni e'tirof qilish mutlaq haqiqatni inkor etish emas. Chunki bizning bilimlarimiz tayyor yoki qotib qolgan bilim bo'lmay, mutlaq haqiqatni bilish nisbiy haqiqatlarni bilish bilan boradi. Mutlaq haqiqatni birdaniga bilib bo'lmaydi, balki to'liq bo'lmagan taxminiy, ya'ni nisbiy haqiqatlar orqali bilinadi. Demak, bilish bilmaslikdan bilishga, mukammal bo'lmagan bilimlarning mukammallashib, aniq bo'lib borishini aks ettiruvchi cheksiz jarayondir.

Olam cheksiz, undagi narsa va hodisalar doim harakatda. Demak, insonning bilish imkoniyati hech qachon oxiriga yetmaydi. Masalan, materiyaning tuzilishi to'g'risidagi bilimlarimizni olib ko'raylik. Ilgari materiyaning eng kichik zarrasi atom bo'linmasdir, deb hisoblanardi. Bu nisbiy haqiqat, chunki u materiya tuzilishining taxminiy to'g'ri in'ikosi edi. Bunda mutlaq haqiqat — materiya haqiqatdan atomlardan iborat, degan tasavvur mavjud edi. Materiya tuzilishi to'g'risidagi bilimlar rivojlanib, XIX asrning oxirida elektron — atomning tarkibiy qismi kashf qilindi. Bu kashfiyot materiya tuzilishi to'g'risidagi tasavvurga mugloq haqiqatning yangi zarrasini qo'shib, insonning materiya tuzilishi to'g'risidagi bilimni yanada chuqurlashtirdi. Hozirgi zamon tabiatshunoslik ilmi atomning murakkab tuzilishini ochib bermokda. Demak, fan sohasidagi har bir yangi qadam ilgarigi nazariyaga qaraganda chuqurroq, to'la va aniq bilimni beradi, ammo bu bilimni butunlay, mutlaq bilim deb bo'lmaydi. Chunki har qanday inson bilimi mazkur tarixiy davr chegarasidan chiqib ketmaydi. U ilm-fanning ayrim sohalarida o'z davri tafakkur taraqqiyotini o'n, hatto yuz yillab ortda

qoldirishi mumkin, ammo, o'z davri farzandi bo'lib qolaveradi.

Inson hamma vaqt tabiatni oxirigacha bilish tomon yaqinlashib boradi. Lekin u moddiy olam qonun va hodisalarini to'la-to'kis bilish darajasiga erisha olmaydi. Buning sababi shuki, tabiat cheksiz, u to'xtovsiz harakat qilishda, rivojlanishda, o'zgarishda. Inson bilimi esa hech qachon moddiy olamni butunlay qamrab ololmaydi. Shuning uchun ham inson bilimining mutlaq haqiqatga yaqinlashuvi nisbiydir. Bundan bizning hamma bilimlarimiz nisbiy ekan, ularda ob'ektiv mazmun yuq ekan, degan xulosa kelib chiqmasligi kerak. Har qanday haqiqat nisbiyligiga qaramay unda mutlaq haqiqat elementlari saqlanadi. Mutlaq va nisbiy haqiqatlarni bir-biriga qarama-qarshi qo'ymay, balki ularni ajralmas bir butun holda olib o'rganmoq zarur.

Mutlaq va nisbiy haqiqatlarning dialektik munosabatini bilish dogmatizm, agnostitsizm, relyativizm va volyuntarizmga qarshi kurashda katta ahamiyatga ega. Relyativizm inson bilimlarini nisbiy deb qarash bilan birga ob'ektiv haqiqatni butunlay inkor etadi. U bilish jarayoniga dialaktikani tatbiq eta olmaganligi uchun faqat nisbiy haqiqatni e'tirof etadi va uni mutlaqlashtiradi. Uning asl maqsadi mutlaq haqiqatni, shu bilan birga ob'ektiv haqiqatni inkor etishdir.

Inson ob'ektiv olamni o'z amaliy faoliyatida ma'lum tarixiy va ilmiy imkoniyatlar asosida biladi, imkoniyat esa hamma vaqt to'la bo'lmaydi. Ilmiy haqiqatlar aniq tarixiy sharoit bilan bog'liq bo'lib, aniq shaklda namoyon bo'ladi. SHuning uchun haqiqat mavhum emas, aniq bo'ladi.

Haqiqat mezonini nima tashkil etadi? degan savol bilish nazariyasining murakkab masalasi bo'lib hisoblanadi.

XVII asr ingliz faylasufi F.Bekon haqiqatning asosiy mezonini eksperimental tajriba tashkil etadi, degan g'oyani ilgari surgan edi. Uning fikricha, "barcha isbotlar ichida eng yaxshisi - tajribadir, agarda u barcha sinovlar ichida o'z predmet mohiyatidan chiqmagan holda bo'lsa".

XVIII asr frantsuz faylasufi Didro ham tajribani haqiqatning asosiy mezoni deb hisoblagan edi. «Biz, - deb yozgan edi Didro, - uch asosiy izlanishlar vositasida o'rin egallaymiz: tabiatni kuzatishda, mushohada va tajribalar borasida. Kuzatish ma'lumotlar yig'indisidan, mushohada ularni mujassamlashtirishdan, tajriba esa mujassamlashgan fikrlarimizni tekshirib ko'rishdan iboratdir».

XX asr falsafasida keng tarqalgan pragmatizm oqimining

namoyondalari Djon Dyui, Uilyam Djeyms, Charlz Pirs va boshqalar haqiqat mezonini uning foydaliligi tashkil etadi, degan g'oyani ilgari surgandilar. «Vena to'garagi» a'zolari, pozitivizm oqimining vakillari V.Karnap, O.Neyrat, V.Kraft va boshqalar fan kashfiyotlari kishilarning hissiy a'zolari orqali isbotlangandagina haqiqat bo'lishi mumkin deb hisoblaydilar. Hissiy a'zolarimiz asosida isbotlab bo'lmaydigan nazariyalarni, ularning fikricha, haqiqat turkumiga kiritish mumkin emas.

Ilmiy falsafa ta'limotiga muvofiq, haqiqatning mezonini amaliyot tashkil etadi. Inson faoliyatining majmui hisoblangan amaliyot kishilarning tarixan yuzaga kelishi jarayonida shakllanib, barcha jamiyatlar taraqqiyoti yo'lida rivojlanadi va mukammallashadi. Amaliyot inson uchun bilish ob'ekti bo'lgan olam bilan bog'lanishdir.

Amaliyot o'zida sub'ektiv va ob'ektiv jihatlarni birlashtirgan jarayondir. U ongli ravishda maqsadga yo'naltirilgan sub'ekt faoliyati bo'lib, u yoki bu ob'ektning o'zgarishi bilan ro'yobga chiqadigan munosabatdir.

Amaliyot ko'p qirrali va sermazmun tushuncha bo'lib inson faoliyatining barcha turlarini, tomonlarini qamrab oladi.

Amaliyotning bilish jarayonidagi ahamiyati quyidagilardan iborat:

Birinchidan, amaliyot bilish jarayonining maqsad va yo'nalishlarini belgilaydi. Ob'ektiv olamni bilish odamlarning muayyan ehtiyojlarini qondirish maqsadida amalga oshiriladi. SHu tariqa amaliyot bilishning maqsadini belgilab beradi. Har qanday fanning vujudga kelishi amaliyotning u yoki bu talabiga javobdir.

Ikkinchidan, amaliyot bilish jarayonining asosini tashkil etadi. Bu shundan iboratki, bilishning bir-biri bilan uzviy bog'langan bosqichlari — hissiy va aqliy bilish amaliyotga asoslanadi. Hissiy va aqliy bilish jarayonida qo'lga kiritilgan ma'lumotlar amaliyot tufayligina yuzaga keladi. Bilish jarayonining o'zi inson amaliyotining shakli hisoblanadi.

Uchinchidan, amaliyot haqiqatning oliy mezoni hisoblanadi. Insonning olam haqidagi bilimlari, uning amaliy faoliyatida isbotlanadi. Kundalik hayotda inson olam haqida bilimlarini oshiradi, maqsadiga bo'ysundiradi va uning haqiqiylikini tekshiradi. Agar biron narsa haqidagi tasavvur soxta bo'lsa, u holda undan foydalanish mumkinligi to'g'risidagi bizning mulohazalarimiz ham soxta bo'lib qoladi va undan foydalanish yo'lidagi har qanday urinish muqarrar ravishda muvafaqqiyatsizlikka olib keladi.

Odamlarning bilimni amaliyot tasdiqlaydi yoki rad etadi. Amaliyot doim boyib taraqqiy etib turadigan jarayon. Agarda to'plangan bilimning haqiqiyliги mavjud amaliyotda tasdiqlanmasa, u kelajakdagi amaliyot bilan isbotlanishi mumkin. Ob'ektiv dunyoni bilishning o'zi ilgari qayd qilinganidek, ijtimoiy amaliyotdan kelib chiqqan, shuning uchun bilish jarayoni ijtimoiy-tarixiy amaliyot bilan bog'langan va unga suyanadi.

Inson faoliyati, amaliyoti, olam haqidagi to'plangan bilimlarni isbotlab berganliklari haqida ko'plab misollar keltirish mumkin. Masalan, mexanik harakat issiqikka aylanadi, ya'ni ishqalanish natijasida o't hosil bo'lgan, bu juda qadimiy kashfiyot. Ko'p yillardan keyin esa odamlar issiqliqdan mexanik harakat vujudga keltirish imkoniyatiga amaliyot asosida ega bo'ldilar.

Yana bir misol. Nemis olimi A.Eynshteyn nisbiy nazariyasini yaratadi. Dastavval mazkur nazariya ilmiy bashorat tariqasida qabul qilingan bo'lsa, XX asrning ikkinchi yarmida sayyoralarga kosmik qurilmalarning parvoz etishi natijasida mazkur nazariya o'zining ilmiy isbotiga ega bo'ldi.

Demak, har bir fan inson amaliy ehtiyoji natijasida kelib chiqadi, uning yordamida olamdagi narsa va hodisalar haqida to'plangan bilimlar amaliyot asosida tasdiqlanib haqiqat darajasiga ko'tariladi.

6.4.Falsafada metod va metodologiya

Olamdagi barcha narsa va hodisalar, unda sodir bo'layotgan jarayonlar, voqealarga kishilarning munosabati ularni anglashdan boshlanadi. Dunyoni anglash, uni bilish tafakkurlash yo'li bilan hosil bo'ladi. Shuning uchun ham olamni falsafiy anglash, tafakkurlash jarayonining qonun-qoidalari, usullari, shakllari hamma vaqt falsafa fanida qiziqish uyg'otib kelgan va hozirgi vaqtda ham shunday bo'lmoqda.

Inson o'zining kundalik ehtiyojlarini qondirish uchun olamda mavjud bo'lgan narsa va hodisalar bilan aloqa bog'laydi. Natijada ular kishilarning hissiy a'zolariga ta'sir ko'rsatib, inson ongida muayyan tushunchalar hosil etadi. Ob'ektiv olamning sub'ektiv obrazi bo'lgan mazkur tushunchalar yordamida mulohaza yuritish yo'li bilan biz voqelikdagi narsa va hodisalarning o'zaro aloqadorligi, mazmun-mohiyati, taraqqiyot qonuniyatlari haqida ma'lum bilimlarga ega bo'lamiz.

Kishilarning olam haqidagi bilimlari kundalik hayotiy tajriba asosida stixiyali ravishda to'plangan yoki ilm-fan yordamida ongli ravishda qo'lga kiritilgan ma'lumotlardan tarkib topadi. Kundalik hayotiy tajriba asosida to'plangan empirik bilimlar asosida kishilarda olam haqida yuzaki va sodda dunyoqarash hosil bo'ladi. Bunday bilimlar odatda, sub'ektiv xususiyatga ega bo'lib, unga muvofiq inson dunyoning markazi sifatida tasvirlanadi. Shuning uchun ham kundalik empirik bilimlar ilmiy bilimlarga qadar to'plangan dastlabki ma'lumotlar hisoblanadi.

Fan taraqqiyoti natijasida qo'lga kiritilgan bilimlar olam haqida ilmiy asoslangan falsafiy dunyoqarashning shakllanishi va rivojlanishiga olib keladi. Bunday bilimlar o'zining mukammalligi, ko'lami, chuqurligi bilan oddiy bilimlardan keskin farq qiladi.

Ilmiy-falsafiy bilimlarning rivojlanishi esa o'z navbatida olamni falsafiy anglash, tafakkurlash usullari, yo'llarini nazariy jihatdan asoslab berishni taqozo etadi. SHu tariqa falsafa fanining tarkibiy qismini tashkil etuvchi - dialektik mantiq ta'limoti vujudga keldi. Mazkur yo'nalishning asosiy maqsadi va vazifasi - falsafiy tafakkurlash usulining mantiqi, qonun-qoidalari, shakllarini o'rganishdan iboratdir. Boshqacha qilib aytganda, olamdagi narsa va hodisalar, ularning o'zaro aloqadorlik va taraqqiyot qonunlarini falsafiy anglash uchun qanday usullardan foydalanmoq lozim, qanday qonun qoidalarga rioya etish kerak? degan savolga javob beradi.

Insonga xos bo'lgan tafakkurlash jarayoni, uning qonun qoidalari, yo'llari, usullarini yoritib berish jiddiy falsafiy muammo hisoblanadi. Bunga erishish uchun, eng avvalo, usul degan tushunchaning mazmun-mohiyatini anglab olmog'imiz lozim. Usul tushunchasi nimani ifodalaydi? "Usul" yunon tildan olingan atama bo'lib, u odatda tadqiqot etish yo'llari, nazariya, ta'limot ma'nosini bildiradi.

Shuni alohida eslatib o'tish joizki, aniq fanlarda ilmiy tadqiqot o'tkazish jarayonida qo'llaniladigan uslubni falsafiy tafakkurlash usuli tushunchasi bilan aralashtirib yubormaslik kerak.

Aniq fanlarda ishlatiladigan tadqiqot uslublari ilmiy bilish usullari turkumiga kiradi. Falsafada esa, usul tushunchasi olamni falsafiy anglash, tafakkurlash mantiqi, qonun-qoidalari, tamoyillari, shakllarini ifodalash uchun ishlatilsa, tor ma'noda - falsafiy bilimlarni hosil etish vositalarini aks ettirish uchun foydalaniladi. Bundan ko'rinib turibdiki, falsafiy tafakkurlash usuli bilan ilmiy bilish usuli tushunchalarining o'rtasida muayyan farq mavjud.

Falsafiy tafakkurlash mantiqi o'ziga xos bir qator xususiyatlarga ega. Ular quyidagilardan iborat. Birinchidan, falsafiy tafakkurlash jarayoni voqelikdagi narsa va hodisalar taraqqiyoti qonunlariga asoslanadi va ularga mos keladi. Ikkinchidan, falsafiy tafakkurlash kishilarga olamdagi narsa va hodisalarni chuqur, atroflicha, xolisona bilish uchun qanday mantiqiy harakatlar qilish yo'llarini ko'rsatib beradi. Agar kishilar mazkur qoidalarga, talablarga bo'ysunsalar olamni inson ongida aks ettirishda jiddiy xatoliklarga yo'l qo'yilmaydi va aksincha. Keyingi boblarda bu haqda kengroq to'xtalib o'tamiz.

Dunyoni falsafiy anglashda dialektika usuli katta ahamiyat kasb etadi. Dialektika usulining mohiyati Forobiyning «Dialektika» nomli asarida tavsiflab berilgan. Forobiyning yozishicha, dialektika ya'ni «al-jadal» atamasi kadimgi yunon faylasuflari Suqrot va Aflotun tomonidan qo'llanilgan bo'lib, ma'nosi bahs, muzokara yordamida haqiqatga erishish demakdir. «Inson, - deb yozgan edi Forobiy, - haqiqatga yoki falsafaga faqat dialektik bahs orqali erishishi mumkin»¹.

Forobiyning «Dialektika» va boshqa asarlarida mazkur falsafiy tafakkur usulining fikrlar kurashi hamda ilmiy bilishdagi ahamiyatini har tomonlama asoslab bergan. Shuningdek, u dialektika tushunchasining shakllanish tarhini ko'rsatib bergan. Forobiyning yozishicha, yunon faylasuflari Geraklit, Zenon dialektika atamasidan foydalanmagan bo'lsalarda, dialektik tafakkurlash sa'natiga asos solganlar.

Keyinchalik, deydi Forobiy, eleatlar va sofistlar dialektik fikrlash san'atini o'zlarini dono hamda haqiqatni yolg'on qilib ko'rsatish uchun foydalanib keldilar. Dialektika, Forobiyning fikricha, haqiqiy bilimning quroli va xizmatchisidir. Faqat dialektika inson aqliy faoliyatini sofistika va shunga o'xshashlardan himoya qilib haqiqatni bilishga yordam beradi. Dialektika san'atining foydasi shuki, u haqiqatni bilishga ko'maqlashadi². Sofistikaga qarshi, birinchi bo'lib, Aflotun chiqdi, - deb ko'rsatadi Forobiy. Aflotun dialektikani bahslashish yo'li bilan tafakkurdagi mavjud bo'lgan qarama-qarshiliklarni bartaraf etishga qaratilgan usul deb hisoblagan edi. Aflotun, «dialektika — borliqning mohiyatini, haqiqatni aks ettiruvchi yagona usul, u barcha fanlarning tepasida joylashib ularni karniz kabi bezab turadigan bilimdir», shuning

¹ Ал-Фараби. Дialeктика. Историко-философские трактаты. – Алма-Ата: “Наука”, 1985.- 405-бет.

² O'sha joyda.-360-592-бетlar.

uchun ham «boshqa fanlarni dialektikadan ustun qo'yish noto'g'ridir»³, deb hisoblagan edi. Forobiy, Aflotunning fikrlarini yuqori baholab, u haqiqatni ochib beradigan to'g'ri usulni ishlab chiqa oldi, deb ko'rsatadi.

Yunon faylasuflarining dialektika usuli haqidagi g'oyalari antik davrning yirik olimi Arastu tomonidan yanada rivojlantirildi. Arastu o'zining «Topika», «Ritorika» va boshqa asarlarida «dialektikaning maqsadi suhbatdoshning fikrini inkor etishga qaratilgan», deb ko'rsatadi. Forobiy esa bunga o'z tomonidan qo'shimcha qilib, dialektika nafaqat bahslashuvchi izhor qilgan fikrni inkor etishi, balki uni tasdiqlashi ham mumkin, deb ko'rsatadi.

Arastu shuningdek, falsafa tarixida birinchi bor dialektika bahslashish san'atining quroligina bo'lib qolmasdan, u ayni vaqtda ilmiy bilishning usuli hamdir, deb hisoblaydi. Uningcha, dialektika borliq va tafakkurning asosiy va umumiy tomonlarini bilishga qaratilgan usul. Uning yozishicha, «dialektika ilmiy tadqiqot usuli sifatida faqat falsafaga emas, balki barcha fanlarga ham daxldordir»¹.

Forobiy Arastu fikrini davom ettirib, dialektikani falsafa, mantiq va ilmiy bilish usuli sifatida talqin etdi. Forobiyning fikricha, dialektikani falsafadan falsafani esa dialektikadan ajratib qarash mumkin emas. «Inson dialektika deb, uning shug'ullanadigan ishi, muzokara qilish qobiliyati, o'z san'atini amalda qo'llay olishiga qarab belgilanadi»², -deydi Forobiy. «Dialektika san'atining maqsadi falsafa san'atini qo'llab - quvvatlash va unga xizmat qilishdadir»³, - deb ko'rsatadi Forobiy.

«Dialektika san'ati, — falsafiy san'at, chunki dialektika san'ati tufayli inson aqlini haqiqatni bilishga qaratishi mumkin»⁴, haqiqatni bilish esa — falsafaning asosiy vazifasidir. Shuning uchun ham dialektika san'atini mukammal o'zlashtirib olish lozim. «Agar inson a'lo darajadagi notiq yoki shoir bo'lgisi kelsa, dialektik usuldan mukammal foydalana bilishi kerak», - deb uqtiradi Forobiy⁵.

Arastu «Kategoriya», «Metafizika» va boshqa asarlarida dialektika kategoriyalari tizimini ishlab chiqadi. Forobiy Arastuning dialektika usuli haqidagi fikrlarini yuqori baholab va targ'ib etibgina qolmasdan, uni ko'p

³ Платон. Соч. В трёх томах. Т.3. I-Часть.-М.,1971.-С.275, 278, 285, 347, 350.

¹ Аритотель.-Соч., Т.2.-М.,1978.-С.-350-351-356.

² Ал-Фараби. Дialeктика. Историко-философские трактаты. – Алма-Ата: “Наука”,1985.- С.403.

³ O'sha joyda,-405-bet.

⁴ O'sha joyda,-594-bet.

⁵ O'sha joyda,-67-bet.

jihatdan mazmunan boyitdi ham.

Forobiyning fikricha, bilish jarayonida dialektik tafakkurlash analiz va sintez, induksiya va deduktsiya sillogizmlardan foydalanmog'i lozim. Induktsiya, uning fikricha, dialektik va ilmiy shakllarda bo'lishi mumkin.

Forobiy imkoniyat va voqelik, zaruriyat va tasodif, sabab va oqibat kategoriyalarining o'zaro aloqadorligini asoslab bergan olim. Uning fikricha, sabab va oqibat bir biri bilan uzviy bog'langan, muayyan sabab muayyan oqibatni keltirib chiqaradi, tasodif zaruriyatning namoyon bo'lish shakli. Bundan yaqqol kurinib turibdiki, Forobiy tafakkur shakllari va usullarini tadqiq etishda asosiy e'tiborni mazkur tushunchalar o'rtasidagi dialektik aloqadorlik va bir-biriga o'tishini ochib berishga harakat qilgan.

Dialektika ta'limotining rivojlanishida XVIII-XIX asrlarda ijod etgan nemis klassik faylasuflari I.Kant, I.Shelling, Gegelning xizmatlari alohida e'tiborga sazovordir.

I.Kantning ta'limotiga ko'ra, inson aqli tabiatan antinomialidir, ya'ni ziddiyatlarda ikkilanuvchidir. Shuning uchun qarama qarshi fikrlarni bab-barabar isbotlash yo'li bilan asoslab berish mumkin. Masalan, olam ham nihoyalidir va ham chegaralari yo'qdir, bo'linmas zarrachalar (atomlar) bor va bunday zarrachalar yo'q va hokazo. Uningcha, ziddiyatlar har qanday holda faqat zoxiriydir.

I.Shellingning ta'limotiga ko'ra, mutlaq ruh «Men» ob'ektivlik va sub'ektivlik kabi qarama-qarshilikning birligidan iborat. Ularning kurashi tabiat va jamiyatdagi narsa va hodisalar harakatining manbaidir. Uningcha, ruh sub'ektiv va ob'ektivlik birligidan iborat bo'lib (tezis), taraqqiyot jarayonida tabiatning shakllanishiga olib keladi (antitezis) va nihoyat tabiatdan yana ob'ektivlik va sub'ektivlikning birligi bo'lgan yuqori darajadagi ruhning taraqqiyotiga olib keladi (sintez).

Gegel falsafasining tarixiy ahamiyati shundan iboratki, u idealistik nuqtai nazardan bo'lsada, dialektikaning uch asosiy qonuni: 1) qarama-qarshiliklarning birligi va kurashi qonuni; 2) miqdor o'zgarishlarining sifat o'zgarishlariga o'tish qonuni; 3) inkorni inkor etish qonuni mohiyatini chuqur va atroflicha asoslab berdi. SHuningdek, Gegel asarlarida mazkur qonunlar bilan uzviy bog'liq bo'lgan kategoriyalar tizimi, mohiyat va hodisa, qonun, qonuniyat; zaruriyat va tasodif, sabab va oqibat, imkoniyat va voqelik, mazmun va shakl, yakkalik, xususiylik, umumiylik kabi falsafiy kategoriyalarning tizimini ishlab chiqadi.

Gegel ta'limotining yana bir muhim qismini uning bilish nazariyasi tashkil etadi. Gezel Kantning «narsa o'zida» va dualizm g'oyalarini qattiq tanqid qilib, bilish jarayonining xususiyatlari, haqiqatga erishish dialektikasi kabi muhim falsafiy masalalarni har tomonlama asoslab berdi.

Gegel ijodining yana bir qirrasini uning dialektika, mantiq va bilish nazariyasining ayniyligi haqidagi ta'limot tashkil etadi. Shuningdek, Gezel dialektika qonuniyatlarini tabiat va jamiyat taraqqiyotiga tadbiiq etib falsafaning hamma sohalarida chuqur iz qoldirdi.

Antiq o'rta asr, yangi davr olimlari dialektikaning falsafa fanida tutgan o'rni, uning mohiyati, ilmiy bilish va amaliyotdagi hamma inson tafakkur san'atini shakllantirishdagi ahamiyati, dialektikaning asosiy qonun va kategoriyalari, dialektika, mantiq va bilish nazariyasining ayniyligi kabi murakkab masalalarni ilmiy ishlab chiqdilar.

Dialektika hozirgi zamon falsafasida ham asosiy o'rinni egallab kelmoqda. Bunga AQShda «Dialektika» nomi bilan chop etilib kelinayotgan maxsus xalqaro jurnalning mavjudligini ko'rsatib o'tishning o'zi kifoya qiladi.

Dialektik usul bugungi murakkab vaziyatda ham fan taraqqiyoti, shuningdek, jamiyatimizning barcha sohalarida sodir bo'layotgan jarayonlarni ilmiy asosda chuqur va atroflicha tahlil etishda qo'l kelmokda.

Eski tuzumdan yangisiga o'tish davrida ijtimoiy muammolar va ziddiyatlar g'oyat keskinlashib, fuqarolar tinchligiga va barqarorlikka tahdid soluvchi omilga aylanib ketishi mumkin. «Ijtimoiy ziddiyatlar, o'z mohiyatiga ko'ra, hamisha siyosiy, ijtimoiy va iqtisodiy o'zgarishlarning harakatlantiruvchi kuchi bo'lib xizmat qiladi. O'zgarishlarning narsa va hodisalarni tashkil qilishda hamma aloqa va vositalarni hisobga olishni talab qiladi narsa va hodisalarni tashkil qilishda hamma aloqa va vositalarni hisobga olishni talab qiladi qay tarzda — yo izchil, tadrijiy yo'l bilan borishi, yo bo'lmasa, keskin shakllarga kirishi: ijtimoiy noroziliklar, stixiyali portlashlar, hatto fuqarolar urushlari va inqiloblar tusini olishi, to'planib qolgan ijtimoiy muammolarning qay darajada keskinligiga, hukmron tuzumlarning bu muammolarni hal qila olishi yoki hal qila olmasligiga bog'liq»¹.

Davlatimiz tomonidan ishlab chiqilgan kuchli ijtimoiy siyosatni

¹Karimov I.A. O'zbekiston XXI asr bo'sag'asida: xavfsizlikka tahdid, barqarorlik shartlari va taraqqiyot kafolatlari.- T.:«O'zbekiston»,1997.-138-bet.

izchilik bilan hayotga tadbiiq etish natijasida mavjud ziddiyatlar asta — sekinlik bilan bartaraf etilib, jamiyatimizni ilgariga qarab rivojlanishiga imkoniyatlar ochayotir.

Ma'naviy hayotimizda ro'y berayotgan tub sifat o'zgarishlari jarayonida ham dialektika qonunlariga muvofiq amal kilinmoqda. Bir asrdan ziyod davom etgan totalitar qaramlikdan keyin ma'naviy qadriyatlarimizni tiklash, «o'ziga xos» inkorni inkor sifatida kechdi.

Ana shu vaziyatda ekstremistik ruhdagi muxolifatning vujudga kelish xavfi tug'ildi. Buni yaxshi anglagan davlat rahbariyati ma'naviy tiklanishning ijobiy, bunyodkorlik mohiyatini kuchaytirishga qaratilgan, bir-birini to'ldiradigan siyosiy, iqtisodiy va madaniy dasturlar asosida jamiyatimizda tinchlik va barqarorlikni saqlab qolgan holda, ijobiy o'zgarishlarni amalga oshirishga muyassar bo'lmoqdada.

Millatlararo munosabatlar sohasida ham «muayyan, noantagonistik ziddiyatlarning mavjudligini»² e'tiborga olgan holda ularni o'z vaqtida bartaraf etishga qaratilgan chora tadbirlar ishlab chiqildi va shu tufayli respublikamizda tinchlik, millatlararo totuvlik hukm surib kelmokda.

Yuqorida aytilganlardan jamiyatimizda sodir bo'layotgan jarayonlarga dialektika nuqtai nazaridan yondashish naqadar katta ahamiyat kasb etishi o'z-o'zidan yaqqol kurinib turibdi.

Shunday qilib, dialektika boy va chuqur nazariya bo'lib, ayni paytda borliqning eng umumiy rivojlanish qonuniyatlarini o'rganishga, ularni inson ongida atroflicha aks ettirishga va dunyoni bilishga qaratilgan ta'limotdir. Bu uning bir vaqtda ham mantiq, ham bilish nazariyasi ekanligidan dalolat beradi.

Dialektika olamdagi barcha tafakkur va hodisalarning o'zaro bog'liqligi va aloqadorligi, o'zgarish va rivojlanishining sabablari va mohiyatini ochib beradigan ilmiy metodologik usuldir.

Falsafa tarixida turlicha tafakkur uslubi haqiqatni ochib bera oladigan universal uslub o'rmini bosishga harakat qilar edi. Lekin ularning hammasi ham tarixiy taraqqiyot jarayonida davr talabiga javob bera olmaganilar. Sofistik tafakkur ham shular jumlasidandir. Antik dunyoda shakllangan sofistik tafakkur o'rta asrlarda, ayniqsa, keng taraqqiy qildi. Dastlabki davrlarda qadimgi Yunonistonda biron-bir sohani, jumladan hunar, musiqa va hokazolarni mukammal egallagan kishilarni sofistlar deb atardilar. Keyinchalik esa bu so'z asta-sekin boshqacha mazmun kasb eta boshladi:

² O'sha joyda.

notiqlik va donishmandlikda nom chiqargan faylasuflarni sofistlar deb atay boshladilar.

Sofistlar tabiiy tilning qator kamchiliklari, jumladan, omonimiya, amfiboliya, so'zlarni noto'g'ri bog'lash, ikki ma'noli talaffuz, fikrni ifodalashning gramatik shakllari va h.k. foydalanib, g'ayri Haqiqat niqobi ostida haqiqiy bilimlarni yolg'on bilan almashtirishga urinadilar.

Sofistika atamasi, Forobiyning ta'kidagi ko'ra, suf (donolik) hamda istiyas (yolg'on) so'zlaridan olingan bo'lib, «Soxta donolik» ma'nosini anglatadi. «Sofist, — deb yozgan edi Forobiy, — (borliqqa) teskari bo'lgan (yo'q) narsalarni tasavvur qilishga majbur etish orqali tinglovchini adashtiradi, shunday qilib u (tinglovchi) bor narsani yo'q mavjud bo'lmaganni mavjud, deb tasavvur qiladi»¹.

Sofistik tafakkur, Forobiy fikricha, o'ziga xos usullardan tashkil topgan bo'lib, ular o'rganilishi lozim bo'lgan narsalarni o'rganishda aqlni to'g'ri yo'ldan chalkashtiradi va yolg'onni rost shaklda tasavvur qilishga majbur qiladi, o'rganmoqchi bo'lgan kishini to'g'ri yo'ldan adashtiradi.

Forobiy mantiq qonunlariga qat'iy bo'ysuniladigan bo'lsa, inson aqli sofistlik tafakkurdan halos bo'lishi mumkin, deb ta'kidlagan edi. «Sillogizmlarni o'rganadigan bo'lsak, narsalarning bir-birlaridan farqlarini ishonch bilan topa olamiz va agar biz e'tirof kilsak, munozaralarda anglashilmovchiliklarga va chalkashliklarga yo'l qo'ymaymiz»¹.

Ko'rinib turibdiki, sofistlik tafakkur tushunchalar, so'zlar va ular ma'nolarining ikkiyoqlamaligidan kelib chiqar ekan, demak u o'z-o'zidan kelib chiqmagan, uning o'ziga xos gnoseologik ildizlari bor.

Ma'lumki, inson tushunchalari harakatchan, o'zgaruvchan, ixcham, o'zaro aloqador, ziddiyatli, biri ikkinchisiga o'tib turadi. Agar ana shu tushunchalar ixchamligidan inson tomonidan o'z holicha, sub'ektiv foydalanilsa, osongina sofistika og'ib ketish mumkin.

Sofistik tafakkurda bir xil tushunchalar, so'zlar, iboralarning boshqalari bilan formal bog'lanish zaruriyati birinchi galdagi vazifadir. Bu aslida ma'nosiz tushunchalar o'yinidan boshqa narsa emas. Sofistik tafakkur predmetli asosga ega bo'lgan so'zlar, tushunchalar bilan. Shuning uchun ham u (sofistika) tushunchalar doirasi bilan chegaralanib

¹ Ал-Фараби. Диалектика. Историко-философские трактаты – Алма-Ата: “Наука”, 1985.-С. 531.

¹ Ал-Фараби. Логические трактаты.-Алма-Ата, 1975.- стр.-438.

qoladi. F.Bekon ta'бири bilan aytganda, sofistlar haddan tashqari mahmadonadirlar, amalda esa ulardan hech qanday naf yo'q. Sofistik tafakkur formal ta'riflar bilan cheklanganligi uchun ham u narsalar taraqqiyotini boshqaradigan chuqur ichki jarayonni tushunishga qodir emas.

Muhokama yuritilayotgan narsaning moddiy asosini hisobga olmaydigan mavhum tushunchalardan iborat sofistlik tafakkurdan farqli o'laroq, metafizik tafakkur, asosan, narsalar bilan fikr yuritadi. Mana shu ma'noda tafakkurning metafizik uslubi sofistlik tafakkurni inkor etadi.

Ilmiy bilishning asosiy maqsadi tabiatdagi narsa va hodisalar mohiyatini bilishdan iborat. Shuning uchun ham narsalarni o'rganishda metafizik usul dastlab tabiatshunoslik zaminida tarkib topa boshlagan. Sofistik tafakkurga qarshi o'laroq vujudga kelgan metafizik usul fan rivojlanishi tarixida o'ziga yarasha ijobiy rol o'ynagan. Tabiatshunoslik yig'ma, to'plovchi fan sifatida ko'ringan davrlarda narsalarni o'rganish metodi bo'lgan metafizika mavjud voqelikda alohida olingan narsalar haqidagi juda ko'p aniq materiallarni to'plashda olimlarga yordam berdi. Tabiatdagi aniq narsa yoki jarayonlarni bilmasdan turib, dunyoning umumiy ko'rinishi to'g'risida tasavvur qilish mumkin emas.

Tabiatdagi narsalarni mukammal o'rganish, ularning mohiyatini chuqurroq ochib borishga intilish — metafizik tafakkur uslubining ijobiy tomonini tashkil etadi. Uning ulkan tarixiy haqqoniyligi ham shundadir. Bu shu bilan tavsiflanadiki, metafizik tafakkur uslubidan faqat tabiatshunoslarga emas, balki XVII-XVIII asr faylasuflari ham unumli foydalanganlar.

Metafizik tafakkur uslubining xususiyati shundan iboratki, tabiatdagi narsa va hodisalarni bir-biridan ajralgan va harakatsiz holda olib qaraydi.

Bunday fikrlash, kundalik, odatdagi turmush miqyosida ma'lum darajada muvofiq kelsada, haqiqiy ilmiy bilishda esa nomuvofiqdir, chunki bizni o'rab turgan har bir narsa voqelikdagi boshqa narsalar bilan o'zaro chambarchas bog'langan va ular uzluksiz harakatda, o'zgarishda, rivojlanishdadir. Har qanday jonli mavjudot ham ma'lum vaqtda o'z mohiyatini saqlab tursa, ma'lum vaqtda saqlay olmaydi: chunki, tashqi muhitdan olgan hayotiy zaruratni qayta ishlab, o'zidan boshqa modda chiqaradi.

Har bir daqiqada ba'zi bir hujayralar o'z faoliyatini tugatsalar, ba'zi birlari esa o'z faoliyatlarini yangidan boshlaydilar. Shu tariqa oz yoki

ko'p vaqt davomida organizm tarkibidagi moddalar yangi atomli moddalar bilan almashinadi. SHuning uchun ham organik mavjudot yoki jism bir paytda ham shu joyda, ham shu joyda bo'lmaydi. Ammo shu tahlilda tushunish metafizik tafakkur g'ayri ilmiy bir tomonlama, cheklangan tafakkur uslubidir.

Tabiiy ilmiy bilish doirasida metafizika shunday o'rganish usuliki, tabiatdagi narsalarni bir-biridan alohida-alohida harakatsiz, qotib qolgan holda o'rganadi.

Falsafiy tafakkur usuliga aylangan metafizika biroz keng ma'noda, ya'ni dialektikaga zid usul sifatida qo'llanila boshlaydi. Metafizika ana shu tariqa ko'p tomonlariga ega, uni tadqiq etish ilmiy bilish va amaliyotda muhim ahamiyatga ega.

Eklektika ham tafakkurlash uslublaridan bo'lib, dastlab yunon falsafasining oxirgi bosqichlarida yuzaga kelgan. Eklektik tafakkur uslubi o'rta asr va yangi zamon falsafasida keng qo'llangan. Hozirgi zamonda ham eklektikaning turli ko'rinishlari bir-biriga zid narsalarni kelishtirishga qaratilgan urinishlarida ham namoyon bo'lmoqda.

Eklektika («tanlayman» — degan yunon so'zidan olingan) muhim va muhim bo'lmagan, asosiy va ikkinchi darajali bog'lanishlar o'rtasidagi farqni hisobga olmaydigan, narsalarning turli-tuman, ko'pincha qarama-qarshi tomonlarini, tamoyilsiz qo'shib yuboradigan usuldir. Eklektika narsa va hodisalarning turli tomonlari va xossalarini mexanik ravishda biriktiradi va «bir tomondan», «ikkinchi tomondan» degan usulga amal qiladi. Ob'ektiv dunyo narsa va hodisalardagi aloqa va munosabatlar majmuidan aniq tarixiy aloqadorlikda, aniq harakatda, o'zgarish va rivojlanishda asosiy hal qiluvchi aloqadorlikni ajrata bilmaslik, eklektik tafakkurning asosiy metodologik nuqsonidir.

Dialektik tafakkur uslubi yo moddiy asosidan ajratilgan quruq tushunchalarni bir tomonlama bo'rttiruvchi yoki narsalar tushunchalarning harakati dialektikasini hisobga olmaydigan sofistika va metafizik tafakkur uslubidan farq qilib, narsalar va ularning fikriy obrazlarini uzviy birlikda olib qaraydi. Shuning uchun dialektik tafakkur sofistika hamda metafizik tafakkurga xos kamchiliklardan holidir. Bunday tafakkur uslubi, turli munosabatlarda bo'lgan turli narsa va tushunchalarni tamoyilsiz va tasodifan birlashtiruvchi eklektik qarashga ham tubdan qarama-qarshidir. Dialektik tafakkurda narsalar bilan ularning mantiqiy obrazlari bo'lgan tushunchalarning ayniyligi, bilishning tabiiy harakat formasi bo'lib, bunda sub'ektiv dialektika ob'ektiv dialektikaning in'ikosi

sifatida namoyon bo'ladi.

Dialektikaning narsa va hodisalarni har tomonlama va o'zaro munosabatda tahlil qilish talabi qandaydir hodisani yoki uning ayrim tomonini biryoqlama ajratib qabul qiluvchi sofistika tubdan qarama-qarshidir. Sofistlar masalaning ikkinchi darajali tomonlarini birinchi o'ringa qo'yib masalaning mohiyatini u bilan o'rab qo'yadilar.

Dialektika faqat hodisalarning hamma tomonlari aloqasini e'tiborga olmaydigan sofistika qarshi bo'lmasdan, balki muhim va hal qiluvchilarini ajrata olmasdan turli aloqa va munosabatlarni mexanik ravishda qo'shuvchi eklektika ham qarshidir.

Sofistika va eklektika zid bo'lgan ilmiy falsafa narsa va hodisalarni tashkil qilishda hamma aloqa va vositalarni hisobga olishni talab qiladi. Xuddi shunday yondashish inson bilishi va amaliy faoliyati muvaffaqiyati shartidir.

Dialektik tafakkurning xususiyatlaridan biri shundan iboratki ixcham, harakatchan, o'zgaruvchan tushunchalardan foydalanish orqali ob'ektiv borliq, narsa va hodisalar taraqqiyotining qonuniyatlarini inson ongida aks ettiradi. Dialektik tafakkur narsa va hodisalarning mohiyati, ularning bir-biri bilan aloqadorligi va rivojlanish qonuniyatlarini falsafiy qonunlar, tushunchalar (kategoriyalar) tizimi yordamida ochib beradi. Dialektikaning qonun va tushunchalari voqelikdagi narsa va hodisalarning eng umumiy aloqasini aks ettirib, insonda narsalarning mohiyatiga chuqur kirib borish ularning taraqqiyot qonunlarini bilish va olamda yuz beradigan hodisalarni ongli tahlil qilish imkoniyatini yaratadi.

Yangi o'rganilayotgan metodlardan biri sinergetika dialektikaning davomi hisoblanadi. O'tgan asrning 70 – yillarida fanga kirib kelgan sinergetik tafakkur tarsi dastavval fizikaviy, ijtimoiy jarayonlardagi o'z-o'zini boshqarish, xaos(tartibsizlik) kabi holatlarning yo'qolishini, qonuniyatlarini bilishga qaratilgan. Bu ta'limotni ilk bor belgiyalik fizik olim Nobel mukofotining laureati I.Prigojin , so'ngra nemis fizigi G.Xaken va boshqa olimlar asoslaganlar. Sinergetika yunoncha so'z bo'lib, "o'zaro hamkorlik, o'zaro muvofiqlashganlik"ni anglatadi. Sinergetika – o'z-o'zini boshqarish, nohiziqli hodisalarni o'rganish,o'z-ozidan tashkil bo'lish nazariyasi bo'lib, olamni yangicha izohlashga qaratilgan, murarrablikni o'rganadigan tabiiy va ijtimoiy-iqtisodiy jarayonlarning tabiatini bilishga qaratilganilmiy yo'nalish, tafakkur uslubidir.

Sinergetika - olamning o'z-o'zini tashkil etishi, makon va zamonda narsa va voqealarning azaliy ketma-ketligi, o'zaro aloqadorligi, ularning

muayyan tizimlardan iborat sababiy bog'lanishlar asosida mavjudligini e'tirof etishga asoslangan ilmiy qarashlar majmuidir. Taraqqiyotning evolutsion tamoyilini asos qilib oluvchi sinergetika quyidagi tushunchalar orqali namoyon bo'ladi: 1)attractor; 2)bifurkatsiya; 3)fraktallar; 4)nochiziqlilik, nomuvozanatsizlik; 5)ochiqlilik va hakoza.

Sinergetika - ochiq murakkab strukturalarning o'zaro bog'liqligini o'rganuvchi, ochiq soha, shu sababli uning hozirga qadar aniqlanmagan ba'zi tushunchalari yosh olimlarimizning fan va inson borlig'iga oid fundamental tamoyillarni kashf etishga qaratilgan ilmiy tadqiqotlarida o'rganilmoqda. Sinergetika bugungi sivilizasiya rivojiga xos bosh tamoyil uzluksizlik, bosqichma-bosqich rivojlanish, muvozanatsizlik kabi qonuniyatlarni asoslab berib, fan, ijtimoiy hayot rivojida o'z isbotini topmoqda¹.

6.5.Bilish metodologiyasi: asosiy tushunchalar

Inson o'z aql idroki bilan amaliy faoliyati jarayonida olam sirlarini bilishga intiladi. Bilish jarayonida u ob'ektga ham amaliy, ham nazariy jihatdan yondashish asosida uning qonuniy bog'lanishlarini ochib beradi.

Bilish jarayoni insonsiz bo'lishi mumkin emas. Bilish inson qobiliyati, izlanuvchanligi mantiqiy kamolot darajasi hamda uning tafakkur organi — miyasiga bog'liq. Inson faoliyatiga xos bo'lgan bu qobiliyatnin bilishning pirovard maqsadi ijtimoiy zaruriy amaliy ehtiyojlarni qondirishdan iboratdir.

Bilish taraqqiyoti fikrning bilmaslikdan bilishga qarab, to'la va mukammal bo'lmagan bilimdan to'la va mukammal bilishga qarab harakat qilishidan iborat cheksiz jarayondir. Bilish jarayoni eskirib qolgan nazariyalarni yangi nazariyalar bilan almashtirish, eski nazariyalarni aniqlash, ob'ektning yangi-yangi tomonlarini ochishdir.

Bilish murakkab ziddiyatli jarayondir. Bu jarayonda bilimlarimiz to'la va mukammal bo'lishi uchun ma'lum bir yo'lni bosib o'tadi. Bu yo'l bilmaslikdan bilishga o'tish yo'lidir. Bu yo'l orqali inson o'z aql va

¹Bu haqda qarang: G'affarova G.G'. Murakkab tizimlar va axborot generatsiyasining falsafiy – metodologik asoslari.-T.: “Mumtoz so'z”, 2017.

idroki bilan o'z amaliy faoliyati jarayonida voqea, olam, predmet va hodisalarni, ularning mohiyatini bilishga intiladi, izlanadi.

Voqelik hodisalarini bilish oddiy hayotiy tirikchilik uchun yo'l topish emas, balki ilmiy tadqiqot yo'li bilan izlanishlar natijasida yangi bilimlarning vujudga kelishidan iboratdir.

Ilmiy bilish olim va tadqiqotchi tomonidan olib boriladigan izlanishlar asosida amalga oshiriladigan, uzoq davom etadigan jarayonlarni o'z ichiga oladi. Tadqiqotchi izlanish orqali o'zi tadqiq etayotgan ob'ektning yangi yo'nalishlari, avval aniq bo'lmagan yangi sifatlari, tomonlarini aniqlaydi yoki ochadi. Har qanday ilmiy izlanishning maqsadi va vazifasi biror ilmiy muammoni hal qilishdan, yechimini topishdan iboratdir.

Ilmiy muammo nima? "Muammo" arabcha so'z bo'lib, masala, vazifa ma'nolarini ifodalaydi. Muammo ilmiy bilim tizimida bilib olinmagan va hal qilinmagan, lekin bilish va hal qilinishi mumkin bo'lgan bilish shaklidir. SHuni ta'kidlash lozimki, kundalik hayotda muammoni savol yoki masala bilan aralastirib yuborish hollarini uchratamiz, ilmiy bilishning shakli bo'lgan muammo savol va masaladan farq qiladi. Savol yoki masalaning o'ziga xos xususiyati shuki, savolga javob berish, masalani yechish doimo oldingi bilim asosida amalga oshadi, lekin muammoni oldindan hosil qilingan bilimlar doirasida turib hal qilib bo'lmaydi. Buning uchun yangi dalillar, ma'lumotlar to'plash, ularni yangicha izohlash uchun eski bilim doirasidan chiqish talab qilinadi.

Ilmiy tadqiqot jarayonida bunday vaziyat muammoli vaziyat hisoblanadi. Muammoli vaziyat bilishdan bilmaslikka va undan bilishga borish jarayoni bo'lib, u muammoning vujudga kelish, hal qilish, ya'ni yechimni topilishiga olib keladi. Bilish bilan bilmaslik orasidagi ziddiyatli munosabat muammoli vaziyatni keltirib chiqaradi. Muammoli vaziyat muammoni qo'yish bilan yakunlanadi. Muammoning yechimini topish ziddiyatlarni hal qilinishiga olib keladi.

Demak, eski bilim tizimi bilan yangi bilim tizimi orasidagi ziddiyat muammoni keltirib chiqaradi. Bu ziddiyatlarning hal qilinishi natijasida bilim yangilanadi, mazmuni kengayadi, chuqurlashadi. Muammoni va uning yechimini topish imkoniyatlarini aniq bilish muammoni teng yarmini hal qilish demakdir.

Hozirgi fan sohasidagi ilmiy-texnik inqiloblar davrida bilim tizimida yangi-yangi muammolar kelib chiqmoqda. Bu muammolar

umumilmiy, majmua (kompleks), global (umumbashariy) tasnifda bo'lishi mumkin. Bu muammolar maxsus amaliy va nazariy tadqiqot usullari asosida hal qilinadi. Bu muammolarni hal qilinishida umumiy, o'xshash tomonlari bo'lishi mumkin, Ilmiy muammoni yechish uchun tadqiqotchi ilmiy bilishning usul va shakllaridan bekamuko'st foydalanishi kerak.

Insoniyat taraqqiyoti jarayonida vujudga keladigan har qanday fan o'z predmeti va tadqiqot usullariga ega. Har bir fan nazariy jihatdan tizimlashgan bilimlar yig'indisi sifatida tadqiqot jarayonida xilma-xil ilmiy usullardan foydalanadi.

Voqelik hodisalarini bilish oddiy hayotiy tirikchilik uchun yo'l topish emas, balki ilmiy tadqiqot yo'li bilan izlanishlar natijasida yangi birikmalarning vujudga kelishidan iboratdir. Bilim insonning tarixiy, amaliy faoliyati negizida vujudga keladi. Tabiat va jamiyatning murakkab, xilma-xil, rang-barang hodisalariga haqiqiy mazmunini, mohiyatini, rivojlanish qonunlarini bilishning aniq usullari mavjud bo'lib, ular ilmiy tadqiqot va izlanishning yo'nalishini ifodalaydi.

Ilmiy metod (usul) nima? Ilmiy usul ilmiy bilish jarayonida qo'llaniladigan mavhum bilish yo'llari hamda vositalarini ifodalaydi. Ilmiy bilish usuli inson amaliy faoliyati negizida yuzaga keladi. U tabiat, jamiyat va inson ongining murakkab hodisalarini to'g'ri, ob'ektiv talqin etishga, fanning tabiiy aloqalarini ochishga imkon beradi. Ilmiy bilish usuli tadqiqot turlarining mazmun va izchilligini o'z ichiga olgan holda amalda bajarilgan faoliyatining ta'siri sifatida yuzaga chiqadi. Usul — ilmiy bilishning tarkibiy qismi bo'lib, uning ob'ekti, tahlil mavzui, tadqiqot vazifalari, ularni hal etish uchun zarur bo'lgan vositalarida ifodalaydi.

Har bir fan ob'ektini o'rganuvchi predmetning aniq izlanish usuli bo'lib, bu usul xususiy, umumiy va eng umumiy usul bo'lishi mumkin. Ilmiy bilish masalasida usul muammosi bilan eng qadimgi falsafada Arastu shug'ullangan. Birinchi marotaba fanni usul tizimi asosida o'rganish masalasini ingliz faylasufi F.Bekon ilgari surgan. U ilmiy bilishning induktiv va empirik usuliga asos solgan. R.Dekart esa bilimda ob'ekt bilan sub'ekt munosabati masalasida tafakkurning o'ziga xos xususiyatlarini ko'rsatgan. I.Kant bilishni aloxida shakllariga ega bo'lgan o'ziga xos faoliyat sifatida tahlil qilishga asos soldi. Bu masalani hal etishda ayniqsa Gegel qarashlari aloxida ahamiyat kasb etadi. U bilishning, umuman ma'naviy faoliyatning umumiy usulda —

dialektikaning rolini garchi idealistik asosda bo'lsada, ko'rsatib beradi.

Ilmiy tadqiqot jarayonida bilishning aniq shakli va usullaridan foydalanish orqali ilmiy bilimlar vujudga keladi, rivojlantiriladi. Har bir bilim sistemasida ilmiy tadqiqot jarayonida kelib chiqqan muammo yoki masalaning qo'yilishi va hal qilishda maxsus usullardan foydalaniladi. Ular esa tarixiy aniq bilish jarayonida vujudga keladi, rivojlanadi. Shuning uchun ham har bir fanning o'z predmeti va tadqiqot usuli mavjuddirki, ular o'zi o'rganayotgan ob'ektga nisbatan maxsus amaliy va nazariy tadqiqot usuli asosida yondashadi.

Demak, ilmiy bilish jarayonida har bir fan o'zining maxsus xususiy usullarini ishlab chiqishi zarur, shu bilan birga o'zining ma'lum tadqiqot ob'ektiga ega bo'lishi kerak. Lekin ba'zi bir fanlar bir-biriga yaqindir. Shu sababga ko'ra, ularning tadqiqot usullari ham bir-biriga yaqindir va tatbiq qilish chegarasiga ko'ra bir-biriga samarali foyda keltirishi mumkin. Demak, bilishda xususiylik va umumiylik vazifasini bajaruvchi usullar ham mavjuddir. Ko'pchilik fanlarda qo'llaniladigan usullar umumiy usul deyiladi. Umumiy usul qo'llanishi doirasiga ko'ra umumiy, lekin o'z maxsus vazifasiga ega.

Bizni o'rab turgan dunyo narsa va hodisalari ko'p qirrali, ko'p sifatlilik xususiyatiga ega. Ularni birdan tushunish, bilish mumkin emas. Shuning uchun bilish metodologiyasi bizga bilishning umumiy usuli va tafakkur usulini, rivojlanish qonunlarini asoslab beradi. Har bir aniq fanning o'zi qo'llaydigan xususiy usullari asosida bilim sistemasi chuqurlashib borsa, umumiy usulni tatbiq qilish orqali izlanish doirasi yanada kengayib boradi. Masalan, fizika, kimyo, biologiya singari fanlar xususiy usullar orqali izlanish bilan bu predmetlar doirasi chuqurlashsa, izlanishning umumiy usuli (masalan, modda tuzilishiga ko'ra, energiyaning saqlanish va aylanish nazariyasiga ko'ra) orqali esa ularning bilim doirasi yanada kengayadi. Fan tarixida tabiiy, ijtimoiy, texnik fanlar tizimi va har bir tizimni tashkil etuvchi aniq predmetlar vujudga kelgan ekan, ularning har biri aniq tadqiqot usuliga ega. Ularning tadqiqot usullarida esa umumiy, o'xshash tomonlar bo'lishi mumkin.

Ilmiy bilishning hamma fan uchun tegishli bo'lgan umumiy usullari mavjud. Ilmiy bilishning bu metodlari fan taraqqiyotida garchi umumiy hisoblansa ham, dialektik usulga nisbatan xususiy bo'lishi mumkin. Lekin bu usullar (xususiy holda) dialektik (umumiy) usul bilan bog'langandir. Xususiylik bilan umumiylikning bog'lanishi qonuniy

jarayondir.

Har bir aniq usul ilmiy bilish jarayonida bir-biri bilan bog'liq yoki bir-biriga zid bo'lishi mumkin. Shuning uchun har bir usulni qo'llash bilimning haqiqiy bilim ekanligini isbotlashda va shu usul orqali bilim yanada chuqur va keng mazmun asosida boyib borishini ko'rsatadi. Masalan, klassik fizikaning rivojlanishi natijasida nisbiylik nazariyasi, kvant mexanikasi, elementar zarralar fizikasi kelib chiqdi. Mikrofizika qonunlarini o'rgatish va tahlil qilish natijasida uni klassik fizika tatbiq etishining o'ziga xos xususiyatlari aniqlandi.

Shunday qilib, bilish jarayonida ilmiy tadqiqotning xususiy, umumiy va eng umumiy usullari mavjud bo'lib, ular o'zaro bir-biri bilan bog'liq. Dialektik usul real olamni ilmiy bilishning eng umumiy usuli bo'lib, u barcha fanlar metodologiyasidir. Dialektik usul xususiy fanlar erishgai yutuqlardan foydalanib ularning usullari bilan birgalikda rivojlanadi, ular bir-birini to'ldiradi va boyitadi. Xususiy, umumiy va eng umumiy usullar tadqiqotning yaxlit sistemasini tashkil etadi.

Hozirgi zamon fan taraqqiyoti bilimlarning tez o'sishi, uning sifat va miqdor jihatidan salmog'ining oshib borishi bilan tavsiflanadi. Bu jarayonning ikki tomoni bo'lib, birinchidan, ilmiy bilish tufayli tabiiy va ijtimoiy voqelikning tobora murakkab ob'ektlari o'zlashtirilmoqda. Bu hol ilmiy bilish jarayonida tadqiqot usullari qaqidagi masala bilishning jiddiy masalasiga aylanayotganligini isbotlamoqda. Ikkinchidan, ilmiy texnika inqilobi sharoitida ilmiy bilish faoliyatining shakllari va usullari, tartib-qoidalari, mantiqi va tuzilmasi hamda yangidan-yangi yutuqlarni qo'lga kiritish imkoniyatlarini yaratmokka.

6.6. Ilmiy bilishning empirik darajasi

Ilmiy bilishning bir-biri bilan uzviy bog'langan, biri-ikkinchisini to'ldiradigan ikkita darajasi mavjud, ularga empirik va nazariy darajalar kiradi. Mazkur darajalarning har biri o'ziga xos xususiyatlar bilan tavsiflanadi. Ular nimalardan iborat? Ilmiy bilishning empirik darajasi kishilarning ehtiyojlarini qondirish jarayonida ularning kundalik tajribalari asosida qo'lga kiritilgan ma'lumotlarga tayangan holda olamda ro'y berayotgan hodisalarni bilishga qaratilgan. Bundan farqli o'laroq, ilmiy bilishning nazariy darajasi ilm fan yordamida to'plangan bilimlar asosida olamdagi narsa va hodisalarning mohiyatini aks ettirishga qaratilgandir.

Ilmiy bilishning empirik va nazariy darajalarining yana bir xususiyati shundan iboratki, agar birinchisi, kishilarning olam haqidagi kundalik, sodda bilimlariga asoslangan bo'lsa, ikkinchisi esa olam haqidagi falsafiy ahamiyatga ega bo'lgan umumiy tasavvurlarga asoslanadi. Shuning uchun ham kishilar olamdagi narsa va hodisalar haqida chuqur va mukammal bilimlarga ega bo'ladilar.

Ilmiy bilishning empirik va nazariy darajalari bir-biridan olamdagi narsa va hodisalarni o'rganish jarayonida foydalanadigan ilmiy usullari bilan ham farqlanadi.

Ilmiy bilishining empirik darajasida quyidagi usullar keng qo'llaniladi: kuzatish, o'lchash, taqqoslash, ilmiy tajriba (eksperiment).

Kuzatish — voqelikdagi narsa va hodisalarning muayyan maqsadga muvofiq qaratilgan hissiy bilish usulidir. Kuzatishning qay darajada bo'lishi qo'yilgan maqsadning aniqligiga, kuzatilayotgan narsa va hodisalar haqida oldindan bilimga ega bo'lishiga bog'liqdir. Kuzatishda sub'ekt asboblardan foydalaniladi. Asbob kuzatish darajasini kengaytiradi, kuzatilayotgan narsani idrok qilish qobiliyatni kuchaytiradi. Kuzatish bevosita (asbobsiz) yoki vositali (asbob bilan) olib boriladi. Kuzatish jarayonida sub'ekt ob'ektning miqdor va sifat jihatlarini in'ikos ettiradi va aniqlab oladi.

O'lchash — bilish jarayonida narsaning miqdor tavsifnomasini aniq lash usulidir. O'lchov odatda o'rganilayotgan predmetni aniq qayd etilgan xossa va belgilarga ega bo'lgan boshqa biror bir predmet bilan nisbatlash yo'li orqali amalga oshiriladi. O'lchash usuli orqali predmetlarning xossalarini, masalan, mustahkamligini, murakkabligini va boshqa tomonlarini aniqlash mumkin.

Taqqoslash — bilish faoliyatida tatbiq qilinadigan usul bo'lib, bilimlarning shakllanishi, rivojlanishida alohida bir bosqichdir. Ob'ektiv reallikdagi narsa va hodisalarni «qayta o'rganish» jarayonida ma'lum bo'lgan bilimlar bilish operatsiyasi bajarilayotgan vaqtda olingan bilimlar bilan taqqoslanadi. Izlanuvchi avvalgi ma'lum bilimlarga tayangan holda izlanayotgan ob'ektga xos bo'lgan o'xshash va farqli tomonlarni taqqoslash orqali aniqlaydi. Bu usul ma'lum darajada fizika, matematika, kimyo, geologiya, biologiya va boshqa fan sohalarida keng qo'llaniladi. Taqqoslash bir narsa yoki hodisaning ikkinchi bir narsa yoki hodisadan farqli va o'xshash tomonlarini hamda ularning munosabatlarini o'rganish usuli hisoblanadi.

Eksperiment — tajribada sinab ko'rish orqali fanda hodisalarni

bilish faoliyatida tadqiq qilish, o'rganish usuli hisoblanadi. Eksperiment kuzatishga qaraganda yuqoriroq darajadagi bilish usulidir. Eksperiment ob'ektini tegishli tajriba moslamalarini tatbiq qilish orqali ob'ektga ta'sir ko'rsatish, izlanuvchi eksperiment usulini qo'llash orqali o'zini qiziqtirgan ob'ektning tomonlarini o'rganishi uchun unga faol ta'sir ko'rsatadi, buning uchun sun'iy sharoitlar yaratadi, shu sharoitda tekshirish olib boradi, ma'lumotlar to'playdi. Eksperiment usuli hodisalarning muhim belgilari va xususiyatlarini, ularning boshqa narsa va hodisalar bilan munosabati, aloqa va bog'lanishlarini chuqurroq o'rganishga imkoniyat yaratadi. Bu usul izlanuvchiga tabiiy sharoitda kuzatish orqali hosil qilish mumkin bo'lmagan bilimlarni olish imkoniyatini beradi. Kuzatish eksperiment bilan uzviy bog'langan. Ilmiy tadqiqotning sohalariga qarab. tadqiq qilinuvchi predmetlarning tabiatiga qarab eksperimentlar fikriy eksperiment ham bo'lishi mumkin. So'nggi yillarda ijtimoiy hodisalarni o'rganishda eksperiment usulining zarurligi kelib chiqqanligi va qo'lla-nilayotganligi ta'kidlanmoqda.

Abstraktsiya (mavhum tasavvur) — predmetlarning muayyan munosabatdagi muhim xossalarini bilish usulidir. Abstraktsiyalash hodisa, narsaning xossalarini, munosabatlarini taraqqiyot bosqichlarining fikran usulidir. Abstraktsiyalash usuli analiz (tahlil qilish) va sintez (umumlashtirish) vositalarini o'z ichiga oladi. Analiz va sintez dunyoni bilish jarayonida ishlatiladigan o'zaro bir-biri bilan bog'langan usullardir.

Yuqorida aytib o'tilgan usullar orqali to'plangan ma'lumotlar analiz va sintez tufayli har tomonlama tahlil etiladi va umumlashtiriladi. Natijada o'rganilayotgan ob'ektlarning o'zaro aloqadorligi haqida muayyan empirik bilimlar hosil bo'ladi, ularni tasnif etish imkoniyati vujudga keladi.

Analizda o'rganilayotgan narsa va hodisa, fikr mayda bo'laklarga, ya'ni elementlarga bo'linadi va ular o'rtasidagi bog'lanishlar o'zaro munosabat va ta'sir o'rganiladi. Tarkibiy qismlarni sintez qilish uchun analiz qilinadi. Elementlarni qaytadan birlashtirganimizda analiz natijalari o'rganiladi. Insonning atrofini o'rab turgan ob'ektiv borliq murakkab va ko'p qirrali bo'lib, aniq narsa va hodisalardan iborat. Ular xilma-xil xususiyat va sifatlarga ega. Ana shu ko'p qirrali, murakkab narsa va hodisalarni o'rganish va bilish, ular to'g'risidagi tushunchalarimizni chuqurlashtirish uchun shu narsa va hodisalarni tarkibiy qismlarga ajratish, analiz qilish kerak. Lekin bu usul bilan shu

narsalarni to'la bilish mumkin emas, shuning uchun u sintez yo'li bilan to'ldiriladi.

Sintez analizning natijalariga suyanib, narsa va hodisalarning bir butun sifatini o'rganadi. Sintez analiz natijasida fikran bo'lingan elementlarni qaytadan tiklash, ularni birlashtirish, ilgari yaxlitlikni fikran vujudga keltirish usulidir.

Analiz tadqiqot jarayonida bilishning tayyorgarlik ko'rish bosqichi hisoblansa, sintez uni yakunlaydi. Analiz va sintez yordamida o'rganilayotgan hodisalarning empirik qonuniyatlari aniqlanadi, shakllanadi.

Empirik qonun empirik bilimning yuqori shakli hisoblanadi. Empirik bilimlarni umumlashtirishda induktiv usulidan foydalaniladi

Ilmiy bilishda induktiv usul asosida qonuniyatlar ochiladi, tushunchalar maydonga keladi. Bu usul narsa va hodisalarning sababiy bog'lanishlarini tekshirish usuli hisoblanadi. Induksiya deduksiya bilan mustahkam bog'langan.

Analogiya (moslik, ayniylik, o'xshashlik) usuli yordamida ikki predmetning o'xshash xususiyatlari o'rganiladi.

Ideallashtirish bilish jarayonida ob'ektni qulaylashtirish usuli. Bu usulda real ob'ekt ideal ob'ekt bilan almashtiriladi. Bu usul tabiiyot fanlarining tadqiqot usuli hisoblanadi. Masalan, fizikada shunday usul orqali fizik ob'ektlar: ideal gaz, mutlaq qattiq jism, mutlaq qora jism, geometriya fani o'rganayotgan ob'ektlar, to'g'ri chiziq, kvadrat, shar va boshqalarni ideallashtirilgan ob'ektlar deb qarash mumkin. Ideallashtirish usulida real predmet ega bo'lmagan xossalarni o'rganish usuli hisoblanadi. U reallikning nisbatan ishonchli manzarasini hosil qilishga yordam beradi. Bu xol amaliy maqsad uchun yetarli hisoblanadi.

Modellashtirish borliqni bilvosita o'rganishga asoslangan ilmiy usuldir. Modellashtirish asosida tadqiq qilinayotgan ob'ekt bilan uning modeli o'rtasidagi o'xshashlik, muvofiqlik yotadi. Modellashtirish usuli ilmiy tadqiqot jarayonini yengillashtiradi, ba'zi hollarda murakkab ob'ektlarni o'rganishning yagona vositasi hisoblanadi. Bu usul o'rganish qiyin bo'lgan ob'ektlarni tadqiq etishda qo'llaniladi. Masalan, yirik fizik Borning atom modeli atomning murakkab xususiyatlarini aniqlashga imkon beradi. Bu usul ob'ektning faqat ma'lum xususiyat va munosabatlarinigina emas, balki yangi xususiyat va munosabatlarini ham aniqlash usuli hisoblanadi.

Modellar ikki xil: moddiy va g'oyaviy bo'lishi mumkin. Moddiy narsalardan yasalgan modellar moddiy modellar deyiladi. Bu modellar ob'ektlarning taraqqiyot jo'shqinligini, ularning mohiyatini ifodalovchi zaruriy, qonuniy aloqalarni, munosabatlarni qayta hosil qiladi. G'oyaviy modellar esa g'oya shaklida mavjud bo'lishi mumkin. Masalan, matematik modellash fizik jarayonlarning matematik ifodalaridir. Matematik modellash ob'ektiv yaxlit tekshirish va tadqiq ko'lamini o'rganish imkonini beradi. Kibernetik moslamalar, EHMLar shu usul asosida vujudga kelgan.

Hozirgi ilmiy bilish jarayonida keng qo'llaniladigan usul — tizimlash usulidir. Murakkab ob'ektlarni ilmiy bilishda bu usul qo'llaniladi. Tizimli usullash o'z ichiga muayyan tarzda o'zaro bog'langan va bir qadar yaxlitlikni tashkil etadigan unsurlar majmuini o'rganishni oladi. Bu usul asosida o'rganilayotgan yoki izlanayotgan ob'ektning boshqa ob'ekt bilan umumiy bog'lanishlari, munosabatlari ochiladi. Har bir tadqiq ob'ekti va uni tashkil etuvchi unsurlar bir butun tizim deb olinsa, shu tizimni tashkil etuvchi har bir usul bir-biri bilan o'zining tutgan o'rni, vaqti va imkoniyatlariga ko'ra funktsional bog'langan. Bu unsurlardan birining o'zgarishi ikkinchisining ham o'zgarishiga olib keladi. Shuning uchun ham bu unsurlarni o'rganish tizimlash usuliga asoslanadi. Har bir tizimni o'rganishda uni boshqa tizimlar bilan birgalikda olib qarash kerak. Lekin bu tizimlarni birdaniga, bir vaqtda bilish mumkin emas, lekin ularni bilish, bir-biridan ajratish, o'zaro bog'liqlikda olib qarash mumkin.

Ilmiy bilishning empirik darajasi uch bosqichdan iborat bo'lib, uning birinchi bosqichida alohida-alohida o'rganilgan hodisalar haqida to'plangan bilimlar hosil bo'ladi. Uning ikkinchi bosqichida mazkur bilimlar umumlashtirilib hodisalarning o'rtasidagi aloqa va bog'lanishlar aniqlanadi. Nihoyat, empirik darajaning uchinchi bosqichida narsa va hodisalarga xos empirik qonunlar aniqlanadi. SHu bilan empirik daraja tugatiladi. Uning natijasida yig'ilgan ma'lumotlar bilishning nazariy darajasiga zamin, poydevor bo'lib xizmat qiladi.

6.7. Ilmiy bilishning nazariy darajasi

Ilmiy bilishning nazariy darajasida ilgari to'plangan ma'lumotlar asosida olamdagi narsa va hodisalarning alohida shakllari emas, balki keng miqdordagi bir qancha hodisalar o'rtasidagi aloqadorlik va

taraqqiyot qonuniyatlari aniqlanadi. Mazkur asosiy qonunlar bir qancha empirik qonunlarning yig'indisidan tarkib topgan bo'lib, olamning ilmiy manzarasini ifodalaydigan nazariya va kontseptsiyalarda namoyon bo'ladi. Bunday bilimlar o'zining mazmun-mohiyati bilan falsafiy ahamiyatga ega bo'ladi.

Bilishning nazariy darajasi bir qator xususiyatlarga ega. Ular quyidagilardan iborat: 1) nazariy bilimlar o'zining umumiyligi va mavhumiyligi bilan ajralib turadi; 2) nazariy bilimlar yaxlit va tizimli bilimlar hisoblanadi; 3) u falsafiy bilimlar bilan yaqinligi bilan tavsiflanadi; 4) empirik bilimlarga nisbatan mukammal bilimlar hisoblanib, hodisalarning mazmun-mohiyatini atroflicha va chuqur aks ettiradi.

Nazariy bilimlarni hosil qilishda mavhum tafakkur katta rol o'ynaydi. Bilimning nazariy darajasida ilmiy tadqiqotning keng ma'noda qo'llaniladigan mavhumlik va aniqlik usullari mavjuddir.

Aniqlik usuli tadqiqot ob'ektining xossalari, aloqalari, munosabatlarining ko'p qirrali birligi sifatida nazariy umumlashtirish vositasi hisoblanadi. Bu usul aniq hodisalar haqidagi barcha aloqa va munosabatlarni o'z ichiga olgan voqelik haqidagi bilimni yuzaga chiqaradi. Aniq voqelikning mohiyati haqidagi bilish vositasi mavhumlik usuli hisoblanadi. Tafakkurning o'zini tasavvur vositasi bilan voqelikni bilish usuli deb qarash mumkin.

Tasavvur predmetni bilib olishning eng muhim usulidir. Tasavvur vositasi bilan muayyan munosabatdagi muhim xossa munosabatlar mohiyati ochiladi. Tasavvur usuli voqelik hodisalarini chuqurroq, to'g'riroq aks ettiradi. Bu usul asosida tadqiq qilinayotgan ob'ekt fikran tahlil qilinadi, mavhum ta'riflarga bo'linadi. Bu ta'riflarning tuzilishi aniq bilimga erishish vositasidir. Fikrning bu harakati mavhumlikdan aniqlikka tomon yuqorilab borish usuli hisoblanadi.

Aksiomatik usul tadqiqotning aksiomalarga asoslanib nazariy xulosalar chiqarish usulidir. Asos qilib olingan aksiomalar esa muayyan nazariy tizimda isbotlanmay, haqiqiy deb qabul qilinadi. Nazariy bilimlar to'la ravishda aksiomalardan deduktiv yo'l bilan chiqariladi. Aksiomatik usulga muvofiq natijalar sifatida ulardan xulosa chiqariladi.

Aksiomatik usulga yaqinroq bo'lgan, lekin undan farq qiluvchi gipotetik deduktiv usul bo'lib, bu usulning asosi aksioma emas, balki tajriba ma'lumotlari majmuidir.

Tarixiylik va mantiqiylik ob'ektiv dunyo taraqqiyot

jarayonlarining muhim xususiyatlarini bilish usulidir. Tarixiylik usuli narsa va hodisaning ro'y berish vaqti, davri, aniq vujudga kelishi, rivojlanishini bilish usulidir. Har bir hodisani tarixiy nuqtai nazardan, aniq tajriba asosiga bog'lab o'rganmoq zarur.

Tarixiylik usulining o'ziga xos xususiyati tarixiy harakatni uning butun boyligi bilan payqab olishga intilishdir. Har bir narsaning tarixini ochib berish uning taraqqiyotidagi asosiy tarixiy bosqichlar, ularning aloqalarini ajratib ko'rsatishni talab qiladi. Buning uchun esa uning mohiyati haqida nazariy bilim bo'lishi kerak. Mantiqiy usul predmetning mazmunini nazariy shaklda tadqiq qilish usuli hisoblanadi. Bu usul tadqiqot ob'ektining eng muhim aloqalarini bilib olishga imkon beradi.

Mantiqiy bilish usuli ob'ektiv reallikni, uning aloqalarining butun rang-barangligini aks ettirish vazifasini bajaradi. Tafakkur uslubi orqali vujudga kelgan nazariy bilimlar nisbatan tugallangan bilimlar tizimi bo'lib, bu tizim o'z taraqqiyoti jarayonida o'zgarib boradi. Mantiqiy tafakkur uslubida ko'r-ko'rona harakat bo'lmaydi, balki u bilimlarni umumlashtiradi, ayniqsa tarixiylikni tasodifiy chetlashishlardan saqlaydi.

Tadqiqotning tarixiylik va mantiqiylik usullari o'zaro dialektik bog'lanishda. Tarixiylik va mantiqiylik dialektik birlikda aniq tarixiy bilimlar asosida har bir voqelik tarixining asosiy yo'nalishlari va rivojlanish qonuniyatlarini aniqlash mumkinligini ta'kidlaydi.

Bilishning nazariy darajasida yuqorida ko'rsatib o'tilgan usullar yordamida ilgari to'plangan ma'lumotlarni fikran qayta ishlab chiqqan holda olamning ilmiy manzarasi yaratiladi.

Olamning ilmiy manzarasi — bu fikrning asosiy (poydevor) nazariya tushunchalari, tamoyil va gipotezalardan tarkib topgan falsafiy bilimlarga asoslangan olam haqidagi umumiy qarashlar yig'indisi majmuidir. Bunga misol sifatida o'tmishda Galiley va Nyuton tomonidan yaratilgan olam haqidagi mexanik manzara, XVIII asrda shakllangan olamning fizikaviy manzarasi, hozirgi zamonda keng tarqalgan A.Eynshteynning nisbiylik nazariyasiga asoslangan olamning ilmiy manzaralarini eslatib o'tish joiz.

Olam haqidagi ilmiy manzaraning har birining asosida ilmiy bilishning nazariy darajasida yaratilgan muayyan ilmiy tamoyillar yotadi. Masalan, mexanika fanining asosini inertsiya tamoyili, nisbiylik nazariyasining asosiniy — nur tezligining barqarorligi va h.k. tashkil etadi.

Ilmiy tamoyil poydevor, boshlang'ich nuqta, boshlanish manosini anglatadi. Masalan, falsafa fanida olamdagi narsa va hodisalarning o'zaro aloqadorligi va taraqqiyoti, ularning inson ongida aks ettirilishi bilish nazariyasining asosiy tamoyillari hisoblanadi. Shu kabi barcha fanlarida ham bir qator asosiy ilmiy tamoyillar mavjud.

Olam haqidagi ilmiy manzaraning ajralmas qismi hisoblangan gipoteza ham nazariy bilimlar turkumida muhim o'rin egallaydi.

Gipoteza - olam haqidagi ilmiy manzarani konkretlashtirish yoki uni yangi g'oyalar, bilimlar bilan boyitishga qaratilgan bo'ladi. Gipoteza bilish jarayonida isbotlansa olam haqidagi ilmiy manzaraning tomoyiliga aylanish yoki yangi ilmiy tamoyilning kelib chiqishga asos bo'lishi mumkin.

Olam haqidagi ilmiy manzarani yaratishda ilmiy nazariya katta o'rin egallaydi. Ideallashtirish aksiomatik, gipotetik, deduktiv usullari asosida yaratilgan ilmiy nazariya narsa va hodisalarning eng chuqur aloqalarini aks ettiradigan, ilmiy asoslangan, sistemalashtirilgan bilimlar tizimini tashkil etadi. Ilmiy nazariyaning poydevorini bilishning empirik va nazariy darajalarida to'plangan ma'lumotlar tashkil etadi, ayniqsa nazariy darajada qo'lga kiritilgan ma'lumotlar asosiy rol o'ynaydi.

Nazariy bilimlar asosida voqelikdagi narsa va hodisalarning taraqqiy etish qonuniyatlarini izohlash yoki ularni bashorat qilish imkoniyati yaratiladi. Hodisalarni izohlash ilmiy nazariyadagi qonunlardan ma'lum xulosalar chiqarish demakdir. Bashorat qilish ilmiy qonunlar talablarini e'tiborga olgan holda hodisalarning kelgusi taraqqiyotini oldindan ko'ra bilishdir. Bundan yaqqol kurinib turibdiki, hodisalarni izohlash, ularning taraqqiyot yo'nalishlarini oldindan ko'ra bilishda nazariy bilimlar, qonunlar asosiy rol o'ynaydi.

Shunday qilib, ilmiy bilish bir-biri bilan uzviy bog'langan, bir-birini to'ldiradigan empirik va nazariy darajalardan tarkib topgan bo'lib, olamdagi narsa va hodisalar o'rtasidagi aloqadorlik va taraqqiyot qonunlarini bilish, ularga ongli ravishda yondashi imkoniyatini beradi. Bilish jarayonida qo'lga kiritilib falsafiy g'oyalar bilan boyitilgan ilmiy axborotlar kishilarning dunyoqarashini shakllantirish, ularning bunyodkorlik faoliyatini oshirishda qudratli ma'naviy kuch hisoblanadi.

Takrorlash uchun savollar:

1. Usul nima? Uning shakllari haqida so'zlab bering.

2. Shaklan noaniq tafakkurlash usulining mohiyatini ochib bering.
3. Dialektika usulining mazmun-mohiyati haqida Forobiyning fikrlarini so'zlab bering.
4. Dialektika usulining muqobillari sofistika, metafizika, eklektika haqidagi fikr-mulohazalarinizi bayon eting.
5. Bilish nima? Bilimning asosiy bosqichlari nimalardan iborat?
6. Hissiy va aqliy bilishning xususiyatlari, shakllari haqida so'zlab bering.
7. Haqiqat nima? Nisbiy hamda mutlaq haqiqatlarning o'zaro munosabatlari qanday?
8. Haqiqatning mezonlari haqida nimalar deya olasiz?
9. Amaliyotning bilish jarayonidagi ahamiyati nimalardan iborat?
10. Ilmiy bilishning o'ziga xos xususiyatlari nimalardan iborat?
11. Ilmiy bilishning empirik darajasini tavsiflab bering.
12. Bilishning empirik darajasida qaysi usullardan foydalaniladi?
13. Ilmiy bilish nazariy darajasining xususiyatlari haqida so'zlang.
14. Nazariy bilishning shakllariga nimalar kiradi?
15. Olam haqida ilmiy manzara yaratishda falsafiy g'oyalarning ahamiyati nimalardan iborat?

Test topshiriqlari:

1. Uslub (metod) nima?

- a) bilishda qo'llaniladigan usullar
- b) olamni ratsional bilish vositasi
- v) olam va odamni anglash yo'llari
- g) bilish tamoyillari, yondashuvlari, qoidalari va talablari tizimi (sistemasi)dir

2. Metafizikaning mohiyati nimada ?

- a) Bu bilishning umumiy metodologiyasidir.
- b) Dunyoning barqarorligini ta'kidlovchi ta'limot.
- v) Faqat miqdoriy o'zgartishlarni tan oluvchi ta'limot.
- g) Muhim va nomuhim aloqa va munosabat o'rtasidagi farqni rad etuvchi ta'limot.

3. Dialektika nima ?

- a) Umumiy aloqa va rivojlanish haqidagi ta'limot.
- b) Metafizik metodning antipodi.
- v) Dunyo, jamiyat, inson va uning ongining rivojlanish qonunlari

nazariyasi.

g) Voqelikni bilishning umumiy metodi.

4. Sinergetika qaysi falsafiy printsip shakllanishiga yangi hissa qo'shdi?

a) Taraqqiyot printsipi.

b) Sababiyat printsipi.

v) Yaxlitlik printsipi.

g) O'z o'zini tashkil qilish printsipi.

5. Qaysi metod bilishning faqat nazariy darajasiga tegishli ?

a) Kuzatish.

b) Taqqoslash.

v) Formallashtirish.

g) Eksperiment.

6. Eklektikaning mohiyati nimada?

a) narsa va hodisalarning muhim va nomuhim aloqalarini, turli-tuman tomonlarini qo'shib qaraydigan usul.

b) narsa va hodisalarning turli tomonlari va xossalari mexanik ravishda birlashtiruvchi usul.

v) tabiatdagi narsalarni bir-biridan alohida-alohida harakatsiz, qotib qolgan holda o'rganadi.

g) olamdagi barcha tafakkur va hodisalarning o'zaro bog'liqligi va aloqadorligi, o'zgarish va rivojlanishining sabablari va mohiyatini ochib beradigan ilmiy metodologik usuldir.

7. Falsafada bilish nazariyasi, bilishning umumiy qonuniyatlari, usullari to'g'risida bahs yurituvchi soha qanday nomlanadi?

a) Psixologiya.

b) Metodologiya

v) Ontologiya.

g) Gnoseologiya

8. "Men fikrlayapman, demak men mavjudman" degan falsafiy fikr kimga tegishli?

a) J.Lokk

b) R.Dekart

v) I.Kant

g) T.Gobbs

9. Borliqni bilishda aqlning imkoniyatlari cheklangan ekanligini e'tirof etuvchi nemis faylasufi kim?

a) Gegel

- b) Kant
- v) Feyerbax
- g) Nitsshe

10. Hissiy bilish shakllari keltirilgan qatorni belgilang.

- a) sezgi va idrok
- b) tasavvur va hukm
- v) sezgi, idrok, tasavvur, hukm
- g) sezgi, idrok, tasavvur

11. Bilishning empirik darajasi nima?

- a) tajribaga asoslangan bilish
- b) mantiqiy bilish
- v) xakikatni topish usuli
- g) hissiy bilish usuli

12. Predmetning eng muhim belgilarini ifoda etuvchi tafakkur shakli qanday nomlanadi?

- a) Buyruq
- b) Tushuncha
- v) Hukm
- g) Xulosa

13. Bilish ob'ekti deganda nimani tushunasiz?

- a) bilish ob'ekti faqat ob'ektiv reallikdir
- b) bilish ob'ekti butun borliqdir
- v) bilish ob'ekti tafakkurdagi timsol (obraz)dir
- g) bilish ob'ekti bilishga qaratilgan narsalar xolos

14. Haqiqatga berilgan qaysi ta'rif to'g'ri?

a) xaqiqat insonga bog'liq bo'lmagan olam haqidagi bilimlar majmuidir.

b) xaqiqat ob'ektiv voqealikka mos keluvchi, amaliyotda sinalgan bilimdir.

v) xaqiqat bilimlarning ziddiyatsizligidir.

g) u bilimlarning samaradorligi, foydaliligidir

15. Haqiqat mezonini nima tashkil etadi?

a) haqiqatning asosiy mezonini eksperimental tajriba tashkil etadi.

b) haqiqatning asosiy mezonini tabiatni mushohada qilishdir.

v) haqiqat mezonini uning foydaliligi tashkil etadi.

g) haqiqat mezonini dunyoni idrok etish tashkil etadi.

16. Ilmiy bilish nima?

a) Bilishning aniq shakli va usullaridan foydalanish

b) Biror ilmiy muammoni hal qilishdan, yechimini topishdan maqsadida olim va tadqiqotchi tomonidan olib boriladigan izlanishlar uzoq davom etadigan izlanishlar jarayonidir.

v) fikrning bilmaslikdan bilishga qarab, to'la va mukammal bo'lmagan bilimdan to'la va mukammal bilishga qarab harakat qilishidan iborat cheksiz jarayondir.

g) Barcha javoblar to'g'ri.

17. Ilmiy muammo nima?

a) "Muammo" (arabcha) - masala, vazifa ma'nolarini ifodalaydi.

b) Muammo ilmiy bilim tizimida bilib olinmagan va hal qilinmagan, lekin bilish va hal qilinishi mumkin bo'lgan bilish shaklidir.

v) Yangi dalillar, ma'lumotlar to'plash, ularni yangicha izohlash uchun eski bilim doirasidan chiqish

g) Muammoni oldindan hosil qilingan bilimlar doirasida turib hal qilish

18. Muammoni keltirib chiqaruvchi omil nimadan iborat?

a) Ziddiyatlar keltirib chiqaradi.

b) Eski bilim tizimi bilan yangi bilim tizimi orasidagi ziddiyat muammoni keltirib chiqaradi.

v) Muammoni va uning yechimini topish imkoniyatlarini aniq bilish keltirib chiqaradi.

g) Umumilmiy va global tasnif keltirib chiqarmoqda.

19. Ilmiy metod (usul) nima?

a) Induktiv va empirik usullar

b) Ilmiy bilish usuli inson amaliy faoliyati negizidir

v) Ilmiy bilishning tarkibiy qismi bo'lib, uning ob'ekti, tahlil mavzui, tadqiqot vazifalari, ularni hal etish uchun zarur bo'lgan vositalardir.

g) Ilmiy bilish jarayonida qo'llaniladigan mavhum bilish yo'llari hamda vositalaridir.

20. Ilmiy bilishning empirik darajasidagi uslublar keltirilgan qatorni aniqlang.

a) tajriba, praktika, kuzatish

b) kuzatish, o'lchash, taqqoslash, eksperiment

v) o'lchash, amaliyot, taqqoslash

g) kuzatish, eksperiment, solishtirish

d) solishtirish, amaliyot, analiz

21. Ilmiy bilishning nazariy darajasidagi uslublarni aniqlang.

- a) induksiya, deduktsiya, ideallashtirish, kuzatish
- b) modellashtirish, eksperiment, analogiya
- v) abstraktsiya, induksiya va deduktsiya, analogiya, ideallashtirish, sistemali yondashish, tarixiylik va mantiqiylik
- g) klassifikatsiya, kuzatish, tajriba, solishtirish

22. Gipoteza nima? –

- a) Olam haqidagi ilmiy manzarani konkretlashtirish yoki uni yangi g'oyalar, bilimlar bilan boyitishga qaratilgan ta'limot
- b) Olam haqidagi ilmiy manzara
- v) Yangi ilmiy tamoyilning kelib chiqishi
- g) Inson, uning taqdiri

“Aqli, axloqli va adolatli bo'lmay turib, ko'ngildagidek yashash mumkin emas. Va aksincha, ko'ngildagidek yashamay turib, aqli, axloqli va adolatli hayot kechirib bo'lmaydi”. Epikur

TO'RTINCHI BO'LIM: IJTIMOIIY FALSAFA

VII-BOB: Tarixiy jarayonda jamiyatning madaniy va ma'rifiy qadriyatlari. Jamiyat va tarix falsafasi

7.1. Jamiyat va tarix o'zgaruvchanligining falsafiy jihatlari

Olamni bilish nafaqat tabiat balki jamiyat hodisalarini falsafiy tahlil etishni taqozo etadi. Shuning uchun ham jamiyat nima, u qanday qilib paydo bo'lgan, jamiyat taraqqiyotining manbai nimada kabi savollar kishilarni doimo qiziqtirib kelgan. Jamiyatning kelib chiqishi, uning taraqqiy etish qonuniyatlari haqida Sharq mutafakkirlari Forobiy, Beruniy, Ibn Sino va boshqalar bir qancha ajoyib fikrlarni ilgari surganlar.

Forobiy o'zining "Fozil odamlar shahri" asarida, jamiyat insonlarning xohishi bilan o'zlariga kerak bo'lgan iste'mol mahsulotlarini birgalashib ishlab chiqarish niyatida tashkil etilgan jamoa birlashmasi, deb yozadi.

"Har bir inson o'z tabiati bilan shunday tuzilganki, u yashash va oliy darajadagi yetuklikka erishmoq uchun qo'p narsalarga muhtoj bo'ladi, u bir o'zi bunday narsalarni qo'lga kirita olmaydi, ularga ega bo'lish uchun insonlar jamoasiga ehtiyoj tug'iladi. Shu sababli yashash uchun zarur bo'lgan, insonlarni bir-birlariga bog'lovchi va o'zaro yordamlashuvchi ko'p kishilarning birlashuvi orqaligina odam o'z tabiati bo'yicha intilgan yetuklikka erishuvi mumkin. Bunday jamoa a'zolarining faoliyati bir butun holda ularning har biriga yashash va yetuklikka erishuv uchun zarur bo'lgan narsalarni yetkazib beradi. Shuning uchun inson shaxslari ko'paydilar va yerning aholi yashaydigan qismiga o'rnashdilar, natijada inson jamoasi vujudga keldi"¹.

Beruniyning fikricha, jamiyat insonlar tomonidan "shartnoma" asosida tuzilgan. Uningcha, "inson o'z ehtiyojlarini tushunib, o'ziga xos o'xshash kishilar bilan birga yashashning zarurligini anglay boshlaydi. Shuning uchun o'zaro kelishuvchanlik qabiladagi "shartnoma" tuzishga kirishadi. Odamlarning birgaligidagi turmushi insonni haqiqiy qudratiga, uning ehtiyojlarini qondirishga olib kelmaydi, buning uchun yana mehnat qilishi ham zarurdir"¹.

Ibn Sino jamiyatda insonlar o'zaro yordam asosida yashashlari kerak, jamiyat kishilarning o'zaro kelishuvi asosida qabul qilinadigan adolatli qonunlar asosida yashashlari zarur deb ta'kidlaydi.

Olmon faylasufi Gegelning qo'rsatishicha, jamiyatning tarixiy taraqqiyoti, uning ijtimoiy, iqtisodiy va siyosiy o'zgarishlarning asosiy sababi "mutlaq g'oya"ga bog'liqdir. U o'zining "Falsafa tarixi" asarida

¹ Abu Nasr Farobiy. Fozil odamlar shahri.-T.: "Xalq merosi", 1993. -183-184-betlar.

¹ Buyuk siymolar, allomalar.-T., 1995.-51-bet.

“mutlaq g’oya” kishilik jamiyati tarixini harakatga keltiruvchi kuch, deb ko’rsatadi.

Tabiat va jamiyatning taraqqiyoti ham, ijtimoiy munosabatlar taraqqiyoti ham “mutlaq g’oya”, abadiy ruh taraqqiyotidan kelib chiqadi, degan qarash Gegel falsafasining asosiy g’oyasini tashkil etadi.

Jamiyat taraqqiyoti sabablarini g’oyalarga bog’lab tushuntirish, dunyoni aql idora qiladi deb hisoblash faqat Gegel ta’limoti uchungina emas, balki Feyerbaxga ham xosdir.

“Xristianlikning mohiyati” degan asarida Feyerbax jamiyat tarixida ro’y bergan barcha o’zgarishlar diniy ta’limotlar, qarashlar o’zgarishidan kelib chiqadi degan fikrni ilgari suradi. Dinni takomillashtirish yoki yangi bir din o’ylab topish, Feyerbaxning fikricha, jamiyatni o’zgartirish yo’li hisoblanadi.

Jamiyat tushunchasi odatda keng va tor ma’noda ishlatiladi. Keng ma’noda bu tushuncha tabiatdan ajralib chiqqan moddiy dunyoning tarkibiy qismi, o’z-o’zidan rivojlanib turadigan kishilar hayotiy faoliyatlarining majmuini ifodalaydi, tor ma’noda esa u kishilik tarixining muayyan bosqichi yoki ijtimoiy tuzumning aniq turini anglatadi.

Kishilik jamiyati tabiat tadrijiy taraqqiyotining muayyan bir bosqichida vujudga kelgan ijtimoiy munosabatlar yig’indisidir. Kishilik jamiyati taraqqiyoti olamda ro’y berayotgan umumiy qonuniyat jarayonining muhim bir tarkibiy qismini tashkil etadi va u tabiatda ro’y berayotgan dialektik rivojlanish bilan bevosita bog’langandir.

Tabiat taraqqiyotining oliy mahsuli bo’lgan jamiyatni kishilarning faoliyati yaratadi, shu bilan birga odamning o’zi ham jamiyat taraqqiyotining mahsulidir.

Kishilik jamiyati odamlarning ishlab chiqarish faoliyati asosida vujudga kelgan. Ishlab chiqarish jarayonida kishilar o’zaro muayyan ijtimoiy aloqa va munosabatlarda bo’ladilar. Ishlab chiqarish munosabatlarining ja’mi ijtimoiy munosabatlar deb ataladigan narsani, ya’ni jamiyatni vujudga keltiradi, vujudga keltirganda ham tarixiy taraqqiyotning muayyan bosqichida turgai jamiyatni vujudga keltiradi.

Ilmiy falsafa jamiyatga mavhum, g’ayri-tarixiy qarashga, ya’ni uni vaqt bilan va uning o’zi turgan muayyan taraqqiyot bosqichi bilan bog’lanmagan holda izohlashga asoslangan metafizik tushunishlardan, umuman jamiyat yo’q va bo’lmaydi, balki tarixiy taraqqiyotning muayyan bosqichida turgan, o’ziga xos xususiyatga ega bo’lgan jamiyat

mavjuddir, deb hisoblaydi.

Har bir ijtimoiy-iqtisodiy tuzum o'zining paydo bo'lish va rivojlanish qonunlariga egadir. Shu bilan birga ularning har birida jahon tarixining yagona bir jarayoniga bog'lovchi umumiy qonunlar ham amal qiladi. Insoniyat jamiyati tarixida turli ijtimoiy-iqtisodiy tuzumlar bir-birining o'rnini egallaydi.

Taraqqiyot hech qachon to'xtab qolmaydi. Insoniyatga xos bo'lgan o'sish, o'zgarish va rivojlanish bir tuzumdan boshqasiga o'tish jarayonidagina emas, ayni paytda har bir tuzum doirasida quyi bosqichdan yuqori bosqichga tomon rivojlanish jarayoniga ham xosdir.

Kishilik jamiyatining o'sishi, o'zgarishi va rivojlanishi o'tmishdan kelajakka tomon borayotgan jarayonni ifoda etadi. Ishlab chiqarish qurollarining oddiy, qo'pol toshbolta va nayzalardan hozirgi zamonning murakkab texnikasi tomon borayotganligi buning isbotidir. Jamiyat hayotining qaysi bir tomonini olib qaramaylik, hamma joyda harakat, o'sish, o'zgarish mavjudligini ko'rmay ilojimiz yo'q. Kishilik jamiyatidagi taraqqiyot olamda ro'y berayotgan umumiy dialektik jarayonning muhim bir tarkibiy qismini tashkil etadi.

Tarix o'zgaruvchandir. Bu o'zgaruvchanlik insoniyat jamiyati hech qachon bir nuqtada turib qolmasligi, ijtimoiy taraqqiyot vaqt singari orqaga qaytmaydigan jarayondan iboratligini ko'rsatadi. Jamiyat taraqqiyoti hamisha bitta yo'ldan, o'tmishdan hozirga, hozirdan kelajakka tomon boradi.

Falsafaning tarixiy jarayon mazmuni, uning qonuniyatlari va asosiy yo'nalishlarini tushuntirish, uni bilish metodlarini asoslash bilan shug'ullanuvchi bo'limi tarix falsafasi hisoblanadi. Tarix falsafasi ontologiyasi, tarix falsafasi gnoseologiyasi, tarix falsafasi tarixi, tarix falsafasi antropologiyasi kabi tarkibiy qismlar farqlanadi. Tarix falsafasining dunyoqarashga doir, nazariy, metodologik va prognostik funksiyalari mavjud. Turli davrlarda tarixiy jarayon mohiyati faylasuflar tomonidan o'ziga xos tarzda talqin etib kelingan. Xususan, XVI asr ingliz tarixchisi Kollingvud jamiyatlar tarix fani doirasida 4 bosqichdan iborat imperiyani tashkil etadi, bular; a) Sharq jamiyati; b) Yunon jamiyati; v) Rim imperiyasi; g) German imperiyasi deb hisoblagan.

Frantsuz utopisti Sen-Simon (1760-1825yy.) jamiyatlar tarixini davrlashtirishda undagi mavjud iqtisodiy tizimni asos qilib oldi va bularni; a) antik davr (quldorlik bilan bog'liq); b) o'rta asr jamiyati –

feodalizm bilan bog'liq va v) yirik sanoatga asoslangan jamiyat deb atadi. Sanoatlashgan jamiyatni taraqqiyotning pozitiv davri, deb ko'rsatdi.

Frantsuz olimi Ogyust Kont (1798-1857yy.) jamiyatning rivojlanish sabablarini ma'naviy taraqqiyotdan qidiradi va insoniyat jamiyati taraqqiyoti 3 bosqichda amalga oshadi, bular jamiyat taraqqiyotining hamma uchun umumiy bo'lgan: a) teologik; b) metafizik; v) pozitiv bosqichlaridir, degan fikrni ilgari surdi.

Tarixiy taraqqiyot jahonning barcha mamlakatlarida bir xil tezlikda bormaydi. Bu narsa tarixiy taraqqiyotning harakatlantiruvchi kuchidan kelib chiqadi. Xalqlar, mamlakatlarning, millatlarning ijtimoiy rivojlanishda tutgan o'rni, yuksalish sur'ati ham bir xilda bo'lmasdan, balki turlicha bo'lgan. O'zgaruvchan tarixiy taraqqiyot jarayonida ayrim xalqlar olg'a ketib, boshqalari esa o'zining yuksalish imkoniyati jihatidan sivilizatsiya taraqqiyotining turg'un shakllari bilan chegaralanib qolganlar. Biroq tarixiy sharoitning o'zgarishi bilan sivilizatsiyaning ulkan yutuqlari chegarasidan chetda qolib ketgan xalqlar va millatlar ham tarixiy taraqqiyotning oqimiga kelib qo'shiladilar, ilgari qoloqlik, turg'unlik holatidan qutilib, ijtimoiy va siyosiy taraqqiyotda yetakchilik qilayotgan xalqlarga yetib oladilar, hatto ulardan o'zib ham ketishlari mumkin.

Tarixiy taraqqiyot nurafshon yo'l bilan boradigan harakat sifatida keng ma'nodagi tushuncha bo'lib, bu tizimning bir butun qismini va uning ayrim bo'g'inlarini tavsiflaydi. Ijtimoiy hayotda ilmiy-texnik taraqqiyot bilan birga ijtimoiy taraqqiyot, ma'naviy taraqqiyot, axloqiy taraqqiyot va boshqalar ham mavjud bo'ladi. Ularning hammasi bir-biri bilan uzviy bog'liq bo'lib, jamiyat hayoti u yoki bu tomonlarning o'ziga xos xususiyatlarini ochib berishga yordam beradi.

Ijtimoiy taraqqiyot, bu jamiyat taraqqiyoti. Bu – uning o'tmishdan hozir orqali kelajak sari o'zgarib borishidan iborat bo'lgan jarayondir. Insoniyat bir necha ming yillik tarixga ega. Uning rivojlanish jarayonini tarix fani o'rganadi. Tarix yunoncha "historian" so'zidan olingan bo'lib, o'tmish voqealar haqida hikoyalar, bo'lib o'tgan hodisalar, degan ma'noni anglatadi.

Insoniyat o'tmishining o'ziga xosligi, ko'p xilligini o'rganish asosida ijtimoiy bilimlar hosil bo'ladi. Tarixiy jarayonlarning falsafiy tahlili bilan tarix falsafasi yoki istoriosofiya shug'ullanadi.

Qadimdan olimlar tarixni falsafiy jihatdan anglashga intilganlar.

Tarixni anglash – insoniyat tarixining mohiyatini, yo’nalishini tushunish, demakdir. Bunday anglashning asosida «Insoniyat jamiyati tarixiy taraqqiyot jarayonida o’zgarib boradimi? Agar o’zgarib borsa, bu o’zgarishlar qanday tarzda kechadi?» degan savollarga javob berishni talab qiladi.

Jamiyatlar taraqqiyoti «ijtimoiy progress» tushunchasi orqali ifodalanadi. Progress lotincha ilgarilanma harakat, muvaffaqiyat degan ma’nolarni ifodalaydi. Ijtimoiy progress jamiyat taraqqiyotini ifodalaydigan tushuncha hisoblanadi. Progressning zidi, uning teskarisi – regress. Agar ijtimoiy progress insoniyat jamiyati taraqqiyotining quyidan yuqoriga, nomukammalikdan mukamallik sari borishini ifodalasa, regress – uning teskarisi: jamiyatning yuqori bosqichidan orqaga, ijtimoiy hayotning quyi darajasiga tushib qolishini ifodalaydi. Jamiyatga olg’a qarab taraqqiy etish – progress xos bo’lgani singari, orqaga qaytish, izdan chiqish, regress ham xosdir.

Insoniyat taraqqiyotining asosini nima belgilaydi? Ijtimoiy progressning mezonlari bormi? Bu masala ijtimoiy falsafiy fikrlar tarixida turlicha hal qilingan. Masalan, G’arbiy Yevropa ma’rifatparvarlari inson ongi, aqlu-zakovatini ijtimoiy progressni belgilaydigan mezon, deb hisoblaganlar. Keyinchalik, XIX asrning oxiri XX asrning boshlarida ishlab chiqaruvchi kuchlar va ishlab chiqarish munosabatlari ijtimoiy progress mezonidir, degan qarash ilgari surildi. Hozirgi davr nuqtai-nazaridan qaraganda, ijtimoiy progressning mezoni jamiyatning insonparvarlik darajasidir.

Ijtimoiy taraqqiyot nima? U qanday tarzda kechadi? Tarixiy jarayonlarning mohiyatini nima tashkil etadi? Insoniyat taraqqiyoti tarixi qaysi yo’nalishda amalga oshadi? degan savollarga qadimdan olimlar javob izlaganlar. Tarixiy jarayonlar, uning maqsadi, yo’nalishlari haqida qadimdan bir qator nazariyalar yaratilgan.

Bular.

1. Tarixiy jarayonlar, ijtimoiy taraqqiyotning chiziqli nazariyalari
2. Tarixiy aylanma nazariyasi.
3. Tarixiy taraqqiyot haqidagi hozirgi zamon nazariyalari.

Tarixiy taraqqiyotning chiziqli taraqqiyot ekanligi haqidagi qarashlar deganda olamning yaratilishidan boshlangan taraqqiyot yo’li bir yo’nalishda, tekis davom etishi nazarda tutiladi.

Ko’pgina antik davr olimlari tarixiy taraqqiyotni chiziqli taraqqiyot sifatida izohlaganlar. Antik davr olimlari Pifagor (er.av. 480-410 yy.) va

Demokrit (er.av. 460-370 yy) insoniyat tarixi doimo ilgarilama taraqqiy etgan, bu yovvoyilikdan oltin asrga qarab boradigan taraqqiyot, deb hisoblaganlar.

Ayrim faylasuflar, masalan Gesiod, Seneka, (taxm.mil.av. 5-4 y., mil.av. 4 y. - mil. 65 y.) jamiyat taraqqiyotini regress – orqaga qaytish tarzida tushunganlar. Ularning fikricha, ijtimoiy taraqqiyot «oltin asr»dan «temir asri»ga qarab boradi, ya'ni orqaga qaytadi. Bunda jamiyat yemiriladi, axloq yo'qoladi.

Ijtimoiy taraqqiyotning doiraviyligi yoki tarixiy aylanma nazariyasi qadimiy Yunon faylasuflari Platon, Aristotel tomonidan ilgari surilgan. Ular insoniyat taraqqiy etib boradi, lekin bu taraqqiyot doiraviy tarzda sodir bo'ladi va jamiyat taraqqiyot natijasida doimo o'zining boshlang'ich holatiga qaytadi, deb hisoblaganlar.

O'rta asr faylasuflari ijtimoiy taraqqiyotni inkor etmaganlar, lekin bu taraqqiyotni Xudoga bog'lab tushuntirganlar.

Insoniyat tarixidan umumiylik va xilma-xillik italiyalik faylasuf Djambattista Viko (1668-1744 yy.) tomonidan asoslab berilgan. U o'zining «Millatlarning umumiy tabiati to'g'risidagi yangi fanning asoslanishi» kitobida yer yuzidagi barcha millatlar taraqqiyotining uch davri doirasida tsiklik rivojlanib borishi to'g'risidagi tarixiy aylanma nazariyasini ishlab chiqqan. Bular:

1. «Xudolar asri» - homiylarga bo'ysunish davri;
2. «Qahramonlar asri» - aristokratik davlat davri;
3. «Insonlar asri» - vakolatli monarxiya yoki demokratik respublika davri. Har bir bosqich oxir oqibat inqirozga uchraydi va parchalanib ketadi, va har safar tarixda shu tarzidagi aylanma harakat takrorlanadi, deb hisoblagan.

Hozirgi zamon falsafasida tarixiy taraqqiyot muammosi bo'yicha asosan ikki xil nuqtai-nazar mavjud:

- a) Jamiyat taraqqiyotiga formatsion yondoshuv;
- b) Sivilizatsion yondoshuv.

Tarixiy jarayonlarga formatsion yondoshuvga ko'ra, insoniyat tarixi yaxlit tabiiy-tarixiy jarayon. Bu jarayon ijtimoiy-iqtisodiy formatsiyalarning ketma-ketlikda o'rin almashuvi jarayonidir. Ijtimoiy iqtisodiy formatsiyalar to'g'risidagi falsafiy ta'limot Karl Marks (1818-1883 yy.) tomonidan ilgari surilgan. Bu ta'limotga ko'ra ijtimoiy taraqqiyotning muayyan bosqichida turgan jamiyat ijtimoiy-iqtisodiy formatsiyadir. Jamiyatlar taraqqiyoti ijtimoiy-iqtisodiy

formatsiyalarning o'zaro almashinuvi tarzida kechadi. Marks jahon tarixini bir – formatsiyadan ikkinchi formatsiyaga o'tishdan iborat chiziqli rivojlanish sifatida tahlil etdi. Marksning ijtimoiy taraqqiyot to'g'risidagi qarashlari tarixni materialistik tushunish nazariyasi, deb yuritiladi.

Formatsiyali taraqqiyot quyidagi formatsiyalardan iborat:

- 1) Ibtidoiy jamoa tizimi
- 2) Quldorlik
- 3) Feodalizm
- 4) Kapitalizm
- 5) Sotsializm

Ijtimoiy taraqqiyotga formatsion munosabat tarixning mohiyatini tushunishga ma'lum darajada imkon beradi, lekin Marks tomonidan ilgari surilgan tarixni materialistik tushunish nazariyasining bir yoqlamaligi tobora ayon bo'lib qolmoqda, zotan tarixiy taraqqiyotning hamma bosqichlarida ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlar jamiyat hayoti asosini belgilashi shart emas. Turli xalqlar, mamlakatlarning tarixini uzluksiz taraqqiy etib boruvchi ijtimoiy-iqtisodiy formatsiya sifatida tushunish yetarli emas. Hozirgi davrda jamiyatlar taraqqiyotini 5 formatsiyadan iborat, taraqqiyotning o'zi uzluksiz chiziqli rivojlanish tarzida kechadi, degan qarash ijtimoiy taraqqiyotning butun murakkabliklarini tushunishga yetarli imkon bermaydi.

XIX-XX asrlarda ijtimoiy taraqqiyotga sivilizatsiyali yondoshuv qaror topa boshladi. Bu nuqtai-nazarga ko'ra, insoniyat tarixi ko'pdan-ko'p turli sivilizatsiyalar tarzida namoyon bo'ladi.

Sivilizatsiyali yondoshuv faylasuflar Nikolay Danilevskiy, Osvald Shpengler, Arnold Toynbi kabi olimlar tomonidan ishlab chiqilgan. Jamiyat taraqqiyotiga sivilizatsiyali yondoshuv muayyan jamiyatning ijtimoiy-ruhiy qiyofasi, xalqning mentaliteti haqida fikr yuritish, jamiyat taraqqiyotida madaniyatning o'rnini to'g'ri tushunish imkonini beradi. Tarixiy taraqqiyot bu insoniyat sivilizatsiyasining shakllanishi va taraqqiyotidir.

Ijtimoiy taraqqiyotga sivilizatsiyali munosabat madaniy taraqqiyotni inson va jamiyat rivojlanishining asosiy omili sifatida olib qarash imkonini beradi.

Sivilizatsiyali yondoshuv insoniyat tarixini o'ziga xos takrorlanmas ijtimoiy voqelik, deb qarashga asoslangan. Bunda har bir sivilizatsiya o'zining shakllanishi va taraqqiyoti jarayonida muayyan

asosiy bosqichlarni bosib o'tadi. Jamiyat tarixiga sivilizatsiyali yondoshuv formatsion yondoshuvdan bir qator xususiyatlari bilan farqlanadi:

1) U barcha jamiyatlarni emas, balki jamiyat taraqqiyotidagi alohida bosqich, alohida sivilizatsiyalarni o'rganishga qaratilgan.

2) Formatsion qarashda asosiy e'tibor jamiyat hayotining iqtisodiy omillariga qaratilgan bo'lsa, sivilizatsiyali yondoshuvda ma'naviy omillar asos sifatida olinadi.

Bu yondoshuvga ko'ra sivilizatsiyali taraqqiyot 2 bosqichda namoyon bo'ladi. Bu – a) Sivilizatsiyaga qadar bo'lgan taraqqiyot; b) Sivilizatsiyali taraqqiyot.

Sivilizatsiyaga qadar bo'lgan taraqqiyot - yovvoyilik, varvarlik davrlarini, sivilizatsiyali taraqqiyot - agrar, industrial, axborotlashgan kompyuter davrlarini qamrab olishiga urg'u beriladi.

Nikolay Danilevskiy (1822-1885 yy.) madaniy-tarixiy taraqqiyot (sivilizatsiya)ning tiplarini faoliyat turlari asosiga qurgan. Uning fikricha, sivilizatsiya inson faoliyatining eng muhim to'rt turi: a) diniy; b) madaniy; v) siyosiy; g) iqtisodiy-siyosiy tiplarda namoyon bo'ladi. Xuddi tirik organizmlarda bo'lgani singari jamiyatning madaniy-tarixiy tiplari o'zaro bir-biri va tashqi muhit bilan kurashadi va har bir tip to'rt bosqichni o'z boshidan kechiradi: tug'ilish, kuchga to'lish, keksayish va halokat (degradatsiya). Olim madaniy-tarixiy taraqqiyot qonunlari haqida fikr yuritadi.

Nemis olimi Osvald Shpengler (1890-1936 yy.) umuminsoniy madaniyat yo'q, alohida, boshqalardan farq qiladigan madaniyat bor, deb hisoblaydi. U insoniyat tarixida 8 madaniyat turi: Misr, Xind, Bobil, Xitoy, Yunon-Rim, Arab, G'arbiy Yevropa va Mayya madaniyatlarini ko'rsatgan. Har bir madaniy organizm muayyan bir davr mobaynida mavjud bo'ladi (taxminan ming yil), so'ng sivilizatsiyaga aylanadi va xalok bo'ladi. Madaniyatning har bir turi o'zining chuqur mazmuniga ega va insoniyat tarixida muhim o'rin tutadi. Madaniyatlar taqdiri, tili va qalbini anglay bilish tarixni anglashdir, deb hisoblaydi olim.

Ingliz olimi Arnold Toynbi (1889-1975 yy.) ijtimoiy taraqqiyotga sivilizatsiyali yondoshuv vakillaridan biridir. Tarix, deb fikr yuritadi olim, alohida o'ziga xos sivilizatsiyalar tarixidan iborat. Toynbi sivilizatsiyani dinamik xarakterga ega, deb biladi. Har bir sivilizatsiya shakllanish, taraqqiyot, tanazzul, yemirilish tarixiy bosqichlarini o'z boshidan kechiradi va o'z o'rnini yangi sivilizatsiyaga bo'shatib beradi.

Arnold Toynbi ijtimoiy taraqqiyotning sabablaridan biri deb ma'naviy yuksalishni ko'rsatadi. Olim sivilizatsiyalar orasida O'rta Osiyo sivilizatsiyasiga alohida o'rin ajratgan. U o'zining «Tarixni bilish» asarida sivilizatsiyaning 13 tipini ajratib ko'rsatgan. Ijtimoiy taraqqiyot, tarixning mohiyati muammosi XIX asr oxiri va XX asrda nemis faylasufi Karl Yaspers, amerikalik olimlar Olvin Toffler va Frensis Fukuyama qarashlarida o'z ifodasini topgan. Nemis faylasufi Karl Yaspers (1883-1969 yy.) 1949 yilda nashr etilgan «Tarixning ma'nosi va vazifasi» asarida jamiyatning ob'ektiv qonunlari mavjudligini inkor etadi. U ijtimoiy taraqqiyot haqida «Jahoniy vaqt o'qi» g'oyasini ilgari suradi va jahon taraqqiyotining bir-biridan farqlanadigan to'rt davrini ko'rsatib o'tadi. Dastlabki ikki davrda odamlar tilga ega bo'ldi, mehnat qurollarini yaratdi va olovni kashf etdi. Buning natijasida miloddan avvalgi 5-3 ming yilliklarda Hindiston, Xitoy, Misr, Mesopotamiya madaniyati shakllandi.

Uchinchi davr miloddan avvalgi VIII-II asrlar – Yunonistondan Xitoyga qadar ma'naviy yuksaklik qaror topdi. Bu davr cheksiz imkoniyatlarni vujudga keltirdi. To'rtinchi davrni XV-XX asrlarda Yevropada ilmiy-texnik sivilizatsiyaning qaror topish davri bo'ldi, deb ta'riflaydi olim.

Amerikalik olim Frensis Fukuyama ijtimoiy taraqqiyot haqida «tarixning intihosi» g'oyasini ilgari surdi. U «tarixning intihosida jamiyat va davlat inson uchun maqbul shaklga keladi, jamiyatda liberal g'oyalar g'alaba qozonadi. Jamiyatni tashkil etilishining eng maqbul yo'li – liberalizmdir», - deb hisoblaydi. Olim insoniyat tarixining mohiyatini jamiyat a'zolarining barcha manfaatlarini qondira oladigan, barcha asosiy ziddiyatlar yechimini ta'minlay oladigan jamiyat qurish tashkil etadi, degan xulosaga keladi.

7.2. Ijtimoiy hayot sferalari. Jamiyatning moddiy asosi.

Jamiyat qotib qolgan emas. Isoniyat singari har bir alohida jamiyat ham doimo taraqqiy etib, o'tmishdan kelajakka tomon yuksalib, ilgarilab boraveradi. Jamiyat taraqqiyoti asosini mehnat, ishlab chiqarish tashkil etadi. Moddiy boyliklarni tabiat insonga tayyor holda yetishtirib bermaydi. Tabiat baxsh etgan narsalar bilan o'z ehtiyojlarini qondiruvchi hayvonlardan farqli o'laroq, inson tirikchiligi uchun zarur bo'lgan moddiy buyumlarlarni o'zi ishlab chiqaradi. Hayvonlar tabiatga

moslashadi. Inson esa tabiatga faol ta'sir ko'rsatib, uni o'zgartiradi, o'zlashtiradi va o'z maqsadi yo'lida undan foydalanadi. Inson o'zining bitmas tuganmas mehnati bilan tabiatga ta'sir ko'rsatadi, ishlab chiqarishni amalga oshiradi.

Moddiy boyliklar yaratish quyidagi uch jihatni o'z ichiga oladi: 1) maqsadga muvofiq faoliyatni, ya'ni mehnatni; 2) mehnat predmetlarini, turli xildagi tabiiy materiallarni (ishlangan materiallarni ham); 3) mehnat predmetlariga ta'sir ko'rsatish uchun xizmat qiladigan mehnat vositalarini (ularning asosiy tarkibiy qismi ishlab chiqarish qurollaridir, ishlab chiqarish qurollari asboblari, mashinalar, avtomatlar va boshqalardan iborat).

Moddiy ishlab chiqarish usulining o'zi nimadan iborat? Ishlab chiqarish usuli moddiy boyliklarni ishlab chiqarish jarayonidagi ishlab chiqaruvchi kuchlar bilan ishlab chiqarish munosabatlarining birligidan iborat. Ishlab chiqarishning, bu ikki muhim tomonning o'zaro aloqadorligisiz mehnat qilish ham, moddiy ne'matlarni yaratish ham mumkin emas.

Moddiy boyliklar ishlab chiqarmoq uchun avvalo mehnat predmetlari va mehnat vositalariga ega bo'lmoq zarur. Inson mehnati qaratilgan buyumlar mehnat predmetlari deb ataladi. Mehnat predmetlari ishlab chiqarish jarayonida muhim o'rin tutadi. Mehnat vositalariga, avvalo, ishlab chiqarish qurollari, mehnat predmetlariga ta'sir ko'rsatishda inson tomonidan foydalaniladigan mashinalar, asbob-uskunalar, ishlab chiqarish vositalari va boshqalar kiradi. Mehnat vositalari, ya'ni mehnat jarayonining moddiy elementlari ham bo'lib, ishlab chiqarish vositalarini tashkil qiladi.

Barcha mehnat vositalari ichida ishlab chiqarish qurollari ishlab chiqarishni rivojlantirish uchun, demak, jamiyatni rivojlantirish uchun katta ahamiyatga ega. Odamlar mehnat qurollarisiz ishlab chiqara olmaydilar. Inson ana shu qurollar yordami bilangina tirikchilik vositalarini hosil qiladi.

Mehnat qurollari ishlab chiqarish jarayonida juda katta rol o'ynasa ham, odamsiz bu qurollar yaratilmaydi, ishlatilmaydi. Har qanday mehnat quroli, inson amaliy faoliyati samarasidir. Inson mehnat qurollarining yaratuvchisigina emas, shu bilan birga undan foydalanuvchi, ularni doimiy ravishda takomillashtiruvchi hamdir.

Ishlab chiqarish qurollarini yaratish va ularni ishlatish odamlarning faoliyatisiz bo'lmaydi. Demak, inson — ishlab chiqaruvchi kuchlarning

eng muhim bo'lagi, jamiyatning asosiy ishlab chiqaruvchi kuchidir. Eng asosiy ishlab chiqaruvchi kuch sifatida inson yangi mashina va mexanizmlarni ixtiro qiladi, ishlab chiqarishni oqilona tashkil etadi, ilmiy kashfiyotlar qiladi, fan va texnikani, adabiyot, san'at va madaniyatni rivojlantiradi, yangi texnologiyani yaratadi. Inson o'zining bilimi, tajribasi, malakasiga tayanib ishlab chiqarishni amalga oshiradi. Inson faqat ishlab chiqaruvchi kuchdan iborat emas. Shu bilan birga u ishlab chiqarish va boshqa ijtimoiy munosabatlarning sub'ekti hamdir.

Ishlab chiqaruvchi kuchlar va ularning asosiy qismlari xususida, hozirgi sharoitda fan va texnikaning o'sib borayotgan roli va ahamiyati haqida fikr yuritmasdan bo'lmaydi. Inson ishlab chiqarish qurollarini takomillashtira borib, o'zining ishlab chiqarish malakasini ham o'zgartiradi.

Ijtimoiy, iqtisodiy, madaniy, siyosiy taraqqiyotning hozirgi tarixiy bosqichida, fan va texnikaning zamonaviy yutuqlaridan ijtimoiy ishlab chiqarishda, inson amaliy faoliyatining barcha sohalarida muntazam ravishda foydalanmasdan turib olg'a rivojlanib bo'lmaydi. Moddiy ishlab chiqarishning rivojlanishi, mehnat unumdorligining o'sib borishi ham shunga bevosita bog'liq. Fan ishlab chiqarishga, xalqlarning turmush darajasi, madaniyati, axloqi, dunyoqarashiga o'z ta'sirini ko'rsatmokda. Hozirgi paytda ishlab chiqarishni zamonaviy qurollar bilan ta'minlashda, jamiyat taraqqiyotida fanning tutgan o'rni va ahamiyati beqiyos darajada kuchaydi.

Fan va texnika taraqqiyoti ishlab chiqarish yangidan-yangi tarmoqlarining yuzaga kelishi va turmushda qo'llanishiga zamin yaratadi. Radiotexnika, radioelektronika, elektron texnikasi, sintetik kimyo. Yadro energetikasi, sun'iy to'qimalar kimyosi, elektron hisoblash mashinasi — bular va boshqa shu kabilar fan va texnikaning yangi zamonaviy tarmoqlaridir. Insoniyatning atom energiyasini egallash, koinotni o'zlashtirish, avtomatlashtirish, kibernetika, matematika, fizika, biologiya fanlari yutuqlaridan foydalanish borasida erishgan natijalari xayron qolarlik darajada son-sanoqsizdir. Demak, hozirgi sharoitda ishlab chiqaruvchi kuchlar, ayniqsa sanoat va qishloq xo'jaligi ishlab chiqarishi jahon miqyosida tezkorlik bilan rivojlanayotgan ekan, bu albatta, fan va madaniyatning rivojlanishining qonuniy oqibatidir¹.

G'affarova G.G'. Nanotexnologiya g'oyalarining ijtimoiy-falsafiy omillari // Mustaqillik va

Moddiy boyliklar ishlab chiqarish jarayonida kishilar xohish istaklaridan qat'i nazar bir-birlariga bog'liq bo'ladilar, har bir ishlab chiqaruvchining mehnati esa ijtimoiy mehnatning kichkina bir qismiga aylanadi. Ishlab chiqarish har doim va har qanday sharoitda ijtimoiy xususiyatga ega bo'lib, ikki xil munosabatlarni, ya'ni kishilarning tabiatga hamda bir-birlariga bo'lgan munosabatlarni o'z ichiga oladi.

Ishlab chiqarish jarayonida kishilar o'rtasida bo'ladigan munosabatlar ishlab chiqarish munosabatlari yoki iqtisodiy munosabatlardir. Moddiy munosabatlar odamlar o'rtasidagi barcha mavjud munosabatlarning eng asosiysi va muhimidir. Ular boshqa hamma ijtimoiy munosabatlarni — turli guruhlar, tabaqalar o'rtasidagi, jamiyat bilan shaxs o'rtasidagi munosabatlarni belgilaydi. Ma'naviy, mafkuraviy, ijtimoiy, siyosiy, oilaviy, axloqiy va boshqa munosabatlar ham ishlab chiqarish munosabatlariga yoki moddiy munosabatlarga bog'liq.

Moddiy ishlab chiqarishning asosini turli shakldagi mulkchilik tashkil etadi. Moddiy ishlab chiqarishning rivojlanish darajasi xuddi shu mulk shakllari bilan bevosita bog'liqdir. “O'zbekiston Respublikasida mulkchilik to'g'risidagi qonun”ga muvofiq, hozirgi kunda jamiyatimiz iqtisodiy negizini turli ko'rinishdagi (davlat; nodavlat (xususiy mulk, shirkat (jamoat) mulki, aralash mulk, boshqa davlatlar hamda xalqaro tashkilotlar, yuridik va jismoniy shaxslar mulki va h.k.) mulk shakllari tashkil qiladi.

7.3. Jamiyatning ma'naviy asoslari

Jamiyatning ma'naviy hayoti qamrovi nihoyatda keng, mazmunan chuqur, shaklan xilma-xildir. Ma'naviy hayot inson aql-idroki va tafakkurining barcha mahsullarini, jamiyat tomonidan to'plangan madaniy boyliklarida ifodalangan yutuqlarni, ijtimoiy ong shakllarini, kishilarning g'oyalarini, qarashlari, tasavvurlari, dunyoqarashi, odob-axloqi, butun ma'naviy olamni qamrab oladi. Jamiyat ma'naviy hayoti, boshqacha aytganda, umuman ma'naviy ishlab chiqarishni o'z ichiga oladi.

Maorif, ilm-fan, adabiyot, san'at, kino va teatr, xalq ijodiyotining

jamiki durdonalari inson ma'naviy faoliyatining muhim elementlari, ko'rinishlari, tarkibiy qismlaridir. Kutubxona va muzeylar, radio va televidenie, matbuot, umuman ommaviy axborot vositalari haqida ham shu fikrni aytish mumkin.

Jamiyat taraqqiyoti iqtisodiyot bilan ma'naviyatning bir-biri bilan bog'langan, biri ikkinchisiz voqe bo'lmaydigan murakkab jarayondir. Iqtisodiyot va ma'naviyat har qanday jamiyat hayoti va taraqqiyotining o'zaro ajralmas ikki sohasi, muhim tomonlaridir. Ular biri-birini inkor etmaydi, balki bir-birini quvvatlab, o'zaro ta'sirlanib rivojlanib va takomillashib boradi.

Jahon tarixiy tajribasining ko'rsatishicha, iqtisodiy, ijtimoiy, siyosiy taraqqiyotning tanho bir o'zigagina asoslangan jamiyat va davlatning tag zamini mo'rt bo'ladi. Ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy taraqqiyot madaniy-ma'naviy, ruhiy, ma'rifiy kamolot, o'sish-o'zgarish va rivojlanish bilan chambarchas bog'langandagina jamiyat, davlat, xalq va millat taraqqiyoti behad tezlashadi va yuksak samaralar beradi. Ijtimoiy hayotda tub tarixiy o'zgarishlar ana shunday sharoitlarda sodir bo'ladi. Jahondagi barcha ilg'or mamlakatlar shu boisdan ham tarixiy taraqqiyotning burilish davrlarida jamiyat ma'naviy hayoti rivojlanishi masalalariga katta e'tibor berganlar, madaniy saviyasi darajasini, ma'naviyati va madaniyatini ko'tarish zarur deb hisoblaganlar.

Jamiyat hayotining barcha jabhalari, birinchi galda iqtisodiyot ham ma'naviyat-ma'rifat bilan uzviy aloqadordir.

“Menining nazarimda,- deb yozadi O‘zbekiston Prezidenti Sh.Mirziyoev, - insoniyat dunyosining buyuk bir yoritqichi - ma'naviyat chirog'i bor. Bu chiroqning boshqalardan farqi shuki, u insonning ongi va tafakkurini yoritadi, qalbi, vijdonini uyg'otadi, odamiylik hissini kuchaytiradi. O‘zbekistonning yangi o‘yg‘onish daavrini yaratishga kirishgan ekanmiz, har bir yuortdoshimizning qalbi va ongida na shunday ma'naviyat sh'ulasi porlashi va u bizni ezga ishlarga undab, yuksak mas'ulit tuyg'usi bilan yashashga da'vat etib turishi zarur.”¹

Ma'naviyat har qanday jamiyatning muhim unsuri bo'lib, u inson ongi, aqli va tafakkuri, qobiliyati va imkoniyatlarini, hayotda egallagan darajasini uyg'unlashtirib, mazmun va mantiq bilan boyitib, uning ichki

¹ Mirziyoev Sh.M. Yangi O‘zbekiston strategiyasi.-T.: “O‘zbekiston”, 2021, 266-bet.

ruhiy holatini ifodalaydi.

Iqtisodiy va siyosiy omillar singari ma'naviyat va ma'rifat ham jamiyat taraqqiyotini tezlashtirish va jadallashtirishning eng muhim sharoitlaridan biri bo'lib hisoblanadi. Dunyodagi har bir millat va xalqning katta-kichikligidan qat'i nazar, ma'naviy boyliklarga ehtiyoj sezgan va sezayotganligi tarixiy haqiqatdir.

Ma'naviy hayot yuksak bo'lmagan joyda moddiy ne'matlarni ishlab chiqarish va iste'mol qilish madaniyati yuqori darajada bo'lmaydi. Dunyoga kelish va yashashdan maqsad qorin to'ydirib boylik orttirish deb hisoblagan odam to'q, farovon, madaniy turmush kechirish me'yorlarini ham bilmaydi. Ma'naviyati yetuk insonlar kelajakni oldindan ko'rishga, qiyinchiliklarni yengishga, og'ir sharoitda ham yuksak maqsadlarni oldiga qo'yib, ularga ishonch-ixlos, iymon-e'tiqod bilan intilishga qodir bo'ladi.

Madaniyat, ma'naviyat, ma'rifat odamlarni jamiyat talablari, qonun-qoidalar, odob-axloq me'yorlari asosida yashash va faoliyat ko'rsatishga, insonparvarlik, halollik, ijtimoiy adolatlilik, umuminsoniylik g'oyalari va tamoyillariga astoydil sodiq bo'lishga yo'naltiradi.

Odamlarning madaniy-ma'naviy saviyasi basharti past bo'lsa, uning salbiy oqibatlari iqtisodiyotda ham, ijtimoiy sohalarda ham, oilada ham, jamoatda ham kishilarning o'zaro munosabatlari, odob-axloqi, turmush tarzlari va yurish-turishlarida ham albatta seziladi. Iymon-e'tiqod sustlashgan, ma'naviy omillar zaiflasha boshlagan joyda odamlardan mehr-oqibat ko'tarila boshlaydi, haqiqiy insoniy munosabatlarga putur yeta boshlaydi.

Ma'naviy boyliklardan oqilona, har tomonlama foydalanishning ahamiyati va bebaholigi uning turli xalqlar va mamlakatlar kishilarini qon-qarindosh, hamkor-hamjihat qilishda, ularning taqdirini, o'zaro hurmat asosini yaqinlashtirishda ham yaqqol ko'rinadi. U inson hayotini go'zallashtiradi, turmushiga mazmun - mohiyat bag'ishlaydi. Ma'naviy hayotda boy bo'lgan insonning qalbi pok va beg'ubor bo'ladi.

Jahon falsafasining tarkibiy qismi bo'lgan Sharq falsafasida insonda ikki qarama-qarshi asos, modda (jism) va ruh mavjudligi alohida ta'kidlanadi. Ana shu ikki asos inson vujudida mutanosib bo'lishi, biri ustivorlik qilib, boshqasi orqasiga ketmasligi kerak. Agar shu tartib buzilib moddiylik ruhiyatdan ustun kelib ruh jism quliga aylanib unga xizmat qilgudek bo'lsa, unda inson amaliy faoliyatida

salbiy holatlar avj olib, ijobiy fazilatlar keyinga surilib tashlanadi. Aksincha ruhiy-ma'naviy tomonlari taraqqiy etgan insonlarda aqlu-zakovat, insofu-diyonat, odobu-axloq, ilmu-ma'rifat ustun bo'lib, mol-dunyoga berilish, qul bo'lish singari xato va nuqsonlardan holi bo'ladi. Ruhiy, ma'naviy jihat insonni inson qiladigan, uning hayotini go'zallashtiradigan fazilatlardandir.

Ma'nau, ruhan, axloqan kamol topgan inson nafsining quliga aylanib qolmaydi, ta'magirlik qilmaydi, yeb-ichish, boylik to'plash, hayotning mazmunini, yashashdan maqsad deb tushunmaydi. Bunday inson olam sir-asrorlaridan xabardor bo'ladi, o'zi va o'zgalarni hurmat qiladi, qadrlaydi, o'zligini anglab yetadi, milliy tili, tarixi, madaniyati, urf-odatlarini, qadriyatlarini yuksak darajada e'zozlaydi, ular bilan faxrlanadi. Ruhiy-ma'naviy boylik insonni behad go'zallashtiradi va ayni paytda uni yomon odatlardan qutqaradi, noto'g'ri yo'ldan qaytarib, to'g'ri yo'lga boshlaydi, adolat uchun kurashish yo'lida kamarbasta bo'lishga da'vat etadi.

Inson vujudi, amaliy faoliyatida ruhiy, ma'naviy tomonlar keyinga surib tashlanib, be'mani hislar va nafsga berilish g'oliblik qilsa, unday inson nafs tuzog'iga ilinadi. Ma'naviy fazilatlardan biri — halol, pokiza yashash, birovlarning haqiga zarracha bo'lsada xiyonat qilmasliqdir. “Turkiston mulkining shayhul mashoyixi” Xoja Ahmad Yassaviy e'tiqodicha, “haq yo'lga kirib bo'lmas pok bo'lmasdan”, halol bilan haromni farqlash, faqat o'z mehnati evaziga tirikchilik qilish, harom-harishdan jirkanish, haromxo'rlikni eng katta gunohi azim va axloqsizlik deb hisoblash muhimdir. Xoja Ahmad Yassaviy ta'biricha, “nafs yo'lga kirgan kishi rasvo bo'lur, yo'ldan ozib, toyib, to'zib, gumroh bo'lur. Yotsa, tursa shayton bilan hamroh bo'lur...”.

Nafsga erk bergan kishi, Sharq musulmon falsafasida qayd etilishicha, behisob azob-uqubat, kulfatlarga giriftor bo'ladi. Nafsga erk berib mol-dunyo to'plashga berilib ketgan, o'zgalarni o'ylamaydigan, boshqalar tashvishi bilan kuyib-yonmaydigan odam odamiylikdan chiqadi, el-yurt e'tiboridan chetda qoladi. Nafs hokim bo'lgan ko'ngillardan ruh, ma'naviyat chekinadi. Ko'ngil butunlay nafs ixtiyoriga aylanadi. Bu ko'ngil hech kimga yaxshilik keltirmaydi. Barcha razilliklar, zo'ravonliklar, barcha insofsizliklaru, makru-hiylalar va oqibatsizliklar nafs tufaylidir, nafs bandasi bo'lib qolishning oqibatidir. Nafs — hiylakorlikning, quvlikning, shaytonlikning, uchiga chiqqan makkorlikning asosidir.

Insonni ma'naviy-axloqiy jihatdan bezaydigan xalqimiz ma'naviyati, ma'naviy hayoti shakllanishi va rivojlanishi tarixiga nazar solsak, uning zaminlari nihoyatda mustahkam ekanligiga ishonch hosil qilamiz. U o'zining chuqur ildiziga ega. Uning ildizlari asrlar qa'riga borib taqaladi. Dunyodagi qadimiy sivilizatsiyalardan biri bizning mintaqamizda, Turonimizda paydo bo'lgan.

“Hozirgi O'zbekiston deb ataluvchi hudud, ya'ni bizning Vatanimiz, — degan edi I.A.Karimov, — nafaqat Sharq, balki umumjahon sivilizatsiyasi markazlaridan biri bo'lganini butun jahon tan olmoqda. Bu qadimiy va tabarruk tuproqdan buyuk allomalar, fozilu - fuzalolar, olimu ulamolar, siyosatchilar, sarkardalar yetishib chiqqan. Diniy va dunyoviy ilmlarning asoslari mana shu zaminda yaratilgan, sayqal topgan. Eramizgacha va undan keyin qurilgan murakkab suv inshootlari, shu kungacha qo'rku fayzini, mahobatini yo'qotmagan asori-atiqalarimiz qadim-qadimdan yurtimizda dehqonchilik, hunarmandchilik madaniyati, me'morchilik va shaharsozlik san'ati yuksak bo'lganidan dalolat beradi. Beshavqat davr sinovlaridan omon qolgan, eng qadimgi toshyozuvlar, bitiklardan tortib bugun kutubxonalarimiz xonasida saqlanayotgan 20 mingdan ortiq qo'lyozma, ularda mujassamlashgan tarix, adabiyot, san'at, siyosat, axloq, falsafa, tibbiyot, matematika, fizika, kimyo, astronomiya, me'morchilik, dehqonchilikka oid o'n minglab asarlar bizning beqiyos ma'naviy boyligimiz, iftixorimizdir. Bunchalik katta merosga ega bo'lgan xalq dunyoda kam topiladi. Shuning uchun ham bu borada jahonning sanoqli mamlakatlarigina biz bilan bellasha olishi mumkin, deb dadil ayta olaman”¹.

O'zbekistonda ilm-fan, madaniyat va ma'naviyatga, inson aql zakovatining noyob va go'zal boyliklariga bundan bir necha asrlar ilgari asos solingan. Mamlakatimiz fani, san'ati, madaniyati juda qadim zamonlardan yuksala boshlanganini, uning ildizlari, zaminlari chuqur, qudratli va qadimiyligini yaxshi bilamiz. Ma'naviy boyliklar, ilm-fan, aql-zakovat asrlar davomida o'zbek millatiga, butun insoniyatga tabiat sir-asrorlarini o'rganishda, tibbiyot, falsafa, huquqshunoslik, ilohiyot, adabiyotshunosliqda xizmat qilib kelmoqda. Ilmlar xazinasini ochgan buyuk ajdodlarimizning nomlarini butun dunyo biladi. Bu bizlar uchun cheksiz faxr-iftixordir.

Jamiyatning ilm-fan, madaniyat, ma'naviyat, ma'rifati umuman

¹Karimov I.A. Tarixiy xotirasiz kelajak yo'q.-T.:“O'zbekiston”,1998.-3-4-betlar.

aytganda, ma'naviy hayot ijtimoiy-siyosiy, moddiy hayoti taraqqiyotga hamisha va har doim eng kuchli ta'sir etuvchidir.

Shuning uchun ham ajdodlarimiz tomonidan ko'p asrlar mobaynida yaratib kelingan g'oyat ulkan, bebaho ma'naviy va madaniy merosni tiklash xalqning ma'naviy ruhini mustahkamlash va rivojlantirish O'zbekistonning davlat mustaqilligini barqarorlashtirish uchun eng muhim vazifasidir.

O'zbekistonning kelajakda rivojlangan buyuk davlatga aylanishi to'rtta ma'naviy negizga asoslanadi. Bu negizlar umuminsoniy qadriyatlarga sodiqlik, xalqimizning ma'naviy merosini mustahkamlash va rivojlantirish, insonning o'z imkoniyatlarini erkin namoyon qilishi hamda vatanparvarlikdan iborat.

Mamlakatimizning mustaqillik boshlab bergan o'ziga xos, mos taraqqiyot yo'lidan buyuk kelajak sari tezkorlik bilan ilgarilab borishi uchun xalq madaniyati, ma'naviyati, ma'rifatini doimiy ravishda yuksaltirib bormoq, ma'naviy rivojlantirishga alohida e'tibor bermoq maqsadga muvofiqdir, chunki taraqqiyot taqdirini ma'naviy jihatdan yetuk odamlar hal qiladi.

Ma'naviyat insonning hayot tajribasi, mehnati, bilimi, axloq va odobi, avlodlar tajribasi asosida shakllanib boradi. Ma'naviyat insonning hayoti va faoliyatiga maqsad va yo'nalish beradi. Ma'naviyat insonning o'z xalqi tarixini, uning madaniyati va vazifalarini chuqurroq bilish va tushunib yetishiga yordamlashadi. Inson ma'naviyatsiz yashay olmaydi. Ma'naviyat alohida bir inson uchungina emas, jamiki odamlar uchun ham, xalq, elat va millat uchun ham, jamiyat taraqqiyoti uchun ham o'ta zarur va muhimdir. Ma'naviyatsiz inson bo'lmaganidek, ma'naviy yetuk, axloqan pok va mukammal insonlarsiz jamiyat va millat ham bo'lmaydi.

Ma'naviyat insonga xos bo'lgan ichki ruhiy holatgina emas, balki jamiyat, davlat, millat taraqqiyotining ham asosiy omillaridan biridir. "...Маънавият, - деб таъкидлайди Ўзбекистон Президенти Ш.Мирзиёев, - инсонлар ўртасидаги ўзаро ишонч, ҳурмат ва эътибор, халқ ва давлат келажагини биргаликда қуриш йўлидаги эзгу интилишлар, ибратли фазилатлар мажмуасидир.

Бошқача айтганда, маънавият – жамиятдаги барча сиёсий-ижтимоий муносабатларнинг мазмуни ва сифатини белгилайдиган

пойдевордир”¹.

Inson ma’naviyati jamiyat, davlat va millat ma’naviyati bilan uzviy aloqadordir. Inson va jamiyat ma’naviyati mohiyat jihatidan yaqin bo’lib, bir-birini o’zaro boyitsa va to’ldirsada, lekin ular aynan teng emas. Inson ma’naviyati millat, davlat va jamiyat ma’naviyatining tarkibiy qismidir, xolos. Insonning ma’naviyati, shaxsning ma’naviy kamoloti jamiyatda mavjud bo’lgan ko’p qirrali munosabatlar, ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy imkoniyat va shart-sharoitlar asosida shakllanadi va amalga oshadi. Millat va mamlakatning madaniy-ma’naviy taraqqiyoti inson ma’naviy kamolotiga asos bo’ladi.

Ma’naviyat insonga muayyan maqsad, kelajakka ishonch bilan borish uchun katta umid, kuch va qudrat baxsh etadi. Ma’naviyat insonning o’zligini anglab olishda unga yordam beradi. O’zligini anglagan insongina, o’zligini anglagan millatgina kuchli davlat, adolatli jamiyat barpo eta oladi.

Milliy jihatdan o’zligini tanigan inson millatini, Vatanini, uning o’tmish tarixini, adabiyoti, san’ati va madaniyatini bilib oladi. O’zligini anglagan inson, o’zligini anglagan millat urug’ ajdodlarining aqlu zakovati va ularning hayotbaxsh meroslariga munosib bo’lishga harakat qiladi. Vatanini o’zgacha mehr bilan sevadi, u bilan cheksiz faxrlanadi, yurtim deb, elim deb yashaydi.

Ma’naviyat inson hayotini go’zallashtiradi, turmushiga mazmun va mohiyat bag’ishlaydi. Yuksak ma’naviyat va madaniyat sohibi bo’lgan insonning qalbi pok, so’zi bilan ishi bir bo’ladi.

Inson ongi, odob-axloqi, ma’naviyati, dunyoqarashi shakllanishi, talab-ehtiyojlarining qondirilishi ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy munosabatlarga, ijtimoiy tuzum mohiyati va xarakteriga bevosita bog’liq. Jamiyat qanday bo’lsa, ijtimoiy munosabatlar majmui bo’lgan inson ham unga mos bo’ladi. Demak, insonning inson sifatida shakllanishi, o’zini namoyon qilishi, ma’naviy kamoloti, qobiliyati va iste’dodini ro’yobga chiqarishi uchun jamiyat o’zining barcha jabhalarida insoniylashmog’i lozim.

Tarix saboqlaridan shu narsa aniq va ravshanki, qaysi bir davlat yoki jamiyat o’zining moddiy boyliklariga ishonib, asosiy e’tiborni faqat uni ko’paytirishga qaratib, xalqning madaniyatini, insonning ma’naviy

¹ Мирзиёев Ш.М. Янги Ўзбекистон стратегияси.-Т.: “Ўзбекистон”, 2021, 276-бет.

ehtiyojlari rivojlanishini o'ylamas ekan, u albatta, inqirozga yuz tutadi.

O'zbekiston Respublikasida mustaqillik e'lon qilingan birinchi qadamlaridanoq insonning odob-axloqi, bilimi, dunyoqarashi, ma'naviyati rivojiga katta ahamiyat berilganligi, uning kelajagi buyuk ekanligiga yaqqol dalildir. Ma'naviy kamolot, bilim, odob-axloq, iymon-e'tiqod, falsafiy dunyoqarash inson uchun ham, jamiyat uchun ham bebaho boylikdir.

Yuqorida aytilganlardan yaqqol ko'rinib turganidek, ma'naviyat insonning ichki ruhiy dunyosining ma'no va mohiyatini ifodalaydi. Ma'naviyat — bu havoga o'xshab ko'zga ko'rinmaydigan, qo'l bilan ushlab bo'lmaydigan narsa emas, balki u aniq shakllarda namoyon bo'ladigan ijtimoiy hodisadir. Buni biz quyidagilardan yaqqol ko'rishimiz mumkin.

Birinchiidan, insonning ichki ruhiy dunyosi uning dunyoqarashida namoyon bo'ladi. Dunyoqarash — bu kishilarning olam haqidagi, jamiyatda yuz berayotgan ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy voqealar, hodisalar, jarayonlar haqidagi g'oyalar, qarashlar majmuidir. Insonning dunyoqarashiga qarab, uning ichki ruhiy dunyosini bilib olish qiyin emas.

Ikkinchiidan, kishilarning ichki ruhiy dunyosi, har bir insonning kundalik xatti-harakati, yurish-turishi, odob-axloqi, muomalasi, oila a'zolari, boshqalarga, davlat va uning siyosatiga munosabatlarida namoyon bo'ladi.

Uchinchiidan, odamlarning ichki ruhiy dunyosi ularning aqliy va jismoniy faoliyatining natijalarida, jamiyat taraqqiyotiga o'zining halol mehnati bilan qo'shgan hissasida namoyon bo'ladi.

To'rtinchiidan, insonning ichki ma'naviy dunyosi ularning psixologiyasida, hissiyotlari, kechinmalarida, zavqlanish, iztirob chekish kabi boshqa psixik holatlarda namoyon bo'ladi.

Beshinchiidan, insonning ichki ma'naviy dunyosi ularning o'z-o'zini anglashda ham namoyon bo'ladi. O'z-o'zini anglash kishilargagina xos xususiyat bo'lib, u o'zining ichki holati, ahvolini bilish, o'z-o'zini tushunib yetish va nazorat qilishda, shuningdek, o'z xatti-harakatlarini boshqarishda namoyon bo'ladi.

Shunday qilib, insonning ichki ma'naviy, ruhiy dunyosi bir qator ko'zga ko'rinadigan, jamiyat tomonidan baholanadigan ko'pgina xislatlarida o'z aksini topadi, tashqarida namoyon bo'ladi. Agarda kishilarning ichki ma'naviy dunyosini bilib bo'lmaydigan bo'lsa, unda

ma'naviy yetuk barkamol insonlarni tarbiyalash vazifasi jamiyatimizda dolzarb muammo bo'lib turmas edi.

Insonning ichki ruhiy, ma'naviy dunyosining namoyon bo'lish shakllarini bilish katta ilmiy va amaliy ahamiyatga ega. Kishilarning ichki dunyosini bilmay turib, ularga ta'sir ko'rsatish amri maholdir. Aksincha, ularning ichki ma'naviy dunyosini bilib olish kishilarning dunyoqarashi, odob-axloqi, yurish turishiga, mehnat qilishiga, psixologik holatlarni e'tiborga olgan holda tani-sog'lig'iga ijobiy ta'sir ko'rsatib, elga, Vatanga sadoqatli, fidoiy insonlarni tarbiyalash imkoniyatini tug'diradi.

7.4. Davlat va siyosiy tashkilotlarning jamiyat hayotidagi o'rni

Davlatning kelib chiqishi, uning jamiyat taraqqiyotidagi ahamiyati haqida har xil qarashlar mavjud «Ijtimoiy shartnoma» nazariyasi namoyondalari *Tomas Gobbs* (1588-1679 yy.), *Jan Jak Russoning* (1712-1778 yy.) fikricha, davlat va huquq odamlar orasidagi ongli ravishda tuzilgan shartnoma natijasida paydo bo'lgan. Kishilar uzoq vaqg yashab kelgan "tabiiy holatda" cheklanmagan shaxsiy erkinlikka ega bo'lganlar. Keyinroq ular o'rtasida turli ziddiyatlar kelib chiqqanligi tufayli o'z xavfsizligini, xususiy mulkni va boshqa shaxsiy huquqlarni ta'minlash uchun davlat foydasiga bu erkinliklardan voz kechishga ongli suratda qaror qilganlar va bu haqida shartnoma tuzganlar. Natijada davlat yuzaga kelgan.

"Zo'rlik nazariyasi"ning tarafdori *E.Dyuring* (1833-1921 yy.), davlat boshqalarning hududini zo'ravonlik bilan tortib olib ma'lum bo'lgan kishilarga zo'rlik o'tkazish uchun ta'sis etilgan degan g'oyani ilgari surgan.

Ilmiy falsafa nuqtai-nazaridan qaraganda davlat jamiyat taraqqiyotining muayyan bosqichida fuqarolik boshqaruv tizimining yemirilishi tufayli paydo bo'lgan siyosiy institutdir.

Har bir ijtimoiy-iqtisodiy tuzum o'ziga mos davlat tizimiga ega. Davlat o'z ma'muriy-hududiy tuzilishi jihatidan asosan uch turda: federativ, konfederativ, unitar (yaxlit) tarzda bo'lishi mumkin. Bu davlatning tarkibidagi qismlarning markaziy hokimiyat bilan o'zaro munosabatlari, shuningdek, har bir hududiy qismning mavqei turlicha mohiyat kasb etishidan kelib chiqadi.

Federativ davlatlar avtonom (muxtor) respublikalar, shtatlar, hududiy yer birliklaridan tashkil topadi.

Konfederatsiyani ta' sis etuvchi davlatlar o'z mustaqilliklarini to'liq saqlab qolgan holda, muayyan bir maqsadda o'z kuchlarini uyg'unlashtirib ish yuritadilar.

Unitar (yaxlit) davlatlar, federadiyadan farqli o'laroq, viloyat, o'lka, tuman, guberniya, grafliklar singari ma'muriy-hududiy qismlardan tashkil topgan tuzumdur. Davlatning zaruriy belgilarini qurolli kuchlar — armiya, politsiya, sud, prokuratura va boshqa tuzilmalarning mavjudligi, o'zining davlat chegarasi, davlat ramzlari (madhiya, bayroq, gerb), davlat tili, Konstitutsiyasi, valyutasi birligi tashkil etadi.

Shuningdek, har qanday davlat o'zining davlat boshqaruv tizimiga ega. Dunyo davlatchiligi taraqqiyotida boshqaruvning asosan ikki shakli — monarxiya va respublika shakllari mavjud. Respublika o'z navbatida, parlamentar va prezidentlik ko'rinishlariga ega.

Prezidentlik respublikaning parlamentar respublikadan asosiy farqi shundaki, Prezident xalq tomonidan saylanib, davlatning va ijroiya hokimiyatning boshlig'i hisoblanadi, hukumat Prezident tomonidan tuziladi va unga hisobot beradi.

Parlament respublika esa, parlament, ya'ni oliy vakillik, qonun chiqaruvchi Prezidentni va hukumat tarkibini saylaydi va ularni o'ziga itoat ettiradi.

Davlat hokimiyatining mustahkamligi, istiqboli uning xalq ommasining manfaat va ehtiyojlarini qay tarzda ifoda etishiga bevosita bog'liq. Shuning uchun xalq ommasi davlatni demokratik asosda boshqarishdan manfaatlidir.

Jamiyatning olg'a tomon rivojlanib va taraqqiy etib turishida siyosiy partiyalar alohida o'rin tutadi. Siyosiy partiyalar ma'lum bir ijtimoiy guruhlar, tabaqalarning manfaatlarini ifodalaydi va ularga xizmat qiladi. Siyosiy partiyalarni yo'lboshchilar deb ataladigan eng obro'li, tajribali kishilardan iborat birmuncha barqaror guruhlar idora qiladi.

Rivojlangan mamlakatlarda siyosiy partiyalar saylov tizimi vositasida markazdagi yoki joylardagi hokimiyatni qo'lga kiritish yoxud undagi lavozilmarni saylovda olan ulushlariga qarab mutanosib ravishda taqsimlab olishga harakat qiladilar.

Barcha demokratik davlatlarda bo'lgani kabi, O'zbekistonda ham

partiyalarning o'zaro kurashi, g'oya va qarashlarining raqobati, saylovchilar ovozi uchun kurash bo'lishi tabiiy. Albatta, bu kurash mamlakatda qabul qilingan qonun-qoidalar doirasida olib borilishi kerak.

Bugungi kunda mamlakatni yangilash va yanada demokratlashtirish, O'zbekistonda fuqarolik jamiyatini qurish borasidagi maqsadlarga izchillik bilan erishishda siyosiy partiyalarning davlat va jamiyat qurilishi tizimidagi roli va ahamiyatini tubdan kuchaytirish vazifasi birinchi navbatda saylov jarayonlarida fuqarolarimizning siyosiy va ijtimoiy faolligini oshirish, aholining xohish-irodasini ifoda etish, ularning markazda va joylarda davlat hokimiyatini shakllantirish masalalarida bevosita ishtirok etishini ta'minlashning hal qiluvchi vositasi sifatida muhim o'rin tutadi.

Siyosiy partiyalar kabi jamoat tashkilotlari ham jamiyatning siyosiy, ijtimoiy va xo'jalik hayotida muhim rol o'ynaydi. Ular o'z vazifalarini o'ziga xos shakllar va usullar asosida bajaradilar.

Jamoat tashkilotlari, uyushmalari ixtiyoriylik asosida barpo etilgan bo'lib, nizomlari va harakat dasturlarini o'zlari qabul qiladilar, o'z vakolatlariga kirgan masalalarni o'zlari mustaqil hal etadilar. Ularning butun faoliyati o'zini-o'zi boshqarish, demokratik me'yor va asos e'tibor asosida olib borilishi lozim.

Jamiyat hayotida ommaviy axborot vositalari muhim o'rin egallaydi. Ommaviy axborot vositalari hamisha jamoatchilik fikriga kuchli ta'sir o'tkazishga qodir bo'lgan ma'naviy quroldir. Ayni shu ommaviy axborot vositalari har bir kishi o'z fikrini ifoda eta olishiga imkon beradigan erkin minbar bo'lishi kerak. Ayni shu ommaviy axborot vositalari jamiyatimizning demokratik qadriyatlarini va tushunchalarini himoya qilishi, odamlarning siyosiy, huquqiy va iqtisodiy ongini shakllantirish bo'yicha faol ish olib borishi kerak.

7.5.Oila va etnik birliklar jamiyat tarkibining muhim qismi

Oila — jamiyatning kichik hujayrasi — jamiyat tarkibining muhim qismi bo'li hisoblanadi. U kishilarning tabiiy-biologik, huquqiy, ma'naviy munosabatlariga asoslangan ijtimoiy-etnik birlikdir. Oila — jamiyatning negizidir. Jamiyat taraqqiyoti har tomonlama yetuk insonni tarbiyalash uchun nafaqat zarur bo'lgan shart-sharoitlarni yaratish, balki m'naviy-ma'rifiy yetuklik, ahloqiylikni har bir kishida tarbiyalashga

ko‘p jihatdan bog‘liq.

Vatanga, ota-onaga sodiqlik va fidoyilik o‘z-o‘zidan paydo bo‘lmaydi. Bular zaminida yoshlarga oilada, ta‘lim maskanlarida, mahallalarda beriladigan ta‘lim-tarbiya yotadi. Oilada singdirilgan tarbiya, Vatanga muhabbat, mehr-oqibat, o‘zaro hurmat kabi yuksak insoniy fazilatlarni shakllantirishda muhim ahamiyat kasb etadi.

Oila kishilar hayotining eng muhim qismi, jamiyatning kichik hujayrasi, ijtimoiy-madaniy asosdir. Oila - kishilarning tabiiy-biologik, huquqiy, ma‘naviy munosabatlariga asoslangan birlik. Oila o‘zida milliy udum va rasm-rusumlarni mujassamlashtiradi, milliy an‘analarni saqlash, o‘rganish va nasldan-naslga o‘tkazish kabi muhim vazifani ham bajaradi. Insonning mustaqilligi, dunyoqarashi, xulq-atvori, odobi, ahloqi, turli millat vakillariga bo‘lgan munosabati va hurmati, madaniy-ma‘naviy qadriyatlarga bo‘lgan qiziqishi va muhtojligi, bularning hammasi oilada shakllanadi.

O‘zbek oilalarida mehnatsevarlik, kattalarga hurmat, mehr-oqibat, imonlik va ruhiy poklik, oilani qurish va mustahkamlash, ilmga intilish kabi haqiqiy insoniy fazilatlar har bir odamga ona suti bilan singdiriladi.

Bugungi kunda mamlakatimizda oilaviy munosabatlarning huquqiy asoslarini mustahkamlanishga, oila manfaatlarini, onalik va bolalik huquqini qonuniy jihatdan yanada muhofaza qilishga, oila sog‘ligini saqlash va uning iqtisodiy manfaatlarini himoya qilishga qaratilgan qator chora-tadbirlar amalga oshirilmoqda.

Chunonchi, mamlakatimizda ijtimoiy himoyaga muhtoj oilalar farzandlarini qo‘llab-quvvatlash va yosh oilalarni uy-joy bilan ta‘minlash ham ustuvor vazifalardan biriga aylangan. O‘tgan uch yil mobaynida mamlakat bo‘yicha 5 ming 100 tadan ortiq namunali yosh oilaga arzon uy-joylar qurilib, qariyb 200 milliard so‘m miqdorida boshlang‘ich badal pullari to‘lab berildi. Buning mantiqiy davomi sifatida 2021–2023 yillarda Yoshlar uylarini qurish dasturini ishlab chiqib, amalga oshirish vazifasi belgilandi.

«Xalqimiz azaldan oilani muqaddas bilib, uni asrab-avaylab keladi. Oila mustahkam bo‘lsa, jamiyat barqaror bo‘ladi. Bir narsani unutmasligimiz lozim: xonadonlarimizdagi tinchlik-totuvlik, avvalo, oiladagi sog‘lom muhitga, mustaqil hayot ostonasida turgan qizlarimizni oilaviy turmushga tayyorlash bilan bevosita bog‘liq»¹, - deb ta‘kidladi

¹ Ўзбекистон Президенти Ш.М.Мирзиёевнинг Ўзбекистон ёшлари форумидаги

O‘zbekiston Prezidenti Sh.M.Mirziyoev.

Urug’ — qonqarindoshlik zamirida birlashgan ijtimoiy — etnik birlikning shakli bo‘lib hisoblanadi. U ibtidoiy jamoa tuzumining boshlang‘ich davrlarida vujudga kelgan.

Qabila — ibtidoiy jamoa tuzumining so‘ngi davrida qon-qarindosh bo‘lgan til va hududi jihatidan bir-biriga yaqin urug‘larning ijtimoiy-etnik birligidir.

Elat — jamiyat taraqqiyotining keyingi bosqichida til, madaniyat, hududiy birlik asosida bir necha qabilalar birligida yuzaga kelgan ijtimoiy-etnik shakli hisoblanadi.

Millat — ijtimoiy-etnik birlikning jamiyat taraqqiyotining yuqori bosqichlariga xos bo‘lgan shakli hisoblanadi.

Ijtimoiy-etnik birliklar bir-biridan o‘zining turmushtarzi, tili, tarixi, madaniyati, urf-odatlarini, iqtisodiy rivojlanish darajasiga ko‘ra farq qiladi.

Har bir millatning qiyofasi, uning katta yoki kichikligidan qat‘i nazar eng avvalo, o‘zining milliy ongi va psixologiyasida ifodalanadi.

Milliy psixologiya — har bir millat vakilining milliy his-tuyg‘ulari, xatti-harakatlari, ruhiy kechinmalari, psixik temperamenti va fe‘l-atvorlari kabi munosabatlarni namoyon etadi. Ma‘lumki, milliy tuyg‘u — bu tabiiy tuyg‘udir. Ayni paytda milliy tuyg‘u ma‘naviy hayotning juda ham nozik elementidir. Milliy tuyg‘ular esa milliy iftixor, milliy xarakter, ya‘ni milliy psixologiyaning belgilaridan biri, uning ajralmas qismidir.

Milliy his-tuyg‘u milliy iftixor bilan bog‘liqdir. U o‘z millatining tarixini, hozirgi ahvoli, milliy psixologiyasi va xarakterini ruhiy tushunish, emodional shaklda mujassamlashishidir.

Milliy iftixor ham milliy o‘zligini anglashning ko‘rinishidir. Milliy o‘z-o‘zini anglashning rivojlanishi bilan milliy iftixor, milliy his-tuyg‘ular namoyon bo‘ladi.

Ijtimoiy-etnik birlikning muhim tomonini madaniyat tashkil etadi. Madaniyat tarixi jamiyat tarixining ajralmas bir qismidir. Madaniyat tushunchasi inson faoliyati tufayli yaratilgan barcha moddiy va ma‘naviy boyliklar majmuasini ifodalash uchun ishlatiladigan atamadir.

Har bir xalqning madaniy boyligi, aql-idroki va tafakkuri, tarixi uning tilida, yozma va og‘zaki adabiyotida o‘z ifodasini topadi. Til

birliqi millatning millat bo'lib shakllanishida eng muhim shartlardan biridir. Til bo'lmasa el ham, millat ham yo'q bo'ladi. Til millat tirikligining, uning yashab turganligi va faoliyat ko'rsatayotganligining asosidir. Til odamlar o'rtasidagi eng muhim aloqa, muloqat vositasigina bo'lib qolmay, balki u yoki bu milliy madaniyatning ulkan yutug'i, xalqning ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy-ma'naviy hayoti, ko'p asrlik rivojining ko'zgusi hamdir. Til shu til egasi bo'lgan xalqqa kuch-quvvat, ruhiy barkamollik beradi, unda milliy faxr-iftixorni shakllantiradi va rivojlantiradi.

Ijtimoiy-etnik guruhlar hayotining asosini iqtisodiy birlik tashkil etadi. Millatlarning shakllanishida moddiy omillar, mushtarak iqtisodiy hayot kechirish muhim ahamiyat kasb etadi. Iqtisodiy taraqqiyot kishilarning millat kabi tarixan barqaror birligining vujudga kelishi uchun asos bo'ladi.

Millatning yana bir xususiyati shundan iboratki, mushtarak iqtisodiy hayot kechirayotgan, ijtimoiy-etnik birliklari o'zaro qarindosh-urug'chilik belgilari bilan emas, balki hududiy belgilar bo'yicha ajralib turadi. Yaxlit hududda istiqomat qilish ishlab chiqarishning rivojlanishi, mehnatning tobora taqsilmanib borishi, savdoning, tovar almashuvining o'sishi natijasidir.

Shunday qilib, millat kishilarning yagona tilda so'zlashishi, yaxlit hududda istiqomat qilishi, mushtarak iqtisodiy hayot kechirishi, umumiy madaniyat va ruhiyatga ega bo'lishi asosida tarixan tashkil topgan barqaror birligidir.

Kishilarning milliy birligini davlat yoki irqiy birliklar bilan tenglashtirib bo'lmaydi. Davlatlar bir irqdan yoki turli irqlardan tashkil topishi mumkin. Millatlar esa yuqorida eslatib o'tilgan ijtimoiy-etnik belgilar bilan tavsiflanadi.

Ma'lumki, dunyoda yashayotgan etnoslarning ko'pchiligi o'z milliy davlatlariga ega emas. Shu sababli ko'p millatli va ko'p tilli mamlakatlarda o'z davlatlariga nom bergan asosiy millat bilan bu mamlakatlarda istiqomat qiluvchi etnik ozchilik o'rtasidagi o'zaro munosabatlar ichki siyosiy barqarorlik va milliy xavfsizlikning hal qiluvchi shartlaridan biri bo'lib qolmoqda.

Tarix saboqlari shundan dalolat beradiki, agar mavjud ijtimoiy-etnik guruhlar o'rtasida hamjihatlik, an'anaviy uyg'unlik vujudga kelgan bo'lsa, ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyot jadallashadi. Millatlarning va madaniyatlarning bir-biriga ta'sir ko'rsatishi bu davlatlarda yashayotgan

xalqlarning ma'naviy-aqliy boyishi uchun yaxshi manba bo'lib xizmat qiladi. Aksincha, ko'p elatli davlatlardagi millatlararo munosabatlarda hamjihatlik, uyg'unlik mavjud bo'lmasa, ijtimoiy taraqqiyotning rivojlanishiga katta putur yetkazilishi tabiiydir. SHuning uchun ham ko'p millatli davlatlarda istiqomat qiluvchi ijtimoiy-etnik birliklar o'rtasidagi munosabatlarga juda ehtiyotlik va ziyraqlik bilan yondashish muhim ahamiyat kasb etadi.

Ijtimoiy taraqqiyot jarayonida milliy o'zlikni angashning o'sishi o'z davlatchiligiga ega bo'lmagan etnik guruhlar tomonidan milliy ozodlik harakatlarini keltirib chiqarishi tabiiy holdir. Milliy ozodlik harakatlarining asosiy maqsadi — mustamlakachilik zulmini yo'q qilib, mustaqil milliy davlat tuzish, millatlarning o'z taqdirini o'zi hal qilishiga erishish, chet el davlatlari hukmronligini tugatish, milliy qadriyatlarni, odamlarning o'ziga xos xususiyatlari va an'analarini saqlab qolishga qaratilgan ob'ektiv ehtiyojdir.

O'rta Osiyo xalqlarining chorizm mustamlakachilariga qarshi XIX asrning ikkinchi va XX asrning birinchi yarmida olib borgan kurashlari, bugungi kunda dunyoning turli hududlarida sodir bo'layotgan vaziyatlar milliy ozodlik harakatlarining naqadar avj olib ketganidan dalolat beradi. Millatlararo munosabatlar ayni vaqtda, davlatlararo munosabatlarni tashkil etishdagi muhim omil ekanligini hech qachon esdan chiqarmaslik darkor. Bunga Yugoslaviya, Isroil va Falastin o'rtasidagi keskinliklar yaqqol misol bo'la oladi. Etnik tozalash siyosati tufayli sayyoramizning turli mamlakatlarida sodir bo'layotgan migratsiya jarayonlari mazkur davlatlarning ijtimoiy-etnik tarkibining xilma-xil bo'lishiga olib kelmoqda. Bu esa, o'z navbatida, bir qator muammolarni keltirib chiqarmoqda. Misol tariqasida shuni ko'rsatib o'tish joizki, hozirgi davrda Olmoniya Federativ Respublikasida ikki milliondan ortiq turk migrantlari istiqomat qiladilar. Frantsiyaga ko'chib kelgan migrantlarning soni bundan kam emas. Angliya va AQSh ma'muriyatlari ko'chib kelayotganlar sonini cheklash yo'llarini izlab, turli qonunlar ishlab chiqmoqdalar.

Sobiq Ittifoq parokanda bo'lib, uning o'rnida mustaqil davlatlarning paydo bo'lishi tufayli milliy o'zlikni anglash jarayoni yanada rivojlanib ketdi. Yangi mustaqil davlatlarga eski tuzumdan meros bo'lib qolgan mazkur muammolar millatlararo munosabatlarni yo'lga qo'yishda alohida e'tibor berishni talab qilmoqda.

Ko'p millatli davlatlarda ijtimoiy-etnik munosabatlardagi

uyg'unlikni ta'minlashda barcha etnik guruhlarining manfaatlarini e'tiborga olish katta ahamiyat kasb etadi.

Milliy manfaat teran ijtimoiy-psixologik hodisa bo'lib, millatlarning iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy hayotini har tomonlama qamrab oladi. Boshqacha aytganda, haqqoniy milliy manfaatlar bu muayyan millat vakillarining qo'llab-quvvatlayotgan talab va ehtiyojlari yig'indisidan iboratdir. Mana shunday qarashdagi milliy manfaatlar va ehtiyojlar boshqa millat vakillari manfaatlariga zid bo'lmasligi kerak.

Millatlar va milliy manfaatlar, milliy ehtiyojlar mavjud ekan, ularni nazar-pisand qilmaslikka aslo yo'l qo'yib bo'lmaydi. Bir millatning manfaatlari boshqa millat va elatlarning manfaatlaridan ajratilmagan holda o'rganilishi lozim. U yoki bu millatning manfaati umumxalq, umummilliy manfaatlar bilan uyg'un bo'lmog'i kerak. Umummilliy manfaatlar milliy manfaatlardan farqli o'laroq alohida yoki bir guruhdagi kishilarni emas, balki mamlakatdagi barcha mavjud millat, elat va xalqlarning maqsad va intilishlarining yaxlitligi, umumiyligini ifodalaydi. Milliy va umummilliy manfaatlar bir-biri bilan uzviy bog'liqdir. Shuning uchun ularni bir-biridan ajratib yoki bir-biriga qarama-qarshi qo'yib bo'lmaydi.

Umummilliy manfaatlar milliy manfaatlarga nisbatan ustuvor turadi. Umummilliy manfaatlar quyidagilarni ifodalaydi:

-barcha xalqlarning millatidan va yashash joyidan qati nazar, teng huquqliligi va erkin rivojlanishini ta'minlash;

-xalqlarning o'z taqdirini o'zi belgilashi, milliy qadr-qimmatni qaror toptirish;

-ona tili va madaniyatini, xalq urf-odatlarini va an'analarini rivojlantirish huquqi bilan ta'minlash;

-kam sonli xalqlarning, milliy guruhlarining manfaatlari va qiziqishlarini himoya qilish, ular turmushining an'anaviy shakllariga ehtiyotkorlik bilan munosabatda bo'lish, qatag'onga uchragan va zo'rlab ko'chirilgan xalqarning huquqlarini tiklash, mana shu zo'ravonlik harakatlari oqibatlarini bartaraf etish, ularga zaruriy yordam berish;

-milliy ekstremizm, shovinizm, irqchilik, fuqarolarning millatlariga yoki tiliga, turmush yoki yashash joyiga qarab kamsitilishining har qanday ko'rinishiga qarshi kurashish;

-har qanday ko'p millatli davlatning milliy xavfsizligini ta'minlash va qo'riqlash.

Yuqorida ko'rsatib o'tilgan munosabatlarning barchasi aynan hayotimiz mezonidan kelib chiqayotgan haqqoniy talablardir. Bularga vaqtda e'tibor bermaslik, o'z navbatida, ko'plab salbiy ijtimoiy oqibatlarga olib kelishi muqarrar.

Ma'lumki, O'zbekiston xalqining etnik tarkibida tub aholi ustun mavqeni egallaydi. Shu bilan birga, respublikamiz hududida o'z madaniyati va an'anasiga ega bo'lgan yuzdan ziyod millat vakillari yashamoqda. O'rta Osiyo tub xalqlari tabiatida boshqa millatlarning vakillariga nisbatan keng fe'llikning mavjudligi bilan ajralib turadi.

Millatidan qat'i nazar insonlarga xayrixohlik bilan munosabatda bo'lish, o'zgaralar kulfatiga hamdard bo'lish va o'zaro yordam ko'rsatish O'zbekiston xalqiga xos fazilatlardandir. Bu xalqimiz tinchligining asosiy manbaidir.

Milliy munosabatlar ijtimoiy munosabatlarning ajralmas qismidir. Shuning uchun ham milliy va millatlararo munosabatlarda ijtimoiy hayotimizning barcha sohalarida ro'y berayotgan o'zgarishlar, qiyinchiliklar, ziddiyatlar o'z aksini topmay qolmaydi. Har qanday rivojlanishga ham ziddiyatlar xos bo'ladi, ular millatlararo munosabatlar sohasida ham muqarrardir. Eng muhimi ularning doimo yuzaga kelib turadigan jihatlari va qirralarini ko'ra bilish, hayot o'rta qo'yayotgan savollarga o'z vaqtda to'g'ri javob topib berishdan iborat.

Mustaqillikka qadar nashr etilgan ilmiy ishlarda, sobiq rahbarlarning balandparvoz nutqlarida milliy munosabatlarda hech qanday muammo yo'qligi, bo'lishi ham mumkin emasligi haqida zo'r berib gapirildi, bu sohadagi yutuqlar bir yoqlama, faqat yaxshi tomondangina bayon etildi va bo'rttirildi, real haqiqat buzib ko'rsatildi. Umumtaraqqiyotning barcha sohalarida mavjud bo'lgan ziddiyatlar haqida, millatlararo munosabatlarda, madaniyat sohasida, aholini oziq-ovqat, uy-joy, tibbiy xizmat bilan ta'minlash, milliy kadrlarni o'stirish kabi sohalardagi muammolar e'tiborga olinmadi, kerakli chora-tadbirlar ko'rilmadi. Buning natijasida ko'p yillar davomida yuzaga kelgan muammolar yig'ilib-yig'ilib ijtimoiy ziddiyatlarni keskinlashtirdi va sobiq tuzumning yemirilishiga olib keldi.

Shuni eslatib o'tish joizki, milliy siyosatdagi buzilishlarning katta qismi shaxsga sig'inish davrida yuz berdi. Ko'plab xalqlar, elat va millatlar qatag'on qilindi. 1941-1945 yillarda Shimoliy Kavkaz va Qrim aholisi — qalmoqlar, chechenlar, ingushlar, qorachoylar, Krim tatarlari va boshqalar zo'ravonlik yo'li bilan o'z yurtlaridan Sharqqa tomon

ko'chirildi. Ko'chirilgan xalqlarning umumiy soni taxminan uch million kishini tashkil qildi. Majburiy ravishda o'z hududlaridan badarg'a qilingan xalqlarga nisbatan asossiz cheklashlar joriy etildi, ularning barcha haq-huquqlari va erkinliklari kamsitildi.

O'tgan asrning 50-60-yillarda milliy munosabatlar sohasidagi salbiy xatolar ko'paygandan ko'payib boraverdi. Milliy munosabatlardagi muammolar, kamchiliklar va qiyinchiliklar xususida sukut saqlandi, keng jamoatchilikdan bor haqiqat atayin yashirildi, yutuqlar keragidan ortiqcha maqtaldi. Millatlar va elatlarning iqtisodiy, siyosiy va ma'naviy manfaatlari e'tiborga olinmadi.

O'tgan asrning 60-70-yillarda mamlakat iqtisodiyotida ro'y bergan tanglik, ijtimoiy, ma'naviy va axloqiy sohalaridagi buzilishlar, poraxo'rlik, tanish bilishchilik, o'z vazifasini suiste'mol qilishlar, qo'shib yozishlar va boshqa salbiy hodisalar milliy va millatlararo munosabatlarning holatiga keskin ta'sir ko'rsatdi. Ana shu salbiy hodisalarning hammasi har xil millatchilik kayfiyatlarining namoyon bo'lishi, millatlararo nizolar vujudga kelishi uchun negiz yaratdi.

Mustaqillik tufayli jamiyatimizning barcha sohalarida sodir bo'layotgan tub sifat o'zgarishlar millatlar va millatlararo munosabatlarni takomillashtirilishiga qulay shart-sharoitlarni vujudga keltirdi. Ayni vaqtda shulardan to'liq foydalangan holda milliy va millatlararo munosabatlar sohasidagi barcha mavjud kamchiliklarni bartaraf etish ustida muntazam ravishda ko'pgina ijobiy ishlar qilinmoqda.

Millatlararo munosabatlar sohasida muayyan, noantagonistik ziddiyatlarning mavjudligi yangi mustaqil davlatlarning qaror topish davri uchun real hodisadir. Lekin mavjud ziddiyatlarning xalqlar va davlatlarning xavfsizligiga tahdid soladigan fojiali oqibatlarga olib boruvchi millatlararo mojarolarga aslo yo'l qo'yib bo'lmaydi.

Milliy va millatlararo munosabatlar sohasidagi muammolarni hal qilishda mintaqadagi etnik-nufus vaziyatni, aholining polietnik tarkibini hisobga olish katta ahamiyat kasb etadi. O'zbekistonning tub aholisi — o'zbeklardir. Shu bilan birga, mamlaktimizda qoraqalpoqlar, tojiklar, qozoqlar, qirg'izlar, turkmanlar, tatarlar, ozarbayjonlar, boshqirdlar, uyg'urlar, slavyan xalqlaridan — ruslar, ukrainlar, beloruslar, shuningdek, polyaklar, chexlar, slovaklar, forslar, pushtunlar, balujlar, koreyslar, armanlar, yahudiylar va boshqa millatlar vakillari istiqomat qiladi.

Ularning turli-tuman ehtiyojlarini qondirish uchun respublikamizda qator chora-tadbirlar qilinmoqda. Ona tilida ta'lim olish borasidagi ehtiyojlari to'laroq qondirilmoqda. Kadrlarni tanlash va joy-joyiga qo'yish, madaniyat va ma'naviy boyliklarni taqsimlash masalalarida ijtimoiy adolat tamoyillariga asoslanilmoqda. Milliy tillarda ro'znomalar, kitoblar, darsliklar, o'quv qo'llanmalari va boshqa adabiyotlar nashr etilmoqda. Ko'pchilik millatlarning ehtiyojlarini hisobga olib teleko'rsatuv va radio eshittirishlar ko'paymoqda, milliy madaniyat markazlari ochilmoqda. Boshqa millatlarning vakillari davlat va jamoat ishlariga jalb qilinmoqda.

Etnik guruhlar, millatlararo munosabatlar masalasida yo'l qo'yilgan xato va kamchiliklar qanday salbiy oqibatlariga olib kelganligini, nimalarda namoyon bo'layotganligini bilish, milliy masalada kelajakda bunday vaziyatlar takrorlanishiga yo'l qo'ymaslik uchun ularni keltirib chiqargan va keskinlashtirib yuborgan sabablarni chuqur va atroflicha idrok qilish milliy siyosat yuritishda katta ahamiyat kasb etadi.

Mamlakatimizda barqarorlik, tinchlikni saqlab, ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyotni jadallashtirishda millat va elatlar o'rtasidagi do'stlikni kuchaytirish, ularning hamkorligini mustahkamlash katta ahamiyat kasb etadi.

Hozirgi vaqtda mavjud bo'lgan har bir milliy madaniyatdagi yutuqlar, uning ijobiy, foydali tomonlarini doimiy ravishda o'rganish, ulardan keng va atroflicha foydalanish milliy madaniyatlarni o'zaro boyitishning, kishilarni baynalminal ruhda tarbiyalashning zarur yo'llaridan hisoblanadi.

O'zbekiston Respublikasida barcha etnik guruhlar va millatlar o'rtasida shu hududda yashaydigan har qanday odamga o'zini erkin va teng huquqli deb his qilish uchun barcha imkoniyatlar yaratib berilgan. Ularning fuqarolik, shaxsiy, ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy huquqlari O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasida kafolatlangan. Masalan, O'zbekiston Respublikasining «Fuqarolar saylov huquqlarining kafolatlari to'g'risida»gi Qonunida O'zbekiston Respublikasining hamma fuqarolari «ijtimoiy kelib chiqishi, ijtimoiy va mulkiy mavqei, irqiy va milliy mansubligi, jinsi, ma'lumoti, tili, dinga munosabati, mashg'ulotining turi va xususiyatidan qat'i nazar» teng saylov huquqiga ega deb yozib qo'yilgan. Shuningdek, O'zbekiston hududida yashaydigan etnik ozchilikning huquqlarini himoya qilish to'g'risida

ham alohida ko'rsatib o'tilgan. Konstitutsiyada yozilganidek, "O'zbekiston Respublikasi o'z hududida istiqomat qiluvchi barcha millat va elatlarning tillari, urf odatlari va an'analari hurmat qilinishini ta'minlaydi, ularning rivojlanishi uchun sharoit yaratadi".

Shuni alohida qayd etish lozimki, jamiyatimizda kundan-kunga mustahkamlanib borayotgan milliy hamjihatlik, milliy birdamlik nafaqat respublikamiz tub aholisi — o'zbeklar, qoraqalpoklar bilan boshqa millatlar o'rtasida, balki O'zbekistonda yashayotgan boshqa millatlarning vakillari orasida ham etnik-madaniy asoslarda jipslashish jarayonlari faol yuz bermoqda.

Respublikamizda hozirgi kunda 80 dan ortiq milliy-madaniy markazlar faoliyat ko'rsatib kelmoqda. Ular ko'p millatli O'zbekistonning jamiyatni siyosiy, iqtisodiy, madaniy-ma'naviy jihatdan qayta qurish jarayonida ijobiy rol o'ynamoqda. Millatlararo tinchlik, totuvlikni ta'minlashda o'zbek millatining boshqa suveren davlatlarda, xususan, O'rta Osiyo mamlakatlarida yashayotgan o'z etnik qardoshlari bilan yaqin munosabatda bo'lishi katta ahamiyat kasb etadi.

Mavjud ma'lumotlarga ko'ra, hozirgi kunda ko'pgina o'zbeklar boshqa respublikalarda yashab kelmoqdalar. Masalan, Tojikistonda jami aholining 24,4 foizini, Qirg'izistonda — 13,8 foizini, Turkmanistonda — 9,0 foizni, Qozog'istonda — 2,5 foizni o'zbeklar tashkil etadi.

Ma'lumki, Turkiston xalqlarining ko'p asrlik tarixi, boy madaniyati, rang-barang urf-odat va an'analari bir-biri bilan chambarchas bog'lanib ketgan. Ular Turkistonni o'zlarining muqaddas vatani deb bilganlar. Shuning uchun ham O'zbekiston Respublikasi birinchi Prezidenti I.A.Karimovning "Turkiston — umumiy uyimiz» g'oyasi mintaqamizda istiqomat qiluvchi milliy-etnik birlikni yanada mustahkamlab, mintaqamizda barqarorlik, tinchlikni saqlab qolishda muhim ahamiyat kasb etdi.

Millatlararo munosabatlar jarayonida milliy va mintaqaviy xavfsizlikka putur yetkazishi mumkin bo'lgan har qanday vaziyatlarning oldini olish uchun quyidagi qoidalarg'a amal qilishimiz kerak:

- 1.Davlatning etnik siyosati shaxs huquqlarini himoya qilishning ustivor bo'lishiga asoslanishi darkor, shuningdek, milliy ozchilikning huquqlari ham kamsitilmasligi shart.

- 2.Davlatning etnik siyosatidagi bosh yo'l millatlararo ziddiyatlarni amaliy tarzda hal qiladigan usullarga asoslanishi lozim.

- 3.Jamiyatimizning bozor munosabatlariga asoslanadigan iqtisodiy

taraqqiyoti respublikamizda yashayotgan barcha millatlarning manfaatlariga mos bo'lmog'i kerak.

Millatlararo hamdo'stlik, tinchlik, totuvlik — mustaqillik tufayli qo'lga kiritilgan eng katta yutug'imizdir. "...мамлакатимиз тинчлиги, жамиятимиз барқарорлиги, умуминсоний, миллий ва диний қадриятларимизга қарши қаратилган, миллий ўзликни англаш, халқимизнинг асрлар давомида шаклланган ҳаёт тарзини барбод қилишга йўналтирилган мафкуравий таҳдидларга қарши курашишнинг самарали усул ва воситаларини ишлаб чиқиш, қўллаш ишлари замон талабидан ордта қолмоқда",- деб таъкидлайди Ўзбекистон Президенти Ш.Мирзиёев.¹

Xalqlarimiz azaldan orzu qilib kelgan millatlararo do'stlik, hamjihatlik, tinchlik, totuvlikka erishgan ekanmiz, endilikda bizning oldimizda turgan dolzarb vazifa — ana shu oliy ijtimoiy-siyosiy qadriyatlarni qo'ldan bermay, avaylab-asrab, ko'z qorachig'iday ehtiyot qilib, saqlab qolish ustida doimiy harakat qilishimiz darkor. Bunga respublikamizda yashovchi har bir inson — yoshidan, millatidan qat'i nazar, o'z hissasini qo'shmog'i kerak.

7.6. Jamiyatni harakatlantiruvchi kuchlar

Jamiyat taraqqiyoti inson faoliyatining ifodasidir. Kishilar o'rtasida sodir bo'ladigan xilma-xil aloqa va munosabatlar, ularning haqiqiy voqelikka, tabiatga bo'lgan munosabatlari amaliyotda o'z ifodasini topadi. Amaliyot kishilarning shunday faoliyatidirki, bu faoliyat jamiyatning yashashi va rivojlanishini ta'minlaydi.

Inson o'zining amaliy faoliyatida tashqi olamga ta'sir etadi, uni o'z ehtiyojlari asosida o'zgartiradi. Inson o'z amaliy faoliyati jarayonida ijtimoiy munosabatlarni rivojlantiradi, moddiy boyliklar yaratadi, madaniyatni yuksaltiradi. Ijtimoiy hayotning o'zgarishi inson ijtimoiy amaliyoti tarzida sodir bo'ladi.

Jamiyatning rivojlanishi ob'ektiv qonunlar asosida kishilarning faol amaliy faoliyati tufayli ro'yobga chiqadi.

Kishilar faoliyati tasodifiy ravishda ro'y beradigan ko'r-ko'rona jarayon emas. Kishilar o'z oldilariga aniq maqsadlarni qo'yib, uni

¹ ЎзР Президентининг 2019 йил 8 апрелдаги Ф-5465-сонли “Ўзбекистон тараққиётининг янги босқичида миллий ғояни ривожлантириш концепциясини ишлаб чиқишга доир чора-тадбирлар тўғрисида”ги Фармойиши. // <https://www.gazeta.uz/uz/08.04.2019>

amalga oshirishga intilar ekanlar, bu intilishlarning zaminida gavalangan rivojlanish qonunlarini bilish yotadi. Jamiyat taraqqiy etishi uchun faqat ob'ektiv shart-sharoitlarning o'zi kifoya qilmaydi, buning uchun sub'ektiv omillar ham yetilgan bo'lishi zarur.

Jamiyat a'zolari qancha ongli bo'lsa, ya'ni sub'ektiv omil roli tez o'sib borsa, jamiyat taraqqiyoti shunchalik tezlashadi.

Xalq ommasining bunyodkorlik faoliyati, avvalo uning moddiy boylıklar yaratishda o'z ifodasini topadi. Inson ehtiyojlari uchun zarur bo'lgan oziq-ovqat, kiyim-kechak, uy-joy, ularni ishlab chiqaradigan murakkab mehnat qurollari, asbob-uskunalar, texnologiyaning ijodkori - xalq ommasidir. yer yuzidagi barcha shaharlar, qishloqlar, qadimgi dunyoning karvon yo'llarini, katta-katta inshootlar, sug'orish kanallari va ko'priklarni xalq o'z mehnati bilan barpo etgan. Xalq ommasi o'z mehnati bilan Samarqand, Buxoro, Xiva, Qo'qon, Toshkent, Shahrisabzdagi va boshqa ulkan tarixiy obidalarni yuzaga keltirgan va keltirmoqda.

Xalq ommasi jamiyatning barcha ma'naviy boyligini yaratuvchi kuch hamdir. Kishilarning ma'naviy hayoti garchi ular moddiy turmushining in'ikosi sifatida yuzaga kelgan bo'lsada, lekin u o'z navbatida butun ijtimoiy taraqqiyotga g'oyat katta ta'sir ko'rsatadi. Jamiyat taraqqiyotida, ishlab chiqaruvchi kuchlarning rivojlanishi va takomillashuvida, mehnat unumdorligining o'sib borishida ilm-fan va madaniyatning, inson aql-idroki va zakovatining qanchalik muhim ahamiyat kasb etishini isbotlab o'tirishning hojati yo'q.

Xalq ommasining ijtimoiy taraqqiyotda hal qiluvchi kuch ekanligi uning ijtimoiy-siyosiy faoliyatida ham namoyon bo'ladi. Xalq ommasi tarix davomida bo'lib o'tgan barcha o'zgarishlarning hal qiluvchi kuchi hisoblanadi.

Xalq ommasining ijtimoiy-siyosiy sohadagi faoliyati uning jahonda tinchlikni mustahkamlash yadro urushi boshlanib ketishiga yo'l qo'ymaslik uchun olib borayotgan kurashida ham o'z ifodasini topmoqda.

Jamiyat taraqqiyotda xalq ommasi ichidan chiqqan buyuk shaxslar, arboblər, sarkardalar katta rol o'ynaydilar. Tarixiy jarayonlar mohiyatini boshqalarga nisbatan chuqurroq tushunadigan, uzoqni ko'radigan yo'l boshchilar, rahbarlar xalqning baxt-saodati, orzu-umidlarini ro'yobga chiqarish uchun astoydil harakat qiladilar. Bunday shaxslarga xalq o'zining issiq bag'rini ochadi, qo'llab-quvvatlaydi, e'zozlaydi.

Tarixiy jarayonlarning sub'ekti va harakatlantiruvchi kuchlari bo'lgan xalq ommasi muayyan ijtimoiy - etnik tabaqalardan tashkil topadi.

Jamiyatimizda bozor iqtisodiyotiga o'tish tufayli sodir bo'layotgan mulkiy jarayonlarning o'zgarishi kishilarning keskin tabaqalanishiga — oshib-toshib ketgan boylar-u, qashshoqlarga bo'linib ketishiga yo'l qo'ymaydi.

Hozir bizning jamiyatimizda ishchilar, dehqonlar, ziyolilar bilan bir qatorda yangidan shakllanayotgan mulkdorlar sinfi faoliyat ko'rsatmoqda. Davlat halol mehnat qilayotgan har bir kishiga o'z oilasini boqish, bilim olish, tibbiy xizmatdan foydalanish, o'zining qarindosh-urug'larining qadr-qiyamatini himoya qilish uchun barobar imkoniyatlarni vujudga keltirmoqda.

7.7. Sivilizatsiya tushunchasining tahlili va turli yondashuvlar tasnifi

Sivilizatsiyani insoniyat jamiyati taraqqiyotining yovvoyilik va varvarlikdan keyingi muayyan bir bosqichi sifatida tahlil qilishda unga xos quyidagi jihatlarga e'tibor qaratiladi: sivilizatsiya insoniyat taraqqiyotining eng qadimgi, ilk bosqichlaridan sug'orma dexqonchilikning vujudga kelishi, davlat va huquqning paydo bo'lishi, shaharlarning yuzaga kelishi, yozuvning paydo bo'lishi bilan farqlanadi. Ayni vaqtda sivilizatsiya tushunchasi inson aql-zakovati erishgan yutuqlarini ham ifodalaydi. Frantsuz ma'rifatparvarlari sivilizatsiya tushunchasini aql-idrok va adolatga asoslangan jamiyat, ya'ni ideal jamiyat ma'nosida qo'lladilar.

Sivilizatsiya murakkab mazmunga ega bo'lgan falsafiy tushuncha hisoblanadi. Shuning uchun ham sivilizatsiya haqida xilma-xil qarashlar, nuqtai-nazarlar mavjud. Chunonchi ingliz sotsiologi va tarixchisi Arnold Toynbi sivilizatsiya deganda jamiyat taraqqiyotini, avvalo madaniy yuksalishni nazarda tutadi. Dunyo tarixini o'rgangan Toynbi sivilizatsiya turlicha xalqlarda turlicha kechadi, tarix o'ziga xos xususiyatlarga ega bo'lgan alohida sivilizatsiyalardan iborat, degan fikrni ilgari suradi. U «Tarixni bilish» asarida insoniyat tarixida mavjud bo'lgan o'n uch sivilizatsiya haqida fikr yuritib, sivilizatsiyani rivojlantiruvchi kuch – ijodiy elita yoki ozchilikdan iborat, deb biladi. U sivilizatsiya o'z-o'zidan shakllanmaydi. Uning rivojlanishi uchun

ma'lum tarixiy davr yetilgan bo'lmog'i lozim. Bunday davrni Toynbi «Chaqiruv va javob» deb belgilaydi. Uning fikricha, tarix chaqirig'iga ozchilik javob berar ekan, o'z ketidan befarq ko'pchilikni ergashtiradi. Chaqiruv shunday davrki, bunda jamiyat qandaydir xavf ostida bo'ladi. Chaqiruv va javob har qanday sivilizatsiyaning asosini tashkil etadi¹.

Nemis faylasufi Osvald Shpengler (1880-1936 yy.) sivilizatsiya tushunchasini madaniyatga qarama-qarshi qo'yadi. Uning fikricha, madaniyat halokatga uchrashi jarayonida sivilizatsiyaga aylanadi. Madaniyatdan sivilizatsiyaga o'tish ijodkorlikdan mahsulsizlikka, shakllanishdan qotib qolishga, qahramonona tashabbuslardan mexanik «ish»ga o'tishdan iborat. Shpengler fikricha, sivilizatsiya oqibatida badiiy va adabiy ijodga ehtiyoj qolmaydi. Shuning uchun ham madaniy da'volardan voz kechib, sof texnitsizmga e'tiqod qilishni taklif etadi.

Insoniyat, Shpengler fikricha, zoologik birlikdir. Insoniyatning yagona tarixi yo'q, faqat alohida yashirin madaniyat bor. Har bir madaniyat hayotini taqdir boshqaradi. Har qanday madaniyat insondek hayot kechiradi. Ularning o'z bolaligi, o'smirligi, o'rta yoshi va o'tmishi bo'ladi.

Sivilizatsiyani turkumlashning turli asoslari ishlab chiqilgan.

Kishilik jamiyati rivojlanishining muayyan bosqichi asosida turkumlash: neolit sivilizatsiyasi, nokapitalistik sivilizatsiya, hozirgi zamon sivilizatsiyasi.

Sivilizatsiya deganda ma'lum bir ijtimoiy-iqtisodiy formatsiya tushunilgan: ibtidoiy formatsiya, quldorlik va x.k.

Sivilizatsiya geografik jihatdan farqlanish asosida turkumlangan: Yevropa sivilizatsiyasi, Osiyo sivilizatsiyasi.

Diniy mansublik asos qilib olingan: xristian sivilizatsiyasi, osiyo sivilizatsiyasi.

Kelib chiqish, planetar mansublikka ko'ra: yer sivilizatsiyasi, yerdan tashqari sivilizatsiya farqlangan.

Etnik asosga ko'ra farqlanadigan birliklar nazarda tutilgan: Qadimgi Misr sivilizatsiyasi, Bobil sivilizatsiyasi.

Har qanday sivilizatsiya: 1) muayyan ijtimoiy ishlab chiqarish texnologiyasiga; 2) takrorlanmas madaniyati, qadriyati, falsafiy qarashlari, odob-axloq normalariga; 3) o'z hayotiy tamoyillariga ega bo'ladi. Bularning barchasi sivilizatsiyani yaxlit birlik sifatida mavjud

¹ G'arb falsafasi.-T.:«Sharq», 2004.-588-589-betlar.

bo'lishi uchun imkon yaratadi. Bu sifatiy xususiyatlarning yo'qolishi sivilizatsiyaning halok bo'lishiga olib keladi.

Sivilizatsiya tushunchasi madaniyat tushunchasi bilan chambarchas bog'liq. Ayrim olimlar, masalan, Shpengler sivilizatsiyani madaniyatning antipodi, deb biladi va «sivilizatsiya madaniyat tanazzuli ifodasi» degan xulosaga keladi.

Sivilizatsiyani madaniyatga qarama-qarshi qo'yishning asoslari bor. Sivilizatsiya ziddiyatli ijtimoiy jarayonlar tarzida kechgan va bu jarayonlar oqibatida taraqqiyot bilan bir qatorda madaniyatlarning yemirilishi, boylik va qashshoqlik kabi ijtimoiy hodisalar yuzaga kelishi kuzatilgan.

Sivilizatsiya muammosiga turlicha qarashlarni inkor etmagan holda, uning madaniyat bilan aloqadorligini alohida ta'kidlash, sivilizatsiya insoniyatning yovvoyilik va varvarlikdan keyingi madaniy taraqqiyot bosqichi ekanligini e'tiborga olmoq lozim.

Sivilizatsiya madaniyatlar xilma-xilligi asosida shakllanadi. Madaniyatlarning turli-tumanligi ular orasidagi umumiylikni inkor etmaydi. Madaniyatning insonparvarligi tamoyili ularni bir-biriga yaqinlashtiradi. Ayni vaqtda madaniyatlar o'zaro bir-biriga ta'sir ko'rsatadi va bu ta'sir madaniyatlar taraqqiyotida o'z ifodasini topadi.

Sivilizatsiya inson va jamiyatning taraqqiyotini ifodalaydi. sivilizatsiya inson va jamiyatning o'zgartuvchilik faoliyati mahsuli. Demak, sivilizatsiya madaniyatning konkret namoyon bo'lishini, uning real mavjud hayotini aks ettiradi. Sivilizatsiyaning madaniyatsiz, madaniyatning sivilizatsiyasiz mavjud bo'lishi mumkin emas.

1.Sivilizatsiya jamiyatni ijtimoiy tashkil etish usuli hisoblanadi.

2.Sivilizatsiya avval boshdanoq progressiv taraqqiyot sifatida yuzaga kelgan. Bu taraqqiyot ijtimoiy ishlab chiqarishning rivojlanishi bilan bog'liq tarzda kechgan. Agar varvarlik davrida eng qadimgi odamlar uyushuvi tabiiy asosga tayangan bo'lsa, sivilizatsiya odamlarning ijtimoiy jihatdan uyushuvini keltirib chiqaradi.

3.Sivilizatsiya ijtimoiy boyliklarni ishlab chiqarish va tobora ko'paytirib borishdan iborat murakkab ijtimoiy jarayon.

Sivilizatsiya ortiqcha mahsulotning, ijtimoiy boylikning vujudga kelishi bilan bog'liq ravishda amalga oshdi. Aynan ortiqcha mahsulot, boylikning paydo bo'lishi oqibatida mehnat taqsimoti chuqurlashdi, aqliy mehnat jismoniy mehnatdan ajralib chiqdi, ilmiy bilimlar shakllandi, fan, falsafa, san'at vujudga keldi. Ijtimoiy boylik deganda

moddiy ne'matlar ko'rinishidagi boylik bilan bir qatorda ma'naviy qadriyatlarni ham hisobga olmoq lozim. Moddiy boyliklarning tobora ko'payib borishi bo'sh vaqt boyligining shakllanishiga olib keldi. Bo'sh vaqt jamiyat va inson taraqqiyotining muhim omili bo'lib hisoblanadi. Jamiyat taraqqiyoti, boyliklarning tobora ko'payib borishi madaniyatli ijtimoiy munosabatlarning qaror topishi uchun imkoniyat yaratdi. Jamiyat boyligini ishlab chiqarish kishilar orasidagi munosabatlar taraqqiyotiga olib keldi.

4. Jamiyatning tarkibida jiddiy o'zgarishlar kuzatila boshlandi. Jamiyatning ijtimoiy tarkibida xilma-xil sinflar, ijtimoiy guruhlar, tabaqalar shakllandi.

5. Sivilizatsiyaning eng muhim belgisi jamiyat hayotini tashkil etish va boshqarish bilan bog'liq. Boshqaruvning jamoa usulidan farqlanuvchi maxsus boshqaruv – davlat hokimiyati shakllandi.

6. Sivilizatsiya jamiyatning asosi, subatomi hisoblangan oila va oilaviy munosabatlarning takomillashuviga olib keldi.

7. Sivilizatsiya ma'naviy madaniyat takomili bilan bevosita bog'liq. Yozuvning kashf qilinishi ajdodlar bilimlari va tajribalarini avlodlarga meros sifatida qoldirish imkoniyatini berdi. Yozuv sivilizatsiyaning muhim omili bo'lib hisoblanadi.

Sivilizatsiya umumbashariy ahamiyatga molik murakkab ijtimoiy hodisa va bu hodisa jamiyatlar taraqqiyotida namoyon bo'ladi.

Hozirgi zamon sivilizatsiyasi jamiyatlar taraqqiyotida yangi sifat bosqichi mavjudligi bilan xarakterlanadi. Hozirgi zamon sivilizatsiyasi o'zida jahon miqyosida kechayotgan globallashuv jarayonlari, yangi axborotlashgan jamiyatning shakllanishi bilan bevosita bog'liq.

7.8. Madaniyat jamiyat taraqqiyotining qudratli ma'naviy kuchi

Jamiyat taraqqiyotida xususan komil inson ma'naviyatini shakllantirishda madaniyat katta ahamiyat kasb etadi. Madaniyat lotincha «*cultura*» atamasidan olingan bo'lib, parvarish qilish, ishlov berish ma'nosini bildiradi. Mumtoz lotin tilida madaniyat yerni parvarish qilish, ishlov berish ma'nosida ishlatib kelingan. Keyinchalik, eramizdan avvalgi 45 yili Rim notig'i, mashhur faylasuf Sitseron madaniyat atamasini aqlga ishlov berish ma'nosida ishlatgan. Uning fikricha, dehqon yerga ishlov bergani kabi inson ongi, aqliga ham ishlov

berib turish zarur. Aqlga ishlov berish, ma'naviy, ruhiy takomillashish, erk insonning haqiqiy ifodasidir.

Keyinchalik madaniyat tushunchasi bilimdon, ma'rifatli, yuksak tarbiyali insonlarni ta'riflashda ham ishlatila boshlanadi.

Madaniyat qo'pqirrali va sermazmun tushuncha bo'lib, u jamiyat taraqqiyoti davomida insonlarning faoliyati tufayli qo'lga kiritilgan barcha moddiy va ma'naviy yutuqlarning majmuidir. Moddiy madaniyat deganda inson faoliyati tufayli yaratilgan «ikkinchi tabiat», ya'ni ishlab chiqarish vositalari, mehnat qurollarini, mehnat ko'nikmalarini, shuningdek, ishlab chiqarish jarayonida yaratilgan va moddiy hayot uchun xizmat qiladigan barcha boyliklarni nazarda tutish lozim. Ma'naviy madaniyatning qamrovi behad keng bo'lib, u ijtimoiy ongning barcha shakllari, ya'ni falsafiy, ilmiy, huquqiy, axloqiy, estetik, diniy qarashlar, maorif, ta'lim-tarbiya, maktab, o'rta va oliy ta'lim, fan, madaniyat muassasalari, ommaviy axborot vositalari, san'at, xalq ma'naviy ijodiyotining barcha turlarini o'z ichiga qamrab oladi. Moddiy va ma'naviy madaniyat bir-biri bilan uzviy bog'langan bo'lib, biri ikkinchisini to'ldiradi. Inson amaliy faoliyatining har qanday turida ayni bir vaqtning o'zida uning ham aqliy, ham jismoniy mehnati ob'ektiv ravishda ishtirok etadi.

Insonning amaliy faoliyatida, moddiy boyliklar ishlab chiqarish jarayonida moddiy va ma'naviy madaniyat organik ravishda birlashadi. Bironta ham mehnat qurolini, moddiy boylikning bironta ham turini inson aql-idroki va tafakkurisiz, aqliy mehnatisiz yaratib va takomillashtirib bo'lmaydi. Inson amaliy faoliyatining har qanday turida ayni bir vaqtning o'zida uning ham aqliy, ham jismoniy mehnati ob'ektiv ravishda ishtirok etadi. Ijtimoiy ishlab chiqarish kishilar ma'naviy hayotining negizidir. Inson miyasida hech qanday fikr, hech qanday qarash va tushuncha o'z-o'zidan tug'ilmaydi va rivojlanmaydi, balki ularning hammasi moddiy sharoitlar, tabiiy omillar, tashqi ta'sirlar bilan uzviy bog'langan va jamiyatdagi moddiy jarayonning mahsuli sifatida vujudga kelgandir.

Madaniyatning paydo bo'lishi va rivojlanishi kishilik jamiyatining eng qadimiy bosqichlariga borib taqaladi. Boshqacha aytganda, madaniyat insonning kelib chiqishi bilan uzviy aloqadordir. Madaniyat tarixi jamiyat tarixining ajralmas bir qismidir. Shuning uchun ham uning vujudga kelishi va rivojlanishini jamiyat tarixidan, jamiyatdagi ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlardan, moddiy boyliklar ishlab chiqarish usulidan

ajratib olish mumkin emas.

Madaniy taraqqiyotning umumiy qonunlaridan biri - uning to'xtovsiz ravishda boyib borishi va rivojlanishidan iboratdir. Madaniyat taraqqiyotida moddiy ishlab chiqarishning rivoji asos bo'ladi. Ijtimoiy-iqtisodiy tuzumlarning ishlab chiqarish usullarining almashinuviga qarab madaniyat ham sifat jihatidan o'zgarib turadi. Jamiyatning taraqqiy etishi madaniyatning o'zgarishini talab qiladi, madaniyatning yangilanishi esa o'z navbatida jamiyatning taraqqiy qilishiga sabab bo'ladi.

Barcha moddiy va ma'naviy madaniyat durdonalari — inson aql-idroki, iste'dodi va mehnati mahsulidir. Xalq ommasi madaniyat ijodkorigina emas, balki uni to'xtovsiz ravishda boyituvchi, rivojlantiruvchi, avloddan-avlodga yetkazib turuvchi hamdir.

Har bir ijtimoiy tuzum taraqqiyotida madaniyat o'ziga xos belgi va xususiyatlarga ega. Kishilik jamiyatining har bir tarixiy bosqichi o'z madaniy boyliklarini yaratadi va shu tariqa boshqasidan farqlanib turadi.

Ijtimoiy-iqtisodiy tuzumlar umumsotsiologik qonunlar asosida bir-biri bilan uzviy bog'lanishda bo'lganidek, madaniyatning tarixiy ko'rinishlari ham dialektik aloqadorlik va o'zaro bog'lanishdadir. Madaniyatning bir tarixiy turidan ikkinchisiga o'tish o'tmishda erishilgan madaniy yutuqlarning barcha qimmatli tomonlarini uloqtirib tashlash, degan so'z emas.

Har bir avlod o'zi uchun maxsus yangi moddiy negiz tashkil etmaydi, ilm-fan va madaniyatni yangidan yaratmaydi, balki o'zidan oldingi avlodlar tomonidan yaratilgan manbadan, ishlab chiqarish kuchlaridan, moddiy va ma'naviy madaniyat yutuqlaridan foydalanadi. Oldingi avlodlardan qolgan ishlab chiqaruvchi kuchlar va ishlab chiqarish munosabatlari, madaniy boyliklar keyingi avlodlarning yashashi va taraqqiy etishi uchun moddiy va ma'naviy asos bo'lib xizmat qiladi. O'tmishda qo'lga kiritilgan tajribani egallamay va ijodiy o'zgartirmay turib, olg'a tomon rivojlanib bo'lmaydi. Har bir avlod ilgarigiga qarab qilgan harakatida o'zidan oldingi barcha avlodning yo'lini davom ettiradi.

Yangi avlod oldingi avlodlardan qolgan tajribaga o'zining xususiy tajribasini qo'shadi. Jahon tarixi shu yo'sinda barpo qilinadi. Bunga insoniyatning quldorlik davrida yaratgan madaniy boyliklari misol bo'la oladi. Qadimgi yunon madaniyati Gomer va Gerodot, Demokrit va Sofokl, Aflotun va Arastu singari mutafakkirlarining tarix va falsafa,

adabiyot va san'at, astronomiya va matematika, me'morchilik va haykaltaroshlik kabi ilm-fan va madaniyatning turli sohalariga doir asarlari insoniyatning eng katta madaniy boyligidir. Ular o'z ahamiyatini aslo yo'qotmaydi. Qadimgi yunon adabiyoti, san'ati va eposi hozir ham kishilarga badiiy zavq beradi va ma'lum jihatdan eng yuksak namuna bo'lib xizmat qiladi.

O'rta Osiyo xalqlarining madaniyati juda qadimiy bo'lib, uning tarixi bir necha ming yillarni o'z ichiga oladi. Xalqimiz madaniyati ham jahon madaniyati bilan baqamti, yonma-yon yuzaga kelgan va rivojlangan. Har bir xalq madaniyati, o'z mamlakati doirasidagina, tor milliy biqlikda emas, balki boshqa xalqlar madaniyati bilan o'zaro aloqadorlikda, o'zaro bog'liqlikda, o'zaro ta'sir va aks etish asosida rivojlanadi.

Tarixdan ma'lumki, qadimgi dunyo hamda Rim davri madaniyati, jahondagi boshqa madaniyatlarga o'zining ijobiy ta'sirini ko'rsatadi. O'z navbatida O'rta Osiyo xalqlari ham boshqa xalqlar madaniyatining yuksalishiga, umumjahon madaniyati taraqqiyotiga o'zining faol ta'sirini ko'rsatadi. O'rta asr madaniyatining buyuk namoyondalari Xorazmiy, Abu Nasr Forobiy, Abu Ali Ibn Sino, Abu Rayhon Beruniy, Ulug'bek, Alisher Navoiy va boshqa allomalar ta'limotlari jahon madaniyatining ajralmas qismi ekanligi bunga misol bo'ladi.

O'zbek xalqi jahon moddiy va ma'naviy boyliklarini yaratish va rivojlantirishda ulkan hissa qo'shgan xalqdir. U o'zining tafakkuri, qobiliyati va iste'dodi bilan O'rta Osiyo fan va madaniyatini, adabiyot va san'atini, axloq-odobi, falsafasining vujudga kelishi va rivojlanishida katta o'rin tutadi. SHu bilan birga u tarixning haqiqiy ijodkori sifatida jamiyatning madaniy-ma'naviy taraqqiyotiga keng imkoniyatlar ochib berdi. Uning, umuman madaniyat, xususan, badiiy adabiyot sohasidagi xizmatlari ham bebahodir. Doston va ertaklarning, maqol va matallarning, qahramonlar haqidagi rivoyat va afsonalarning yaratuvchisi ham, avaylab-asrovchisi ham uning o'zidir.

O'zbeklar o'zining insonni lol qoldiradigan ajoyib amaliy san'ati, yuksak badiiy did va mahorat asosida ishlangan hunarmandchilik buyumlari bilan qadim zamonlardan boshlab hozirgacha ham dunyo xalqlari o'rtasida shon-shuxrat qozonib kelmoqda. Hunarmandchilik san'ati bizning xalqimiz avlod-ajdodlari tomonidan saqlanib kelayotgan meros, bebaho qadriyatdir.

O'zbek xalqi amaliy san'ati, hunarmandchilik ildizlari uzoq

o'tmishga borib tutashadi. O'zbek xalq hunarmandchiligi tarixiga hozirgi zamon nigohi bilan nazar tashlaydigan bo'lsak, manbalar, o'tmishdan saqlanib qolgan yodgorlik va obidalar eramizdan avvalgi minginchi yillarda yaratilgan san'at durdonalari haqida dalolat beradi.

O'zbekiston hududida bo'lgan Shosh, Marokand, Urganch, Buxoro, Shahrisabz shaharlarining qadimgi o'rnida olib borilgan qazilma tadqiqotlar ota-bobolarimiz yaratgan hunarmandchilikning o'lmas obidalarini kashf etdi, yozma manbalar qadimiy O'rta Osiyo aholisining konlarda ishlaganini, mis va temirdan turli xil harbiy va mehnat qurollari yasaganliklarini, tikuvchilik, binokorlik, zargarlik va boshqa ishlar bilan shug'ullanganliklarini ko'rsatadi.

Avlod-ajdodlarimiz o'tmish davrlardan boshlab naqqoshlik, o'ymakorlik, tikuvchilik, zargarlik, zardo'zlik, gilamdo'zlik, misgarlik, sangtaroshlik, kulolchilik, musiqa asboblarini yasash va boshqa sohalarda katta mahorat ko'rsatganlar. Ular nozik va go'zal, jahonda tengi yo'q naqsh ustasi bo'lganlar, faqat yog'ochga emas, shuningdek, marmar toshga, metallga o'ta nozik va go'zal naqsh solishlari, gilam va matolarga rang-barang gullar to'qishlariga qarab ota-bobolarimiz, momolarimizning mahoratlari va didlariga qoyil qolamiz.

Samarqand, Buxoro, Xiva, Namangan, Qo'qon va Toshkentdagi xalq ustalari ganch o'ymakorligi sohasida katta shon-shuhratga ega bo'lganlar. Bu san'at namunalarini qadimiy binolar, muhtasham saroylar, arklarning ichki va tashqi bezaklarida, devor peshtoqlaridagi o'simlik va hayvonlar tasvirlarida, lojuvard koshinlarda ko'rish mumkin. Nozik o'ymakorlik san'atini mukammal egallab olgan yuksak didli ustalar nafaqat ganchga o'yima naqshlar berish, balki jimjimador panjaralar va go'zal guldonlar ham yasay bilganlar.

Musiqa san'ati — eng qadimiy va shu bilan birga o'zbek xalqi o'rtasida keng tarqalgan, uning turmushiga chuqur singib ketgan sohalardan biridir. Musiqa kishilarning his-tuyg'ularini, fikrlarini va kayfiyatlarini o'ziga xos tarzda ifoda etadi.

Musiqa san'ati kishiga butun bir yuksak tuyg'ular, zavq-shavq, yangi g'oyalar olamini ochib beradi. Odamlarni ma'naviy jihatdan boy, sof va barkamol qiladi. Musiqa tufayli inson o'zida yangi, ilgari sezmagani kuch topadi, hayotga o'zgacha munosabatda bo'ladi. Musiqa insonni hayotni sevishga da'vat etadi.

Musiqa, raqs, bayt, kuy, g'azal singari qo'shiqlar ham xalq hayoti bilan shu qadar yaqinlashib, qo'shib ketganki, inson o'z hayoti,

turmush tarzi va borlig'ini usiz tasavvur etolmaydi.

Musiq va qo'shiqning inson hayotida bu qadar keng o'rin olishi, uzoq yashashi, takomillashib, mazmunan boyib va chuqurlashib borishining sabablari bor. Chunki qo'shiq insonni mehnat qilishga, qiyinchiliklarni yengishga, ruhan tetik, bardam bo'lishga, do'stlarga vafodorlik, dushmanlarga nisbatan shafqatsizlikka undaydi. Kindik qoni to'qilgan ona Vatanni sevishga, uning barcha boyliklari bilan faxrlanishga da'vat etadi. Milliy va umuminsoniy qadriyatlarga nisbatan bo'lgan mehr-muhabbat, faxr-iftixorning shakllanishi va rivojlanishi ham ma'lum darajada unga bog'liq.

Madaniyat inqirozga uchrab xalqning ma'naviyati barbod bo'lsa, odamlar e'tiqodlarida xalqparvarlik, vatanparvarlik kabi tuyg'ular so'na boshlaydi. Bunday joyda ommaning olomonlashuvi, siyosiy manqurtlik, beparvolik boshlanadi, milliy mansublik, milliy iftixor asta-sekin barbod bo'la boshlaydi. Ana shunday davlatni mustamlakachilik kishanlarida uzoq vaqtlar davomida ushlab turish, xalqni itoatkor qulga aylantirishi mumkin. Milliy g'ururi so'ndirilgan, madaniyati, tili kamsitilgan, haq-huquqi, erki, izzat-nafsi yerga urilib, ruhan ezilgan xalq va millat — mustamlakachilar uchun tayyor o'ljadir. CHor amaldorlari buni yaxshi bilganliklari uchun yerli xalqni madaniyat va ma'rifatdan bebahra qoldirish masalasiga birinchi darajali ahamiyat berganlar, bu yo'lda hech narsadan tap tortmadilar, rahm-shafqatni butunlay yig'ishtirib qo'ydilar.

Sho'ro tuzumi — milliy birlik g'oyalari bilan sug'orilgan milliy ong o'sishi yo'lida turli g'oyalar tashkil etdi, milliy birdamlik, milliy tuyg'uning rivojlanishi va yuksalishiga millatchilik deb qaradi. Buni o'zbek xalqining tili, tarixi, madaniyati, xalq og'zaki ijodiyotiga qilingan qatag'onchilik siyosati misolida ko'rish mumkin.

Madaniyat jamiyat taraqqiyotida muhim rol o'ynaydi. U quyidagi ijtimoiy funktsiyalarni bajaradi:

1. Bilish funktsiyasi. Madaniyatda ko'p asrlik inson faoliyati davrida olamdagi narsa va hodisalarni bilish va ularni o'zlashtirish jarayonida to'plangan tarixiy tajriba mujassamlangan.

2. Axborot uzatish funktsiyasi. Madaniyat bir avloddan ikkinchi avlodga ijtimoiy tajribani yetkazish shaklidir, ya'ni tarixiy vorislik funktsiyasini bajaradi.

3. Muloqat funktsiyasi. Moddiy va ma'naviy tarixiy yodgorlikda o'z aksini topgan ma'lumotlarni qabul qilish jarayonida biz o'tmishdagi avlodlarning turmushi, ularning didi, madaniy darajasi, shuningdek,

mazkur asarlarni bunyod etgan mualliflar bilan muloqatda bo'lamiz, shu davrning nafasidan xabardor bo'lamiz.

4. Madaniyat inson axloq-odobi, xatti-harakatini tartibga solish vazifasini bajaradi.

5. Madaniyat insoniy fazilatlarni shakllantiradigan gumanistik, insonparvarlik vazifasini bajaradi.

Madaniy yuksalish mezonlari xilma-xil bo'lib, quyidagilarni o'z ichiga qamrab oladi: jamiyat taraqqiyotida yaratilgan ma'naviy qadriyatlarning ko'lami va miqdori, ularning tarqatilish darajasi, insonlar tomonidan o'zlashtirilishi; ma'naviy madaniyatning barcha turlarining bir tekis taraqqiy etishi; madaniy qadriyatlardan bahramand bo'lishda barcha kishilarning ishtirok etishi; madaniyat durdonalarini yaratishda aholining barcha qatlamlarining keng va ongli ravishda ishtirok etishi; kishilarning madaniy yuksalishga o'z hissalarini qo'shish uchun jamiyatda barcha imkoniyatlarning mavjudligi.

O'zbek xalqi jahon madaniyatining rivojlanishiga katta hissa qo'shgan, o'zining ko'p asrlik boy va rang-barang madaniyatiga egadir. Mustaqilligimizning dastlabki kunlaridanoq ajdodlarimiz tomonidan ko'p asrlar mobaynida yaratib kelingan g'oyat ulkan, bebaho ma'naviy va madaniy merosni tiklash davlat siyosati darajasiga ko'tarildi.

Davlat mustaqilligiga erishilgandan keyin o'tgan qisqa tarixiy muddat ichida mamlakatimiz siyosiy, iqtisodiy, ijtimoiy va ma'naviy jihatdan juda katta o'zgarishlarni boshidan kechirdi. Mustaqillik xalqimiz madaniy-ma'naviy taraqqiyotiga ham keng yo'l ochib berdi, toptalgan, kamsitilgan milliy g'ururimiz, insoniy sha'nimiz, milliy urf-odatlarimiz va an'analarimizga qayta hayot bag'ishladi. Mustaqillikka o'tish jarayonida birinchi navbatda odamlarning dunyoqarashi o'zgardi, g'urur, oriyat, sha'n va nomus tuyg'ulari kuchaydi, hayotga, mehnatga, Vatanga, el-yurtga munosabat o'zgacha tus oldi, milliy-ma'naviy muhit sog'lomlashdi, milliy o'zligini anglash kuchaydi. Bir vaqtda sun'iy ravishda kamsitilgan sharqona urf-odatlar va an'analar yana odamlar hayotidan o'rin ola boshladi, o'zbekona mehr-oqibat, hurmat-izzat, mehr-muruvvat, o'zgalar dardiga hamdardlik qilish singari olijanob fazilatlar qayta tiklana boshladi, avlod-ajdodlarimiz merosiga egalik qilish hissi kuchaydi. Boshqacha aytganda, madaniy-ma'naviy hayotimizda uyg'onish yuz berdi.

Xalqning boyligi, aql-idroki va tafakkuri, tarixi va madaniyati uning tilida, yozma va og'zaki adabiyotida o'z ifodasini topadi. Ana shu

ma'noda olganda, til xalqning qalbi, tanu jonidir.

O'zbek tilini astoydil muhofaza qilish, unga davlat tili maqomini berish, bu tilni aslidagiday qilib tiklash va tobora rivojlantirish va shu tariqa uni jahondagi eng boy va yetuk millatlar tillari darajasiga ko'tarish zarurati tug'ilib yetilgandi.

Uzoq davom etgan bahslar, tortishuvlar, munozara va muhokamalardan so'ng O'zbekiston Oliy Kengashi o'n birinchi sessiyasida, 1989 yil 21 oktyabrda "O'zbekiston SSR Davlat tili haqida" Qonun qabul qilindi. O'zbekistonda Davlat tili to'g'risidagi Qonunning qabul qilinishi o'zbek xalqining, respublikamizda yashovchi boshqa xalqlarning ham madaniy-ma'naviy va siyosiy hayotida ro'y bergan g'oyat muhim voqeadir.

Qonunga binoan, o'zbek tili — O'zbekistonning davlat tili deb e'lon qilindi. Bu xalqimizni behad quvontirib yubordi, milliy g'ururni kuchaytirdi.

Tilimiz, tariximiz, madaniyatimiz, butun ma'naviy hayotimiz tazyiq ostiga olinganligini, diniy, axloqiy, milliy qadriyatlarimiz oyoq osti qilinganligidan qanchalik aziyat chekkanligimizni hali unutgan emasmiz.

Bugun o'zbek tili va madaniyatini yanada rivojlantirish, uning siyosiy, ijtimoiy-iqtisodiy va madaniy hayotining barcha sohalariga keng kirib borishi borasida katta ishlar amalga oshirildi.

O'zbek tilining qo'llanish sohalarining kengayishi boshqa tillarni rivojlanish imkoniyatlarini cheklamaydi, albatta.

Respublikamizda ilmiy ishlarni o'zbek tilida taqdim etish va himoya qilish huquqi ta'minlanganligi, milliy qadriyatlarimizni tiklash va rivojlantirish yo'lidagi eng katta yutuqlardan bo'lib hisoblanadi.

O'zbekistonda kitoblar, gazeta va jurnallar, davriy xabarnomalar, darsliklar, o'quv qo'llanmalarining asosan davlat tilida nashr etilishi, televidenie ko'rsatuvlari va radio eshittirishlarni ko'pincha o'zbek tilida olib borilishi xalqimizning madaniy-ma'naviy saviyasini yuksaltirish, milliy ongini o'stirishda o'zining ijobiy ta'sirini ko'rsatib kelmoqda.

O'zbekiston davlat mustaqilligining asosiy maqsadlaridan biri shaxsni har tomonlama kamoloti uchun barcha imkoniyatlarni yaratib berishdir. Bu esa avvalo, hozirgi zamon fani, texnikasi va madaniyatining hamma yutuqlarini egallashni taqozo etadi. Bu vazifani hal etishda faqat ona tilining o'zini bilish kifoya qilmaydi. Dunyodagi boshqa xalqlar va millatlarning tillarini bilish har bir shaxsning har

tomonlama rivojlanishi uchun, jamiyatning ijtimoiy va ma'naviy taraqqiyoti uchun zarur omilga aylanib bormokda.

Boshqa tillarni bilish har bir ma'lumotli kishining burchidir. Har bir til millatning tarixini, ma'naviy boyliklarini, ijtimoiy hayoti, madaniyati va ruhiyatini yanada chuqurroq egallab olish uchun xizmat qiladigan oltin kalitdir. Til bilgan taqdirdagina millatning ruhini, uning qadr-qimmatini tushunish va baholash mumkin. Kimki boshqa millat va xalq tilini bilsa, u shu xalqning dilini ham anglaydi. Xalq o'rtasidagi birlik, axillik, mehr-oqibat va hurmat uning tili va madaniyatini bilishdan boshlanadi.

Ko'p tilni bilish o'zini madaniy kishi deb hisoblashni orzu qiladigan har bir inson uchun farzdir. Ingliz, arab, nemis, frantsuz, italyan yoki boshqa tillarni bilish dunyo madaniyati xazinasiga yo'l ochadi. Shu tillarni bilmaslik ilg'or fan, texnikani, xalqlar madaniyatini o'rganishda ancha mushkullik tug'diradi.

O'zbekistonda hozirgi paytda yoshlar maktablar va oliy o'quv yurtlarida rus, ingliz, frantsuz, nemis, ispan tillari bilan bir qatorda bizga qadimdan madaniyati, dini, tarixi va urf-odatlarini yaqin bo'lgan Sharq xalqlari tillarini ham katta qiziqish bilan o'rganmoqdalar. Arab, fors, hind tillarini bilish Eron, Afg'oniston, Pokiston, Hindiston, Xitoy singari dunyoning bir necha milliard aholisi yashaydigan mamlakatlar bilan munosabatimizni yaqinlashtirish va yaxshilashga sabab bo'ladi.

Jahon fani va madaniyatining bebaho xazinalaridan bahramand bo'lish o'zbek xalqi tili va madaniyatini rivojlantirish, milliy qadriyatlarimizni umuminsoniy qadriyatlar negizida kuchaytirishda beqiyos o'rin tutadi. Bularning hammasi O'zbekiston davlat mustaqilligining iqtisodiy, siyosiy, madaniy-ma'naviy asoslarini mustahkamlashda o'zining ijobiy ta'sirini ko'rsatadi.

O'zbekistonda istiqomat qilayotgan boshqa millat va elat vakillari davlat tiliga katta hurmat va e'tibor bilan qarashlari, uni o'rganishlari zarur.

O'zbekiston ko'p millatli davlatdir. Hozir O'zbekistonda yashayotgan qardosh xalqlar va millatlar vakillarining o'zbek xalqi tili, tarixi, madaniyati, an'analarini, jahon sivilizatsiyasi taraqqiyotiga qo'shgan buyuk ulushini o'rganishlari uchun qulay imkoniyat va shart-sharoitlar yaratilgan.

O'zbek tiliga davlat tili maqomining berilishi boshqa millat va milliy til sohiblarining Konstitutsiyamizda belgilangan huquqlarini

kamsitmaydi.

O'zbek tili inson faoliyatining hamma sohalari uchun, eng murakkab ilmiy tushunchalarni va inson qalbining eng nozik tuyg'ularini ifodalash uchun boy imkoniyatlarga ega bo'lgan tillardan biridir.

O'zbek tili bu qadar qadimiy va yetuk, imkoniyatlari bitmas-tuganmas bo'lmaganda, unda ilmiy, falsafiy, badiiy tafakkurning bunchalik ko'p va jozibali durdonalari yaratilmas edi. Bunga buyuk mutafakkir Alisher Navoiyning ona tilining xazinalarini ochib, bu tilning ham badiiy, ham ilmiy asarlar yaratish uchun boy va to'la imkoniyatlariga ega ekanligini namoyon qilib, so'z san'atining «Xazoyinul maoniy», «Hamsa», «Lisonut-tayr», «Mahbubul-qulub» kabi o'lmas obidalarini «Majolisun-nafois», «Mezonul-avzan» va «Muhokamatul-lug'atayn» singari qimmatli ilmiy asarlar yozib qoldirganligi misol bo'ladi.

Madaniyat va ma'naviyat o'z xalqining tarixini chuqur bilish va tushunib yetishga suyangandagina qudratli kuchga aylanadi. Tarix xalq xotirasidir. Xotirasiz barkamol inson bo'lmaganidek, o'z tarixini bilmagan xalqning kelajagi ham bo'lmaydi.

Tarix — xalqqa bilim, ma'rifat, ta'lim-tarbiya beradi. Tarix odamlarni o'ylashga, voqealarni chuqur ilmiy tahlil qilishga, sodir bo'lgan voqea va jarayonlardan bugungi kun va istiqbol uchun tegishli xulosalar chiqarib olishga yordam beradi. Ota-bobolarimiz donoligini tushunishimizda qo'hna tariximiz, betakror madaniyat, ma'naviy merosimiz, ajoyib-g'aroyib obidalaru, asori-atiqalarimiz qimmatli manba bo'lib xizmat qiladi.

O'zbek xalqi o'zining uch ming yillik boy tarixi bilan har qancha faxrlansa arziydi. U jahon fani va madaniyati taraqqiyotiga shu qadar ko'p hissa qo'shganki, buni dunyo allaqachon tan olgan. Movarounnahr xalqlari dunyoga Abu Nasr Forobiy, Muhammad Al Xorazmiy, Abu Rayhon Beruniy, Abu Ali Ibn Sino, Al Farg'oniy, Mirzo Ulug'bek, Alisher Navoiy, Bobur singari allomalarni yetishtirib bergan. Ahmad Yassaviy, Ismoil Buxoriy, Bahouddin Naqshband, Termiziy, Xo'ja Axror kabi ulamolar xalqimiz g'ururidir.

O'zining yuksak madaniyati, buyuk allomalari, dovyurak sarkardalari bilan dunyoga ma'lum va mashhur bo'lgan Turkiston xalqlarining, jumladan o'zbeklarning tarixi mustabid tuzum davrida haddan tashqari soxtalashtirildi.

Uzoqqa bormasdan, Amir Temur bobomizga bo'lgan munosabatni, temuriylar davriga berilgan soxta, g'ayri-ilmiy baho nimadan iboratligini olib ko'raylik. Ming afsuski, o'tmishda Amir Temurga nisbatan “qonxo'r”,- “jallod”, “bosqinchi”, “el-yurtni talagan” deya jar solindi. Ulug' bobomiz shaxsi va faoliyatiga berilgan bunday “ilmiy baholar” kitoblardan-kitoblarga ko'chaverdi. Hatto shunday “mukammal” ilmiy, badiiy, falsafiy-tarixiy asarlarga katta-katta mukofotlar ham berildi.

Amir Temur yovuzlikda Napoleon va Gitlarga tenglashtirildi. Uning Yevropa va Osiyo xalqlari, butun dunyo oldidagi buyuk tarixiy xizmatlari haqida lom-lim deyilmadi. Amir Temur shaxsiga baho berilganda tirnoq ostidan kir qidirib, faqat salbiy tomonlarini ko'rishdi. Holbuki, O'rta Osiyoning mo'g'ullar zulmidan ozod qilinishi va qaytadan markazlashtirilishi, o'zaro feodal urushlarning tugatilishi, ilm-fan, madaniyat, adabiyot va san'atning, hunarmandchilik, savdo-sotiq, zirotchilikning gullab-yashnashi, Samarqand, Buxoro, Toshkent, Shaxrisabzda, umuman Movarounnahrda, Eron, Afg'oniston, Hindiston, Turkiya, Arabistonda qanchadan-qancha binolar, qasrlar, masjid-madrasalar, hashamatli me'morchilik obidalari qurilishi, ajoyib bog'lar, rastalar, suv inshootlarining tashkil etilishi, savdo yo'llarining ochilishi amir Temur va temuriylar nomi bilan bog'liq.

Jahongir Amir Temur barpo etgan qudratli markazlashgan davlat turkiy millatning birlashishi va jiplashishiga tayanch bo'lib xizmat qildi, millatning ravnaq topishiga, milliy tuyg'uning uyg'onishiga yordam berdi, uning madaniyati yuksalishida mislsiz ahamiyat kasb etdi. Bu davrda turk xalqlari tarixiga doir Nizomiddin Shomiyning “Zafarnoma”, Abdurazzoq Samarqandiyning “Matlai sa'dayn va majmai bahrayn”, Davlatshoh Samarqandiyning “Tazkiratush shuaro”, Sharafiddin Ali Yazdiyning “Zafarnoma”, Ibn Arabshohning “Amir Temur tarixi” kabi mashhur asarlari yozildi, Mirzo Ulug'bekning astronomiya maktabi ish olib bordi va “Ziji jadidi Ko'ragoniy” kabi asarlari dunyoga keldi.

Amir Temur va temuriylar davrida poytaxt shahar Samarqandning shon-shuhrati dunyoga yoyildi, kurrai zaminning sayqali deb baholandi. «Aflotunlar chog'inda Afina, Rumo saltanatida, Abbosiylar davrida Bag'dod qancha taraqqiy qilgan bo'lsa, — deb yozgan Fitrat, — Temur va Ulug'beklar zamonida Samarqand shuncha taraqqiy qilgan edi». Amir Temurning boshqa mamlakatlarga qilgan yurishlari haqida og'iz ko'pirtirib gapiradilar-u, lekin uning To'xtamish hukmronligiga — Oltin

O'rta davlatiga qaqshatqich zarba berish bilan Rossiyaning mo'g'ullar asoratidan ozod bo'lishini tezlashtirganini yoki 1402 yili Turkiya sultoni Boyazid Yildirimni tor-mor keltirib, Bolqon yarim orolidagi xalqlarni Usmonli turklar istibdodidan qutqarib qolganini hisobga olmadilar.

O'zbek adiblarining tarixiy mavzudagi asarlariga dushmanlik ko'zi bilan qaraldi. Fitratning «Hind ixtilofchilari», «Abulfayzxon», «Temur sag'anasi», «Abo Muslim», Cho'lponning «kecha va kunduz», Abdulla Qodiriyning «O'tgan kunlar», «Mehrobdan chayon», Oybekning «Navoiy», Maqsud Shayxzodaning «Jaloliddin Manguberdi», Pirimqul Qodirovning «Yulduzli tunlar», «Avlodlar dovoni» kabi asarlariga «millatchining» tamg'asi yopishtirildi. Suyukli shoirlarimiz Erkin Vohidov bilan Abdulla Oripov o'zbeklar va O'zbekiston haqida she'r yozganliklari uchun boshlariga ne-ne tashvishlar tushganligi hali yodimizdan ko'tarilgan emas. Akademik Ibrohim Mo'minov «Amir Temurning O'rta Osiyo tarixida tutgan o'rni» risolasi uchun badnom etildi.

Natijada nafaqat Amir Temur tarixi, balki O'rta Osiyoning XV—XVI asrlardagi tarixi deyarli o'rganilmay qoldi.

Shaxsga sig'inish davrining qonuniy davomi bo'lgan turg'unlik yillarida buyuk davlat arbobi, dovyurak sarkarda, benazr olim va san'atkor, dunyoda taniqli adib va shoir Zahiriddin Muhammad Boburning shaxsiga qarshi hujumlar qilindi. Bobur faoliyatining milliy va umuminsoniy ahamiyati kamsitilib va tahqirlanib, u «zolim» va «bosqinchi» sifatida baholandi.

Buyuk mutafakkir vatandoshimiz Bobur aslida bizlar uchun o'zining nodir «Boburnoma» asari bilan qadrlidir. U har doim va hamisha Vatan ishqi bilan yashadi. Hindistonda bo'lgan paytlarida 700dan ortiq mustaqil jamoani yagona davlatga birlashtirdi, yurtni obod qildi, maorif va madaniyatni rivojlantirdi. Bobur asos solgan buyuk boburiylar sulolasi hind xalqi tarixi rivojiga benihoya katta ulush qo'shdi. Shuning uchun ham ular Boburni Hindistonning asl farzandi sifatida ulug'lashadi. Hindistonning davlat arbobi va faylasufi Javarharla'l Neru «Hindistonning kashf etilishi» va «Dunyo tarixiga bir nazar» kitoblarida Bobur shaxsiyati va boburiylarga yuksak baho berib, Bobur dilbar shaxs, Uyg'onish davrining ajoyib sultoni, kuchli tadbirkor kishi bo'lib, san'atni, go'zallikni sevardi, degan edi.

Mustaqillik bizga ma'naviy mulkimizni, tariximizni, ulug' bobolarimiz ruhini shod etish imkoniyatini qaytarib berdi. Istiqlol tufayli

o'tmish tariximizga munosabat ijobiy tomonga o'zgardi. Alloma bobolarimiz meroslarini o'rganib idrok etmoqdamiz.

Bugungi kunda avlod-ajdodlarimiz tarixi tiklanayotganligi mustaqilligimizning ajoyib samarasidir. O'zbek xalqining bir necha ming yillik tarixiga oid darsliklar yaratilmoqda. Xalqimizning kechmish tarixi va hayotini o'zida mukammal aks ettiribgina qolmay, ushbu asarlarning o'z ona tilimizda ilk bor nashr etilayotganligi quvonchimizga quvonch qo'shmoqda. Sharafiddin Ali Yazdiyning «Zafarnoma», Gulbadanbegimning «Humoyunnoma» kitoblarini zo'r intizorlik bilan kutib oldik. Abu Toxir xoja Samarqandiyning qalamiga mansub bo'lgan «Samariya», Narshaxiyning «Buxoro tarixi», Muhammad Yusuf Bayoniyning «Shajarayi Xorazmshohiy», Ishoqjon Junaydullox'o'ja o'g'li Ibratning «Farg'ona tarixi» nomli nodir kitoblarini mutolaa qilish imkoniyatiga ega bo'lganligimiz sababli xalqimizning uzoq o'tmish hayoti haqida qimmatli ma'lumotlar, qiziqarli voqealar, tarixiy haqiqatni bilib olmokdamiz.

Endilikda o'tmishimizning ko'pgina sahifalari hujjatlar, qo'lyozma materiallari, birinchi manbalar asosida tiklanayapti.

Mustabidlik zamonida xalqimiz xotirasidan ataylab o'chirilgan mo'tabar insonlarning nomlari birin-ketin tiklanayapti. Akmal Ikromov, Fayzulla Xo'jaev, Abdulla Qodiriy va Abdulhamid Cho'lpon, Abdurauf Fitrat va Usmon Nosir kabi Vatanimiz, millatimiz ozodligi yo'lida shahid ketgan o'nlab siymolarning ma'naviy meroslari bugun xalqimiz bisotiga qaytmoqda.

Qatag'onchilik avjiga mingan yillarda qat'iyan man etilgan Abdurauf Fitratning «Hind sayyohining qissasi», «Turkistonda ruslar», «Qiyomat» nomli asarlari va qo'plab she'rlari, Abdulhamid Cho'lponning «Kecha va kunduz» romani, «Yorqinoy» nomli dramatik asari, «O'zbekim», «Xalq», «Buzilgan o'lkaga» nomli va boshqa qo'plab she'rlari, Usmon Nosir va Abdulla Qodiriy asarlari hozirgi mustaqillik davrida xalqimizning qo'ldan qo'ymay o'rganadigan asarlaridan bo'lib qoldi.

Pok nomlari tiklangan minglab kishilar orasida O'zbekistonga ko'p yillar samarali xizmat qilgan, mustaqillik poydevoriga munosib g'isht qo'ygan, xalqimizning atoqli farzandi Sharof Rashidovning ham nomi borlig'i oqilona siyosat natijasidir.

Mustaqillik sharofati ila tiklanib qaddini rostlayotgan, to'xtovsiz rivojlanib borayotgan milliy madaniyatimizning jamiyatimiz

taraqqiyotini tezlashtirish, insonni ma'naviy, axloqiy jihatdan tarbiyalash, kamol toptirishdagi ahamiyati benihoya katta.

Xalqimizning qaddini rostlab olishi, o'z-o'zini anglashi, tarixni harakatga keltiradigan buyuk kuchga aylanishi madaniy-ma'naviy taraqqiyotiga, jumladan, insonning ma'naviy-axloqiy kamolotiga ham ma'lum darajada bog'liq ekanligi o'z-o'zidan tushunarlidir.

Jamiyatimizda ro'y berayotgan ma'naviy yuksalish, insonning axloqiy, g'oyaviy, siyosiy kamoloti mamlakatimizda amalga oshirilayotgan milliy madaniy tiklanish, milliy uyg'onish jarayonlari bilan uzviy aloqadorlikdadir.

Insonning ma'naviy, axloqiy kamoloti nihoyatda keng, ko'p qirrali, mazmun-mohiyati jihatidan chuqur bo'lib, o'z ichiga juda ko'plab sohalarni qamrab oladi.

Inson ma'naviy kamolotining eng muhim ko'rinishi va zarur sharoitlaridan biri siyosiy madaniyatning o'sib borishidir. Agar har bir millat vakilida, har bir insonda yuksak siyosiy ong, siyosiy bilim va madaniyat, siyosiy ziyraklik bo'lmasa mustaqillik barqaror bo'la olmaydi.

Siyosiy madaniyat o'zida halollik va poklikni, ishchanlik va uzoqni ko'zlab ish tuta bilish fazilatlarini o'zida mujassam etgan odamlarning g'oyaviy-siyosiy yetukligi, nazariy bilimlar istiqbolini yorqin tasavvur etgan holda amalda qo'llay bilishi kun tartibidagi siyosiy, iqtisodiy, ijtimoiy va mafkuraviy muammolarni keng miqyoslarda hal etish mahorati demakdtsr. Siyosiy madaniyat aytilganlardan tashqari insondagi faollik va tashabbuskorlikni, yuksak axloqiylik, qat'iy irodalilik, xushmuomalalilik, katta ma'suliyat, ziyraklik, uzoqni ko'ra bilishlikni ham o'z ichiga oladi.

Mustaqilligimiz davri muammolarini, milliy istiqlolimizning nazariy masalalarini yuzaki bilish, ularning tub mohiyatiga tushunmaslik yoki uni so'zdagina shunchalik qayd etishni siyosiy onglilik ham, siyosiy madaniyat ham deb bo'lmaydi. Nazariy bilimlar mustaqillikning amaliy masalalari bilan bog'langan, har bir insonning iymon-e'tiqodiga, faoliyati va xatti-harakatining mazmuniga aylangandagina siyosiy madaniyatning asosi bo'lib yuzaga chiqadi.

Hozirgi paytda har bir kattayu - kichik inson, mehnatkashlar ommasi, o'sib kelayotgan yosh avlod mustaqil O'zbekiston davlati ichki va tashqi siyosatini chuqur tushunishlari, o'zlarini milliy istiqlolimiz muammolarini bajarish yo'lida safarbar eta bilishlari muhim ahamiyat

kasb etmoqda.

Yuksak siyosiy bilim va madaniyatga, iymon-e'tiqodga ega bo'lgan inson jamiyatimiz, davlatimiz, xalqimiz va millatimizning eng katta boyligi hisoblanadi.

Ma'naviy barkamollik huquqiy ongni ham o'z ichiga oladi. Inson muayyan jamiyatda yashar ekan, uning axloqi va odobining shakllanishi mavjud huquqiy mezonlar bilan bog'lanmog'i kerak. Insondagi faollik qabul qilgan qonun va qoidalar chegarasida bo'lmog'i kerak. Jamiyat belgilagan, davlat qabul qilgan qonunlar chegarasidan chiqib ketgan faollik beboshlikdir, jamoat va davlat manfaatlarini mensimaslikdir.

Yetuk, ma'naviy, ruhiy barkamol, millatparvar, xalqparvar kishilar, vatani uchun xizmat qilishni o'zi uchun oliy maqsad deb biladigan odamlar, o'z shaxsiy maqsad va manfaatlarini umumxalq, davlat manfaatlaridan ustun qo'ymaydi, beboshlik va itoatsizlik, ijtimoiy-siyosiy vaziyatni keskinlashtirishning har qanday ko'rinishlariga qarshi kurash olib boradi.

Jamiyat qabul qilgan qonunlarni hurmat qilish, unga asoslanib ish ko'rish, huquqiy qonun-qoidalar va mezonlarning buzilishiga yo'l qo'ymaslik ma'naviy kamolot, axloqiy poklik belgisidir.

Insonda huquqiy madaniyatning yuqori darajada bo'lishi, uning huquqiy bilimi va saviyasi qabul qilingan qonunlar soni bilan emas, balki o'sha qonunlarning ko'rsatilgan sohalarda to'la ijro etilishi bilan belgilanadi.

Insonda huquqiy ong va madaniyat o'z-o'zidan shakllanmaydi. U jamiyatda, jamoatchilik o'rtasida ta'lim-tarbiya natijasida shakllanadi. Yoshlarda huquqiy bilim va madaniyatni shakllantirish va rivojlantirishda umumta'lim maktablari, texnikumlar, oliy ta'lim va o'rta maxsus o'quv yurtlarida amalga oshirilayotgan ta'lim-tarbiya ishlarining ahamiyati katta. Ta'lim-tarbiya oldida turgan asosiy maqsad o'sib kelayotgan yosh avlod ongida keksa avlod dono tajribasini singdirish, insoniy fazilatlarni shakllantirish va rivojlantirish, Vatan va millat oldidagi burch va ma'suliyatni his qilishga o'rgatish, qonunlarga rioya etish fazilatlarini qaror toptirishdan iboratdir.

Madaniyatning inson ma'naviy, axloqiy kamolotidagi ahamiyati aytib o'tilganlardangina iborat emas. O'z erkini qo'lga kiritgan mamlakatimiz xalqlari faoliyatida milliy ong, milliy birdamlik tuyg'usini qaror toptirishning ahamiyati ham beqiyosdir. Mustaqil davlatning asosiy ishlab chiqaruvchi kuchi bo'lgan xalqda yetuk milliy

ong bo'lmasa ozodlik, erkinlik, hurriyatni qo'lda ushlab turish behad mushkullashadi.

Milliy ong, milliy manfaatlarni o'zida ifodalagan ma'naviyatdir. Milliy ong milliy madaniyatning tarkibiy qismidir. Milliy ong milliy manfaatning cho'qqisidir. Milliy ong milliy madaniyatning millat manfaati bilan, millat istiqboli bilan, taraqqiyot bilan bog'liq bo'lgan muammolarning inson ongidagi ifodasidir.

Milliy ongning shakllanishi ancha murakkab jarayon. U milliy madaniyat zaminida shakllanishi, rivojlanishi mumkin. Milliy madaniyat milliy ongning asosiy negizini tashkil etadi. Milliy madaniyat qanchalik yuksak bo'lsa, milliy ongning shakllanishi uchun imkoniyatlar shu qadar keng bo'ladi.

Milliy madaniyat va milliy ong aynan teng emas. Milliy madaniyat mazmun jihatdan ancha keng bo'lib, millat ma'naviy kamolotining barcha tomonlarini o'z ichiga oladi. Milliy ong esa milliy madaniyatning ma'lum davrdagi ijtimoiy ongda aks etgan shaklidir.

Milliy madaniyatning tarkibiy qismi bo'lgan milliy ong, o'z navbatida, milliy madaniyat taraqqiyotiga katta ta'sir ko'rsatadi. Milliy ongning rivojlanishi milliy madaniyatni to'laroq tushunishga, uning istiqboli bilan bog'liq bo'lgan yangi imkoniyatlarni topishga imkon beradi.

Agar xalqlarda yuksak milliy ong bo'lmasa milliy manfaatlarni anglash, himoya qilish qiyinlashadi. Milliy ongi yetarli darajada rivojlanmagan, milliy birlik, milliy birdamlik va milliy hamkorlik tuyg'ulari zaif bo'lgan xalqlarda ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy taraqqiyot juda sustlashib ketadi.

Milliy madaniyatning birlik va hamkorlikka, millat tarixini xolisona anglashga, milliy til va madaniyatni qadrlashga, milliy odob-axloq va boshqa ma'naviy xislatlarni saqlashga xizmat qiluvchi tomonlari milliy ongning o'zagini tashkil etadi.

Insonning ma'naviy-axloqiy kamoloti muomala madaniyatida ham ko'rinadi. Ma'naviy barkamol inson aql-idrok asosida harakat qiladi. Vataniga, xalqi va millatiga to'la sodiq, sadoqatli bo'lish ham madaniyatlilik, ma'naviy barkamollik, axloqiy poklik belgilaridan bo'lib hisoblanadi.

Birovlardan ko'rgan muruvvati va yaxshiligini unutmaslik ham insonni ulug'laydigan fazilatlardan bo'lib hisoblanadi. Yaxshilikka yaxshilik bilan javob qaytarish eng katta insoniy burchimizdir. Yaxshilik

do'stlik, birodarlikni, qavm-qarindoshlikni kuchaytiradi, mehr-oqibatni mustahkamlaydi.

Jismoniy baquvvat, ma'naviy, axloqiy, ilmiy jihatdan yetuk bo'lmasdan turib shaxs barkamol bo'la olmaydi. Ma'naviy, jismoniy sog'lom avlodlarni tarbiyalash bu boradagi ishlarning asosiy mohiyati va yo'nalishini tashkil etadi.

Xalqimizda, sog'lom tanda, sog' aql, - degan dono naql bor, sog'lom tan ijtimoiy-shaxsiy kamolot zaminiga aylana oladi. Badan tarbiyaning fikr tarbiyasiga ham yordami bordur», - deydi Abdulla Avloniy. «Jism ila ruh ikkisi bir choponning o'ng ila terisi kabidir. Agar jism tozalik ila ziynatlanmasa, yomon xulqlardan saqlanmasa, choponni ustuni qo'yib, astarini yuvib ovora bo'lmoq kabilarni, har vaqt ustidagi kir ichiga uradur».

Fikr tarbiyasi uchun sog'lom bir vujud kerakdir. Insonning ma'naviy kamolatida jismoniy va badan tarbiyasidan tashqari aqliy va go'zallik tarbiyasining, shuningdek, axloqiy, vijdoniy, ruhiy, diniy tarbiyaning ham ahamiyati shak-shubhasizdir.

«Qadimgi ajdodlarimiz komil inson haqida butun bir axloqiy talablar majmuasini, zamonaviy tilda aytsak, sharqona axloq kodeksini ishlab chiqqanlar. Kishi qalbida haromdan hazar, nopoklikka, adolatsizlikka nisbatan murosasiz isyon bo'lishi kerak», — degan edi I.A.Karimov.

Insof va adolat tuyg'usi, iymon va halollik, xushmuomalalik va xushxulqlilik — bular inson ma'naviy barkamolligining namoyon bo'lish shakllaridir.

Sharqona urf-odat va madaniyatda odamlar xushxulqli, shirinso'z, olijanob bo'lishga da'vat etiladi. Odamlar xalqimiz urf-odatlariga qat'iy amal qilib xulqlarini tuzatsalar, oilalarida, jamiyatda xushmuomala, mehribon, olijanob bo'lsalar juda katta olqishga sazovor bo'ladilar.

Milliy uyg'onish asosan ma'naviyat sohasida, milliy ong, insonning ma'naviy, axloqiy kamolotida yuz beradi. Ma'naviy kamolot faqat o'tmishni to'la tushunib olishgina emas, balki kelajakka intilishdan iboratdir. Taraqqiyot taqdirini ma'naviy jihatdan yetuk odamlar hal qiladi. Texnikaviy bilim, murakkab texnologiyani egallash qobiliyati ma'naviy barkamollik bilan, mustaqil tafakkur bilan birga borishi kerak. Aqliy zakovot va ruhiy ma'naviy salohiyat — ma'rifatli insonning ikki qanotidir.

7.9. Qadriyat tushunchasining mohiyati va tavsifi

Qadriyatlar — jamiyat taraqqiyoti asosiy omillaridan hisoblanadi. Xo'sh, qadriyatlar tushunchasi, uning mohiyati, asosiy jihatlari nimadan iborat?

Qadriyat deyilganda inson va insoniyat uchun ahamiyatli bo'lgan millat, elat va ijtimoiy guruhlarining manfaatlari va maqsadlariga xizmat qiladigan va shu tufayli ular tomonidan baholanib qadrlanadigan tabiat va jamiyat ne'matlari, hodisalari majmuini tushunmog'imiz lozim.

Mazkur ta'rifdan ko'rinib turganidek, qadriyatlar, *birinchidan*, voqelikda mavjud bo'lgan tabiat va jamiyat ne'matlari, hodisalarini ifodalaydi; *ikkinchidan*, ularni qadriyat turkumiga kiritish va kiritmaslik kishilarning ehtiyojlari, manfaatlari, maqsadlari, orzu-umidlari bilan belgilanadi; *uchinchidan*, tabiat va jamiyat ne'matlari, hodisalarning qadriyat turkumiga kiritilishining asosiy sababi — kishilar ularni qadrlaydilar, avaylab-asraydilar, chunki bu qadriyatlar ularning shaxsiy va ijtimoiy turmushlarini boyitadi.

Qadriyatlar ijtimoiy xususiyatga ega bo'lib, kishilarning amaliy faoliyati jarayonida shakllanadi va rivojlanadi. Qadriyatlar kishilarning turli sohadagi, avvalo, ishlab chiqarish, mehnat sohasidagi faoliyati uchun foyda keltiradigan narsa va hodisalar majmui bilan bog'liq ravishda yuzaga keladi. So'ngra asta-sekin sub'ekt faolligining orta borishi oqibatida nisbiy mustaqil soha tarzida amal qila boshlaydi.

Tabiat va jamiyat hodisalari inson faoliyati natijasida, uning ehtiyojlarini qondirganligi tufayli qadriyat sirasiga kiritiladi. Insonning manfaatlari, ehtiyojlarini qondira olmagan, orzu-istaklari, ideallariga mos kelmaydigan tabiat va jamiyat hodisalarini qadriyatlar deb hisoblash noo'rindir. Masalan, tabiatdagi qazilma boyliklar inson ehtiyojlarini qondirish uchun ishlatila boshlagandan keyingina qadriyatga aylanadi. Shungacha ularni tabiiy boyliklar deb hisoblashimiz lozim.

Qadriyatlar o'zining mohiyatiga ko'ra, bir necha turga bo'linadi. Jumladan, inson va uning hayoti eng oliy qadriyat hisoblanadi. Inson yo'q joyda biron narsaning qadr-qimmatini haqida so'zlash bema'nilikdir. Shuning uchun ham inson qadr-qimmatini e'zozlash, uning turmushini yaxshilash, bilimli va madaniy saviyasini rivojlantirish, sog'lig'ini saqlash, hayotini himoya qilish, davlatimiz siyosatining asosiy yo'nalishini tashkil etadi.

Jamiyatimizda ro'y berayotgan tub o'zgarishlarning, islohotlarning barchasi kishilar hayoti to'q, boy, go'zal bo'lishi, inson o'zini chinakam erkin his etishi, o'z mehnatining, o'z taqdirining, o'z mamlakatining egasi bo'lishini ta'minlashga qaratilgandir.

Istiqlol tufayli respublikamizda keyingi yillarda insonning shaxsiy haq-huquqlari, erkinliklari va qadriyatlarini muhofaza qilish, turmush farovonligini oshirish masalasida juda katta ishlar amalga oshirilmoqda.

Inson ehtiyojlarini qondirishda tabiiy qadriyatlar katta ahamiyat kasb etadi. Iqtisodiy ahamiyatga ega bo'lgan tabiiy xom ashyo — foydali qazilmalar O'zbekiston Respublikasining milliy boyligi, uning asosiy qadriyatlaridandir. O'zbekiston behisob tabiiy boyliklarga, qulay geografik muhitga ega.

Inson mehnati, xatti-harakati, aql-zakovoti bilan yaratilgan "ikkinchi tabiat", ya'ni turli-tuman moddiy boyliklar, zavod va fabrikalar, ishlab chiqarish kuchlari, transport vositalari, asbob-uskunalar, turar-joy, mol-mulk va shu kabilar moddiy qadriyatlar hisoblanadi.

Ma'lumki, moddiy qadriyatlarning asosini jamiyatimizning moddiy texnika bazasi tashkil qiladi. Insoniyat jamiyatining har biri o'ziga xos moddiy texnika bazasiga ega. Ular bir-biridan sifat jihatidan emas, balki miqdor jihatidan ham farq qiladi.

Moddiy qadriyatlarning negizini mulk tashkil etadi. O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasida yozilganidek, davlat iste'molchilarning huquqi ustunligini hisobga olib, iqtisodiy faoliyat, tadbirkor va mehnat qilish erkinligini, barcha mulk shakllarining teng huquqliligini va huquqiy jihatdan bab-baravar muhofaza etilishini kafolatlaydi.

Insonning hayotida madaniy-ma'naviy qadriyatlar katta o'rinni egallaydi. Unga ilmiy-texnikaviy va intellektual imkoniyatlar, maorif, ta'lim-tarbiya, tibbiy xizmat, madaniy meros, diniy qadriyatlar turli shakllarda namoyon bo'ladigan madaniyat durdonalari, til, adabiyot, san'at, xalq hunarmandchiligi mahsulotlari, noyob tarixiy va madaniy yodgorliklar, arxitektura va hokazolar kiradi.

O'rta Osiyo azal-azaldan ilm-fan va madaniyatning, adabiyot va san'atning markazlaridan biri bo'lib kelgan. Bu o'lkada yetishib chiqqan mutafakkirlar jahon ilm-fani va madaniyatini o'z kashfiyotlari va o'lmas asarlari bilan ijodiy boyitib, yuqori cho'qqiga ko'tardilar, uning keyingi taraqqiyotiga samarali ta'sir ko'rsatdilar.

Axloqiy qadriyatlar kishilarning bir-biriga, o'zlari mansub

jamoaga, Vatanga nisbatan tarkib topgan munosabatlarini ifodalaydi.

Axloq muayyan xulq-atvor, odob, xatti-harakat, me'yor, qoida va tamoyillar majmuasidir. Kishilarning o'zaro munosabatlarida mavjud xatti-harakat, odob, me'yor va qoidalarning yig'indisidan tashkil topgan axloq tushunchalariga yaxshilik va yomonlik, burch, vijdon, sha'n (or-nomus), baxt, adolat, ideallik kabilar kiradi. Insonning oila, jamiyat, xalq manfaatlarini anglab qilayotgan har bir xatti-harakati yaxshilik kategoriyasi nuqtai-nazaridan baholanadi.

Burch — kishining Vatan, xalq, jamoa, oila bilan o'zaro munosabatlarida o'z oldidagi majburiyatlar va ma'suliyatni sezishi, ularga nisbatan sadoqatini ifodalaydi.

Vijdon — kishining xatti-harakatiga o'zining munosabatini, kishining xulq-odobi uchun ma'naviy ma'suliyat hissini ifodalaydi. Sha'n tushunchasi jamiyat beradigan ijtimoiy bahoni belgilovchi va shaxs qadr-qimmatini ifoda qiluvchi kategoriyadir.

Baxt tushunchasi insonning ijtimoiy va shaxsiy hayotidagi o'z faoliyati, ro'yobga chiqqan orzu-istak va maqsadlaridan mamnunligini bildiradi. Axloq kategoriyalari insonning yurish-turishiga baho beradi. Uni jamiyatda mavjud ko'pchilik ma'qullagan xatti-harakatga chorlaydi.

Jamiyat taraqqiyoti, inson hayotida ijtimoiy-siyosiy qadriyatlar alohida o'rin tutadi. Erkinlik, tenglik, birodarlik insoniyat tomonidan hamisha e'zozlanib, qadrlanib kelingan.

Insonning erkinligi, uning shon-shuhrati va qadr-qimmatini jamiyatimizning oliy qadriyatidir. O'zbekiston Konstitutsiyasida bu to'g'rida shunday so'zlar yozilgan: “O'zbekiston Respublikasi demokratiya, umuminsoniy tamoyillarga asoslanadi, ularga ko'ra inson, uning hayoti, erkinligi, sha'ni, qadr-qimmatini va boshqa daxlsiz huquqlari oliy qadriyat hisoblanadi. Demokratik huquq va erkinliklar Konstitutsiya va qonunlar bilan himoya qilinadi”¹.

Jahon xalqlari tomonidan e'tirof etilgan “Inson huquqlari va erkinliklari deklaratsiyasi”ga muvofiq, O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasida har bir insonning fuqarolik, shaxsiy huquq va erkinliklari, siyosiy, iqtisodiy va ijtimoiy huquqlari kafolatlangan, fuqarolarning burchlari belgilab qo'yilgan.

Ijtimoiy-siyosiy qadriyatlar ichida istiqloq tufayli qo'lga kiritilgan barqarorlik, tinchlik, totuvlik alohida ahamiyat kasb etadi.

¹O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi.-T.:“O'zbekiston”, 2018.-7-bet.

Barqarorlik, tinchlik, totuvlik — bular davlatchiligimizning yangi binosi barpo qilinadigan poydevordir. Bu bizning ertangi porloq kunimizga olib boradigan yo'ldir... Tinchlik va barqarorlik - bular xalqaro hamjamiyat bilan birlashtiruvchi vositadir...

Insonparvarlik, yaxshilik, sofdillik singari umuminsoniy qadriyatlarni qabul qilgan va birgalikda baham ko'rgan mamlakatgina, xalqgina butun dunyo xalqlariga yaqin va tushunarli bo'lishi, jahon hamjamiyatiga qabul qilinishi mumkin. Faqat ular bilan teng huquqli, o'zaro manfaatli munosabatlar o'rnatilishi mumkin.

Qadriyatlar amal qilish doirasiga ko'ra milliy, mintaqaviy va umuminsoniy turlarga bo'linadi.

Milliy qadriyatlar murakkab ijtimoiy-ruhiy hodisa bo'lib, u millatning tili, madaniyati, tarixi, urf-odatlarini, an'analarini, jamiki moddiy va ma'naviy boyliklarini, iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy hayotining barcha tomonlarini qamrab oladi.

Insonning qaysi millatga mansub ekanligi haqidagi tasavvuri faqat g'oyagina emas, balki tuyg'u hamdir. Bu tuyg'u kishida millatning tarixi, ruhiyati, hozirgi holati va xususiyatini tushunish, his qilish shaklida mujassamlashgan bo'ladi. Insonda milliy ong va g'urur bo'lmasa, u o'zining qaysi millatga mansubligini his etmasa, uning milliy qadriyatlarini anglashini tasavvur qilish qiyin. Toki millatlar, milliy mafkuralar mavjud ekan, milliy munosabatlar ham, milliy his-tuyg'ular ham, milliy qadriyatlar ham saqlanib qolaveradi. Millatni milliy qadriyatlardan mahrum qilishga urinish tarix va insoniyat oldidagi eng katta jinoyatdir.

Har bir ruhan sog'lom kishida o'z qadr-qimmatini saqlash, o'zini hurmat qilish tuyg'usi mavjud. Har bir millatda ham xuddi shu holatni kuzatish mumkin. Millatlarning o'zligini anglash jarayoni takomillashgani sari milliy manfaatlar ham, milliy qadriyatlar ham kuchayib, mustahkamlanib boraveradi.

Mintaqaviy qadriyatlar-iqtisodiyoti, madaniyati, tarixi, tili, urf-odat va an'analari mushtarak bo'lgan xalqlar manfaatlariga xizmat qiladigan tabiiy va ijtimoiy hodisalar majmuini tashkil etadi.

Mintaqaviy qadriyatlarga misol sifatida O'rta Osiyo hududida istiqomat qiluvchi o'zbek, qozoq, tojik, qirg'iz, turkman xalqlariga xos bo'lgan qadriyatlarni eslatib o'tishimiz mumkin. Buyuk Turon diyorida unib-o'sgan mazkur xalqlarning tarixi, tili, madaniyati, dini, urf-odati va an'analarida juda ko'p umumiylik mavjud. Ular hamisha bir-birlariga

og'a-ini, quda-qudag'ay bo'lganlar, hozir ham bahamjihat, totuv hayot kechirmoqdalar. Mazkur xalqlarning iqtisodiy, madaniy, ma'naviy, savdo-sotiq munosabatlari juda qadim zamonlarga borib taqaladi.

Qadimdan bir ma'naviy-ruhiy iqlimda nafas olib kelgan xalqlarimiz tariximizning, ayniqsa, bugungi ma'suliyatli davrida aql, zakovat va shijoat, dunyoviy salohiyat va milliy g'urur talab etadigan bir pallada yana ham yaqinroq, yana ham mehr-oqibatliroq bo'lishlari lozimligini hayotning o'zi taqozo qilmoqda.

Umuminsoniy qadriyatlar milliy va mintaqaviy qadriyatlardan mazmun jihatidan chuqur va keng bo'lib, umumbashariy ahamiyat kasb etadi. Umuminsoniy qadriyatlar jahondagi barcha millatlar, elatlar va xalqlarning maqsad va intilishlariga muvofiq keladi. Shuni ta'kidlash kerakki, jahondagi bironta xalq va millat o'zidan boshqa xalq va millatlardan, umuman jahon sivilizatsiyasidan mutlaqo ajralgan alohida madaniyatga ega emas. Millatlar boshqa xalqlarning madaniy-ma'naviy yutuqlaridan foydalanmay turib rivojlana olmaydilar. Shu sababli barcha xalqlarning ijtimoiy-iqtisodiy, madaniy-ma'naviy rivojlanishi, tarixi bir-biri bilan chambarchas bo'lib ketgan.

Umuminsoniy qadriyatlar turkumiga insoniyat sivilizatsiyasining taraqqiyoti bilan bog'liq bo'lgan umumbashariy muammolar kiradi. Ulardan eng asosiylari yer yuzida ilm-fanni taraqqiy ettirish, tinchlikni saqlash, yadroviy qurollanish poygasini to'xtatish, xalqaro xavfsizlikni ta'minlash, turli kasalliklarning oldini olish, tabiatni muhofaza qilish, qashshoqlik va savodsizlikka barham berish, sanoat xom ashyosi, energiya manbalari va oziq-ovqat bilan ta'minlash, koinotni va jahon okeani resurslarini o'zlashtirish bilan bog'liq bo'lgan muammolar kiradi.

Qadriyatlarning jamiyat taraqqiyoti, inson hayotiga ko'rsatadigan ta'siri nuqtai nazaridan progressiv va reaksion qadriyatlariga ajratilishini ham esdan chiqarmaslik kerak. Jamiyatimizning iqtisodiyoti, madaniyati va ma'naviyatining ilgari qarab rivojlanishiga, milliy axloq, odob, urf-odat negizlarida komil insonni tarbiyalashga, mustaqil respublikamizni har tomonlama mustahkamlab, jahon sivilizatsiyasiga qo'shishga astoydil xizmat qiladigan qadriyatlar — bu progressiv qadriyatlarni tashkil etadi. Aksincha, respublikamiz oldida turgan ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy, madaniy, ma'naviy muammolarni hal etishga to'sqinlik qiladigan hodisalar reaksion qadriyatlarga kiradi.

Qadriyatlar jamiyatimizning boyligi, bizning milliy iftixorimiz.

Ularni avaylab-asrash va muhofaza qilish barchamizning burchimizdir. “Fuqarolar O‘zbekiston xalqining tarixiy, ma’naviy va madaniy merosini avaylab-asrashga majburdirlar. Madaniyat yodgorliklari davlat muhofazasidadir”¹, deb yozib qo‘yilgan Konstitutsiyamizda.

Milliy qadriyatlarga hurmat bilan qarash millatning o‘ziga hurmat bilan qarashning asosiy bo‘g‘inidir. Ming yillar mobaynida shakllangan milliy qadriyatlarimiz hozirgi davrda yaratilgan madaniy-ma’naviy boylıklar bilan qo‘shilib, taraqqiyotimizni tezlatadi, g‘oyaviy va ma’naviy poklanishni ta‘minlashga ko‘maklashadi.

Qadriyatlarning barcha turlari insonning farovon hayot kechirishi, erkin yashashi, ma’naviy-axloqiy kamol topishi uchun xizmat qiladigan vositalar bo‘lib hisoblanadi. Shuning uchun ham qadriyatlarni avaylab-asrash, ularni qo‘riqlash, yuksaltirish har bir shaxs hayotida ham, jamiyat taraqqiyotida ham albatta katta ahamiyat kasb etadi.

Bashariyat ko‘p ming yillik tarixi davomida erkin, baxtli va go‘zal hayot kechirish uchun zarur bo‘lgan xilma-xil qadriyatlarni yaratdi, inson, uning huquqi va erkinliklarini himoya qiladigan qonunlar, siyosiy tashkilotlarni bunyod etdi. Insonning go‘zal yashashi uchun zarur bo‘lgan badiiy-estetik qadriyatlarni rivojlantirdi, kishilarning bir-biriga va jamiyatga bo‘lgan munosabatlarini belgilab beradigan axloqiy qoidalar majmuini joriy etdi va hokazo.

Mazkur ijtimoiy-siyosiy, madaniy-ma’naviy va axloqiy qadriyatlar jamiyat taraqqiyotida salmoqli o‘rin egallab, kishilarning insoniy fazilatlarini yuksaltirishda katta xizmat qilib kelmoqda. Lekin, shu bilan bir qatorda, inson o‘zi yaratgan ijtimoiy-siyosiy, madaniy-ma’naviy, axloqiy qadriyatlarini ko‘p hollarda poymol qilib kelayotganligini ham tan olishimiz kerak. Huquqbuzarlik, axloqsizlik, millatimizning urf-odat va an‘analariga zid keluvchi xatti-harakatlarning aholi, ayniqsa, yoshlar ichida avj olib ketayotgani bunga misol bo‘la oladi. Bularning oldini olish hozirgi kunda jamiyatimiz oldida ko‘ndalang turgan dolzarb vazifadir.

Kishilarni qadriyatlarga iste‘molchi yoki kuzatuvchi sifatida qarash kayfiyatidan xoli etib, aksincha, ularni yanada ko‘paytirish, yuksaltirish payida bo‘lishlariga erishish uchun alohida e‘tibor berish kerak. Ma‘lumki, hayotda hech bir narsa abadiy emas. Bu qadriyatlarga ham

¹ O‘zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi.-T.:“O‘zbekiston”, 2018.-17-bet.

taalluqlidir. Shunday ekan, ularni doimo boyitib, rivojlantirib, ko'paytirib, yangilab turmog'imiz darkor.

Qadriyatlar katta ijtimoiy-siyosiy, falsafiy, tarbiyaviy ahamiyatga ega. Ular o'tmish bilan hozirgi kun o'rtasidagi vorisiylikni ifodalaydi, shu tufayli millatning tarixi, uning o'tmish hayoti, madaniyati gavdalanadi. Shuning uchun ham har bir siyosiy tuzum, har bir davlat qadriyatlardan o'z maqsadi, manfaati yo'lida foydalanib kelgan va hozir ham shunday bo'lmoqda.

Qadriyatlar o'z-o'zidan bevosita insonning ma'naviy qiyofasi, turmush tarzi, umuman jamiyat taraqqiyotini belgilay olmaydi. Qadriyatlarning holati, ahamiyati, insonga ko'rsatadigan ta'siri, uning istiqboli u yoki bu jamiyatdagi mavjud ijtimoiy tuzum tomonidan olib borilayotgan siyosat, uning manfaatlari bilan uzviy bog'langandir. Buni o'zbek xalqi milliy qadriyatlarining o'tmishdagi va hozirgi holatidan yaqqol ko'rishimiz mumkin.

Ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy, madaniy-ma'naviy qadriyatlarimiz jahon hamjamiyatiga eltuvchi ishonchli vosita bo'lib hisoblanadi.

Barqarorlik, tinchlik, millatlararo totuvlik xalqimizning buyuk ijtimoiy-siyosiy qadriyatlarini tashkil etadi. Xalqlar o'rtasida tinchlik-totuvlik, do'stlik va o'zaro hamkorlik munosabatlarini o'rnatish millatimizning ongiga, qoniga chuqur singib ketgan. O'zbekiston jahonda tinchlik va xavfsizlikni saqlash, tinchliksevar mamlakatlar bilan har tomonlama hamkorlik aloqalarini yo'lga qo'yish hamda taraqqiyotga erishishning o'ziga xos yo'lini tanlagan. Shuning uchun ham uning jahon hamjamiyatidagi obro' va e'tibori tobora ortib bormoqda. Barqarorlik, tinchlik, totuvlik — mustaqillik tufayli qo'lga kiritilgan eng katta yutug'imizdir. Shunday ekan, bugungi kunda ularni qadrlash, avaylab-asrash, himoya qilish — barchamizning eng dolzarb, eng olijanob vazifamiz bo'lib qolmog'i kerak.

Ma'lumki, jahon xo'jaligiga kirishda bozor iqtisodiyotini, shakllantirish muhim omil bo'lib hisoblanadi. Shunday ekan, hozirgi vaqtda bozor iqtisodiyoti talablariga to'liq javob bera oladigan davlatlararo iqtisodiy munosabatlarni yo'lga qo'yish katta ahamiyat kasb etadi. Bu borada Prezidentimiz tomonidan ilmiy asoslab berilgan va hozirgi kunda izchillik bilan hayotga tatbiq etilayotgan iqtisodiy islohotlar strategiyasi qo'l kelmoqda. O'zbekiston rang-barang yer osti va yer usti boyliklariga ega. Respublikamizda o'tkazilayotgan islohotlar yo'li yetakchi xalqaro iqtisodiy va moliyaviy tashkilotlar, jahon

jamoatchiligi, jahondagi rivojlangan eng yirik mamlakatlar tomonidan keng qo'llab-quvvatlanmoqda.

Hozirgi vaqtda O'zbekiston ko'p tomonlama xalqaro iqtisodiy hamkorlik tashkilotlari faoliyatida qatnashmoqda. BMTning iqtisodiy muassasalari, Jahon banki, Xalqaro valyuta fondi, Xalqaro moliya korporatsiyasi, Iqtisodiy taraqqiyotga ko'maklashuvchi tashkilot, Xalqaro mehnat tashkiloti, Jahon sog'liqni saqlash tashkiloti kabilar shular jumlasiga kiradi. Respublikamiz rahbariyati O'rta Osiyo va MDH davlatlari bilan iqtisodiy aloqalarni mustahkamlash, tabiiy, moddiy qadriyatlarimizni birga baham ko'rish sohasida ham katta amaliy ishlar qilmoqda. Bularning bari jamiyatimizning jahon xo'jaligiga qo'shilib, iqtisodiy yuksalishida katta ahamiyat kasb etmoqda.

Xalqimizning rang-barang va boy madaniyati jahon xalqlari madaniyatining ajralmas qismidir. Ko'p asrlar davomida shakllanib, mazkur xalqning ma'naviy boyligini, uning urf-odatlarini, an'analarini mujassamlashtirgan ma'naviyat ayni vaqtda umuminsoniy qadriyatlarning tarkibiy qismini tashkil etadi va shu tariqa u jahondagi barcha xalqlarning ma'naviy boyligi ham bo'lib hisoblanadi. Yuksak milliy madaniyat, ma'naviyat hamma vaqt jahon xalqlarini bir-biriga yaqinlashtiruvchi vosita bo'lib kelgan va hozir ham shunday bo'lib kelmoqda. Xalqimizning madaniyati, tili, tarixi, urf-odat va an'analari, boy me'morchilik san'ati jahon xalqlarida zo'r qiziqish uyg'otmoqda.

Milliy madaniyat, ma'naviyatimizni mintaqaviy va umuminsoniy qadriyatlar bilan yaqinlashtirish, jahon xalqlari bilan madaniy aloqalarimizni mustahkamlash va yanada taraqqiy ettirish hukumatimiz siyosatining muhim yo'nalishini tashkil etadi.

Yuqorida aytilganlardan shunday xulosa chiqarish mumkin:

- 1) qadriyatlar jamiyatimizning boyligi, poydevori. Uni avaylab-asrash va oqilona rivojlantirish har bir insonning muqaddas burchidir;
- 2) qadriyatlar o'tmish bilan bugungi kun va kelajakni bog'laydigan vosita;
- 3) qadriyatlar ma'naviy yetuk, barkamol insonni tarbiyalaydigan qudratli kuchdir;
- 4) qadriyatlar jamiyatimizni jahon hamjamiyatiga qo'shuvchi ishonchli vosita.

Shuning uchun ham qadriyatlarga nihoyatda ehtiyotkorlik bilan yondashib, ularni mazmunan boyitib, ijodiy rivojlantirish davr taqozosidir.

O'zbekistonning birinchi Prezidenti I.A.Karimov ta'kidlaganidek, jamiyat ma'naviyatini yanada yuksaltirish — mamlakatimiz rivojlanish strategiyasining ustuvor yo'nalishlaridan birini tashkil etadi. Milliy qadriyatlarimizni tiklash va mazmunan boyitish jamiyatni ma'naviy yuksaltirishda muhim ahamiyat kasb etishini hayotning o'zi yaqqol ko'rsatib turibdi.

Takrorlash uchun savollar:

1. Jamiyatga falsafiy yondashishning asosiy tamoyillari nimalardan iborat?
2. Tarix falsafasining mohiyati haqida nimalar bilasiz?
3. Jamiyat hayotining asosiy sohalari nimalardan iborat? Ularning xususiyatlari haqida so'zlang.
4. Jamiyat taraqqiyotida oila va ijtimoiy-etnik birliklarning o'rnini haqida nimalar bilasiz?
5. Millat nima? Milliy va millatlararo munosabatlar mohiyatini so'zlab bering.
6. Tarixiy jarayonning sub'ekti va harakatlantiruvchi kuchlari deganda nimani tushunish kerak?
7. Tarixiy jarayonda xalq ommasi amaliy faoliyatining o'sib borishi va buyuk shaxslarning tutgan o'rnini haqida, fikr - mulohazalaringizni bildiring.
8. Ma'naviy hayot tushunchasi nimani ifodalaydi?
9. Ma'naviyatning mazmun-mohiyatini ochib bering.
10. Qadriyatlar nima? Ularning asosiy turlari haqida so'zlang.
11. Milliy va umuminsoniy qadriyatlarning mushtarakligi haqida o'z fikrlaringizni ayting.
12. Mustaqillik tufayli madaniyatimizning tiklanishi va uning jahon sivilizatsiyasiga kirishdagi ahamiyati nimalarda ifodalanadi?

Test topshiriqlari:

1. Jamiyat nima ?

- a) O'z armiyasi, moliyasiga ega bo'lgan odamlar ittifoqi bilan tuzilgan tuzum.
- b) Siyosat hukmronligi ostida odamlarning birlashishi.
- v) Odamlar, sinflar, millatlar munosabatini tartibga soluvchi tuzum.
- g) Ishlab chiqarish munosabatlari, birgalikda mehnat qilish ehtiyoji bilan birlashgan kishilar uyushmasi.

2. Jamiyat va tabiat bog'liqligi nima bilan aniqlanadi ?

- a) Kooevolyutsiya orqali
- b) Mafkura va siyosiy dasturlar.
- v) Inson ongi.
- g) Kishilarning mehnat faoliyati.

3. Geografik determinizmning mohiyati nimada ?

- a) Tabiiy muhit jamiyat hayotining zarur shartidir.
- b) Geografik sharoitlar jamiyat taraqqiyotini tezlashtiradi yoki orqaga suradi.
- v) Geografik muhit siyosiy tuzum, madaniyat, odamlar axloqini belgilab beradi.

- g) Jamiyat rivoji tabiiy muhit holatiga bog'liq emas.

4. Qaysi hukmda maltuzchilik kontseptsiyasi bayon qilingan ?

- a) Jamiyat hayotida demografik omil muhim rol o'ynaydi.
- b) Demografik parametrlar iqtisod, madaniyat, siyosiy tuzum, an'analar, maorif, dinga bog'liqdir.
- v) Demografik jarayonlar sotsial-iqtisodiy, siyosiy, madaniy sharoitlarga bog'liq emas.
- g) Demografik holat jamiyat iqtisodiy va sotsial taraqqiyotini tezlashtirishi yoki sekinlashtirishi mumkin.

5. Sinflar deb ataluvchi ijtimoiy guruhlar jamiyat rivojining qaysi bosqichida vujudga keldi ?

- a) Ibtidoiy tuzumda.
- b) Quldorlik tuzumida.
- v) Feodal jamiyatida.
- g) Sanoat revolyutsiyalari davrida.

6. Huquqiy davlatning muhim belgisini ko'rsating.

- a) Saylov tizimi.
- b) Hokimiyatning uch tarmoqqa bo'linishi.
- v) Axloq.
- g) Harbiy tuzilmalar.

7. Davlat shakli nima bilan aniqlanadi ?

- a) Hokimiyat tuzilmasi bilan.
- b) Boshqaruv shaklini tanlash usuli orqali.
- v) Siyosiy tartib bilan.
- g) Jamiyat rivojining iqtisodiy bosqichi bilan.

8. Jamiyatning mavjudlik sohalarini aniqlang.

- a) Oila, sinf, ijtimoiy tabaqa.

- b) Iqtisodiyot, siyosat, huquq, ma'naviyat.
- v) Madaniyat, huquq, ijtimoiy soha.
- g) Qabila, urug', elat, millat.

9. Insonlarning tabiiy birliklari nima?

- a) Oila.
- b) Irq.
- v) Ijtimoiy tabaqa.
- g) Xalq.

10. Madaniyat nima?

- a) Jamiyat taraqqiyoti davomida insonlarning faoliyati tufayli qo'lga kiritilgan barcha moddiy va ma'naviy yutuqlarning majmuidir.
- b) Inson faoliyati tufayli yaratilgan «ikkinchi tabiat».
- v) Madaniyat ijtimoiy ongning barcha shakllari majmui.
- g) Insonning amaliy faoliyatida, moddiy boyliklar ishlab chiqarish jarayonida moddiy va ma'naviy madaniyat organik ravishda birlashadi.

11. Madaniyatning ijtimoiy funktsiyalarini ko'rsating.

- a) Muloqot, ma'navny-ijtimoiy
- b) Gumanistik, ma'navny-ijtimoiy
- v) Bilish, axborot uzatish, muloqat, regulativ, tarbiyaviy
- g) Gnoseologik, aksiologik, bilish, gumanistik

12. Qadriyat nima ?

- a) Narsaning moddiy bahosi.
- b) Har qanday ob'ektning ideal mohiyati.
- v) Predmetda moddiylashgan inson mehnati.
- g) Narsalarning odamlarning u yoki bu ehtiyojini qondira olish qobiliyati.

13. Insoniyat tarixining ma'nosi nimada ?

- a) Siyosiy strukturalarning doimiy o'rin almashinishida.
- b) Sinfiy kurashda.
- v) Sotsial birliklarning shakllanishi va hayot faoliyatida.
- g) Ishlab chiqarish usulining rivojida.

15. Sivilizatsiya tushunchasining mohiyati qaysi javobda keltirilgan?

- a) Insoniyat madaniyatining moddiy va ma'navny cho'qqisi.
- b) Olamni gumanistik idrok qilishning «inqirozi».
- v) Dunyo qiyomatining bo'sag'asi.
- g) Jamiyatning - industrial tipi.

16. Madaniyat va sivilizatsiya tushunchalari o'rtasidagi umumiylik nimalarda namoyon bo'ladi?

a) Ikkisi ham tarixiy taraqqiyot jarayonida xalq ommasi yaratgan, tarixan tarkib topgan, moddiy va ma'naviy boyliklar, qadriyatlar yig'indisi negizida rivojlanadi.

b) Bular ikkalasi ham inson bilan insoniyat jamiyatining madaniy o'zgartiruvchilik, moddiy va ma'naviy madaniyatni yaratuvchilik faoliyatining bir bosqichi, darajalari ekanligida.

v) Ularning ijtimoiy hayot bilan bevosita bog'liqligida.

g) Barcha javoblar to'g'ri.

17. Jamiyat rivojini harakatlantiruvchi kuchlar nima ?

a) Sinflar, siyosiy birlashmalar, davlat namoyondalari.

b) Xalq ommasi, siyosiy partiyalar, atoqli shaxslar.

v) Xalq ommasi, sinflar, millatlar, shaxs.

g) Diniy va sotsial - siyosiy g'oyalar

“Faqat ilm bilan balandmas odam. Ahd-u vafo bilan baland-past odam. So'zi bilan ishi bir kelsa agar Har narsadan baland, muqaddas odam”. Umar Hayyom

VIII-BOB: FALSAFIY ANTROPOLOGIYA (INSON FALSAFASI)

8.1. Inson borlig'ining o'ziga xos xususiyatlari. Ong tushunchasi va uning mohiyati

Tabiatning oliy mahsuli, gultoji bo'lgan inson borlig'iga, o'ziga xos manfaat va ehtiyojlarga ega bo'lgan, o'zligini anglay biladigan shaxslar kiradi. «Til va tushuncha sohibi bo'lgan tirik zotdan ortiqroq mukammal bo'lgan biror zot yo'qdir»¹, - deydi Abu Nasr Forobiy.

Shaxs - bu o'zining ijtimoiy shart-sharoitlariga bog'liq bo'lgan va individual suratda ifodalangan xislatlarga, intellektual, emotsional va irodaviy sifatlariga ega bo'lgan odam. Har bir shaxs o'zining tug'ma xususiyatlari bilan bir qatorda ijtimoiy xususiyatlarga egadir. Ijtimoiy — munosabatlar majmui, kishilarning kundalik turmush tarzi, insonning mohiyatini belgilaydi.

¹Abu Nasr Farobiy. Fozil odamlar shahri.-T.:“Xalq merosi”,1993.-144-bet.

Inson borlig'i uning aqliy va jismoniy mehnati, ehtiyoj va manfaatlarini qondirish uchun xatti-harakatlari, axloq-odob, dunyoqarashi va h.k. namoyon bo'ladi, o'z ifodasini topadi.

O'ziga xos individual xarakterga, intellekt, emotsional xususiyatlariga, temperamentga ega bo'lgan har bir insonning mavqei, uning jamiyat taraqqiyotiga qo'shgan hissasi bilan uzviy bog'liq. Jamiyatda mavjud bo'lgan barcha narsalar insonning mehnati tufayli va inson uchun yaratilgan. Shuning uchun insonning qadr-qimmati qanchalik yaxshi e'zozlansa, ularning faolligi ham, jamiyat taraqqiyotiga qo'shgan hissasi ham shunchalik ko'p bo'ladi.

Sho'rolar hukumati hukmronlik qilib turgan vaqtlarda so'zda «hamma narsa inson uchun, inson baxt-saodati uchun», deb e'lon qilinsa-da, amalda insonning erki va huquqlari chegaralanib, ularning qadr-qimmati oyoq osti qilinib kelingan edi. Mustaqil respublikamizda insonning shon-shuhrati, qadr-qimmatini e'zozlash davlatimiz siyosatining asosiy yo'nalishlariga aylangan.

O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasining ikkinchi moddasida «davlat xalq irodasini ifoda etib, uning manfaatlariga xizmat qiladi», «xalq davlat hokimiyatining birdan-bir manbaidir», deb mustahkamlab qo'yilgan. Jamiyatimizda shiddat bilan amalga oshirilayotgan islohotlarning maqsadi ham bitta - fuqarolarning munosib hayot kechirishini, tinchlik va milliy totuvligini ta'minlashdan iboratdir.

Ma'lumki, inson borlig'i jamiyat taraqqiyotining birdan bir manbaidir. Ijtimoiy borliq hodisalarning barcha turlarini o'z ichiga qamrab oladi. Jamiyat bir biri bilan uzviy bog'liq bo'lgan iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy, ijtimoiy etnik, oilaviy va h.k. munosabatlardan tarkib topgan, doimo taraqqiy etib, rivojlanib turadigan jonli organizmdir. Jamiyat tabiat taraqqiyotining zaruriy oqibatidir. Organik olamning taraqqiyoti ma'lum bir davr sharoitlarida odamning kelib chiqishiga, uning jamoa munosabatlari va mehnat jarayonida o'sishiga, so'ngra kishilik jamiyatining tashkil topishiga olib kelgan. Shuning uchun ham tabiat jamiyatni bir-biridan ajratib qarash, ularni qarama-qarshi qilib qo'yish noto'g'ri.

Borliq jonli tabiatning oliy mahsuli bo'lgan inson ongida aks etadi. Shunday ekan ong nima, u qanday qilib paydo bo'lgan degan savollar ustida inson eng qadim zamodayoq o'ylay boshlagan. Natijada ong muammolarini talqin qilishda turli holatdagi tasavvurlar vujudga keladi.

Sharq falsafasi va islom ta'limotiga ko'ra, ong Olloh tomonidan

insonga in'om qilingan ruhning zahuroti, u o'lmas va abadiydir. Forobiyning fikricha, "odamlarning bir avlodi o'lib ketgach, ularning jismlari yo'q bo'lib ketadiyu, ammo ularning ruhlari vujud (qafasi)dan qutilib, saodatga erishadilar. So'ng boshqalari ularning o'rmini egallab, ular qilgan ishlarni qiladilar. Bu avlod odamlari ham dunyodan o'tgach, xuddi shunday yo'l bilan ruhlari avvalgilarning izidan borib, qiyofalari (fe'l va fazilatlari), quvvati va sifati o'xshash, yaqin ruhlar bilan qo'shilishlari mumkin... Har bir yangi kelgan ruh bilan qo'shilganida huzur - halovati ham yanada ortadi"¹.

Nemis faylasufi Gegelning fikricha, ong «mutlaq g'oya», tabiat va jamiyatdagi barcha hodisalarning asosini, zaminini tashkil etadigan hodisa.

Ingliz faylasufi Berklining fikricha, inson faqat o'z "narsalar sezgilarini idrok etishga qodir, shunday ekan real narsa — bu ong, narsalar esa — kishi ongida, sezgi va tasavvuridagina mavjuddir".

Xuddi shunday fikrni XIX asr oxiri va XX asr boshlarida G'arbiy Yevropa olimlari Max va Avenarius ham ilgari surganlar.

Ilmiy falsafa ta'limotiga muvofiq, ong jonli tabiatning (oliy shakli bo'lgan) inson miyasining mahsulidir. Uning xususiyati voqelikni aks ettirishdan iboratdir. Voqelikni in'ikos ettirish inson miyasining ishidir. Ong miyadan tashqarida bo'lishi mumkin emas. Ong miyaning faoliyati, uning ruhiy funksiyasi, miya esa fikrlash a'zosi, moddiy narsa. Shunday qilib, ilmiy falsafa ong — inson miyasining funksiyasidir, bu funktsiyaning mohiyati esa borliqni, mavjud narsalarni in'ikos ettirishdan iboratdir, deb tushuntiradi.

Ongning mohiyatini to'g'ri ochib berish uchun unga ontologik ijtimoiy va gnoseologik tomonlardan yondashmog'imiz lozim.

Unga ontologik jihatdan yondashish, ong — bu tabiat uzoq tarixiy taraqqiyotining mahsuli, materiya evolyutsiyasi jarayonida vujudga kelgan ruhiy hodisalarning xossasi demakdir. Odam ongi yuksak darajada tuzilgan materiyaning xossasidir, voqelikning in'ikosidir.

Ongga ijtimoiy jihatdan yondashish — ongning shakllanishi va rivojlanishi inson mehnati faoliyatining natijasi demakdir.

Ongning shakllanishi va rivojlanishida mehnat hal qiluvchi omildir. Inson o'zining mehnati tufayligina tabiatdan ajralib chiqdi. Inson o'zining

¹ Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri.-T.: "Xalq merosi", 1993.-164-165 betlar.

mehnati natijasida ijtimoiy hayotni tubdan qayta qurishga qodir bo'lgan yagona kuchdir. SHuning uchun ham, mehnat odamning bebaho boyligi, uning yashashi va hayotning asosiy zamini hisoblanadi. Insoniyat kundalik ehtiyoji uchun zarur bo'lgan narsalarni topish jarayonida tabiat predmetlariga duch kelib ularning xossalarini bila borgan, ularni bir-biri bilan taqqoslab ajrata boshlagan.

Ishlab chiqarish uchun zarur bo'lgan mehnat qurollarini tayyorlash va takomillashtirish jarayoni ongning rivojlanishiga katta ta'sir ko'rsatganligi shubhasizdir. Mehnat qurollarining avloddan - avlodga o'tib kelishi, o'z navbatida oldingi avlodning ishlab chiqarish tajribasini, bilimi va ongini keyingi avlodlarga ham olib o'tgan. Keyingi avlod esa o'z ajdodlarining mehnat qurollarini tayyorlash va ulardan foydalanish usullarini bilib olib, ularni yanada takomillashtirgan. Ong ana shu tariqa mehnat bilan tafakkurning birligi asosida inson ongi rivojlanib, takomillashib borgan.

«Insonning eng asosiy vazifasi va o'rni, - deb yozgan edi Beruniy, - mehnat bilan belgilanadi, inson o'z xohishiga mehnat tufayli erishadi».

Mehnat inson ongini shakllantirgan va kamolga yetkazgan asosiy omil bo'lib hisoblanadi. Kishilarning mehnat faoliyati tafakkur organi bo'lgan miyaning rivojlanishiga ham hal qiluvchi ta'sir ko'rsatadi.

Unga gnoseologik jihatdan yondashish — ong voqelikdagi narsa va hodisalarning in'ikosi, deb qarashdir. Ongning muhim belgilaridan biri shuki, u tushunib yetilgan bilimdir. Inson miya yorlamida fikr qiladi. Ongning ma'nosi narsalarni bilish, o'zlashtirish, uning mohiyatini ochib borishdan iborat. Ong faqat ob'ektiv olam in'ikosigina emas, balki insonning ichki ruhiy holatlari, kechinmalari, hissiyotlarining ham in'ikosidir.

Inson tabiatning yuksak mahsuli, hayot gulidir. Insonning buyukligi unda bebaho marvarid — aql zakovot mavjud. Aql - idrok sohibi bo'lganligi uchun u tabiat va jamiyatdagi narsa va hodisalar, voqealarni biladi, ilmu tafakkuri, dahosi, mehnati, salohiyati bilan dunyoni boshqaradi. Keyingi sahifalarda bu masala batafsilroq yoritib beriladi.

8.2. Ongning kelib chiqishi va rivojlanishi

Ongning kelib chiqishi va rivojlanishi haqidagi qarashlar falsafa fanining in'ikos nazariyasiga asoslanadi. Unga muvofiq, keng ma'nodagi aks ettirish (in'ikos) xususiyati butun dunyoda, jonli tabiatda ham, jonsiz

tabiatda ham bor. Ammo jonsiz tabiatda aks ettirish qobiliyati birmuncha sodda, mexanik, fizik, kimyoviy jarayonlarda namoyon bo'ladi. Aks ettirishning bu shakllarini (ta'sirlanuvchanlik, iztiroblanuvchanlik, sezuvchanlik) ong bilan tenglashtirib bo'lmaydi, chunki ong aks ettirishning yuksak shakli hisoblanadi.

Materiya harakatining yuksakroq biologik shaklining kelib chiqqanligi aks ettirishning sifat jihatdan yangi shakli — ta'sirlanuvchanlikka o'tish uchun zarur shart bo'ladi. Ta'sirlanuvchanlik esa, hayot bilan birga paydo bo'lgan va tirik materiyaning eng muhim xossalaridan biri hisoblanadi. Tirik protoplazma bo'lgan har bir joyda iztiroblanish reaksiyasi mavjuddir. Iztiroblanish xossasi modda almashinuvi bilan muqarrar bog'langan. Tirik oqsil vujudga kelgan hamonoq darrov ta'sirlanuvchanlik ko'rinadi. Bu tirik oqsil bilan muhitning o'zaro ta'sirida namoyon bo'ladi. Barcha mavjudotlar tashqi ta'sirga javoban bir qadar mustaqil ta'sirlanadigan bo'ladi.

Tirik tabiatning tarixiy taraqqiyoti natijasida sezgilar vujudga keldi, ammo o'simliklarda sezgi yo'qligi ma'lum. O'simlik dunyosining hayot sharoiti sezgiga zarurat tug'dirgan emas. O'simliklar ta'sirchanligining eng tarqalgan shakli — bu ulardagi tropizm xossasidir. U g'oyatda xilmaxil bo'ladi, masalan, uning turlaridan biri fototropizm shunda ko'rinadiki, ya'ni o'simlik Quyosh nurlarining ta'siriga javoban reaksiya ko'rsatadi. Yashil o'simliklar hayotida yorug'lik juda katta rol o'ynaydi. Yorug'lik yashil o'simliklar uchun energiya manbaidir. O'simliklar mumkin qadar nur energiyasini olmoq uchun yorug'likka intiladilar. Barglariga oftob nurlari qaysi tomondan ko'proq tushsa, barglar asosan o'sha tomonga qarab o'sadi.

Hayvonot dunyosida ta'sirlanuvchanlik xossasi taraqqiyotining muayyan bosqichida sezgilarning kelib chiqishiga olib keldi. Dastlabki eng oddiy sezgilarning maydonga kelishi tirik tabiat taraqqiyotidagi yangi davr bo'ladi.

Aks ettirishning muayyan shakli bo'lgan sezgilar hayvonot dunyosi taraqqiyotining ilk bosqichlarida kelib chiqishi bilan birga odamda ko'proq taraqqiy topdi va kamolga yetdi. Sezgi ob'ektiv olamning sub'ektiv obrazidir. Materiya bizning sezgi a'zolarimiz, ko'z to'r pardasiga va shu kabilarga, ya'ni muayyan suratda tuzilgan materiyaga bog'liq. Materiyaning mavjudligi esa sezgiga bog'liq emas.

Odam miyasi va kishilarning ijtimoiy tabiatga ko'ra ko'proq taraqqiy topgan asab tizimi hayvonlarning sezgilariga qarama-qarshi

o'laroq, odam sezgilarining yangi sifat xususiyatlarini keltirib chiqaradi. Hayvonlarning sezgilari ham, odamning sezgilariga ham tabiatda mavjud bo'lgan narsa va hodisalarning in'ikosidir. Ammo, odamning sezgi a'zolari aks ettira oladigan hamma narsani hayvonlarning sezgi a'zolari aks ettirishga qodir emas. Masalan, burgut odamga qaraganda ancha uzoqni ko'radi, lekin odamning ko'zi buyumlarda burgutning ko'ziga qaraganda ancha ko'p narsani ajratadi. Odamga nisbatan kuchuk birmuncha nozikroq hid bilish quvvatiga ega, lekin u odam uchun turli narsalarning muayyan belgilaridan iborat bo'lgan hidlarning yuzdan bir hissasini ham farq qila olmaydi.

Fan odam bilan hayvonot dunyosi o'rtasida biologik — fiziologik ma'noda o'tib bo'lmaydigan chegara yo'qligini isbotladi. Eng yuksak darajada tuzilgan mavjudot — odam jonli tabiat taraqqiyotining eng yuksak mahsuli hisoblanadi.

Hayvonlar ruhiyatning muhim xususiyati instinktlardir. Instinktlar — hayvonlar muayyan turining evolyutsiyasi jarayonida to'plangan ongsiz hayoti, «tajribasi»dir. Ular mutlaqo o'zgarimas narsa emas, aksincha, evolyutsiya jarayonida hayot sharoitiga qarab o'zgaradi, yangi instinktlar bilan almashinadi. Instinktlar murakkab shartsiz reflekslar bo'lib, organizmning tashqi ta'sirotiga javoban tug'ma his-tuyg'u, sezgidan iborat. Instinktlarda hech qanday g'ayritabiiy sir yo'q. Ular turli hayvonlarda turlicha namoyon bo'ladi. Hayvonlarning juda murakkab sezgi harakatlari ma'lum, masalan, asalarilar olti qirrali, chumolilar ko'p qavatli uyalar quradi, qushlar doimiy havo yo'llaridan uchib o'tadi, baliqlar o'zi bir vaqt tuxumdan chiqqan joyiga tuxum tashlaydi va boshqa ko'pgina misollar mavjud. Demak, hayvonlarga xos bo'lgan ruhiy hodisalar ularga har xil sezgi va instinktlarda ko'rinadi. Yuqorida aytilgandek instinktlar murakkab shartli bog'lanishlar sifatida yuzaga chiqadi, hayvonlarning yurish-turishi ana shu bog'lanishlar asosida vujudga keladi. Ammo yuqori darajadagi hayvonlarning ruhiyati shu hodisalar bilgangina cheklanmaydi.

Ularda idrok faoliyatining elementlari, ong boshlang'ichlari, anglab, bilib aks ettirishning dastlabki eng oddiy shakllari borligini fan dalillar asosida isbotladi.

Hayvonlarda ongli, rejali suratda harakat qilish qobiliyati asab tizimining taraqqiy etishiga muvofiq ravishda rivojlanadi va bu sut emizuvchi hayvonlarda ancha yuksak darajada turadi. Yuksak darajadagi ong odamlarga xos xususiyatdir. Ong voqelikning ham ratsional, ham hissiy in'ikosini qamrab oladi. Shuningdek, u inson hissiyotlari, irodasini

ham o'z ichiga oladi.

Iroda — insonning o'z xatti-harakatlarini ongli ravishda tartibga solish va ko'zlangan maqsadni amalga oshirishda uchraydigan jami to'siqlar (qo'rqinch, jur'atsizlik, shubha)larni yengishga bo'lgan qobiliyatdir. Iroda amaliy faoliyat jarayonida shakllanadi, insonning ham tashqi olam predmetlarini, ham o'z shaxsiy imkoniyatlarini bilishga asoslanadi.

Barcha ruhiy jarayonlar singari hissiy-emotsional holatlar ham miya faoliyatining natijasidir. Hissiy holatlarning paydo bo'lishiga tashqi olamda yuz beradigan o'zgarishlar sabab bo'ladi. Insoniy his-tuyg'ular hayotning ijtimoiy sharoitlari bilan o'zgaradi. Boshqacha aytganda, u ijtimoiy sharoit bilan bog'liq holda namoyon bo'ladi.

Emotsiyalar (his, tuyg'u) birinchidan, ifodali harakatlar (mimik va pantomimik harakatlar)ni; ikkinchidan, organizmdagi turli hodisalarni, ya'ni ichki a'zolar faoliyatining va holatining o'zgarishi (ko'pchilik hollarda bu o'zgarish emotsiya kechirayotgan odamning tashqi qiyofasida namoyon bo'ladi); uchinchidan, gumoral xarakterdagi, ya'ni organizmning qon tarkibidagi va boshqa kimyoviy o'zgarishlarni, shuning bilan birga modda almashinuvida bo'ladigan yanada chuqur o'zgarishlarni o'z tarkibiga oladi.

Emotsiya qandaydir bir hissiyotning bevosita kechirilishidir. Ba'zi hollarda emotsiyalar ta'sirchanligi bilan ajralib turadi. Bunday emotsiyalar odamni harakatlarga, mulohazalar aytishga undovchi kuchga aylanadi.

Emotsiyalar qilinayotgan harakatlarning mavzusi bo'lish bilan birga, ba'zan faoliyatni tashkil qiluvchi jihatga, ba'zan esa faoliyatni buzuvchi jihatlariga aylanadi. Insonning haqiqatni izlashlari hech vaqt insoniy hissiyotlarsiz bo'lmagan va bo'lishi mumkin emas edi. Boshqa tomondan olganda, ortiqcha emotsiyaga berilish juda ko'p hollarda ob'ektlarni noto'g'ri aks ettirishga, xulosa chiqarish va baholashda mantiqsiz holatlarga olib keladi.

Tafakkur — miyaning oliy mahsuli, ob'ektiv olamning tushunchalar, muhokamalar, nazariyalar va hokazolardagi in'ikosining faol jarayonidir. Boshqacha aytganda, tafakkur borliqning inson miyasida mavhumlashgan, umumlashgan, til bilan ifodalanadigan aks etishidir. Tafakkur avvalo ijtimoiy taraqqiyot bilan bog'liqdir, u o'zining paydo bo'lish xususiyatlari jihatidan ham faoliyat usuli jihatidan ham, o'z natijalari jihatidan ham ijtimoiy mahsuldir. Tafakkur kishilarning ijtimoiy

ishlab chiqarish faoliyati jarayonida paydo bo'лади va voqelikning vositali in'ikosini, uning qonuniyatli aloqalarini ochib berishni ta'minlaydi. Abstraktsiya, analiz va sintez, muayyan vazifalarni o'rtaga tashlash va ularni hal etish yo'llarini topish, gipoteza, g'oyalarni ilgari surish kabi jarayonlar tafakkurga xos xususiyatlardir. Tafakkurning voqelikni umumlashtirib aks ettirishi insonning umumiy tushunchalar tuzish qobiliyatida ifodalanadi.

Inson ongining taraqqiyotida nutq, til g'oyat muhim ahamiyatga egadir. Tilning paydo bo'lishi bevosita mehnat bilan uzviy ravishda bog'liq. Odamning o'zini ham, tilini ham ijtimoiy mehnat yaratadi.

Til tafakkur bilan chambarchas bog'liqdir. Inson nutqi bo'lmasa, til vositalari bo'lmasa, fikrlash ham bo'lmaydi, nutq fikrlash qurolidir. Tafakkur bo'lmasa nutq, tilning ham bo'lishi mumkin emas. Til va tafakkur bir-birisiz mavjud bo'lmasa ham, biroq, ular aynan bir xil narsa emas. Tafakkur — ob'ektiv reallikning in'ikosidir, til esa fikrni ifoda etish quroli, uni qayd qilish va boshqa kishilarga yetkazish, bildirish vositasidir. Til faqat tafakkurning ifodasi emas, balki uning tayanchi va taraqqiyot quroli hamdir. Kishilik jamiyati tomonidan yaratilgan va kashf etilgan barcha narsalar, hodisalar, tushunchalarni o'zida aks ettiruvchi til buyuk umumlashtiruvchilik rolini bajaradi.

Jamiyatning taraqqiy etishi bilan tafakkur singari til ham taraqqiy etib boradi. Til ham ong kabi qadimiydir. Til — amaliy, haqiqiy ongdir, boshqalar uchun ham mavjud bo'lgan va xuddi shu tufayli men uchun ham mavjud bo'lgan ongdir, binobarin, til ong singari boshqa kishilar bilan muomala qilish ehtiyoji tufayli, muomala qilish zarurligi tufayli paydo bo'ldi.

Hayvonlarda esa nutq yo'q, boshqacha aytganda, hayvonlar gapirmaydi. Ularning hayot sharoiti shundayki, natijada ularda so'zlashishga zarurat va imkoniyat yo'q. Hayvonlarning aloqa qilish vositasi har xil signallar berish bo'lib xizmat qiladi. Bu signallar tovush chiqarib yoki imo-ishora bilan beriladi. Maymunlarda bu hol ayniqsa yaqqol ko'rinadi. Ammo «signal berish sistemalariga» nutq boshlang'ichlarining vujudga kelishi uchun yagona shart-sharoit deb qarash kerak. Nutq — aloqa qilishning sifat jihatdan yangi vositasi bo'lib, faqat odamga xosdir.

Til kishilarning bir-biri bilan aloqa qilish vositasi va fikrning bevosita ifodasidir. Kishilar fikr almashmaganida umuman zarur moddiy boyliklarni ishlab chiqara olmagan, tabiat kuchlariga qarshi birgalikda

kurasha olmagan bo'lar edi. Fikr ayirboshlash esa, faqat til yordamida amalga oshiriladi. Til tafakkurning borliq shakli, tafakkur esa tilning mazmunidir.

Demak, tafakkur va ong inson miyasining mahsulidir. Ongni, tafakkurni fikrlash organi bo'lgan miyadan ajratib bo'lmaydi. Ammo bu munosabatga asoslanib ongni moddiy deb hisoblash mumkin emas. Ongni moddiy deb hisoblash, tafakkurni materiyaning ko'rinishi yoki uning bir bo'lagi deb o'ylash mutlaqo noto'g'ridir. Ongni moddiylashtirishga urinuvchi vulgar materialistlar fikr moddiydir deb da'vo qiladilar. Bu oqimning namoyandalari Moleshott, Byuxner, Fogtlar esa jigar zardob ayirgani singari miya ham fikr ajratadi degan edilar. Ular ongni materiyanidan iborat qilib qo'yib, uni materiya bilan tenglashtirib, fikrni borliqning moddiy ko'rinishi deb hisoblaydilar va shu tariqa materiya bilan ong o'rtasidagi, moddiy hodisa bilan ideal hodisa o'rtasidagi farqni inkor qiladilar.

Ilmiy falsafa tabiatdagi barcha narsa va hodisalarda sezuvchanlik tafakkur va boshqa hayotiy funktsiyalar bor degan gilozoizm (Bruno, Rabine va boshqalar) ta'limotiga ham qarshi chiqadi. Bu g'oyaning xatoligi shundaki, u jonsiz tabiat bilan jonli tabiat o'rtasidagi farqni hisobga olmaydi.

Aniq ifodalangan shakldagi sezgi materiyaning yuqori organik shakllarigagina xosdir, holbuki butun materiya in'ikos ettirish xususiyatiga, ya'ni tashqi muhit ta'siriga muayyan javob berish qobiliyatiga egadir. Bu xususiyat ma'lum darajada sezgi bilan o'xshashdir, lekin u bilan birday emas, shu tufayli tafakkur, ong butun materiya xos bo'lgan xususiyat deb bo'lmaydi.

Hozirgi davrda fanning yangi sohasi bo'lgan kibernetikaning muvaffaqiyatlari munosabati bilan jonsiz tabiat predmetlarida ham fikrlash qobiliyati bor deb ko'rsatishga urinish kuchaymoqda. Turli boshqaruvchi sistemalarni va boshqaruv jarayonlarini o'rganuvchi kibernetika fani asosida ajoyib mashinalar yaratildi. Ulardan ayrimlari samolyotlarni, poezdlarni yoki murakkab ishlab chiqarish jarayonlarini boshqara olsa, boshqalari matnni aniq va tez bir tildan boshqa tilga tarjima qiladi, eng qiyin matematik topshiriqlarni bajaradi va hokazo. Bu mashinalar tashqaridan turli ma'lumotlar olishga, ularni «esda saqlab qolishga» layoqatlidir. Bu esa, ayrim olimlarning «aqlli» mashinalar sezish va hatto, fikrlash qobiliyatiga egadir, deb aytishlariga bahona bo'ldi.

Kibernetika bazasida amalga oshirilayotgan tafakkur

funktsiyalarini modellashtirish katta falsafiy ahamiyatga ega. Hozirning o'zidayoq bir qator tafakkur funktsiyalarini qayta hosil qiladigan kibernetika qurilmalarining yaratilishi ilmiy falsafaning asosiy qoidalaridan biri, ya'ni alohida sur'atda tashkil topgan materiyaning funktsiyalari bo'lmish tafakkur haqidagi qoidani isbotlab bermokda. Kibernetik mashinalarni tokomillashtirishning chegarasi bormi? Mashinalar o'z yaratuvchisi bo'lgan insondan o'zib ketishi va undan aqlliroq chiqishi mumkinmi? Bunday savollarga hozircha javob yo'q. Bu bahslarda turli nuqtai nazarlar ta'rifi mavjud. Kibernetika asoschisi N.Viner hisob mashinalarining imkoniyatlarini kattalashtirib yubormagan holda ularning fahm-farosatga o'xshash xislati bo'lishi kerak degan fikrni aytgan edi. Akademik A.Kolmagorovning fikriga ko'ra, avtomatlar eng murakkab sistemalar, masalan, tirik organizmlar va hatto inson miyasidek barcha asosiy xossalarga ega bo'lishi mumkin. Shuning uchun bunday sistemalar uchun avtomatlar degan so'zning o'zi bir muncha — shartli bo'lib, biz ularni tirik mavjudotlar deb atashimiz mumkin bo'ladi.

Nevrolog Pol Kossa fikricha, inson yasagan mashina uning ishtirokisiz hech narsa qila olmaydi. Mashina inson xohlagan holatdaligicha, ya'ni ajoyib qurol holdagicha qolaveradi. Mashinada fikr qilish qobiliyati butunlay yo'q bo'lib, ijodchisining fikrini aks ettiradi, xolos. Chunki u ongdan — batamom mahrumdir. Akademik A.Berg esa kibernetika sanoatda ham, fanda ham, ijtimoiy hayotda ham inson o'rnini bosa olmaydi, hech qachon mashina jamiyati mavjud bo'la olmaydi, deb ta'kidlaydi.

Insoniyat bir necha asrlardan buyon miya faoliyati haqidagi bilimlarni to'plashga urinib keldi va kelmoqda. Miya kishiga bilish, yaratishdek katta baxt keltiradi, koinot qa'riga chiqib borishga, bepoyon va benihoyat atom sirlarini bilishga imkon beradi.

Miya murakkab biologik organizm bo'lib, uning o'rtacha vazni chamasi 1000-1400 gramm keladi. Odam miyasining mutlaq vazni qariyb barcha hayvonlarning miyasi vaznidan katta. Miya vaznining gavda vazniga nisbati jihatidan esa, inson umuman barcha hayvonlardan ancha yuqori turadi. Inson miyasida 14 milliarddan ortiq nerv hujayralari bo'lib, ularning kattaligi 5-200 mikron chamasi keladi. Inson xotirasi murakkabligi, samaradorligi jihatidan mashina xotirasidan ancha ustun turadi. Kibernetik mashinaning «elektron miyasi» issiqda, sovuqda, namlikda, silkinishda ishlay olmagan holda inson miyasi esa bunday

sharoitga osonlikcha moslasha oladi. Shuningdek, inson miyasi tejamli ishlashidan tashqari juda puxta sistemadir. Kibernetik mashinaning biron joyi ishdan chiqsa, butun mashinaning ishi to'xtab kolishi mumkin.

Kibernetik qurilmada ong bo'lishi mumkinmi? Fan va texnikaning har qanday taraqqiyoti, shu jumladan kibernetik mashinalar taraqqiyoti ham insonlar amaliy faoliyatining natijasidir. Fikr va sezgi, iroda va fe'l-atvor, umuman insonning ruhiy faoliyatini tashkil etgan hamma narsa tabiat mahsuli, inson miyasining xossasidan iboratdir. Miya esa o'z xolicha fikr qila olmaydi. Kibernetik qurilma bilan inson miyasi o'rtasida katta tafovut bor. Inson miyasi kimyo, fizik qonuniyatlar bilan bir qatorda biologik qonuniyatlarga, shuningdek ijtimoiy qonuniyatlarga bo'ysunadi. Inson jamiyatdan ajralgan holda yashay olmasa, har qanday kibernetik mashina esa, muayyan sharoitlarda mutlaq yolg'iz mavjud bo'la oladi va o'z «qobiliyatlariga» zarar yetkazmaydi. Inson ongi esa ijtimoiy munosabatlar doirasiga kirgandagina paydo bo'ladi va rivojlanadi.

Demak, inson ongi barcha ijtimoiy munosabatlar bilan chambarchas bog'langan bo'lib, u haqiqatda ham jamiyat taraqqiyotining mahsuli hisoblanadi. Shunday ekan, ong faqat inson miyasi faoliyatining mahsuli bo'lib, bunday narsa kibernetik qurilmaning elektron miyasida hech qachon bo'lmagan va bo'lishi ham mumkin emas. Kibernetik mashinalar bilan inson miyasida sodir bo'ladigan ayrim jarayonlar o'xshash bo'lsa-da, lekin ular o'rtasida juda katta farq bor. Inson tabiatning eng ulug', ajoyib, qudratli ijodidir.

Shunday qilib, pirovardida inson aqli kibernetik mashinalarni ancha takomillashgan holda ko'rishga imkon berdi. Bundan inson yaratgan mashinalar insondan ustun turadi degan xulosa chiqarmaslik kerak. Chunki insonning o'zi «aqli» mashinalarni yaratadi va uni boshqaradi. Mashina insonsiz o'lik bir narsadir.

Inson ongi tevarak-atrofdagi voqelikning taraqqiyotida faol ijodiy rol o'ynaydi. Insonning ongi ma'lum bir maqsadga qaratilgan jarayondir. Inson tashqi olamga bog'liq bo'lib, tashqi olam insonning butun faoliyatini belgilaydi, biroq u insonni qanoatlantirmaydi. Shuning uchun inson o'z amaliy faoliyati bilan tashqi olamni o'zgartirishga harakat qiladi, voqelikning rivojlanish qonuniyatlarini bilishga intiladi. Ongning faol roli shundaki, u ob'ektiv dunyo qonuniyatlarini aks ettiradi, angelaydi, ularni bilib oladi hamda ulardan o'z manfaatlari yo'lida foydalanadi. Inson ma'lum bir maqsadni ko'zlab tabiatga ta'sir etar ekan, uni o'z manfaatlari yo'lida o'zgartiradi. Inson tabiat sirlarini tobora chuqurroq angelaydi va

uning qonunlarini bilib boradi. Ishlab chiqarish usuli rivojlanishi va takomillashuvi bilan, insoniyat bilimlari o'sishi bilan odamning tabiatga ta'siri kuchaya boradi. Kishilarning mehnati bilan bunyod etiladigan moddiy va madaniy boyliklar ko'payadi. Kishilar tabiat va ijtimoiy taraqqiyot qonunlarini qancha chuqur va mukammal bilib olsalar, ularning amaliy faoliyati shuncha samarali bo'ladi.

8.3. Yuksak ong — inson bunyodkorlik faoliyatining omili

Jamiyat taraqqiyoti quyi bosqichdan yuqori bosqichga, o'tmishdan kelajakka tomon rivojlanib borgani sari ijtimoiy-iqtisodiy, madaniy, siyosiy taraqqiyotda xalq ommasining roli, g'ayrati, uyushqokligi ortib va chuqurlashib, inson amaliy faoliyati jadallashib boradi. Bu — umuminsoniyatga xos qonuniyatdir.

Tarixiy maqsadlar ko'lami keng, inson shaxsi barkamol bo'lsa, u vijdonan mehnat qilsa, ijtimoiy-siyosiy ishlarda faol ishtirok etsa, jamiyatimiz shu qadar tez rivojlanadi va mustahkamlanadi. Insonning ijodiy tashabbusi, jonli ijodiyoti jamiyatimizning kuchi va hayotiyligining eng muhim manbaidir.

Har bir jamiyat o'ziga munosib bo'lgan inson shaxsini yuzaga keltirganidek inson ham shu jamiyatning paydo bo'lishi va rivojlanishiga befarq qaramaydi. Shaxs ayni paytda atrof muhitga ta'sir ko'rsatish, uni o'zgartirish qobiliyatiga ham ega. Uning jamiyatga ta'siri maqsadsiz, rejasiz, ko'r-ko'rona faoliyat orqali amalga oshmaydi. Inson jamiyat qonunlarini, o'z hayoti sharoitlarini bilib olgan, ma'lum maqsadga qaratilgan faol amaliy ko'rsatkichlar yo'li bilan ijtimoiy muhitni, jamiyatni o'zgartira oladi. Inson faqat sharoit va tarixning mahsuligina bo'lmay, balki ularni yaratuvchi hamdir.

Tarixiy jarayonda xalq ommasining qanchalik faol ishtirok etishi, g'ayrat va tashabbus ko'rsatishi moddiy va ma'naviy boyliklar ijodkori bo'lgan mehnatkash insonning shijoatiga, onglilik darajasiga, o'ziga topshirilgan ishlarga qanchalik ma'suliyat bilan yondasha bilishi, ijodiy tashabbuskorligiga ko'p jihatdan bog'liqdir. Bu fikr ijtimoiy taraqqiyotimizning hozirgi tarixiy bosqichiga ham bevosita taalluqlidir. Mustaqillikni muvaffaqiyatli ravishda amalga oshirish har bir insondan o'z burchini ko'r-ko'rona bajarishni emas, balki ongli, ilmiy asosda yondashishni talab qiladi. Shuning uchun ham hozirgi davrda har bir kishi, har bir shaxsni g'oyaviy-siyosiy jihatdan chiniqtirish, har tomonlama

yetuk va barkamol bo'lishiga erishish, siyosiy, madaniyatli qilish mamlakatimizni ravnaq toptirish, demokratiyani rivojlantirishning asosiy shartlaridan bo'lib qoldi.

Jamiyat taraqqiyotining hozirgi bosqichida inson rolining kuchayib borayotganligi muammosining bir necha jihatlari bor. Bir tomondan, u ijtimoiy ishlab chiqarish xodimini kamol toptiradi, uni rag'batlantiradigan omillarni belgilab beradi. Ikkinchi tomondan, odamlarning mehnat g'ayrati malakasini oshirishga qayta ta'sir qiladi, uning taraqqiyotini jadallashtiradi.

Inson shaxsining boyligi, faolligi, eng avvalo, mehnat faoliyati sohasida ruyobga chiqadi. Mehnat sohasidagi faollik shaxs faolligining boshqa hamma shakllariga qaraganda belgilovchidir. Bu tasodifiy emas, albatta. Chunki ayni shu sohada insonning olgan bilimi, orttirgan tajriba va malakasi va boshqalar amalda ko'llaniladi, namoyon bo'ladi.

Jamiyat taraqqiyoti haqidagi har qanday g'oyalar, avvalo, insonning ijtimoiy tafakkurida shakllanadi, keyin e'tiqodga aylanib, faoliyatiga yo'nalish beradi. Insonning har qanday amaliy faoliyati, mehnati — ma'rifiy, tarbiyaviy, mafkuraviy tadbirlar asosida amalga oshadi. Mehnatda insonning qobiliyati va iste'dodi, aql idroki va tafakkuri namoyon bo'ladi. Inson aqli, qo'li bilan nimaiki qilmasin, uning zaminida fikr, tushuncha, bilim, iste'dod, qobiliyat sifatida shakllangan ma'naviyat yotadi.

Mehnat jamoasida insonning ma'naviy-axloqiy fazilatlari, aqliy va jismoniy faoliyati shakllanadi, yuzaga chiqadi. Moddiy hayot, ishlab chiqarish usuli insonning ma'naviy, ijtimoiy-siyosiy jarayonlardagi ishtirokiga sabab bo'lganidek shaxsning mehnat sohasidagi faolligi ham o'z navbatida uning ijtimoiy siyosiy, madaniy-ma'naviy, axloqiy rivojlanishiga o'z ta'sirini ko'rsatadi.

Kishilar ijtimoiy-siyosiy faolligini rivojlantirish hozirgi davrning tub muammolaridan biridir. Hayot o'rta qo'yayotgan ulkan vazifalarni yuqoridan turib amalga oshirib bo'lmaydi. Buning uchun mehnatkash insonning bevosita ishtiroki, uning moddiy va ma'naviy boyliklarni yaratishga qaratilgan ijodiy mehnati, ijtimoiy-siyosiy faolligi zarurdir.

Hozirgi dolzarb vazifalarni amalga oshirishning zarur shartlaridan yana biri — inson ongini o'zgartirishdan iboratdir. Inson ongini, ijtimoiy ruhiyatini qonun chiqarish yo'li bilan ham, buyruq berish asosida ham o'zgartirib, qayta qurib bo'lmaydi. Kishilar ongida o'tmishda ro'y bergan xato va kamchiliklar ta'siri ostida shakllangan eski qarashlar, tasavvurlar,

tushunchalarni bartaraf etish tarbiyaviy ishlarni muntazam ravishda olib borishni, barcha salbiy hodisalarni tag-tomiri bilan tugatishni, ijtimoiy adolatni soʻzda emas, amalda qaror toptirishni taqozo etadi. Avvalo, kishilarning moddiy hayot sharoitlarini yaxshilamasdan turib ularning ongini oʻzgartirib boʻlmaydi.

Inson ruhiyati qayta qurilmasa, yangichasiga fikrlash va ishlash istagi hamda mahorat hosil qilinmasa iqtisodiyotda, boshqaruvda, tarbiyada, ijtimoiy sohada biron-bir narsani oʻzgartirish qiyindir.

Hozirgi davrning inson shaxsiga bergan ajoyib neʼmatlaridan biri demokratiya, ijtimoiy adolatning asta-sekin tiklanishidir. Demokratiya yaratib bergan imkoniyatlardan toʻgʻri va oqilona foydalanish uchun oddiy istakdan tashqari yuksak siyosiy madaniyat, vazminlik maʼnaviy poklik, sof vijdon, uzoqni koʻzlab ish qila bilish qobiliyati ham kerak.

Ijtimoiy taraqqiyotimizning hozirgi bosqichida insonning bunyodkorlik faoliyati respublikamizda demokratiyani rivojlantirish va ijtimoiy adolatni qaror toptirishda kuchliroq namoyon boʻlmoqdada. Biz hozir shunchaki demokratik jamiyat emas, balki demokratik odil jamiyat qurmoqdamiz. Oʻzbek xalqi demokratik odil jamiyat haqida juda qadimiy anʼanalarga ega. Oʻz davlati tizimini «Kuch — adolatdadir» shiori ostida — tuzgan Amir Temur tarixi bunga yorqin misoldir.

Mehnatkashlar ommasining yaratuvchilik, bunyodkorlik faoliyati mustaqilligimizning siyosiy negizlarini mustahkamlashda, xususan, davlatni boshqarishda ham koʻzga yaqqol tashlanmoqda. Bizda xalqimizning mehnati va jasorati bilan tuzilgan huquqiy demokratik davlat xalqning oʻzi tomonidan boshqarilmoqda. Shunday qilinmasa, siyosiy mustaqillikni taʼminlab boʻlmaydi.

Keng mehnatkashlar ommasining faol ijtimoiy-siyosiy faoliyati, oʻz-oʻzini boshqarishning toʻxtovsiz avj olib borishi respublika hayotining hamma sohalarida oʻz ifodasini topmoqda. Buni, birinchi navbatda, jamiyat hayotining asosi boʻlgan moddiy boyliklar yaratish, mehnat unumdorligini oshirish, oziq-ovqat muammolarini hal etish, turli korxonalar, uyushmalar, birjalar, jamgʻarmalarning tashkil etilishi va boshqa sohalarda koʻrish mumkin.

Mamlakatimiz taraqqiyotining hozirgi bosqichi mehnatkashlar ommasining xoʻjasizlikka, toʻrachilikka, huquq-tartibotni buzuvchilarga, koʻzboʻyamachilikka va uyushgan jinoyatchilikka, poraxoʻrlikka, tanish-bilishchilik oshna-ogʻaynigarchilik asosida ish bitkazuvchilarga, xullas,

ijtimoiy adolat tamoyillariga tubdan zid bo'lgan harakat va intilishlarning har qanday turlari va ko'rinishlariga qarshi kurashni avj oldirib yuborganligi bilan xarakterlanadi.

Jamiyatning o'z-o'zini boshqarish darajasi kishilar ongining o'sishi, tafakkur madaniyatining yetukligi bilan uzviy bog'liqdir. Ma'lumki, odamlar demokratiya va oshkoralikdan oqilona foydalanishga ham g'oyaviy, ham ma'naviy jihatdan tayyor bo'lsalargina jamiyatimiz oldida turgan vazifalarni hal qilishga yordam beradilar. Buning uchun yuksak madaniyat va ma'naviyat, uzoqni ko'ra bilish va donolik, g'oyaviy, madaniy yetuklik va poklik yangicha fikrlash imkoniyatlaridan foydalana bilish zarur. Inson manfaati, uning baxt-saodati, ma'naviylik va insonparvarlik qoidalarini qaror toptirish yo'lida jamiyatni demokratik negizlarda yangilashni hayotning o'zi talab qilmoqda. Respublikamizning siyosiy va iqtisodiy mustaqilligini, ijtimoiy adolatni, ma'naviy yangilanishni, barcha millat va elatlar uchun munosib turmush sharoitini amalga oshirish — bularning hammasi O'zbekistonning hozirgi davri va kelajagi uchun muhimdir.

8.4. Sharq va G'arb falsafasida inson muammosi

Falsafa inson muammosiga olam, borliqning tarkibiy qismi sifatida qaraydi va shu nuqtai-nazardan «Inson nima? Uning mohiyati qanday? Inson olamda qanday o'rin tutadi?», «Inson omili deganda nima nazarda tutiladi? kabi savollarga javob beradi. Inson borliqning oliy ko'rinishi. Uning kelib chiqishi, hayoti, taraqqiyoti olam, borliqqa bog'liq. Inson va jamiyat olam taraqqiyoti, tabiat evolyutsiyasining mahsuli va ko'rinishi bo'lib hisoblanadi.

Inson hamma zamonlarda ham o'zining kimligini, o'zligini bilishga intilgan. Inson muammosiga bag'ishlangan xilma-xil qarashlar, gipotezalar, nazariyalar yaratilgan.

Inson muammosi ijtimoiy fikr tarixida 3 xil nuqtai nazardan o'rganilgan: mifologik, diniy va ilmiy-nazariy.

Inson haqidagi dastlabki qarashlar qadimgi Sharq mamlakatlari, ayniqsa, Hindiston, Xitoy, Turon xalqlari tomonidan yaratilgan ertaklar, dostonlar, afsonalarda o'z ifodasini topgan. Hamma narsaga qodir inson obrazi Qadimgi Hind Vedalarida tasvirlangan. Ularda aytilishicha, eng qadimgi inson Purusha mingta boshli, mingta ko'zli, mingta oyoqli bo'lgan emish. Bu insonning aql-zakovati-oy, ko'zi-quyosh, horib-

toliqishi-olov, nafasi esa – shamol emish. Hozirgi odamlar Purushadan tarqalgan ekanlar. Aytilishicha, uning qo'lidani – kshatri (harbiylar), vaysh (dehqonlar, hunarmandlar, savdogarlar), shudra (gadolar) kabi jamiyatning turli qatlamlariga mansub odamlar kelib chiqqan emish. Vedalarda yozilishicha, inson ikki mohiyat: tana bilan jonning qorishmasidan iborat. Tana inson jismining asosini tashkil etadi, bu asosni braxman yaratgan, jon esa ruh (atman) tomonidan yaralgan. Agar insonning yerdagi faoliyati turli nopokliklar bilan bog'lanmasa, atman va braxmanlarning aralashish jarayoni sodir bo'ladi. Mabodo, inson faoliyati yerdagi nopokliklar bilan aloqador bo'lsa, uning joni jon ko'rinishida emas, balki hayvoniy tana sifatida qayta tug'iladi. Hind Vedalarida olam bir butun, tirik zotlarning hammasi butunning ajralmas zarralaridir, odam esa o'sha tirik zotlarning o'ziga xos shakli, ko'rinishidir, deyiladi.

Qadimgi Xitoy afsonalarida dastlabki inson – odam ato Panga qiyofasida namoyon bo'ladi. Odamning boshqa tirik mavjudotlardan farq qiluvchi insoniy xislatlari haqidagi dastlabki mulohazalarni qadimiy Xitoy manbalarida ko'rish mumkin. Inson haqidagi dastlabki falsafiy qarashlar Xitoyda eramizdan avvalgi VII-VI asrlarda shakllangan. Qadimgi Xitoy faylasuflari fuqarolarning baxtli yoki baxtsiz bo'lish sabablarini osmondan emas, balki ular yashayotgan ijtimoiy muhitdan izlaganlar. Ularning ta'kidlashicha, jami yaxshilik va yomonliklar odamlardan tarqaladi. Xitoyda keng tarqalgan Konfutsiy (er.avv. 551-479 yy.) ta'limoti bo'yicha, odamlar o'z tabiatlariga ko'ra xammasi bir, faqat tarbiya tufayli ular bir-birlaridan farq qiladilar. Konfutsiyning inson to'g'risidagi fikr-mulohazalari shogirdlari bilan bo'lgan suhbatlarni aks ettiruvchi «Suhbatlar va mulohazalar» asarida ifodalangan. Jamiyatda sodir bo'layotgan turli axloqsizliklardan tashvishga tushgan Konfutsiy fuqarolarni tarbiyalashga harakat qiladi, ularni insofqa chaqiradi. U insoniylikning turli fazilatlarini o'zida mujassamlashtirgan inson faqat o'zi uchun emas, balki jamiyat uchun, boshqalar uchun yashamog'i darkor, deb hisoblaydi.

Inson to'g'risidagi qarashlar eramizdan avvalgi VII-VI asrlarda O'rta va Yaqin Sharq mamlakatlarida, xususan Turonda keng tarqalgan diniy-falsafiy ta'limotlarda, chunonchi zardushtiylik ta'limotida aks etgan. Bu ta'limotning markaziy muammosi – odam bilan olam va ular o'rtasidagi o'zaro aloqadorlik. Ushbu ta'limotga muvofiq butun olam, shu jumladan odam borlig'i ham to'rt unsurdan: tuproq, suv, havo,

olovdan iborat. Zardushtiylik ta'limotiga ko'ra, olam qarama-qarshi kuchlar, xususan, yaxshilik va yomonlik, nur va zulmat orasidagi kurashga asoslangan. Bu kurashni hech qachon murosaga keltirib bo'lmaydi, bu kurash butun koinotni qamrab olgan. Yaxshilik, yorug'lik Axura Mazda, yomonlik, zulmat esa Axriman xudolari timsolida namoyon bo'ladi. Butun olamni, undagi barcha narsalarni, shu jumladan odamni ham eng oliy Xudo, ezgulik xudosi Axura Mazda yaratgan emish. U yaratgan, yer yuzida paydo bo'lgan birinchi Odam Ato Iyim, deb nomlangan ekan.

Axura Mazdaning ko'rsatmasiga muvofiq, Iyim yer yuziga turli jonli mavjudotlar, xususan, odamlar, hayvonlar, qushlar urug'ini sochibdi, ularni parvarish qilibdi. Shu asnoda, Iyim yer yuzida 900 yil yashabdi. Odam bolasining soni ko'payib, yer yuzi unga torlik qila boshlabdi. Ana shunda Iyim xudoga murojaat qilib, yerni kengaytirishni so'rabdi va bunga erishibdi ham. Bir kuni Axura Mazda yer yuzini muzlik bosib kelayotgani haqida Iyimni ogohlantiribdi. Iyim yer yuzida mavjud tirik mavjudotlarni saqlab qolish uchun maxsus uy qurib, barcha tirik mavjudotlarning eng yaxshi zotlari, eng zo'r navlaridan bir juftidan saqlab qolibdi.

Zardushtiylik ta'limotida inson faoliyatini boshqarib turadigan eng katta kuch-axloq normalari ekanligi haqidagi g'oya ilgari surilgan. Shuning uchun Zardusht Oliy ibtido – Axura Mazdadan insonning kundalik amaliy faoliyatini boshqaruvchi qonun-qoidalarni aniqlab berishni so'ragan. Ana shunda Axura Mazda butun olam borlig'i ikki boshlang'ich asos – ezgulik va yovuzlik atrofida mujassam ekanligini xabar qiladi. Bunda ezgulik musaffo, beg'ubor osmonga, yovuzlik esa jahannamga qiyos qilinadi. Odamlar Axura Mazda tomonidan yuborilgan axloqiy normalar, tartiblarga amal qilsalar, yaxshilikning yomonlik ustidan g'alabasi ta'minlanadi. Yaxshilik bilan yomonlik orasidagi kurashda hal qiluvchi rolni – inson, uning iymon-e'tiqodi o'ynaydi, deyiladi zardushtiylik ta'limotida. Zardushtiylikda ta'kidlanadiki, inson iymon-e'tiqodining uchta yirik tayanchi mavjud: fikrlar sofliqi, so'zdagi sobitlik hamda faoliyatining insonparvarligi. Bu – ezgu so'z, ezgu fikr, ezgu amal.

Inson, uning olamga munosabati qadimgi Yunon falsafasida markaziy o'rin tutadi.

Yunon olimi Suqrot (er.avv. 469-399 yy.)ning falsafiy mulohazalari markazida inson va uning ongini o'rganish turadi.

Suqrotning inson to'g'risidagi qarashlarida axloqiy ratsionalizm markaziy o'rin egallaydi. U axloqsizlik haqiqatni bilmaslikdir, insondagi yomonliklar – bilimsizlikning natijasidir, deb hisoblaydi. Platonning fikricha, inson asosan ikki bo'lakning uyushmasidan iborat. Birinchi bo'lak - o'lmas jon, ikkinchi bo'lak – tana. Insonning joni ham ikki qismdan iborat: oliy – yuqori qism va pastki – quyi qism. Oliy qismda aql-zakovat to'plangan, uning yordamida inson abadiy g'oyalar sirini bilib oladi va farovonlik, ezgulik tomon intiladi. Pastki qism - hishayajonga asoslangan. Platon odamlarni uch katta toifaga bo'lgan. Birinchi toifadagilar – aqlli kishilar, ikkinchi toifadagilar - hishayajonga beriluvchilar, uchinchi toifa – dohiylarga, yo'l boshchilarga sajda qiluvchilar.

Aristotel inson jismi va ijtimoiy qiyofasi orasidan aloqadorlikni tushuntirib berishda o'z o'tmishdoshlaridan ancha ilgarilab ketadi. U olamdagi jami tirik mavjudotlar hayotining asosini jon tashkil qiladi, deb hisoblaydi. Bu jon uch turkumga bo'linadi: eng past turkumdagi jon - o'simliklar, ikkinchi turkumdagisi hayvonlarda, eng oliy turkumdagi jon – odamzodda bo'ladi. Aristotel inson deb ataluvchi tirik mavjudotni butun va bo'linmas, deb talqin etadi. Ayni vaqtda «inson o'z tabiatiga ko'ra siyosiy mavjudotdir», deb ta'riflaydi. Olim odamlarni faqat moddiy farovonlik emas, balki ijtimoiy adolat printsiplariga rioya qilish ezgulik tomon boshlaydi, deb hisoblaydi. Ezgulik deganda, aql-zakovat bilan ish ko'rishni, mehribonlik, mardlik, ochiq ko'ngillikni, to'g'rilik, xayrihoxlikni tushunadi.

Aristotel insonning har tomonlama kamoloti haqida fikr yuritadi va yuksak axloqiy poklik, tashki va ichki go'zallik, ijtimoiy-siyosiy yetuklik kabi fazilatlarni oliy kamolotga yetkazadigan fazilatlar, deb hisoblaydi.

O'rta asr G'arbiy Yevropa falsafasida inson haqidagi diniy qarashlar ilgari suriladi. Chunonchi, xristian falsafasida xudo inson qiyofasida gavdalanadi. Xristian falsafasining yirik namoyondasi Foma Akvinskiy fikricha, insonda mavjud fazilatlarning eng oliysi – aqldir. Inson aql yordamida yaxshi va yomon, ezgulik va johillikning farqiga boradi. Ezgulik to'rt ko'rinishda, chunonchi: donishmandlikda, jasurlikda, mu'tadillikda va adolatparvarlikda namoyon bo'ladi. Akvinskiy bu fazilatlarga yana xristianlikka xos uch fazilatni: ishonch, umid va muhabbatni ham qo'shadi.

Islom falsafasida Olloh Odam suratini (Odam Atoni) loydan

yasaganligi, keyin unga jon ato etganligi, Momo Havoni Odam Atoning «chap biqinidan» yaratilganligi va butun kishilik jamiyati Odam Ato va Momo Havodan tarqalganligi haqidagi g'oya ilgari surilgan. Qur'oni Karimning al-Isro surasida. «Biz odam bolalarini aziz – mukarram qildik ... va ularni o'zimiz yaratgan juda ko'p jonzotlardan afzal, ustun qilib qo'ydik» deyilgan. Islom dini ta'siri ostida musulmon falsafasi, uning mutakallimlik va mutazilliylik ta'limotlari shakllandi. Mutakallimlar olam va odamni tushunish asoslarini Qur'oni Karim aqidalaridan izladilar. Ular insonning taqdiri azaldan belgilangan, degan g'oyani ilgari suradilar. Mutazilliyalar xudo insonga o'xshash, deb tushuntiradilar. Ayni vaqtda ular insonning aqlini, olamni o'zgartirish borasidagi faoliyatini yuqori baholaydilar.

Musulmon falsafasidagi xurfiylikda inson muammosi o'zgacha talqin qilindi. Bu yo'nalishning yirik namoyondasi Mansur Xalloy ta'limotiga muvofiq, mustaqil, erkin fikr yuritish qobiliyatiga ega bo'lgan inson komillik, oriflik darajasiga ko'tarilishi mumkin.

Inson muammosi O'rta asrlar O'rta Osiyo faylasuflari qarashlarida muhim o'rin tutadi. Abu Nasr Forobiy (870-950 yy.) odamning tanasi paydo bo'lishi bilan, unda «oziqlantiruvchi quvvat» vujudga keladi. O'sha quvvat yordamida inson tanasi oziqlanib turadi va shu jarayonda sezgi organlari paydo bo'ladi. Sezgi a'zolari tufayli insonda his, tasavvur, xotira birlashib, xayol hosil bo'ladi. Xayol quvvati yordamida inson bilim, hunar egallaydi, faoliyat ko'rsatadi, foyda, zararining farqiga boradi. Inson o'zining aql-zakovati bilan olamdagi boshqa tirik mavjudotlardan farqlanadi. Uning aql-zakovati borliq turli-tuman ko'rinishlarining aksidir. O'rta asr sharoitida insonning insoniy fazilatlarini, xislatlarini aniqlashda. Forobiy o'z zamondoshlaridan ancha ilgari ketadi. Forobiy «Baxt-saodatga erishuv haqida» nomli risolasida insonning xislatlari, fazilatlarini haqida fikr yuritadi.

Abu Ali ibn Sino inson tana va jondan tashkil topgan. Inson boshqa tirik mavjudotlardan o'zining fikr yuritish qobiliyati bilan tubdan farq qiladi, deb hisoblaydi. Abu Rayhon Beruniyning fikricha, inson olamdagi barcha mavjudotlardan o'zining yaratuvchanligi bilan tubdan farq qiladi; yaxshilik, rostgo'ylik, oliyjanoblik, mehr-shafqat, muhabbat kabi fazilatlar insonni ulug'laydi. Yolg'onchilik, yomonlik, ichiqoralik, qo'pollik, o'g'rilik, tuxmatchilik kabi illatlar insonni tubanlashtiradi. Abu Rayhon Beruniy inson o'z mehnati bilan ulug'dir. Mehnat yordamida inson o'z badanini turli illatlardan, xususan, dangasalikdan,

yalqovlikdan, ishyoqmaslikdan qutqaradi, degan fikrni ilgari suradi.

Yusuf Xos Hojib kishilarni axloqiy barkamolligi yoki axloqsizligiga qarab yaxshi va yomon odamlarga bo'ladi. U kamtar, oddiy, halol, haqgo'y kishilar jamiyatning bebaho boyligi; munofiq, yolg'onchi kishilar yurt uchun zararli illat ekanligini qayta-qayta takrorlaydi.

XIX asrning ikkinchi yarmi XX asrning boshlarida Turkiston Chor Rossiyasi tomonidan bosib olingan, mustamlakachilik siyosati ayni avjiga chiqqan paytda o'lkada ma'rifatparvarlik harakati shakllandi. Bu harakat odamlarni ilm egallashga chaqirdi, o'tmish avlodlar merosini targ'ib qildi, ijtimoiy-iqtisodiy, ma'naviy qoloqlikdan chiqish yo'llarini izladi. Inson muammosi ma'rifatparvarlar ijodida o'ziga xos talqin topdi. Ma'rifatparvar Ahmad Donish (1827-1897 yy.) inson olamni, o'zi yashayotgan ijtimoiy muhitni o'zgartirishga qodir. Buning uchun u nafaqat diniy, balki dunyoviy bilimlarni bilishi zarur, deb hisoblaydi. «Biz dunyoni gullab-yashnatish uchun, dengizlarni kezib o'rganish uchun, yer osti boyliklarini topish uchun, dunyoning ajoyib sirli tomonlarini talqin etish uchun, uning hamma qit'alari va aholisini bilish uchun tug'ilganmiz», deb yozadi Donish o'zining «Navodir ul-vaqoe'» asarida¹.

Furqat jamiyatda ma'naviy qashshoq, nopok, galvars kishilarning ko'payishi – fojea, ofatdir. Fan nodon – oliy kishilar yo'lini yorituvchi, ularni to'g'ri yo'lga boshlovchi yo'lchi yulduz, chiroqdir. Ilm-fan qanchalik tez rivojlansa, jamiyat a'zolarining orzu-umidlari shunchalik tez ro'yobga chiqadi, ma'naviy qashshoq odamlar soni kamayadi. Ma'rifatli, bilimdon, odamlar qancha ko'p bo'lsa, jamiyat hayoti shuncha tez insonparvarlashadi, degan xulosaga keladi.

XIX asr oxiri XX asr boshlarida jamiyatni insonparvarlashtirish g'oyasi O'rta Osiyoda keng tarqalgan jadidchilik harakatining bosh g'oyasi edi. Bu harakatning namoyondalaridan biri Abdulla Avloniy (1878-1943 yy.) o'z asarlarida O'rta Osiyo xalqlari jahon sivilizatsiyasi yutuqlaridan, ilm-ma'rifat, madaniyatdan bebahra qolganini, xalq o'ta qashshoqlashib, qullarcha hayot kechirayotganligini afsus va alam bilan tasvirlaydi. Avloniy asarlarining bosh mavzusi – inson. Uning fikricha, inson butun borliqning ko'rki va sharafidir. Inson butun mavjudot sohibidir, chunki uning aql-zakovati bor. Inson shu qudrati tufayli ilm

¹Axmad Donish. Navodir ul-vaqo.–T.,1964.–60-61 betlar.

egallaydi. Inson o'zining aql-zakovati tufayli boshiga tushadigan har qanday balo-qazodan saqlanadi. Insonparvar jamiyatning muhim vazifalaridan biri – fuqarolar, ayniqsa yoshlar aqliy kamoloti haqida qayg'urishdir.

G'arbda xususan, uyg'onish davri falsafasida har tomonlama rivojlangan shaxs g'oyasi olg'a suriladi. Mashhur ingliz gumanisti Tomas Mor «Utopiya» asarida inson shaxsi tubanlashuvining sabablari haqida fikr yuritib, o'g'rilik, daydilik tubanlashuvning ko'rinishlaridir, bu kabi illatlarni tugatmoq uchun nopok yo'llar bilan topilgan boylıklarni yo'qotish darkor, degan xulosaga keladi.

XVII-XVIII asr G'arbiy Yevropa falsafasida inson to'g'risidagi diniy qarashlar tanqid ostiga olindi; inson, uning mohiyati, kelib chiqishi haqida yangi ilg'or g'oyalar ilgari surildi. Mashhur ingliz faylasufi F.Bekon (1561-1626 yy.) o'zining «Yangi Organon» asarida insonning tabiat ustidan hukmron bo'lishida fan yutuqlariga tayanish zarurligini isbotlab berdi. Mashhur ingliz faylasufi – Tomas Gobbs (1588-1679 yy.) fikriga ko'ra, jamiyat – juda katta mexanizm, inson o'sha buyuk mexanizmning muruvvatidir. Inson degan mavjudot bir-biridan mutlaqo farq qiluvchi ikki muhim bo'lakdan iborat. Uning birinchi bo'lagini jismoniy, ikkinchi bo'lagini – ma'naviy qobiliyatlar tashkil etadi. Insondagi ma'naviy qobiliyatlar tabiat tomonidan in'om etilmaydi, balki ular o'zlashtiriladi.

Gobbs insonning ma'naviy qobiliyatlarini mavjud ijtimoiy shart-sharoitlar bilan bog'lab tushuntirishga harakat qiladi.

Ingliz faylasufi Djon Lokk (1632-1704 yy.) «Inson ahli to'g'risidagi tajriba» asarida inson qalbi xuddi oq qog'oz varag'idek toza bo'lib, faqat tajriba o'sha qog'oz sahifasini turli yozuvlar bilan to'ldiradi. Insonni yangi bilimlar bilan qurollantirmoq uchun tajribaga tayanmoq lozim. Har qanday bilim yoki g'oyaning manbai – tajribadir, degan fikrni ilgari suradi. U «Aqlni boshqarish haqida risola»sida inson faoliyat ko'rsatishda o'z aqlida mavjud bo'lgan bilimga tayanadi, deb ta'riflaydi.

XVIII asr frantsuz olimi, ma'rifatparvar Jan Jak Russo (1712-1778 yy.)ning inson muammosiga doir falsafiy fikrlari uning «Odamlar orasida tengsizlikning kelib chiqishi va asoslari haqida mulohaza», «Ijtimoiy shartnoma», «Emil yoki tarbiya to'g'risida»gi asarlarida aks etgan.

Inson muammosi nemis klassik falsafasida muhim o'rin tutadi.

Nemis klassik falsafasining yirik vakillari Immanuil Kant, Fixte, Shelling, Gegel, Lyudvig Feyerbax insonshunoslik sohasidagi bilimlarning rivojlanishiga katta hissa qo'shdilar. Immanuil Kant (1724-1804 yy.) insonga ta'rif berganda uch muhim tomonga ahamiyat berish lozimligini ta'kidlaydi: 1. Tirik mavjudot sifatida insonda hayvoniy alomatlarining borligi. 2. Tirik va aqlli mavjudot sifatida unda insoniylik alomatlarining borligi. 3. Aqlli mavjudot va shuning bilan birga unda fikr-mulohazalarni singdirish imkoniyati mavjud bo'lgan shaxs alomatlari borligi¹. Kant o'z diqqatini inson faoliyatini, uning qobiliyatlarini, malakalarini o'rganishga qaratdi. Inson kamoloti masalasi Vilgelm Gegel (1770-1831 yy.) falsafasining diqqat markazida bo'ldi. Uning fikricha, inson – dunyoviy ruhning begonalashuvidan o'zga narsa emas. Gegel insonning shakllanishi jarayonini ruhning chuqurlashishidan iborat, degan fikrni ilgari suradi. Inson muammosi Lyudvig Feyerbax (1704-1782 yy.) falsafiy qarashlarida alohida o'rin tutadi. Feyerbax uchun inson – eng avvalo moddiy ob'ekt. Insonni xudo yaratgan emas, inson xudoni yaratgan. Feyerbax inson fazilatlarining shakllanishida biologik omillarning tutgan o'rnini mutloqlashtirdi. Feyerbax jamiyatdagi barcha odamlar borlig'ining eng muhim elementi vazifasini muhabbat bajaradi, degan g'oyani ilgari surdi.

XIX asrning 40-50 yillaridan boshlab klassik falsafaga qarama-qarshi noklassik falsafa shakllana boshladi. Bu falsafa ekzistentsializm, personalizm, neopozitivizm, pragmatizm, kosmizm falsafiy oqimlarida o'z ifodasini topdi.

Ekzistentsializm falsafiy oqimi shular jumlasidandir. Daniyalik faylasuf Kerkegor (1813-1855 yy.) insonni tahlil qilish maqsadida «ekzistentsiya» tushunchasini kiritdi. Insonni, uning ichki dunyosini bilishga ilmiy metodni qo'llab bo'lmaydi. Yashash bu – «ichki dunyo». Yashash – ichki dunyo insonning betakrorligini ko'rsatadi. Yashash deganda Kerkegor mavjudlik tomon borishni tushunadi va uni uch bosqichdan iborat, deb biladi:

Birinchi – estetik bosqich.

Ikkinchi – axloqiy bosqich.

Uchinchi – diniy ekzistentsiya.

Birinchi bosqich zaminida yashash, huzur-halovatga qiziqish,

¹ Anvar Choriev. Inson falsafasi. Inson to'g'risidagi falsafiy fikrlar taraqqiyoti.–T.,1998.-162-bet.

inson extiyojini qondirish yotadi. Bunda yashash yo'lini tanlash eng oddiy shaklda bo'ladi, chunki ob'ekt inson his-tuyg'ularini qondirish asosida tanlanadi. Ikkinchi, axloqiy bosqichda inson o'zini-o'zi anglaydi, o'z ma'suliyatini his qiladi.

Yashashning haqiqiy ma'nosini inson uchinchi – diniy bosqichda his qila oladi. Inson azob chekish evaziga yashayotganini biladi¹.

Kerkegor fikricha, ekzistentsiya deganda inson borlig'ining mavjudlik usuli, mohiyati emas, balki inson shaxsining bilib bo'lmaydigan, takrorlanmas holatlari nazarda tutiladi. Uning ekzistentsialistik qarashlari «Yoki-yoki», «Qo'rquv va titroq», «O'lim kasali» asarlarida bayon etilgan.

Ekzistentsializm falsafasi XX asrning boshlarida Germaniyada vujudga keldi.

Ekzistentsializm falsafasida inson muammosiga o'ziga xos yondashuv aks etgan. Agar klassik falsafada insonning mohiyati aql-zakovati asosida talqin qilingan bo'lsa, bu yo'nalishda inson erki haqida fikr yuritiladi.

XIX-asrning noklassik falsafasiga inson muammosini olib kirishda mashhur nemis faylasufi Nitsshening (1844-1900 yy.) o'rni katta. U xoliq, ya'ni barkamol inson to'g'risidagi qarashlarni ilgari suradi. Nitsshe fikricha, inson bolasida xoliqlik va maxluqlik bir butun holda uyushadi. Nitsshe inson chinakam komillik darajasiga ko'tarilmog'i uchun avvalo mahluqlarga xos qiliqlardan xoli bo'lmog'i darkor, deb hisoblaydi.

Ekzistentsializm falsafasining asosiy g'oyalaridan biri shuki, insonning xususiyati – u o'zini o'zi yasaydi, mavjud bo'la turib, o'z mohiyatini bunyod etadi. Mabodo individ inson darajasiga ko'tarilganida uning ongi va faoliyatida nuqsonlar mavjud ekan, bunga, avvalo, o'zi aybdor. Chunki insonning tabiati u yaralgunga qadar mavjud bo'lmaydi va individning o'zidan boshqa hech qanday kuch uni insonga aylantira olmaydi. Bunday g'oyani ilgari surish bilan ekzistentsial falsafa insonning shakllanishida uning o'zi mas'ul ekanligiga e'tibor qaratadi. Ekzistentsializm inson faoliyatining ratsional tomonlariga diqqat qaratadi. Xususan, inson hayotida turli konfliktlar sodir bo'lganda aql-zakovat hukmiga quloq solish, aql kuchi bilan har qanday vaziyatdan chiqish – inson amaliy faoliyatining muhim sharti

¹ Qarang: Falsafa. Qomusiy lug'at. – T.:«Sharq», 2004.-214-bet.

ekanligini ta'kidlaydi. Oddiy insonning «xushyor hisob-kitoblari», eng og'ir damlarda o'zi bilan o'zi maslahatlashishi uni turli fojea va dahshatlardan saqlab qoladi. Demak, o'z ekzistentsiyasini topgan kishining qiyinchilikni matonat bilan yengishiga jasorati yetadi.

Hozirgi zamon fani ma'lumotlariga qaraganda, odam deb ataluvchi yagona biologik turga mansub tirik mavjudotning insonga aylanishi uzoq davom etgan evolyutsion jarayondir. Mutaxassislarning fikrlariga ko'ra, bu jarayon 3-3,5 mln yil davom etgan. Insonning faoliyati, turmush tarzi zamonlar o'tishi bilan o'zgarib borgan. Shu o'zgarishlarning turli-tumanligi insonlarning bir-biridan farq qilishi uchun asos vazifasini bajargan. Faoliyatning, turmush tarzining turli tumanligi insonlarning birini ikkinchisidan farq qiluvchi belgisi hisoblangan.

Insonning olamdagi boshqa mavjudotlardan farq qiluvchi muhim xususiyatlari nimalardan iborat? Insonning hayoti, faoliyati, uning irsiy-genetik xususiyatlari tabiiy-ijtimoiy muhit ta'siriga bog'liqmi? kabi savollarga olimlar hamisha javob izlaganlar. Xo'sh, insonning olamdagi boshqa tirik mavjudotlardan farqini ko'rsatuvchi eng muhim xususiyatlar nimalardan iborat?

Birinchiidan, inson olamdagi boshqa tirik mavjudotlardan xotirasi, tafakkuri, tili borligi bilan ajralib turadi. Ayniqsa, til inson avlodlari va ajdodlari orasidagi aloqada vorislik vazifasini bajaradi.

Ikkinchiidan, insonning insoniyligini belgilovchi eng muhim xususiyat – madaniyat. Insonning o'z faoliyatini tartibga solishi, yo'naltirishi – madaniyat. Ma'lum bir jamiyatga birlashib yashashi – madaniyat. Uning faoliyatini ma'lum bir maqsadga yo'naltiruvchi omil – madaniyat.

Uchinchiidan, insonning hayvonan farq qiladigan eng muhim xususiyati - o'zining yashashi, turmushi uchun zarur bo'lgan moddiy va ma'naviy boyliklarni ishlab chiqarish malakasiga ega bo'lishi.

Fan nuqtai nazaridan insonga nisbatan «inson eng aqlli mavjudot», «inson o'zini o'zi anglovchi mavjudot», «inson-ma'naviy mavjudot» degan fikrlar ishlatiladi. Odamning insonga aylanishi va jamiyatga birlashishi antroposotsiogenez jarayonining natijasidir. Antropogenez jarayonida mehnat asosiy rol o'ynaydi. Mehnat tufayli inson o'zi yashayotgan tabiiy muhitni o'zgartiradi, moddiy va ma'naviy boyliklar yaratadi, o'zini ham o'zgartiradi. Mehnat antropogenez (ya'ni odamning shakllanishi) va sotsiogenez (jamiyatda yashash, insonga aylanish)

jarayonining markaziy inson omilidir.

Antroposotsiogenezning ikkinchi muhim omili - til.

Antroposotsiogenezning muhim omili insonning ishlab chiqarish faoliyatidir. Ijtimoiy-axloqiy me'yorlar va normalarning vujudga kelishi ham antroposotsiogenezning muhim tomoni hisoblanadi.

Odamning dastlabki ajdodi «paleantrop» ovchilik, termachilik faoliyatidan asta-sekin ishlab chiqarish faoliyatiga o'ta boshladi. Bu odam o'zida insonga xos ijtimoiy fazilatlarni mujassamlashtirayotganidan dalolat beradi.

Inson antroposotsiogenez jarayonining mahsuli ekanligini hozirgi zamon fani ham tasdiqlamoqda. Shuning uchun insondagi tabiiylik bilan ijtimoiylik orasidagi aloqadorlikni bilish muhim ahamiyatga ega.

Inson uchta buyuk qudrat: tana, ruhiyat, ma'naviyatning yig'indisidir. Insonning biologik holati deganda uning jismida sodir bo'ladigan morfofiziologik, genetik, elektroximik o'zgarishlar, yoshi, irqi, jinsini ifodalovchi alomatlar tushuniladi.

Insonning ruhiy (psixologik) holati deganda uning his-tuyg'ulari, kayfiyati, irodasi, temperamenti nazarda tutiladi.

Insonning ma'naviyati - uning fazilatlari xislatlari, qobiliyatlari, malakalar yig'indisi. Aynan ma'naviyat insonning ijtimoiy qiyofasini vujudga keltiradi.

Odamning ijtimoiylik xislati shaxsdir. Shaxs tushunchasida insonning jamiyatda tutgan o'rni va bajaradigan vazifalari aks etadi.

Shaxs, avvalo, yaxlit jamiyatning alohida bo'lagi, unda mavjud ijtimoiy munosabatlar jamuljam bo'ladi. Jamiyat taraqqiyoti jarayonida inson o'z ichki dunyosi va manfaatlariga ko'ra boshqalardan farqlanadi va asta-sekin jamoa a'zosidan shaxs darajasiga ko'tarilib boradi.

Inson individ sifatida dunyoga keladi, shaxs bo'lib shakllanadi. Insonning shaxs bo'lib shakllanishida jamiyat, ijtimoiy muhit muhim o'rin tutadi.

Shaxs tushunchasida mazkur insonning barcha ijtimoiy vazifalari, barcha munosabatlari ifodalanadi. Inson amaliy faoliyat jarayonida shaxs sifatida shakllanib boradi. Shaxs ijtimoiy ahamiyatli xislat va fazilatlarni o'zida mujassamlashtirgan inson. Shaxsning xislatlari uning jamiyat ijtimoiy-iqtisodiy va ma'naviy hayotidagi ishtirokida namoyon bo'ladi. Shaxsning xislatlari deganda: a) jismoniy; b) ma'naviy; v) ijtimoiy xislatlar nazarda tutiladi.

Shaxsning jismoniy xislat-fazilatlari deganda uning jismi, gavda

tuzilishi, kiyinishi, uy-oilasi, u tomonidan yaratilgan jami narsalar o'zini muhofaza qila olishi, o'zi va boshqalar haqida qayg'urishi nazarda tutiladi.

Shaxsga xos ijtimoiy xislatlar boshqa kishilar bilan bo'ladigan o'zaro aloqa va munosabatlarda shakllanadi. Shaxsning turli ijtimoiy birliklar-guruhlardagi rollari turlicha bo'ladi. Masalan «ona», «farzand», «qo'shni», «do'st», «xaridor».

Shaxsning ma'naviyati, uning ichki olami, ruhiyati, «men»ligi ifodasi sifatida namoyon bo'ladi. Shaxs mohiyatini ifodalovchi bu tomonlar yaxlitlikda namoyon bo'ladi va insonning «men» ini ifodalaydi.

Shaxsning shakllanishi jamiyatda to'plangan tajribalarni, qadriyatlarni o'zlashtirish jarayonidir. Shaxsning shakllanishiga ta'sir ko'rsatadigan omillarni ikki guruhga bo'lish mumkin:

- a) insonning o'ziga xos biologik xususiyatlari
- b) ijtimoiy muhit

Ijtimoiy muhit deganda inson hayoti kechadigan jamiyatdagi iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy, informatsion ma'naviy shart-sharoitlar nazarda tutiladi. Ijtimoiy muhit - bu jamiyat, oila, mehnat va o'quv jamoalari, qo'ni-qo'shni, do'st-birodarlar nazarda tutiladi.

Ijtimoiy muhitning muhim tomonini jamiyatdagi mavjud siyosiy tizim tashkil etadi. Jamiyat siyosiy tizimi shaxs qobiliyatlarini ro'yobga chiqarishga imkoniyat yaratishi mumkin.

Shunday qilib, odam – tabiatdagi oliy biologik tur. Bu tur uzoq taraqqiyot jarayonida insonga aylanadi.

Demak, jamiyatda muayyan o'rin tutgan, ijtimoiy munosabatlarga kirisha oladigan, o'zligini va jamiyatni, o'zining jamiyatdagi o'rnini anglagan inson-shaxs hisoblanadi. Jamiyat taraqqiyoti shaxs faoliyati bilan bevosita bog'liqdir.

Takrorlash uchun savollar:

- 1.Ong, uning mohiyati va jihatlari haqida so'zlab bering.
- 2.Inson va uning ongi, ma'naviyati va dunyoqarashini falsafiy tahlil qilishning ahamiyati nimadan iborat?
- 3.Ongning kelib chiqishi va rivojlanishi haqidagi qarashlar to'g'risida so'zlab bering.
- 4.Tafakkur va tilning birligi haqida nimalar deya olasiz.
- 5.Sizning fikringizcha, kibernetik qurilmalarda ong bo'lishi

mumkinmi?

6. Yuksak ongning inson bunyodkorlik faoliyatiga ta'siri haqida nimalar deya olasiz?

7. Sharq va G'arb falsafasida inson masalasi tahlilidagi o'ziga xosliklar nimalardan iborat ?

Test topshiriqlari:

1. In'ikos bu -

a) Materiyaning barcha ko'rinishlariga xos bo'lgan ta'sir va aks ta'sir xususiyati.

b) Ta'sirlanish qobiliyati.

v) Neyrofiziologik holat.

g) Ongsizlik holati.

2. In'ikosning mantiqiy shakllarini ko'rsating.

a) His qilish, idrok, tushuncha.

b) Idrok, hukm, xulosa chiqarish.

v) Tushuncha, hukm, xulosa chiqarish

g) Tasavvur, tushuncha, idrok.

3. Ongning aniq tarifini ko'rsating.

a) Bu insonning g'ayritabiiy qobiliyati.

b) Bu materiya turli shakllarining xossasidir.

v) Bu inson miyasining qobiliyati.

g) Bu inson miyasining ob'ektiv voqelikni hissiy yoki mantiqiy obrazlarda maqsadga muvofiq, umumlashtirilgan holda aks ettirishidir.

4. Qanday omillar ong vujudga kelishiga ta'sir ko'rsatgan ?

a) Mehnat taqsimoti.

b) Mehnat qurollarining tayyorlanishi.

v) Informatsiyaning belgili tizimi.

g) Keltirilganlarni hammasi.

5. «Ideal» tushunchasining to'g'ri bayonini toping.

Ideallik bu -

a) Sub'ektiv reallik.

b) Inson tomonidan anglanadigan reallik.

v) Ob'ektiv olamda mavjud bo'lmagan narsalar.

g) Aks etgan moddiylik.

6. Kibernetik qurilmada ong bo'lishi mumkinmi?

a) Insonning ruhiy faoliyatini tashkil etgan hamma narsa tabiat mahsuli, inson miyasining xossasidir.

- b) Ong faqat inson miyasi faoliyatining mahsulidir.
- v) Ong kibernetik qurilmaning elektron miyasida hech qachon bo'lmagan va bo'lishi ham mumkin emas.

g) b va v

7. Tafakkur nima?

- a) Tafakkur – bu in'ikos
- b) Tafakkur - miyaning oliy mahsuli, ob'ektiv olamning tushunchalar, muhokamalar, nazariyalardagi in'ikosining faol jarayonidir
- v) Tafakkur borliqning inson miyasida mavhumlashgan, umumlashgan, til bilan ifodalanadigan aks etishidir.

g) b va v.

8. Til va tafakkur aloqadorligi nima bilan belgilanadi?

- a) Inson nutqi bo'lmasa, til vositalari bo'lmasa, fikrlash ham bo'lmaydi, nutq fikrlash qurolidir. Til tafakkurning borliq shakli, tafakkur esa tilning mazmunidir.

b) Tafakkur - ob'ektiv reallikning in'ikosidir, til esa fikrni ifoda etish quroli, uni qayd qilish va boshqa kishilarga yetkazish, bildirish vositasidir.

v) Kishilik jamiyati tomonidan yaratilgan va kashf etilgan barcha narsalar, tushunchalarni o'zida aks ettiruvchi til buyuk umumlashtiruvchilik rolini bajaradi.

g) Til — amaliy, haqiqiy ongdir,

9. Ontologik jihatdan, ong bu –

a) tabiat uzoq tarixiy taraqqiyotining mahsuli, materiya evolyutsiyasi jarayonida vujudga kelgan ruhiy hodisalarning xossasi demakdir. Odam ongi yuksak darajada tuzilgan materiyaning xossasidir, voqelikning in'ikosidir.

b) inson mehnati faoliyatining natijasi demakdir.

v) ijtimoiy hayotni tubdan qayta qurishga qodir bo'lgan yagona kuchdir.

g) mehnat qurollarining avloddan — avlodga o'tib kelishi, o'z navbatida oldingi avlodning ishlab chiqarish tajribasini, bilimi va ongini keyingi avlodlarga yetkazish vositasidir.

10. Tropizm hodisasi nima?

a) O'simliklar ta'sirchanligining eng tarqalgan shakli

b) Hayvonot olamidagi sezuvchanlik

v) Yorug'lik yashil o'simliklar uchun energiya manbaidir

g) Hayvonot olamidagi instinktiv jarayonlar

11.Voqelikni aks ettirish darajasiga ko'ra, ongning qanday ko'rinishlari mavjud?

- a) Individual ong
- b) Kundalik ong
- v) Ilmiy-nazariy ong
- g) b va v javoblar to'g'ri

12.Ijtimoiy ong qanday tarkibiy qismlardan tashkil topgan?

- a) Ijtimoiy ruhiyat va ijtimoiy mafkura
- b) Qarash, nazariya va mafkuradan
- v) G'oya, bilim, ilmdan
- g) Vayronkor va bunyodkor qarashlardan

13.«Shaxs» deganda kimlarni nazarda tutmoq kerak :

a) Fuqarolik faolligi, atrof muhitga moslasha olish qobiliyati, o'z huquqlaridan foydalanib, xatti-harakatlari uchun javob bera olishini ta'minlovchi sotsial sifatlar yig'indisiga ega bo'lgan individdir.

b) Bir-biri bilan bog'liq bo'lgan biologik, sotsial va psixologik sifatlar majmui sifatida tushuniluvchi inson individi.

v) Ongli tarixiy sub'ekt.

g) Mehnat, bilim sub'ekti bo'lgan ijtimoiy taraqqiyot mahsuli sifatidagi inson.

“Falsafa mevali daraxtlar bilan to'liq bog'ga o'xshaydi. Mantiq bu bog'ning devori bo'lsa, tabiyot (fizika) uning daraxtlari, axloq esa pishib etilgan mevalaridir”. Seneka

IX-BOB: GLOBALLASHUV VA GLOBAL MUAMMOLARNING FALSAFIY JIHATLARI

9.1. Globallashuv va globalistika

XX asrning oxiri XXI asrning boshida jahon taraqqiyotida shakllangan yangi umumsayyoraviy tartib, davlatlar va kishilar o'rtasidagi o'zaro aloqalarning kengayishi va murakkablashishi, dunyo miqyosida axborot makoni, kapital, tovar hamda ishchi kuchi bozorida tamoman yangicha vaziyatning vujudga kelishi, atrof-muhitga texnogen ta'sirning kuchayishi, ommaviy madaniyat namunalarining keng tarqalishi, informatsion-mafkuraviy va diniy-ekstremistik hurujlar xavfining ortib borishi, xullas jamiyat hayotining barcha sohalari – iqtisodiyot, siyosat, mafkura, madaniyat, hatto shaxsiy turmush tarzini qamrab olgan globallashuv jarayoni bilan bog'lanmoqda. Mazkur jarayon global kommunikatsiya tarmog'ining vujudga kelishiga imkon yaratgan informatsion inqilob, kapitalning internatsionallashuvi, jahon bozorida raqobatning kuchayishi, tabiiy zahiralarning taqchilligi va ularga egalik qilish uchun kurashning keskinlashuvi, ommaviy qirg'in qurollarining tarqalishi, umumsayyoraviy falokat xavfi kabilarda globallashuv jarayonining ziddiyatli hamda murakkab mohiyati namoyon bo'ladi.

Globallashuv (globalizatsiya) – lotincha «glob» so'zidan olingan bo'lib, aynan uni «dumaloqlashuv», «kurrallashuv» deb tarjima qilish mumkin. yer sharining, yer kurrasining fan-texnika yutuqlari tufayli insoniyat ixtiyoridagi huddi bir butun sharga, kurraga aylanishini tushuntirish uchun ishlatiladi. Globallashuv atamasi dastlab amerikalik olim T.Levittning 1983 yilda “Garvard biznes revyu” jurnalida chop etilgan maqolasida tilga olingan. Muallif yirik transmilliy korporatsiyalar ishlab chiqaradigan turli-tuman mahsulot bozorlarining birlashuv jarayonini shunday deb atagan edi.

Globallashuv - turli mamlakatlar iqtisodi, madaniyati, ma'naviyati, odamlari o'rtasidagi o'zaro ta'sir va bog'liqlikning kuchayishidir. Globallashuvga berilgan ta'riflar juda ko'p. Frantsuz tadqiqotchisi

B.Bandi ta'rifida globallashuv jarayonining 3 o'lchovli ekaniga urg'u beriladi:

1. Globallashuv - muttasil davom etadigan tarixiy jarayon.
2. Globallashuv - jahonning gomogenlashuvi (bir jinsli) va universallashuvi jarayoni.
3. Globallashuv - milliy chegaralarning «yuvilib ketish» jarayoni.

Rossiyalik A.Parshev globallashuvga quyidagicha ta'rif beradi: «Aslida, globallashuvning asosiy mazmuni boshqa mamlakatlarda ishlab chiqarilgan mahsulotning qo'shimcha qiymatini, dunyodagi asosiy zaxiralarini o'zlashtirishdan iborat».

Gumanitar ilmning turli sohalarida globallashuv jarayoniga nisbatan muayyan kontseptsiya va yondoshuvlar mavjud. Jumladan, iqtisodiyot fanida diqqat-e'tibor asosan moliyaviy globallashuv, global transmilliy korporatsiyalarning shakllanishi, iqtisodiyotning mintaqaviylashuvi, jahon miqyosida savdoning jadallashuvi kabi masalalarga qaratilgan. Tarixiy asarlarda esa globallashuv jarayoni kapitalizmning ko'p asrlik taraqqiyot bosqichlaridan biri sifatida talqin etiladi. Siyosatshunoslikda transmilliylashuv jarayonining tezlashuvi, dunyo mamlakatlari o'rtasidagi o'zaro bog'liqlikning kuchayishi, BMT va boshqa xalqaro tashkilotlar ishtirokida yangi umumsayyoraviy tartibning shakllanishi har tomonlama chuqur tadqiq etilmoqda. Sotsiologiya madaniyatning universallashuvi ta'sirida turli mamlakat va mintaqa xalqlari turmush tarzining yaqinlashuvi va bir xillashuvini tasdiqlaydigan dalillarni izlamoqda. Axloqshunoslikda XXI asrda dunyoda yagona axloq va uning normalari qaror topishini bashorat qilinmoqda. Faylasuflar esa Kantning yaxlit abadiy dunyo hamda umumdunyoviy hukumat haqidagi g'oyasiga tayanib, turli millat va xalqlar qadriyatlarining uyg'unlashuvini asoslashga intilmoqda. XX asrning oxiri va XXI asrning boshida ushbu muammo jahonning qator yetakchi olimlari R.Robertson, J.Nesbit, E.Toftler, J.Gelbrayt, L.Turou, M.Kastels, E.Giddens va boshqalar¹ diqqat markazida bo'lib keldi.

Globallashuv jarayonining eng umumiy jihatlari sifatida quyidagilarni kiritish mumkin: 1. XX asr ikkinchi yarmiga xos asosiy texnologiya - yadro qurolini ishlab chiqarish bo'lgan bo'lsa, global davr texnologiyalari sifatida kosmik yo'ldosh, komyuter, uyali telefon,

¹R.Robertson.Globalization.-L.1992;J.Naisbit.Global Paradox.-N.Y.,1995;H.Toftler.Greating a New Civilization.-Antanta, 1995; J.Galbraith. Good Society. Human Agenda. Boston.-N.Y.,1995; E. Giddens, W.Hulton.On the Edge.-L.,2000, ets.

internet kabi aloqa vositalari maydonga keldi.

2. Insoniyatning globallashuv davriga qadam qo'ygani liberal-demokratik qadriyatlar g'alabasini anglatadi. Ammo ushbu qadriyatlar jahonning ko'pgina mamlakatlarida haqiqiy demokratik g'oya hamda tamoyillardan farqli shakl-shamoyil va mohiyat kasb etib bormoqda.

3. Globallashuv jarayonining oldingi saflarida borayotgan mamlakatlar bilan rivojlanayotgan davlatlarning ijtimoiy-iqtisodiy taraqqiyotida o'rtasidagi tafovutning kuchayib ketayotgani ko'zga tashlanmoqda. T. Fabrning ma'lumotlariga ko'ra, XX asrning oxirida 20% eng boy davlatlarning ulushiga jahon miqyosida ishlab chiqilayotgan yalpi ichki mahsulotning 86, eksportning 82, investitsiyalarning 68 foizi to'g'ri kelgan bo'lsa, 20% eng qashshoq mamlakatlarda har uch ko'rsatkich bir foizdan oshmagan. Olimlarning fikricha, bu hol birinch navbatda mazkur mamlakatlar o'rtasida turmush darajasi va mehnatga haq to'lashda juda katta tafovut mavjudligi bilan izohlanadi.

Globallashuvning ijobiy tomoni shundan iboratki, u xalqlarning, davlatlarning, milliy madaniyat va iqtisodiyotlarning yaqinlashishini tezlashtiradi, ularning rivojlanish uchun yangi imkoniyatlar ochadi.

Globallashuvning salbiy tomoni shundan iboratki, ko'p ming-ming mayda, qoloq etnik guruhlar va millatlarning madaniyati, tili, rasm-rusmlari jahon bo'ylab kuchayib borayotgan globallashuv jarayonlarida kata millatlar, yirik milliy madaniyatlar, boy tillar bilan raqobatlasha olmay, o'z-o'zidan faol ijtimoiy-iqtisodiy, lisoniy-zaboniy hayotdan chntga chiqib qolmoqda. Bunday sharoitda har bir ongli fuqaroning vazifasi – o'z millatining raqobatbardoshligini ko'tarish, buning uchun uning faol siyosati, tadbirkor iqtisodiyoti, madaniyatida salmoqli yutuqlari uchun kurashishdir. Buning uchun mustaqil O'zbekistonning har bir fuqarosi 4 ta sifatga ega bo'lishi kerak: 1) zamonaviy mutaxassis bo'lishi; 2) o'zbek davlat tili, rus tili, ingliz tillarini mukammal bilishi; 3) doim o'z bilim doirasini yangilab borishi va 4) tadbirkor-tashabbuskor bo'lishi kerak ¹.

Globallashuv jarayoni murakkab hodisa. Uning turli mamlakatlar iqtisodi, siyosati va ma'naviyatiga o'tkazayotgan ta'siri murakkabligi sababli unga nisbatan ham jahonda bir-biriga qarshi, muxolifatda

¹Mustaqillik: Izohli ilmiy-ommabop lug'at. (Abdullaev M.va boshqalar).–T.: "Sharq", 2006.–528-bet.

bo'lgan ikki guruh: 1) globalistlar va 2) aksiglobalistlar guruhlari vujudga keldi.

1. Globalistlar - globallashuv tarafdorlaridir. Ular orasida davlat arboblari, siyosatdonlar, sanoatchi va biznesmenlar ko'proq uchraydi.

XX asr o'rtalarida globallashuvning instituttsionlashuvi (tashkillashuvi) kuchaygandan keyin bu jarayon tezlashdi. Masalan, Butunjahon savdo tashkiloti, Xalqaro valyuta jamg'armasi, Jahon banki, Yevropa taraqqiyoti va tiklanish banki tashkilotlari globalistlar ta'sirida vujudga keldi.

Zamonaviy axborot texnologiyalari, jahon xalqlarining iqtisodiy-ijtimoiy, madaniy-ma'rifiy taraqqiyotiga hamda sayyoramiz taqdiri uchun ma'suliyatni anglagan umumjamoaga aylanishiga xizmat qilayotgan bo'lsa, ikkinchi tomondan, dunyoning parchalanishi va jahon maydonida o'zaro keskinlikning kuchayishiga sabab bo'lmoqda. AQShdagi Florida universiteti professori Gamrri Dams "Kapitalizm transformatsiyasi" asarida globallashuv jarayonining ijobiy va salbiy jihatlari haqida to'xtalib, shunday deydi: "Bu jarayonning afzalliklari haqida so'z ketganda, birinchidan, dunyo, miqyosida sifatli mahsulot hajmining ortib borayotgani, unga nisbatan talab-ehtiyojning kengayishi; ikkinchidan, avto va aviatransport, turizm hamda aholi migratsiyasining kuchayishi; uchinchidan, kompyuter, Internet, sun'iy yo'ldosh orqali teleko'rsatuvlarni uzatish tizimining mislsizdarajada rivojlanishi; to'rtinchidan, yangi kashfiyot va zamonaviy texnologiyalar vositasida o'simlik va hayvonot olamida irsiyatni o'zgartirish orqali oziq-ovqat ishlab chiqarish hamda o'ta xavfli irsiy kasalliklarni bartaraf etish imkoniyati tug'ilayotganini e'tirof etish darkor. Ammo mazkur jarayonning salbiy jihatlardan ham ko'z yumib bo'lmaydi. Xususan, texnologik inqilob, haddan tashqari sanoatlashtirish jarayonining sayyoramiz iqlimiga global ta'sir etishi oqibatida insoniyat salomatligiga jiddiy xavf solmoqda. Madaniyatlarning bir xillashuvi esa milliy davlatlar, turli xalqlar qadriyatlariga putur yetkazmoqda"¹. Bu hol globallashuv jarayonida umuminsoniy muammolarning keskinlashib borayotganligidan dalolat beradi.

¹ Transformation of Capitalism. Economy, society and state in modern times. –London. 2000, - p.419.

9.2. 2017-2021 yillarda O'zbekiston respublikasini yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasida global muammolarning tasnifi

Rivojlanayotgan mamlakatlarning aksariyatiga jamiyat hayotining barcha sohalarini modernizatsiya qilish modellariga asoslangan holda, o'ziga xos taraqqiyot yo'llarini izlash va amaliyotga tatbiq qilish xosdir.

Ijtimoiy makonda jarayonlarning shiddat bilan o'zgarib borishi taraqqiyotimiz har bir bosqichiga xos vazifalarni aniq belgilab, amalga oshirish zaruriyatini nazarda tutmoqda. Ayni vaqtda mamlakatimiz bosib o'tgan taraqqiyot yo'lining chuqur tahlili bugungi kunda jahon bozorida kon'yunktura o'zgarib, raqobat tobora kuchayib borayotganini har tomonlama hisobga olishni, shu asosda davlatimizni yanada barqaror va jadal sur'atlar bilan rivojlantirish uchun mutlaqo yangicha strategik yondashuv va tamoyillarni ishlab chiqish va amalga oshirishni taqozo etdi.

Olib borilayotgan islohotlar samarasini yanada oshirish, davlat va jamiyat rivojini yangi bosqichga ko'tarish, hayotning barcha sohalarini liberallashtirish, jamiyatimizni modernizatsiyalash bo'yicha eng muhim ustuvor yo'nalishlarni amalga oshirish, mamlakat taraqqiyotini jadallashtirish maqsadida 2017-2021 yillarda O'zbekiston Respublikasini rivojlantirishning beshta ustuvor yo'nalishi bo'yicha Harakatlar strategiyasi¹ (2017 yil 7 fevral, PF-4947-son) quyidagi besh soha doirasida islohotlarni kengaytirishni nazarda tutadi:

1. Demokratik islohotlarni chuqurlashtirish va mamlakatimizni modernizatsiya qilishda parlamentning rolini yanada kuchaytirish, davlat boshqaruvi va davlat xizmatining tashkiliy-huquqiy asoslarini rivojlantirish, davlatning iqtisodiyotni tartibga solish borasidagi funktsiyalarini qisqartirish, "yagona oyna" tamoyili bo'yicha davlat xizmatlarini ko'rsatish tizimini keng joriy etish, jamoatchilik nazorati mexanizmlarini amalga tatbiq etish va fuqarolik jamiyati institutlari hamda ommaviy axborot vositalari rolini kuchaytirish yo'lida davlat va

¹ 2017-2021 yillarda O'zbekiston Respublikasini rivojlantirishning beshta ustuvor yo'nalishi bo'yicha Harakatlar strategiyasi to'g'risidagi O'zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni // «Xalq so'zi» 2017 yil 9 fevral 29 (6723)-soni.

jamiyat qurilishini takomillashtirish ko'zda tutilgan. Birinchi yo'nalishni amalga oshirishda davlat hokimiyati tizimida Oliy Majlisning rolini kuchaytirish, qonun ijodkorligi faoliyatining sifatini tubdan yaxshilash, davlatning hayotida siyosiy partiyalarning rolini kuchaytirish, davlat boshqaruvini takomillashtirish, eng avvalo davlat xizmatini isloh qilish, iqtisodiyotda davlat boshqaruvini kamaytirish, davlat va xususiy sektorlarning o'zaro foydali hamkorligining zamonaviy shakllarini, «Elektron hukumat» tizimini rivojlantirish bo'yicha chora-tadbirlarni amalga oshirish rejalashtirilgan.

Xalq bilan samarali muloqotni ta'minlash Davlat dasturining eng muhim va dolzarb vazifalaridan biri hisoblanadi. Shu munosabat bilan jamoatchilik nazoratini takomillashtirish, nodavlat notijorat tashkilotlarini, ommaviy axborot vositalarini yanada rivojlantirish, shuningdek mahallaning jamiyat hayotidagi rolini kuchaytirish nazarda tutilib, bu borada keng ko'lamdagi ishlar amalga oshirilmoqda.

2. Davlat dasturining ikkinchi yo'nalishi qonun ustuvorligini va sudning chinakam mustaqilligini ta'minlash chora-tadbirlarini nazarda tutadi. Sud hokimiyatining chinakam mustaqilligini, fuqarolarning huquq va erkinliklarini ishonchli himoya qilish kafolatlarini ta'minlash, yurtdoshlarimiz tomonidan odil sudlovga erishish darajasini oshirish, jinoyatchilikka qarshi kurashish va huquqbuzarliklarning oldini olish tizimini takomillashtirish, sud jarayonida tortishuv tamoyilini to'laqonli joriy etish, yuridik yordam va xizmatlar sifatini tubdan yaxshilash uchun qonun ustuvorligini ta'minlash va sud-huquq tizimini yanada isloh qilishga e'tiborni yanada kuchaytirish maqsadi ko'zlangan.

Jumladan, qarorlar qabul qilishda sudlar mustaqilligini ta'minlashi kerak bo'lgan Oliy sud kengashini tuzish, professional sudyalar korpusini shakllantirish, sudyalarning huquqlari va qonuniy manfaatlarini himoya qilishga doir chora-tadbirlarni amalga oshirish rejalashtirilmoqda.

Ma'muriy sudlarni, xo'jalik sudlari tizimida mintaqaviy apellyatsiya sudlarini tuzish, sudya yordamchisi lavozimini ta'sis etish orqali sudlarni kelgusida ixtisoslashtirish va ularning devonini mustahkamlash ishlari amalga oshirilmoqda.

Sansalorlikka va ishlarning ko'rib chiqilishi sudlar tomonidan asossiz cho'zib yuborilishiga yo'l qo'ymaslik maqsadida protsessual qonun hujjatlarini takomillashtirish, quyi instantsiya sudlarining kamchiliklarini mustaqil bartaraf etish va uzil-kesil qaror qabul qilish

yuzasidan yuqori sud instantsiyalarining vakolatlarini kengaytirish rejalashtirilmoqda.

Ushbu yo'nalish doirasida barcha huquqni muhofaza qilish va nazorat organlari, davlat hamda xo'jalik boshqaruvi organlari, mahalliy davlat hokimiyati organlari rahbarlarining xalq bilan bevosita muloqotini yo'lga qo'yish chora-tadbirlarini ro'yobga chiqarish, aholi ularga erkin murojaat eta olishini ta'minlash, jismoniy va yuridik shaxslarning huquqlari hamda erkinliklari buzilganligi to'g'risidagi murojaatlarning, xabarlarning o'z vaqtida olinishini ta'minlash nazarda tutilmoqda.

Huquqbuzarliklarning oldini olish tizimiga, jinoyatchilikka qarshi kurashish va jamoat tartibini saqlash bo'yicha ichki ishlar organlarining faoliyatini tubdan takomillashtirishga alohida e'tibor qaratiladi.

Shuningdek ushbu yo'nalish 2018 - 2021 yillarda jinoyat va jinoyat-protsessual qonun hujjatlarini yanada takomillashtirish kontsepsiyasini ishlab chiqishni, sud, huquqni muhofaza qilish va nazorat organlari xodimlarini o'qitish, tanlash va joy-joyiga qo'yish tizimini takomillashtirishni, murojaatlarni muntazam tahlil qilishni hamda vaqti-vaqti bilan uning natijalarini e'lon qilib borishni, advokaturani rivojlantirishni, notariat tizimini va FHDYO organlarini isloh qilishni ham o'z ichiga oladi.

3. Iqtisodiyotning ochiqligi va raqobatdoshligini oshirish, iqtisodiy mustaqillikni kuchaytirish, makroiqtisodiy barqarorlikni mustahkamlash va iqtisodiy o'sish sur'atlarini saqlab qolish, yetakchi ishlab chiqarish tarmoqlarini modernizatsiya va faol diversifikatsiya qilish, moliya-bank sohasini tubdan isloh etish, xususiy mulk va tadbirkorlikni har tomonlama himoya qilish, tashqi iqtisodiy aloqalarni yanada kengaytirish, xorijiy investitsiyalarni faol jalb etish, turizm tarmog'ini samarali rivojlantirish, qishloq xo'jaligida tarkibiy o'zgartirishlarni amalga oshirish maqsadida iqtisodiyotni yanada rivojlantirish va liberallashtirish ko'zda tutilgan.

Ushbu yo'nalishda ko'rsatilgan chora-tadbirlarni ro'yobga chiqarish uchun milliy valyuta va narxlarning barqarorligini ta'minlash, valyutani tartibga solishning zamonaviy bozor mexanizmlarini bosqichma-bosqich joriy etish, mahalliy byudjetlarning daromad bazasini kengaytirish, tashqi iqtisodiy aloqalarni kengaytirish, eksportga mo'ljallangan mahsulot va materiallar ishlab chiqarish uchun zamonaviy texnologiyalarni joriy etish, transport-logistika infratuzilmasini,

tadbirkorlikni rivojlantirish hamda xorijiy investorlar uchun investitsiyaviy jozibadorlikni oshirish, soliq ma'murchiligini yaxshilash, bank faoliyatini tartibga solishning zamonaviy printsiplari va mexanizmlarini joriy etish, ko'p tarmoqli fermer xo'jaliklarini rivojlantirish, shuningdek turizm industriyasini jadal rivojlantirish nazarda tutilmoqda.

Shuningdek ushbu yo'nalish xususiy mulkni, moliya bozorini himoya qilish, qishloq xo'jaligini modernizatsiyalash, zargarlik sohasini rivojlantirish, ayrim milliy korxonalarining aktsiyalarini (IPO) nufuzli xorijiy fond birjalariga dastlabki tarzda joylashtirishga tayyorgarlik ko'rish chora-tadbirlarini ham o'z ichiga oladi.

2017 - 2021 yillarda umumiy qiymati 40 milliard AQSh dollari miqdoridagi 649 ta investitsiya loyihasini nazarda tutuvchi tarmoq dasturlarini ro'yobga chiqarish rejalashtirilmoqda. Natijada keyingi 5 yilda sanoat mahsulotini ishlab chiqarish 1,5 barobar, uning yalpi ichki mahsulotdagi ulushi 33,6 foizdan 36 foizgacha, qayta ishlash tarmog'i ulushi 80 foizdan 85 foizgacha oshadi.

4. Ijtimoiy sohani rivojlantirishga yo'naltirilgan aholi bandligi va real daromadlarini izchil oshirib borish, ijtimoiy himoya va sog'liqni saqlash tizimini takomillashtirish, xotin-qizlarning ijtimoiy-siyosiy faolligini oshirish, arzon uy-joylar barpo etish, yo'l-transport, muhandislik-kommunikatsiya va ijtimoiy infratuzilmalarni rivojlantirish hamda modernizatsiya qilish bo'yicha maqsadli dasturlarni amalga oshirish, aholini elektr energiya, gaz bilan ta'minlashni yaxshilash, aholining muhtoj qatlamlariga ko'rsatiladigan ijtimoiy yordam sifatini oshirish, xotin-qizlarning ijtimoiy-siyosiy hayotdagi maqomini oshirish, sog'liqni saqlash sohasini isloh qilish, maktabgacha ta'lim muassasalarining qulayligini ta'minlash, umumiy o'rta ta'lim, o'rta maxsus va oliy ta'lim sifatini yaxshilash hamda ularni rivojlantirish, yoshlarga oid davlat siyosatini takomillashtirish chora-tadbirlarini amalga oshirishni nazarda tutadi.

Xususan, hududlarni har tomonlama rivojlantirish bo'yicha qariyb 25 mingta investitsiya loyihasini ro'yobga chiqarish hisobiga 256,4 ming ish o'rni tashkil etish orqali aholini ish bilan ta'minlash dasturlarini to'liq ijro etish nazarda tutilgan. Ishsizlik darajasi eng yuqori bo'lgan mintaqalarda 46,8 ming yangi ish o'rni tashkil etish, tadbirkorlik faoliyatini boshlash uchun ta'lim muassasalarining bitiruvchilariga kreditlar ajratish rejalashtirilmoqda.

5. Davlatning mustaqilligi va suverenitetini mustahkamlash, mintaqamizda xavfsizlik, barqarorlik va ahil qo'shniçilik muhitini vujudga keltirish, jahon hamjamiyatida mamlakatimizning ijobiy xalqaro nufuzini mustahkamlash yo'lida xavfsizlik, diniy bag'rikenglik va millatlararo totuvlikni yanada kuchaytirish hamda chuqur o'ylangan, o'zaro manfaatli va amaliy tashqi siyosatni yuritish asosiy maqsad hisoblanadi.

Xavfsizlik, millatlararo totuvlik va diniy bag'rikenglikni ta'minlash, chuqur o'ylangan, o'zaro manfaatli va amaliy ruhdagi tashqi siyosat yuritish" deb nomlangan beshinchi yo'nalish doirasida respublikaning konstitutsiyaviy tuzumini, suverenitetini, hududiy yaxlitligini himoya qilishga doir chora-tadbirlarni ro'yobga chiqarish, kiberoxavfsizlik sohasida axborot, normativ-huquqiy asoslar tizimini takomillashtirish, aholini favqulodda vaziyatlardan xabardor qilish tizimini tashkil etish va rivojlantirish, Orol fojiasining oqibatlarini yumshatish, shuningdek Millatlararo munosabatlar sohasidagi siyosatning ustuvor yo'nalishlari kontseptsiyasini hamda Diniy sohadagi davlat siyosati kontseptsiyasini ishlab chiqish nazarda tutilmoqda.

Shu bilan birga, xorijiy hamkorlar bilan siyosiy-diplomatik sohadagi hamkorlikni rivojlantirishga doir «Yo'l xaritalari»ni ishlab chiqish, O'zbekistonning xorijiy hamkorlar bilan 2017 yilga mo'ljallangan savdo-iqtisodiy, investitsiyaviy, texnologik va moliyaviy-texnik hamkorligini tubdan rivojlantirish va kengaytirish rejalashtirilmoqda.

Davlat dasturining yuqorida qayd etilgan barcha chora-tadbirlarini amalga oshirishga 37,7 trillion so'm va 8,3 milliard AQSh dollari yo'naltiriladi.

Kelgusi besh yilda mamlakatni rivojlantirishning strategik va ustuvor yo'nalishlarini belgilash maqsadida O'zbekiston Respublikasi Prezidenti boshchiligida Harakatlar strategiyasini amalga oshirish bo'yicha Milliy komissiya tuzildi.

Umuman Harakatlar strategiyasining har bir yo'nalishi doirasida bajarilishi ko'zlangan hamda amalga oshirilayotgan islohotlar demokratik rivojlanish yo'lini tanlagan nafaqat O'zbekiston, balki Markaziy Osiyo davlatlari barchasining muayyan mintaqaviy yoki global miqyosdagi muammolari yechimini qamrab olganligi bilan xarakterlanadi. Jamiyatda qonun ustuvorligi, adolat tantanasi ta'minlanmas ekan, o'z o'zidan korruptsiyaning rivojiga yo'l ochiladi.

Korruptsiya iqtisodiy jinoyatchilik bilan cheklanmay, narkobiznes, giyohvandlik, odam savdosi, fohishabozlik va boshqa shu kabi global muammolar avj olishini keltirib chiqaradi. Bularning barchasi sabab va oqibat dialektikasida kelib chiqishini yoddan chiqarmaslik zarur.

Bugungi kunda dunyo miqyosida xavfsizlik masalalari eng dolzarb ahamiyat kasb etmoqda. Yil sayin davlatlar tomonidan mudofaa tizimi va harbiy sohaga ajratilayotgan xarajatlar oshirib borilmoqda. Biroq faqatgina zamonaviy qurol-yarog'ga ega bo'lishning o'zigina xavfsizlikni ta'minlamaydi. Chunki zamonaviy buzg'unchi kuchlar ochiqcha jang qilmay, balki to'satdan qo'poruvchilik amaliyotlarini qo'llash, harbiylar emas, balki tinch aholini nishonga olish kabi qabih usullardan foydalanadi. Bunda esa, milliy va diniy nizolarni keltirib chiqarish asosiy maqsad hisoblanadi. XX asrning ikkinchi yarmida davlat-huquqiy, etno-hududiy va etnodemografik zaminda 300 dan ortiq katta-kichik nizolar qayd qilingani ham ushbu fikrning tasdig'i bo'la oladi¹.

Bugungi globallashuv davrida millatlararo munosabatlarni oqilona amalga oshirish dolzarb ahamiyat kasb etadi. Mamlakatimizda millatlararo totuvlikni ta'minlash orqali tinchlik va hamjihatlikni mustahkamlab borish g'oyasi davlatimiz birinchi rahbarlarining doimiy diqqat markazida bo'lib kelgan. Prezident Sh.Mirziyoyev tashabbusi bilan ishlab chiqilgan 2017-2021 yillarda O'zbekiston Respublikasini rivojlantirishning beshta ustuvor yo'nalishi bo'yicha Harakatlar strategiyasining so'nggi "Xavfsizlik, millatlararo totuvlik va diniy bag'rikenglikni ta'minlash, chuqur o'ylangan, o'zaro manfaatli va amaliy ruhdagi tashqi siyosat sohasi"da yurtimizda fuqarolarimiz xavfsizligi, milliy va diniy bag'rikenglikni mustahkamlash masalalariga alohida e'tibor qaratilgan. Zero, "Bag'rikenglik tamoyillari deklaratsiyasi"da qayd etilganidek, "Bag'rikenglik bo'lmasa, tinchlik bo'lmaydi, tinchliksiz esa taraqqiyot va demokratiya bo'lmaydi".

Bag'rikenglikning ziddi "mutaassiblik"dir. Umumiy ma'nola "mutaassiblik"- bu bir g'oyaning to'g'riligiga qattiq ishonish va undan o'zgaralarini keskin rad etishni anglatadi. Mazkur fenomenning xavfli jihati shundaki, u borgan sari kuchayib ksenofobiya, ekstremizm va

¹ 2017-2021 yillarda O'zbekiston Respublikasini rivojlantirishning beshta ustuvor yo'nalishi bo'yicha Harakatlar strategiyasini "Xalq bilan muloqot va inson manfaatlarini yili"da amalga oshirishga oid Davlat dasturini o'rganish bo'yicha ilmiy-uslubiy risola.-T.: "Ma'naviyat", 2017.-210-bet.

hatto terrorizmga aylanadi².

Butun dunyoda ekstremizm va terrorizm xavfi oshib borayotgan bugunni kunda mamalak atimiz barqarorligini ta'minlash 130 dan ortiq millat vakillari istiqomat qilayotgan O'zbekistonda millatlararo birdamlik va jipslikni ma'rifat va ma'naviyat orqali saqlash taraqqiyot kafolati hisoblanadi.

Shu ma'noda Harakatlar strategiyasi, uning barcha yo'nalishlarida belgilangan vazifalarning amalga oshirilishi negizida mamlakatimizni isloh qilish va modernizatsiyalash, rivojlangan bozor iqtisodiyotiga asoslangan huquqiy demokratik davlat, kuchli fuqarolik jamiyati barpo etish, qonun ustuvorligini, xavfsizlik va huquq-tartibotni, davlat chegaralarining daxlsizligini, jamiyatda millatlararo totuvlik va diniy bag'rikenglikni ta'minlashda muhim hayotiy dastur ekanligi bilan ahamiyatlidir.

9.3. Hozirgi zamon umumbashariy muammolari, ularni hal qilish yo'llari va istiqbollari

Umumbashariy muammolar mazmunan boy va chuqurligi, qamrovining kengligi, butun insoniyat hayotiga taalluqliligi, milliy, regional chegaralar bilan cheklanib qolmaganligi va boshqa qator xususiyatlariga ko'ra, ayrim xalq va millatga, alohida bir ijtimoiy-iqtisodiy tuzumga bevosita tegishli bo'lgan muammolardan keskin farq qiladi. Umumbashariy muammolar insoniyatning hozirgi davri uchungina emas, balki kelajakdagi hayotiy manfaatlari uchun ham juda muhim va katta ahamiyatga ega. Hozirgi zamon umumbashariy muammolari — bu insoniyat sivilizatsiyasining taraqqiyoti bilan bog'liq bo'lgan eng muhim va asosiy muammolardir.

Hozirgi zamonda insoniyat sivilizatsiyasining taraqqiyoti bilan bog'liq bo'lgan eng muhim va asosiy muammo — bu yer yuzidagi tinchlikni saqlash, yadroviy urushning oldini olish, xalqaro xavfsizlikni ta'minlashdir. Biz shuni aniq anglab olishimiz zarurki, insoniyat atom energiyasiga, harbiy ahamiyat baxsh etilgan yadroviy qurollar asriga qadam qo'yib, abadiylikdan mahrum bo'lib qoldi. Agar yadroviy urush boshlanib ketsa, yer yuzidagi hamma jonli narsalar yo'q qilib tashlanadi.

² O'sha joyda.-216-bet.

Mavjud yadroviy aslahaxonalar shundayki, ularda yer yuzida yashaydigan har bir kishi hisobiga uning atrofidagi juda katta mintaqani vayron qilishga qodir bo'lgan zaryadlar jamlab qo'yilgan. Atom energiyasidan harbiy maqsadlar yo'lida foydalanish insoniyatning bundan keyingi taqdirini xavf ostida qoldiradi. Chunki yadro quroli qo'llansa, yer yuzidagi barcha tirik mavjudot qirilib, sivilizatsiya yo'q bo'lib ketadi, bunga hech qanday shak-shubha yo'q.

Hozir dunyoda ilgari davlatlardagiga nisbatan yadro quroli va ularni tashish moslamalari ancha ko'pdir. AQSh bilan sobiq sho'ro hududidagi yadro qurollarining talofat kuchi 60 ming megatonnani tashkil qiladi. Olimlarning taxmin qilishicha, agar urush boshlanib, yadro qurollari qo'llaniladigan bo'lsa, bu holda uning faqat 12 ming megatonnagacha quvvatidan foydalaniladi. Solishtirish uchun ko'rsatish mumkinki, ikkinchi jahon urushida qo'llanilgan barcha portlatish qurollarining umumiy quvvati atigi 6 megatonnani tashkil qilgan. Boshqacha aytganda, yadroviy urush bo'ladigan bo'lsa, bunda portlash kuchi besh yil davom etgan ikkinchi jahon urushidagiga nisbatan ikki ming barobar ko'p bo'lib, u faqat bir yoki ikki kunda yuz beradi.

Termoyadro qurollarining uchta texnik xususiyati insoniyatni, sivilizatsiyani katta xavf-xatar ostiga qo'yadi.

Birinchidan, termoyadro quroli katta talofat kuchiga ega.

Ikkinchidan, termoyadro quroli ishlab chiqarish qiymati oldingi urushda minglab foydalanilgan harbiy samolyotlarni ishlab chiqarishga sarflangan mablag'ga nisbatan ancha arzon.

Uchinchidan, yadro raketa hujumidan himoyalanihga intilishning amaliy samara bermasligi.

Yuqoridagi sabablarga ko'ra, termoyadro qurolidan foydalanish mumkinligi insonning genotip sifatidagi hamda insoniyat sivilizatsiyasining mavjudligini katta xavf-xatar ostiga qo'ymoqda. Dunyoda insonning biologik tur sifatida yashashiga bevosita xavf-xatar mavjud.

Demak, butun insoniyat oldida turgan umumbashariy muammolar — termoyadro qurolining qo'llanilishi va insoniyatning atom yong'ini natijasida halokatga duchor bo'lishi xavfini bartaraf etishdan iborat. Hozirgi paytda tinchlikni astoydil saqlash va mustahkamlashdan ko'ra, zarur va muhimroq vazifa yo'q. Tinchlik bo'lmasa taraqqiyot ham, tarixning o'zi ham bo'lmaydi, zero tinchlik insoniyat turmushining tub shartidir.

Yadro urushida g'olib bo'lmagani kabi qurollanish poygasida ham yutib chiqish mumkin emas. yer yuzidagi bunday poygani davom ettirish, ayniqsa, uni kosmosga ham yoyish yadro qurolini takomillashtirish suratini yana ham tezlashtiradi. yer yuzidagi vaziyat bundan keyin siyosatchilarga bog'liq bo'lmay qolishi mumkin, u tasodifning «quli» bo'lib qoladi.

Modomiki, yadroviy urushning oldini olish, tinchlikni saqlash umuminsoniyatning oldida turgan dolzarb vazifa ekan, unga erishish uchun jahondagi hamma kuchlar, harakatlar birlashtirilishi lozim. Insoniyatning o'z-o'zini saqlab qolishi, uning bugun, ertaga, hamisha baxt-saodatli bo'lishi uchun uning kuch-g'ayratlarini birlashtirishga ehtiyoj kundan-kunga ortib bormoqda. Bundan biz bir-birimizga bog'liq ekanligimizni, dunyoning yaxlitligini yaqqolroq ko'ryapmiz. So'nggi davrlarda Chernobil, Yaponiya atom stantsiyalarida yuz bergan avariylar, atom qurollarini sinovdan o'tkazuvchi harbiy tomonlarining atrof-muhitga, aholiga ko'rsatilayotgan salbiy ta'siri, radioaktiv chiqindilarni saqlash va shu kabi muammolar turli mamlakatlarda yashovchi kishilarning taqdiriga daxldor ekanligidan yaqqol dalolat beradi.

Keltirib o'tilgan dalillar urush va tinchlik muammosi hozirgi zamonning har qanday umumbashariy muammosini ijobiy va oqilona yechishning zarur sharti va asosi ekanligini ochiq-oydin ko'rsatib turibdi. Shuni e'tiborga olgan holda hozirgi kunda mintaqada barqarorlik va milliy xavfsizlik kafolatlarining shart-sharoitlarini aniqlash va ta'minlash g'oyat muhim ahamiyat kasb etadi.

Davlatimiz rahbarlari e'tirofiga ko'ra, biz davlatlarning tinch-totuv yashash, xalqaro masalalarni hal qilishda kuch ishlatmaslik, tahdid qilmaslik tamoyilini tashqi siyosatimizga asos qilib olganmiz. O'zbekiston muddati 1995 yilda uzaytirilishi lozim bo'lgan yadro qurolini tarqatmaslik to'g'risidagi shartnomani, yadro qurolini yo'q qilib tashlash to'g'risidagi shartnomaga aylantirish tarafdoridir. Shuningdek, biz xuddi kimyoviy qurollar bo'yicha qabul qilingan shartnoma kabi biologik qurollarni ham ta'qiqlash to'g'risidagi shartnoma qabul qilinishi tarafdorimiz. Bu O'zbekiston tinchliksevar mamlakat ekanligining yaqqol dalilidir.

Dunyo aholisining to'xtovsiz qo'payib borayotganligi hozirgi davrning eng muhim xususiyatlaridan bo'lib hisoblanadi. Faylasuflar, sotsiologlar, demograflar jahon aholisining soni 2025 yillarga borib 8

milliardga yetishini taxmin qilmoqdalar.

Hisob-kitoblarga qaraganda, kelajakda sayyoramiz aholisining teskari ravishda tabiiy boyliklar — neft, toshko'mir, torf, toza suv, unumdor tuproq sekin-asta kamaya boradi. Agar chuchuk suv zapaslari bilan qiziqadigan bo'lsak, u unchalik ko'p emas. So'nggi ma'lumotlarga ko'ra, uning hajmi 35 million kub kilometrdir, ya'ni sayyoradagi umumiy suv hajmining 2 foizini tashkil etadi. Mana shu masalalarga oqilona yondashish ham hozir barcha xalqlarning oldida turgan dolzarb umumbashariy muammolar turkumiga kiradi.

Hozirgi davrda butun insoniyatning oldida turgan yana bir muhim muammo — bu, qashshoqlikni tugatishdir. XXI asrning hozirgi bosqichida — fan va texnika gurkirab rivojlanayotgan, koinot o'zlashtirilayotgan davrda uzoq yillar davomida mustamlakachilik hukmronligi ostida kelgan mamlakatlardagi bir milliarddan ko'proq aholi oziq-ovqat yetishmasligi, yashash uy-sharoitining yo'qligi, tabobat xizmatining yomonligi tufayli qashshoqliqda hayot kechirmoqdalar. Keyingi o'n yilliklar mobaynida «uchinchi dunyo» deb atalgan mamlakatlarda qashshoqlik shu qadar keng yoyilgan va shu qadar kuchayganki, bu insoniyat uchun sharmandalikdan boshqa narsa emas.

2010 yilda bo'lib o'tgan BMT sammitining Ming yillik rivojlanish maqsadlariga bag'ishlangan yalpi majlisidagi nutqda quyidagi ma'lumotlar keltirib o'tilgan: jahonda ochlik yoki u bilan bog'liq sabablar tufayli har 7 daqiqada 1 bola nobud bo'layotgani, to'yib ovqatlanmaslikdan azob chekayotganlar 5 yoshgacha bo'lgan barcha bolalarning 1/3 qismini, har yili to'yib ovqatlanmaslik tufayli dunyodan ko'z yumayotgan 5 yoshgacha bo'lgan bolalar soni 6 milliondan ortiq ekanligi, kuniga 1 AQSh dollaridan kam mablag' hisobidan kun kechirayotganlar soni 1,3 milliard kishini tashkil qilishi, Janubiy Osiyoda kuniga 1 dollardan kam mablag'ga kun kechirayotganlar soni 522 million kishini, Afrikaning Sahroi Kabir janubida qashshoqlikda yashovchi aholi ulushi 46,3 foizni, asosiy xizmatlardan foydalanish va qashshoqlikni kamaytirish uchun zarur mablag' 80 milliard, yoki jahon YAIMning 0,5 foizdan kam qismi, jahondagi eng badavlat 3 oligarxning mablag'i esa eng qashshoq 48 mamlakatning jami YAIMdan ancha yuqori ekanligi qayd etilgan¹.

Qashshoqlikning oldini olish uchun rivojlangan mamlakatlar

¹Qarang: “Xalq so'zi”, 2010 yil 20 sentyabr.

qashshoq mamlakatlarga yordam berishni kuchaytirishi lozim. Shuning bilan bir qatorda yer yuzidagi mavjud resurslardan oqilona foydalanish zarur. Samarali, teng huquqlilikka asoslangan, planetaning resurslaridan umuminsoniy boylik sifatida oqilona foydalanishni ta'minlab beradigan xalqaro usullar va mexanizmlarga bo'lgan ehtiyoj borgan sari aniq ko'rinmoqda.

Bu shundan dalolat beradiki, hozirgi dunyoda hammamiz borgan sari bir-birimizga bog'liq bo'lib qolayotirmiz, bir-birimizga kerakli bo'lib qolayapmiz. Binobarin, bu dunyoda hozir bizning taqdirimiz bir ekanligini, bitta sayyorada yashab turganligimizni, uning manbalaridan foydalanayotganimizni, bu manbalarni bir-birimiz bilan ayirboshlayotganimizni va ular cheksiz emasligini, ularni saqlash kerakligini ko'rib turgan ekanmiz, bu hammamiz uchun oydin voqelikdir. Taraqqiyot jihatidan orqada qolib ketayotgan mamlakatlar aholisining qashshoqligini tugatishda, ularning kundalik ehtiyojlarini qondirib, kerakli noz-ne'matlar bilan ta'minlash uchun ekin ekiladigan yerlarga mineral o'g'itlar bilan ishlov berish, sug'orish tizimini takomillashtirish, agrotexnikani kuchaytirish, dengiz manbalaridan samarali foydalanish, sun'iy muhsulotlarni yaratish kabi tadbirlarni amalga oshirish maqsadga muvofiq bo'lur edi. Bu masalalarni hal etishda rivojlangan mamlakatlarning yordami katta o'rin tutadi.

Inson hayotini saqlashda hozirgi paytda barcha mamlakatlarda keng tarqalib ketayotgan kasalliklar bilan kurashish, uning oldini olish ham katta ahamiyat kasb etadi. Fan-texnika rivojlanishi bilan bir qatorda hozirgi ko'p joylarda yurak va qontomir kasalliklari, saraton, OITS, narkomaniya va shu kabi kasalliklar avj olib ketayapti. Bu o'z navbatida insoniyatning kuch-quvvatlarini to'plab, fan yutuqlaridan foydalanib, yuqorida ko'rsatilgan kasalliklarni yo'q qilish yo'llarini aniqlab olishni talab qilmokda. Bu borada Birlashgan Millatlar Tashkiloti, jumladan, Butunjahon Sog'liqni saqlash Tashkiloti (VOZ)ning faoliyatini yanada jonlantirish katta ahamiyatga egadir.

Xalqaro terrorizm, korruptsiyaga qarshi kurashni kuchaytirish, nashavandlik, alkogolizm, xatarli kasalliklarning (OITS, saraton va hokazolar) oldini olish, ularni tarqalib ketishiga yo'l qo'ymaslik, shuningdek, maorif va ijtimoiy ta'minot, madaniy meros va umuminsoniy qadriyatlardan oqilona foydalanish kabi muammolar ham jahon mamlakatlarining oldida turgan umumbashariy muammolardir.

Dunyodagi barcha mamlakatlarga taalluqli bo'lgan umumbashariy

muammolardan yana biri — insoniyatning energiyaga nisbatan to'xtovsiz o'sib borayotgan ehtiyojlarini qondirish yo'llarini izlab topishdan iboratdir. Energiya xom ashyosi masalasi shuning uchun ham jahon ahamiyatiga ega bo'lgan muammolardir, inson usiz hayot kechira olmaydi. Energiya insoniyat uchun o'ta zarur hisoblangan materiallarni, tabiat yaratmagan moddiy buyumlarni ishlab chiqarish va yaratish imkoniyatini beradi. Demak, energiyasiz inson taraqqiyotini tasavvur qilib bo'lmaydi. Tabiat energiyaga boy. Fan yutuqlariga suyangan holda shuni aytish mumkinki, tabiiy energiya manbalari — ko'mir, neft, yonuvchi slanets, gaz va boshqa tabiat boyliklari yer bag'rida har qancha ko'p bo'lgani bilan bitmas-tugunmas manba emas. Shuning uchun respublikamizda ham ulardan oqilona tejab-tergab foydalanish lozim. Tabiat va uning boyliklarini ko'z qorachig'iday saqlash umuminsoniyatning eng muqaddas burchidir.

Umuminsoniyat oldida turgan yana bir muhim muammo bu irqchilik, millatchilik, fashistik totalitar tuzumlar xavfi avj olib ketishiga yo'l qo'ymasliqdir, insonning huquq va erkinliklarini ta'minlash, demokratiya, oshkoralikni rivojlantirish yo'li bilan xalqlar o'rtasidagi yangi munosabatni tiklashdir.

Irqchilik, millatchilik avj olgan davlatlarda inson huquqlari va erkinliklari muqarrar ravishda cheklanadi, totalitar sistema barpo etiladi, natijada ruhiy, vijdon erkinligi oyoq osti qilinadi, inson hayotining o'zi xavf ostida qoladi.

Gitlerizm, stalinizm tizimlarining oqibatida necha millionlab kishilar halok bo'ldi.

Hozirgi mamlakatlar o'rtasida yangicha munosabatlar rivojlanmoqda, ular demokratiya, oshkoralik, insonning huquq va erkinliklarini ta'minlashga qaratilgan. Mamlakatlar o'rtasidagi iqtisodiy, siyosiy, ma'naviy aloqalarning rivojlanishi ham ana shu umuminsoniy manfaatlarni qo'llab-quvvatlashga bog'liq bo'lib qolmoqda.

Hozirgi zamondagi mavjud mamlakatlarning bir-biridan farqi, ularning taraqqiy darajasi xususiyatlari, eng avvalo, insonning huquq va erkinliklari qanday darajada himoya qilinayotganligi, demokratik jarayonning rivojlanishi bilan belgilanmoqda. Ular o'rtasidagi iqtisodiy, siyosiy, ma'naviy aloqalarning rivojlanish istiqbollari ham ana shular bilan uzviy bog'liqdir. Shuning uchun ham inson huquqini va erkinligini ta'minlash, demokratiyani yanada rivojlantirish barcha inson va insoniyatning oldida turgan dolzarb muammolar bo'lib qolishi ham bejiz

emas.

Ma'lumki, insoniyat kelajagi uning fan-texnika yutuqlaridan qay darajada unumli foydalana olishiga ko'p jihatdan bog'liq ekanligi hech kimga sir emas. Hozirgi zamon fan-texnikasida bir-biriga tubdan qarama-qarshi bo'lgan ikki xil imkoniyat — yer yuzidagi jamiki jonli mavjudotni batamom qirib tashlash hamda insoniyat manfaatlari uchun xizmat qilish imkoniyatlari mavjud. Ana shu imkoniyatlarning qaysi biridan foydalanish masalasi fan-texnika inqilobining o'ziga emas, balki ijtimoiy tuzumning xususiyatiga, fan-texnika yutuqlaridan oqilona foydalanishga bevosita bog'liqdir. Boshqacha aytganda, fan-texnika inqilobining maqsad va ijtimoiy oqibatlarini ijtimoiy tuzumning mohiyati va xususiyati belgilaydi. Fan-texnika inqilobi samaralaridan qanday maqsadlarda foydalanish to'g'risidagi masala hozirgi zamon ijtimoiy-siyosiy kurashida asosiy masalalardan biri bo'lib qoldi. Zamonamiz fani va texnikasi yer yuzida ne'matlarning mo'l-ko'lligini, jamiyatning ravnaqi uchun, shaxsning kamol topishi uchun shart-sharoitlar yaratish imkoniyatini beradi. Ammo bu imkoniyatlar uni amalga oshirish borasidagi kamchiliklar sababli insonning o'ziga qarshi qaratilmokda. Insoniyat XXI asr bo'sag'asiga mana shunday dahshatli ziddiyat bilan yetib keldi.

Aytib o'tilgan umumbashariy, umumjahon muammolar juda ko'p va xilma-xil, keng miqyosli va o'ta murakkab ekanligi, ayni paytda ulardan har birining insoniyatning bugungi va ertangi hayoti, jahon sivilizatsiyasining, qolaversa, sayyoramizning ham taqdiri uchun naqadar muhim va zarurligi o'z-o'zidan ko'rinib turibdi. Shuning uchun ham hozirgi paytda butun insoniyat uchun umumbashariy muammolarni hal etishdan ko'ra zarur va muhimroq vazifa yo'q. Umumbashariy muammolar yechilmasa, ekologik falokatlar oldi olinmasa, tinchlik bo'lmasa, taraqqiyot ham, tarixning o'zi ham bo'lmaydi.

Butun sayyoramiz miqyosida davlatlar va xalqlarning birgalikdagi amaliy, bunyodkorona o'zaro harakatini yo'lga qo'yishni tarixning borishi, jahon ijtimoiy taraqqiyoti jarayoni tobora qat'iy talab qilmoqda. Ijtimoiy taraqqiyot jarayoni umumbashariy muammolarni birgalikda amaliy tartibda yechishni talab qilibgina qolmay, shu bilan birga buning uchun zarur siyosiy, sotsial, moddiy shart-sharoitlarni yaratib ham bermoqda.

O'zbekiston Respublikasi O'rta Osiyodagi, shuningdek, Mustaqil Davlatlar hamdo'stligidagi, dunyodagi boshqa davlatlar bilan birgalikda

kuch-g'ayrat sarflab butun insoniyat uchun g'oyat muhim bo'lgan umumbashariy muammolarni hal etishda faol ishtirok etmoqda.

9.4. Ekologik muammo va uni bartaraf etish yo'llari

Odam paydo bo'lgan davrdan boshlab hozirga qadar tabiatga ta'sir qilib, uni batamom o'zgartirib yubordi. Keyingi ming yilliklar davomida inson faoliyati natijasida yer shari yuzasi, iqlimi, o'silmigi, hayvonot dunyosining tanib bo'lmas darajada o'zgartirib ketganligi bunga misol bo'la oladi. E'tirof etish kerakki, insonning o'z istiqbolini o'ylamay qilgan xatti-harakatlari, ko'r-ko'rona qilmishlari tufayli tabiat behad ozor chekdi, ko'p narsalardan abadiy judo bo'ldi. Kosmik changlar, issiqlik elektr stantsiyalari, avtomobillar sonining tez o'sib borishi, radiaktiv moddalar va boshqalar ta'siri ostida barcha jonli mavjudotning hayot manbai bo'lgan havo toqat qilib bo'lmaydigan darajada ifloslanmoqda. Bunday dahshatli hodisalar dunyoning deyarli hamma mamlakatlarida tez-tez bo'lib turibdi.

Atrof-muhitning radioaktiv va kimyoviy chiqindilar bilan zararlanishi aholining, chorva mollarining, parrandalarning, daryo va ko'llardagi, suv omborlari va okeanlardagi baliq va boshqa jonivorlarning ko'plab zaharlanishiga sabab bo'lmoqda. Olimlar havo, suv va yer ustining zaharlanishi shu tariqa davom etadigan bo'lsa, sivilizatsiya halok bo'lishi mumkinligini ta'kidlashmoqda. Akademik A.E.Fersmanning fikricha, agar atmosfera tarkibidagi karbonat angdrid miqdori 2 baravar ko'paysa, bu narsa yer yuzidagi haroratning 4 daraja ko'tarilishiga olib boradi. Uning hisobicha, bu voqea 500 yildan keyin sodir bo'lishi kerak.

Suv ta'minotining an'anaviy manbalari hisoblangan daryolar, ko'llar, Shimoliy qutb muzliklari, dengizlar, suv omborlari ifloslanmoqda. Insoniyatning eng katta oziq-ovqat manbai bo'lgan jahon okeanlari ham hozirgi vaqtda inson sivilizatsiyasi qurboni bo'lmoqdada. Har yili jahon okeaniga o'n million tonnagacha mikdorda neft va neft muhsulotlari kelib tushadi. Inson o'zining ko'p asrlik xo'jalik faoliyatida 72 hayvon turini butunlay yo'q qilib yubordi. O'zbekistonda ham Turon yo'lbarasi, yo'l-yo'lli sirtlon kabi xayvonlar yo'q bo'lib ketdi. Oqquyruq, qoraquloq, Ustyurt qo'ylari, Buxoro bug'usi, qo'ng'ir ayiq kabilar esa yo'q bo'lish arafasida turibdi.

XX asr o'rtalarigacha, hatto yaqin-yaqinlargacha ham inson

tabiatga hokim, uni istaganicha o'zgartirishi, irodasiga bo'ysundirishi mumkin, degan noto'g'ri fikr ustunlik qilib keldi. O'sha sharoitlarda bu fikr dunyoning ko'pchilik mamlakatlarida, jumladan o'zimizda ham qo'llab-quvvatlandi. Tabiatni iqtisodiyot talabiga moslashtirib o'zgargirish avj olib ketdi. Ko'plab loyihalar vujudga keldi. Daryo va ko'llardagi baliqlar, parrandalar, hayvonlar ehtiyojdan ortiqcha ovlandi, ularning aksariat qismi hozir yo'q bo'lib ketdi. Qachonlardir Amudaryoning o'zidagina 140 dan ortiq baliq turi bo'lganiga endi ishonish qiyin. O'rmonlarga nisbatan ham ko'r-ko'rona munosabatda bo'lish tufayli yer sharida 100 yil avvalgi 7200 million gektar o'rmondan hozirgi kunda 4100 million gektar o'rmon qoldi. Shu sababli ham tabiatni muhofaza qilish bugungi kunda insoniyat oldida turgan dolzarb muammo bo'lib qolmokda.

Inson tabiatdan o'ziga kerakli narsalarni olish bilan bir qatorda unga har xil ishlab chiqarish chiqindilarini tashlab, tabiatni zaharlantirmokda. Industrial jihatdan rivojlangan mamlakatlarda bir kishi hisobiga, har yili tabiatdan 30 tonna modda olinib, uning atigi 1-1,5 foizidan iste'mol mahsulotlari sifatida foydalanmoqda, qolganlari esa chiqindi sifatida tashlab yuborilmoqda. Rasmiy ma'lumotlarga ko'ra, har yili atmosferaga 200 million tonnadan ziyod is gazi, qariyb 150 million tonna oltingugurt oksidi, 53 million tonna azot oksidi, 50 million tonnadan ortiqroq har xil uglevodorodlar chiqarilmokda. Jahon sanoati har yili tabiatga 30 milliard km³ ifloslangan suv, 70 million tonna zaharli gazlar va 250 million tonna changni chiqarib tashlamoqda.

Oqibatda biosfera o'z-o'zini tozalashga ojiz bo'lib qolmoqda, hozirgi atmosferada zaharlangan "uglekislota" gazining miqdori qariyb 20 foizni tashkil etadi. Bularning hammasi inson sog'lig'iga ta'sir etib, ular o'rtasida rak va boshqa kasalliklar soni yildan-yilga ko'payib ketmoqda. Hozirgi paytda dunyo bo'yicha har yili 500 ming kishi rak bilan kasallangan bo'lsa, uning 60 foizi atrof-muhitdagi har xil kontserogen moddalarining ko'payishi natijasida hosil bo'lgan.

Jamiyatning tabiatga ta'siri hamisha oliy maqsadga muvofiq oqilona bo'lishi kerak. Agarda buning aksicha bo'ladigan bo'lsa, tabiat insondan juda qattiq o'ch olishi, qo'lga kiritgan barcha yutuqlarini yer bilan yakson qilib yuborishi hech gap emas.

Ko'rinib turibdiki, tabiatni muhofaza qilish hozirgi davrning eng o'tkir va dolzarb umumbashariy muammolaridan biridir. Buning ma'nosi nimadan iborat? Tabiatni muhofaza qilish insoniyatning ertangi

kuni haqida g'amxo'rlik qilish, yer yuzidagi barcha insoniyat uchun muqaddas dargoh hisoblangan sayyoramizning taqdiri to'g'risida jon kuydirish, uni tinch totuv holatda saqlab qolish demaقدir. Bu — inson uchun zarur bo'lgan barcha noz-ne'matlar manbai - yerni sevish va ardoqlash, uning kasallanib yaroqsiz bo'lib qolishiga yo'l qo'ymasliقدir. Bunday sharaflı va olijanob ishdan o'zini chetga oladigan biron kishi, elat va millat, biron bir mamlakat bo'lishi mumkin emas.

Tabiiy muhitni muhofaza etishni yoki boshqacha aytganimizda, ekologik xavfsizlikka alohida e'tibor berishni paysalga solib bo'lmaydi. Bu sohadagi hozirgi ahvol tahlikali bo'lib turibdi. Vaziyat zudlik bilan harakat qilishni taqozo etmoqda.

Tabiatga mehr-muhabbat bilan yondashish, tevarak atrofni, suvni, havoni, tuproqni, hayvonatu nabotatni asrab-avaylash haqida islom ta'limotida ham muhim g'oyalar mavjud. Biz yashayotgan koinotdagi, yer yuzidagi barcha noz-ne'matlarning qadriga yetish, ularni e'zozlash, ularni asrash, isrof qilmaslik har bir mo'min-musulmonning burchidir.

Qur'oni Karim oyatlarida, Payg'ambarimiz hadislarida hayvonot va nabobat olami va atrofimizni o'rab turgan boshqa narsalarni to'lato'kis himoya qilish, saqlash ularni buzmaslik, isrof qilmaslik to'g'risida dastur va amaliy maslahatlar mavjud, ularni doimo esda tutishimiz kerak.

9.5. Mintaqamizdagi ekologik vaziyat

Insoniyat o'zining faoliyati tufayli ishlab chiqarish vositalarini taraqqiy ettirish bilan bir qatorda ekologik vaziyatni nihoyatda keskinlashtirib yubordi. Natijada ekologik inqiroz vujudga keldi. Havo va ichimlik suvlarining sanoat chiqindilari bilan ifloslanishi, o'rmonlarning yo'qolib ketishi natijasida tuproqning eroziyaga uchrashi, hayvonot dunyosining kamayib ketishi, tabiat hodisalari o'rtasidagi muvozanatning buzilishi, turli xom ashyolarning keskin kamayib ketishi kabilar ekologik inqirozning yaqqol ko'rinishidir.

Ekologik vaziyatning nihoyatda keskinlashib ketganini O'rta Osiyo mintaqasi misolida ham ko'rishimiz mumkin.

Hozirgi vaqtda O'rta Osiyodagi eng katta suv havzasi Orol dengizining taqdiri ko'pchilikni tashvishga solmoqda. Insoniyat tarixi haligacha chorak asr davomida bir avlod ko'z o'ngida havzasi 6 million

gektardan ziyod va chuqurligi 69 metrgacha bo'lgan dengizning yer yuzasidan g'oyib bo'lib ketganligini bilgan emas edi. Bugungi kunda Orol dengizi qariyb yarmigacha qurib bo'ldi. Suvi qurib qolgan joylarda, ikki million gektarga yaqin qum va tuzdan iborat sahrolar paydo bo'ldi.

Orol muammosi faqat O'zbekistonga yoki O'rta Osiyodagi mamlakatlarga taalluqli mintaqaviy muammo bo'lib qolmay, umumbashariy muammo hamdir. Orol bo'yidagi ekologik vaziyat keyingi vaqtlarda shu qadar keskinlashib, fojiali tus olib ketdiki, undan nafaqat O'rta Osiyo xalqlari, balki butun kurraizamin birin-ketin zarar ko'rmoqda.

O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyev 2017 yil 20 sentyabr kuni BMT Bosh Assambleyasining 72 sessiyasida ishtirok etib, mazkur sammitda Orol fojeasi aks ettirilgan xaritani namoyish etdi. Unga ko'ra, Orol dengizi hajmi 13 martaga qisqardi; - maydoni 7 martaga qisqardi; - suv sathi 26 metrga pasaydi; - qirg'og'i yuzlab kilometr ga chekindi;- suvning minerallashuvi g'arbiy qismda 120 g/l, sharqida – 280 g/l. gacha yetdi. Tuz-changli shleyflar 400 va undan ziyodroq kilometrlarga yetadi, chang dovullar harakat radiusi – 300 km.gacha va undan ko'proq masofaga yetib boradigan bo'ldi. Har yili bu yerdan atmosferaga 100 mln. tonnagacha tuzli changlar ko'tariladi. 80-yillar boshidan bunday dovullar yiliga 90 kundan ortiq vaqt davomida tez-tez sodir bo'ladigan bo'ldi. Dengiz tirik organizmlar yashashi uchun, yaroqsiz ahvolga kelgan, Orol dengizi hududidagi qariyb barcha hayvonot va nabotot olami tanazzulga uchradi va yo'qoldi¹.

BMT mutaxassislarining fikriga ko'ra, Orol muammosi o'zining ekologik va ijtimoiy-iqtisodiy oqibatlarini jihatidan XX asrning eng katta ofatlaridan biri bo'lib qoldi.

Orol dengizining qurishi bilan bog'liq bo'lgan falokatlar hozirgi avlodgagina emas, kelgusi avlodlar va butun insoniyat uchun ham o'ta xavfli va xatarlidir. Orol dengizi inqirozi oqibatlarini yumshatish va Orolbo'yi hududini rivojlantirish bo'yicha 2013-2017-yillarga mo'ljallangan kompleks chora-tadbirlar dasturi doirasida 500 tadan ortiq loyiha amalga oshirildi. Ularning yarmidan ko'pi milliy loyihalardir.

¹ Mirziyoyev Sh.M. BMT Bosh Assambleyasining 72 sessiyasida so'zlagan nutq // “Xalq so'zi”, 2017 yil 20 sentyabr.

Orol muammosi ham milliy, ham mintaqaviy va ham jahonshumul muammodir. Shuning uchun ham Orol bo'yidagi ekologik falokat oqibatlarini bartaraf etish, Orol dengizini qutqarish bo'yicha birgalikda chora-tadbirlarni amalga oshirish mintaqalararo hamkorlik doirasida alohida ahamiyatga ega.

2018-2021-yillarda Orolbo'yi hududini rivojlantirish bo'yicha Davlat dasturi qabul qilindi. Shu bilan birga, O'zbekiston Orolbo'yi mintaqasi uchun Inson xavfsizligi bo'yicha ko'p tomonlama sheriklik asosida trust fondini tashkil etish borasidagi tashabbusni ilgari surdi va bu BMT tomonidan qo'llab-quvvatlandi.

2018 yilning iyun oyida Toshkent shahrida Orol fojiasi oqibatlarini yumshatishga bag'ishlab o'tkazilgan xalqaro konferensiyaning asosiy xulosa va tavsiyalarini hisobga olgan holda, o'zaro hamkorlik borasida ustuvor ahamiyatga ega bo'lgan quyidagi yo'nalishlarga alohida urg'u berildi.

Birinchi. Mintaqamizda noqulay ekologik vaziyatni tubdan yaxshilash uchun qat'iy va nostandart chora-tadbirlar zarur.

Shu munosabat bilan, O'z R Prezidenti Sh.Mirziyoyev Orolbo'yi hududini Ekologik innovatsiya va texnologiyalar zonasi, deb e'lon qilish masalasini ko'rib chiqishni taklif etdi. "Bu tashabbus, deb ta'kidladi Sh.Mirziyoyev,- bizning umumiy kuchimizni quyidagi maqsadlar bo'yicha birlashtirishga yo'naltirilgan:

-ekologik toza texnologiyalarni ishlab chiqish va amalga oshirishga xorijiy investitsiyalarni jalb etish uchun sharoit yaratish;

-"yashil iqtisodiyot", ekologik toza, energiya va suv tejaydigan texnologiyalar tamoyillarini kompleks tatbiq etish;

-cho'llanish va ekologik migratsiyaning davom etishiga barham berish;

-ekoturizmni rivojlantirish va boshqa chora-tadbirlarni amalga oshirish.

Ikkinchi. Qum ko'chkilarini mustahkamlash, Orolning qurigan qismidan havoga zaharli aerozol changlari ko'tarilishini kamaytirish masalalari bizning e'tiborimiz markazida bo'lishi zarur.

Shu maqsadda cho'l sharoitiga chidamli va ozuqa o'simliklari ko'chatlarini yetishtirish bo'yicha Mintaqaviy markaz tashkil qilishni taklif etamiz.

Bizning olimlarimiz bergan ma'lumotlarga ko'ra, 10-12 yil davomida dengizning qurigan qismini daraxtzor va butazorlarga

aylantirishimiz mumkin.

Bundan tashqari, yangi unumdor yaylovlar yaratishga qurbimiz yetadi, bu chorvachilikni izchil rivojlantirish va o'n minglab odamlarni ish bilan ta'minlash imkonini beradi.

Mintaqaviy markaz esa ehtiyoj katta bo'lgan mutaxassislar tayyorlash bo'yicha o'ziga xos noyob ilmiy-ta'lim bazasiga aylanadi.

Uchinchi. Mintaqamizning noyob hayvonot dunyosini saqlash masalasi. Bu masalada ham umummintaqaviy yondashuv zarur.

Orolbo'yi zonasida muhofaza qilinadigan transchegaraviy tabiiy hududlar tashkil etishni taklif qilamiz.

Yo'qolib borayotgan hayvonlar, jumladan, qoplon, qulon, sayg'oq va boshqa noyob jonivorlarni saqlab qolish uchun qo'limizdan keladigan barcha ishlarni o'zaro kelishib amalga oshirishimiz nihoyatda muhim ahamiyatga ega.

To'rtinchi. Suvni tejash, transchegaraviy suv resurslarini boshqarish va ulardan oqilona foydalanish masalalaridagi mintaqaviy hamkorlik darajasini keskin oshirish lozim.

Biz Orol dengizi hududidagi suv resurslaridan foydalanish bo'yicha o'zaro maqbul hamkorlik mexanizmlarini ishlab chiqish uchun barcha zarur sharoitlarni yaratishga va O'zbekistonda ushbu masalaga bag'ishlangan mintaqaviy konferensiya o'tkazishga tayyormiz.

O'ylaymizki, Markaziy Osiyoda suv resurslaridan oqilona foydalanish bo'yicha mintaqaviy dastur qabul qilinishi mazkur konferensiyaning eng muhim natijasi bo'ladi.

Beshinchi. Bugungi kunda ilmiy kooperatsiyani samarali rivojlantirmasdan oldimizda turgan muammolar yechimini ta'minlashning iloji yo'q".

Mintaqamizda ekologik vaziyatning murakkablashib borayotganligi haqida so'z yuritganda yana shuni ham esdan chiqarmaslik kerakki, paxtani yetishtirish uchun ko'p miqdorda va bir necha yillar mobaynida ishlatilgan zaharli kimyoviy moddalar tufayli, yer, suv, havo zaharlandi. Oqibatda necha minglab kishilar oshqozon ichak, sariq kasalliklariga muhtalo bo'lishdi. Mustaqillik tufayli bu masalani ham hal qilishda ma'lum darajada ijobiy o'zgarishlar yuz bermoqda. Paxta zararkunandalariga qarshi zaharli kimyoviy moddalarni ishlatish o'rniga biologik usullardan foydalanilmoqda. Paxtazorlarning ko'lamini kamaytirish hisobiga don mahsulotlarini yetishtirish yo'lga qo'yilmoqda. Bularning hammasi o'z navbatida,

ekologik vaziyatni yaxshilashga zamin yaratmoqda.

O'rta Osiyo mintaqasi uchun xos yana bir vaziyat shundan iboratki, aholining ehtiyojlarini qondirish uchun yer osti xom ashyolari, jumladan gaz, neft mahsulotlarini qayta ishlab chiqish yildan-yilga avj olib kelmoqda. Mazkur xom ashyolarni ishlatishda tabiatni muhofaza etish choralarini ko'rib chiqilsa, maqsadga muvofiq bo'lar edi.

Kishilarni tabiat va o'zining kelajak istiqboli qiziqtirmoqda. Bugun biz shunday yuksak darajaga erishdikki, inson tabiatdan foydalanibgina qolmasdan, uni himoya qilishi zarur. Tabiatni e'zozlashda va saqlashda hech qanday hududiy to'siqlar bo'lishi mumkin emas, chunki bir mamlakatda ro'y berayotgan ekologik inqiroz boshqa joylarga ham o'z ta'sirini ko'rsatmoqda. Tabiat muqaddas bir dargoh, inson ko'z ochib ko'rgan dunyo, bamisoli ona quchog'i, inson uchun beshikdir.

Biz yashab, nafas olib, kun kechirib, tirikchilik o'tkazib turgan tabiat, uning tarkibiy qismi bo'lmish yerimiz - hammaning, butun insoniyatning umumiy uyi, umumiy makonidir. Shunday ekan, uni ko'z qorachig'idek saqlash, atrof-muhitning ifloslanishiga yo'l qo'ymaslik umumdavlat, umuminsoniyat ishidir.

Tabiatni muhofaza qilishning dolzarbligi boisi ana shunda. Ekologik inqiroz ishlab chiqarish inqirozi bo'libgina qolmay, ayni vaqtda, ijtimoiy-siyosiy muammo hamdir. Chunki tabiatni muhofaza qilish bu rivojlanish va xalq farovonligini oshirishning zaminidir. Shuning uchun ham respublikamizda tabiatni muhofaza qilishni davlat yo'li bilan boshqarish va nazorat qilib turishga katta ahamiyat berilayotganligi bejiz emas. Tabiatni muhofaza qilish Davlat qo'mitasining, Orolni saqlash, EKOSAN va boshqa jamg'armalarning ta'sis etilishi, tabiatdan unumli foydalanish va atrof-muhitni muhofaza qilish muammolariga oid mintaqaviy jahon ilmiy-amaliy anjumanlarining o'zkazilishi, tabiatni muhofaza qilish ishlariga jamoatchilikning keng jalb etilishi bunga misol bo'la oladi. Mintaqamizda tabiatni muhofaza qilish ishlari quyidagi vazifalarni hal qilishga qaratilmog'i lozim:

-qishloq xo'jalik ekinzorlarini saqlash, tuproq eroziyasiga qarshi kurashni kuchaytirish, yerlarni seldan, ko'chkilardan, o'pirilishlardan, sho'r bosishdan, zaharlanishdan, suv bosishdan va qaqrab qolishdan himoya qilishni ta'minlash;

-foydali qazilma konlarini yanada kompleks ravishda o'zlashtirish,

ularni qazib olish va qayta ishlash chog'ida nobudgarchilikka yo'l qo'ymaslik;

-Orol dengizi, Sirdaryo, Amudaryo va boshqa suvlar sathi kamayishining oldini olish, ularni bug'lanishdan saqlashni kuchaytirish choralarini amalga oshirish, suv manbalari, jumladan kichik daryolar va ko'llarni qurib qolishdan va ifloslanishdan muhofaza qilishni yaxshilash, O'rta Osiyodagi eng muhim daryo havzalaridagi suv xo'jaligi komplekslarini avtomatlashtirilgan boshqarish tizimlarini yaratish, irrigatsiya, melioratsiya tizimlarini hozirgi davr talabiga muvofiqlashtirib qayta qurish;

-zararli moddalarning atrof-muhitga chiqarib tashlanishini kamaytirish va chiqarilayotgan gazlarni zararli aralashmalardan tozalashni yaxshilash, gaz va chang yutuvchi g'oyat samarali apparatlar, suvni tozalaydigan uskunalar, shuningdek tabiiy atrof-muhitning holatini nazorat qiluvchi asboblarni hamda avtomat stantsiyalar ishlab chiqarishni ta'minlash;

-issiqlik elektr stantsiyalarida mazut, torfdan yoqilg'i sifatida foydalanishni kamaytirish;

-o'rmonlarni yong'indan saqlash hamda ularni zaharli hashoratlardan va kasalliklardan muhofaza qilish. Daraxtzorlarni kengaytirish, shahar, qishloqlar atrofida yangi ko'kalamzorlarni yaratish, mavjud shunday zonalarni obodonlashtirish;

-ilmiy asoslangan qo'riqxonalar va milliy sayilgohlarni ko'paytirishni davom ettirish. Yovvoyi hayvonlarni mutanosib ravishda ko'paytirish hamda tabiiy ko'l, hovuzlar va suv omborlarida qimmatli baliq turlarini urchitib ko'paytirish tadbirlarini amalga oshirish.

Ekologik muammolarni hal qilishda barcha mamlakatlarning bir-birlariga qo'l berib, hamkorlikda ish ko'rishlari maqsadga muvofiqdir. Bu sohada umumjahon miqyosida hamkorlik, barcha mamlakatlarning bahamjihat ommaviy harakat qilishlari zarurligini ko'rsatmoqda. Bu hamkorlik to'la teng huquqli, har bir mamlakatning suverenitetini hurmat qilish asosida, olingan majburiyatlarni, xalqaro huquq normalarini vijdonan bajarish asosida bo'lishi lozim. Biz yashab turgan davrning qat'iy talabi mana shulardan iborat.

Tabiatni e'zozlash, uni muhofaza qilish, inson ongining yetukligi bilan bevosita bog'liqdir. Shuning uchun ham hozirgi vaqtda kishilarda ekologik ong va madaniyatni shakllantirish alohida ahamiyat kasb etadi. Bu borada oilaning roli katta. Yoshlarimizda ekologik madaniyatni

tarbiyalashda bolalar bog'chalari, maktab, o'rta maxsus va oliy o'quv yurtlari ham jonbozlik ko'rsatmog'i zarur. Mehnat jamoalari, jamoat tashkilotlari, ommaviy axborot vositalari doimiy va izchil ravishda aholining ekologik ongi va madaniyatini tarbiyalashga oid ishlarni muntazam olib borish yo'lida jiddiy o'zgarishlarni qo'lga kiritishimiz mumkin bo'ladi.

9.6. Inson va insoniyat, ular taqdirining mushtarakligi

Har bir insonning baxt-saodati, uning kelajak hayoti butun insoniyatning taqdiri bilan uzviy bog'liqdir. Inson biologik va ijtimoiy omillarning majmuidir. Jamiyat biologik omillarning insonni kamol toptirishdagi ahamiyatini yanada oshirishga qodir emas. Lekin insonni mukammallashtirishda asosiy o'rin tutadigan ijtimoiy omillar rolini oshirish mumkin. Ana shu nuqtai-nazardan hozirgi davrda butun insoniyat oldida turgan umumbashariy muammolarni hal qilish, mamlakatlar o'rtasidagi savdo, iqtisodiy, madaniy aloqalarni mustahkamlash katta ahamiyat kasb etadi.

Hozirgi tarixiy jarayonlarning rivojlanishi, bir tomondan, har xil davlatlar o'rtasidagi muayyan ziddiyatlarning saqlanib qolishi bilan, ikkiichi tomondan, jahon hamjamiyati davlatlarining o'zaro bog'liqligi tobora kuchayib borishi, turli xalqlarning ijtimoiy hayoti va turmush tarzining baynalmilal tus olib borishi bilan tavsiflanadi. Ana shunday qarama-qarshiliklar kurashi orqali ziddiyatli, ammo o'zaro bog'liq, ko'p jihatdan yaxlit dunyo qiyinchilik bilan tarkib topib bormoqda.

Ayni paytda barcha xalqlar uchun munosib, chinakam insoniy turmushning moddiy va ma'naviy shart-sharoitlarini yaratish, sayyoramizdagi hayotni ta'minlash, uning boyliklariga, avvalo eng katta boylik — insonning o'ziga, uning imkoniyatlariga avaylab munosabatda bo'lish — davrimizning dolzarb muammolariga aylanib qolganligi bejiz emas.

Inson taqdirining butun insoniyat istiqboli bilan mushtarak ekanligi xalqimiz ongiga singib ketgan. Shuning uchun ham ular mintaqamizdagi qo'shni mamlakatlar bilan bir qatorda jahon xalqlari bilan ham yaxshi qo'shnichilik va o'zaro hurmat-izzatda bo'lishiga doimo intilib kelganlar.

O'zbeklar azal-azaldan ko'hna Turkiston zaminida qozoqlar, tojiklar, turkmanlar, qirg'izlar bilan yelkama-yelka, bir tanu bir jon, aka-

uka, do'st-birodar, qon-qarindosh bo'lib yashamoqda. O'lkamizdagi moddiy va ma'naviy madaniyatni yaratish va rivojlantirishga ular o'z hissalarini qo'shganlar, mustamlakachilik zulmi va istibdodiga qarshi hamkorlikda kurashganlar. Hamkorlikda yashash, hamkorlikda mehnat va ijod qilish, hamkorlikda kurashish, bir-birini qo'llab-quvvatlash, yaxshi kunlarda ham, og'ir paytlarda ham birga bo'lish ularning hammasiga xos umumiy fazilatdir. Bu — ularga avlodlar merosi, tarixan xos xususiyatdir. Buni umumiy chegaralargina emas, til va urf-odatlar, an'analarning yaqinligi, dini va dilining birligi, madaniyati va turmush tarzining, maishiy hayoti va ishlab chiqarish faoliyatlarining deyarli bir xil ekanligi belgilab beradi.

Bir necha ming yillardan beri yagona bir hududda o'zaro do'stlik va hamkorlikda yashab kelgan o'zbek, tojik, qozoq va qirg'izlar sobiq sho'ro tuzumi davrida bir-birlaridan deyarli ajratib tashlangan, iqtisodiy, madaniy, siyosiy aloqalari uzilib qo'yilgan edi. Shuning uchun ham ular o'zaro uzoqlashib qolishgandi. O'zbekiston, Qozog'iston, Tojikiston, Qirg'iziston, Turkmaniston singari qardosh respublikalar o'rtasidagi iqtisodiy, madaniy, siyosiy aloqalar Markaz ijazatisiz amalga oshmasdi.

Ijtimoiy taraqqiyot qonunlarini, xalqlarning xohish-irodasini nazarpisand qilmaslik, turmush voqealari, xalqlarimizning talab-istaklariga ilmiy, odilona asosda emas, balki aqidaparastlarcha munosabatda bo'lish tufayli ko'riladigan moddiy, ma'naviy-ruhiy zarar va boshqa ovorayusarsongarchilikka Markazdagi rahbarlar ahamiyat bermaganlar. Ularning — yagona maqsadi qardosh respublikalar xalqlari o'zaro yaqinlashib, birlashib ketmasalar bo'lgani edi.

O'tgan asrning 70 yili davomida o'tkazilgan tobelik siyosatining oqibati sifatida O'rta Osiyoning mustaqillikka erishgan respublikalari va xalqlari oldida o'tmishda yuzaga kelgan qator muammolar ko'ndalang bo'lib turgandi. Bularni davlatlararo va millatlararo munosabatlarning juda ko'plab masalalarida ko'rish mumkin.

Ota-bobolarimiz minglab yillar mobaynida bir-birlari bilan yaqin qo'shni bo'lib yashab, paxta, g'alla, ipak, go'sht, neft, ko'mir, mis, oltin, kumush va boshqa boyliklar yaratgan, iqtisodiy va madaniy aloqalarni rivojlantirib kelgan bo'lsalarda, lekin ma'muriy-buyruqbozlik yillarida ana shu masalalarda ham og'ir qiyinchiliklar va qator muammolar yuzaga kelib, keskinlashib ketgan edi.

Mamlakatimizdagi mustaqil respublikalarning tarixan o'zaro chambarchas bog'langan va bir-biriga ta'sir o'tkazib kelgan madaniy,

ma'naviy, xo'jalik aloqalarini saqlab qolish va mustahkamlashni, yaxlit energetika, transport, irrigatsiya tarmoqlaridan, gaz va suv ta'minoti tizimidan birgalikda foydalanishni yo'lga qo'yish va yaxshilashni hozirgi paytda davrning o'zi talab qilmoqda. Mineral xom ashyo resurslarini va qishloq xo'jaligi mahsulotlarini qayta ishlash sohasida tarkib topgan ichki, mintaqaviy, respublikalararo munosabatlar haqida ham shunday deyish mumkin.

O'zbeklar, qozoq va qirg'izlar va boshqa turkiy xalqlar o'rtasida azaliy do'stlik va qardoshlikning, iqtisodiy, madaniy-siyosiy aloqadorlikning yo'lga qo'yilganligi, yangi bosqichga kirganligi mustaqillikning buyuk samarasidir. Prezidentlar va hukumat boshliqlarining uchrashuvlarida O'rta Osiyo xalqlari hayotiga oid ko'pgina iqtisodiy, madaniy-siyosiy muammolar muhokama qilinib, ularni hal qilish yo'llari, moliyaviy asoslari belgilab olinganligi va hozirdanoq ularning amaliy natijalari sezilayotganligi diqqatga sazovordir.

Hozirgi paytda insoniyat oldida shunday dolzarb, o'tkir muammolar turibdiki, ularni hal etish uchun dunyodagi ko'pchilik mamlakatlar va xalqlarning kuch va imkoniyatlarini safarbar etishga to'g'ri keladi, mamlakatlarimiz xalqlari hayotining hozirgi holati va kelajagi uchun ma'suliyatni his etgan holda, biz teng huquqli hamkorlik, yaxshi qo'shnichilik va o'zaro hurmat davlatlarimizning bir-biriga o'zaro munosabatida asosiy tamoyillar bo'lib qolishi muhim.

Mazkur mintaqada istiqomat qilayotgan xalqlar tarixiy, madaniy taraqqiyotining mushtarakligi bilan birlashgandir, ularni an'analar va ma'naviy qadriyatlar jipslashtirib turadi. Ular har doim o'zaro hurmat, tinch-totuvlik va yaxshi qo'shnichilik ruhida birgalikda yashab kelishgan.

Umumiy ma'naviy qadriyatlar bilan bir qatorda bizni, shuningdek, energetik, suv va mintaqaning boshqa tabiiy resurslaridan foydalanishga asoslangan an'anaviy savdo, iqtisodiy aloqalar ham birlashtirib turadi.

Prezidentlar mamlakatlarimiz o'rtasida siyosiy, savdo-iqtisodiy, ilmiy-texnik, madaniy va ijtimoiy sohalarda mustahkam hamkorlik qilish uchun maqbul shart-sharoit yaratib berishga har tomonlama ko'maklashishga tayyor ekanligini, buyuk ajdodlarimizdan qolgan boy merosni bundan keyin yanada boyitish, bu boylikdan mamlakatlarimizdagi mavjud iqtisodiy salohiyatni yanada yuksaltirish yo'lida foydalanishga amaliy ishlar bilan ko'maklashamiz, deb bayon

qildilar.

O'rta Osiyo mamlakatlari bugungi kunda Birlashgan Millatlar Tashkiloti, Yevropada Xavfsizlik va hamkorlik tashkiloti, MDH hamda boshqa nufuzli xalqaro tashkilotlarga a'zodir. «Biz, - deb aytilgan Qo'shma bayonotda, — tashqi siyosatda xalqaro huquqlarning barcha e'tirof etgan tamoyillariga rioya etgan hamda ularga amal qilgan holda hududiy yaxlitlik va bir-birimizning mustaqilligimizni so'zsiz hurmat qilish, tarixiy shakllangan chegaralarni tan olish lozimligini e'tirof etamiz. Biz, shuningdek, har bir davlatning o'z taraqqiyot yo'lini, davlat va jamiyat andozalarini tanlab olish huquqini e'tirof etamiz, o'zimizning bir-birimizga nisbatan maqsadlarimiz birligiga shubha uyg'otuvchi, tashqi kuchlar manfaatlariga xizmat qiluvchi bayonotlardan tiyilib turishga tayyor ekanligimizni bayon etamiz.

Biz bir-birimiz bilan hamda boshqa mamlakatlar bilan ham ikki tomonlama, ham ko'p tomonlama, ham teng huquqli va o'zaro foydali hamkorlik qilishga tayyor ekanligimiz, mamlakatlarimiz va xalqlarimizning gullab-yashnashi va ravnaq topishiga erishishning asosi bo'lish va bu tamoyillarga og'ishmay amal qilishimizni ta'kidlaymiz», deyiladi bayonotda.

Istiqlol O'rta Osiyo mamlakatlari uchun bahamjihat bo'lib jahon hamjamiyatiga qo'shilib demokratik tamoyillarga asoslangan, har tomonlama rivojlangan, kelajagi buyuk davlatni barpo etish uchun barcha imkoniyatni yaratib berdi. Uni qo'ldan boy bermay olg'a siljitish — barchamizning muqaddas, sharafli burchimizdir.

Jahon hamjamiyatiga qo'shilishda jamiyatimizdagi tinchlik-totuvlik, barqarorlik katta vositachilik vazifasini bajarib kelmoqda. O'zbekiston tashqi siyosat sohasidagi faoliyatini avvalo xalqimiz, Vatanimiz manfaatlarini har tomonlama hisobga olgan holda amalga oshiradi. Bu siyosatning asosini tinchlikparvarlik, boshqa davlatlarning ichki ishlariga aralashmaslik, yuzaga keladigan ziddiyat va qarama-qarshiliklarni faqat tinch, siyosiy yo'l bilan hal etish tashkil etadi.

O'zbekiston bundan buyon ham uzoq-yaqindagi barcha xorijiy mamlakatlar, jahon hamjamiyati bilan samarali hamkorligini davom ettirib, ochiq, do'stona va pragmatik siyosat olib borish tamoyiliga sodiq qoladi.

Birlashgan Millatlar Tashkiloti, Shanxay hamkorlik tashkiloti, Mustaqil Davlatlar Hamdo'stligi, Islom hamkorlik tashkiloti va boshqa xalqaro tuzilmalar bilan faol munosabatlar va hamkorlik olib borish

O'zbekistonning milliy manfaatlariga xizmat qiladi.

Biz Jahon banki, Osiyo taraqqiyot banki, Islom taraqqiyot banki, Xalqaro valyuta jamg'armasi, boshqa xalqaro moliya va iqtisodiy tashkilotlar bilan amaliy hamkorlikni yanada rivojlantiramiz.

2017-2021 yillarda O'zbekistonni yanada rivojlantirish bo'yicha Harakat strategiyasida ham davlat qurilishi, sud-huquq tizimini takomillashtirish, iqtisodiyotni erkinlashtirish va ijtimoiy sohani rivojlantirish, bilan bir qatorda millatlararo do'stlik va hamjihatlikni mustahkamlash bo'yicha eng dolzarb vazifalar aniq belgilab berildi.

Barqarorlik, tinchlik, millatlararo totuvlik xalqimizning buyuk ijtimoiy-siyosiy qadriyatlarini tashkil etadi, ularni avaylab saqlash va mustahkamlashga intilish azaldan xalqimizning o'ziga xos fazilati bo'lib kelgan va hozirgi vaqtda ham shunday bo'lib kelmoqda. Xalqlar o'rtasida tinchlik-totuvlik, do'stlik va o'zaro hamkorlik munosabatlarini o'rnatish mamlakatimizning ongiga, qoniga chuqur singib ketgan.

O'zbekiston jahonda tinchlik va xavfsizlikni saqlash, tinchliksevar mamlakatlar bilan har tomonlama hamkorlik aloqalarini yo'lga qo'yish hamda taraqqiyotga erishishning o'ziga xos yo'lini tanlab olgan. Shuning uchun ham uning jahon jamiyatidagi obro' va e'tibori tobora ortib bormoqda.

Barqarorlik, tinchlik, totuvlik bular davlatimizning yangi binosini barpo qiladigan poydevoridir. Bu bizni ertangi porloq kunimizga olib boradigan to'g'ri yo'ldir.

Ma'lumki, umumjahon xavfsizligiga erishish, muayyan mintaqadagi davlatlarning hamjihatligi va birgalikdagi harakatidan boshlanadigan jarayon. Shuni e'tiborga olgan holda, O'zbekiston Respublikasining Prezidenti Sh.Mirziyoyev BMT ning 72-sessiyasida so'zlagan nutqida Afg'onistonda barqarorlik, tinchlikka erishish uchun mazkur mintaqalarda joylashgan davlatlarning bir-birini o'zaro anglash va birgalashib harakat qilishlari zarurligini uqtirib o'tdi va bir necha takliflarni olg'a surdi.

Sh.Mirziyoyev BMT 72-sessiyasidagi nutqida shuningdek, Markaziy Osiyoda xavfsizlikni ta'minlash bilan bog'liq bo'lgan muammolarga to'xtalib, mintaqaning umumiy suv zaxiralaridan oqilona foydalanish, Orol Dengizining qurishi bilan bog'liq oqibatlarini bartaraf etishda xalqaro hamjamiyat sa'y-harakatlarini faol birlashtirish zarurligini ta'kidladi. "Tinch-osoyishta, iqtisodiy jihatdan taraqqiy etgan Markaziy Osiyo – biz intiladigan eng muhim maqsad va asosiy

vazifadir. O'zbekiston o'zaro muloqot, amaliy hamkorlik va yaxshi qo'shnihilikni mustahkamlashning qat'iy tarafdori" ekanligiga alohida urg'u berdi¹.

BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasida Prezident Sh.Mirziyoyev yoshlarning o'z salohiyatini namoyon qilishi uchun zarur sharoitlar yaratish, zo'ravonlik g'oyasi "virusi" tarqalishining oldini olish maqsadiga qaratilgan BMTning Yoshlar huquqlari to'g'risidagi xalqaro konventsiyasini ishlab chiqishni, hamda bag'rikenglik va o'zaro hurmatni qaror toptirish, diniy erkinlikni ta'minlash, e'tiqod qiluvchilarning huquqini himoya qilish, ularning kamsitilishiga yo'l qo'ymaslikka ko'maklashishga qaratilgan "Ma'rifat va diniy bag'rikenglik" deb nomlangan maxsus rezolyutsiyasini qabul qilishni taklif etdi².

Hozirgi o'ta murakkab va ziddiyatli jarayon vaqtida hukumatimiz tomonidan uzoqni ko'zlab olib borilayotgan insonparvarlik siyosati tufayli yurtimizda osoyishtalik, tinchlik va totuvlik fuqarolarning kundalik turmush tarziga aylanib ketgan.

Bu esa, o'z navbatida, respublikamizni jahon hamjamiyatiga qo'shilishiga katta zamin yaratmoqda.

Jahon tajribasi shundan dalolat beradiki, mustaqillikka erishgan har bir mamlakat o'z doirasida chegaralanib qolmasdan, boshqa xalqlar bilan do'stona munosabatda bo'lgan taqdirdagina taraqqiyot yo'liga tusha oladi. Buni biz o'z hayotimizdan yaqqol ko'rib turibmiz.

9.7. Jamiyat taraqqiyotini oldindan ko'ra bilish — inson oqilona faoliyatining zaruriy sharti

Jamiyatni ilmiy bilish va boshqarishda unda sodir bo'layotgan jarayonlar taraqqiyotining oqibatini oldindan ko'ra bilish katta ahamiyat kasb etadi. Bashorat qilish nima? Inson hayotida ro'y bermagan, fan uchun hozircha no'malum hisoblangan, imkoniyat tariqasidagina mavjud bo'lgan biron-bir ijtimoiy-siyosiy voqea yoki hodisaning kelajakda qanday ro'y berishini, uning holati, rivojlanish qonunlari va

¹ Mirziyoyev Sh.M. BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasida so'zlagan nutqi. // "Xalq so'zi", 2017 yil 20 sentyabr.

² O'sha joyda.

oqibatlarini muayyan ilmiy dalillar, nazariy xulosalar va ma'lumotlarga asoslangan holda oldindan aytib berish — bashorat qilishdir.

Inson faqat orqaga, o'tmishga qarab yashay olmaydi, balki o'tmish avlodlar tomonidan yaratilgan barcha ilmiy bilimlarni chuqur o'rganish va o'zlashtirish, ularga ijodiy va tanqidiy yondashish asosida kelajakni oldindan ko'rishga, to'xtovsiz ilgarilab borishga harakat qiladi. O'tmishni, tarixni bilmasdan turib kelajakni bilish, olg'a rivojlanish mumkin emas. Kelajakka umidvorlik bilan qarash, bugun bilmagan narsa va hodisani ertaga mukammal bilishga intilish, orqaga emas, oldinga, kelajakka tomon harakat qilish — insonning eng muhim fazilatlaridan bo'lib hisoblanadi. Inson o'zining kelajagini taxmin va gumonlarga asoslanib emas, balki fan va amaliyotning chuqur ilmiy xulosalariga asoslanib bilib oladi. Fan va amaliyot — kelajakni oldindan ko'rishning eng ishonchli quolidir. Inson fan yordamida dunyoni ilmiy asosda biladi, undan maqsadga muvofiq tarzda foydalanadi. Biron-bir narsadan foydalanish uchun avvalo o'sha narsa va hodisani bilish, atroflicha o'rganish kerak bo'ladi.

Ijtimoiy hayot hodisalarini oldindan bilish, rejalashtirish, programmashtirish, loyihalashtirish, boshqarish nazariyalari bilan o'zaro aloqadorlikda amalga oshiriladi. Murakkab jarayonlarni oldindan bilishga ayrim fanlar, mutaxassislarining kuchi yetmasligi sababli ilmning barcha tarmoqlaridagi yetuk olimlarning o'zaro hamkorligi talab qilinadi. Kelajakni, mavjud tarixiy jarayonlarni bashorat qilishning eng qulay usuli ekspert baholashdir. U tarixiy jarayon haqidagi chuqur va aniq ilmiy tasavvurlarga, ilmiy tadqiqot usullarining natijalariga asoslanib ish ko'radi va xulosa chiqaradi.

Jamiyat taraqqiyoti qonunlarini oldindan ko'ra bilishning ekstrapolyatsiya (muayyan bir sharoitda ro'y beradigan qonuniyatlarni hozirgi davr va kelajakka moslash), tarixiy analogiya (o'tmish hodisalariga qarab xulosa chiqarish), ijtimoiy hodisalarni kompyuter orqali namunalashtirish, kelajak hodisalarini tasvirlash, eksperimental baholash (tarixiy ilmiy tajribaga asoslangan ishlarga) baho berish singari asosiy usullari mavjud. Bularning hammasi birgalikda jamiyat taraqqiyotini oldindan ko'rishga imkon beradi.

Amaliyot shuni ko'rsatadiki, mavjud voqealarning hal qiluvchi yo'nalishlarini faqat ravshan tushina olgan taqdirdagina to'g'ri, ilmiy jihatdan asoslangan siyosat yuritish mumkin. Sodir bo'layotgan voqealarning ob'ektiv mantig'ini chuqur tushunib olish, davr harakatini

ifodalovchi to'g'ri xulosalar chiqara bilish oson emas, lekin bu g'oyat zarur ishdir.

Mavjud voqelik, mamlakatimizda, jahon miqyosida muntazam ravishda sodir bo'lib turgan hodisa va jarayonlar, jahon fani va texnikasining, inson aql idroki va tafakkurining xayratomuz darajada to'xtovsiz rivojlanib borayotganligi, hozirgi zamon ilmiy-texnika yutuqlari insoniyatning kelajagi haqida mukammal ilmiy xulosalar chiqarish uchun boy material bermoqda.

Mamlakatimizning kelajagi haqida aniq rejalar ishlab chiqarish, ularni amalga oshirishning eng oqilona va maqsadga muvofiq yo'llarini belgilab olish uchun xalq bilan maslahatlashish, uning fikriga quloq solish, madadiga suyanish, uning talab-istaklarini bajarish zarurligini hayotning o'zi ko'rsatib turibdi.

Hozirgi paytda jahon taraqqiyoti o'ziga xos yangi davrga qadam qo'ydi. Bu davrning o'ziga xos, oldingi paytlardan farq qiladigan alomatlari, xarakterli belgilari bor. Bular quyidagilardan iboratdir.

Er yuzidagi davlatlar va xalqlar o'rtasidagi o'zaro bog'liqlik va hamkorlikning yuksalib borishi jahon taraqqiyoti hozirgi bosqichining o'ziga xos xususiyatidir. Boshqacha aytganda, keng qamrovli integratsiya — (lotincha so'z bo'lib, kirib borish, to'ldirish, o'zaro yaqinlashish ma'nosida ishlatiladi) — butun hozirgi olamshumul jarayon bo'lib, har bir xalq va davlatning porloq istiqboli umuminsoniy sivilizatsiya yo'lidagi barcha kuch-harakatlarini birlashtirishga ko'maklashadi.

Ma'lumki, asrimizning bir necha o'n yilliklari mobaynida Yevropa bilan Osiyodagi mamlakatlar, G'arb bilan Sharq, bir-biriga dushmanlik nuqqai nazaridan qarab keldi.

Hozirgi paytda jahonda shunday bir vaziyat vujudga keldiki, dunyodagi ko'pchilik mamlakatlar o'zlarining ijtimoiy, iqtisodiy, siyosiy, madaniy taraqqiyot darajalarining har xilligi, rivojlanishning turlicha bosqichlarida ekanliklari, hatto mafkuraviy qarashlardagi farqlarga qaramasdan o'zaro yaqinlashmoqdalar.

Hozirgi paytda o'tmishdagi o'zaro dushmanlik va ixtiloflar siyosatidan hamkorlikka o'tish amalga oshirilmokda. Bu siyosiy xalqaro munosabatlarda keng qo'llanilmoqda. Dunyodagi bir qancha eng yirik va qudratli boshliqlar (prezidentlar), turli siyosiy partiyalar, ijtimoiy tashkilotlar, korxonalar, kontsernlar, ommaviy harakatlar rahbarlari, diniy arboblari, mutaxassislar o'zaro uchrashib bir-birlariga yon berib

xalqaro munosabatlarda yuzaga kelgan eng dolzarb masalalar, muhim hayotiy muammolarni tinch yo'l bilan hal qilishni bahamjihat kelishib olmoqdalar. Davlatlar va xalqlar o'rtasida yaqinlashuv jarayonlari va hamkorlikni kuchaytirish to'g'risida ikki tomonlama va ko'p tomonlama o'zaro bitimlar va majburiyatlar qabul qilinib turibdi.

Insoniyatni qiziqtirib kelayotgan umumbashariy, milliy, mintaqaviy va boshqa muammolarni ilgarigidek ixtiloflar yo'li bilan hal qilib bo'lmaydi. Shu jihatdan qaraganda, ixtiloflar emas, sog'lom kuchlarni birlashtirish, qarama-qarshiliklarning birligi yuzaga kelgan muammolarni hal qilishning muhim omili ekanligini jahon taraqqiyotining hozirgi bosqichi ko'rsatib va amalda isbotlab turibdi.

Shuning bilan bir qatorda jahonda mulkiy tengsizlik — sanoati rivojlangan mamlakatlar bilan rivojlanayotgan mamlakatlar o'rtasidagi tafovut va ziddiyatlar kuchaymoqda. Bu holat jahon resurslarini taqsimlashda yaqqol ko'rinadi. Ya'ni, tabiat resurslari aslida rivojlanayotgan mamlakatlarning asosiy boyligi hisoblansa ham, sanoati yuksak rivojlangan mamlakatlar bu boyluklarni nazorat qilishni o'z qo'lga olishga intilmoqdalar. Qolaversa, ilmiy va texnikaviy bilimlar, shuningdek, ilg'or texnologiyalar sohasida, erkin sarmoyani to'plash va joylashtirish sohasida ham juda katta tafovutlar mavjud.

Hozirgi zamon tarixiy jarayonlarining asosiy belgilaridan yana biri — dunyodagi aksariyat mamlakatlarning, xususan, yaqinda mustaqillikka erishgan davlatlarning eng kuchli, eng katta xalqaro banklar, nufuzli xalqaro tashkilotlarga teng huquqli a'zo bo'lib kirib kuch-g'ayratlari va iqtisodiy imkoniyatlarini umumiy maqsadlari yo'lida birlashtirayotganliklaridadir. Buni O'rta Osiyo mamlakatlari, jumladan, O'zbekiston Respublikasi misolida ko'rish mumkin.

Qisqa vaqt ichida respublikamiz ko'pgina nufuzli xalqaro tashkilotlarga, xususan BMTga, Xalqaro valyuta fondi, Jahon banki, Yevropa qayta tiklash va taraqqiyot banki, Iqtisodiy hamkorlik Tashkiloti va boshqa shu kabi mashhur xalqaro iqtisodiy va moliyaviy tashkilotlarga qabul qilindi. Hozirgi davr uchun xos bo'lgan yana bir xususiyat shundan iboratki, fan va texnikaning eng yangi yutuqlariga asoslangan zamonaviy texnologiya — sanoat va qishloq xo'jaligining barcha sohalariga joriy etilmoqda. Bu esa o'z navbatida jamiyatning ildam odimlar bilan olg'a taraqqiy etishiga zamin yaratmoqda.

9.8. Korruptsiya shakllanishining tarixi va unga qarshi

kurashishning ahamiyati

Korruptsiya – bu jamiyatni turli yo‘llar bilan iskanjaga oladigan dahshatli illatdir. Mazkur illat demokratiya va huquq ustuvorligi asoslariga putur etkazadi, inson huquqlari buzilishiga olib keladi, jamiyat hayotining turli sohalarining rivojlanishiga to‘sqinlik qiladi, hayot darajasining pasayishiga olib keladi. Ohir-oqibat esa korruptsiya mamlakat xavfsizligiga tahdid soladigan boshqa salbiy illatlarning ildiz otib, gullashi uchun sharoit yaratib beradi.

Ta’kidlab o‘tish o‘rinliki, korruptsiya katta va kichik, badavlat va kambag‘al bo‘lishidan qat’iy nazar, barcha mamlakatlarda uchraydi. Ushbu zararli illatni bartaraf etish bo‘yicha jahon hamjamiyati tomonidan bir qator samarali ishlar amalga oshirilayotgan bo‘lsada, hanuzgacha mazkur masala o‘z echimini topgani yo‘q.

Korruptsiya (lot. *Corrumpere* — *buzmoq*) - odatda mansabdor shaxslar tomonidan unga berilgan mansab vakolatlari va huquqlardan o‘zlarining shaxsiy manfaatlarini ko‘zlab qonunchilik va ahloq qoidalariga zid ravishda foydalanishini anglatadi.

Korruptsiyaning tarixiy ildizlari qadimga borib taqaladi. Bu hol kishilik jamiyati taraqqiyotining ilk davrlarda ham kuzatiladi. Masalan, qadimda qabilada ma’lum mavqega ega bo‘lish uchun uning sardoriga sovg‘alar berish odati mavjud bo‘lgan. O‘sha davrlarda bu xolat jamoa yashash tarzining muayyan ko‘rinishi, odati sifatida qabul qilingandi.

Biroq davlatning vujudga kelishi, apparatining murakkablashuvi va markaziydashuvi korruptsiyaning davlat rivojiga katta salbiy ta’sir ko‘rsatuvchi idllat ekanligini ko‘rish mumikn.

Tarixda qadimgi Shumer davlati korruptsiyaga qarshi kurashgan birinchi davlat sifatida tan olinadi. Qadimgi davlatlarda, ayniqsa huquqni muhofaza qiluvchi organlaridagi poraxo‘rlik holatlari, jamiyat a’zolarida qatta tashvish uyg‘otganligini isbotlovchi manbalardan ko‘rish mumkin. Albatta, ushbu holat davlatning rivojlanishi darajasiga, obro‘sig qattiq putur etkazgan edi.

Dunyoviy dinlarda ham huquqni muhofaza qiluvchi organlari vakillarining poraga sotilishi holatlari hamisha qoralangan. Jumaladan, Xristian dinining muqaddas kitobi Injilda “Sovg‘alarni qabul qilma, chunki sovg‘a ko‘rni ko‘radigan qiladi va haqiqatni o‘zgartiradi”, degan fikrni uchratish mumkin. Qu’roni Karimda esa: “Boshqalarning mulkini nohaq yo‘l bilan olmangiz va boshqalarga tegishli bo‘lgan narsalarni

olish uchun o‘z mulkingizdan hokimlaringizga pora qilib uzatmangizlar”,- deyilgan.¹

Qadimga yunon faylasufi Aristotel “har qanday davlat tizimida - qonunlar va boshqa farmoyishlar orqali ishni shunday tashkil qilish kerak-ki, unda mansabdor shaxslarni noqonuniy yo‘l bilan boyishiga yo‘l qo‘ymaslik lozim”, degan fikrni bildirgan. Frantsuz mutafakkiri SHarl Montesk’e esa bu borada: “asrlar tajribasidan ma’lumki, har qanday hokimiyat vakolatiga ega bo‘lgan shaxs, uni suiste’mol qilishga moyil bo‘ladi va u ma’lum bir maqsadga erishmaguncha shu yo‘nalishda yuradi”,- degan fikrlarni bildirgan.

G‘arbiy Evropa davlatlari tarixiy manbalarida ham korruptsiyaga doir qarashlar, fikrlarni ko‘plab uchratish mumkin. Masalan, Shekspirning “Venetsiyalik savdogar”, “Qonga qon, jonga jon”, Dantening “Do‘zax”, “Tozalovchi” kabi asarlarida ham ushbu masalaga doir fikrlar bor. Dante esa, o‘z navbatidi, poraga sotilgan kishilarni do‘zaxni eng qarong‘u va eng chuqur joyga tashlash kerak degan fikrni bildirgan.

Korruptsiyaning kelib chiqishi tarixi va rivojlanishi masalalari haqida italiyalik Nikkolo Makiavelli shunday degan edi: “korruptsiyani ham yo‘talga o‘xshab oldin aniqlash qiyin, ammo davolash oson, lekin bu kasalni o‘tkazib yuborsangiz uni aniqlash oson, ammo davolash qiyin”. Ushbu so‘zlardagi haqiqatni bugungi kunda dunyo bo‘yicha keng tarqalgan korruptsiya ko‘rinishlariga nisbatan ham qo‘llash mumkin bo‘ladi.

Korruptsion qilmishlarga munosabat vatanimiz tarixida ham ancha qadimdan mavjud bo‘lganligi haqida tarixiy manbalarda ham, mutafakkir olimlar, yozuvchilarning asarlarida ham qayd etilgan. Masalan, buyuk bobomiz Amir Temurning “Temur tuzuklari”da ham amaldorlar xalqdan soliq yig‘ishda ham, ipak yo‘lidan ketayotgan savdogarlar karvonlaridan olinadigan yig‘imlarni olishda ham adolatli va insof bilan yondashish lozimligi belgilab qo‘yilgan. Markaziy Osiyo mutafakkirlari Alisher Navoiy, Mirzo Ulug‘bek, Bobir asarlarida ham amaldorlar tomonidan oddiy xalqni ishonchini suite’mol qilish holatlari qoralanib, tanqid ostiga olingan. Masalan A.Temur bobomiz to‘g‘risida “Etti olam xukmdori” nomli asarida Angliyalik yozuvchi Xilda Xukxem

¹ Bu haqda qarang: Sirojev J. Korruptsiya: uning tarixiy ildizlari, korruptsiyaga qarshi kurash // sirdaryo.adliya.uz

shunday holatni tasvirlagan, “Xukmdor Amir Temur Persiyaga qilgan besh yillik yurishidan keyin imperiya poytaxti Samarqandga qaytib kelgach, uning yo‘qligida Samarqandga xukmdor qilib qoldirilgan amir ustidan, xalq amir soliqlarni oshirib yuborganligi to‘g‘risida shikoyat qilgach hamda xalqni arzi to‘g‘ri ekanligiga ishonch hosil qilgach, o‘sha amirni jazolab, mol-mulkini musodara qilib, xalqqa qaytarganligi” haqida yozgan.

Keyinchalik hozirgi Markaziy Osiyo hududida joylashgan Qo‘qon va Xiva xonliklari hamda Buxoro amirligida ham amaldorlarning xizmat vazifalarini suiste‘mol qilishi, poraxo‘rlikni avj olishi natijasida tez-tez saroy to‘ntarishlari, isyonlar, hokimiyat talashishlari bo‘lib turganligi, ularni zaiflashib qolishiga sababchi bo‘lib, Rossiya imperiyasi tomonidan bosib olinishiga olib keldi.

XVIII asrning ikkinchi yarmiga kelib korrupsiya jamiyat davlat boshqaruv apparatining ish sifatiga toboro ko‘proq ta’sir ko‘rsata boshladi. Bu o‘sha davrda qabul qilingan bir qator qonun hujjatlarida o‘z aksini topgan. Jumladan, 1787-yilda qabul qilingan AQSH Konstitutsiyasida pora olish AQSH prezidentini impechmentga tortish mumkin bo‘lgan ikki jinoyatning biri sifatida ko‘rsatib o‘tilgan. Siyosiy partiyalarning vujudga kelishi va ularning mamlakat hayotidagi o‘rnining oshib borishi XIX–XX asrlarda rivojlangan davlatlarda korrupsiyaning dunyoning boshqa mamlakatlariga nisbatan ancha kamayishiga olib keldi.

Sovet Ittifoqi davrirda korrupsion qilmishlarni yangi ko‘rinishlari avj oldi. Bunday holatlarni davlat tomonidan beriladigan uy-joyni olishda, transport vositasi sotib olishda, oliygohlarga o‘qishga kirishda, sanatoriyalarga dam olish uchun beriladigan yollanmalarni olishda, chet elga xizmat safariga chiqishda mavjud bo‘lgan korrupsion harakatlar misolida ko‘rish mumkin. Hokimiyat tizimidagi korrupsiya davlatlar o‘rtasida turli urishlarni, xarbiy nizolarni keltirib chiqargan. Hokimiyat tizimidagi korrupsiya sobiq SSSR davlatini ham tugashiga sabab bo‘lgan omilardan biri bo‘lib hisoblanadi.

Yuqorida keltirilgan fikrlardan kelib chiqib shunday xulosa qilish mumkinki, korrupsiyani paydo bo‘lishi uzoq tarixga borib taqaladi va bu muammo hamma davlat tizimlarida, eng reaksiyon va eng demokratik davlat tizimlarida ham mavjuddir, lekin bugungi voqelikda u juda katta miqyosda va xavfli shaklda kuchayib bormoqdaki, uni imkon qadar kamaytirish hamda zararli oqibatlarini oldini olish eng muhim vazifalardan biri bo‘lib

qolmoqda.¹

2003-yil 9-dekabrda Meksikaning Merida shahrida BMT tomonidan korrupsiyaga qarshi kurashishda davlatlar o'rtasidagi aloqalarni yanada kuchaytirish maqsadida 3 kun davom etgan konferentsiya tashkil etildi. Bu konferentsiya davomida 100 dan ortiq davlatlar "Korrupsiyaga qarshi qurash haqa"gi konventsiya imzolandi. Konferentsiyaning birinchi ish kuni (9-dekabr) BMT tomonidan butun dunyoda korrupsiyaga qarshi kurash kuni deb e'lon qilingan. Ushbu konventsiyaning qabul qilinishi va kuchga kirish (2003-yil 31-oktyabr) dunyo mamlakatlarining korrupsiyaga qarshi kurashdagi hamkorligini yangi pog'onaga ko'tardi.

Konventsiyada korrupsiyaning rivojlanishi uyushgan jinoyatchilik, terrorizm va boshqa jamiyat uchun xavfli bo'lgan salbiy illatlarga qarshi kurashga ulkan to'siq bo'lishi mumkinligiga alohida urg'u berilgan. Konventsiyaning maqsadi korrupsiyaga qarshi qaratilgan yuqori samarali chora tadbirlarni qabul qilish va ularni mustahkamlash; korrupsiyaga qarshi kurashda halqaro hamkorlikni kengaytirish, engillashtirish va qo'llab quvvatlashdar iboratdir.

O'zbekiston Respublikasi Birlashgan Millatlar Tashkilotining Korrupsiyaga qarshi konvensiyasiga 2008-yil 7-iyuldagi O'RQ-158-sonli Qonuni bilan qo'shilgan bo'lib, ushbu Qonunga muvofiq O'zbekiston Respublikasining Bosh prokuraturasi, Ichki ishlar vazirligi, Davlat xavfsizlik xizmati va Adliya vazirligi korrupsiyaning oldini olish bo'yicha aniq chora-tadbirlar ishlab chiqish va ularni amalga oshirishda boshqa ishtirokchi-davlatlarga yordam ko'rsatishi mumkin bo'lgan organlar sifatida belgilab qo'yilgan.

Konventsiyada nazarda tutilgan va korrupsiya sifatida e'tirof etilishi mumkin bo'lgan qilmishlar O'zbekiston Respublikasi Jinoyat Kodeksining bir qator moddalari bilan jinoiy qilmish sifatida ta'qib qilinadi.

Darhaqiqat, korrupsiya taraqqiyot yo'liga jiddiy to'siq bo'lib, jamiyat rivoji, sohalar yuksalishiga bevosita tahdid tug'diradigan asosiy illatdir. SHu bois, mamlakatimizda mustaqillikning ilk yillaridan eski tuzum orqali o'tgan asrda qonlarga qo'shilgan bu dardga qarshi kurash choralarini kuchaytirish, uni tag-tomiri bilan yo'qotish, bu boradagi

¹ Qarang: Alimov G'. O'zbekiston Respublikasining qonunchiligida korrupsiyaga qarshi kurashga oid normalarining ifodalanishi. -T.,2013

huquqiy asoslarni yanada mustahkamlashga jiddiy e'tibor qaratilib kelindi.

“Bugungi kunda, deb ta’kidlaydi O‘zbekiston Prezidenti Sh.M.Mirziyoyev, – faqat iqtisoditga emas, balki, eng avvalo, respublikaning siyosiy va xalqaro nufuziga, jamiyatimizning ma’naviy-axloqiy nufuziga katta zarar etkazatgan eng xavfli illat – korruptsiyadir. U ayrim hollarda o‘ta xavfli tusga kirmoqda”.

Mamlakatimizda korruptsiyaga qarshi kurash ishlarini olib borish maqsadida Vazirlar Mahkamasining 1992-yil 3-martdagi “O‘zbekiston Respublikasi Prokuraturasi tuzilmasida tashqi iqtisodiy faoliyat sohasidagi poraxo‘rlik, o‘g‘irliklar va boshqa suiste‘molchiliklarga qarshi kurash boshqarmasini tashkil etish to‘g‘risida”gi; 1994-yil 11-maydagi “Xususiy mulkchilik va tadbirkorlikni korruptsiya, reket va uyushgan jinoyatchilikning boshqa ko‘rinishlaridan himoya qilishning tashkiliy chora-tadbirlari to‘g‘risida”gi; 1997-yil 28-maydagi “Korruptsiya, reket va terrorizmga qarshi kurashni takomillashtirish ishlarini yanada rivojlantirish to‘g‘risida”gi qarorlari qabul qilingan.

2016-yil 3-yanvar kuni esa, O‘zbekiston Prezidenti Shavkat Mirziyoev «Korruptsiyaga qarshi kurash to‘g‘risida»gi qonunni imzoladi va qonun 2017-yil 4-yanvardan kuchga kirdi¹. Ushbu Qonunning maqsadi korruptsiyaga qarshi kurashish sohasidagi munosabatlarni tartibga solishdan iborat. Qonunga muvofiq, korruptsiyaga qarshi kurashishning asosiy prinsiplari quyidagilardan iborat: qonuniylik; fuqarolar huquqlari, erkinliklari va qonuniy manfaatlarining ustuvorligi; ochiqlik va shaffoflik; tizimlilik; davlat va fuqarolik jamiyatining hamkorligi; korruptsiyaning oldini olishga doir chora-tadbirlar ustuvorligi; javobgarlikning muqarrarligi.

Albatta, har qanday jinoyatchilik ma’lum bir sabab va shart-sharoitlar ta’sirida vujudga keladi. Korruptsiya va uni vujudga keltiruvchi sabablar o‘rtasida ikki tomonlama aloqa mavjud. Birinchidan, korruptsiyani faqat uni vujudga keltiruvchi sabablar va shart-sharoitlarni echish yo‘li bilan kamaytirish hamda cheklash mumkin; ikkinchidan, bu muammolarni echishda korruptsiyaga qarshi barcha yo‘nalishlarda qat’iy va murosasiz kurash olib borish samara beradi. Shu o‘rinda ta’kidlash muhimki, har qanday holatda ham korruptsiyadan bevosita jamiyat va insonlar aziyat chekadi, zarar

¹ «Xalq so‘zi» gazetasi, 2017-yil 4-yanvar 2 (6696)-soh

ko'radi. Shuning uchun ushbu muammo global bo'lib, unga qarshi kurashning davlatlar o'rtasida muvofiqlashtirilgan dasturlari va boshqa huquqiy meyorlari ishlab chiqilganligi bejiz emas.

Korruptsiyaga qarshi kurash olib borishning jahon tajribasi shuni ko'rsatadiki faqatgina jinoiy qonunchilikni og'irlashtirish yo'li bilan bu salbiy illatdan qutulib bo'lmaydi. Bu illatni aholining huquqiy ongi, savodxonligi hamda huquqiy madaniyatini oshirish yo'li bilangina bartaraf etish mumkin.

9.9. Texnika va texnologik taraqqiyot istiqbollari

Insoniyat hayot kechirayotgan hozirgi globallashuv davri, fan-texnika taraqqiyoti, axborotlashgan jamiyatning shakllanishi bilan bog'liq. Postindusrializm konsepsiyasi asoschilaridan biri D.Bell o'tgan asrning 70-yillaridayoq vujudga kelayotgan yangi davrga xos ayrim muhim belgilarga e'tibor qaratgan edi. Uning nazarida ishlab chiqarish omili industrializmdan oldingi davrda qo'l mehnati, industrialism davrida – texnik qurilma bo'lgan bo'lsa, postindustrial bosqichda bilim, aqliy salohiyat hal qiluvch ahamiyat kasb etishi lozim edi.

Axborotlar sohasining jadal sur'atlar bilan o'sishi, uni avtomatlashtirish usullarining rivojlantirilishi kompyuterlarning yaratilishiga va kishilar hayotining turli sohalarida ulardan keng ko'lamda foydalanishga olib keldi. Bu esa "informatsion jamiyat" nazariyasini maydonga keltirdi. Uning mualliflari O.Toffler, Dj.Bell, Dj.Martin va boshqalar hisoblanadi.

Ular insoniyat hayoti tarzi modelini an'anaviy industrial va postindustrial ko'rinishda qarab, navbatdagi bosqich – kelajakni axborotli texnikaviy yoki axborotli – ekologiyaviy tarzda yuz berishini bashorat qilganlar. Ushbu jamiyatda asosiy e'tibor mashinalarni o'zgartirishga emas, balki kishilar ongi va madaniyatini o'zgartirishga qaratilgan bo'ladi. Olamni tushunish, hayotda ortda qolmaslik uchun har bir shaxs o'z qobiliyatlarini rivojlantirishi, uzluksiz ta'lim bilan shug'ullanishi, keng miqyosda o'rganishi zarur boladi. Ana shunday jamiyat postindustrial, information jamiyat sifatida talqin etiladi.

Bugungi axborotlashgan jamiyatda yangi texnologiyalar, kompyuter dasturlari, telekommunikatsiya imkoniyatlari jamiyat hayotining barcha sohasini, uning ma'naviyat, ijtimoiy–madaniy, iqtisodiy hayotini tobora

ko'proq qamrab olmoqda.

Texnika (*yunon. techne* — mahorat, san'at) — ishlab chiqarish jarayonlari va jamiyatning ishlab chiqarish bilan bog'liq bo'lmagan ehtiyojlarini amalga oshirish maqsadida inson faoliyati bilan yaratiladigan vositalar majmui¹ bo'lib, u inson mehnatini yengillashtirish va mehnat unumdorligini oshirishga xizmat qiladi. Texnika tabiat resurslaridan samarali foydalanishga, yer qa'rini, dunyo okeanini, kosmik fazoni o'zlashtirishga imkon beradi. "Texnika" atamasi biror ish (hunar) yoki san'atda qo'llaniladigan usullarni ham bildiradi (mas., to'quvchilik texnikasi, etikdo'zlik texnikasi, shaxmat o'yini texnikasi va boshqalar).

Texnologiya (*yunon. techne* — san'at, mohirlik, uquv va *logos* — ta'limot) — sanoat, qurilish, transport, qishloq xo'jaligi va boshqa sohalarda mahsulotlar olish ularga ishlov berish va ularni qayta ishlash usullari tartibga solingan tizim; shu usullarni ishlab chiqish, joriy qilish va takomillashtirish bilan shug'ullanadigan fan. Har bir sohaning o'ziga xos texnologiyasi mavjud: kon ishlari, mashinasozlik, qurilish, qishloq xo'jaligi texnologiyalarini ko'rsatish mumkin. Har qaysi operatsiyani o'ziga xos bajarish usullari bor.

Texnika vositalari doimo takomillashib boradi, yangi texnologiya, yangicha mahsulot ishlab chiqarish zaruriyati tug'ilishi bilan yangidan yangi texnika yaratiladi. Texnika uzoq tadrijiy taraqqiyot tarixiga ega bo'lib, uning ibtidosi ibtidoiy jamiyatga borib taqaladi. Ibtidoiy jamoa tuzumida dastavval tosh qurollar, keyinchalik o'q-yoy, loydan yasalgan idishlar, toshbolta va mis qurollar paydo bo'lgan bo'lib, ularning barchasi vaqt o'tishi bilan harbiy, dehqonchilik, hunarmandchilik texnikasi rivojiga olib keldi.

XY–XYI-asrlarda ancha takomillashgan domna pechlarida asosiy dvigatel o'rnida gidravlik mashinalardan foydalanildi. Bu davrda konchilik, metallurgiya rivojlana boshladi. Harbiy texnikada o't ochish qurollari, mashina va mexanizmlar paydo bo'ldi. Bu davrda savdo-sotiq va yirik manufakturadagi tub o'zgarishlar bir qancha aniq vazifalarni nazariy va eksperimental hal qilishni talab qildi. Bu fanning Uyg'onish davri g'oyalari ta'sirida sxolastika an'alarini parchalab, amaliyotga murojaat qilishiga olib keldi. Kompas, porox va kitob nashr qilish ilmiy-texnikaviy faoliyatga asos solgan 3 ta yirik kashfiyot bo'ldi.

¹ Falsafa ensiklopedik lug'at.-T., 2010. 258-bet.

XVIII asr oxirida bug‘ mashinasi va to‘qimachilik mashinalarining paydo bo‘lishi sanoatda inqilobning boshlanishidan darak berdi.

XIX asrda bosma mashina, telegraf apparati, fotografiya, ichki yo‘nuv dvigateli, samolyot, radio, telefon, kinematografiya, avtomobil yaratildi, harbiy texnika, transport rivojlangan bo‘lsa, XX asrda elektr energiyasidan foydalanish o‘sishi, aviatsiya, atom texnikasi, hisoblash texnikasi, elektronika, televideniye, raketsozlik, avtomatika, kosmonavtika taraqqiy etishi bilan tavsiflanadi. XXI asr axborot texnologiyalari (internet, uyali telefon va boshqalar) shiddat bilan rivojlanayotgan davrdir.

Unumdorlik, puxtalik va tejamlilik texnikaning eng muhim ko‘rsatkichlaridir. Texnikaning unumdorligi vaqt birligi ichida tayyorlangan (ishlov berilgan, tashilgan va boshqalar) mahsulot miqdori bilan aniqlansa, uning puxtaligi zarur miqdorda sifatli mahsulot berish xususiyati yoki texnologik vazifani belgilangan muddatda bajarish bilan ifodalanadi. Texnikaning tejamliligi ishlatiladigan xom ashyo, materiallar, yoqilg‘i, energiya, yordamchi qurilmalarning tannarxi bilan belgilanadi.

Texnikaning unumdorligi, mukammalliligi va tejamliligini oshirish uchun uni takomillashtirib borish fan yutuqlariga asoslanadi. Amalda texnologik jarayonlar qanchalik puxta ishlangan, tavsiya etilayotgan usullar chuqur tajriba va ilmiy yondashuvga asoslangan bo‘lsa, tayyorlanadigan mahsulot (avtomobil, bino yoki inshoot va b.) shunchalik sifatli bo‘ladi. Texnologiyaning fan sifatidagi roli va vazifasi mahsulot tayyorlashning eng zamonaviy va samarali usullarini yaratishdan iborat. Umuman olganda, fan bilan texnika o‘zaro bog‘liq bo‘lib, yagona, ilgarilab boruvchi ijtimoiy taraqqiyotning asosi hisoblanadi. Fan va texnikaning rivojlanishi, ular orasidagi o‘zaro bog‘lanishni mustahkamlash bilan birga texnologiyning ham yangilanib va o‘zgarib borishini taqozo etadi. Fanning texnikaga nisbatan yetakchilik mavqei yanada yorqin namoyon bo‘ladi, fan texnikani uzluksiz inqiloblashtiruvchi kuchga aylanadi. O‘z navbatida, texnika ham fan taraqqiyotiga ijobiy ta‘sir ko‘rsatib, uning oldiga yangi talab va vazifalar qo‘yadi.

Hozirgi zamon fan texnika inqilobining xarakterli xususiyati uning sanoat bilan birga ijtimoiy hayotning turli sohalari: qishloq xo‘jaligi, transport, aloqa, tibbiyot, ta‘lim, maishiy xizmat kabilarni qamrab olganligidadir. Nanotexnologiyalar borasida olib borilayotgan izlanishlar

ham bundan dalolat beradi. Xo‘sh, nanotexnologiya nima?

Nanotexnologiya tushunchasi uchun tugal va aniq ifoda yo‘q, ammo mavjud mikro-texnologiya asosida bu o‘lchamlarni nanometrda texnologiya deb yuritish mumkin. Shuning uchun mikrodan nanoga o‘tish bu moddani boshqarishdan atomni boshqarishga o‘tish demakdir. Sohaning rivoji deganda esa asosan uchta yo‘nalish tushuniladi:

- o‘lchami atom va molekulalar o‘lchamlari bilan solishtirarli elektron sxemalarni tayyorlash;

- nanomashinalarni loyihalash va ishlab chiqish;

- alohida atom va molekulalarni boshqarish va ulardan alohida mikro obyektlarni yig‘ish.

Bu yo‘nalishdagi izlanishlar ancha vaqtdan buyon olib borilmoqda. 1981 yilda tunnelli mikroskop yaratilib, alohida atomlarni ko‘rish mumkin bo‘ldi. Shundan buyon texnologiya sezilarli takomillashtirildi. Bugun bu yutuqlarni kundalik hayotda ishlatamiz: lazerli disklarni ishlab chiqarish, jumladan, DVD disklardan nanotexnologik usulsiz foydalanish mumkin emas.

Bugun nanotexnologiyalar va biologik identifikatsiya - (insonni biologik faktorlaridan kelib chiqib, uni tanib olish. Misol uchun: barmoq izlari, ko‘zi, yuz tuzilishi, va b.) ijtimoiy hayotning deyarli barcha sohalariga kirib bormoqda. Xususan, tibbiyotda odamning tanasida paydo bo‘ladigan barcha kasalliklarning oldini oluvchi yoki davolovchi molekulyar nanorobotlarni yaratish ustida izlanishlar davom ettirilmoqda.

Gerontologiyada insonning jismoniy boqiyiligiga, odam tanasidagi hujayralar qirilishining oldini oluvchi, odam organizmi to‘qimalarining ishlashini yaxshilash va qayta qurish uchun molekulyar robotlarni kiritishga oid tadqiqotlar amalga oshirilib, yaqin kelajakda uning amaliyotga tatbiqi ko‘zda tutilmoqda. Umuman olganda, nanotexnologiyalardan sanoatda, qishloq xo‘jaligida samaradorlikni oshirishda, ekologik muvozanatni ta‘minlashda, koinotni o‘zlashtirishda foydalanishga oid tadqiqotlar olib borilib, barcha tashkiliy qismlarga mantiq elementlarini kiritish hisobiga biz yashayotgan atrof-muhit «aqlli» va inson yashashi uchun to‘la qulay bo‘lib qolishiga erishish maqsad hisoblanadi.

Internetning paydo bo‘lishi bilan hayotimizning ko‘plab jabhalarida, jumladan, maktablar va oliy ta‘lim muassasalaridagi barcha jarayonlar, qolaversa, kundalik maishiy xizmatlar, biznes va menejment,

yuridik va konsullik xizmatlarigacha birin-ketin virtual dunyoga ko‘cha boshladi.

Internet rivojlanishi barobarida uning texnik-texnologik imkoniyatlari va auditoriya qamrovi ham oshib bordi. “O‘rgimchak to‘ri” insonlarning an’anaviy suhbatlashuv shaklini tubdan o‘zgartirdi. Olis masofadan turib nafaqat eshitish, balki ko‘rish imkoniyatining yuzaga kelishi bilan virtual suhbatlar keskin ommalashdi. Statistik ma’lumotlarga ko‘ra, dunyo yoshlarining 96 foizi ijtimoiy tarmoqlar vositasida o‘zaro muloqotga kirishmoqda.

Keyingi 10–15-yil davomida dunyo matbuotida eng ko‘p muhokama qilinib kelinayotgan masalalardan biri bu – Internetning yoshlar auditoriyasiga qanday ta’sir ko‘rsatayotganligi bilan bog‘liq. Tarmoqni ayrim xorijiy ekspertlar majoziy ma’noda o‘tkir boltaga o‘xshatadi: uning yordamida qurigan daraxtni chopib, undan o‘tin tayyorlash mumkin yoki aynan shu bolta bilan gullab-yashnab turgan daraxtni yakson qilish ham mumkin. Shu sababdan jahon tarmog‘ini faqat maqtash yoki aksincha uni qoralash mantiqsizlikdir.

XXI asr yutuqlaridan yana biri sun’iy intellekt bo‘lib, mobil qurilmadagi dasturlar: google-tarjimon, lug‘atlar, turli xil o‘yinlar va hokazolar uning yaqqol misolidir.

Sun’iy intellekt — odatda inson ongi bilan bog‘liq imkoniyatlar: tilni tushunish, o‘rgatish, muhokama qilish, masalani yechish, tarjima va shu kabi imkoniyatlarga ega kompyuter tizimlarini yaratishdir. Bugun sun’iy intellekt turli amallarni bajarishga mo‘ljallangan algoritm hamda dasturiy tizimlardan iborat bo‘lib, inson ongi bajarishi mumkin bo‘lgan bir qancha vazifalarning uddasidan chiqa oladi.

Hozirga kelib sun’iy intellekt keng ko‘lamda ommalashib, kundalik turmush tarzimizning deyarli barcha jabhalarini qamrab olmoqda. Masalan, 1997-yilda Deep Blue nomli IBM kompyuteri shaxmat bo‘yicha jahon chempioni Garri Kasparovni yengan tarixdagi ilk kompyuter bo‘ldi. Xitoydagi Inchuan shahri aholisiga bank kartalarining keragi yo‘q. Hisob-kitoblar bilan bog‘liq barcha jarayonlar sun’iy intellekt tomonidan insonning yuz qiyofasini aniqlashtirish orqali amalga oshiriladi.

Sun’iy intellekt haqidagi bahs-munozaralar qariyb 50 yildan beri davom etib kelmoqda. Ba’zi mutaxassislar, ularning ommalashib odamlar o‘rnini egallab borayotgani natijasida ommaviy ishsizlik ko‘rsatkichlari oshib ketishi mumkinligini ta’kidlamodalar.

Mutaxassislarning boshqa bir guruhi esa sun'iy intellektga ijobiy munosabatda bo'lish kerakligini uqtirishmoqda. Jumladan, Space X asoschisi Ilon Mask fikricha, "Sun'iy intellekt insoniyat sivilizatssiyasi uchun asosiy xavfdir. Sun'iy intellekt mehnat bilan bog'liq ommaviy muammolarni keltirib chiqaradi. Sababi, robotlar hamma ishni bizdan ko'ra yaxshiroq bajara olishadi. Ilg'or texnologiyalar ortidan quvish natijasida, kompaniyalar sun'iy intellekt ortidan kelib chiqadigan xavf-xatarni ko'rmay qolishlari mumkin".

Bugungi kunda ayrim davlatlarda robot-hamshiralalar, xaydovchisiz transport vositalari, buyurtmani yetkazib beruvchi dronlar xizmatidan foydalanish yo'lga qo'yilgan. Hatto politsiya xodimlarining ba'zi vazifalarini ham maxsus robotlar bajarmoqda. Olimlar ularning tashqi ko'rinishini imkon qadar odamlarnikiga o'xshatishga urinishmoqda.

Xorijiy ekspertlar ma'lumotlariga ko'ra, 2020-yilga kelib 4,7 mln aholi ishsiz qolishi mumkin. Shuningdek, ishsizlik g'aznachilar, pochta xodimlari, hisobchilar va idora xizmatchilariga xavf solishi mumkinligi aytilgan. Sun'iy intellekt ularning vazifasini bemalol bajara oladi.

Har qancha e'tiroz va tanqidlarga qaramay, sun'iy intellektni rivojlantirish davom etmoqda. Sun'iy intellekt insoniyatning yutug'i bo'lsada, jamiyatda muammolar ko'lami oshib borishining omili hamdir.

Takrorlash uchun savollar

1. Sizningcha, jamiyat taraqqiyotini oldindan ko'ra bilishning mohiyati nimadan iborat?
2. Hozirgi davr tarixiy jarayonining o'ziga xos xususiyatlari va ularning namoyon bo'lish shakllari haqida o'z fikr-mulohazalaringizni qisqacha bayon eting.
3. Hozirgi zamon umumbashariy muammolari, ularni hal etish yo'llari va istiqbollari qanday?
4. 2017–2021-yillarda O'zbekistonni yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasida qanday global muammolar haqida so'z yuritiladi?
5. Inson va insoniyat, ular taqdirining mushtarakligi haqida nimalar deya olasiz?

Test topshiriqlari:

1. Umumbashariy muammolarning muhim jihatlari nimadan iborat?

- a) Mazmunan boy va chuqurligi
- b) Insoniyatning kelajakdagi hayotiy manfaatlarini qamrab olganligi
- v) Milliy, regional chegaralar bilan cheklanib qolmaganligi
- g) Barcha javoblar to'g'ri

2. Umumbashariy muammolar kelib chiqishi, chuqurlashib borishi, ko'lami va hal etilishining murakkabligi jihatidan qanday guruhlarga ajratiladi?

- a) Tabiat va demografik vaziyat, etikalogik, ekologik
- b) Ijtimoiy tuzum-mintaqa manfaatlarini, inson-jamiyat, jamiyat-tabiat tizimlari
- v) Milliy, regional, umumbashariy
- g) Barcha javoblar to'g'ri

3. Jamiyat ichki jarayonlari keltirib chiqargan global muammolar qatorini aniqlang.

- a) demografik muammo
- b) ekologik, mintaqalararo iqtisodiy o'sish sur'atlarini muvozanatga keltirish, urush va tinchlik muammolari
- v) urush va tinchlik, rivojlangan hamda rivojlanayotgan mamlakatlar o'rtasidagi ziddiyatlarni tugatish, ma'naviy muhtini sog'lomlashtirishga oid muammolar
- g) Insoniyatning hayotiy manfaatlaridan kelib chiquvchi muammolar

4. Demografik portlash deganda nimani tushunasiz?

- a) aholi sonining keskin o'sishini
- b) aholi o'sish darajasining kamayishi
- v) shaharlarda aholi sonining ortishi
- g) qishloq joylarda aholi sonining kamayishi

5. Dunyoda insonning biologik tur sifatida yashashiga bevosita xavf-xatar tug'diruvchi omil nima?

- a) Yuqumli kasalliklar
- b) Ekologik falokatlar
- v) Termoyadro quroli
- g) Xalqaro terrorizm

6. Inson huquq va erkinliklari cheklanishiga olib keluvchi

umuminsoniy muammolar qatorini aniqlang.

- a) Irqchilik, millatchilik, shovinizm
- b) Ekologik falokatlar
- v) Demografik muammolar
- g) Xalqaro terrorizm

7. Ekstremizm mazmuniga ko'ra qanday shakllarda namoyon bo'ladi?

- a) Diniy va dunyoviy
- b) Hududiy
- v) Mintaqaviy
- g) Xalqaro

8. Buzg'unchilik, qo'poruvchilik, qo'rqitish yo'li bilan o'z hukmini o'tkazib, davlatni qulatish maqsadiga xizmat qiluvchi usul

- a) Fundamentalizm
- b) Terrorizm
- v) Ekstremizm
- g) Shovinizm

9. Demokratik davlatning mezonlari to'g'ri keltirilgan qatorni ko'rsating.

- a) Aholining davlat boshqaruvidagi ishtiroki darajasi
- b) Chiqarilayotgan qonunlardan xabardorlik darajasi
- v) Aholining qonun ijodlorligidagi ishtiroki
- g) Barcha javoblar to'g'ri

10. Mamlakatimizda nechta diniy konfessiya vakillari faoliyat olib bormoqda?

- a) 18 ta
- b) 16 ta
- v) 10 ta
- g) 25 ta

11. 2017-2021 yillarda O'zbekiston respublikasini yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasida qanday sohalarni takomillshtirish ko'zda tutilgan?

- a) Mamlakatimizni modernizatsiya qilishda parlament va siyosiy partiyalarning rolini yanada kuchaytirish.
- b) Qonun ustuvorligini va sudning chinakam mustaqilligini ta'minlash, iqtisodiyotning ochiqligi va raqobatdoshligini oshirish.
- v) Ijtimoiy sohani rivojlantirish, davlatning mustaqilligini

mustahkamlash, mintaqamizda xavfsizlik, barqarorlikni vujudga keltirish.

g) Barch javoblar to'g'ri.

XULOSA

Mazkur o'quv qo'llanmada biz falsafanning kelib chiqishi va rivojlanishi, nazariy asoslari, ular yordamida borliqni inson ongida aks etish va bilish qoidalari va shu asosda insonning dunyoqarashini, tafakkurlash madaniyatini yuksaltirish, uni ma'naviy kamol toptirish, mustaqillik sharoitida jamiyatni ilmiy bilish va ilmiy boshqarish, inson va insoniyat istiqboli kabi o'ta dolzarb va murakkab muammolar ustida

so'z yuritdik.

Bundan yaqqol ko'rinib turibdiki, falsafa fundamental nazariy fan bo'lsa-da, uning markazida turgan muammolar hayotdan ajralib qolgan mavhum qoidalar emas, balki hayotning o'zidan kelib chiqqan, davrimizning diqqat markazida turadigan va hammani qiziqtiradigan muammolardir.

Falsafa - o'zining mohiyatiga ko'ra, insonparvar fandır. U muayyan sinflarning, ijtimoiy guruhlarning, siyosiy partiyalarning ehtiyojlarini qondirishdagina emas, balki insonning baxt-saodati, kamolotini ta'minlashga, jamiyatimiz milliy davlatini mustahkamlab, millatlar o'rtasida hamkorlik, hamjihatlikni rivojlantirishga, shu asosda respublikamizning iqtisodiy, ijtimoiy-siyosiy va madaniy-ma'naviy sohalarida ro'y berayotgan ziddiyatlarni tinchlik yo'li bilan bartaraf etish kabi olijanob maqsadlarga xizmat qilishga qaratilgan insonparvar, insonsevarlik ruhi bilan sug'orilgan fandır.

Falsafa fanini azaldan qiziqtirib kelayotgan masalalar umuminsoniy qadriyatlar bilan bog'liq bo'lgan muammolardir. Inson erki va huquqlarini himoya qilish, yer yuzida tinchlikni saqlash, qurollanish poygasini to'xtatish, xalqaro xavfsizlikni ta'minlash, xavfli kasalliklarni, ocharchilik, irqchilik, millatchilikning oldini olish, atrof-muhitni muhofaza etish, fan-texnika yutuqlaridan insoniyat hayotini yaxshilash yo'lida foydalanish kabi umumbashariy muammolar hozirgi davr uchungina emas, balki kelajak hayot uchun ham juda muhim va katta ahamiyatga ega bo'lgan falsafiy muammolardir. Ularni chuqur va atroflicha tahlil qilish kishilarning falsafiy fikrlash mahoratini oshirishni talab qiladi.

Falsafa fani qotib qolgan emas, u muttasil rivojlanib boradigan fandır. Buning asosiy sababi hayotning o'zidadir. Chunki hayot murakkab, ziddiyatli, doimiy ravishda o'zgarib turadigan jarayondir. Shu sababli hayot inson uchun eng katta falsafiy maktabdir. Hayotning o'zgarishi bilan falsafaning muammolari ham qonuniy ravishda o'zgarib turadi. Hozirgi sharoitda bozor iqtisodiyotiga o'tish o'z navbatida yangicha falsafiy tafakkurni talab etadigan bir qator muammolarni o'rta tashlamoqda. «Biz egallashimiz kerak bo'lgan yana bir murakkab masala bor, - deydi birinchi Prezidentimiz I.Karimov, - bu odamlar ruhiyatini o'zgartirish, bozor psixologiyasini shakllantirishdir»¹.

¹ Karimov I.A. O'zbekistonning siyosiy-ijtimoiy va iqtisodiy istiqbolining asosiy tamoyillari.-

Yangi hayotiy masalalarga eskicha yondashib bo'lmaydi. Shunday ekan, falsafa muammolariga o'zgarmas, qotib qolgan qoidalar sifatida qaramasdan, ularni hayot bilan taqqoslab, hayot talablari asosida rivojlantirib, ilmiy bilish va amaliy faoliyatga tatbiq etish kerak. Buning uchun falsafaning ayrim qoidalarini emas, balki uning butun ruhini chuqur va atroflicha o'zgartirib olish lozim.

Falsafa hozirgi davrimizning buyuk ma'naviy, aql-idrok boyligidir. Uni mukammal egallab olish – davr talabidir. Ushbu o'quv qo'llanmada yosh avlodlar qalbida falsafa faniga qiziqish uyg'otib, ularning ijodiy tafakkurlash madaniyatini shakllantirishga hissamizni qo'shgan bo'lsak oldimizda turgan maqsadga erishdik, deb bilamiz

FALSAFIY TUSHUNCHA VA ATAMALAR

Aa

Absolyut (lotincha - har qanday munosabatlar, shartlardan ozod, mutlaq, mustaqil, mukammal) - falsafada absolyut borliq yoki absolyut voqelik (Shellingda), absolyut ruh, ya'ni oliy dunyoviy aql

(Gegelda)absolyut shaxs, ya'ni Xudo (xristianlikda) absolyut qadriyat (Aflotun asos solgan metafizik idealizm), absolyut axloq, kategorik imperativ yoki burch qonuni (Kantda), mustaqil mavjudotning individuallikdan yuqori substantsional asos (Fixteda), iroda (Shopengauerda), intuitsiya (Bergsonda) bilib, anglab olinganligidan qat'iy nazar,hamma narsa absolyut ahamiyat kasb etadi. Abstraktsiya (lot. abstgastio — mavhumlik) - bilish shakllaridan biri bo'lib, u narsalarniig bir qancha xossalarni va ular o'rtasidagi munosabatlarni fikran nazardan soqit qilishdan, hamda biron bir xossa yoki munosabatlarni ajratib ko'rsatishdan iborat.

Avesto — Zardushtiylik dinining qonun-qoidalari bayon etilgan kitob.

Agnostitsizm (*yunon.* agnostos — a-inkor, gnostos— bilish, bilishni inkor etish, noma'lum) — falsafiy ta'limot bo'lib, tabiat va jamiyat qonuniyatlari mohiyatini bilish imkoniyatlarini rad etib, bilimning voqelikka muvofiqligini isbotlash mumkin emas, deb,hisoblaydigan ta'limot.

Amaliyot — inson faoliyatining yig'indisi, majmui.

Barqarorlik — tinchlik, osoyishtalik

Bb

Bilish - insonning tabiat, jamiyat va o'zi to'g'risida bilimlar hosil qilishga qaratilgan aqliy, ma'naviy faoliyat turidir. Inson o'zini qurshab turgan atrof-muhit to'g'risida bilim va tasavvurga ega bo'lmay turib, faoliyatning biron-bir turi bilan muvaffaqiyatli shug'ullana olmaydi. Bilishning mahsuli, natijasi ilm bo'lib, har qanday kasb-korni egallash faqat ilm orqali ro'y beradi. Shuningdek, bilish insongagina xos bo'lgan ma'naviy ehtiyoj, hayotiy zaruriyatdir.

Borliq — voqelikdagi mavjud narsa va hodisalarni ifodalovchi tushuncha.

bo'lgan aks ettirish xususiyatini ifodalovchi tushuncha .

Vaqt — borliqning mavjudlik shakllaridan biridir. Vaqt hodisalarning ketma-ketligi, jarayonlarning davomiyligini, rivojlanishini ifodalaydigan atama.

Vv

Veda – qadimgi hind yozma yodgorligi.Vedalar eramizdan bir yarim ming yil oldin yozilgan bo'lib, mutaassib dindor hindu uchun oliy muqaddas ilm va bashorat kitobidir. Hindular «Veda»ni oliy tangri Braxma tomonidan aytilgan so'zlar deb biladi. «Veda»da hindularning

qadimgi tarixi, iqtisodiyoti, dini, falsafasi, axloq va nafosatiga oid fikrlari aks etgan. «Veda»lar bizgacha to'rtta to'plam (samxitlar) shaklida yetib kelgan. Bular — «Rigveda», «Samaveda», «Yajurveda», «Adharvaveda»dir.

Verifikatsiya — hissiy ma'lumotlar asosida sinab ko'rish, kuzatish

Vorislik — o'tmish bilan bugungi kun o'rtasidagi bog'liqlik, davomiylik, uzluksizlik.

Gg

Germenevtika — qadimgi yunon afsonalaridagi xudolarning xohish va irodasini insoniyatga tushuntirib berish uchun yerga yuborilgan elchisi — Germes nomi bilan ataladi. Demak, germenevtika — tushunish, tushuntirish, tahlil etish g'oyalariga asosiy diqqatini qaratadi.

Gnoseologiya — bilish nazariyasi.

Dd

Davlat — fuqarolik boshqaruv tizimining yemirilishi tufayli ipaydo bo'lgan siyosiy institut

Dao — xitoy falsafasida «yo'l» taraqqiyot ma'nosida ishlatiladigan tushuncha.

Demokrit - yunon faylasufi. U haqiqiy borliq — moddiy dunyo, abadiy va poyonsiz, cheksiz-chegarasiz reallikdir, olam mayda moddiy zarrachalardan, ya'ni atomlardan va bo'shliqdan iborat deya ta'lim beradi. Atomlar va bo'shliq o'zaro yaxlit abadiy ibtidodir. Atomlar — bo'linmas va o'zgarmas, sifat jihatdan bir xil, uning miqdori shakli singari behisobdir. degan edi

Dialektika – grek tilida bahs va suhbatlashish san'ati degan ma'noni anglatadi. Antik dunyo faylasuflari uni haqiqatga erishish yo'li va usuli sifatida talqin etganlar. Hozirgi davrga kelib dialektika olamdagi narsa va hodisalar doimo o'zgarishda, o'zaro aloqadorlik va bog'liqlikda, taraqqiyot va rivojlanishda deb tushunishdir. Unga ko'ra, olamda o'z o'rniga va joyiga, yashash vaqti va harakat yo'nalishiga ega bo'lgan barcha narsalar va voqealar bir-birlari bilan bog'liq va aloqador tarzda, bir-birlarini taqozo etadigan, doimiy va takrorlanib turadigan bog'lanishlar orqali namoyon bo'ladi.

Diniy dunyoqarash - Muayyan dunyoqarash tarkibida diniy-ilohiy qarashlar o'ziga xos ahamiyat kasb etadi. Ular insonning ilohga bo'lgan e'tiqodi bilan bog'liq bo'lib, vujudga kelishiga ko'ra, boshqa

dunyoqarash shakllari kabi, muayyan asoslarga ega.

Dogmatizm — aqidaparastlik, o'zgarmas tushunchalar, qoidalar asosida fikrlash usuli.

Dualizm (lotin tilida dua, ya'ni ikki degan ma'noni ifodalaydi) — olamning asosida ikkita asos, ya'ni modda va materiya bilan birga ruh va g'oya, ya'ni ideya yotadi deyuvchi qarash.

Dunyoqarash — olam haqidagi umumiy qarashlar, maslamlarning majmui.

Jj

Jadidlar — (arabcha «usuli jadid») yangi zamonaviy usulda ta'lim-tarbiya madaniy-ma'rifiy ishlarni isloh qilish tarafdorlari.

Jamiyat — tabiatning bir qismi, ya'ni ijtimoiy borliq bo'lib, odamlar uyushmasining maxsus shakli, kishilar o'rtasida amal qiladigan juda ko'plab munosabatlar yig'indisi, degan turlicha ta'riflar ham bor. Jamiyat muttasil ravishda rivojlanuvchi, takomillashib boruvchi murakkab tizimdir. Har bir yangi davrda jamiyat mohiyatini bilish zarurati vujudga keladi. Milliy mustaqillik tufayli jamiyat mohiyatini yangicha idrok etish ehtiyoji paydo bo'ldi. Prezident Islom Karimovning qator asarlarida jamiyat mohiyatini yangicha tushunishning uslubiy asoslari yaratildi.

Jamiyatni harakatlantiruvchi kuchlar — xalq ommasi, buyuk shaxslar, ijtimoiy tabaqalar

Zz

Zardushtiylik ta'limoti. Eramizdan avvalgi X asrdan eramizning VII asrlarigacha bo'lgan davr mahsuli bo'lgan diniy-falsafiy ta'limotlardan biri zardo'shtiylikdir.

Zardushtiylikning bosh kitobi «Avesto»dir. unda qadimgi xalqlarning dunyo to'g'risidagi tasavvurlari, o'ziga xos qadriyat va urf-odatlar aks etgan. Unda olamning azaliy qarama-qarshi kuchlari-yaxshilik va yomonlik, yorug'lik va zulmat, issiqlik va sovuqlik, hayot va o'lim borasidagi qarashlar o'z ifodasini topgan. «Avesto»da, shuningdek, tabiat falsafasi, tarix, etika, tibbiyotga oid ma'lumotlar ham berilgan.

Zaruriyat va tasodif. Ob'ektiv olamni bilishda zaruriyat va tasodif kategoriyasi muhim falsafiy-metodologik ahamiyatga ega. Zaruriyat — narsa va hodisalarning vujudga kelishi, shakllanishi va rivojlanishini ta'minlaydigan shart-sharoitlar, munosabatlar majmuasidir. Tasodif esa — zaruriyatning namoyon bo'lish shaklidir.

Ziddiyat — qarama-qarshiliklar o'rtasidagi munosabatlar.

Ii

Idealizm — olamning asosida ruh yoki g'oyalar (ideyalar) yotadi, dunyo voqeligi va rivojida ideyalarni ustuvor deb ta'lim beradigan falsafiy yo'nalish.

Imkoniyat va voqelik – falsafaning muhim kategoriyalaridir. Imkoniyat narsa va hodisalarning makon va zamondagi rivojlanish tendentsiyasini ta'minlaydigan, muayyan qonuniyatlarga asoslanadi. Voqelik esa, shu qonuniyatlarga asoslangan rivojlanishning namoyon bo'lishidir. Imkoniyat va voqelik kategoriyasini ham, bilishning umumiy mantiqiy tamoyillariga ko'ra, boshqa kategoriyalar bilan bog'liqlikda tahlil qilish muhim ahamiyatga ega. Imkoniyat narsa va hodisalar rivojlanish jarayonining ichki birligini ifodalaydi va ularning rivojlanish shart-sharoitlarini, sabablarini, zaruriy qonuniyatlarini, mohiyatini o'zida mujassamlashtirgan.

Inkor — rad etish, qabul qilmaslik.

Integratsiya — kirib borish, to'ldirish, o'zaro yaqinlashish

In'ikos - kamida ikkita ob'ektning o'zaro ta'siri natijasida yuz beruvchi jarayondir. Eng umumiy ma'noda, har qanday predmetlarning u bilan ta'sirlashuvda bo'lgan boshqa predmetlarning ta'sirini muayyan tarzda aks ettirishi bilan bog'liq xossasiga in'ikos deyiladi.

Kk

Kant Immanuil (1724-1804) nemis falsafasining asoschilaridan biri. faqat mashhur faylasufgina bo'lib qolmasdan, yirik tabiatshunos olim hamdir. Kant tomonidan yaratilgan gaz holatidagi ulkan tumanlikdan quyosh sistemasining kelib chiqishi haqidagi nazariya hozirgi davrda ham astronomiya sohasidagi eng muhim ta'limotlardan biridir. Kantning tabiiy-ilmiy qarashlari tabiat hodisalarini metafizik ruhda tushuntiruvchi ta'limotlarga zarba berdi. Kant o'z davri tabiatshunosligi erishgan yutuqlarni faqat Koinot tuzilishi masalasiga emas, shu bilan birga Koinot genezisi va rivojlanishi masalalariga ham tatbiq qildi. Kantning inson irqalarining tabiiy kelib chiqishi haqidagi nazariyasi ham muhim ahamiyatga ega.

Kategoriya - qadimgi yunon tilidan olingan bo'lib: «izohlash», «tushuntirish», «ko'rsatish», degan ma'nolarni anglatadi. Uning mazmunidagi bunday xilma-xillik qadimgi davrlardan oq ilmiy tadqiqot yo'nalishiga aylangan.

Kategoriyalar sistemasi — falsafiy tushunchalar tizimi.

Kategoriyalarning ixchamligi — falsafiy tushunchalarning harakatda, bir-biriga o'tib turishi, narsalarning barcha tomonlari, ularning ziddiyatlarini aks etishining ifodasi.

Kategoriyalarning metodologik roli — falsafiy tushunchalarning olamni anglashda, fan va inson amaliy faoliyatidagi ahamiyati.

Kibernetika — texnika qurilmalarida boshqarish jarayonlari va sistemalarining umumiy belgilari haqidagi fan.

Konfu-TSzi (551-479 yy.) xitoylik donishmand. Uning «Hikmatlari», ya'ni aforizmlari juda mashhur. Konfutsiy ta'limotida umuminsoniy qadriyatlarining xitoy xalqi turmush tarzida o'ziga xos tarzda namoyon bo'lishi, bu xalqqa xos ma'naviy mezonlar aks etgan. Bu ta'limot bir necha asrlar davomida ushbu hududda milliy g'oyalar majmui, millatning mafkurasi sifatida odamlarning ma'naviy ongi va qiyofasi shakllanishiga ta'sir ko'rsatgan. u hozirgi Xitoyda ham o'zining muayyan ahamiyatini saqlab qolgan.

LI

Lao-TSzi (VI-V asrlar). Qadimgi Xitoyning ko'zga ko'ringan faylasuflaridan biri. Uning ta'limotiga ko'ra, olam, jamiyat va inson hayoti Dao qonuniga bo'ysunmog'i lozim. Daosizm ta'limoti ana shu tariqa shakllangan. Dao qonuni — tabiatning yashash qonunidir, undagi rang-baranglik kurashi va uyg'unligi abadiyligining e'tirof etilishidir. Bu qonunga ko'ra, olamning asosini tashkil etuvchi «Tsi», ya'ni beshta unsur — olov, suv, havo, yer va yog'och yoki metall olamdagi barcha jismlar asosini tashkil etadi hamda ularning yuzaga kelishini ta'minlaydi. Lao-Tszining ta'kidlashicha, olamda hech bir narsa doimiy va o'zgarmas, harakatsiz holda bo'lishi mumkin emas.

Logos — yunoncha — fikr, aql, so'z.

Mm

Madaniyat — inson faoliyati tufayli yaratilgan moddiy va ma'naviy boyliklarning majmui

Mazdak ta'limoti. U eramizning V-VI asrlarida keng tarqalgan edi. Uning asoschisi Mazdak (470-529 yillar) bo'lgan. Mazdak va uning maslakdoshlari o'z qarashlarida xalq ommasiga suyangan. Xalqning ozodlik, erkinlik, hurlik yo'lida olib borgan harakatlariga rahnamolik qilgani uchun tez fursatda ularning maslakdoshlari, izdoshlari ko'payib ketgan.

Mazmun - narsa va hodisalarning rivojlanish jarayonidagi sistemani tashkil qilgan elementlarning strukturaviy bog'lanishi bo'lib,

uni boshqa sistemalardan farqini belgilaydigan aloqadorliklar va munosabatlarini ifodalaydi.

Mantiq — to'g'ri tafakkurlash qonun va shakllarini o'rganadigan fan.

Materializm — moddiy narsa birlamchi deb hisoblovchi falsafiy yo'nalish.

Materiya - tushunchasi moddiy unsurga nisbatan ham, atomga nisbatan ham, pramateriyaga nisbatan ham umumiyroq bo'lgan tushunchadir. Materiya olamdagi barcha moddiy ob'ektlarni, butun ob'ektiv reallikni ifoda etuvchi eng umumiy tushunchadir. Faylasuflar «Tom ma'nodagi materiya faqat fikrning maxsuli va abstraktsiyasidir» deb yozishadi. Faylasuflar barcha moddiy ob'ektlarga xos xususiyatlarni umumiy tarzda ifodalash uchun qo'llaydigan tushuncha materiya deb ataladi. Demak, materiya moddiy ob'ektlarga xos eng umumiy tushuncha, falsafiy kategoriyadir. **Substantsiya** — (lotincha Substantia — mohiyat) — moddiy asos, mohiyat. Harakat

Mafkura — (arabcha «mafkura») — nuqtai nazar, e'tiqodlar tizimi, majmui.

Mafkuraviy immunitet — begona g'oya va qarashlarga yon bosmaslik

Ma'naviyat — jamiyat va alohida shaxsning ma'naviy olami, ruhiy holatining ma'no mazmunini ifodalovchi tushuncha.

Ma'rifatparvarlar — ilm-fan, bilim, madaniyat, ta'lim-tarbiyani taraqqiy ettirishning tarafdorlari.

Metafizika — XVII asrda shakllanib narsa va hodisalarni bir-biridan ajratib harakatsiz, qotib qolgan holda tahlil etuvchi usul.

Metafizika – grekcha so'z bo'lib, lug'aviy ma'noda «fizikadan keyin» degan mazmunni ifodalaydi. Bu tushuncha, falsafa tarixida birinchi marta, 17-asrdagi Yunonistonning buyuk faylasufi Aristotelning «Ilk falsafa» deb atalgan asarlariga nisbatan ishlatilgan. Ko'p hollarda, dialektikaga qarama-qarshi deb talqin etiladigan metafizika olamdagi narsa va hodisalarni o'rganishda ularning muayyan vaqt davomida nisbatan o'zgarmasdan, alohida turgan holatiga diqqatni ko'proq qaratadigan usuldir. Metafizika — narsa va hodisalarni bir-biridan ajralgan va harakatsiz holda tahlil etadigan usul.

Metodologiya — bilish va o'zgaruvchan faoliyat usullari to'g'risidagi ta'limot.

Me'yor — miqdor va sifat birligi.

Miqdor — narsalarning hajmi, o'lchovi, og'irligi, harakati va shu kabilarni ifodalovchi tushuncha.

Milliy g'oya — millatning orzu umidlari, maqsadlarini ifodalovchi qarashlar, majmui

Milliy mafkura — xalqning, millatning e'tiqodi

Monizm (yunoncha — monos, ya'ni yakka ma'nosini anglatadi) — olamning asosi yakayu-yagona sababga, bitta asosga ega deb ta'lim beradigan falsafiy ta'limotdir.

Nn

Neokantchilik - XIX asr o'rtalarida shakllangan va XX asr boshlarida rivojlangan edi. Uning vakillari I. Kant o'z davrida qo'ygan ilmiy bilishning umumiyliigi va zaruriyati haqidagi hamda tajribaviy aql haqidagi muammolarni tahlil etadilar. Bu ta'limotga ko'ra, inson dunyoga bir marta keladi, shuning uchun har bir insonning hayoti o'zi uchun eng oliy maqsaddir.

Neopozitivizm - oqimining yirik namoyandalari Karnap, Ayer, Rassel, Vitgenshteyn va boshqalardir. Neo - yangi; pozitiv - ijobiy degan ma'noni anglatadi. Neopozitivizm G'arbda XIX asrning 20 - yillarida paydo bo'lgan, asoschisi XIX asrda yashagan Ogyust Kontdir. Uning fikricha, falsafa aniq fanlar taraqqiyotisiz mavjud bo'la olmaydi. Falsafa — ob'ektiv reallikni emas, balki aniq fanlar qilayotgan ilmiy, ya'ni ijobiy (pozitiv) xulosalarni o'rganib, tahlil qilib ularni mantiqan bir tartibga, sistemaga solishi kerak.

Neotomizm — o'rta asr faylasufi Foma Akvinskiy ta'limotini targ'ib etuvchi yo'nalish.

Neotomizm — XX asrdagi eng yirik diniy-falsafiy oqim bo'lib, u o'rta asrlardagi (XIII asr) Foma Akvinskiyning ta'limotini qaytadan tikladi. U (neo - yangi, tomizm - «foma», transkripsiyada «toma» bo'lib o'zgargan) Foma Akvinskiyning yangi, zamonaviy ta'limoti demakdir. Bu ta'limotga ko'ra, ilm va e'tiqod o'rtasida to'la muvofiqlik, uyg'unlik bor. Ular bir-birini to'ldirib turadi, har ikkisi ham xudo tomonidan berilgan xaqiqat.

Nominalizm — umumiy tushunchalarni faqat ayrim narsalarning nomlari deb hisoblovchi o'rta asr falsafasining bir yo'nalishi.

Oddiy hukm deb tarkibidan yana bir hukmni ajratib bo'lmaydigan mulohazaga aytiladi. Tarkibidan ikki yoki undan ortiq hukmni ajratish mumkin bo'lgan mulohazalarga murakkab hukm deyiladi. Masalan, «Mantiq ilmini o'rganish to'g'ri fikrlash madaniyatini shakllantiradi»

degan mulohaza oddiy hukmni ifodalaydi. «Mantiq ilmi tafakkur shakllari va qonunlarini o'rganadi», degan mulohaza murakkab hukmdir. Bu mulohazaning tarkibi ikki qismdan: «Mantiq ilmi tafakkur shakllarini o'rganadi» va «Mantiq ilmi tafakkur qonunlarini o'rganadi», degan ikki oddiy hukmdan iborat.

Oo

Oila — jamiyatning negizi

Olamning ilmiy manzarasi — olam haqida nazariy bilimlar asosida hosil bo'lgan qarashlar majmui.

Ong — inson miyasining mahsuli, voqelik in'ikosining

Ontologiya — olam, inson va jamiyatning ob'ektiv-universal mohiyati to'g'risidagi falsafiy ta'limotdir. Boshqacha aytganda, u borliq to'g'risidagi, insonning olamga bo'lgan munosabati haqidagi falsafiy bilim sohasidir.

Pp

Patristika- so'zi «ota» («padre») so'zidan kelib chiqqan. Bu nom bilan odatda G'arbda yepiskoplarni ularga hurmat sifatida ataganlar. SHarqda mashhur bo'lgan cherkov otalaridan biri Ioan Zlatoust (347-407) edi. Uning 640ta da'vatlaridan ko'pchiligi avliyo Pavel nomalarining sharhi edi. Uning asarlarida injilni amaliy qo'llash sof axloqiy masalalar bilan qorishib ketgan.

Pifagor (eramizdan avvalgi 580-500 yillar) Yunonistonning Samos orolida yashab o'tgan. u qadimgi Yunonistonda diniy-mafkuraviy falsafiy maktab, ya'ni pifagorchilikka asos solgan. Pifagor o'zining siyosiy qarashlari tufayli podsho Polikret bilan chiqisha olmagan va Samosni tark etib, janubiy Italiyaga ko'chib ketgan, o'sha yerda o'z uyushmasini tashkil etgan. Uningcha, dunyoni bilish jarayoni, avvalo, raqamlarni bilishdan boshlanishi kerak.

Plyuralizm (lotin tilida plyural, ya'ni ko'plik degan ma'noni anglatadi) — olamning asosida ko'p narsa va ideyalar yotadi deb e'tirof etadigan ta'limotdir.

Pozitivizm — fan ijobiy bilimlar bilan shug'ullanish kerak degan g'oyani ilgari suradigan oqim.

Pragmatizm — haqiqatning qimmati uning foydaligi bilan belgilanadi deb hisoblovchi ta'limot.

Pragmatizm — yunoncha «pragma» so'zidan olingan bo'lib amaliyot degan ma'noni bildiradi. Turli xil idealistik va diniy oqilmarning qo'shilishidan tarkib topgan XX asr falsafasidir.

Praksiologiya — insonning predmetli-o'zgartiruvchan, amaliy faoliyati to'g'risidagi falsafiy ta'limot.

Psixozanaliz — XX asr ruhiy tahlil falsafasi.

Rr

Ratsionalizm — aqliy bilish olamni bilishning yagona manbai deb hisoblovchi oqim.

Realizm — umumiy tushunchalar aniq mavjudlikni tashkil etadi, narsalar ularning ifodalanish shaklidir, deb hisoblovchi yo'nalish.

Relyativizm — inson bilimining nisbiyligi, shartliligi va sub'ektivligi haqidagi ta'limot.

Ss

Sabab va oqibat. Narsa va hodisalarning ichki birligi, yaxlitligi va tarixiy-tadrijiy rivojlanish tamoyiliga ko'ra, ularning mazmuni va shakli o'zgarib turadi. O'z navbatida, har qanday sistemaning elementlari o'rtasidagi strukturaviy bog'lanish konkret mazmunga ega bo'lib, unga mos mazmunlarda o'z ifodasini topadi.

Sakrash — miqdor o'zgarishlaridan sifat o'zgarishlariga o'tish jarayoni.

Siyosiy tashkilot — davlat, siyosiy partiyalar, jamoa tashkilotlarini ifodalovchi tushuncha

Sinergetika — olamning o'z-o'zini tashkil etishi, makon va zamonda narsa va voqealarning azaliy ketma-ketligi, o'zaro aloqadorligi, ularning muayyan tizimlardan iborat sababiy bog'lanishlar asosida mavjudligini e'tirof etishga asoslangan ilmiy qarashlar majmuidir.

Sifat — narsalarning ichki muayyanligi bo'lib, boshqa narsalardan ajratib turadigan xossa, sifatining boshqa narsalar bilan aloqadorligida tashqi namoyon bo'lishi.

Skeptitsizm — olamni bilish mumkinligiga shubha bilan qaraydigan ta'limot.

Solipsizm — faqat inson va uning ongi mavjuddir degan g'oyani ilgari suradigan oqim.

Sofistika — qadimgi Yunoniston falsafasida vujudga kelgan tafakkur usulidir. Ko'pgina darslik va qo'llanmalarda bu ibora yunon tilidagi «sopism» so'zi asosida, ya'ni ataylab xilma-xil ma'noga ega bo'lgan tushunchalarni ishlatish orqali kerak aqli, ammo haqiqatga to'g'ri kelmaydigan, ko'chma ma'no-mazmunga erishish usuli, deb ta'kidlanadi.

Sofistika — soxta donolik usuli

Sofistlar - maktabi yunon falsafasida katta o'ringa ega bo'lgan yo'nalishlardan biridir.. Sofistlar antropologiya (inson haqidagi fan) va gnoseologiya (bilish to'g'risidagi fan) muammolari bilan shug'ullangan. Sofistlar yangi kasblarning mohir ustalari, ya'ni o'qituvchilar, diplomatlar, notiqalar, sud mahkamalarida ishlovchi mutaxassislardan iborat bo'lib, haqiqat, osoyishtalik, adolat o'rnatishga xizmat qilgan. ularning ta'limoti Suqrot falsafasiga ham ma'lum darajada ta'sir ko'rsatgan.

Ss

Substantsiya — (lotincha Substantia — mohiyat) — moddiy asos, mohiyat. Substantsiya – muayyan narsalar, hodisalar, voqealar va jarayonlarning xilma-xil ko'rinishlari ichki birligini ifoda etuvchi va ular orqali namoyon bo'luvchi mohiyatdir. Olamning asosida bitta mohiyat — substantsiya yotadi, deb hisoblovchi ta'limotni monizm deb atashadi. Faylasuflar substantsiya sifatida biror jismni, hodisani, materiyani, g'oyani yoki ruhni olishgan.

Suqrot (eramizdan oldingi 469-399 yillar.) (asli — Sokrat) — qadimgi YUnon faylasufi. «Afinaning ijtimoiy hayotida faol ishtirok etgan, yoshlar tarbiyasi bilan shug'ullangan, hurfikrli inson, kambag'aldan chiqqan, tosh yo'nuvchining o'g'li, o'ta bilimdon kishi sifatida mashhur bo'lgan.

Sunna - hadislar majmui bo'lib, Qur'ondan keyin turadi va uni to'ldiradi. Unda Muhammad payg'ambarning so'zlari, xatti-harakatlari naqlar va hadis sh aklida jamlangan.

Sxolastika - so'zi yunoncha «shkola»dan («shola») olingan bo'lib, «o'qish joyi»,»maktab» ma'nolarini anglatadi. Buyuk Karl saroyida o'qituvchilik qilganlarni, yoki umuman saroy maktabidagi o'qituvchilarni sxolastlar deb ataganlar. SHuningdek, dinni o'rganishda falsafani tatbiq qilgan o'rta asr olimlarini ham sxolastlar deb ataganlar. Sxolastikani ma'lum darajada ilohiyotni aqlga moslashtirish, dinni tafakkur yordamida quvvatlashga bo'lgan intilish deb ham baholash mumkin.

Stsientizm (lot scientia — fan) ya'ni fan mavjud barcha ijtimoiy muammolarni hal etishi mumkinligini ilm-fan taraqqiyotining doimiy ijobiyligini asoslovchi falsafiy dunyoqarash. Stsientizm g'oyalari, neopozitivizm, texnologik determinizm kabi ta'limotlarning asosini tashkil etadi

Tt

Tamoyil — yoʻnalish, tendentsiya, moyillik.

Taraqqiyotning oʻzbek modeli – jamiyatning tadrijiy rivojlanish kontsepsiyasi sifatida. Ijtimoiy rivojlanishning oʻzbek modeli insoniyatning rivojlanish borasidagi ilgʻor tajribasiga, milliy davlatchilik tajribalarimizga va xalqimiz mentalitetiga tayanadi.

Tariqat — sufiylik yoʻli, tarmogʻi, bosqichlari.

Tasavvuf — islomdagi diniy falsafiy oqim. Tasavvuf -oqim va diniy maʼnaviy hodisa sifatida islom dini doirasida (koʻpgina ichki sabablar va baʼzi tashqi unsurlar — buddaviylik va hindiylikning ilk diniy tasavvurlari, sharqiy xristian tarkidunyochiligi, neoplotonizm kabilarning taʼsiri ostida) paydo boʻldi. Tasavvuf uchun vahdoniyat — Ollohning birligi, Olloh va olamning porlab turishi, fano boʻlish, orif shaxsining tangri taolo bilan ruhan birlashib ketishi kabi mushohadalar muhim ahamiyat kasb etadi. Bu oqim namoyandalari va tarafdorlarini soʻfiylar, deb ataganlar va «soʻfizm» atamasi shundan paydo boʻlgan. Ilk soʻfiylar aholining kambagʻal toifasi orasida shakllangan. Ularning qarashlari istilochilar zulmi, adolatsizlik, ijtimoiy tengsizlikka qarshi norozilik belgisi sifatida ham yuzaga kelgan.

Tafakkur shakllari - fikrning mazmunini tashkil etuvchi elementlarning bogʻlanish usuli, uning strukturasi (tuzilishi)dir. Tushuncha, hukm(mulohaza), xulosa chiqarish - tafakkur shakllaridir.

Tushuncha – predmetning eng muhim xususiyatni aks ettiruvchi tafakkur shakli.

Uu

Umumbashariy muammolar — jahondagi barcha mamlakatlarga taalluqli muammolar

Urugʻ, qabila, elat, millat — jamiyat etnik birliklarining shakllari

Usul — oʻrganilayotgan obʻektni tadqiq etish yoʻllari va

Utilitarizm — foydalikni aql-odob mezoni deb hisoblaydigan yoʻnalish.

Ff

Fazo — narsalarning bir-biridan uzoqligini, ularning koʻlamini, joylashish tartibini ifodalash uchun ishlatiladigan tushuncha. Shuningdek, fazo - narsalarning koʻlamini, hajmini, oʻzaro joylashish tartibini, uzlukli yoki uzluksizligini ifodalovchi borliqning yashash usullaridan biridir.Fazo va vaqt tushunchalari, koʻp hollarda, forsiy til taʼsirida yozilgan adabiyotlarda makon va zamon deb ham ataladi. Bu tushunchalar fazo va vaqtning tashqi, nisbiy xususiyatlarinigina aks

ettiradi, xolos. Fazo narsalar joylashadigan joy ma'nosida, vaqt esa hodisalar bo'lib o'tadigan muddat ma'nosida ishlatiladi.

Falsafa — (yunoncha «fileo» — sevaman va «sofia» — donolik) donolikni sevaman. Tabiat, jamiyat, inson, uning tafakkurida amal qiluvchi eng umumiy qonunlarni o'rganuvchi fandır

Fan — ilmiy bilimlar tizimidir. Fan o'zining ilmiy tushuncha uslublari va metodologiyasiga ega bo'lgan, olamni bilish va o'zlashtirishning maxsus usuli, ilmiy bilimlar tizimidir. SHuningdek, fan ijtimoiy ong shakllaridan biridir.

Fenomenologiya — «Sof ong» falsafaning predmetini tashkil etadi deb hisoblovchi falsafiy oqim.

Futuvvat — tasavvuf tariqatining bir bo'lagi.

Xx

Xavfsizlik — biror davlatga yoki kimsaga xavf tug'dirmaslik, osoyishtalik holati

Haqiqat — kishilarning tasavvur, tushunchalarining ob'ektiv olamga mos kelishi.

Harakat — borliqning atributlari ichida uning asosiy mavjudlik usulini ifoda etuvchi xususiyatidir. Harakat — narsa va hodisalarning har qanday o'zgarishlarini ifodalovchi tushunchadir. Chunki borliq harakatsiz o'zining strukturaviy yaxlitligini saqlay olmaydi.

Hh

Hegel (1770-1831) – nemis klassik falsafasi vakili. Hegel dialektikaning qonunlari va kategoriyalari haqidagi ta'limotni rivojlantirdi. Falsafa tarixida birinchi marta bir tizimga solgan holda dialektik logikaning asosiy qoidalarini ishlab chiqdi. O'sha davrlarda hukmron bo'lgan metafizik fikrlash uslubini tanqid qildi.

Hukm - predmetga ma'lum bir xossaning, munosabatning xosligi yoki xos emasligini ifodalovchi tafakkur shaklidir.

Ch

Charvaka — hindcha so'z bo'lib olamning asosini to'rt unsur (tuproq, suv, havo va olov) dan iborat deb qarovchi qadimgi falsafiy ta'limot.

Sh

Shakl – sistemani tashkil qilgan elementlarning strukturaviy bog'lanishlari, aloqadorliklari, munosabatlarining ifodalanishidir.

Hozirgacha falsafiy adabiyotlarda mazmun va shakl o'rtasidagi bog'lanishlarni bir-biridan ajratib tahlil qilish an'anaviy xarakterga ega. Ya'ni, mazmunning o'zgarishi shaklning o'zgarishiga olib keladi, degan xulosa ustuvor bo'lgan.

shakllarini ifodalovchi tushuncha.

Shariat — (arabcha-to'g'ri yo'l, ilohiy yo'l, qonunchilik) — islom diniy huquq sistemasi. Shariat - Qur'on va sunnadan keyingi muhim manba — shariatdir. Shariat (to'g'ri yo'l, ilohiy yo'l demakdir) — islomda huquqiy, axloqiy me'yor va amaliy talablar tizimidir. Islomdagi asosiy yo'nalishlar — sunniylik, shialik va xorijiylik. Ular diniy ta'limot, marosimchilik, axloqiy-huquqiy me'yorlarga oid masalalarda o'zaro farqlanib turadi. Qur'on va hadislarda islomiy ta'limotning asosi bayon qilingan.

Ee

Ekzistentsializm — hozirgi zamon «yashash falsafasi».

Eklektika — narsa va hodisalarning muhim va nomuhim aloqalarini, turli-tuman tomonlarini qo'shib qaraydigan usul.

Eley falsafiy maktabi antik davrning yo'nalishlaridan biridir. Uning namoyandasi Ksenofan (eramizdan avvalgi YI — V asr) shoir va faylasuf bo'lgan. U Kichik Osiyoda dunyoga kelgan. Ilm olish maqsadida Yunonistonga, janubiy Italiyaga sayohat qilib, umrining so'nggi yillarini Eley shahrida o'tkazgan. Tarixchi Diogen Laertskiyning yozishicha, Ksenofant «Tabiat haqida» asarining muallifidir.

Empirizm — hissiy tajribaning rolini bo'rttirib ko'rsatadigan yo'nalish.

Epikur (341-270 yillar) — qadimgi Yunon mutafakkiri. Demokrit ilgari so'rgan atomchilik ta'limotini yanada takomillashtirib, uni yuqori pog'onaga ko'targan va tegishli qarashlar bilan boyitgan faylasuf. Epikur ta'limoticha, olam — moddiy, abadiy va cheksiz. Atomlar — bo'linmas, olam — jism va bo'shliqdan iborat, deb yozgan edi u. Barcha jismlarni Epikur ikki guruhga bo'lgan.

Qq

Qadriyat - narsa va buyumlarning qimmatiga nisbatan qo'llanilmasdan, balki inson uchun biror ahamiyatga ega bo'lgan voqelikning shakllari, holatlari, narsalar, voqealar, hodisalar, jarayonlar, holatlar, sifatlar, talab va tartiblar va boshqalarning qadrini va ijtimoiy ahamiyatini ifodalash uchun ishlatiladigan falsafiy kategoriyadir. Qadriyatlar — inson manfaatlarini ifodalaydigan, shuning uchun ular

tomonidan qadrlanadigan tabiat va jamiyat hodisalaridir.

Qarama-qarshilik - narsa, voqea-hodisalarning bir-birini taqozo etuvchi va shu bilan birga bir-birini inkor etuvchi tomonlari, kuchlarining o'zaro munosabatiga aytiladi. Qarama-qarshiliklar o'rtasidagi munosabatni ziddiyat degan tushuncha ifodalaydi. Ko'p hollarda ayniyat va tafovutning zidligi va ularning bir maxrajga kelishi, me'yoriy o'zgarishlar tufayli rivojlanish, taraqqiyot, yangilanish jarayonlari amalga oshadi. Taraqqiyot shu ma'noda ayniyat, tafovut va ziddiyatlarning paydo bo'lishi, rivojlanishi va hal qilinishidan iborat bo'lgan abadiy va azaliy murakkab jarayondir.

Qonun -dunyoning mavjudligi botiniy va zohiriy o'zgarishlarning abadiy takrorlanib turishini ifodaloydi. Takrorlanishlar esa o'z mohiyati va xususiyatlarini saqlab qolganliklaridan qonun va qonuniyat tusini olg'an. Qonun olamdagi narsa va hodisalarning muhim, zaruriy, umumiy va takrorlanib turuvchi bog'lanishlari, o'zaro aloqalari va munosabatlarining namoyon bo'lishidir.

**ASOSIY VA QO'SHIMCHA ADABIYOTLAR HAMDA
AXBOROT MANBALARI**
Nazariy-metodologik

1.Mirziyoyev Sh.M. Erkin va farovon, demokratik O'zbekiston davlatini birgalikda barpo etamiz.-T.: O'zbekiston, 2016.

2.Mirziyoyev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va olijanob xalqimiz bilan quramiz.-T.: O'zbekiston, 2017.

3.Mirziyoyev Sh.M. Qonun ustuvorligi va inson manfaatlarini ta'minlash – yurt taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi.-T.: O'zbekiston, 2017.

4.Mirziyoyev Sh.M. BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasidagi ma'ruzasi // “Xalq so'zi”, 2017 yil 20 sentyabr.

5. Mirziyoyev Sh.M. Milliy taraqqiyot yo'limizni qat'iyat bilan davom ettirib, yangi bosqichga ko'taramiz. 1-Jild. - T.: O'zbekiston, 2018.

6. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston strategiyasi.-T.: O'zbekiston, 2021.

Karimov I.A. Asarlar to'plami. 1-24 jildlar.-Toshkent: O'zbekiston, 1996-2016.

7. Karimov I.A. Yuksak ma'naviyat – yengilmas kuch.- Toshkent: Ma'naviyat, 2008.

Asosiy adabiyotlar:

1.Abdulla Sher. Estetika.Darslik. -Toshkent: O'zbekiston, 2016.

2.Abdulla Sher.Axloqshunoslik.Darslik. - Toshkent: O'zbekiston faylasuflari milliy jamiyati, 2010

3.ОСНОВЫ философии. Учебник. Издание 2-е. /Под ред. М.А.Ахмедовой, В.С.Хана. – Т.: Mehnat. 2004.

4. Пулатова Д. Иззетова Е. Философия. - Т.: Шарқшунослик, 2012. 340-б.

5.Саифназаров И. и др. Философия.- Т.: 2002.

6.Tulenov J., Tulenova G., Tulenov K. Falsafa. Darslik. – T.: Fan texnologiyalar, 2016.

7.Falsafa /M.Axmedovanning taxriri ostida. - Toshkent: O'zbekiston faylasuflari milliy jamiyati, 2006. - 496 b.

8. Falsafa. /Q.Nazarovning taxriri ostida. - T.,2000.

9. Falsafa. (O'quv qo'llanma) /E.Yusupovning taxriri ostida

остида. - Т.:Sharq, 1999.-496 b.

10.Husanov B., G'ulomov B. Myomala madaniyati. Darslik. – Т.: Iqtisod-moliya, 2010.

11.Sharipov M. , Fayzixujaeva D. Mantiq.. - Т.: Universitet, 2007.

12.Shermuxamedova N.A. Falsafa .-Т.: Noshir, 2012.

Qo'shimcha adabiyotlar:

1.Abu Ali ibn Sino. Tib qonunlari. I-Jild. -Т.: Xalq merosi, 1992.

2.Abu Rayxon Beruniy. Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar. Tanlangan asarlar. Т II. - Т.:Fan,1968.

3.Абу Наср Фараби. Историко-философские трактаты. Диалектика.- Алма-Ата: “Наука”, 1985.

4.Abu Nasr Forobiy. Fozil odamlar shahri. - Toshkent: Xalq merosi, 1993. - 224 b.

5.Avloniy A. Turkiy guliston yoxud axloq. – Т.: O'qituvchi, 1992.

6.Alisher Navoiy. Majolis un-nafois.- Т., 1996.

7.Allayarova S. Badiiy ijod germenevtikasi – Т.: Universitet, 2011

8.Ahmad Yassaviy. Hikmatlar.- Т., 1991.

9.Beruniy, Abu Rayhon. Tanlangan asarlari: Т.1. Qadimgi halqlardan qolgan yodgorliklar. - Т.: Fan, 1968.

10.Bobur Zaxiriddin Muhammad. Boburnoma.- Т., 1996.

11.Bozorov D.Sinergetik paradigma.-Т.:Tafakkur, 2010.

12.Buyuk siymolar, allomalar.I-II-Jild.- Т., 1995.

13.G'affarova G.G'. Murakkab tizimlar va axborot generatsiyasining falsafiy – metodologik asoslari. Monografiya.- Toshkent:Mumtoz so'z., 2017.

14.G'arb falsafasi. - Toshkent: Sharq, 2004. - 720 b.

15.Gunnar Skirbekk, Nils Gile Falsafa tarixi. - Toshkent: Sharq, 2002. - 720 b.

16. История китайской философии. - М.: Прогресс,1989. – 552 с.

17. Yo'ldoshev S, Usmonov M, Karimov R. Qadimgi va O'rta asr G'arbiy Yevropa falsafasi.-Т.: 2003.

18.Karimov I. Falsafadan va'z matnlari. - Toshkent: Kamalak, 1995. - 351 b.

19.Madaeva Sh. Milliy mentalitet va demokratik tafakkur.- Т.:Falsafa va huquq, 2007.

- 20.Mahmudov T. Avesto haqida. - T.: Sharq, 2000. - 178 b.
- 21.Mo'minov I. O'zbekistondagi tabiiy-ilmiy va ijtimoiy-falsafiy tafakkur tarixidan lavhalar. - Toshkent: Fan, 1999. - 256 b.
- 22.Mo'minov I.M. Amir Temirning O'rta Osiyo tarixida tutgan o'rni va roli. – T.: Fan, 1993.
- 23.Mo'minov I.M. O'zbekiston ijtimoiy-falsafiy tafakkur tarixidan. – T.: Fan, 1994.
- 24.Nurmatova M. Shaxs kamolotida axloqiy va estetik qadriyatlar uyg'unligi. / Monografiya. – T.: Universitet, 2009.
- 25.Otamurodav S. Globallashuv va millat. - T.: Yangi asr avlodi. 2008.
- 26.Temur Tuzuklari. - Toshkent: Xalq merosi, 1991. - 144 b.
- 27.Tulenov J. Qadriyatlar falsafasi.-T.:”O'zbekiston”, 1997
- 28.Tulenov J. Falsafiy madaniyat va ma'naviy kamolot.–T.: “Mehnat”, 2000.
- 29.Tulenov J., G'ofurov 3., Qodirov B. Ma'naviy yuksalish sari.-T.: “Mehnat”, 2000.
- 30.Tulenov J., Qodirov B., G'ofurov Z. Ma'naviy yuksalish sari. - Toshkent: Mehnat, 2000. - 192 b.
- 31.O'zbekiston : dinlararo hamjixatlik – tinchlik garovi.-T.:2005.
- 32.Ulug'bek Mirzo. To'rt ulus tarixi. -T., 1994.
- 33.Umarov E. Estetika. T., 1995.
- 34.Falsafa. Mamashokirov S. Tahriri ostida.-T.:Sharq, 2005.
- 35.Xayitov Sh., Xayitova K., Ziyautdinova X. Falsafa asoslari. Albom sxema. -T.: Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi, 2009.
- 36.Хайруллаев М. Мировоззрение Фараби и его значение в истории философии. - Ташкентт: Фан, 1967. - 356 b.
- 37.Хайруллаев М. Uyg'onish davri va Sharq mutafakkirlari.-T.: “O'zbekiston”, 1991.
- 38.Хайруллаев М., Хақбердиев М. Mantiq. -T.: O'qituvchi, 1993.
- 39.Чанышев А. Философия древнего мира. - М.: Высшая школа, 2001. – 374 с.
- 40.Choriev A. Inson falsafasi. -Toshkent.: O'FMJ, 2006.
- 41.Shermuxeamedova N. Falsafa va fan metodologiyasi - T.: Axborot texnologiyalari, 2008.
- 42.Shermuxeamedova N.A. Gnoseologiya-bilish nazariyasi.-T.: Noshir, 2009.

43. Shermuxamedova N.A. Texnika falsafasi. -T.: Universitet, 2017.

44. Qahhorova Sh. Global ma'naviyat-globallashuvning g'oyaviy asosi. T.: Tafakkur, 2009. -670 b.

45. Qirg'izboev M. Fuqarolik jamiyati: siyosiy partiyalar, mafkuralar, madaniyatlar. - Toshkent: Sharq, 1998. - 160 b.

Lug'atlar:

1. Falsafa qomusiy lug'at.-T.: "Sharq", 2004.
2. Falsafa: qisqacha izohli lug'at. – Toshkent: Sharq, 2004. - 384 b.
3. Falsafa: ensiklopedik lug'at. - Toshkent: Sharq, 2004. - 496 b.
4. Fayzixo'jaeva Mantiq. Izohli lug'at –T. Tamaddun, 2015.
5. Fuqarolik jamiyati: asosiy atamalar lug'ati / Fuqarolik jamiyati 2007, - № 3, - 50-57 betlar.
6. Эстетика. Словар. М., 1989.

Internet resurslar:

1. www.gov.uz
2. www.lex.uz
3. www.Ziyo net.uz
4. www faylasuf.uz
5. www.intuit.ru
6. www // library tuit.uz

MUNDARIJA

KIRISH	3
BIRINCHI BO'LIM FALSAFANING MOHIYATI, RIVOJLANISHINING ASOSIY BOSQICHLARI VA YO'NALISHLARI	
I-BOB. FALSAFA FANINING PREDMETI, MAZMUNI VA JAMIYATDAGI ROLI	7
1.1.Falsafa fanining predmeti, muammolar doirasi va vazifasi.....	7
1.2.Dunyoqarash tushunchasi va uning xususiyatlari.....	12
1.3.Mifologik dunyoqarash.....	14
1.4.Diniy dunyoqarash.....	17
1.5.Falsafiy dunyoqarash.....	22
1.6.Falsafa va boshqa fanlar.....	26
II-BOB.FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOTI BOSQICHLARI. SHARQ FALSAFASI	33
2.1.Sharq xalqlarining ilk falsafiy fikrlari.....	33
2.2.Mintaqamizdagi dastlabki falsafiy fikrlar.....	41
2.3.O'rta Osiyoda o'rta asrlardagi falsafiy ta'limotlar.....	46
2.4.Tasavvuf falsafasi.....	68
2.5.XVII–XX asrlarda O'zbekiston hududidagi ijtimoiy – falsafiy fikrlar.....	73
2.6.Hozirgi davr O'zbekiston falsafasi.....	80
III–BOB. FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOTI BOSQICHLARI. G'ARB FALSAFASI	87
3.1.Qadimgi Yunon-Rim falsafasi.....	87
3.2.O'rta asr Yevropa madaniyati va falsafasi.....	94
3.3.XVII–XVIII asr Yevropa falsafasi.....	97
3.4.XVIII–XIX asr nemis klassik falsafasi.....	106

3.5.Rus falsafasi.....	111
3.6.XX asr falsafasi.....	115
IKKINCHI BO'LIM: ONTOLOGIYA – BORLIQ FALSAFASI	
IV–BOB. BORLIQ - FALSAFANING FUNDAMENTAL	
KATEGORIYASI.....	128
4.1.Borliq tushunchasi va uning turlari.....	128
4.2.Substantsiya va materiya, ularning o'zaro aloqadorligi.....	130
4.3.Harakat va rivojlanish tushunchasi. Harakatning asosiy shakllari.....	135
4.4.Borliqning fazo va vaqtda mavjudligi.....	140
4.5.Tabiat - borliqning ajralmas qismi.....	144
4.6. Inson va tabiatning o'zaro aloqadorligi.....	150
V–BOB. OLAMNING UNIVERSAL ALOQALARI VA RIVOJLANISH. FALSAFANING QONUN VA KATEGORIYALARI.....	
157	
5.1.Falsafada rivojlanish haqidagi qarashlar evolyutsiyasi. Qonun tushunchasi. Qonun turlari.....	157
5.2.Falsafaning qonunlari.....	159
5.3.Kategoriya tushunchasi va uning turlari.....	175
5.4.Falsafa kategoriyalarining tasnifi.....	178
5.5.Harakatchan, ixcham tushunchalar yordamida olamni anglash - falsafiy tafakkurning muhim xususiyati.....	185
UCHINCHI BO'LIM:GNOSEOLOGIYA – BILISH NAZARIYASI	
VI–BOB.BILISH NAZARIYASI: ASOSIY MUAMMOLARI VA YO'NALISHLARI.....	
197	
6.1.Bilishning mazmun-mohiyati.....	197
6.2. Bilishning bosqichlari. Hissiy va mantiqiy bilish.....	201
6.3.Falsafada haqiqat muammosi.....	208
6.4.Falsafada metod va metodologiya.....	213
6.5.Bilish metodologiyasi: asosiy tushunchalar.....	224

6.6.	Ilmiy bilishning empirik darajasi.....	228
6.7.	Ilmiy bilishning nazariy darajasi.....	232
TO'RTINCHI BO'LIM: IJTIMOIIY FALSAFA		
VII-BOB. TARIXIY JARAYONDA JAMIYATNING MADANIY VA MA'RIFIY QADRIYATLARI. JAMIYAT VA TARIX FALSAFASI.....		
240		
7.1.	Jamiyat va tarix o'zgaruvchanligining falsafiy jihatlari.....	248
7.2.	Ijtimoiy hayot sferalari.Jamiyatning moddiy asosi.....	325
7.3.	Jamiyatning ma'naviy asoslari.....	251
7.4.	Davlat va siyosiy tashkilotlarning jamiyat hayotidagi o'rni.....	259
7.5.	Oila va etnik birliklar jamiyat tarkibining muhim qismi.....	262
7.6.	Jamiyatni harakatlantiruvchi kuchlar.....	271
7.7.	Sivilizatsiya tushunchasining tahlili va turli yondashuvlar tasnifi...273	
7.8.	Madaniyat jamiyat taraqqiyotining qudratli ma'naviy kuchi.....	276
7.9.	Qadriyat tushunchasining mohiyati va tavsifi.....	293
VIII-BOB.FALSAFIY ANTROPOLOGIYA (INSON FALSAFASI).....		
305		
8.1.	Inson borlig'ining o'ziga xos xususiyatlari.....	305
8.2.	Ongning kelib chiqishi va rivojlanishi.....	308
8.3.	Yuksak ong – inson bunyodkorlik faoliyatining omili.....	315
8.4.	Sharq va G'arb falsafasida inson muammosi.....	319
IX-BOB.GLOBALLASHUV VA GLOBAL MUAMMOLARNING FALSAFIY JIHATLARI.....		
333		
9.1.	Globallashuv va globalistika.....	333
9.2.	2017-2021 yillarda O'zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo'yicha Harakatlar strategiyasida global muammolar tasnifi.....	337
9.3.	Hozirgi zamon umumbashariy muammolari, ularni hal qilish yo'llari va istiqbollari.....	343
9.4.	Ekologik muammo va uni bartaraf etish	

yo'llari.....	350
9.5. Mintaqamizdagi ekologik vaziyat.....	352
9.6. Inson va insoniyat, ular taqdirining mushtarakligi.....	358
9.7. Jamiyat taraqqiyotini oldindan ko'ra bilish – inson oqilona faoliyatining zaruriy sharti.....	363
9.8. Korruptsiya shakllanishining tarixi va unga qarshi kurashishning ahamiyati.....	366
9.9. Texnika va texnologik taraqqiyot istiqbollari.....	372
XULOSA.....	379
FALSAFIY TUSHUNCHA VA ATAMALAR.....	381
ADABIYOTLAR.....	395